

සංඝරාජානාමකාවංගුලිකානුකරණය

မြန်မာနိုင်ငံတော် မူလမင်းကွန်း

ဇေတဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်တော်မူသော

ဝိပဿနာ

အကျဉ်းချုပ်ကျမ်း

ကြီး

ဆင်းစိန်မြို့-မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရား

ကိုယ်တိုင်ပြင်ဆင်၍

ပါဠိဆရာကြီး-ဆရာဥပဇာန်

ကြီးကြပ်ပုံနှိပ်သည်

ရန်ကုန်မြို့

ပဋိပတ္တိသာသနာနဂ္ဂဟအသင်းကြီးမှ

တာဝန်ခံရုံ ကနိပ်သည်

ရန်ကုန်မြို့

ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၁၁-၃

ပုံနှိပ်နိဒါန်း

ကျေးဇူးရှင်မူလမင်းကွန်းဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊ ဤ
ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီးကို၊ ရေးသားတော်မူခြင်း၏အကြောင်း
ရင်းမှာ—

ပျဉ်းမနားမြို့မှ-ဆရာကျယ်က (၈) ရပ်သော ပုစ္ဆာ၊ မေးလျှောက်
လာသဖြင့်၊ ထိုပုစ္ဆာ (၈) ရပ်လုံး၏ အဖြေကို၊ (သဇ္ဇေတဝိဓိဝိသဇ္ဇ
နာ) ကျမ်းဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ၁၂၈၁-ခုနှစ်က ရေးသားဖြေဆိုတော်
မူခဲ့ပြီးနောက်၊ ထို (၈) ရပ်သောပုစ္ဆာတို့တွင်၊ ဒုတိယ ပုစ္ဆာ၏ အဖြေ
ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကို၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပါဠိတော်လာ၊ အဘိ
ညေယျဒေသနာကို မူထား၍၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အစ၊ မဂ်ဉာဏ်၊
ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်စသည်တိုင်အောင်၊ ပါဠိ
နိဿယရေး၍၊ (အာရမ္မာဝိဓိဝိသဇ္ဇနာ) ကျမ်းဟူသော အမည်ဖြင့်၊
၁၂၈၂-ခုနှစ်က ရေးသားဖြေဆိုတော်မူခဲ့လေပြီ။

၎င်းနောက်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊ မိမိမူလကရည်ရွယ်ရင်းရှိ
သော ခန္ဓတော် အတိုင်း၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတွင်— အဘွင့် သံဝဏ္ဏနာ
အဋ္ဌကထာမရှိသေးသော၊ ပေဋကောပဒေသပါဠိတော်ကို၊ အဋ္ဌကထာ
ရေးသားတော်မူခြင်း။ မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်ကို၊ အဋ္ဌကထာ ရေးသား
တော်မူခြင်း။ မိမိရေးသားတော်မူခဲ့သော၊ ပေဋကောပဒေသအဋ္ဌကထာ
ကျမ်းကြီး၏-မြန်မာပြန်နိဿယ၊ ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲ၊ ၃-တွဲကို
ရေးသားတော်မူခြင်း။ နိဗ္ဗာန် အဆုံးအဖြတ် ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်ကထာ
ကျမ်း၊ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သော၊ ကထိနဝိနိစ္ဆယကျမ်း၊ ဝါဒါပါ
ဒရဟဝိနိစ္ဆယကျမ်း၊ အစရှိသောသုတ် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာကျမ်း
ပေါင်းများစွာတို့ကို ရေးသားတော်မူပြီး၍၊ နောက်က ဆ ရာ-ကျယ်မေး
သော၊ အမေး (၈) ရပ်အနက် (ဤတရားတို့တွင်၊ အဘယ်တရားကို
ရှေးဦးစွာအားထုတ်၍-သိမြင်နိုင်ပါသနည်း။) ဟူသော ဒုတိယပုစ္ဆာ
၏အဖြေဖြစ်သော—ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကို၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်ပါဠိတော်၊

(၁)

ပုံနှိပ်နိဒါန်း

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာတို့ကို-ကိုယ်ထည်ပြု၍။ အခြားသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဇိကာ၊ တို့နှင့် ညှိပြီးလျှင်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အစ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကျသည့်တိုင်အောင်၊ ဉာဏ်ဖြစ်ပုံ၊ ဉာဏ်တည်ပုံ၊ ဉာဏ်အာရုံ-ဘာဝနာချိန်ကိုက်ပုံ၊ အလုံးစုံတို့ကို၊ အကျယ်ရေးသားထားတော်မူသော၊ (ဤဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး)သည်၊ ၁၃၀၄ - ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၄ - ရက်နေ့၊ ၃-နာရီ အချိန်က ပြီးစီးခဲ့သော်လည်း၊ ခေတ်ကာလမကောင်းလှသဖြင့်၊ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း မပြုခဲ့ရပါကြောင်း။

ယခုအခါ-ဤဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီးကို၊ အင်းစိန်မြို့မင်းကွန်း ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်၍၊ ပါဠိဆရာကြီး - ဆရာဥာဏ်ကြီးကြပ်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ပဋိပတ္တိသဘာဝနာနုဂ္ဂဟအသင်းကြီးက၊ တာဝန်ယူ၍ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ အများပြည်သူတို့၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူစွာနှင့်၊ ကြည့်ရှုမှတ်သား၊ ပွားများအားထုတ်၊ ကျင့်ကြံနိုင်ကြပါစေသောင့်။

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီးနိဒါန်း	၁
ဝိသုဒ္ဓိစခန်း	
ပါဠိဟာဂိယပညာ	၄၀
ခန္ဓာ	၄၂
အာယတန	၄၄
ဓာတ်	၄၅
ဣန္ဒြေ	၄၆
သစ္စာ	၄၇
မဂ္ဂသစ္စာ၌ပါသောမဂ်	၄၈
ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်	၇၀
သီလဝိသုဒ္ဓိ	
ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ	၇၂
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ	၇၂
အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ	၇၃
ပစ္စယသမ္ဘိသိဘာသီလ	၇၄
ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိ	
ဥပစာ ၈-ပါး	၇၆
သမာပတ် ၈-ပါး	၇၆
ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ	
နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်	၇၈
ယောဂီနှစ်မျိုး	၈၁
ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၅-ပါး	၉၇
သဿတိဋ္ဌိ ၁၅-ပါး	၉၇

(ဃ)

မာတကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ပစ္စယအကြောင်း	၁၁၀
နာမ်အကြောင်း	၁၁၀
ရုပ်အကြောင်း	၁၁၂
ဟေတုအကြောင်း	၁၁၆
အတိတ်အကြောင်း ၅-ပါး	၁၂၃
ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅-ပါး	၁၂၄
ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း ၅-ပါး	၁၂၆
အနာဂတ်အကျိုး ၅-ပါး	၁၂၇
၁၆-ပါးသောယုံမှားခြင်းကင်းပျောက်ပုံ	၁၂၉
ရှေးအဘို့အာရုံပြု၍ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း ၅-ပါး	၁၃၀
နောက်အဘို့အာရုံပြု၍ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း ၅-ပါး	၁၃၁
ယခုအဘို့အာရုံပြု၍ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း ၆-ပါး	၁၃၂
ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိမည်ပုံ	၁၃၇
၄-ပါးသော ဘာဝနာ	၁၄၇

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရုပ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး	၁၆၁
ဝေဒနာ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး	၁၆၃
သညာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး	၁၆၅
သင်္ခါရ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး	၁၆၇
ဝိညာဏ်၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး	၁၆၉
ကလာပသမ္ပဿနညဏ်သုံးသပ်ပုံ	၁၉၄
နယဝိပဿနာ အပြား-၄၀	၂၀၇
ဒိဋ္ဌိကွာအောင်သုံးသပ်ပုံ	၂၀၈
မာန ကွာအောင်သုံးသပ်ပုံ	၂၀၉
နိကန္တိကွာအောင်သုံးသပ်ပုံ	၂၀၉
အဋ္ဌာရသမဟာဝိပဿနာထင်ပုံ	၂၁၀

မာတိကာ

(၉)

အကြောင်းအရာ			စာမျက်နှာ
အကျဉ်းအားဖြင့် အားထုတ်ပုံ ၅-ပါး	၂၁၃
အကျယ်အားဖြင့် အားထုတ်ပုံ ၅၀	၂၁၉
ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၂၁
ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဝယလက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၂၃
ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ဥဒယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၂၅
ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၂၇
သညက္ခန္ဓာ၏ ဥဒယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၂၉
သညက္ခန္ဓာ၏ ဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၃၁
သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ဥဒယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၃၃
သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၃၅
ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၃၇
ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါး	၂၃၉
ဝိပဿနာ အညစ်အကြေး ၁၀-ပါး	၂၅၀
ဩဘာသ	၂၅၀
ဉာဏ်	၂၅၆
ဒီတိ	၂၅၉
ပဿဒ္ဓိ	၂၆၁
သုခ	၂၆၃
အဓိမောက္ခ	၂၆၅
ပဂ္ဂဟ	၂၆၇
ဥပဋ္ဌာန	၂၆၉
ဥပေက္ခာ	၂၇၁
နိကန္တိ	၂၇၄
မဂ်မှားဖြစ်ပုံ	၂၇၇

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်	၂၉၁
အနိစ္စ, အနိစ္စ လက္ခဏာ မှတ်ပုံ	၂၉၉

(၈)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ဒုက္ခ, ဒုက္ခ လက္ခဏာ မှတ်ပုံ	၃၀၀
အနတ္တ, အနတ္တလက္ခဏာ မှတ်ပုံ	၃၀၀
ဘင်္ဂညဏ်	၃၀၃
အနုပဿနာ ၃-ပါး	၃၁၉
ဝိပဿနာ ၄-ပါး	၃၁၉
ဘယညဏ်	၃၄၁
ခန္ဓာငါးပါးတို့သူသတ်ယောက်ျား ၅-ယောက်နှင့်တူပုံ	၃၅၇
အဏ္ဍတ္တိကာယတန ၆-ပါးတို့ဆိတ်သောရွာနှင့်တူပုံ	၃၆၅
ဗာဟိရာယတန ၆-ပါးတို့ခိုးသူယောက်ျားနှင့်တူပုံ	၃၆၆
အာဒိနဝညဏ်	၃၇၁
ဘဝစက်ကိုသိအပ်သည့်ကား ၆-ပါး	၃၇၂
ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ဂန္ထိရ ၄-ပါး	၃၇၄
အတ္တဂန္ထိရ	၃၇၄
ဓမ္မဂန္ထိရ	၃၇၇
ဒေသနာဂန္ထိရ	၃၇၉
ပဋိဝေဓဂန္ထိရ	၃၇၉
ဥပမာ ၁၂-ပါး	၃၈၀
ဝါရဏ ၁၆-ပါး	၃၈၁
ကိစ္စ ၁၂-ပါး	၃၈၂
ပဘဝ ၁၁-ပါး	၃၈၂
နိဗ္ဗိဒါညဏ်	၄၅၂
မုဗ္ဗိတုကမျတာညဏ်	၄၅၆
ပဋိသင်္ခါညဏ်	၄၅၇
ဒုက္ခဟုရူ၍သုခကိုလွန်ပုံ	၄၆၅
အသုဘဟုရူ၍သုဘကိုလွန်ပုံ	၄၈၀
အနတ္တဟုရူ၍အတ္တကိုလွန်ပုံ	၄၈၄
သင်္ခါရပေက္ခာညဏ်	၅၀၅
ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ ၃-ပါး	၅၂၃
ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ ၃-ပါးအစဉ်အတိုင်းဖြစ်ပုံ	၅၂၇

မာတိကာ

(ဆ)

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဂေါတြာဘုညဏ်	၅၅၀
မဂ်ညဏ်	၅၅၁
နိမိတ္တပဝတ္တ ၂-ပါးစုံမှမဂ်ထပုံ	၅၅၁
ကိလေသာအပြား	၅၅၆
ခန္ဓာအပြား	၅၅၆
ခန္ဓာမှလွတ်ပုံ	၅၅၇
သောတာပတ္တိမဂ်ညဏ်	၅၅၈
သောတာပတ္တိဖိုလ်ညဏ်	၅၆၇
နိဂုံး	၅၇၁

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး နိဒါန်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အထခေါ ဘဂဝါ အဗိရပက္ကန္တေသု ပါဝေယျကေသု
မလ္လေသု တုဏှိဘူတံ ဘိက္ခုသံဃံ အနူဝိလောကေတွာ အာ
ယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ အာမန္တေသိ။ ဝိဂဟထိနမိဒ္ဓေါခေါ သာရိ
ပုတ္တံ ဘိက္ခုသံဃော ပဒိုဘာတု တံ သာရိပုတ္တံ ဘိက္ခုနံ ဓမ္မိ
ကထာ၊ ပိဋ္ဌိ မေ အာဂိလာယတိ၊ တမဟံ အာယမိဿာမိတိ။
ဇေံ ဘန္တေတိ ခေါ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ဘဂဝတော
ပစ္စယေသေသိ။ (သင်္ဂီတိသုတ်)

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါဝေယျကေသု၊
ပါဝါတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ မလ္လေသု၊ မလ္လာမင်းတို့သည်။ အဗိရ
ပက္ကန္တေသု၊ ဖဲ၍မကြာမြင့်ကုန်မီ။ တုဏှိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော။
ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အနူဝိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ
၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင် သာရိပုတြာကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ကထံအာမန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ သာရိ
ပုတ္တံ၊ ချစ်သား သာရိပုတြာ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။
ခေါ၊ စင်စစ်။ ဝိဂဟထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ငိုက်မျည်းချင်း*ရှိ၏။ ။
သာရိပုတ္တံ၊ ချစ်သား သာရိပုတြာ။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မိကထာ၊
တရားစကားသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဒိုဘာတု၊ ထင်စေသတည်း။ မေ၊
ငါဘုရားအား။ ပိဋ္ဌိ၊ ခါးသည်။ အာဂိလာယတိ၊ နာ၏။ တံ၊ ထိုခါးကို။
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာယမိဿာမိ၊ ဆန့်ပေအံ့။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။
အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇေံသာရ၊ ဩော်

* ဘောချင်းကို ယပင်းရေးသည်။ အာကာရမြင်းကို ယရစ်။

၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင် သာရိပုတြာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿေသိ၊ ဝန်ခံ၏။ (အနက်)

ဤစကားရပ်၌၊ အာမန္တေသိ ဟူသောပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ ငြင်းခုန်ချင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ချင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အယူဝါဒဖြစ်ချင်း၊ နှစ် * ထွန် ထိုးချင်းတို့၌၊ ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သော၊ ငြင်းခုန်ချင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ဝိဝါဒမူလကိုငြိမ်းစေ၍၊ ညီညွတ်သော ကိစ္စသာမဂ္ဂိရသကို ကောင်း စွာပြောဆို၍၊ တရားကိုဟောစေတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ချစ်သား သာရိပုတြာ၊ ရဟန်းတို့ကို တရားစကားသည် သင့်ကို ထင်စေ သတည်းဟု-မိန့်တော်မူ၏။

သိလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ နိဂဏ္ဌ သေသော ကာလ၊ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခဘုံဘဝမှ ထွက်မြောက်၍၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ငါတို့ဆရာ ရ၏-မရ ဟု၊ တိတ္ထိတို့ငြင်းခုန်ဖြစ်ပွားသော စကားကိုစွဲ၍၊ ချစ်သား သာရိပုတြာ၊ သံဃာ၌ငြင်းခုန်ချင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ငြင်းခုန်ချင်း၏အကြောင်းဖြစ် သော ဝိဝါဒမူလကိုငြိမ်းစေ၍၊ သံဃာညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရ သကို၊ ကောင်းစွာပြောဆို၍၊ တရားဟောအောင် သံဃာ့ဘောင်၌၊ ယခု ချစ်သားတိုက်တွန်းသောအားဖြင့်၊ တရားဟောလော ဟု-မိန့်တော်မူလို ရင်း ဖြစ်သည်။

အာမန္တေသိတိ ဘဏ္ဍနာဒိသု ဂူပသမာကာရံ သွာချာတံ ဓမ္မံ ဒေသေတုကာမော အာမန္တေသိ။ (အဋ္ဌကထာ)

အာမန္တေသိတိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား။ ဘဏ္ဍနာဒိသု၊ ငြင်းခုန် ချင်းအစရှိသည်တို့၌။ ဂူပသမာကာရံ၊ ငြိမ်းစေသော အခြင်းအရာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သွာချာတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတုကာမော၊ ဟောစေတော်မူလိုသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (အနက်)

သွာခါတံ ဓမ္မံ ဒေသေတုကာမောတိ သွာခါတံ ကတ္တာ ဓမ္မံ ကထေတုကာမော၊ သတ္ထာရာဝါ သွာခါတံ ဓမ္မံ သယံ ဘိက္ခူနံ

* မုခ-ပုဒ်က ခ-ဖြင့်၊ နှစ်ကို ခ-သတ်ရေးသည်။

နိဒါန်း

ကထေတုကာမော။ သတ္ထာရာ ဒေသိတဓမ္မမေဝ ဟိ တတော
တတော ဂဟေတွာ သာဝကာ သဗြဟ္မစာရိနံ ကထေန္တိ။
(ဒီကာ)

သွာခါတံခမ္ပံဒေသေတုကာမောတိ၊ သွာခါတံခမ္ပံဒေသေတုကာမော
ဟူသည်ကား။ သွာခါတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
ခမ္ပံ၊ တရားကို။ ကထေတုကာမော၊ ဟောစေတော်မူလိုသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်း။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူ
အပ်ပြီ။ သယံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ သွာခါတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်
မူအပ်သော။ ခမ္ပံ၊ တရားကို။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ကထေတုကာမော၊
ဟောစေလို၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတ
ဓမ္မမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားကိုသာလျှင်။ တတော တတော၊
ထိုထိုအရပ်မှ။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာဝကာ၊ တပည့်သား သာဝကတို့
သည်။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား။ ကထေန္တိ၊ ပြောဟော
ကြကုန်၏။ (အနက်)

နိဂဏ္ဌ သေသော ကာလ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဘုံဘဝမှ ထွက်မြောက်၍
မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ငါတို့ဆရာရ၏-မရဟု၊ တိတ္ထိတို့ ငြင်းချန်ဖြစ်ပွား
သောစကားကိုစွဲ၍။ ချစ်သား သာရိပုတြာ၊ သံဃာ၌ ငြင်းချန်ချင်းကိုဖြစ်
စေတတ်သော၊ ငြင်းချန်ချင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိဝါဒမူလကို
ငြိမ်းစေ၍၊ သံဃာညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသကို၊ ကောင်းစွာ
ပြောဆို၍၊ တရားဟောအောင် သံဃာ့ဘောင်၌၊ ယခု ချစ်သား တိုက်
တွန်းသောအားဖြင့်၊ တရားဟောလောဟု၊ ဘုရားမိန့်တော်မူချင်းကြောင့်၊
တိုက်တွန်းသောအားဖြင့် တရားဟောပုံကား-

အယံ ခေါပနာရသော အမှာကံဘဂဝတာ ဓမ္မော လ္လာခါ
တော၊ သုပဝေဒိတော နိယျာနိကော ဥပသမသံဝတ္တနိကော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပပေဒိတော၊ တတ္ထ သဗ္ဗေဟေဝ သင်္ဂါယိတဗ္ဗံ
နဝိာဒိတဗ္ဗံ။ (သင်္ဂါယိတဗ္ဗံ)

အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ လ္လာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပြီ။ သုပဝေဒိတော၊ ကောင်းစွာ သိစေတော်မူအပ်ပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိ ပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ အယံခေါပနဓမ္မော၊ ဤတရားသည်ကား။ နိယျာနိကော၊ ထွက်မြောက် ၏။ ဥပသမသံဝတ္တနိကော၊ ငြိမ်းချောင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏။ တတ္ထ၊ ထို တရား၌။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တုမေဟိ၊ သင်တို့ သည်။ သင်္ဂါယိတဗ္ဗံ၊ အညီအညွတ်ပြောဆိုအပ်၏။ နဝိဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မငြင်း ခုန်အပ်။ (အနက်)

ဤစကားရပ်၌၊ သွာခါတော ဟူသောပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူအပ်သော တရားသည်ကား၊ သင်အပ်- ကြားအပ်-နာယူ၍ ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ ပရိယတ္တိတရားမည်၏။ ပရိယတ္တိတရားသည်ကား၊ အနက်မှားသော ဖောက်ပြန်သည်၏မရှိချင်း ကြောင့်၊ သွာခါတမည်၏။

အတ္ထဝိပ္ပလ္လာသာဘာဝတော ဝါ . သုဗ္ဗု အက္ခာတောတိ သွာခါတော။ ယထာဟိ တိတ္ထိယာနံ ဓမ္မဿ အတ္ထော ဝိပ္ပလ္လာ သမာပဇ္ဇတိ။ အန္တရာယိကာတိ ဝုတ္တ ဓမ္မာန မနန္တရာယိကတ္တာ ဘာဝတော၊ နိယျာနိကာတိ ဝုတ္တ ဓမ္မာနံ အနိယျာနိကတ္တာ ဘာဝတော၊ တေန တေ ဒုရက္ခာတ ဓမ္မာယေဝ ဟောန္တိ။ န တထာ ဘဂဝတော ဓမ္မဿ အတ္ထော ဝိပ္ပလ္လာသမာပဇ္ဇတိ။ ဣမေ ဓမ္မာ အန္တရာယိကာ ဣမေ ဓမ္မာ နိယျာနိကာတိ ဧဝံ ဝုတ္တ ဓမ္မာနံ တထာဘာဝါနတိက္ကမနတောတိ ဧဝံ တာဝ ပရိ ယတ္တိဓမ္မော သွာခါတော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)

ဝါ၊ တနည်း။ ယောဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို။ အတ္ထ ဝိပ္ပလ္လာသာ ဘာဝတော၊ အနက်မှားသောဖောက်ပြန်သည်၏မရှိချင်းကြောင့်။ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ။ အက္ခာတော၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ သွာခါတော၊ သွာခါတမည်၏။ ယထာဟိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှားသော ဖောက်ပြန်ချင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သနည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အန္တရာယိကာ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်ကို

နိဒါန်း

ပြုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဓမ္မာနံ၊ ဟောအပ်သောတရားတို့၏။
 အနန္တရာယိကတ္တာ ဘာဝတော၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုသော
 သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ ဓမ္မဿ၊
 တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှားသော ဖောက်ပြန်ချင်း
 သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နိယျာနိကာ၊
 ဝဋ္ဋဒုက္ခဘုံဘဝမှထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဓမ္မာနံ၊ ဟော
 အပ်သောတရားတို့၏။ အနိယျာနိကတ္တာဘာဝတော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဘုံဘဝမှ
 ထွက်မြောက်သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိတ္ထိယာနံ၊
 တိတ္ထိတို့၏။ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှား
 သော ဖောက်ပြန်ချင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတိတ္ထိတို့
 ဟောသောတရားတို့သည်။ ဒုရက္ခာတဓမ္မာယေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟော
 အပ်သော တရားတို့သည်သာလျှင်။ ယေန၊ အကြံကြောင့်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။
 အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှားသောဖောက်ပြန်ချင်းသို့။ အာပဇ္ဇ
 တိယထာ၊ ရောက်သံကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှားသော
 ဖောက်ပြန်ချင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။
 နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်သနည်း။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အန္တရာယိ
 ကာ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တဓမ္မာနံ၊ ဟောအပ်သောတရားတို့၏။ တတာဘာဝါနတိက္ကမနတော၊
 ထိုသို့ဟောတော်မူတိုင်း မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုသောသ
 ဘောမှ မလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှားသောဖောက်
 ပြန်ချင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။
 နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဘုံဘဝမှထွက်မြောက်ကုန်၏။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တဓမ္မာနံ၊ ဟောအပ်သောတရားတို့၏။ တထာဘာဝါနတိက္ကမနတော၊
 ထိုသို့ဟောတော်မူတိုင်း၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခ ဘုံဘဝမှ ထွက်မြောက်သော
 သဘောကိုမလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဝိပ္ပလ္လာသံ၊ မှားသောဖောက်
 ပြန်ချင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝရိ

၆ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယတ္ထိဓမ္မော၊ ပရိယတ္ထိတရားသည်၊ သွာခါတော၊ သွာခါတမည်၏။
(အနက်)

ဤစကားရပ်၌၊ တတ္ထ သဗ္ဗေဟေဝ သင်္ခါယိတဗ္ဗံ နဝိဝိတဗ္ဗံ ဟူ
သောအဓိပ္ပါယ်သော်ကား၊ မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်
သော တရားသည်ကား၊ သင်အပ်-ကြားအပ်-နာယူ၍ ကျင့်အပ်သော
ကြောင့်၊ ပရိယတ္ထိတရားမည်၏။ ပရိယတ္ထိတရားသည်ကား၊ ဒေသနာ
နည်းမည်၏။ ဒေသနာနည်းဖြစ်သော တရား၌၊ အမှားကို အမှားဟု-
ဟောသောတရားကို၊ အမှားကို အမှား ဟောသောတရားဟု။ အမှန်ကို
အမှန်ဟု-ဟောသောတရားကို၊ အမှန်ကို အမှန်ဟောသော တရားဟု၊
အလုံးစုံအညီအညွတ် သင်တို့ပြောဆိုအပ်၏။ အမှားကိုအမှန်ဟု၊ အမှန်
ကိုအမှားဟု အနက်ပုန်-သဒ္ဓါပုန်ထုတ်၍မငြင်းချန်အပ်။

တတ္ထာတိ တသ္မိံဓမ္မေ။ သင်္ခါယိတဗ္ဗန္တိ သမဂ္ဂေဟိ ဘာသိ
တဗ္ဗံ။ ဇကဝစနေဟိ အဝိရုဒ္ဓဝစနေဟိ ဘဏိတဗ္ဗံ။ နဝိဝိ
တဗ္ဗန္တိ အတ္ထေဝါ ဗျဉ္ဇနေဝါ ဝိဝါဒေါ နကာတဗ္ဗော။ (အဋ္ဌ
ကထာ)

တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ တသ္မိံဓမ္မေ၊ ထိုတရား၌။ သင်္ခါယိ
တဗ္ဗန္တိ၊ သင်္ခါယိတဗ္ဗံဟူသည်ကား။ သမဂ္ဂေဟိ၊ အညီအညွတ်။ ဘာသိ
တဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ ဇကဝစနေဟိ၊ တူသောပြောဆိုချင်းတို့ဖြင့်။ အဝိရုဒ္ဓ
ဝစနေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ချင်းမရှိသော ပြောဆိုချင်းတို့ဖြင့်။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊
ပြောဆိုအပ်၏။ နဝိဝိတဗ္ဗန္တိ၊ နဝိဝိတဗ္ဗံဟူသည်ကား။ အတ္ထေဝါ၊
အနက်၌သော်၎င်း။ ဗျဉ္ဇနေဝါ၊ သဒ္ဓါ၌သော်၎င်း။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းချန်ချင်း
ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ (အနက်)

သမဂ္ဂေဟိ ဘာသိတဗ္ဗန္တိ အညမညံ သမဂ္ဂေဟိ ဟုတွာ
ဘာသိတဗ္ဗံ။ သဏ္ဍာယိတဗ္ဗန္တေဝ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗန္တာတိ အတ္ထော။
ယထာ ပန သမဂ္ဂေဟိ သင်္ခါယနံ ဟောတိ။ တမ္ပိ ဒသေတုံ
ဇကဝစနေဟိတိ အာဒိ ရတ္တံ။ ဇကဝစနေဟိတိ အဝိရောဓာာ
ပေန သမာနဝစနေဟိ။ တေနာဟ အဝိရုဒ္ဓဝစနေဟိတိအာဒိ။
(ဒီကာ)

နိဒါန်း

သမဂ္ဂေဟိ ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ သမဂ္ဂေဟိ ဘာသိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။
 အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမဂ္ဂေဟိ၊ အညီအညွတ်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာသိ
 တဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ သဏ္ဍာယိတဗ္ဗဇ္ဇေဝ၊ သရဏ္ဍာယ် လည်း
 သရဏ္ဍာယ် အပ်၏။ ဝဇ္ဇတ္တတဗ္ဗဉ္စ၊ ဖွင့်လည်းဖွင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိအယံ
 အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ယထာပန ယေနပနအာကာရေန၊ အကြင်အ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်သော်ကား။ သမဂ္ဂေဟိ၊ အညီအညွတ်။ သင်္ဂါယနံ၊
 ပြောဆိုချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို
 လည်း။ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဧကဝစနေဟိတိအာဒိဝစနံ၊ ဧကဝစနေ
 ဟိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧကဝစနေဟိတိ၊
 ဧကဝစနေဟိ ဟူသည်ကား။ အဝိရောဓဘာဝေန၊ ဆန့်ကျင်သည်၏
 မရှိချင်းကြောင့်။ သမာနဝစနေဟိ၊ တူသော ပြောဆိုချင်းတို့ဖြင့်။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ အဝိရုဒ္ဓဝစနေဟိ၊ တူသော ပြောဆိုချင်းတို့ဖြင့်။ ဣတိအာဒိ
 ဝစနံ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ (အနက်)

ဤစကားရပ်၌၊ ဝိဝါဒေါဟူသောပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်သော်ကား၊ ငြင်း
 ခုန်ချင်းသည်၊ ဝိဝါဒမည်၏။ ငြင်းခုန်ချင်း၏အကြောင်းသည် ဝိဝါဒမူလ
 မည်၏။ ဝိဝါဒမူလကားခြောက်ပါး။

ခြောက်ပါးဟူသော်ကား—

ဆဝိဝါဒမူလာနိ။ ဣဓာသုသော ဘိက္ခု ကောဓနော ဟောတိ
 ဥပနာဟိ၊ ယောသော အာသုသော ဘိက္ခု ကောဓနော ဟော
 တိ ဥပနာဟိ၊ သော သတ္တရိပိ အဂါရဝေါ ဝိဟရတိ အပ္ပ
 တိသော။ ဓမ္မေပိ အဂါရဝေါ ဝိဟရတိ အပ္ပတိသော၊ သံဃော
 ပိ အဂါရဝေါ ဝိဟရတိ အပ္ပတိသော၊ သိက္ခာယပိ နပရိပူရ
 ကာရီ ဟောတိ။ ယောသော အာသုသော ဘိက္ခု သတ္တရိပိ အ
 ဂါရဝေါ ဝိဟရတိ အပ္ပတိသော၊ ဓမ္မေ၊ သံဃေပိ၊ သိက္ခာယပိ န
 ပရိပူရကာရီ၊ သော သံဃော ဝိဝါဒံ ဇနေတိ၊ ယော ဟော
 တိ ဝိဝါဒေါ ဗဟုဇနအဟိတာယ ဗဟုဇနအာသုခါယ ဗဟုနော
 ဇနဿ အနတ္ထာယ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ ဒေဝမနုဿာနံ
 ဝေဠုပံ တေ တုမေ အာသုသော ဝိဝါဒမူလံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ
 သမနုပသေယျာထ၊ တဏှိ တုမေ အာသုသော တသေဝ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပါပကဿ ဝိဝါဒမူလဿ ပဟာနာယ ဝါယမေယျာထ၊ ဇေ
 ရှပံ တေ တုမေ အာသုသော ဝိဝါဒမူလံ အဏ္ဏတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ
 နသမနူပသေယျာထ၊ တဏှိ တုမေ အာသုသော တသေဝ
 ပါပကဿ ဝိဝါဒမူလဿ အာယတိံ အနဝဿဝါယ ပဋိ
 ပဇ္ဇေယျာထ။ ဇေမေတဿ ပါပကဿ ဝိဝါဒမူလဿ ပဟာနံ
 ဟောတိ။ ဇေမေတဿ ပါပကဿ ဝိဝါဒမူလဿ အာယတိံ
 အနဝဿဝေါ ဟောတိ။

ပုနစပရံ အာသုသော ဘိက္ခု မက္ခိ ဟောတိ ပလာသီ။
 ဣဿုကိ ဟောတိ မစ္ဆရိ၊ သဋ္ဌော ဟောတိ မာယာဝိ၊
 ပါပိစ္ဆော ဟောတိ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သန္နိဋ္ဌိပရာမာသီ ဟောတိ
 အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ။ ယောသော အာသုသော ဘိက္ခု
 သန္နိဋ္ဌိပရာမာသီ ဟောတိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ၊ သော
 သတ္ထရိပိ အဂါရဝေါ ဝိဟရတိ အပ္ပတိသော၊ ဓမ္မေပိ အ-
 ဂါရဝေါ ဝိဟရတိ အပ္ပတိသော၊ သံဃေပိ အဂါရဝေါ
 ဝိဟရတိ အပ္ပတိသော၊ သိက္ခာယပိ နပရိပူရကာရိ ဟောတိ။
 ယောသော အာသုသော ဘိက္ခု သတ္ထရိပိ အဂါရဝေါ ဝိဟ-
 ရတိ အပ္ပတိသော၊ ဓမ္မေ၊ သံဃေပိ၊ သိက္ခာယပိ နပရိပူရကာရိ၊
 သော သံဃေ ဝိဝါဒံ ဇနေတိ။ ယော ဟောတိ ဝိဝါဒေါ ဗဟု-
 ဇနအဟိတာယ ဗဟုဇနအသုခါယ ဗဟုနော ဇနဿ အနတ္ထာ
 ယအဟိတာယ ဒုက္ခာယ ဒေဝမနုဿာနံ ဇေရှပံ တေ တုမေ
 အာသုသော ဝိဝါဒမူလံ အဏ္ဏတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ သမနူပသေ-
 ယျာထ၊ တဏှိ တုမေ အာသုသော တသေဝ ပါပကဿ ဝိ-
 ဝါဒမူလဿ ပဟာနာယ ဝါယမေယျာထ၊ ဇေရှပံ တေ တုမေ
 အာသုသော ဝိဝါဒမူလံ အဏ္ဏတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ နသမနူပသေ-
 ယျာထ၊ တဏှိ တုမေ အာသုသော တသေဝ ပါပကဿ
 ဝိဝါဒမူလဿ အာယတိံ အနဝဿဝါယ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ၊
 ဇေမေတဿ ပါပကဿ ဝိဝါဒမူလဿ ပဟာနံ ဟောတိ၊
 ဇေမေတဿ ပါပကဿ ဝိဝါဒမူလဿ အာယတိံ အနဝဿ
 ဝေါ ဟောတိ(သင်္ဂီတိသုတ်ဆက္က)

နိဒါန်း

အမှာ။ ။ဆဝိဝါဒမူလာနိမ္မိတ၍ ပါပိစ္ဆောဟောတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တိုင်အောင် အနက်မပေး၊ ပုနစပရံ အာဝုသော ဘိက္ခု၊လ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပုနစ၊ တဖန်လည်း။ အပရံ၊ တပါးတံ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သန္နိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကိုသာလျှင် သုံးသပ်သောအလေ့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဓာနဂ္ဂါဟိ၊ မြဲမြံစွာယူသော အလေ့ သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပဒိုနိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သော အလေ့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သန္နိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကိုသာလျှင်သုံးသပ်သော အလေ့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာဓာနဂ္ဂါဟိ၊ မြဲမြံစွာယူသောအလေ့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပဒိုနိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သော အလေ့သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထရိပိ၊ ဘုရား၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဓမ္မေပိ၊ တရား၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သံဃေပိ၊ သံဃာ၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာယပိ၊ သိက္ခာ၌လည်း။ ပရိပူရကာရိ၊ ဖြည့်ကျင့်သော အလေ့သဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သတ္ထရိပိ၊ ဘုရား၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဓမ္မေပိ၊ တရား၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သံဃေပိ၊ သံဃာ၌လည်း။ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပ္ပတိဿော၊ တုပ်ဝပ်ချင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာယပိ၊ သိက္ခာ၌လည်း။ ပရိပူရကာရိ၊ ဖြည့်ကျင့်သော အလေ့သဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သံဃေ၊ သံဃာ၌။ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံချင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယောဝိဝါဒေါ၊ အကြင်ငြင်း

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ချန်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဗဟုဇနအဟိတာယ၊ များစွာသောသူတို့၏ မစီးပွားချင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဇနအသုခါယ၊ များစွာသောသူတို့၏ မချမ်းသာချင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုနောဇနဿ၊ များစွာသောသူအပေါင်း၏။ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့ချင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုနောဇနဿ၊ များစွာသောသူအပေါင်း၏။ အဟိတာယ၊ မစီးပွားချင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲချင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝိဝါဒမူလံ၊ ငြင်းချန်ချင်း၏ အကြောင်းကို။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌သော်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်၌သော်၎င်း။ စေသမနုပသေယျာထ၊ အကယ်၍ ရှုမြင်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ တတြ၊ ထိုသို့ရှုမြင်ရာ၌။ ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော။ တဿေဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုငြင်းချန်ချင်း၏အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ချင်းငှါ။ ဝါယမေယျာထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝိဝါဒမူလံ၊ ငြင်းချန်ချင်း၏ အကြောင်းကို။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌သော်၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်၌သော်၎င်း။ စေနသမနုပသေယျာထ၊ အကယ်၍ မရှုမြင်ကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ တတြ၊ ထိုသို့မရှုမြင်ရာ၌။ ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော။ တဿေဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုငြင်းချန်ချင်း၏ အကြောင်း၏သာလျှင်။ အာယတိံ၊ နောင်ခါ။ အနဝဿဝါယ၊ မနှိပ်စက်ချင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇေယျာထ၊ ကျင့်ကြကုန်လော့။ ဇေံ၊ ဤသို့အားထုတ်သည်ရှိသော်။ ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော။ ဇေတဿဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုငြင်းချန်ချင်း၏အကြောင်းကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ပါပကဿ၊ ယုတ်မာသော။ ဇေတဿဝိဝါဒမူလဿ၊ ထိုငြင်းချန်ချင်း၏အကြောင်း၏။ အာယတိံ၊ နောင်ခါ။ အနဝဿဝေါ၊ နှိပ်စက်ချင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အနက်) ဤစကားရပ်၌။ သန္တိဋ္ဌိပရာမာသီ ဟောတိ အာဇာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ ဟူသောပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာဟောအပ်သော တရားသည်ကား၊ သင်အပ်-ကြားအပ်-နာယူ၍ ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ ပရိယတ္တိတရားမည်၏။ ပရိယတ္တိ တရားသည်ကား၊

နိဒါန်း

ဒေသနာနည်းမည်၏။ ဒေသနာနည်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်စဉ်မပျက်၊ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ-ဂေါတြာဘူတိုင်အောင် ဉာဏ်အဆက်ဆက် အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၍ တက်၏။ တက်သောကာလ၊ မဂ်ကိုရ၏ ဟုထင်မြင်ချက်မရှိ။ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်အားဖြင့်လည်း၊ အစဉ်အတိုင်း မသွား။ ဤကားမဂ်မှား၊ ဤကားမဂ်မှန်ဟူ၍ မျှလည်း အသိဉာဏ်က မဖြစ်သေး။ တွေးတွေးဆဆ၊ တခုခုသော ဝိပဿနာဉာဏ်ဟုန် ကျသောကာလ၊ ဂါဟအတွက်မဂ်ကို ရ၏ဟု ထင်မြင်သော မိမိအယူကိုသာလျှင် သုံးသပ်၏။ မြဲမြံစွာယူ၏။ မစွန့်။

သန္တိဋ္ဌိပရာမာသီတိ သယံ ဒိဋ္ဌိမေဝ ပရာမသတိ။ အာဓာနဂ္ဂါဟီတိ ဒဇ္ဇဂ္ဂါဟီ။ ဒုပ္ပဒိုနိဿဂ္ဂိတိ နသက္ကာ ဟောတိ ဂဟိတံ ဝိဿဇ္ဇေတုံ။ (အဋ္ဌကထာ)

သန္တိဋ္ဌိပရာမာသီတိ၊ သန္တိဋ္ဌိပရာမာသီဟူသည်ကား။ သယံဒိဋ္ဌိမေဝ၊ မိမိအယူကိုသာလျှင်။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အာဓာနဂ္ဂါဟီတိ၊ အာဓာနဂ္ဂါဟီဟူသည်ကား။ ဒဇ္ဇဂ္ဂါဟီ၊ မြဲမြံစွာယူ၏။ ဒုပ္ပဒိုနိဿဂ္ဂိတိ၊ ဒုပ္ပဒိုနိဿဂ္ဂိဟူသည်ကား။ ဂဟိတံ၊ အယူကို။ ဝိဿဇ္ဇေတုံ၊ စွန့်ချင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အနက်)

သိလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်သော်ကား၊ မြတ်စွာဘုရားကောင်းစွာဟောတော်မူသောတရားသည်ကား၊ သင်အပ်-ကြားအပ်-နာယူ၍ ကျင့်အပ်သောကြောင့် ပရိယတ္တိတရားမည်၏။ ပရိယတ္တိတရားသည်ကား၊ ဒေသနာနည်းမည်၏။ ဒေသနာနည်းအားဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်မပျက်၊ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ-ဂေါတြာဘူတိုင်အောင် ဉာဏ်အဆက်ဆက် အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၍ တက်၏။ တက်သောကာလ၊ မဂ်ကိုရ၏ဟု ထင်မြင်ချက်မရှိ။ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်အားဖြင့်လည်း အစဉ်အတိုင်းမသွား။ ဤကားမဂ်မှား၊ ဤကားမဂ်မှန်ဟူ၍ မျှလည်း အသိဉာဏ်က မဖြစ်သေး။ တွေးတွေးဆဆ၊ တခုခုသော ဝိပဿနာဉာဏ်ဟုန်ကျသောကာလ၊ ဂါဟအတွက်၊ မဂ်ကိုရ၏ဟု ထင်မြင်သော မိမိအယူကိုသာလျှင် သုံးသပ်၍၊ မြဲမြံစွာယူ၍၊ မစွန့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှားကို အမှန်ဟု၊ အနက်ပုန်၊ သဒ္ဓါပုန် ထုတ်၍၊ ငြင်းခုန်သည်မည်၏။ ငြင်းခုန်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အမှားကို အမှန်ဟု မညီ မညွတ်ပြောဆိုသဖြင့်၊ ပြောဆိုချင်း၌ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသအကျိုးဆက်ကို ရ။

၁၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မရပုံကား-

ဇောကောဓမ္မောတိ ဇောက-ဒုက-တိကာဒိဝသေန ဗဟုဓာ
သာမဂ္ဂိရသံ ဒသေတုကာမော ပဌမံ တာဝ ဇောကော ဓမ္မောတိ
အာဟ။ (အဋ္ဌကထာ)

ဇောကောဓမ္မောတိ၊ ဇောကော ဓမ္မောဟူသည်ကား။ ဇောက-ဒုက-တိ
ကာဒိဝသေန၊ ဇောက-ဒုက-တိက စသည်အလိုအားဖြင့်။ ဗဟုဓာ၊
များသောအပြားအားဖြင့်။ သာမဂ္ဂိရသံ၊ ညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသ
ကို။ ဒသေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ။ ဇောကောဓမ္မောတိဣဒံစနံ၊ ဇောကောဓမ္မောဟူသော ဤစကားကို။
အာဟ၊ ဆိုပြီ။ (အနက်)

သာမဂ္ဂိရသံ ဒသေတုကာမောတိ ယသ္မိံဓမ္မေ သင်္ဂါ
ယနေန သာမဂ္ဂိရသာနုဘဝနံ ဣန္ဒြိတံ ဒေသနာကုသလတာ
ယ တတ္ထ ဇောက-ဒုက-တိကာဒိဝသေန ဗဟုဓာ သာမဂ္ဂိရသံ
ဒသေတုကာမော။ (ဒီကာ)

သာမဂ္ဂိရသံ ဒသေတုကာမောတိ၊ သာမဂ္ဂိရသံဒသေတုကာမော
ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံဓမ္မေ၊ အကြင်တရား၌။ ဇောက-ဒုက-တိကာဒိဝသေ
န၊ ဇောက-ဒုက-တိကစသည်အလိုအားဖြင့်။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြား
အားဖြင့်။ သာမဂ္ဂိရသံ၊ ညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသကို။ ဒသေတု
ကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇောကောဓမ္မော
တိ ဣဒံစနံ၊ ဇောကော ဓမ္မောဟူသောဤစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ
တသ္မိံဓမ္မေ၊ ထိုတရား၌။ သင်္ဂါယနေန၊ အညီအညွတ်ပြောဆိုသဖြင့်။
ဒေသနာကုသလတာယ၊ ပြောဆိုချင်း၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
သာမဂ္ဂိရသာနုဘဝနံ၊ ညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသအကျိုးဆက်ကို။
ဣန္ဒြိတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ (အနက်)

ဤစကားရပ်၌၊ သာမဂ္ဂိရသာနုဘဝနံ ဣန္ဒြိတံ ဟူသောပုဒ်၏ အ
ဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ အကြင်တရား၌၊ ဇောက-ဒုက-တိကစသည်အလိုအား
ဖြင့်၊ များသောအပြားအားဖြင့်၊ ညီညွတ်သောကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသကိုပြ
တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇောကော ဓမ္မော ဟူသော ဤ

နိဒါန်း

စကားကိုဆို၏။ ထိုတရား၌၊ အမှားကို အမှားဟု ဟောသော တရားကို၊ အမှားကို အမှားဟောသောတရားဟု။ အမှန်ကိုအမှန်ဟု ဟောသော တရားကို၊ အမှန်ကိုအမှန်ဟောသောတရားဟု၊ အညီ အညွတ် ပြောဆို သဖြင့်၊ ပြောဆိုခြင်း၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ညီညွတ်သော ကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသအကျိုးဆက်ကိုရ၏။

သိလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်သော်ကား။ အမှားကို အမှန်ဟု အမှန်ကို အမှားဟု၊ အနက်ပုဒ်- သဒ္ဒါပုဒ်ထုတ်၍ ငြင်းခုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှားကိုအမှန်ဟု၊ အမှန်ကိုအမှားဟု၊ မညီမညွတ် ပြောဆိုသဖြင့်၊ ပြောဆိုချင်း၌ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ညီညွတ်သော ကိစ္စ သာမဂ္ဂိရသအကျိုးဆက်ကိုမရ။

ရပုံ-မရပုံကို သင်္ဂီတိသုတ် ဒုကဋ်ပြု၏။

ပြပုံကား-

ဒေါဝစသတတစ ပါပမိတ္တတစ။ သောဝစသတတစ
ကလျာဏမိတ္တတစ။ (သင်္ဂီတိသုတ်ဒုက)

ဒေါဝစသတတစ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်း ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ အဖြစ်လည်းတပါး။ ပါပမိတ္တတစ၊ မကောင်းသော မိတ်ရှိ သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်လည်းတပါး။ သောဝစသတတစ၊ လွယ်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏အဖြစ်လည်းတပါး။ ကလျာဏ မိတ္တတစ၊ ကောင်းသောမိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်လည်းတပါး။
(အနက်)

ဒေါဝစသတတတိ ဒုက္ခံဝစော ဇောသ္မိံ ဝိပုဋိကုလဂ္ဂါဟိ မှိ ဝိပစ္စနိကသာတေ အနာဒရေ ပုဂ္ဂလေတိ ဒုဗ္ဗစော။ တဿ ကမ္မံ ဒေါဝစသံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဒေါဝစသတာ။ သဟ ဓမ္မိကေ ဝုစ္စမာနေ ဒေါဝစသယယန္တိ အဘိဓမ္မေ အာဂတာ။ သာ အတ္ထတော သင်္ခါရက္ခန္ဓော ဟောတိ။ စတုန္နဗ္ဗ ခန္ဓာနံ ဇကေနာကာရေန အဓိကာရံ ဇေတံ အဝိဝစနန္တိ ဝဒန္တိ။ ပါပမိတ္တ တာတိ ပါပါ၊ အသဒ္ဓါဒယော ပုဂ္ဂလာ ဇောသ္မိ မိတ္တာတိ ပါပ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မိတ္တော။တဿ ဘာဝေါ ပါပမိတ္တတာ။ ဝိတ္တာရတော ပနေသာ
 တတ္ထ ကတမာ ပါပမိတ္တတာ၊ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ အသန္ခါ၊
 ဒုဿီလာ၊ အပ္ပသုတာ၊ မစ္ဆရိနော၊ ဒုပ္ပညာယာ တေသံ
 သေဝနာ၊ နိသေဝနာ၊ သံသေဝနာ၊ ဘဇနာ၊ သံဘဇနာ၊ ဘတ္တိ၊
 သမ္ဘတ္တိ၊ သံပဝဏ်တာတိဇေံ အာဂတာ၊ သာပိ အတ္ထတော
 ဒေါဝစဿတာ ဝိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ သောဝစဿတာစ ကလျာဏ
 မိတ္တတာစ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဥဘောပိ ပနေ
 တာ ဣဓ လောကီယလောကုတ္တရ ဝိဿကာ ကထိတာ။

(အဋ္ဌကထာ)

ဒေါဝစဿတာတိ၊ ဒေါဝစဿတာဟူသည်ကား။ ဝိပ္ပဒိုက္ခလဂ္ဂါ
 ဟိမ္မိ၊ မလျော်သောအယူရှိသော။ ဝိပစ္စနိကာသာတေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်သောမကောင်းသောအကျင့်ကိုသာယာနှစ်သက်ချင်းရှိသော။ အနာ
 ဒရေ၊ ရိုသေချင်းမရှိသော။ ဇေတသ္မိပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒုက္ခံ
 ဒုက္ခရော၊ ခက်သော။ ဝစော၊ ပြောဆိုချင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊
 ထို့ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဒုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်
 မည်၏။ ဒုဗ္ဗစော၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ တဿ၊
 ထိုခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဒေါဝ
 စဿံ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု။ တဿ၊ ထိုခက်
 သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။
 ဒေါဝစဿဘာ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏အဖြစ်။
 သောပနဒေါဝစဿဘာ၊ ထိုခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏
 အမှု၏အဖြစ်သည်ကား။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ တတ္ထကတမာ
 ဒေါဝစဿတာ သဟခမ္ဘိကေ ဝုစ္စမာနေ ဒေါဝစဿာယန္တိ၊ ဒေါဝ
 စဿာယံဟူ၍။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ အာဂတာ၊ လာ၏။ သာဒေါဝ
 စဿဘာ၊ ထိုခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ အဖြစ်
 သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံဒေါဝစဿာတိနာမံ၊ ခက်သောပြောဆို
 ချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏အဖြစ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ စတုန္ဒရ
 ခန္ဓာနံ၊ လေးပါးသော နာမက္ခန္ဓာ တို့၏လည်း။ ဇကေနာကာရေန၊
 တပေါင်းတည်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဓိကာရံ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်

နိဒါန်း

သော။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။
 ပါပမိတ္တတာတိ၊ ပါပမိတ္တတာ ဟူသည်ကား။ ဇောဿပုဂ္ဂလဿ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပါပါ၊ မကောင်းကုန်သော။ အသဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါတရား
 မရှိသောသူအစရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မိတ္တာ၊ မိတ်တို့
 သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပမိတ္တော၊ ပါပမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ပါပမိတ္တော၊
 မကောင်းသောမိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းသောမိတ်ရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ ပါပမိတ္တတာ၊ မကောင်းသော
 မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ ဇောပနပါပမိတ္တတာ၊ ထိုမကောင်းသော
 မိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်သည်ကား။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။
 တတ္ထကတမာပါပမိတ္တတာ၊ ယေတေ ပုဂ္ဂလာ အသဒ္ဓါ၊ ဒုဿီလာ၊ အပ္ပ
 သုတာ၊ မစ္ဆရိနော၊ ဒုပ္ပညာ၊ ယာ တေသံ သေဝနာ၊ နိသေဝနာ၊ သံသေ
 ဝနာ၊ ဘဇနာ၊ သံဘဇနာ၊ ဘတ္တိ၊ သမ္ဘတ္တိ၊ သံပဝဏ်တာတိ၊ သံပဝဏ်
 တာဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဂတာ၊ လာ၏။ သာပိ ပါပမိတ္တတာ၊ ထိုမကောင်း
 သော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်။ ဒေါဝစဿဘာ ဝိယ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏
 အမှု၏အဖြစ်ကိုကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ သောဝစဿတာစ၊ လွယ်
 သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ ကလျာဏ
 မိတ္တတာစ၊ ကောင်းသောမိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဝုတ္တပဋိ
 ပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောနည်းဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤသို့သိရာ၌။ ဇောပနဥဘောပိ၊ ထို
 နှစ်ပါးစုံတို့ကိုလည်း။ လောကီယ လောကုတ္တရမိဿကာ၊ လောကီ
 လောကုတ္တရယောနောကုန်၏ဟူ၍။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ (အနက်)

ဒုက္ခန္တိ ကိစ္ဆံ၊ အနိဋ္ဌန္တိဝါ အတ္ထော။ ဝိပုဋိကုလဂ္ဂါဟံ မြိတိ
 ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာဝိလောမဂါဟကေ၊ တဿာဇေဝဝိပစ္စနိကံ
 ဒုပ္ပဋိပတ္တေ သာတံ ဣဋ္ဌံ ဇောဿာတိ ဝိပစ္စနိကသာတော၊ တသ္မံ
 ဝိပစ္စနိကသာတေ ဇေဘူတောစ ဩပါဒဘူတော သာသနတ္တ
 ဓေ ဩဝါဒကေစ အာဒရဘာဝရဟိတော ဟောတိတိအာဟ
 အနာဒရေတိ၊ တဿကမ္ပန္တိ တဿဒုပ္ပဝဿ ပုဂ္ဂလဿ အနာ
 ဒရိယဝသေန ပဝတ္တေစတနာ ဒေါဝစဿံ၊ တဿ ဘာဝေတိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တဿ ယထာဂုတ္တဿ ဒေါဝစဿဿ အတ္ထိဘာဝေါ ဒေါဝ
စဿဘာ။ အတ္ထတော ဒေါဝစဿမေဝ။ တေနောပါဟ-သာ
အတ္ထတော သင်္ခါရက္ခန္ဓော ဟောတိတိ။

ဧကေနာကာရေနာတိ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိတာ ကာရေန၊
အသဒ္ဓိယဒုဿီလျာဒိပါပဓမ္မယောဂတော ပုဂ္ဂလာ ပါပါနာမ
ဟောန္တိတိ ဒဿေတံ ယေတေပုဂ္ဂလာ အသဒ္ဓါတိအာဒိဂုတ္တံ။
ယာယစေတနာယ ပုဂ္ဂလော ပါပသံပဝကော နာမ ဟောတိ
သာစေတနာ ပါပမိတ္တတာ၊ စတ္တာရောပိဝါ အဂ္ဂုပိနော ခန္ဓာ တဒါ
ကာရပဝတ္တာ ပါပမိတ္တတာတိ ဒဿေန္တော သာပိအတ္ထတော
ဒေါဝစဿတာပိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ အာဟ။

သုခံဝစော ဧတသ္မိပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိမိ အနုလောမသာတေ
သာဒရေပုဂ္ဂလေတိ သုဗ္ဗစောတိအာဒိနာ။ ကလျာဏာ သဒ္ဓါဒ
ယော ပုဂ္ဂလာ ဧတဿ မိတ္တာတိ ကလျာဏမိတ္တာတိအာဒိနာ
စ အနန္တရဒုကဿ အတ္ထော ဣန္ဒြိတောတိ အာဟ သောဝစဿ
တာစ ကလျာဏမိတ္တတာစဂုတ္တပဋိပက္ခနယေန ဝေဒိတဗ္ဗာတိ။
ဥဘောတိ သောဝစဿတာစ ကလျာဏမိတ္တတာစ။ တေသံ
ခန္ဓာနံ ပဝတ္တိအာကာရပိသေသာ သောဝစဿတာ ကလျာဏ
မိတ္တတာတိစ ဂုစ္ဆန္တိ။ တေ လောကီယာပိ ဟောန္တိ လော
ကုတ္တရာပိတိ အာဟ-လောကီယ လောကုတ္တရမိဿကာ ကထိ
တာတိ။

သဟ သိက္ခိတဗ္ဗော ဓမ္မော သဟဓမ္မော။ တတ္ထ ဘဝံ သဟ
ဓမ္မိကံ၊ တသ္မိသဟဓမ္မိကေ၊ ဒေါဝစဿသဒ္ဓတော အယသဒ္ဓိ
အနညထံ ကတွာ ဒေါဝစဿာယန္တိ ဂုတ္တံ။ ဒေါဝစဿသာဝါ
အယနံ ပဝတ္တိ ဒေါဝစဿာယံ။ အာသေဝန္တဿာပိ အနုသိက္ခ
နေ အဇ္ဈာသယေန ဘဇနာတိအာဟ-သေဝနာ။ ပ။ ဘဇနာ
တိ။ သဗ္ဗတော ဘာဂေန ဘတ္တိ သန္တတိ။ (ဋီကာ)

ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခိဟူသည်ကား။ ကိစ္ဆံ၊ ပြုပြင်စွာ။ ဝါ၊ တနည်း။ အနိဋ္ဌံ၊
အလိုရှိဘဲ။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဝိပ္ပဋိကုလဂ္ဂါဟိမိတိ၊
ဝိပ္ပဋိကုလဂ္ဂါဟိမိဟူသည်ကား။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိယာ၊ လောကုတ္တရာ

နိဒါန်း

တရားကိုးပါး အားလျော်သော အကျင့်အား။ ဝိလောမဂါဟကော၊ မလျော်သောအယူရှိသော။ ဇေတဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဿာ ဇေ ခံမ္မာနုခမ္မပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားကိုးပါး အားလျော် သောအကျင့်၏သာလျှင်။ ဝိပစ္စနိကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ ဒုပ္ပဋိ ပတ္တိံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို။ သာတံ ဣဋ္ဌံ၊ သာယာနှစ်သက်ချင်း သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပစ္စနိကဿာတော၊ ဝိပစ္စနိကဿာတပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဝိပစ္စနိကဿာတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မကောင်းသော အကျင့်ကို သာယာနှစ်သက် ချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ တသ္မိံဝိပစ္စနိကဿာတော၊ ထိုဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ် သော မကောင်းသော အကျင့်ကို သာယာနှစ်သက်ချင်းရှိသော။ ဇေ ဘူတော၊ ဤသို့ယူသည် ကျင့်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဒုပ္ပစော၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော။ ပုဂ္ဂလောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း။ ဇေံဩဝါဒဘူတော၊ ဤသို့သောအယူအကျင့်ဖြင့်ပြောဆိုဆုံးမသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဒုပ္ပစော၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော။ ပုဂ္ဂလောစ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၎င်း။ သာသနက္က မေ၊ သာသနာအစဉ်အဆက်ဖြစ်သော။ ခမ္မေစ၊ တရား၌၎င်း။ ဩဝါဒ ကော၊ ဆုံးမတတ်သော။ သဟခမ္မိကေစ၊ သီတင်းသုံးဘော်၌၎င်း။ အာဒရ ဘာဝရဟိတော၊ ရိုသေသည်၏အဖြစ်မှ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အနာဒရေတိ ဣဒံစနံ၊ အနာဒရေဟူသောဤစကား ကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ တဿကမ္မန္တိ၊ တဿကမ္မံဟူသည်ကား။ ဒုပ္ပစဿ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနာဒရိ ယဝသေန၊ ရိုသေချင်းမရှိသော အလိုအားဖြင့်။ ပဝတ္တစေတနာ၊ ဖြစ် သောစေတနာသည်။ ဒေါဝစဿံ၊ ဒေါဝစဿ မည်၏။ ဒေါဝစဿံ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု။ တဿဘာဝေါတိ၊ တဿ ဘာဝေါဟူသည်ကား။ ယထာဂုတ္တဿ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော။ တဿ ဒေါဝစဿဿ၊ ထိုခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏။ အတ္တိဘာဝေါ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဒေါဝစဿတာ၊ ဒေါဝ စဿတာ မည်၏။ ဒေါဝစဿတာ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏အဖြစ်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဒေါဝစဿမေဝ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှုသည်သာလျှင်တည်း။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သာ အတ္တတော သင်္ခါရက္ခန္ဓော
ဟောတိတိ ဣဒံဝစနံ၊ ဟောတိဟူသော ဤစကားကို။ အာဟ၊ ဆိုပြီး။

ဇကောနာကာရေနာတိ၊ ဇကောနာကာရေနဟူသည်ကား။ အပဒက္ခိ
ဏဂ္ဂါဟိတာကာရေန၊ နာယူလွယ်သော အယူမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်
တည်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အသဒ္ဓိယဒုဿီလျာဒိပါပဓမ္မ
ယောဂတော၊ အသဒ္ဓိယဒုဿီလျှ အစရှိသောမကောင်းသောတရားနှင့်
ယှဉ်ချင်းကြောင့်။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပါပါနာမ၊ မကောင်း
သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတံ၊ ပြုချင်း
ငှါ။ ယေတေပုဂ္ဂလာ အသဒ္ဓါတိအာဒိဝစနံ၊ ယေတေပုဂ္ဂလာ အသဒ္ဓါ ဤ
သို့အစရှိသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ယာယစေတနာယ၊ အကြင်
စေတနာဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပသံပဝင်္ကောနာမ၊ မကောင်း
သော ညွတ်ချင်းရှိသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာစေတနာ၊
ထိုစေတနာသည်။ ပါပမိတ္တတာ၊ ပါပမိတ္တတာမည်၏။ ပါပမိတ္တတာ၊
မကောင်းသောမိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ တနည်း။ တဒါကာရ
ပဝတ္တာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောပိ အရူပိနော
ခန္ဓာ၊ လေးပါးသောနာမက္ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ပါပမိတ္တတာ၊ ပါပမိတ္တ
တာမည်၏။ ပါပမိတ္တတာ၊ မကောင်းသောမိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သာပိ အတ္တတော
ဒေါဝစဿတာပိယ ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိဣဒံဝစနံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ ဟူသောဤစကားကို။
အာဟ၊ ဆိုပြီး။

ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိမိ၊ နာယူလွယ်သောအယူရှိသော။ အနံလောမသာ
တေ၊ လျော်သော သာယာနှစ်သက်ချင်းရှိသော။ သာဒရေ၊ ရိုသေချင်း
ရှိသော။ ဇေတသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ သုခံသုကရော၊ လွယ်သော။
ဝစော၊ ပြောဆိုချင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဗ္ဗစော၊ သုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ သုဗ္ဗစော၊ လွယ်သော
ပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ ဣတိအာဒိနာစ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း။
ဇေတဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကလျာဏာ၊ ကောင်းကုန်သော။ သဒ္ဓါ
ဒယော၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောသူအစရှိကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
မိတ္တာ၊ မိတ်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကလျာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်

နိဂါန်း

၏။ကလျာဏမိတ္တော၊ကောင်းသောမိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ဣတိအာဒိနာစ၊
 ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၎င်း။အနန္တရဒုကဿ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဒုက်၏။
 အတ္တော၊အနက်ကို။ ဣန္ဒြိတော၊အလိုရှိအပ်၏။ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ သော
 ဝစဿတာစ ကလျာဏမိတ္တတာစ ဝုတ္တပဒိုပက္ခနယေန ဝေဒိတဗ္ဗာ
 တိ ဣဒံဝစနံ၊ဝေဒိတဗ္ဗာဟူသောဤစကားကို။အာဟ၊ဆိုပြီ။ဥဘောတိ၊
 ဥဘောဟူသည်ကား။သောဝစဿတာစ၊ လွယ်သော ပြောဆိုချင်းရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏အဖြစ်ကို၎င်း။ကလျာဏမိတ္တတာစ၊ကောင်းသော
 မိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ဥဘောတိ၊နှစ်ပါးစုံတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏။တေသံခန္ဓာနံ၊ ထိုခန္ဓာတို့၏။ ပဝတ္တိအာကာရပိသေဿ၊
 ဖြစ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ထူးသော။ သောဝစဿတာစ၊ လွယ်
 သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ကလျာဏမိတ္တ
 တာစ၊ ကောင်းသောမိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ ဥဘောတိစ၊
 နှစ်ပါးစုံတို့ဟူ၍လည်း။ဝုတ္တန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။တေဥဘော၊ထိုနှစ်ပါးစုံတို့
 သည်။လောကိယာယိ၊ လောကီတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 လောကုတ္တရာပိ၊ လောကုတ္တရာတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ လောကိယလောကုတ္တရမိဿကာ ကထိတာတိ
 ဣဒံဝစနံ၊ကထိတာဟူသော ဤစကားကို။ အာဟ၊ဆိုပြီ။

သဟ၊တက္ခ။သိက္ခိတဗ္ဗော၊ကျင့်အပ်သော။ဓမ္မော၊တရားတည်း။ သ
 ဟဓမ္မော၊တက္ခကျင့်အပ်သောတရား။ တတ္ထ၊ ထိုတက္ခကျင့်အပ်သော
 တရား၌။ ဘဝံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ သဟဓမ္မိကံ၊ တက္ခကျင့်အပ်သော
 တရား၌ဖြစ်သည်။တသ္မိံသဟဓမ္မိကေ၊ ထိုတက္ခကျင့်အပ်သောတရား၌
 အတူတကွဖြစ်ကြသည်ကို။ ဝုတ္တမာနေ၊ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေါဝ
 စဿသဒ္ဓတော၊ ဒေါဝစဿသဒ္ဓါနောင်မှ။ အယသဒ္ဓါ၊ အယသဒ္ဓါကို။
 အနညထံ၊ တပါးသောအနက်မဟုတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေါဝ
 စဿာယန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ဒေါဝစဿာယံဟူသော ဤစကားကို။ဝုတ္တံ၊ဆို
 အပ်ပြီ။ ဝါ၊တနည်း။ ဒေါဝစဿဿ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏။ အယနံပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ချင်းတည်း။ ဒေါဝစဿာယံ၊
 ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ဖြစ်ချင်း။ အာသေ
 ဝန္တဿာပိ၊ မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ အနုသိက္ခနာ၊ ဆရာပြောဟော
 သောစကား၊လျော်သောအားဖြင့် ကျင့်ချင်းသည်။ အဇ္ဈာသယေန၊အ

၂၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သိုအားဖြင့်။ ဘဇနာ၊ ဆည်းကပ်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သေဝနာ(ပ)ဘဇနာတိ ဣဒံဝစနံ၊ ဘဇနာဟူသော ဤစကားကို။ အာဟာ၊ ဆိုပြီး။ သဗ္ဗတောဘာဂေန၊ အလုံးစုံသောအဘို့အားဖြင့်။ ဘတ္တိ၊ ဆည်းကပ်ချင်းသည်။ သမ္ဘတ္တိ၊ သမ္ဘတ္တိမည်၏။ (အနက်)

ပါပမိတ္တဒုက္ခံ၊ ကလျာဏမိတ္တဒုက္ခံအကျယ်ကို ပုဂ္ဂလပညတ်၌ပြု၏။ ပြပုံကား-

ကတမောစ ပုဂ္ဂလော ဒုဗ္ဗစော၊ တတ္ထ ကတမော ဒေါဝစဿတာ၊ သဟဓမ္မိကေ ဝုစ္စမာနေ ဒေါဝစဿာယံ၊ ဒေါဝစဿိယံ၊ ဒေါဝစဿတာ၊ ဝိပ္ပဒိက္ခလဂ္ဂါဟိတာ၊ ဝိပစ္စနိကသာတတာ၊ အနာဒရိယံ၊ အနာဒရိယတာ၊ အဂါရဝတာ၊ အပ္ပတိဿဝတာ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဒေါဝစဿတာ။ ဣမာယ ဒေါဝစဿတာယ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော ဒုဗ္ဗစော။

ကတမောစ ပုဂ္ဂလော ပါပမိတ္တော၊ တတ္ထ ကတမာ ပါပမိတ္တတာ၊ ယေတေပုဂ္ဂလာ အသဒ္ဓါ၊ ဒုဿီလာ၊ အပ္ပသုတာ၊ မစ္ဆရိနေ၊ ဒုပ္ပညာ၊ ယာ တေသံ သေဝနာ၊ နိသေဝနာ၊ သံသေဝနာ၊ ဘဇနာ၊ သံဘဇနာ၊ ဘတ္တိ၊ သမ္ဘတ္တိ၊ သံပဝဏ်တာ။ အယံ ဝုစ္စတိ ပါပမိတ္တတာ။ ဣမာယပါပမိတ္တတာယ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော ပါပမိတ္တော။ (ပါပမိတ္တဒုက္ခံ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်)

ကတမောစ ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဒုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်မည်သနည်း။ ဒုဗ္ဗစော၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။ တတ္ထ၊ ထိုခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒေါဝစဿတာ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏အဖြစ်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သဟဓမ္မိကေ၊ တကွကျင့်အပ်သော တရား၌ အတူတကွဖြစ်ကြသည်ကို။ ဝုစ္စမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေါဝစဿာယံ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု။ ဒေါဝစဿိယံ၊ ခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု။ ဒေါဝစဿတာ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏အဖြစ်။ ဝိပ္ပဒိက္ခလဂ္ဂါဟိတာ၊ မလျော်သောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ ဝိပစ္စနိကသာတတာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မကောင်းသော အကျင့်ကို သာယာ နှစ်သက်ချင်း

နိဒါန်း

ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ အနာဒရိယံ၊ ရှိသေချင်းမရှိ။ အနာဒရိယဘာ၊ ရှိသေချင်းမရှိသည်၏အဖြစ်။ အဂါရဝတာ၊ ရှိသေချင်းမရှိသည်၏အဖြစ်။ အပ္ပတိဿဝတာ၊ နာယူဝန်ခံချင်းမရှိသည်၏အဖြစ်။ အယံ၊ ဤနာယူဝန်ခံချင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒေါဝေသာတာ၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမာယဒေါဝေသာတာယ၊ ဤခက်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဒုဗ္ဗစ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဒုဗ္ဗစော၊ ခက်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။

ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပါပမိတ္တော၊ ပါပမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်သနည်း။ ပါပမိတ္တော၊ မကောင်းသောမိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပါပမိတ္တတာ၊ မကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ယေတေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိကုန်။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ အပ္ပသုတာ၊ နည်းသော အကြား အမြင်ရှိကုန်၏။ မစ္ဆရိနေ၊ ဝန်တိုကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ တေသံ ဒုပ္ပညဝတံပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ယာသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲချင်း။ ယာနိသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲချင်း။ ယာသံသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲချင်း။ ယာဘဇနာ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာသံဘဇနာ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာဘတ္တိ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာသမ္ဘတ္တိ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာသံပဝကံတာ၊ အကြင်ညွတ်သောမိတ် စေတနာရှိသည်၏အဖြစ်။ အယံ၊ ဤညွတ်သော မိတ်စေတနာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပါပမိတ္တတာ၊ မကောင်းသောမိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ဟူ၍။ ဝုစ္စဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမာယပါပမိတ္တတာယ၊ ဤမကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါပမိတ္တော၊ ပါပမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ပါပမိတ္တော၊ မကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ (ပါပမိတ္တဒုက္ခ၊ ပုဂ္ဂလပညာ အနက်)

ကတမောစ ပုဂ္ဂလော သုဗ္ဗစော၊ တတ္ထ ကတမာ သောဝ စဿတာ၊ သဟဓမ္မိကေ ဝုစ္စမာနေ သောဝစဿာယံ သောဝ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

စသိယံ၊ သောဝစဿတာ၊ အဝိပ္ပဒိကူလဂ္ဂါဟိတာ၊ အဝိပစ္စနိ
ကသာတတာ၊ သာဒရိယံ၊ သာဒရိယတာ၊ သဂါရဝတာ၊ သပ
တိဿဝတာ။ အယံ ဝုစ္စတိ သောဝစဿတာ။ ဣမာယ သောဝ
စဿတာယ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော သုဗ္ဗစော။

ကတမောစ ပုဂ္ဂလော ကလျာဏမိတ္တော၊ တတ္ထ ကတမာ
ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ယေတေ ပုဂ္ဂလာ သဒ္ဓါ၊ သီလဝန္တော၊ ဗဟု
သုတာ၊ စာဂဝန္တော၊ ပညဝန္တော။ ယာ တေသံ သေဝနာ၊
နိသေဝနာ၊ သံသေဝနာ၊ ဘဇနာ၊ သံဘဇနာ၊ ဘတ္တိ၊ သမ္ဘတ္တိ၊
သံပဝဏံတာ။ အယံ ဝုစ္စတိ ကလျာဏမိတ္တတာ။ ဣမာယ ကလျာ
ဏမိတ္တတာယ သမန္နာဂတော ပုဂ္ဂလော ကလျာဏ မိတ္တော။
(ကလျာဏမိတ္တဒုက္ခံ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်)

ကတမောစ ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ သုဗ္ဗစော၊ သုဗ္ဗစ
ပုဂ္ဂိုလ်မည်သနည်း။ သုဗ္ဗစော၊ လွယ်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။
တတ္ထ၊ ထိုလွယ်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ သောဝစဿတာ၊
လွယ်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏ အဖြစ်သည် ကတမာ၊
အဘယ်နည်း။ သဟဇ္ဈိကေ၊ တကွကျင့်အပ်သောတရား၌ အတူတကွ
ဖြစ်ကြသည်ကို။ ဝုစ္စမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သောဝစဿာယံ၊
လွယ်သောပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု။ သောဝစသိယံ၊ လွယ်
သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု။ သောဝစဿတာ၊ လွယ်သော
ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု၏ အဖြစ်။ ဝိပ္ပဒိကူလဂ္ဂါဟိတာ၊
လျော်သောအယူမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ အဝိပစ္စနိကသာတတာ။
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မကောင်းသောအကျင့်ကို သာယာနှစ်သက်
ချင်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်။ သာဒရိယံ၊ ရိုသေချင်းရှိ၏။ သာဒရိယ
တာ၊ ရိုသေချင်းရှိသည်၏အဖြစ်။ သဂါရဝတာ၊ ရိုသေချင်းရှိသည်၏
အဖြစ်။ သပတိဿဝတာ၊ နာယူဝန်ခံချင်းရှိသည်၏အဖြစ်။ အယံ၊ ဤ
နာယူဝန်ခံချင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သောဝစဿတာ၊ လွယ်သောပြော
ဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အမှု၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမာယ
သောဝစဿတာယ၊ ဤလွယ်သောပြောဆိုချင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှု
၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

နိဒါန်း

သုဗ္ဗစော၊ သုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ သုဗ္ဗစော၊ လွယ်သော ပြောဆိုချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။

ကတမောစပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သနည်း။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းသော မိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ယေတေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏။ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ စာဂဝန္တော၊ စာဂရှိကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိကုန်၏။ တေသံပညဝတံပုဂ္ဂလာနံ၊ ထိုပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ယာသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲချင်း။ ယာနိသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲချင်း။ ယာသံသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲချင်း။ ယာဘဇနာ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာသံဘဇနာ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာဘတ္တိ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာသမ္ဘတ္တိ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ချင်း။ ယာသံပဝဏံတာ၊ အကြင်ညွတ်သော စိတ်စေတနာရှိသည်၏အဖြစ်။ အယံ၊ ဤညွတ်သော စိတ်စေတနာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ကောင်းသော မိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမာယ ကလျာဏမိတ္တတာယ၊ ဤကောင်းသော မိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသောမိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ (ကလျာဏမိတ္တဒုက္ခံ၊ ပုဂ္ဂလပညတ်အနက်)

ကလျာဏမိတ္တ, ပါပမိတ္တ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသောဌာန၊ ကလျာဏမိတ္တကိုခွင့်ပြု၏။ ပါပမိတ္တကို ခွင့်မပြု။ ခွင့်ပြုပုံ- ခွင့်မပြုပုံကို ကောသလသံယုတ်၊ အဋ္ဌမသုတ်၌ပြု၏။

ပြပုံကား-

သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ဧကမန္တံ နိသီဒိ။ ဧကမန္တံ နိသီဒ္ဓော ခေါ ရာဇာ ပသေနဒီကောသလော ဘဂဝန္တံ ဧတဒ္ဒဝေါစ။ ဣဓ မယံ ဘန္တေ ရဟောဂတဿ ပဒိုသလ္လိနဿ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဇေဝံ စေတသော ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ။ သွာချာတော ဘဂဝ
 တာ ဓမ္မော၊ သောစ ခေါ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏ
 သဟာယဿ၊ ကလျာဏသံပဝဏ်ဿ။ နောပါပမိတ္တဿ၊
 နောပါပသဟာယဿ၊ နောပါပသံပဝဏ်ဿ။ ဇေဝေတံ
 မဟာရာဇ၊ ဇေဝေတံ မဟာရာဇ၊ သွာချာတော မဟာရာဇ
 မယာ ဓမ္မော၊ သောစ ခေါ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏ
 သဟာယဿ၊ ကလျာဏသံပဝဏ်ဿ။ နော ပါပမိတ္တဿ၊
 နော ပါပသဟာယဿ၊ နော ပါပသံပဝဏ်ဿ။ (ကောသလ
 သံယုတ်-အဋ္ဌမသုတ်)

သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ ဇေဝေန္တံ၊
 တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဇေဝေန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ ရာဇာပသေ
 နဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဇေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အပေါစ၊ လျှောက်၏။
 ကထံ အပေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 ဣဓ၊ ယခု။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်
 သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းသည်
 ဖြစ်၍။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံ * သည်။ ဥဒ
 ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကထံဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာ
 ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သောစခေါဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်လည်း။ ကလျာ
 ဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏမိတ္တ၏ သာလျှင်။ သွာခါတော၊ ကောင်း
 စွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပါပမိတ္တဿ၊ ပါပမိတ္တ၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။
 ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကလျာဏသဟာ
 ယဿ၊ ကောင်းသော အတော်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ သွာခါ
 တော၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မော နာမ၊ တရားမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပသဟာယဿ၊ ကောင်းသော အတော်ရှိသော

* စိန္တပုဒ်က-နု၊မြင့်၊ ကြံ-ကို နု-သတ်ရေးသည်။

နိဒါန်း

ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကလျာဏသံပဝဏ်ဿ၊ ကောင်းသော အပေါင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပသံပဝဏ်ဿ၊ မကောင်းသောအပေါင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံနိဿည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့ ဇေံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဇေံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ဇေံ အာမ၊ ဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဇေံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ဇေံ အာမ၊ ဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သောစခေါဓမ္မော၊ ထိုတရားသည် လည်း။ ကလျာဏသိတ္တဿ၊ ကလျာဏသိတ္တ၏သာလျှင်။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပသိတ္တဿ၊ ပါပသိတ္တ၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကလျာဏ သဟာယဿ၊ ကောင်းသော အတော်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သာလျှင်။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပသဟာယဿ၊ မကောင်းသော အတော်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မော နာမ၊ တရားမည်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကလျာဏ သံပဝဏ်ဿ၊ ကောင်းသော အပေါင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပသံပဝဏ်ဿ၊ မကောင်းသောအပေါင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အနက်)

သောစခေါ ကလျာဏသိတ္တဿာတိ သောစာယံဓမ္မော ကလျာဏသိတ္တသေဝ သွာခါတောနာမ ဟောတိ၊ နပါပသိတ္တဿာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တိ။ကိဉ္ဇာပိ ဟိ ဓမ္မော သဗ္ဗေသမ္ဗိ သွာခါတောဝ၊ ကလျာဏ
မိတ္တဿ ပနသုဿုသန္တဿ သဒ္ဓဟန္တဿ အတ္ထံ ပူရေတိ။ဘေ
သန္တိဝိယ ဝဠုန္တဿ၊ နုဣတရဿာတိ။တေနေတံ ဝုတ္တံ။

(အဋ္ဌကထာစကား၊ ကဏ္ဍပက္ခ-သုက္ကပက္ခ-၂-ပါး။ ကဏ္ဍပက္ခ၌ဆိုသောစကား
သုက္ကပက္ခ၌မဆို။သုက္ကပက္ခ၌ဆိုသောစကား ကဏ္ဍပက္ခ၌မဆို။ လိုက်ရမည်ကိုသိ။)

သောစခေါ ကလျာဏမိတ္တဿာဟိ၊သောစခေါကလျာဏမိတ္တဿ
ဟူသည့်ကား။သောစာယံ သောစအယံဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်လည်း။
ကလျာဏမိတ္တဿေဝ၊ကလျာဏမိတ္တ၏သာလျှင်။သွာခါတော၊ကောင်း
စွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောနာမ၊တရားမည်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပါပ
မိတ္တဿ၊ပါပမိတ္တ၏။ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ဓမ္မော
နာမ၊တရားမည်သည်။ နုဟောတိ၊ မဖြစ်။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ဟိသန္တိ၊ မှန်၏။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သဗ္ဗေသမ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ကလျာဏမိတ္တပါပမိတ္တာနံ၊ ကလျာဏမိတ္တ, ပါပမိတ္တ တို့အား။
သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မောဝ၊ တရားသည်
သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊
ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဘေသန္တိ၊ ဆေးသည်။ ဝဠုန္တဿ၊ သုံး
ဆောင်သောသူ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ပူရေတိဝိယ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့။
ဣတိဇေတထာ၊ ထို့အတူ။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သုဿုသန္တဿ၊
ကောင်းစွာ သင်ကြားနာယူသော။ သဒ္ဓဟန္တဿ၊ ယုံကြည်သော။
ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏမိတ္တ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပူရေတိ၊
ပြည့်စေ၏။ ဘေသန္တိ၊ ဆေးသည်။ ဣတရဿ၊ မသုံးဆောင်သော
သူ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နုပူရေတိ ဝိယ၊ မပြည့်စေသကဲ့သို့။ ဣတိဇေတ
ထာ၊ ထို့အတူ။ဓမ္မော၊ တရားသည်။အသုဿုသန္တဿ၊ ကောင်းစွာ
မသင်, မကြား, မနာမယူသော။ အသဒ္ဓဟန္တဿ၊ မယုံကြည်သော။
ပါပမိတ္တဿ၊ ပါပမိတ္တ၏။အတ္ထံ၊အနက်ကို။ နုပူရေတိ၊မပြည့်စေ။တေန၊
ထို့ကြောင့်။ဇေတံ‘သောစခေါကလျာဏမိတ္တဿာ’တိဝစနံ။သောစခေါ
ကလျာဏမိတ္တဿ ဟူသော ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။ (အနက်)

ဤစကားရပ်၌၊ အတ္ထံ ပူရေတိ၊ အတ္ထံ နုပူရေတိ ဟူသောဤပုဒ်၏
အဓိပ္ပါယ်သော်ကား။မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော

နိဒါန်း

ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးနည်း၊ ဒေသနာနည်းတရားကို။ ကောင်းစွာသင်ကြားနာယူ ယုံကြည်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးဆရာ ကလျာဏမိတ္တ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးနည်းကျ၏။ ဒေသနာနည်းပြ၏။ သုဒ္ဓိဝိပဿနာယာနိကကို၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပြ၏။ သမထဝိပဿနာယာနိကကို သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ပြ၏။ ဗိဒ္ဓိဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ- လေးပါးတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်-၁၀- ပါးကိုပြ၏။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဖြင့်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုပြ၏။ တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ မဂ်မှားပုံ၊ မဂ်မှန်ပုံကိုသာပြ၏။ မဂ်ကိုမရ။ တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် မဂ်မှားပုံ၊ မဂ်မှန်ပုံကိုသာပြ၏။ မဂ်ကိုမရချင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါး အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၏။ ခုန်ကျော်၍မသွား။ ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါးအစဉ်အတိုင်းဖြစ်၏။ ခုန်ကျော်၍မသွားချင်းကြောင့်၊ အနုလောမဉာဏ်ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဉာဏ်အဆက်ဆက်အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၍တက်၏။ အနုလောမဉာဏ်ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဉာဏ်အဆက်ဆက်အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၍တက်ချင်းကြောင့်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှ၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ် လာ၏။ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်မှ၊ သမ္မသနဉာဏ် လာ၏။ သမ္မသနဉာဏ်မှ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်နဲ့ လာ၏။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် နဲ့မှ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရင့် လာ၏။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရင့်မှ၊ ဘင်္ဂဉာဏ် လာ၏။ ဘင်္ဂဉာဏ်မှ၊ ဘယဉာဏ်လာ၏။ ဘယဉာဏ်မှ၊ အာဒိနဝဉာဏ် လာ၏။ အာဒိနဝဉာဏ်မှ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ် လာ၏။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်မှ၊ မုဗ္ဗိတုက မျတာဉာဏ် လာ၏။ မုဗ္ဗိတုကမျတာဉာဏ်မှ၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ် လာ၏။ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်မှ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်လာ၏။ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်မှ၊ ပရိကံ လာ၏။ ပရိကံမှ၊ ဥပစာ လာ၏။ ဥပစာမှ၊ အနုလုံ လာ၏။ အနုလုံ မှ၊ ဂေါတြဘူ လာ၏။ ဂေါတြဘူမှ၊ မဂ် လာ၏။ ဂေါတြဘူမှ၊ မဂ်လာချင်း ကြောင့်၊ ဝိပဿနာဂမနမဂ်ကို ရ၏။ ဝိပဿနာဂမနမဂ် ကို ရချင်း ကြောင့်၊ ကလျာဏမိတ္တ အတိတ်မဂ်ကိုပွားစေ၏ဟုပြ၏။ ပြသော်လည်း အသင့်၊ ခွင့်ပြု၏။ ခွင့်ပြုချင်းကြောင့်၊ ဆေးသည် သုံးဆောင်သောသူနာ၏ ရောဂါပျောက်သောအနက်ကိုပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ တရားသည် မြတ်စွာဘုရားကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးနည်း၊ ဒေသနာနည်းတရားကို ကောင်းစွာသင်ကြား၊ နာယူ၊ ယုံကြည်သော

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးဆရာ ကလျာဏမိတ္တ၏ တပည့် မဂ်ရသော အနက်ကို ပြည့်စေ၏။

မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းပေး နည်း ဒေသနာနည်းကို ကောင်းစွာမသင်မကြား၊ မနာမယူ၊ မယုံမကြည် သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးဆရာ ပါပမိတ္တ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးနည်းမကျ၊ ဒေသ နာနည်းမပြု။ သုဒ္ဓိဝိပဿနာယာနိကကို၊ သီလဝိသုဒ္ဓိမပြု။ သမထ ဝိပဿနာ ယာနိကကို၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိ မပြု။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါ ဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ၊ လေးပါးတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆယ်ပါးကိုမပြု။ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဖြင့်၊ မဂ်ဉာဏ်ကိုမပြု။ တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ မဂ်မှားပုံ၊ မဂ်မှန်ပုံကိုမပြု။ မဂ်ကိုသာရ၏။ တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ မဂ်မှားပုံ၊ မဂ်မှန်ပုံကိုမပြု။ မဂ်ကိုသာရချင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆယ်ပါး အစဉ်အတိုင်းမဖြစ်၊ ခုန်ကျော်၍သွား၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်ဆယ်ပါးအစဉ် အတိုင်းမဖြစ်၊ ခုန်ကျော်၍သွားချင်းကြောင့်၊ အနုလောမဉာဏ် ပြီးဆုံး သည်တိုင်အောင် ဉာဏ်အဆက်ဆက် အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၍ မတက်။ အနုလောမဉာဏ် ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင် ဉာဏ်အဆက်ဆက် အစဉ် အတိုင်းဖြစ်၍ မတက်ချင်းကြောင့်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှ၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်မလာ။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်မှ၊ သမ္မသနဉာဏ်မလာ။ သမ္မ သနဉာဏ်မှ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်နုမလာ။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်နုမှ၊ ဥဒယဗ္ဗ ယဉာဏ်ရင့်မလာ။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရင့်မှ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်မလာ။ ဘင်္ဂဉာဏ် မှ၊ ဘယဉာဏ်မလာ။ ဘယဉာဏ်မှ၊ အာဒိနဝဉာဏ်မလာ။ အာဒိနဝ ဉာဏ်မှ၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်မလာ။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်မှ၊ မုဗ္ဗိတုကမျတာဉာဏ်မလာ။ မုဗ္ဗိတုကမျတာဉာဏ်မှ၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်မလာ။ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်မှ၊ သင်္ခါ ရူပေက္ခာဉာဏ်မလာ။ သင်္ခါရူပေက္ခာဉာဏ်မှ၊ ပရိကံမလာ။ ပရိကံမှ ဥပစာမလာ။ ဥပစာမှ၊ အနုလုံမလာ။ အနုလုံမှ၊ ဂေါတြဘူမလာ။ ဂေါတြဘူမှ၊ မဂ်မလာ။ ဂေါတြဘူမှ၊ မဂ်မလာချင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာ ဝမနမဂ်ကိုမရ။ ဝိပဿနာဝမနမဂ်ကိုမရချင်းကြောင့်၊ ကလျာဏမိတ္တ အတိတ်မဂ်ကိုပွားစေ၏ဟု မပြု။ ပြသော်လည်းမသင့်၊ ခွင့်မပြု။ ခွင့်မပြု ချင်းကြောင့်၊ ဆေးသည် မသုံးဆောင်သော သူနာ၏ ရောဂါပျောက် သော အနက်ကို မပြည့်စေသကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ တရားသည် မြတ်စွာ

နိဒါန်း

ဘုရား ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးနည်း၊ ဒေသ
နာနည်းတရားကို ကောင်းစွာမသင်ကြား၊ မနာမယူ၊ မယုံကြည်
သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးဆရာ ပါပမိတ္တ၏ တပည့် မဂ်ရသောအနက်ကို
မပြည့်စေ။

ထိုကြောင့်၊ မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာဟောအပ်သော တရားသည်လည်း၊
ကလျာဏမိတ္တ၏သာလျှင်၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သောတရားမည်၏။ ပါပ
မိတ္တ၏ကောင်းစွာဟောအပ်သောတရားမမည်ဟု၊ ရှေးက ဆိုခဲ့လေပြီ။

ကလျာဏမိတ္တ၊ ပါပမိတ္တ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသောဌာန၊ မဂ်ရသော အရိ
ယာပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အပ္ပသုတဖြစ်မှုကား၊ အရိယာတို့၏ အပ္ပသုတ
တစ်ပိဋ်တကွ၊ အပ္ပသုတကမ္မဋ္ဌာန်းပေးဆရာ ပါပမိတ္တကိုပယ်ချ၍၊ ဗဟု
သုတကမ္မဋ္ဌာန်းပေးဆရာ ကလျာဏမိတ္တသို့ကပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူရပုံကို၊
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ပြု၏။

ပြပုံကား -

ယဿ ဇောသင်္ဂီတိပိ အဋ္ဌကထာယ သဒ္ဓိံ ပဂုဏာ၊ အယဂ္ဂ
လန္တိ ဟောတိ။ တဿ သဒ္ဓိံကေ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဇေရူပေါဟိ
တန္တိစရော၊ ဝံသာနုရက္ခကော၊ ပဝေဏီပါလကော၊ အာစရိ
ယော၊ အာစရိယမတိကောဝ ဟောတိ၊ န အတ္တနောမတိကော
ဟောတိ။ တေနော ပေါရာဏကာထေရာ၊ လန္တိ ရက္ခိဿတိ၊
လန္တိ ရက္ခိဿတိ၊ လန္တိ ရက္ခိဿတိတိ တိက္ခတ္တံ၊ အာဟံသု။
ပုဗ္ဗေဝုတ္တဘိဏာသဝါဒယောစေတ္ထ အတ္တနာ အဓိဂတမဂ္ဂမေဝ
အာစိက္ခန္တိ။ ဗဟုသုတော ပန တံတံအာစရိယံ ဥပသင်္ကမိတွာ။
ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာနံ ဝိသောမိတတ္တာ ဣတောစိတောစ သုတ္တဗ္ဗ
ကာရဏဗ္ဗသလ္လက္ခေတွာ သပ္ပိယာသပ္ပိယံ ယောဇေတွာ ဂဟ
ဏဋ္ဌာနေ ဂစ္ဆန္တော မဟာဟတ္ထိ ဝိယ မဟာမဂ္ဂံ ဒေသန္တော
ကမ္မဋ္ဌာနံ ကထေဿတိ။ တဿ ဇေရူပံ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ
ကလျာဏမိတ္တံ ဥပသင်္ကမိတွာ တဿ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ ကတွာ
ကမ္မဋ္ဌာနံ ဂဟေတဗ္ဗံ။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်)

ယဿအာစရိယဿ၊ အကြင်ဆရာအား။ ဇောသင်္ဂီတိပိ၊ တခုသော
သင်္ဂီတိသုတ်သည်လည်း။ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဂုဏာ၊ အလေ့အလာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယာဉ္ဇအာစရိယော၊
 ဤဆရာသည်လည်း။ လန္တိ၊ လန္တိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿလန္တိနော
 အာစရိယဿ၊ ထိုလန္တိဖြစ်သောဆရာ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတပ္ပံ၊ ယူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ တန္တိစရော၊ အရိယာတို့
 အစဉ်ကိုဆောင်သော။ ဝံသာနုရက္ခကော၊ အရိယာတို့၏ အနွယ်ကို
 စောင့်ရှောက်သော။ ပဝေဏီပါလကော၊ အရိယာတို့၏ အဆက်ကို
 စောင့်ရှောက်သော။ အာစရိယမတိကော၊ ဆရာမြတ်တို့၏အလိုသည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနောမတိကော၊ မိမိ၏အလိုသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေနော၊ ထို့ ကြောင့်သာလျှင်။ ပေါရာဏကာ၊ ရှေး၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ လန္တိ၊ လန္တိသည်။ ရက္ခိဿတိ၊
 စောင့်ရှောက်လတံ။ လန္တိ၊ လန္တိသည်။ ရက္ခိဿတိ၊ စောင့်ရှောက်လတံ။
 လန္တိ၊ လန္တိသည်။ ရက္ခိဿတိ၊ စောင့်ရှောက်လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တံ၊
 သုံးကြိမ်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တဒိဏာသဝါ
 ဒယောစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊
 ရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသော အရာဌာန၌။
 အတ္တနာအဓိဂတမဂ္ဂမေဝ၊ မိမိရသော မဂ်ကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခန္တိ၊
 ပြောကြားကြကုန်၏။ ဗဟုသုတော ပန အာစရိယော၊ ဗဟုသုတဆရာ
 သည်ကား။ တံတံအာစရိယံ၊ ထိုထိုဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဥဂ္ဂ
 ဟ ပရိပုစ္ဆာနံ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ကို။ ဝိသောမိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ သုတ္တဉ္စ၊
 သုတ်ကို၎င်း။ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကို၎င်း။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာ
 မှတ်၍။ သပ္ပါယာသပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သည်မလျှောက်ပတ်သည်ကို။
 ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဂဟဏဋ္ဌာနော၊ တောကြီးအရပ်၌။ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားသော။ မဟာဟတ္ထိ၊ ဆင်ကြီးသည်။ မဟာမဂ္ဂံ၊ လမ်းကြီးကို။
 ဒသေန္တာဝိယ၊ ပြသကဲ့သို့။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေဿတိ၊
 ပြောဟောလတံ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသော။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏ
 မိတ္တသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ တဿ၊ လိုကလျာဏမိတ္တအား။ ဝတ္တ

နိဒါန်း

ပဋိပတ္တိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
ဂဟေ၊ ကပ္ပံ၊ ယူအပ်၏။ (အနက်)

သာဓကမရှိ၊ အသိအမှတ် မပြုနိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်သောစကား၊ အတိတ်မဂ်ကို
ပွားစေ၏ဟူသောဤစကား၏သာဓက၊ နေတ္တိကိုပြု။

ပြပုံကား—

သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပနန္တိ အတိတဿ မဂ္ဂဿ ဘာဝနာ
ကြိယာ သာ။ သတိ စိတ္တေ ပရိယောဒါပိတေ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ပရိ
ယောဒါပိတာ ဘဝန္တိ။ ဇေတိ ဘဂဝါ အာဟာ၊၊ စေတော
ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ဘိက္ခဝေ တထာဂတေ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ။
(နေတ္တိ)

သဗ္ဗိတ္တပရိယောဒါပနန္တိ၊ သဗ္ဗိတ္တပရိယောဒါပနံ ဟူသည်ကား။
အတိတဿ မဂ္ဂဿ၊ အတိတ်မဂ်ကို။ ယာဘာဝနာ၊ အကြင်ပွားချင်း။
ယာ ကြိယာ၊ အကြင်ပြုချင်း။ သာ၊ ထိုအတိတ်မဂ်ကို ပွားချင်းပြုချင်း
သည်။ သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပနာ၊ မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စေသည်မည်၏။ စိတ္တေ၊
စိတ်သည်။ ပရိယောဒါပိတေ၊ ဖြူစင်စေအပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်။ ပရိယောဒါပိတာ၊ ဖြူစင်စေအပ်
ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဇေတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကထံအာဟာ၊ အဘယ်သို့
ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စေတောဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ စိတ်
ကို ဖြူစင်စေချင်းအကျိုးငှါ။ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မဂ်သီတင်းကို။ ဝုဿတိ၊ သုံး၏။ ဣတိဇေတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဟောတော်
မူ၏။ (အနက်)

သာဓကမရှိ၊ အသိအမှတ်မပြုနိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်သောစကား၊ ကလျာဏမိတ္တအ
တိတ်မဂ်ကိုပွားစေ၏ ဟုပြု၏ ဟူသောဤစကား၏ သာဓက၊ ကောသလသံယုတ်-
အဋ္ဌမသုတ်ကိုပြု။

ပြပုံကား—

ကလျာဏံ မိတ္တဿေတံ အာနန္ဒ ဘိက္ခုနော ပါဋိကန္တိံ
ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကလျာဏသံပဝဏ်ဿ၊ ဘိက္ခု

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ ဘာဝေဿတိ၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ ဗဟုလီကရိဿတိ။ (ကောသလသံယုတ်-အဋ္ဌမသုတ်)

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏသဟာယော၊ ကလျာဏသံပဝဏော။ ကောင်းသောအပေါင်း၊ ကောင်းသောအဘော်ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယံအဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ အရိယအဋ္ဌဂီကမဂ်ကို။ ဘာဝေဿတိ၊ ပွားစေလတံ။ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ အရိယအဋ္ဌဂီကမဂ်ကို။ ဗဟုလီကရိဿတိ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုလတံ။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကလျာဏ သဟာယဿ၊ ကလျာဏသံပဝဏံဿ၊ ကောင်းသောအပေါင်း၊ ကောင်းသော အဘော်၊ ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော။ ဘိက္ခု နော၊ ရဟန်း၏။ ဇေတံ အရိယံအဋ္ဌဂီကံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယအဋ္ဌဂီကမဂ်ကို၊ ပါဠိကဏ္ဍံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ (အနက်)

သာဓကမရှိ၊ အသိအမှတ်မပြုနိုင်၊ မယုံကြည်နိုင်သောစကား၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ပါပမိတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသောဋ္ဌာန၊ ကလျာဏမိတ္တကိုခွင့်ပြု၏။ ပါပမိတ္တကို နှင့်မပြုဟူသော ဤစကား၏သာဓက၊ ကောသလသံယုတ်-အဋ္ဌမသုတ်ကိုပြု။

ပြပုံကား-

တဿွာတိဟ မဟာရာဇ ဇေတံ တေ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ ကလျာဏမိတ္တော ဘဝိဿာမိ ကလျာဏ သဟာယော၊ ကလျာဏသံပဝဏောတိ။ (ကောသလသံယုတ်-အဋ္ဌမသုတ်)

တဿွာတိ ယဿွာ။ သကလော အရိယ မဂ္ဂေါပိ ကလျာဏမိတ္တံ နိဿာယ လက္ခတိ၊ တဿွာ။ (အဋ္ဌကထာ)

တဿွာတိ၊ တဿွာဟူသည်ကား။ ယဿွာ၊ အကြံကြောင့်။ သကလော၊ အလုံးစုံသော။ အရိယမဂ္ဂေါပိ၊ အရိယမဂ်ကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏမိတ္တကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ တဿွာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣဟ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်မြတ်၌။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ကထံသိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ ကလျာဏ သဟာယော၊ ကလျာဏသံပဝဏော၊ ကောင်း

သော အပေါင်း၊ ကောင်းသော အဘော်၊ ကလျာဏမိတ္တသည်။ ဘဝိ
ဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ (အနက်)

ကလျာဏမိတ္တ၊ ပါပမိတ္တ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးသောဌာန၊ ကလျာဏ
မိတ္တကိုခွင့်ပြု၏။ ပါပမိတ္တကို ခွင့်မပြု။ အဘယ့်ကြောင့်ကလျာဏမိတ္တကို
ခွင့်ပြုသနည်း။

ကလျာဏမိတ္တကို၊ ဟုတ်သော အရာဌာနလည်းရှိ၊ မဟုတ်သော
အရာဌာနလည်းရှိ၊ သိသောကြောင့် ခွင့်ပြု၏။

အဘယ့်ကြောင့် ပါပမိတ္တကို ခွင့်မပြုသနည်း။

ပါပမိတ္တကို၊ ဟုတ်သော အရာဌာနလည်းမရှိ၊ မဟုတ်သောအရာ
ဌာနလည်းမရှိ၊ မသိသောကြောင့် ခွင့်မပြု။

ဟုတ်သော အရာဌာနလည်းရှိ၊ မဟုတ်သော အရာဌာနလည်းရှိ၊ သိမသိ၏
သာဓက၊ အတက္ကာဝစရကိုပြု။

ပြပုံကား—

အဓိဂတောခေါ မျာယံဓမ္မော။ ဂန္တိရော၊ ဒုဒ္ဒသော၊ ဒုရ
နူဗောဓော၊ သန္တော၊ ပဏီတော၊ အတက္ကာဝစရော၊ နိပုဏော၊
ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော။ (ဓမ္မာဘိယာဝကသုတ်)

မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားကို။ အဓိဂတောခေါ၊
ရတော်မူအပ်ပြီ။ သောအယံဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ (ကြိယာရှစ်ပုဒ်ပြည့်
အောင်လိုက်)။ ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏။ ဒုရနူဗောဓော၊
သိအံ့သည်မှဝေး၏။ သန္တော၊ အေး၏။ ပဏီတော၊ မြတ်၏။ အတက္ကာဝစ
ရော၊ ကြန်ဆ၍မဖြစ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော၊
အရိယာပညာရှိ၊ သိအပ်သောသဘောရှိ၏။ (အနက်)

ဤပါဠိတော်ဌာန၊ ရှစ်ဝါကျတွင်၊ အဓိဂတောခေါ မျာယံဓမ္မော၊
အတက္ကာဝစရော ဟူသော ဤဝါကျ၌၊ အတက္ကာဝစရော ဟူသောဤပုဒ်
ကို ပိဂြိုဟ်ဆိုသော် ‘‘န တက္ကေတွာ အဝစရတီတိ အတက္ကာဝစရော’’
အဓိဂတောခေါ မျာယံ ဓမ္မော ကား၊ ယော သော၏ အစွဲ။

ယောဓမ္မော၊ အကြွင် ငါဘုရား ရတော်မူအပ်သော တရားသည်။ တက္ကေတွာ၊ ကြန်ဆချ်။ န အဝစရတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သောဓမ္မော၊ ထိုငါဘုရားရတော်မူအပ်သော တရားသည်။ အတက္ကာဝစရော၊ အတက္ကာဝစရမည်၏။

အတက္ကာဝစရ၊ ကြန်ဆချ်မဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား တရားတော်ကို အဓိပ္ပါယ်ဆိုသော်၊ ဟုတ်သော အရာဌာနသို့ ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်လည်းရှိမည်။ မဟုတ်သော အရာဌာနသို့ ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်လည်းရှိမည်။ ဟုတ်သော အရာဌာနသို့ ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်သည်ကား၊ သုခေတ္တမည်၏။ ဟုတ်သော အရာဌာနသို့ ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်ကို သင်ကြားနာယူ၍ ကျင့်သော တပည့်သည်ကား၊ သုဗ္ဗိမည်၏။ မဟုတ်သော အရာဌာနသို့ ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်သည်ကား၊ ဒုက္ခေတ္တမည်၏။ မဟုတ်သော အရာဌာနသို့ ရောက်သော အဓိပ္ပါယ်ကို သင်ကြားနာယူ၍ ကျင့်သော တပည့်သည်ကား၊ ဒုဗ္ဗိမည်၏။

ဒုက္ခေတ္တ-ဒုဗ္ဗိမ္၊ သုခေတ္တ-သုဗ္ဗိမ္၊ မည်၏ဟူသော သာဓက၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် သရဏာဏီသုတ်ကိုပြ။

ပြပုံကား-

သေယျထာပိ မဟာနာမ ဒုက္ခေတ္တံ ဒုဘူမိံ အဝိဟတခါဏုကံ ဗိဇာနိစဿု ခဏ္ဍာနိ၊ ပူတိနိ၊ ဝါတာတပဟတာနိ၊ အသာရာနိ၊ အသုခါပဿယိတာနိ၊ ဒေဝေါစဿ န သမာဓာရံ အနုပဝစ္ဆေယျ။ အပိနု တာနိ ဗိဇာနိ ဝုဇိံ၊ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌိံ၊ ဝေပုလ္လံ အာပဇ္ဇေယျုန္တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။ ဧဝမေဝ ခေါ မဟာနာမ ဣဓ ဓမ္မော ခွါချာတော ဟောတိ ဒုပဝေဒိတော၊ အနိယျာနိကော၊ အနုပဿမသံဝတ္တနိကော၊ အသမ္မာသမ္ပုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ ဣဒမဟံ ဒုခေတ္တသ္မိံ ဝဒါမိ။ တသ္မိံ စ ဓမ္မေ သာဝကော ဝိဟရတိ ဓမ္မာနုဓမ္မ ပဒိုပ္ပန္နော၊ သာမိဝိပ္ပုဒိုပန္နော အနုဓမ္မစာရိ၊ ဣဒမဟံ ဒုဗ္ဗိသ္မိံ ဝဒါမိ။

သေယျထာပိ မဟာနာမ သုခေတ္တံ၊ သုဘူမိံ၊ သုဝိဟတခါဏုကံ၊ ဗိဇာနိစဿု အခဏ္ဍာနိ၊ အပူတိနိ၊ အဝါတာတပဟတာနိ၊ သာရာနိ၊ သုခါပဿယိတာနိ၊ ဒေဝေါစဿ သမာဓာရံ အနုပဝစ္ဆေယျ။ အပိနု တာနိ ဗိဇာနိ ဝုဇိံ၊ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌိံ၊ ဝေပုလ္လံ

နိဂါန်း

အာပဇ္ဇေယျန္တိ။ ဇေဝံဘန္တေ။ ဇေဝမေဝ ခေါ မဟာနာမ ဣဓ
ဓမ္မော သွာချာတော ဟောတိ သုပဝေဒိတော၊ နိယျာနိကော၊
ဥပသမသံဝတ္တနိကော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော။ ဣဒမဟံ
သုခေတ္တသ္မိံ ဝဒါမိ။ တသ္မိံ စဓမ္မေ သာဝကော ဝိဟရတိ ဓမ္မာနု
ဓမ္မပဋိပ္ပန္နော၊ သာမိဝိပဋိပ္ပန္နော အနုဓမ္မစာရီ။ ဣဒမဟံ သုဗိဇသ္မိံ
ဝဒါမိ။ (မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်-သရဏာဏီသုတ်)

မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အဝိ
ဟတခါဏုကံ၊ မသုတ်သင်၊ မရှင်းလင်း၊ မကင်းသောမြက်ဂုတ်ရှိသော။
ဒုဘူမိံ၊ မကောင်းသောမြေရှိသော။ ဒုက္ခေတ္တံ၊ မကောင်းသောလယ်၌။
ဗိဇာနိစ၊ မျိုးစေ့တို့သည်လည်း။ အဿုဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။
ယာနိဗိဇာနိ၊ အကြင်မျိုးစေ့တို့သည်။ ခဏ္ဍာနိ၊ ကျိုးကုန်၏။ ပူတိနိ၊
ပုတ်ကုန်၏။ ဝါတာတပဟတာနိ၊ လေနေပူတို့ဖြင့် သွေ့မြောက်ကုန်၏။
အသာရာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်။ အသုခါပဿယိတာနိ၊ မြိရာ မလွယ်ကုန်။
ဒေဝေါစ၊ မိနင်းသည်လည်း။ အဿခေတ္တဿ၊ ထိုလယ်အား။ သမာ
ဓာရံ၊ ကောင်းမြတ်သောမိနင်းရေအလျဉ်ကို။ နအနုပဝဇ္ဇေယျ၊ မဆွတ်
ဖြန်းရာ။ အပိနု၊ စင်စစ်။ တာနိဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်။ ဝုဇ္ဇိံ၊ ကြီး
ပွားချင်းသို့။ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ချင်းသို့။ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန့်ပြောများမြတ်ချင်းသို့။
အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇေဝံ ဇောနိ ဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်။ အပိနု၊
စင်စစ်။ ဝုဇ္ဇိံ၊ ကြီးပွားချင်းသို့။ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ချင်းသို့။ ဝေပုဏ္ဏံ၊
ပြန့်ပြောများမြတ်ချင်းသို့။ နောဟိအာပဇ္ဇေယျံ၊ မရောက်ကုန်ရာ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဇေဝမေဝခေါ၊
ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား၏ သာသနာတော်မြတ်၌။ ဓမ္မော၊
တရားသည်။ ခွါချာတော၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဒုပဝေဒိတော၊ မကောင်းသဖြင့် သိစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အနိယျာနိကော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဘုံဘဝမှ မထွက်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အနုပသမသံဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းချောင်းကို မဖြစ်စေ
တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ ဘုရား
မဟောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘောကို။

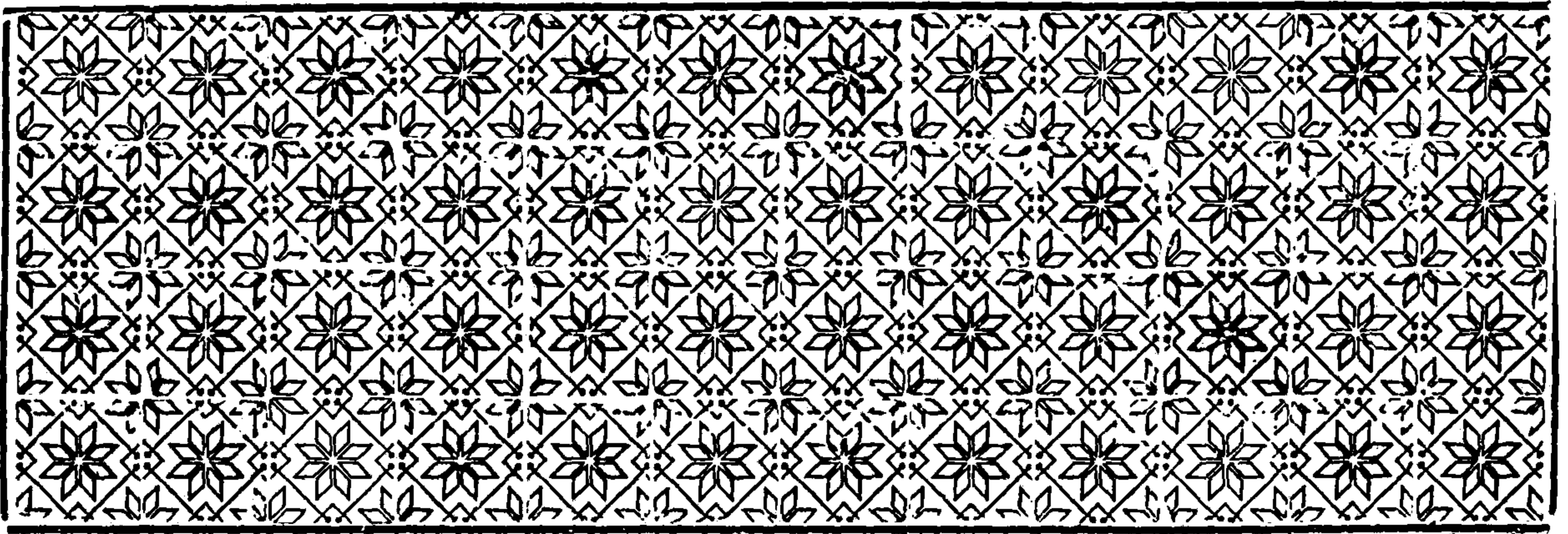
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒုခေတ္တသ္မိံ၊ မကောင်းသောလယ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊
ဟော၏။ တသ္မိံ စမေဗ္ဗေ၊ ထိုဘုရားမဟောသောတရား၌လည်း။ သာဝ
ကော၊ တပည့်သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပ္ပန္နော၊ ဘုရားမဟောသော တရား
အားလျော်သော တရားကိုကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သာမိပိ
ပဋိပ္ပန္နော၊ အရိုအသေကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အနုဓမ္မစာရီ၊
ဆရာပြောဟောသောစကား၊ လျော်သောအားဖြင့်၊ တရားကိုကျင့်
သောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံသာဝကဇာတံ၊
ဤတပည့်သဘောကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒုဗိဇ္ဇသ္မိံ၊ မကောင်းသော
မျိုးစေ့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သေယျထာပိ၊
ဥပမာမည်သည်ကား။ သုဝိဟတခါဏုကံ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်၊
ရှင်းလင်း၊ ကင်းသောမြက်ပုတ်ရှိသော။ သုဘူမိံ၊ ကောင်းသော မြေရှိ
သော။ သုခေတ္တံ၊ ကောင်းသောလယ်၌။ ဗိဇ္ဇာနိစ၊ မျိုးစေ့တို့သည်လည်း။
အသုဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယာနိဗိဇ္ဇာနိ၊ အကြင်မျိုးစေ့တို့သည်။
အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်။ အပူတိနိ၊ မပုတ်ကုန်။ အဝါတာတပဟတာနိ၊
လေနေပူတို့ဖြင့်မသွေ့ခြောက်ကုန်။ သာရာနိ၊ အနှစ်ရှိကုန်၏။ သုခါပဿ
ယိတာနိ၊ မှီရာ လွယ်ကုန်၏။ ဒေဝေါစ၊ မိန့်သည်လည်း။ အဿ
ခေတ္တဿ၊ ထိုလယ်အား။ သမာဓာရံ၊ ကောင်းမြတ်သောမိန့်ရေးအလျဉ်
ကို။ အနုပဝဇ္ဇေယျ၊ ဆွတ်ဖြန်းရာ၏။ တာနိဗိဇ္ဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်။
အပိနု၊ စင်စစ်။ ဝုဇ္ဇိံ၊ ကြီးပွားချင်းသို့။ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ချင်းသို့။ ဝေပုဏ္ဏံ၊
ပြန့်ပြောများမြတ်ချင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပုစ္ဆိံ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇေဝံတောနိဗိဇ္ဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့
တို့သည်။ ဝုဇ္ဇိံ၊ ကြီးပွားချင်းသို့။ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌိံ၊ စည်ပင်ချင်းသို့။ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန့်
ပြောများမြတ်ချင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား၏ သာသနာတော်မြတ်၌။ ဓမ္မော၊ တရား
သည်။ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သုပဝေဒိတော၊ ကောင်းစွာသိစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိယျာနိ
ကော၊ ဝနုဒုက္ခဘုံဘဝမှထွက်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသမသံ
ဝတ္တနိကော၊ ကိလေသာငြိမ်းချင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ ဘုရားဟောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နိဒါန်း

ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤတရားသဘောကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သုခေတ္တသ္မိံ၊
 ကောင်းသောလယ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ။ ဟော၏။ တသ္မိံစဓမ္မေ၊ ထိုဘုရား
 ဟောသော တရား၌လည်း။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မ-
 ပဋိပ္ပန္နော၊ ဘုရားဟောသော တရားအားလျော်သော တရားကို ကျင့်
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သာမိစိပဋိပ္ပန္နော၊ အရိုအသေကျင့်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အနုဓမ္မစာရီ၊ ဆရာပြောဟောသောစကား၊
 လျော်သောအားဖြင့် တရားကိုကျင့်သော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံသာဝကဇာတံ၊ ဤတပည့်သဘောကို။ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်။ သုဗိဇာသ္မိံ၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။
(အနက်)

ဤကားဆရာ၏အတွက်၊ တပည့်၏အတွက်၊ သက်သက်ဆိုသော စကားတည်း။
 သင်အပ်၊ ကြားအပ်၊ နာယူ၍ ကျင့်အပ်သော မြတ်စွာဘုရား ကောင်းစွာ ဟောတော်
 မူအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးနည်း၊ ဒေသနာနည်းတရားကို၊ နောက်၌ဆိုလတံ့။

ဝိပဿနာ

ညာဏ်စဉ်ကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝိသုဒ္ဓိ စခန်း

ဣဒါနိ ယာဣမေသု ဘူမိဘူတေသု ဓမ္မေသု ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာ
ဝသေန ဉာဏပရိစယံ ကတွာ သီလဝိသုဒ္ဓိစေတံ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ
စာတိ ဧဒေမူလဘူတာ ဝိသုဒ္ဓိယော သမ္မာဒေတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တာ။

ဣဒါနိ၊ ယာဣ။ ဘူမိဘူတေသု၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာဖြစ်ရာ—ဘုံဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသုဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌။ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဝသေန၊
နှစ်တက်ရအောင် သင်သောအလို၊ သဘောကို သိအောင် မေးသော
အလိုအားဖြင့်။ ဉာဏပရိစယံ၊ ဉာဏ်အလေ့အလာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
သီလဝိသုဒ္ဓိစေတံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိလည်း တပါး။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိစ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ
လည်း တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဒေမူလဘူတာ၊ မူလဘူတာအပြား နှစ်ပါး
ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာဝိသုဒ္ဓိယော၊ အကြင် ဝိသုဒ္ဓိတို့ကို။ သမ္မာဒေ
တဗ္ဗာ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဤစကားရပ်၌၊ ပါဠိဟာရိယပညာ မည်သည်ကား။

ပါဠိမုခံ ပဋိပထံ ဉာဏကိစ္စံ ဟာရေတိ ဟာရိတွာပကာ
သေတိတိ ပါဠိဟာရိယာ။

ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ ပါဠိမုခံ၊ ဂြေးရှု။ ပဋိပထံ၊ ရင်ဆိုင်။
ဉာဏကိစ္စံ၊ ဉာဏ်၏ကိစ္စကို။ ဟာရေတိဟာရိတွာပကာသေတိ၊ ဆောင်
၍ ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ ပါဠိ
ဟာရိယာ၊ ပါဠိဟာရိယ မည်၏။

အဘယ်သို့လျှင် ဆောင်၍ ပြုတတ် သောကြောင့် ပါဠိဟာရိယ
ပညာမည်သနည်း။

ဝိပဿနာဉာဏ်အား ဂြေးရှု ထင်အောင်-ရင်ဆိုင်- ဝိပဿနာ
ဉာဏ်၏ကိစ္စကို ဆောင်၍ ပြုတတ်သောကြောင့် ပါဠိဟာရိယ ပညာ
မည်၏။

ပြပုံကား-

မြင်သော ခဏ၊ မျက်စိကလည်းကြည်၊ အဆင်းကလည်း ထင်၊
စက္ခုဝိညာဏ်ကလည်း မြင်၊ ဖဿကလည်း တွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း
ခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို မြင်တယ်ဆိုရ။ ။မြင်သောခဏ၊
မျက်စိကြည်တာ၊ အဆင်းထင်တာက၊ ရုပ်၊ မြင်တာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစား
တာက၊ နာမ်၊ ဤကား ရုပ်၊ ဤကား နာမ်၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊
ရုပ် အပိုင်းအခြား၊ နာမ် အပိုင်းအခြား၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အား ဂြေးရှု
ထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်-ဝိပဿနာဉာဏ်၏ကိစ္စကို မြင်သောခဏ၊ မြင်-
မြင်တယ်မှတ်ဟု၊ ဆောင်၍ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယပညာ။

“စက္ခုပန နိဿာယ ရူပံ အာရဗ္ဗ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ”။

ကြားသောခဏ၊ နားကလည်းကြည်၊ အသံကလည်းထင်၊ သောတ
ဝိညာဏ်ကလည်းကြား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊
ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို ကြားတယ် ဆိုရ။ ။ကြားသောခဏ၊
နားကြည်တာ၊ အသံထင်တာက၊ ရုပ်၊ ကြားတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစား
တာက၊ နာမ်၊ ဤကားရုပ်၊ ဤကားနာမ်၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊
ရုပ် အပိုင်းအခြား၊ နာမ် အပိုင်းအခြား၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အား ဂြေးရှု
ထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်- ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိစ္စကို ကြားသောခဏ၊

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

ကြား-ကြားတယ်မှတ်ဟု၊ ဆောင်၍ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယပညာ။

“သောတံ ပန နိဿာယ သဒ္ဓိ အာရဟန္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ”။

နံသောဓဏ၊ နှာကလည်းကြည်၊ အနံကလည်းထင်၊ ဗာနဝိညာဏ်ကလည်းနံ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို၊ နံတယ်ဆိုရ။ ။နံသောဓဏ၊ နှာကြည်တာ၊ အနံထင်တာက၊ ရုပ်၊ နံတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ နာမ်၊ ဤကား ရုပ်၊ ဤကား နာမ်၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ရုပ် အပိုင်းအခြား၊ နာမ် အပိုင်းအခြား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ဈေးရှုထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်-ဝိပဿနာဉာဏ်၏ကိစ္စကို၊ နံသောဓဏ၊ နံ-နံတယ်မှတ်ဟု၊ ဆောင်၍ ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယပညာ။

“ဗာနံ ပန နိဿာယ ဂဒ္ဓိ အာရဟန္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဗာနဝိညာဏံ”။

စားသောဓဏ၊ လျှာကလည်းကြည်၊ အရသာကလည်းထင်၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ကလည်းစား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို၊ စားတယ်ဆိုရ။ ။စားသောဓဏ၊ လျှာကြည်တာ၊ အရသာထင်တာက၊ ရုပ်၊ စားတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ နာမ်၊ ဤကားရုပ်၊ ဤကားနာမ်၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ရုပ်အပိုင်းအခြား၊ နာမ်အပိုင်း အခြား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ဈေးရှု ထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်-ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိစ္စကို၊ စားသောဓဏ၊ စား-စားတယ်မှတ်ဟု၊ ဆောင်၍ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယပညာ။

“ဇိဝှံ ပန နိဿာယ ရသံ အာရဟန္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝှိဝိညာဏံ”။

ထိသောဓဏ၊ ကိုယ်ကလည်းကြည်၊ အတွေ့ကလည်းထင်၊ ကာယဝိညာဏ်ကလည်းထိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို၊ ထိတယ်ဆိုရ။ ။ထိသောဓဏ၊ ကိုယ်ကြည်တာ၊ အတွေ့ထင်တာက၊ ရုပ်၊ ထိတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ နာမ်၊ ဤကား ရုပ်၊ ဤကား နာမ်၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ရုပ် အပိုင်းအခြား၊ နာမ် အပိုင်းအခြား၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အား ဈေးရှု ထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်-ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိစ္စကို၊ ထိသော ဓဏ၊ ထိ-ထိတယ်မှတ်ဟု၊ ဆောင်၍ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယပညာ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

“ကာယံပန နိဿာယ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ အာရဟန္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယ
ဝိညာဏံ”။

(သိသောခဏ၊ ဆိုသောစကား၊ အများနှင့်ဆက်ဆန်၏။ အများနှင့် မဆက်ဆန်
အောင်၊ ကွေးသောခဏ၊ စသည်ဆိုမည်။ မနောကြည်ဆိုသောစကား၊ ဒွါရရုပ်ဌာန
ဖြစ်၍၊ ဟဒယဝတ္ထုမှတ်။ ။အမှာစကား။)

ကွေးသောခဏ၊ မနောကလည်းကြည်၊ ကွေးသော သဘောက
လည်းထင်၊ မနောဝိညာဏ်ကလည်းသိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာ
ကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို၊ ကွေးတယ်ဆိုရ။ ။ကွေး
သောခဏ၊ မနောကြည်တာ၊ ကွေးသော သဘောထင်တာက၊ ရုပ်၊
သိတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ နာမ်၊ ဤကားရုပ်၊ ဤကားနာမ်၊ မဆိုသော်
လည်းဆိုသလို၊ ရုပ်အပိုင်းအခြား၊ နာမ်အပိုင်းအခြား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
အား ဈေးရှုထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်-ဝိပဿနာဉာဏ်၏ကိစ္စကို၊ ကွေးသော
ခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်မှတ်ဟု၊ ဆောင်၍ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိ
ဟာရိယပညာ။

“မနံ ပန နိဿာယ ဓမ္မံ အာရဟန္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ”။

ဤသို့ဝိပဿနာဉာဏ်အားဈေးရှုထင်အောင်၊ ရင်ဆိုင်ဝိပဿနာဉာဏ်
၏ ကိစ္စကိုဆောင်၍ ပြတတ်သောကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာမည်၏။

ဤပါဠိဟာရိယ ပညာဖြစ်ရာ-- ဘုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟူသည်ကား၊
ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ဣန္ဒြေ၊ သစ္စာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အားဖြင့်၊ ၆-ပါး။

ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊ **ခန္ဓာကား-**

ခါဒန္တိတိခန္ဓာ။ ။ခါဒန္တိ၊ ကိုက်တတ်ခဲတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်၏။ ဤကားသဒ္ဓါ၏အလို။ ။အနက်၏အလို
သော်ကား။ ။ရာသဋ္ဌေန ခန္ဓာ။ ။ရာသဋ္ဌေန၊ အပေါင်းအစုဟူသော
အနက်ကြောင့်။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓမည်ကုန်၏။ ။အပေါင်းအစုကိုခန္ဓာဆို။

- ခန္ဓာကားငါးပါး။** ငါးပါးဟူသော်ကား။
- ရုပ်အပေါင်းအစုကို ရူပက္ခန္ဓာဆို။
- ဝေဒနာအပေါင်းအစုကို ဝေဒနက္ခန္ဓာဆို။
- သညာအပေါင်းအစုကို သညက္ခန္ဓာဆို။
- သင်္ခါရအပေါင်းအစုကို သင်္ခါရက္ခန္ဓာဆို။
- ဝိညာဏ်အပေါင်းအစုကို ဝိညာဏက္ခန္ဓာဆို။

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

ရုပ်အပေါင်းအစုကို၊ ရူပက္ခန္ဓာဆိုသော်ကား။ တပါးတပါးသောရုပ်၊ အတိတ်ဖြစ်သောရုပ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောရုပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရုပ်၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်သောရုပ်၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သောရုပ်၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသောရုပ်၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောရုပ်၊ ယုတ်နိမ့်သောရုပ်၊ မြင့်မြတ်သောရုပ်၊ ဝေးသောရုပ်၊ နီးသောရုပ်၊ ဤ၁၁-ရပ်ဌာန၌ ဖြစ်သော၊ တပါးတပါးသောရုပ်အပေါင်းအစုကို၊ ရူပက္ခန္ဓာဆို။

ဝေဒနာအပေါင်းအစုကို၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ ဆိုသော်ကား။ တပါးတပါးသောဝေဒနာ၊ အတိတ်ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော ဝေဒနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောဝေဒနာ၊ ယုတ်နိမ့်သောဝေဒနာ၊ မြင့်မြတ်သော ဝေဒနာ၊ ဝေးသောဝေဒနာ၊ နီးသောဝေဒနာ၊ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ ဖြစ်သော၊ တပါးတပါးသော ဝေဒနာအပေါင်းအစုကို၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာဆို။

သညာအပေါင်းအစုကို၊ သညက္ခန္ဓာဆိုသော်ကား။ တပါးတပါးသောသညာ၊ အတိတ်ဖြစ်သောသညာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောသညာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောသညာ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်သော သညာ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သော သညာ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသောသညာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော သညာ၊ ယုတ်နိမ့်သောသညာ၊ မြင့်မြတ်သောသညာ၊ ဝေးသောသညာ၊ နီးသော သညာ၊ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ဖြစ်သော၊ တပါးတပါးသောသညာအပေါင်းအစုကို၊ သညက္ခန္ဓာဆို။

သင်္ခါရအပေါင်းအစုကို၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဆိုသော်ကား။ တပါးတပါးသောသင်္ခါရ၊ အတိတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သော သင်္ခါရ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသောသင်္ခါရ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော သင်္ခါရ၊ ယုတ်နိမ့်သော သင်္ခါရ၊ မြင့်မြတ်သော သင်္ခါရ၊ ဝေးသော သင်္ခါရ၊ နီးသောသင်္ခါရ၊ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ဖြစ်သော တပါးတပါးသော သင်္ခါရ အပေါင်းအစုကို၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဆို။

ဝိညာဏ်အပေါင်းအစုကို၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဆိုသော်ကား။ တပါးတပါးသော ဝိညာဏ်၊ အတိတ်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော

ဝိညာဏ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဝိညာဏ်၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သောဝိညာဏ်၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော ဝိညာဏ်၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဝိညာဏ်၊ ယုတ်နိမ့်သောဝိညာဏ်၊ မြင့်မြတ်သောဝိညာဏ်၊ ဝေးသောဝိညာဏ်၊ နီးသောဝိညာဏ်။ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ဖြစ်သော တပါးတပါးသော ဝိညာဏ် အပေါင်းအစုကို ဝိညာဏကုဒ္ဓန္ဓာဆို။
(ဤကား ခန္ဓာ ငါးပါး)

အာယတနဟူသော်ကား။

အာယံတနောတိ ဝိတ္ထာရေတိတိ အာယတနံ။ ။ အာယံ၊ သံသရာ၏ အစီးအပွားတိုးပွားအောင်။ တနောတိ ဝိတ္ထာရေတိ၊ ချဲ့ထွင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏။

[သံသရာ၏အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင်၊ ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ အာယတန။]

အာယတနကား ၁၂-ပါး။

၁၂-ပါးဟူသော်ကား၊ မျက်စိက၊ သံသရာ၏အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ စက္ခာယတန။ ။ နားက၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား တိုးပွားအောင်၊ ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ သောတာယတန။ ။ နှာက၊ သံသရာ၏အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင်ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ဗာနာယတန။ ။ လျှာက၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ဇိဌာယတန။ ။ ကိုယ်က၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ကာယာယတန။ ။ စိတ်က၊ သံသရာ၏အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ မနာယတန။ ။ အဆင်းက၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ရူပါယတန။ ။ အသံက၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ သဒ္ဓါယတန။ ။ အနံ့က၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား တိုးပွားအောင် ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ဂန္ဓာယတန။ ။ အရသာက၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင်ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ရသာယတန။ ။ အတွေ့က၊ သံသရာ၏အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင်ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန။ ။ သဘောက၊ သံသရာ၏ အစီးအပွား၊ တိုးပွားအောင်၊ ချဲ့ထွင်တတ်သောကြောင့်၊ ဓမ္မာယတန။

(ဤကား အာယတန ၁၂-ပါး)

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

ဓာတ် ဟူသော်ကား—

သုညတဋ္ဌေန ဓာတု။ ။ သုညတဋ္ဌေန၊ သတ္တဇီဝမှ ဆိတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဓာတု၊ ဓာတ်မည်၏။ ဤကား သဒ္ဓါ၏အလို။ ။ အနက်၏ အလိုသော်ကား။ ။ အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေတီတိ ဓာတု။ ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊ သဘောကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓာတု၊ ဓာတ်မည်၏။

[မိမိသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဓာတ်၊]

ဓာတ်ကား ၁၈-ပါး။ ။ ၁၈-ပါးဟူသော်ကား။

မျက်စိက၊ မျက်စိသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ စက္ခုဓာတ်။ ။ အဆင်းက၊ အဆင်းသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ရူပဓာတ်။ ။ မြင်တာက၊ မြင်သောသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်။ ။ နားက၊ နားသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ သောတဓာတ်။ ။ အသံက၊ အသံသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ သဒ္ဓဓာတ်။ ။ ကြားတာက၊ ကြားသောသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ သောတဝိညာဏဓာတ်။ ။ နှာက၊ နှာသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဗာနဓာတ်။ ။ အနံ့က၊ အနံ့သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဂန္ဓဓာတ်။ ။ နံတာက၊ နံသောသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဗာနဝိညာဏဓာတ်။ ။ လျှာက၊ လျှာသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဇိဌာဓာတ်။ ။ အရသာက၊ အရသာသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ရသဓာတ်။ ။ စားတာက၊ စားသောသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဇိဌာဝိညာဏဓာတ်။ ။ ကိုယ်က၊ ကိုယ်သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ကာယဓာတ်။ ။ အတွေ့က၊ အတွေ့သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဓာတ်။ ။ ထိတာက၊ ထိသောသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ကာယဝိညာဏဓာတ်။ ။ မနောက၊ မနောသဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ မနောဓာတ်။ ။ သဘောက၊ သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ ဓမ္မဓာတ်။ ။ သိတာက၊ သိသော သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ မနောဝိညာဏဓာတ်။ (ဤကား ဓာတ် ၁၈-ပါး)

ဣန္ဒြေကား-

ဣန္ဒြေတိ ဣဿရိယံ ကရောတိတိ ဣန္ဒြိယံ။ ။ဣန္ဒြေတိဣဿရိယံက
ရောတိ၊ အစိုးတရပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေမည်၏။
[အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဣန္ဒြေ။]

ဣန္ဒြေကား ၂၂-ပါး။ ၂၂-ပါးဟူသော်ကား။

မျက်စိက၊ မြင်သော အရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရ ပြုတတ်သော
ကြောင့်၊ စက္ခုန္ဒြေ။ ။နားက၊ ကြားသောအရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုး
တရပြုတတ်သောကြောင့်၊ သောတိန္ဒြေ။ ။နှာက၊ နံသောအရာဌာန
ဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဗာနိန္ဒြေ။ ။လျှာက၊ စား
သောအရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဇိပ္ပိန္ဒြေ။ ။
ကိုယ်က၊ ထိသောအရာဌာန ဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊
ကာယိန္ဒြေ။ ။စိတ်က၊ သိသောအရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်
သောကြောင့်၊ မနိန္ဒြေ။ ။မိန်းမက၊ မိန်းမအရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရ
ပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ။ ။ယောက်ျားက၊ ယောက်ျားအရာ
ဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ပုရိသိန္ဒြေ။ ။အသက်
က၊ အသက်အရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဇိဝိ
တိန္ဒြေ။ ။သုခက၊ ချမ်းသာသော အရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်
သောကြောင့်၊ သုခိန္ဒြေ။ ။ဒုက္ခက၊ ဆင်းရဲသော အရာဌာန ဟူသမျှ၊
အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခိန္ဒြေ။ ။သောမနဿက၊ နှစ်သက်
သော အရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ သောမန
သိန္ဒြေ။ ။ဒေါမနဿက၊ မနှစ်သက်သော အရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုး
တရပြုတတ်ကြောင့်၊ ဒေါမနသိန္ဒြေ။ ။ဥပေက္ခာက၊ လျှစ်လျှံ၊ ရှု
သောအရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဥပေက္ခိန္ဒြေ။ ။
သဒ္ဓါက၊ ယုံကြည်သော အရာဌာနဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သော
ကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ။ ။ဝီရိယက၊ အားထုတ်သော အရာဌာနဟူသမျှ၊
အစိုးတရ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဝီရိယိန္ဒြေ။ ။သတိက၊ ထင်သော
အရာဌာန ဟူသမျှ၊ အစိုးတရ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ သတိန္ဒြေ။ ။
သမာဓိက၊ တည်သော အရာဌာန ဟူသမျှ၊ အစိုးတရ ပြုတတ်သော
ကြောင့်၊ သမာဓိန္ဒြေ။ ။ပညာက၊ အပြားအားဖြင့်သိသောအရာဌာန

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

ဟူသမျှ၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ ပညိန္တေ။ ။ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်က၊ ဘယ်အခါကာလမှ မသိဘူးသော သစ္စာလေးပါးတရား ကို၊ ယခု ငါသိအံ့ဟု၊ အစိုးတရပြုတတ်သောကြောင့်၊ အနညာတ ဉာဿာမိတိန္တေ။ ။ [အနညာတံ အညဿာမိတိ ဣန္ဒတိ ဣဿဒိ ယံ ကရောတိတိ အနညာတညဿာမိတိန္ဒြယံ။ ။ ယံဉာဏံ၊ အကြင် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ အနညာတံ၊ အဘယ်အခါကာလမှ မသိ ဘူးသော သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညဿာမိ၊ ယခုငါသိအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣန္ဒတိဣဿဒိယံကရောတိ၊ အစိုးတရပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ ကြောင့်။ တံဉာဏံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ အနညာတညဿာ မိတိန္ဒြယံ၊ အနညာတညဿာမိတိန္တေ မည်၏။]

သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ သကဒါဂါမိ မဂ်ဉာဏ်၊ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်ဉာဏ်၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်၊ ဤ ၆-ပါးက၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သိပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားကို၊ သိအောင် အစိုးတရ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ အညိန္တေ။ ။ အရဟတ္တ ဖိုလ်ဉာဏ်က၊ အောက်မဂ်၊ အောက်ဖိုလ်ဖြင့် သိပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားကို၊ သိအောင် အစိုးတရ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ အညာတာပိန္တေ။ (ဤကား ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါး)

သစ္စာကား ၄-ပါး။ ၄-ပါးဟူသော်ကား-

ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ ။ ဤသို့ သစ္စာလေးပါး။

ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ လောကီစိတ် ဇနကာသီတိ၊ တဏှာ ကြည့်သော စေတသိက်ဇနာပညာသ၊ ရုပ်အဋ္ဌာပိသ-က၊ ဒုက္ခသစ္စာ။ ။ တဏှာက၊ သမုဒယသစ္စာ။ ။ ယခုလက်ရှိ မိမိအတ္တဘော၌၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယ သစ္စာ၊ ၂-ပါးတို့၏ မဖြစ်သော * ခြုံ ခ်ချင်းက၊ နိရောဓသစ္စာ။ ။ မဂ် စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊

* နိရောဓ-ပုဒ်ဖြင့် ခြုံ-ကို သေတ်ရေးသည်။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သမ္မာအာဇီဝ, သမ္မာဝါယာမ, သမ္မာသတိ, သမ္မာသမာဓိ, မဂ္ဂင် ၈-ပါး
က၊ မဂ္ဂသစ္စာ။

မဂ္ဂသစ္စာ၌ ပါသော မဂ်ဟူသည်ကား။

ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်း ကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်း ကိစ္စ၊
နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားချင်းကိစ္စ။ ။
ဤကိစ္စ ၄-ချက်၊ တပြိုင်နက်ဖြစ်ချင်းသည်၊ မဂ်မည်၏။

အဘယ်သို့ သစ္စာ ၄-ချက်၊ တပြိုင်နက် ဖြစ်ချင်းသည်၊ မဂ်မည်သ
နည်း။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ယိုင်းခြား အပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်း
ကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ, သောမနဿသညာ
ကား၊ ရုပ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။ ။
သမ္မာဒိဋ္ဌိက၊ ယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊
ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ရုပ်၏အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမကား, ရုပ်၏အပြစ်တည်း
ဟု၊ ရှုသောဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိက၊ ယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်
၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊
အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊
ရုပ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ် အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော၊
ရုပ်၏ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿန
ဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်
ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ, သောမနဿ
သညာ, ကား၊ ရုပ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ကြံသော သင်္ကပ္ပဘာဝနာ
ကိစ္စ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပက၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်း
ခြားချင်း ကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ရုပ်၏အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမ, ကား၊
ရုပ်၏အပြစ်တည်းဟု၊ ကြံသော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
က၊ ယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊
မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊
ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သော ရုပ်၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်း ဟုကြံ့သော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါစာ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငြိ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ ကား၊ ရုပ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကို သိမ်းဆည်းသော-ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငြိ၊ ရုပ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ၊ ကား၊ ရုပ်၏အပြစ်တည်းဟု နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက် ပြုချင်းငြိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သောရုပ်၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငြိ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ ကား၊ ရုပ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှု ပြုရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငြိ၊ ရုပ်၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ၊ ကား၊ ရုပ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငြိ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော ရုပ်၏ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ လွတ်ခြင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာအာဇီဝ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငြိ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ ကား၊ ရုပ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ပြုစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ရုပ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ၊ ကား၊ ရုပ်၏အပြစ်တည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ ကာယိုင်းခြားအပ်သော ရုပ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သောရုပ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါယာမ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ ကား၊ ရုပ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ရုပ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ၊ ကား၊ ရုပ်၏အပြစ်တည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောရုပ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်တည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသတိ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ ကား၊ ရုပ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာသတိ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ရုပ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ၊ ကား၊ ရုပ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိ ကာယိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ် အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ရုပ်၏ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ် လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

သမ္မာသမာဓိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ရုပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ ကား၊ ရုပ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။ ။**သမ္မာသမာဓိ** က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ရုပ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမ၊ ကား၊ ရုပ်၏အပြစ်တည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။ ။**သမ္မာသမာဓိ** က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော၊ ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ရုပ်၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သောရုပ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။

ဤသို့၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားချင်းကိစ္စ၊ ဤကိစ္စ ၄-ချက်၊ တပြိုင်နက် ဖြစ်ချင်းသည်၊ မဂ်မည်၏။

ယံရူပံ ပဒိုစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ အယံ ရူပဿ အဿာဒေါတိ ပဟာနပဒိုဝေဓော သမုဒယသစ္စံ။ ယံရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ အယံ ရူပဿ အာဒိနဝေါတိ ပရိညာပဒိုဝေဓော ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော ရူပသ္မိံ ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာံနံ၊ ဣဒံ ရူပဿ နိဿရဏန္တိ သန္တိကိရိယာပဒိုဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု တိသုဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝါစာ၊ ကမ္မန္တော၊ အာဇီဝေါ၊ ဝါယာမော၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဘာဝနာပဒိုဝေဓော မဂ္ဂသစ္စံ။

ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်သုခသညာ သောမနဿသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခသညာ၊ သောမနဿသညာ၊ သည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ အဿာဒေါ၊ အဿာဒသညာတဏှာတည်း။ ဣတိ အယံ ရူပဿ အဿာဒေါ၊ ဤရုပ်၏ အဿာဒသညာတဏှာသည်ကား။ ပဟာနပဒိုဝေဓော၊ ပယ်အပ်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်သောသ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဘော။ အယံ၊ ဤရုပ်၏မမြေ၊ ဆင်းရဲ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောသည်ကား။
 ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ အယံရူပဿအာဒိနဝေါ၊
 ဤရုပ်၏ အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာပဋိဝေခေါ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသ
 ဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ ယောဆန္ဒ
 ရာဂဝိနယော၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်၏။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊
 အကြင်ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဆန္ဒရာဂပျောက်ချင်းသည်ကား။
 ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်းတည်း။ ဣတိဣဒံရူပဿနိဿ
 ရဏံ၊ ဤရုပ်၏ လွတ်ချင်းသည်ကား။ သန္တိကိရိယာပဋိဝေခေါ၊ မျက်
 မှောက်ပြုအပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာ
 မည်၏။ ဣမေသုတီသုဋ္ဌာနေသု၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ ဤသုံးဋ္ဌာန
 တို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။ ယောသဏ်ပေါ၊ အကြင်ကြန်ချင်း၊
 ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယောကမ္မန္တော၊ အကြင်ပြုချင်း။ ယော
 အာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း။ ယောဝါယာမော၊ အကြင်အား
 ထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။ ယောသမာမိ၊ အကြင်တည်
 ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့၊ မြင်ချင်း၊ ကြန်ချင်း၊ ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်မွေး
 ချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်း သည်ကား။ ဘာဝနာပဋိ
 ဝေခေါ၊ ပွားသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်
 ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ ဘော
 မနဿသညာကား။ ဝေဒနာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿန
 ဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြား အပ်သော ဝေဒနာ၌၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊
 ဝိပရိဏာမကား။ ဝေဒနာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာ
 ကိစ္စ။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို
 မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်း
 ငှါ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ် မဖြစ်၊ ဝေဒနာ၌ ပျောက်
 ချင်းသည်ကား။ အသစ် အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဝေဒနာ၏ ယခု
 အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို
 ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝေဒနာကို စွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

သောမနဿသညာကား၊ ဝေဒနာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ကြန်သော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ ဌ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ကြန်သော သင်္ကပ္ပ ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောဝေဒနာဌ၊ နိရော သေစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက် ပြုချင်းဌ၊ အသစ်အ သစ်ဖြစ်ချင်းဌ၊ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝေဒနာဌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ခြင်းဌ၊ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ကြန်သော သင်္ကပ္ပဘာဝ နာကိစ္စ။

သမ္မာဝါစာ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောဝေဒနာဌ သမုဒယသစ္စာကိုပယ် ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းဌ၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမ နဿသညာကား၊ ဝေဒနာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်း သော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေ ဒနာဌ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်း ကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ နှစ်ကို သိမ်း ဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ ပိုင်းခြားအပ် သောဝေဒနာဌ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက် ပြုချင်းဌ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းဌ၊ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ် အသစ်မဖြစ်၊ ဝေဒနာဌပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်း ဌ၊ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာဌ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းဌ၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သော မနဿသညာကား၊ ဝေဒနာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှု ပြု ရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ပိုင်းခြား အပ်သောဝေဒနာဌ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌ၊ ဝေဒနာ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောဝေဒနာဌ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝေဒနာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ် အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဝေဒနာ၏ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှထသော သမုဒ္ဓာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာအာဇီဝ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ သမုဒ္ဓယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ ဝေဒနာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ က၊ ယိုင်းခြား အပ်သော ဝေဒနာ၌၊ နိ ရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ် အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝေဒ နာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝေဒ နာ၏ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါ ဒါနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါယာမ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ သမုဒ္ဓယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ ဝေဒနာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ အားထုတ် သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ က၊ ယိုင်းခြား အပ်သော ဝေဒနာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ အားထုတ် သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း ငှါ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ် မဖြစ်၊ ဝေဒနာ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက် သော ဝေဒနာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ အား ထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသတိ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ သမုဒ္ဓယသစ္စာကို ပယ် ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝေဒနာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သော

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

မနုဿသညာကား၊ ဝေဒနာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝေဒနာ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသမာဓိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝေဒနာကို စွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာသောမနုဿသညာ ကား၊ ဝေဒနာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသမာဓိ က ပိုင်းခြားအပ်သော ဝေဒနာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝေဒနာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝေဒနာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာသမာဓိ က၊ ပိုင်းခြား အပ်သော ဝေဒနာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝေဒနာ၏ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။

ဤသို့၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားချင်းကိစ္စ၊ ဤကိစ္စ-၄-ချက်၊ တပြိုင်နက် ဖြစ်ချင်းသည်၊ မဂ်မည်၏။

ယံ ဝေဒနံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဏံ၊ အယံ ဝေဒနာယ အသာဒေါတိ ပဟာနပဋိဝေဓော သမုဒယသစ္စံ။ ယာ ဝေဒနာ အနိစ္စာ၊ ဒုက္ခာဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ အယံ ဝေဒနာယ အာဒိနဝေါတိ ပရိညာ ပဋိဝေဓော ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော ဝေဒနာယ ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ။ ဣဒိ ဝေဒနာယ နိဿရဏန္တိ သန္တိကိရိယာ ပဋိဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု တိသု

ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝါစာ၊ ကမ္မန္တော၊ အာဇီဝေါ၊ ဝါယာ
မော၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဘာဝနာ ပဋိဝေဓော မဂ္ဂသစ္စံ။

ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံသောမနသံ၊ အကြင်သုခ
သညာ၊ သောမနသသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခသညာ၊
သောမနသသညာသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အဿာဒေါ၊
အဿာဒသညာတဏှာတည်း။ ဣတိ အယံ ဝေဒနာယ အဿာဒေါ၊
ဤဝေဒနာ၏ အဿာဒသညာတဏှာသည်ကား။ ပဟာနပဋိဝေဓော၊
ပယ်အပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယ သစ္စာ
မည်၏။ ယာ ဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲ။ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော။ အယံ၊ ဤဝေဒနာ၏
မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ
၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိအယံ ဝေဒနာယ အာဒိနဝေါ၊ ဤ
ဝေဒနာ၏အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော
သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒ
နာ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုဖျောက်၏။ ယံ ဆန္ဒ
ရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂပျောက်ချင်း
သည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်းတည်း။
ဣတိဣဒံဝေဒနာယ နိဿရဏံ၊ ဤဝေဒနာ၏လွတ်ချင်းသည်ကား။ သန္တိ
ကိရိယာပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။
နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသုတိသုဌာနေသု၊ ဒုက္ခ၊ သမု
ဒယ၊ နိရောဓ၊ ဤသုံးဌာနတို့၌။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။ ယောသင်္ကပ္ပေါ၊
အကြင်ကြံချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယောကမ္မန္တော၊ အကြင်
ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း။ ယောဝါယာမော၊
အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။ ယောသမာဓိ၊ အ
ကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့၊ မြင်ချင်း၊ ကြံချင်း၊ ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်
မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာပဋိ
ဝေဓော၊ ပွားသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်
ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းဌာ၊ သညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနသ

ပိသုဒ္ဓိစခန်း

သညာကား၊ သညာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ရှုသောဒဿနဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်း ခြားချင်းကိစ္စ၊ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ရှုသောဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊သညာ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော သညာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်း တည်းဟု၊ရှုသော ဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ပိုင်းခြားအပ်သော သညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ သညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သော မနဿသညာကား၊ သညာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ကြံသော သင်္ကပ္ပ ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ ဒုက္ခ သစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိ ဏာမကား၊သညာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ကြံသော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက် မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက် သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သညာ၌ ပျောက်ချင်းသည် ကား၊အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော သညာ၏ ယခုအသစ်အသစ် မဖြစ်၊လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ကြံသော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါစာ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ သညာ ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သညာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်း ဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ သမ္မာဝါစာက၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏ အနိစ္စ၊ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်း ဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ ပိုင်းခြားအပ် သောသညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြု

၅၈ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်။ သညာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောသညာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ သညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သညာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏အပြစ်တည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သညာ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော သညာ၏ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု မကောင်းမှုပြုရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာအာဇီဝ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ သညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သညာ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သောဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သညာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော သညာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါယာမ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ သညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမ

နဿသညာကား၊ သညာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ ကာယိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ ကာယိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သညာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော သညာ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု။ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသတိ ကာ၊ ယိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ သညာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သညာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာသတိ ကာ၊ ယိုင်းခြားအပ်သော သညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။ သမ္မာသတိ ကာ၊ ယိုင်းခြားအပ်သော သညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ သညာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောသညာ၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသမာဓိ ကာ၊ ယိုင်းခြား အပ်သော သညာ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ သညာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သညာ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။ သမ္မာသမာဓိ ကာ၊ ယိုင်းခြား အပ်သော သညာ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ သညာ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သညာ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာသမာဓိ ကာ၊ ယိုင်းခြား အပ်သော သညာ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြု

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ် အသစ် မဖြစ်၊ သညာ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောသညာ၏ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။

ဤသို့၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ နိရောဓ သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားချင်းကိစ္စ၊ ဤကိစ္စ ၄-ချက်၊ တပြိုင်နက် ဖြစ်ပျက်သည်၊ မဂ်မည်၏။

ယံ သညံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ အယံ သညာ ယ အဿာဒေါတိ ပဟာနပဋိဝေဓော သမုဒယသစ္စံ။ ယာ သညာ အနိစ္စာ၊ ဒုက္ခာ၊ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ အယံ သညာယ အာဒိန ဝေါတိ ပရိညာပဋိဝေဓော ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော သညာယ ဆန္ဒ ရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ ဣဒံ သညာယ နိဿရဏန္တိ သစ္စိကိရိယာ ပဋိဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု တိသု ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝါစာ၊ ကမ္မန္တော၊ အာဇီဝေါ၊ ဝါယာ မော၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဘာဝနာပဋိဝေဓော မဂ္ဂသစ္စံ။

သညံ၊ သညာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံသောမနဿံ၊ အကြင် သုခ သညာ၊ သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤ သုခ သညာ၊ သောမနဿ သညာသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ အဿာ ဒေါ၊ အဿာဒသညာတဏှာတည်း။ ဣတိအယံသညာယအဿာဒေါ၊ ဤသညာ၏ အဿာဒသညာ တဏှာသည်ကား။ ပဟာနပဋိဝေဓော၊ ပယ်အပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာ မည်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော။ အယံ၊ ဤသညာ၏မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိအယံသညာယအာဒိနဝေါ၊ ဤသညာ၏ အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သဘောရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ သညာယ၊ သညာ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပျောက်၏။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

အကြင်ဆန္ဒရာဂ ပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂ ပျောက်ချင်းသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်းတည်း။ ဣတိဣဒံသညာယ နိဿရဏံ၊ ဤသညာ၏ လွတ်ချင်းသည်ကား။ သန္တိကိရိယာ ပဋိဝေ ဝေ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ နိရောဓသစ္စာ မည်၏။ ဣမေသု တီသု ဌာနေသု၊ ဒုက္ခ၊ သမဒယ၊ နိ ရောဓ၊ ဤသုံးဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။ ယောသကံပွေ၊ အကြင်ကြန်ချင်း၊ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယောကမ္မန္တော၊ အကြင် ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း။ ယောဝါယာမော၊ အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။ ယောသမာဓိ၊ အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့-မြင်ချင်း၊ ကြန်ချင်း၊ ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာပဋိဝေဝေ၊ ပွားသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂ သစ္စာမည်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြား အပ်သော သင်္ခါရ၌၊ သမဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းဌာ၊ သင်္ခါရကို စွဲ၍ ဖြစ်သော သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌာ၊ သင်္ခါရ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်တည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿန ဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌၊ နိရောဓ သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းဌာ၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်း ဌာထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ၌ပျောက်ချင်း သည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းဌာထိုက်သော သင်္ခါရ၏ ယခု အသစ် အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာ ကိစ္စ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ပိုင်းခြား အပ်သော သင်္ခါရ၌၊ သမဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းဌာ၊ သင်္ခါရကို စွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သော မနဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ကြန်သော သင်္ကပ္ပဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါ ရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌာ၊ သင်္ခါရ၏အနိစ္စ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်တည်းဟု၊ ကြံသော သင်္ခါရပု
ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ခါရပု ဘာဝနာကိစ္စ၊ သိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ နိရောဓ
သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်မှောက် ပြုချင်း၌၊ အသစ်
အသစ်ဖြစ်ချင်း၌ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ် မဖြစ်၊
သင်္ခါရ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း၌ ထိုက်သော
သင်္ခါရ၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ကြံသော
သင်္ခါရပုဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါစာ က၊ သိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို
ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်း၌၊ သင်္ခါရကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမ
နဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်း
သော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ သိုင်းခြားအပ်သော
သင်္ခါရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုသိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သိုင်းခြားချင်း၌၊ သင်္ခါရ၏
အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်တည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်း
ဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ သိုင်းခြားအပ်
သောသင်္ခါရ၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်
ပြုချင်း၌၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း၌ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အ
သစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်း၌
ထိုက်သော သင်္ခါရ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု
နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာကမ္မန္တ က၊ သိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို
ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်း၌၊ သင်္ခါရကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သော
မနဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာ
မှထသောသမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ သိုင်းခြားအပ်သော
သင်္ခါရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုသိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သိုင်းခြားချင်း၌၊ သင်္ခါရ၏
အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်တည်းဟု၊ မကောင်းမှု
ပြုရာမှထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာကမ္မန္တ က၊ သိုင်းခြား
အပ်သောသင်္ခါရ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်း ကိစ္စ၊ မျက်
မှောက်ပြုချင်း၌၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း၌ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု
အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်

ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သော သင်္ခါရ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်း တည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှထသော သမုဒ္ဓာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာအာဇီဝ က၊ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌၊ သမုဒ္ဓယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငြိ၊ သင်္ခါရကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ က၊ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငြိ၊ သင်္ခါရ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်တည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝ နာကိစ္စ။ ။သမ္မာအာဇီဝ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ နိရောဓသစ္စာ ကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငြိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ် ချင်းငြိထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ၌ပျောက် ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သောသင်္ခါရ၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါနဘာဝနာ ကိစ္စ။

သမ္မာဝါယာမ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ သမုဒ္ဓယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငြိ၊ သင်္ခါရကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမ နဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငြိ၊ သင်္ခါရ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏အပြစ်တည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟ ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငြိ၊ အသစ် အသစ်ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ ၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော သင်္ခါရ ၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟ ဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသတိ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ သမုဒ္ဓယသစ္စာကိုပယ် ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငြိ၊ သင်္ခါရကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမ နဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ထင်သောဥပဋ္ဌာန

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိက၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌာ၊ သင်္ခါရ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းဌာ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းဌာ ထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ၌ ပျောက်ချင်း သည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းဌာထိုက်သော သင်္ခါရ၏ ယခုအသစ် အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသမာဓိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းဌာ၊ သင်္ခါရကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ သင်္ခါရ၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသမာဓိ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းဌာ၊ သင်္ခါရ၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ သင်္ခါရ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသမာဓိ က၊ပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းဌာ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းဌာထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ သင်္ခါရ၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းဌာ ထိုက်သော သင်္ခါရ၏ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပဘာဝနာကိစ္စ။

ဤသို့ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားချင်းကိစ္စ၊ ဤကိစ္စ-၄-ချက်၊ တဖြင့် နက်ဖြစ်ချင်းသည်၊ မဂ်မည်၏။

ယံ သင်္ခါရေ ပဒိုစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ အယံ သင်္ခါရာနံ အဿာဒေါတိ ပဟာနပဒိုဝေဓော သမုဒယသစ္စံ။ ယေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ ဒုက္ခာ၊ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မာ၊ အယံ သင်္ခါရာနံ အာဒိနဝေါတိ ပရိညာ ပဒိုဝေဓောဒုက္ခသစ္စံ။ ယော သင်္ခါရေသု ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ ဣဒံ သင်္ခါရာနံ နိဿရဏန္တိ သန္တိကိရိယာ ပဒိုဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု

တိသုဋ္ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝါစာ၊ ကမ္မန္တော၊ အာဇီဝေါ၊ ဝါယာမော၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဘာဝနာပဋိဝေခော မဂ္ဂသစ္စံ။

သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင် သုခ သညာ၊ သောမနဿ သညာ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤ သုခ သညာ၊ သောမနဿ သညာ သည် ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အဿာဒေါ၊ အဿာဒ သညာ တဏှာ တည်း။ ဣတိ အယံ သင်္ခါရာနံ အဿာဒေါ၊ ဤ သင်္ခါရတို့၏ အဿာဒ သညာ တဏှာ သည် ကား။ ပဟာနပဋိဝေခော၊ ပယ်အပ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာ မည်၏။ ယေ သင်္ခါရာ၊ အကြင် သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤ သင်္ခါရတို့၏ မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောသည် ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ အယံ သင်္ခါရာနံ အာဒိနဝေါ၊ ဤ သင်္ခါရတို့၏ အပြစ်သည် ကား။ ပရိညာပဋိဝေခော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏။ သင်္ခါရေ သု၊ သင်္ခါရတို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်၏။ ယံ ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂပျောက် ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆန္ဒရာဂ ပျောက်ချင်း သည် ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်း တည်း။ ဣတိ ဣဒံ သင်္ခါရာနံ နိဿရဏံ၊ ဤ သင်္ခါရ တို့၏ လွတ်ချင်း သည် ကား။ သစ္စိ ကိရိယာပဋိဝေခော၊ မျက်မှောက်ပြု အပ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာ မည်၏။ ဣမေ သုတိသုဋ္ဌာနေသု၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ ဤ သုံးဋ္ဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ။ အကြင် မြင်ချင်း။ ယော သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြင် ကြန်ချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင် ဆိုချင်း။ ယော ကမ္မန္တော၊ အကြင် ပြုချင်း။ ယော အာဇီဝေါ၊ အကြင် အ သက်မွေးချင်း။ ယော ဝါယာမော၊ အကြင် အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင် ထင်ချင်း။ ယော သမာဓိ၊ အကြင် တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤ သို့၊ မြင်ချင်း၊ ကြန်ချင်း၊ ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်း၊ သည် ကား။ ဘာဝနာပဋိဝေခော၊ ပွားသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာ မည်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ ပယ်ချင်း၌၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော သုခသညာ၊ သော

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မနုဿသညာကား၊ ဝိညာဏ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သောဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သောဝိညာဏ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ရှုသော ဒဿနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿ သညာကား၊ ဝိညာဏ်၏ သာယာချင်း တည်းဟု၊ ကြန့်သော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ်၏အပြစ်တည်းဟု၊ ကြန့်သော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသင်္ကပ္ပ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ၊ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ ကြန့်သော သင်္ကပ္ပဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာဝါစာ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ ဝိညာဏ်၏သာယာချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟ ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ယိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ နှစ်ကို သိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါစာ က၊ ယိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊

ဝိသုဒ္ဓိဝခန်း

မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ် အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ် အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ နှစ်ကိုသိမ်းဆည်းသော ပရိဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာကမ္မန္တက၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယသစ္စာ ကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော သုခ သညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ ဝိညာဏ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု မကောင်းမှုပြုရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။ ။**သမ္မာကမ္မန္တ က**၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ် ၏ အပြစ်တည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှထသော သမုဋ္ဌာန ဘာဝနာ ကိစ္စ။ ။**သမ္မာကမ္မန္တ က**၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာ ကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ် ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောဝိညာဏ် ၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မကောင်းမှုပြုရာမှ ထသော သမုဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာအာဇီဝက၊ ပိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယသစ္စာ ကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿသညာကား၊ ဝိညာဏ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။**သမ္မာအာဇီဝ က**၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိ ညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ် ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ဖြူစင် သော ဝေါဒါန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။**သမ္မာအာဇီဝ က**၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြု ချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခု အသစ်အ သစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်း ငှါ ထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်း တည်းဟု၊ ဖြူစင်သော ဝေါဒါန ဘာဝနာကိစ္စ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သမ္မာဝါယာမက။ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော သုခသညာ၊ သောမနဿ သညာကား၊ ဝိညာဏ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ က။ ပိုင်းခြား အပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်း ငှါ၊ ဝိညာဏ်၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ်၏ အပြစ်တည်း ဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာဝါယာမ က။ ပိုင်း ခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ပျောက်ချင်းသည်ကား အသစ်အ သစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ ယခု အသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ် ချင်းတည်းဟု၊ အားထုတ်သော ပဂ္ဂဟဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသတိက။ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သောမနဿ သညာကား၊ ဝိညာဏ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ ထင် သော ဥပဋ္ဌာန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိ က။ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ် ၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိဏာမကား၊ ဝိညာဏ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ ထင် သော ဥပဋ္ဌာန ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာသတိက။ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိ ညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက် ပြု ချင်းငှါ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ် အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း ငှါ၊ ထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်း ဟု၊ ထင်သော ဥပဋ္ဌာနဘာဝနာကိစ္စ။

သမ္မာသမာဓိက။ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ ပယ်ချင်းငှါ၊ ဝိညာဏ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော၊ သုခသညာ၊ သော မနဿသညာကား၊ ဝိညာဏ်၏ သာယာချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပ ဘာဝနာကိစ္စ။ ။သမ္မာ သမာဓိ က။ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ ပိုင်းခြားချင်းငှါ ဝိညာဏ်

ဝိညာဏ်နိဂ္ဂဟိ

၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ ဝိပရိကာမကား၊ ဝိညာဏ်၏ အပြစ်တည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပတာဝနာကိစ္စ။ ။ သမ္မာသမာဓိ က၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၌၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုချင်းငှါ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဆန္ဒရာဂ၊ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၌ ပျောက်ချင်းသည်ကား၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ ယခုအသစ်အသစ်မဖြစ်၊ လွတ်ချင်းတည်းဟု၊ မပျံ့လွင့်သော အဝိက္ခေပတာဝနာကိစ္စ။

ဤသို့၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားချင်းကိစ္စ။ ဤကိစ္စ-၄-ချက် တဖြိုင်နက်ဖြစ်ချင်းသည်၊ မဂ်မည်၏။

ယံ ဝိညာဏံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ အယံ ဝိညာဏဿ အဿာဒေါတိ ပဟာနပဋိဝေဝေ သမုဒယသစ္စံ။ ယံ ဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ၊ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ အယံ ဝိညာဏဿ အာဒိနဝေါတိ ပရိညာ ပဋိဝေဝေ ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော ဝိညာဏသ္မိံ ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ၊ ဣဒံ ဝိညာဏဿ နိဿရဏန္တိ သစ္စိကိရိယာ ပဋိဝေဝေ နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု တိသု ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ၊ သင်္ကပ္ပေ၊ ဝါစာ၊ ကမ္မန္တော၊ အာဇီဝေါ၊ ဝါယာမော၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဘာဝနာပဋိဝေဝေ မဂ္ဂသစ္စံ။

ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင် သုခသညာ၊ သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခသညာ၊ သောမနဿသညာသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အဿာဒေါ၊ အဿာဒသညာတဏှာတည်း။ ဣတိ အယံ ဝိညာဏဿ အဿာဒေါ၊ ဤဝိညာဏ်၏ အဿာဒသညာတဏှာသည်ကား။ ပဟာန ပဋိဝေဝေ၊ ပယ်အပ်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ယံ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော။ အယံ၊ ဤဝိညာဏ်၏မမြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ အယံ ဝိညာဏဿ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အာဒိနဝေါ၊ ဤဝိညာဏ်၏အပြစ်သည်ကား၊ ပရိညာပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြား
 အပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဝိညာ
 ဏာသိ၊ ဝိညာဏ်၌၊ ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုဖျောက်
 ၏။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂ
 ပျောက်ချင်းသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်း
 တည်း။ ဣတိဣဒံဝိညာဏဿနိဿရဏံ၊ ဤဝိညာဏ်၏လွတ်ချင်းသည်
 ကား။ သန္တိကိရိယာပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သဘောရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသုတိသုဋ္ဌာနေသု၊
 ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ ဤသုံးဋ္ဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း၊
 ယောသင်္ကပ္ပေါ၊ အကြင်ကြံချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယော
 ကမ္မန္တော၊ အကြင်ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း၊
 ယောဝါယာမော၊ အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း၊
 ယောသမာဓိ၊ အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့၊ မြင်ချင်း၊ ကြံချင်း၊ ဆိုချင်း၊
 ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်းသည်
 ကား။ ဘာဝနာပဋိဝေဓော၊ ပွားသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ
 မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ (ဤကားသစ္စာ ၄-ပါး)

ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကား၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-ပါး၊ ၁၂-ပါးဟူသော
 ကား၊ အဝိဇ္ဇာလည်း တပါး၊ သင်္ခါရလည်းတပါး၊ ဝိညာဏ်လည်းတပါး၊
 နာမ်ရုပ်လည်းတပါး၊ သဋ္ဌာယတနုလည်းတပါး၊ ဖဿလည်းတပါး၊
 ဝေဒနာလည်းတပါး၊ တဏှာလည်းတပါး၊ ဥပါဒါန်လည်းတပါး၊ ဘဝ
 လည်းတပါး၊ ဇာတိလည်းတပါး၊ ဇရာမရဏံလည်းတပါး၊ ဤသို့
 အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-ပါး။

ထို ၁၂-ပါးတို့တွင်၊

အဝိဇ္ဇာကားအကြောင်း၊ သင်္ခါရကားအကျိုး၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်သင်္ခါရ
 ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရ၊ ဟုဆို၏။ ။ သင်္ခါရကား
 အကြောင်း၊ ဝိညာဏ်ကားအကျိုး၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ထို့
 ကြောင့်၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဟုဆို၏။ ။ ဝိညာဏ်ကား အ
 ကြောင်း၊ နာမ်ရုပ် ကား အကျိုး၊ ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏။ ထို့
 ကြောင့်၊ ဝိညာဏပစ္စယာနာမရူပံ၊ ဟုဆို၏။ ။ နာမ်ရုပ်ကား အ

ဝိသုဒ္ဓိစခန်း

ကြောင်း၊ သဗ္ဗာယတနကားအကျိုး၊ နာမ်ရုပ်ကြောင့်သဗ္ဗာယတနဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့်၊ နာမရူပပစ္စယာသဗ္ဗာယတနံ၊ ဟုဆို၏။ သဗ္ဗာယတန
 ကားအကြောင်း၊ ဖဿကားအကျိုး၊ သဗ္ဗာယတနကြောင့် ဖဿဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗာယတနပစ္စယာဖဿော၊ ဟုဆို၏။ ။ဖဿကား
 အကြောင်း။ ဝေဒနာကားအကျိုး၊ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၏။ ထို့
 ကြောင့်၊ ဖဿပစ္စယာဝေဒနာ၊ ဟုဆို၏။ ။ဝေဒနာကားအကြောင်း၊
 တဏှာကားအကျိုး၊ ဝေဒနာကြောင့်တဏှာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဝေဒနာ
 ပစ္စယာတဏှာ၊ ဟုဆို၏။ ။တဏှာကား အကြောင်း၊ ဥပါဒါနိကား
 အကျိုး၊ တဏှာကြောင့်ဥပါဒါနိဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ တဏှာပစ္စယာဥပါ
 ဒါနံ၊ ဟုဆို၏။ ။ဥပါဒါနိကားအကြောင်း၊ ဘဝကားအကျိုး၊ ဥပါဒါနိ
 ကြောင့်ဘဝဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဥပါဒါနိပစ္စယာဘဝေါ၊ ဟုဆို၏။ ။
 ဘဝကားအကြောင်း၊ ဇာတိကားအကျိုး၊ ဘဝကြောင့်ဇာတိဖြစ်၏။ ထို့
 ကြောင့်၊ ဘဝပစ္စယာဇာတိ၊ ဟုဆို၏။ ။ဇာတိကားအကြောင်း၊ ဇရာ
 မရဏကားအကျိုး၊ ဇာတိကြောင့်ဇရာမရဏဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဇာတိ
 ပစ္စယာဇရာမရဏံ၊ ဟုဆို၏။ ။ဇရာမရဏကားအကျိုးစစ်၊ သောက၊
 ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ၊ ကား၊ အကျိုးဆက်။ ထို့ကြောင့်၊
 ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ပါယာ
 သာသမ္ဘဝန္တိ၊ ဟုဆို၏။ ။ဤသို့၊ ချမ်းသာနှင့် မရောမယှက် သက်သက်
 ဆင်းရဲအစု၏ အစည်းအဝေး၊ အတွေ့အကြုံ၊ အပေါင်းအဆုံဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့်၊ ဧဝမေတဿကေဝလဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယော ဟော
 တိ၊ ဟုဆို၏။ (ဤကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး)

ဤသို့၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေ့ရှုထင်အောင် ရင်ဆိုင်-ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်၏ ကိစ္စကိုဆောင်၍ပြုတတ်သော ပါဠိဟာရိယပညာဖြစ်ရာ-ဘုံ
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ အာယတန ၁၂-ပါး၊ ဓာတ် ၁၈-ပါး၊
 ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါး၊ သစ္စာ ၄-ပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး၊ တရားတို့၌
 နှစ်တက်ရအောင် သင်သော အလို၊ သဘောကို သိအောင်မေးသော
 အလိုအားဖြင့်၊ ဉာဏ်အလေ့အလာကိုပြု၍၊ မူလဘူတအပြား ၂-ပါး
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိကို၊ ဝိပဿနာကိုအားမထုတ်မှီ
 ရှေးအဘို့ကာလက၊ ပြီးစေရမည်ဟူလို။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သီလဝိသုဒ္ဓိ

ထိုသီလဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ၂-ပါးတို့တွင်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိမည်သည် ကား။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ အာဇီဝပါရိ သုဒ္ဓိသီလ၊ ပစ္စယသန္နိသိတသီလ၊ အားဖြင့်ပြားသော၊ ၄-ပါးအပြားရှိ သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ ၂၂၇-သွယ်သော သိက္ခာ ပုဒ်ကို၊ မကျိုးမပေါက်၊ မပြောက်မကျားအောင်၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ချင်းသည်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလမည်၏။

ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ ၆-ပါး၊ ၆-ပါး၊ ဟူသော်ကား၊ စက္ခုဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ သောတိဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ဗာနိဣန္ဒြိယသံဝရ သီလ၊ ဇိဝှိဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ကာယိဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ မနိဣန္ဒြိယသံဝရ သီလ၊ အားဖြင့် ၆-ပါး၊

ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊

စက္ခုဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်သောကာလ၊ မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ် မပြုဘဲ၊ လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး၊ အမှတ် မပြုဘဲ၊ မြင်-မြင်ကာမျှ၊ မျက်စိကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ချင်းသည်၊ စက္ခုဣန္ဒြိယသံဝရသီလမည်၏။

သောတိဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ နားဖြင့်အသံကို ကြား သောကာလ၊ မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ်မပြု ဘဲ၊ လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး၊ အမှတ်မပြုဘဲ၊ ကြား-ကြားကာမျှ၊ နားကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက် ချင်းသည်၊ သောတိဣန္ဒြိယ သံဝရသီလမည်၏။

ဗာနိဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ နှာဖြင့် အနံ့ကို၊ နံသော ကာလ၊ မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသောအမှတ် မပြုဘဲ၊

သီလဝိသုဒ္ဓိ

လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး။ အမှတ်မပြုဘဲ၊ နံ-နံ
ကာမျှ၊ နှာကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ချင်းသည်။ စာနိဗ္ဗိယသံဝရ
သီလမည်၏။

ဇိဝှိဗ္ဗိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ လျှာဖြင့်အရသာကို စားသော
ကာလ၊ မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ်မပြုဘဲ၊
လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး၊ အမှတ်မပြုဘဲ၊
စား-စားကာမျှ၊ လျှာကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ချင်းသည်။ ဇိဝှိဗ္ဗိယ
သံဝရသီလမည်၏။

ကာယိဗ္ဗိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကို
ထိသော ကာလ၊ မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ်
မပြုဘဲ၊ လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး၊ အမှတ်
မပြုဘဲ၊ ထိ-ထိကာမျှ၊ ကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ချင်းသည်။
ကာယိဗ္ဗိယသံဝရသီလမည်၏။

မနိဗ္ဗိယသံဝရသီလ ဟူသော်ကား။ စိတ်ဖြင့်သဘောကို သိသော
ကာလ၊ မိန်းမဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ်မပြုဘဲ၊
လက်ခြေအင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး၊ အမှတ်မပြုဘဲ၊
သိ-သိကာမျှ၊ စိတ်ကိုထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ချင်းသည်။ မနိဗ္ဗိယသံ
ဝရသီလမည်၏။ ။ဤကား ဣဗ္ဗိယသံဝရသီလ ၆-ပါး။

အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဟူသော်ကား။

ဣဒမတ္ထိ အလမေတံ သဗ္ဗန္တိ ဥပပရိက္ခာ ဘောဇနေန မတ္တည
တာ၊ အယံ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလံနာမ။

ဣဒံ၊ ဤသုံးဆောင်ဘွယ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထိ၊ ရှိပြီ။ ဇေတံ
သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံအပိုအမို သုံးဆောင်ဘွယ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အယံ၊
တန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပပရိက္ခာ၊ ဆင်ခြင်ချင်းသည်။ ဘောဇနေနမတ္တည
တာ၊ ဘောဇနမတ္တညတာမည်၏။ အယံ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်ဘွယ်
မသင့်သော ပစ္စည်းကိုပယ်၍၊ သုံးဆောင်ဘွယ်သင့်သော ပစ္စည်းကို
သုံးဆောင်ချင်း၌ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သည်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံနာမ၊
အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလမည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပစ္စယသန္ဓိသိတသီလဟူသော်ကား။ ၄-ပါး၊ ၄-ပါးဟူသော်ကား၊ စိဝရပစ္စယသန္ဓိသိတသီလ၊ ပိဏ္ဏပါတပစ္စယသန္ဓိသိတသီလ၊ သေနာသနပစ္စယသန္ဓိသိတသီလ၊ ဘောသဇ္ဇပစ္စယသန္ဓိသိတသီလ၊ အားဖြင့် ၄-ပါး။

ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊

စိဝရပစ္စယသန္ဓိသိတသီလ ဟူသော်ကား။ သင်္ကန်းကိုမှီဝဲဝတ်ရုံ သုံးဆောင်သော ကာလ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍၊ သင်္ကန်းကိုမှီဝဲဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ပါ၏။ အကြင်မျှလောက်၊ အချမ်းအပူကို ပယ်ဖျောက်ချင်း အကျိုးငှါ၊ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်၊ ရဲ၊ လေ၊ နေပူ၊ မြွေ၊ ကင်း၊ သန်း၊ အတွေ့အထိ ကို ပယ်ဖျောက်ချင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ကန်းကို မှီဝဲဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ပါ၏။ အကြင်မျှလောက်၊ အရှက်အကြောက်ကိုပိတ်ပင်ဖုံးလွှမ်းချင်းအကျိုးငှါ၊ သင်္ကန်းကို မှီဝဲဝတ်ရုံသုံးဆောင်ပါ၏။ ဤသို့ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍၊ သင်္ကန်းကို မှီဝဲဝတ်ရုံ သုံးဆောင်ချင်းသည်၊ စိဝရပစ္စယသန္ဓိသိတသီလမည်၏။

ပိဏ္ဏပါတပစ္စယသန္ဓိသိတသီလ ဟူသော်ကား။ ဆွမ်းကိုမှီဝဲတုဉ်း ပေးသုံးဆောင်သောကာလ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ဆွမ်းကိုမှီဝဲတုဉ်းပေး သုံးဆောင်ပါ၏။ မြူးတူးပျော်ပါး၊ ကစားချင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ဆွမ်းကို ငါမစား၊ မာန်ယစ်ချင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ဆွမ်းကို ငါမစား၊ တန်ဆာ ဆင်ချင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ဆွမ်းကို ငါမစား၊ အထူးသဖြင့်တန်ဆာဆင် ချင်းအကျိုးငှါလည်း၊ ဆွမ်းကိုငါမစား၊ အကြင်မျှလောက် ဤကိုယ်၏ အရှည်သဖြင့် တည်ချင်းအကျိုးငှါ၊ မျှချင်းအကျိုးငှါ၊ 'ဆွမ်းကိုမှီဝဲ တုဉ်းပေးသုံးဆောင်ပါ၏။ မွတ်သိပ်ဆာလောင်သဖြင့်၊ ပင်ပန်းနွမ်း နယ်သော ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ချင်းအကျိုးငှါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ချင်းအကျိုးငှါ၊ သင်ကြားအပ် သော ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကိုသင်ကြားသဖြင့် ချီးမြှောက်ထောက် ပံ့ချင်းအကျိုးငှါ၊ ကျင့်အပ်သော ပရိပတ္တိသာသနာတော်ကို ကျင့် သဖြင့်၊ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ချင်းအကျိုးငှါ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု၊ ထိုးထွင်း၍သိသော၊ ပရိဝေဓသာသနာတော်ကို၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု၊ ထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ချင်းအကျိုးငှါ၊ ဆွမ်းကိုမှီဝဲ

သီလဝိသုဒ္ဓိ

ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ပါ၏။ ဤသို့၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ဆွမ်းကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်သော ငါသည်၊ ယခုအဟောင်းဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာကို လည်းပယ်ပျောက်၏။ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဒုက္ခဝေဒနာကို လည်းမဖြစ်စေ။ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ချင်း ကင်းသဖြင့်၊ မျှသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ငါ့အားဖြစ်လတံ့။ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ငါ့အားဖြစ်လတံ့။ ချမ်းသာစွာ နေရသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ငါ့အားဖြစ်လတံ့။

ဤသို့ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ဆွမ်းကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ချင်းသည်၊ ပိဏ္ဍပါတပစ္စယ သန္နိသိတသီလမည်၏။

သေနာသနပစ္စယသန္နိသိတသီလ

ဟူသော်ကား။ ကျောင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်နေထိုင်သောကာလ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ကျောင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်နေထိုင်ပါ၏။ အကြင်မျှလောက်၊ အချမ်းအပူကို ပယ်ပျောက်ချင်း အကျိုးငှါ၊ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်၊ ရဲ၊ လေ၊ နေပူ၊ မြွေ၊ ကင်း၊ သန်း၊ အတွေ့အထိကို ပယ်ပျောက်ချင်း အကျိုးငှါ၊ ကျောင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်နေထိုင်ပါ၏။ အကြင်မျှလောက်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ကိန်းအောင်းချင်း အကျိုးငှါ၊ ကျောင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင် နေထိုင်ပါ၏။

ဤသို့၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ကျောင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်နေထိုင်ချင်းသည်၊ သေနာသနပစ္စယသန္နိသိတသီလမည်၏။

ဘေသဇ္ဇပစ္စယသန္နိသိတသီလ

ဟူသော်ကား။ ဆေးကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်သောကာလ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ဆေးကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ပါ၏။ အကြင်မျှလောက်၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ကုန်သော အနာရောဂါ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကို ပယ်ပျောက်ချင်း အကျိုးငှါ၊ ဆေးကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ပါ၏။ အကြင်မျှလောက်၊ အနာရောဂါ ဒုက္ခဝေဒနာမရှိသဖြင့်၊ ချမ်းသာစွာ နေရချင်း အတိုင်းအရှည် အကျိုးငှါ၊ ဆေးကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ပါ၏။

ဤသို့၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ဆေးကို မှီဝဲဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ချင်းသည်၊ ဘေသဇ္ဇပစ္စယသန္နိသိတသီလမည်၏။

ဤကား၊ ပစ္စယသန္နိသိတသီလ ၄-ပါး။ (ဤကား ရဟန်းတို့၏ သီလဝိသုဒ္ဓိ)

လူတို့၏ သီလဝိသုဒ္ဓိ

ဟူသော်ကား။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ၊ သူ့အသက်ကို မသတ်၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ၊ သူ့

ဥစ္စာကိုမခိုး၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ကာမေသု ဝိစ္စာစာရာ ဝေရမဏိ၊ သူ့သားအိမ်ရာကိုမပြစ်မှား၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ၊ မဟုတ်မတရား၊ မုသားမဆို၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒ ဌာနာ ဝေရမဏိ၊ သေရည်သေရက်ကို မသောက်မစား၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ။ဤသို့၊ ငါးပါးသီလကို၊ မကျိုးမပေါက်၊ မပြောက်မကျား အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ချင်းသည်၊ လူတို့၏သီလဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

တတ္ထ သီလဝိသုဒ္ဓိ နာမ ပါတိမောက္ခသံဝရာဒိ စတုဗ္ဗိဓံ သီလံ၊ တဉ္စ သီလနိဒ္ဒေသေ ဝိတ္ထာရိတမေဝ။

တတ္ထ၊ ထိုသီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၊ ၂-ပါးတို့တွင်။ ပါတိမောက္ခ သံဝရာဒိစတုဗ္ဗိဓံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရအစရှိသောအားဖြင့် ပြားသော ၄-ပါးအပြားရှိသော။ သီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလသည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ တဉ္စ၊ ထိုသီလကိုလည်း။ သီလနိဒ္ဒေသေ၊ သီလနိဒ္ဒေသ ဌံ။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ ဟူသော်ကား။ ။ဥပစာ ၈-ပါး။ သမာပတ် ၈-ပါးသည်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ဥပစာ ၈-ပါး—ဟူသော်ကား။ ပဌမဈာန်၏ဥပစာ၊ ဒုတိယဈာန်၏ ဥပစာ၊ တတိယဈာန်၏ ဥပစာ၊ စတုတ္ထဈာန်၏ ဥပစာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်၏ ဥပစာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်၏ ဥပစာ၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်၏ ဥပစာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်၏ဥပစာ။ ။ဥပစာအားဖြင့် ၈-ပါး။

သမာပတ် ၈ပါး—ဟူသော်ကား။ ပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ်၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်။ ။သမာပတ်အားဖြင့် ၈-ပါး။

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိနာမ သဥပစာရာ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ တာပိ စိတ္တသီသေန ဝုတ္တသမာဓိနိဒ္ဒေသေ သဗ္ဗာကာရေန ဝိတ္ထာရိတာ ဝေ၊ တသ္မာ တာ တတ္ထ ဝိတ္ထာရိတနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

စိတ္တဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမည်သည်ကား။ သဥပစာရာ၊ ဥပစာ ဂ-
 ပါးနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ဂ-ပါးသောသမာပတ်
 တို့တည်း။ တာပိ၊ ထိုဥပစာသမာပတ်တို့ကိုလည်း။ စိတ္တသီသေန၊ စိတ်ကို
 ဦးပြုသဖြင့်။ ဝုတ္တသမာဓိနိဒ္ဒေသေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သမာဓိနိဒ္ဒေသ၌။
 သဗ္ဗာကာရေန၊ ကုန်အောင်စုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိတ္ထာရိတာဇေ၊
 ချဲ့အပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာ၊ ထိုဥပစာ
 ဂ-ပါး၊ သမာပတ် ဂ-ပါးတို့ကို။ တတ္ထ၊ ထိုသမာဓိနိဒ္ဒေသ၌။ ဝိတ္ထာရိတန
 ယေနေဝ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိသည်ကား၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေ ၂-ပါး
 ဟူ၏။

ဝိပဿနာကား၊ ကိုယ်အားဖြင့် ငါးပါး။ ငါးပါးဟူသော်ကား။ ဒိဋ္ဌိ
 ဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါရိတရဏဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉ္ဇဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဗ္ဗိပဒါ
 ဉ္ဇဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉ္ဇဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ အားဖြင့်ငါးပါး။

ထိုငါးပါးတို့တွင်၊

နာမ်ရုပ်ကိုဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်ချင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌိစင်ကြယ်ချင်း
 ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

အကျိုးဖြစ်သော နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းချင်း
 သည်၊ ယုံမှားကိုလွန်မြောက်သဖြင့် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ကင်္ခါရိတ
 ရဏ ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဂ်မဟုတ်သည်ကို သိမြင်ဆုံးဖြတ်သော ဉ္ဇဏ
 အမြင် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉ္ဇဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ကျင့်သော ဉ္ဇဏအမြင်စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗိပဒါဉ္ဇဏဒဿန
 ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

သိသော ဉ္ဇဏအမြင် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ဉ္ဇဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ
 မည်၏။

ယံ ပန ဝုတ္တံ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါရိတရဏဝိသုဒ္ဓိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉ္ဇဏ
 ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဗ္ဗိပဒါဉ္ဇဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉ္ဇဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တိ ဣမာပဉ္စဝိသုဒ္ဓိယော သရီရန္တိ၊ တတ္ထ နာမရူပါနံ ယာထာ
ဝဒဿနံ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ နာမ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ(ပ)သရီရန္တိ၊ သရီရံဟူ၍။ ယံပနဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိလည်းတပါး၊ ကင်္ခါဝိတရဏ
ဝိသုဒ္ဓိ၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိလည်းတပါး။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊
မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိလည်း တပါး။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊
ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိလည်းတပါး။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉာဏ
ဒဿနဝိသုဒ္ဓိလည်းတပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ ပဉ္စ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ ဤဝိသုဒ္ဓိ
ငါးပါးတို့သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်တည်း။
တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်။ နာမရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်တို့ကို။ ယာထာဝဒဿနံ၊
ဟုတ်သော အတိုင်းသိမြင်ချင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ထိုဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ပြီးစေလိုသော၊
သမထယာနိက ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧေးဦးစွာ နေဝသညာ နာသညာ
ယတနဈာန်ကိုထား၍၊ ကြွင်းသော ရူပါဝစရဈာန်၊ အရူပါဝစရဈာန်တို့
တွင်၊ တပါးတပါးသောဈာန်မှထ၍၊ ပထဝီကသိုဏ်းဈာန်ဖြစ်အံ့၊ ဝိတက်
အစရှိသောဈာန်အင်္ဂါ၊ ဈာန်အင်္ဂါနှင့်ယှဉ်သော ဈာနသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊
ပထဝီကသိုဏ်းဈာန်ကို၊ လက္ခဏ၊ ရသ၊ ပစ္စု ပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်၊ အားဖြင့်၊-
၄-ပါးတို့တွင်၊ ပထဝီဟု ရူတာက၊ ပထဝီ ကသိုဏ်းဈာန်ဟု၊ ပစ္စု
ပဋ္ဌာန်အားဖြင့် သိမ်းဆည်း ရေတွက်အပ်၏။ သိမ်းဆည်းရေတွက်
ပြီး၍၊ ထိုအလုံးစုံသော ပထဝီကသိုဏ်းဈာန်ကို၊ ပထဝီဟု၊ ပထဝီ
ကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံသို့ ဧေးရှုညွတ်သောအားဖြင့်၊ ညွတ်
သော အနက်ကြောင့်၊ နာမ်ဟု ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဤသို့ပိုင်းခြားချင်းသည်
ကား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားသည် မဟုတ်သေး။ ပါဠိဟာရိယ
ပညာဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ဧေးရှုထင်အောင်၊ နာမ်ပိုင်းခြားပုံကို
ပြရုံမျှသာတည်း။

တံ သမ္မာဒေတုကာမေန သမထယာနိကေန တာဝ ထပေ
တွာ နေဝသညာနာသညာယတနံ အဝသေသရူပါရူပါဝစရ
ဏ္ဍာနာနံ အညတရတော ဝုဋ္ဌာယ ဝိတက္ကာဒိနိ ဈာနင်္ဂါနိ တံ
သမ္ပယုတ္တာစ မ္ဗော လက္ခဏ ရသာဒိဝသေန ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊

ဒိဋ္ဌိယုဒ္ဓိ

ပရိဂ္ဂဟေတွာ သဗ္ဗမေတ္တံ အာရမ္မဏာဘိမုခ နမနတော နမနဋ္ဌေ
န နာမန္တိ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ။

တံ၊ ထိုနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒေတုကာမေန၊ ပြီးစေလို
သော။ သမထယာနိကေန၊ သမထယာနိက ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာ
သညာယတနံ ဈာန်ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသ ရူပါရူပါဝစ
ရက္ခာနာနံ၊ ကြွင်းသော ရူပါဝစရဈာန်၊ အရူပါဝစရဈာန်တို့တွင်။ အည
တရတော၊ တပါးပါးသောဈာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိတက္ကာဒိနိ၊ ဝိတက် အ
စရှိကုန်သော။ ဈာနင်္ဂါနိ၊ ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို။ တံသမ္ပယုတ္တာစ ဓမ္မာ၊ ထိုဈာန်
အင်္ဂါနှင့်ယှဉ်သော ဈာနသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ပထဝီကသိုဏ်းဈာန်တရား
တို့ကို။ လက္ခဏာရသာဒိဝသေန၊ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ အစရှိသော အလို
အားဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ သိမ်းဆည်းရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ပရိဂ္ဂဟေ
တွာ၊ သိမ်းဆည်းရေတွက်ပြီး၍။ သဗ္ဗံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဇေတံ
ဈာနံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဈာန်ကို။ အာရမ္မဏာဘိ မုခ နမနတော၊ အာ
ရုံသို့ရှေးရူညွတ်သောအားဖြင့်။ နမနဋ္ဌေန၊ ညွတ်သောအနက်ကြောင့်။
နာမန္တိ၊ နာမ်ဟု။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။

ထိုသို့ နာမ်ကို ပိုင်းခြားပုံကို ပြပြီးသည်၏နောက်မှ။ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ ယောကျ်ားသည်၊ အိမ်တွင်း၌ မြွေကိုမြင်၍။ ထိုမြွေ၏နောက်
သို့ အစဉ်လိုက်သည်ရှိသော်၊ ထိုမြွေ၏နေရာကို မြင်သလို၊ ထိုအတူ၊
ဤယောဂီသည်လည်း၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဈာန် နာမ်ကို ဆင်ခြင်သည်ရှိ
သော်၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဈာန်နာမ်သည်၊ အဘယ်ကိုမှီ၍ဖြစ်လေသနည်း
ဟု၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဈာန်နာမ်၏ မှီရာ ဖြစ်သော ဟဒ
ယရုပ်ကို မြင်၏။ မြင်ချင်းကြောင့်၊ ဟဒယရုပ်လည်းတပါး၊ ထိုဟဒယ
ရုပ်၏မှီရာဖြစ်သော မဟာဘုတ်က ၄-ပါး၊ မဟာဘုတ်ကို မှီသော
ကြွင်းသော ဥပါဒါ ရုပ်က ၅-ပါး၊ ဤသို့၊ ဟဒယ ဒသကရုပ်ကို၊ လက္ခ
ဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဋ္ဌာန်အားဖြင့် ၄-ပါးတို့တွင်၊ မနောကြည်တာ
က၊ ဟဒယရုပ်ဟု၊ ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်၊ သိမ်းဆည်းရေတွက်၏။ ရေ
တွက်ပြီး၍၊ ထိုယောဂီသည်၊ ထိုအလုံးစုံသောရုပ်ကို၊ ကြည်သဖြင့်
ဘောက်ပြန်ချင်းကြောင့် ရုပ်ဟုပိုင်းခြား၏။ ဤသို့ ပိုင်းခြားချင်းသည်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

လည်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်ပိုင်းခြားသည် မဟုတ်သေး၊ ပါဠိဟာဂိယ ပညာဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်အောင်၊ ရုပ်ပိုင်းခြားပုံကို ပြရုံမျှသာတည်း။

တတော ယထာ နာမ ပုရိသော အန္တောဂေဟေ သပ္ပံ ဒိသ္မာ တံ အနုဗန္ဓမာနော တဿ အာသယံ ပဿတိ၊ ဧဝမေဝါယံ ယောဂါဝစရောပိ တံ နာမံ ဥပပရိက္ခန္တော ဣဒံ နာမံ ကံ နိဿာ ယ ပဝတ္တတိတိ ပရိယေသမာနော တဿ နိဿယံ ဟဒယရူပံ ပဿတိ၊ တတော ဟဒယရူပဿ နိဿယဘူတာနိ ဘူတ နိဿိတာနိစ သေသုပါဒါယရူပါနိတိ ရူပံ ပရိဂ္ဂဗ္ဗတိ။ သော သဗ္ဗမ္ပေတံ ရူပနတော ရူပန္တိ ဝဝတ္ထပေတိ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ သပ္ပံ၊ ငြိမ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုမြေ့နောက်သို့။ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်လိုက်သည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုမြေ့၏။ အာသယံ၊ နေရာကို။ ပဿတိယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အယမ္ပိယောဂါဝစရော၊ ဤယောဂီသည်လည်း။ တံနာမံ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဈာန် နာမ်ကို။ ဥပပရိက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ ဣဒံနာမံ၊ ဤပထဝီ ကသိုဏ်းဈာန်နာမ်သည်။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းဈာန်နာမ် ၏။ နိဿယံ၊ မှီရာဖြစ်သော။ ဟဒယရူပံ၊ ဟဒယရုပ်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တတော၊ ထိုသို့မြင်ချင်းကြောင့်။ ဟဒယရူပံ၊ ဟဒယရုပ်ကလည်းတပါး။ အဿ၊ ထိုဟဒယရုပ်၏။ နိဿယဘူတာနိ၊ မှီရာမဟာဘုတ်က ၄-ပါး။ ဘူတာနိဿိတာနိစ သေသုပါဒါယရူပါနိ၊ မဟာဘုတ်ကိုမှီသောကြွင်း သော ဥပါဒါရုပ်က ၅-ပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဒယဒသကံ၊ ဟဒယဒသက ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ လက္ခဏာရသာဒိဝသေန၊ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ အစရှိ သော အလိုအားဖြင့်။ ပရိဂ္ဂဗ္ဗတိ၊ သိမ်းဆည်းရေတွက်၏။ သော၊ ထို ယောဂီသည်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဧတံရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ ရူပန တော၊ ကြည်သဖြင့် ဘောက်ပြန်ချင်းကြောင့်။ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ဟု။ ဝဝတ္ထပေ တိ၊ ပိုင်းခြား၏။

ဒိဋ္ဌိယုတ္တိ

ထိုသို့ပါဠိဟာရိယပညာဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အားရှေးရှုထင်အောင် နာမ်ပိုင်းခြားပုံ၊ ရုပ်ပိုင်းခြားပုံ၊ အစုံကိုဆောင်၍ ငြိမ်းသည့်၏ နောက်မှ၊ ယောဂီက၊ နာမ် ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏၊ ပိုင်းခြားပုံကား၊ ပထဝီဟု ရှုသောခဏ၊ မနောကလည်းကြည်၊ ပထဝီ ကသိုဏ်း ပဒိုဘာဂ နိမိတ်ကလည်းထင်၊ ပထဝီဟု- မနောပိညာဏ်ကလည်းရှု၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာ ကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို၊ ပထဝီဟု ရှုတယ်ဆိုရ၊ ရှု သောခဏ၊ မနောကြည်တာက၊ ရုပ်၊ ပထဝီကသိုဏ်း ပဒိုဘာဂ နိမိတ် ထင်တာက၊ ပညတ်၊ မရေတွက်အပ်၊ ပထဝီဟု ရှုတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာ က၊ နာမ်၊ ဤကားရုပ်၊ ဤကားနာမ်၊ မဆိုသော်လည်းဆိုသလို၊ ပထဝီဟု ရှုသောခဏ၊ မနောကြည်တာက၊ ရုပ်၏အပိုင်းအခြား၊ ပထဝီဟု ရှုတာ က၊ နာမ်၏အပိုင်းအခြား၊ ဤသို့ ယောဂီ၏ဉာဏ်အား၊ ရုပ်အပိုင်းအခြား၊ နာမ်အပိုင်းအခြား၊ ထင်ချင်းသည်၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားသည်မည်၏။

တတော နမနုလက္ခဏံ နာမံ ရူပနုလက္ခဏံ ရူပန္တိသင်္ခေ ပတော နာမရူပံ ဝဝတ္ထပေတိ။

တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နမနုလက္ခဏံ၊ ညွတ်သောသဘောလက္ခဏာ က။ နာမံ၊ နာမ်။ ရူပနုလက္ခဏံ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာက။ ရူပံ၊ ရုပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ် ရုပ် ကို။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။

ယောဂီကားနှစ်ယောက်၊ သမထယာနိကယောဂီတယောက်၊ သုဒ္ဓ ဝိပဿနာယာနိက ယောဂီတယောက်၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ သမထ ယာနိကယောဂီသည်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမှ ဝိပဿနာသို့ကူး၍၊ ရှေးဦးအစပဌမ နာမ် ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏။ ရှေးဦးအစ ပဌမ နာမ်ရုပ်ကို တကြိမ်ပိုင်းခြားပြီး သည်မှနောက်၊ သုဒ္ဓဝိပဿနာ ယာနိကယောဂီနှင့် သာတူ၏။ အထူး မရှိ။ ။ သုဒ္ဓဝိပဿနာယာနိကယောဂီ သည်လည်း၊ သီလဝိသုဒ္ဓိမှ ဝိပဿနာသို့ကူး၍၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏။ ထိုသုဒ္ဓဝိပဿနာယာနိက ယောဂီသည်လည်းနှစ်ယောက်၊ တိက္ခိန္ဒြေယောဂီတယောက်၊ မုဒိန္ဒြေ ယောဂီတယောက်၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ တိက္ခိန္ဒြေယောဂီသည်၊ ရုပ်ကိုပေါင်း၍၊ နာမ်ကိုပေါင်း၍၊ နာမ် ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပိုင်းခြားပုံကား။

မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကလည်းကြည်၊ အဆင်းကလည်းထင်၊ စက္ခု
ဝိညာဏ်ကလည်းမြင်၊ ဖဿကလည်း တွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊
ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို မြင်တယ်ဆိုရ။ ။မြင်သောခဏ၊ မျက်စိ
ကြည်တာက စက္ခုဒဿက၊ ၄-ပါးသောမဟာဘုတ်၊ ဥပါဒါရုပ်တစ်စုံ၊
အဆင်းထင်တာက ရူပအဋ္ဌက၊ ၄-ပါးသောမဟာဘုတ်၊ ဥပါဒါရုပ်
တစ်စုံ၊ မြင်တာက စိတ်၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ စေတသိက်၊ စိတ်၊ စေတ
သိက်က တစ်စုံ။

ကြားသောခဏ၊ နားကလည်းကြည်၊ အသံကလည်းထင်၊ သောတ
ဝိညာဏ်ကလည်းကြား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊
ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို ကြားတယ်ဆိုရ။ ။ကြားသောခဏ၊ နား
ကြည်တာက-သောတဒဿက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်
တစ်စုံ၊ အသံထင်တာက-သဒ္ဓနဝက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်ဥပါဒါရုပ်
တစ်စုံ၊ ကြားတာကစိတ်၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ စေတသိက်၊ စိတ်၊ စေတ
သိက်က တစ်စုံ။

နံ့သောခဏ၊ နှာကလည်းကြည်၊ အနံ့ကလည်းထင်၊ ဗာနဝိညာဏ်
ကလည်းနံ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်း
ဆုံမိတာကို နံတယ်ဆိုရ။ ။နံ့သောခဏ၊ နှာကြည်တာက-ဗာန
ဒဿက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ် တစ်စုံ၊ အနံ့ထင်တာက-
ဂန္ဓအဋ္ဌက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ် တစ်စုံ၊ နံတာက-စိတ်၊
တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ စေတသိက်၊ စိတ်၊ စေတသိက်က တစ်စုံ။

စားသောခဏ၊ လျှာကလည်းကြည်၊ အရသာကလည်းထင်၊ ဇိဋ္ဌာ
ဝိညာဏ်ကလည်းစား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊
ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို စားတယ်ဆိုရ။ ။စားသော ခဏ၊ လျှာ
ကြည်တာက-ဇိဋ္ဌာဒဿက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်တစ်စုံ၊
အရသာထင်တာက-ရသအဋ္ဌက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်
တစ်စုံ၊ စားတာကစိတ်၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ စေတသိက်၊ စိတ်၊ စေ
တသိက်က တစ်စုံ။

ဒိဋ္ဌိသုဒ္ဓိ

ထိသောဓဏ၊ ကိုယ်ကလည်းကြည်၊ အတွေ့ကလည်းထင်၊ ကာယ
 ဝိညာဏ်ကလည်းထိ။ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊
 ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို ထိတယ်ဆိုရ။ ။ထိသောဓဏ ကိုယ်ကြည်
 တာက ကာယဒသက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်ဥပါဒါရုပ်တစ်စုံ၊ အတွေ့
 ထင်တာက-ဖောဋ္ဌဗ္ဗအဋ္ဌက၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်ဥပါဒါရုပ်တစ်စုံ၊
 ထိတာက-စိတ်၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ စေတသိက်၊ စိတ်၊ စေတသိက်
 က တစ်စုံ။

က္ခွေသောဓဏ၊ မနောကလည်းကြည်၊ ကွေသော သဘောက
 လည်းထင်၊ မနောဝိညာဏ်ကလည်းထိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာ
 ကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို ကွေတယ် ဆိုရ။ ။
 ကွေသော ဓဏ၊ မနောကြည်တာက-ဟဒယဒသက၊ ၄-ပါးသော
 မဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်တစ်စုံ၊ ကွေသော သဘောထင်တာက-ကာယ
 ဝိညတ္တိနဝက၊ ၄-ပါးသောမဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်တစ်စုံ၊ သိတာက-
 စိတ်။ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက၊ စေတသိက်။ စိတ်၊ စေတသိက်က တစ်စုံ။

ဤသို့သော နည်းဖြင့် ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်သော၊ ၄-ပါးသော မ
 ဟာဘုတ်ဥပါဒါရုပ်အစုံစုံကို၊ ရုပ်တစ်ခုတည်းသို့ပေါင်း၍၊ အလုံးစုံသော
 ရုပ်သည်၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဤအတ္တဘော၌ ရုပ်မည်၏။ ဤသို့ သိမ်း
 ဆည်း ရေတွက်၍၊ ထိုအတူ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်သော-စိတ်၊ စေတ
 သိက် အစုံစုံကို၊ နာမ် တစ်ခုတည်းသို့ ပေါင်း၍၊ အလုံးစုံသော စိတ်၊
 စေတသိက်သည်၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဤအတ္တဘော၌ နာမ်မည်၏။ ဤသို့
 သိမ်းဆည်းရေတွက်၍၊ ဤအတ္တဘော၌ ညွတ်သောသဘောလက္ခဏာ
 က-နာမ်၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာက- ရုပ်ဟု၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့် နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏။

အပရော ယံကိဋ္ဌိ ရူပံ သဗ္ဗံ စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ စတုန္ဒရံ
 မဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယရူပန္တိ ဧဝံ သံဝိတ္တေနော ဣမသ္မိံ
 အတ္တဘာဝေ ရူပံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ တထာ မနာယတနဉ္စေဝ
 ဓမ္မာယတနေကဒေသဉ္စ နာမန္တိ ပရိဂ္ဂဟေတွာ ဣတိဣဒဉ္စနာမံ
 ဣဒဉ္စရူပံ ဣဒံ ဝုတ္တတိ နာမရူပန္တိ သင်္ခေပတော နာမရူပံ
 ဝဝတ္ထပေတိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အပရော၊ တယောကံသော တိက္ခိန္ဒြေယောဂိသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ စတ္တာရိမဟာဘူတာနိ၊ ၄-ပါးသောမဟာဘူတ်။ စတုန္ဒြမဟာဘူတာနိ၊ ၄-ပါးသောမဟာဘူတ်တို့၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ ဥပါဒါယရူပံ၊ ဥပါဒါရူပံ။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။ ယံကိဗ္ဗိရူပံ၊ အလုံးစုံသော ရုပ်သည်။ သံခိတ္တေနော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဣမသ္မိံအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း ရေတွက်၍။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ မနာယတနုဉ္ဇေဝ၊ မနာယတနုကလည်း စိတ်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ။ ဓမ္မာယတနုကဒေသဉ္ဇ၊ ဓမ္မာယတနုတစိတ်ကလည်း စေတသိက်။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။ ယံကိဗ္ဗိစိတ္တစေတသိကံ၊ အလုံးစုံသော စိတ်၊ စေတသိက်သည်။ သံခိတ္တေနော၊ အကျဉ်းအားဖြင့် သာလျှင်။ ဣမသ္မိံအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌။ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းရေတွက်၍။ ဣတိဣမသ္မိံအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌။ ဣဒဉ္စနုမနုလက္ခဏံ၊ ဤညွတ်သော သဘောလက္ခဏာက။ နာမံ၊ နာမ်။ ဣဒဉ္စရူပနုလက္ခဏံ၊ ဤဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာက။ ရူပံ၊ ရုပ်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ညွတ်သော သဘောလက္ခဏာ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာအစုံကို။ နာမရူပန္တိ၊ နာမ်ရုပ် အစုံဟု။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။

ဤသို့၊ ရုပ်ကိုပေါင်း၍၊ နာမ်ကိုပေါင်း၍၊ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားချင်းသည်။ တိက္ခိန္ဒြေယောဂိအားသာ၊ နာမ်ရုပ် ထင်၏။ မုဒိန္ဒြေယောဂိအားကား၊ ရုပ်သာထင်၏။ နာမ်မထင်။

မထင်ပုံကား။

ထိုထိုသိမ်းဆည်းသော အကြောင်းဖြင့်၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေး တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသောသဘောရုပ်သာထင်၏။ နာမ်မထင်။ အာယံကြောင့် မထင်သနည်း၊ ကွေးတာ တခုတည်း၌၊ အစအဆုံး ကောင်းစွာ ပြောင်းရွှေ့သဖြင့်လည်း၊ တရွေ့ရွေ့မထင်၊ အလေ့အလာ မတွင်၊ ညွှန်အမြင် စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကိုသုမ်သင် ရှင်းလင်းသဖြင့်လည်း၊ တရွေ့ရွေ့၊ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့၊ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော နာမ်အစဉ် သိမ်မွေ့သောကြောင့်၊ အလိုလိုနာမ်မထင်။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

သစေ ပနဿ တေန တေန မုခေန ဂူပံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ အဂူပံ ပရိဂ္ဂဏှတော သုခုမတ္တာ အဂူပံ န ဥပဋ္ဌာတိ။

တေနတေနမုခေန၊ ထိုထို သိမ်းဆည်းသော အကြောင်းဖြင့်။ ဂူပံ၊ ရုပ်ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း ရေတွက်၍။ အဂူပံ၊ နာမ်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှတော၊ သိမ်းဆည်းသော။ အဿဏ္ဏမဿယောဂိနော၊ ဤ မုဒိန္ဒြေ ယောဂိအား။ သုခုမတ္တာ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဂူပံ၊ နာမ် သည်။ သစေပနနဥပဋ္ဌာတိ။ အကယ်၍ မထင်သည်ဖြစ်အံ့။

ဤသို့ ရုပ်သာထင်၍ နာမ်မထင်သည်ရှိသော်၊ ယခုဘဝ မဂ်ရမည် မဟုတ်၊ အားထုတ် သော်လည်း မဖြစ်။ တော်ပြီ တန်ပြီဟု-ဝန်မချ မူ၍၊ ထင်သောရုပ်ကိုပင်လျှင်၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ် နှလုံးသွင်း သိမ်း ဆည်းပိုင်းခြား အလေ့အလာများသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားသောနာမ်အစဉ်၊ အ လိုလို ထင်၏။

ထင်ပုံကား။

အကြင်အကြင် ပြောင်းလွှဲသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသောသဘောရုပ်လည်း ထင်၏။ ကွေးတာတခုတည်း၌၊ အစအဆုံး ကောင်းစွာ ပြောင်းရွှေ့သ ဖြင့်၊ တရွေ့ရွေ့လည်းထင်၏။ အလေ့အလာလည်းတွင်၏။ ဉာဏ်အမြင်စင် ကြယ်အောင် ရုပ်ကိုသုခသင်ရှင်းလင်းသဖြင့်၊ ပိုးရွက်ဆိတ်သွားသလို၊ တရွရွ၊ တလှုပ်လှုပ်၊ ချသွားသလို၊ တရွရွ၊ တလှုပ်လှုပ်၊ ပူအုံလို၊ တဆွေ့ ဆွေ့၊ တခုန်ခုန်၊ ပျားအုံလို၊ တဆွေ့ဆွေ့၊ တခုန်ခုန်၊ ဤသို့ တရွရွ၊ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့၊ တခုန်ခုန်၊ အာရုံပြုသောနာမ်အစဉ်အလိုလို ထင်၏။

တေန ဝုရနိက္ခေပံ အကတွာ ဂူပမေဝ ဝုနပ္ပုနံ သမ္ပသိတဗ္ဗံ၊ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ယထာ ယထာ ဟိဿ ဂူပံ သုဝိက္ခာလိတံ ဟောတိ၊ နိဇ္ဇရံ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ တထာ တထာ တဒါရမ္မဏာ အဂူပမေဝ သယမေဝ ပါကဋာ ဟောန္တိ။

တေနယောဂိနာ၊ ထိုယောဂိသည်။ ဝုရနိက္ခေပံ၊ ဝန်ချချင်းကို။ အက တွာ၊ မပြုမူ၍။ ဂူပမေဝ၊ ရုပ်ကိုသာလျှင်။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သမ္ပသိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တဗ္ဗံ၊ သုံးသပ်အပ်၏။ မနုဿိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 သိမ်းဆည်းအပ်၏။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ယထာ ယထာ ယေန
 ယေန အာကာရေန၊ အကြင်အကြင်ပြောင်းလွှဲသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။
 အဿ ဣမဿယောဂိနော၊ ဤယောဂိအား။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ သုဝိက္ခာလိ
 တံ၊ ကောင်းစွာပြောင်းလွှဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဇ္ဇဋံ၊ ရှုပ်ထွေးချင်း
 မရှိ။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်၏။ တထာ တထာ တေန တေန
 အာကာရေန၊ ထိုထိုပြောင်းလွှဲသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဒါရမ္မဏာ၊
 ထိုပြောင်းလွှဲသော အခြင်းအရာကို အာရုံပြုကုန်သော။ အရူပဓမ္မာ၊ နာမ်
 တရားတို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ပါကဋာ၊ ထင်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဥပမာကား၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောယောက်ျား၊ မစင်ကြယ်သော မှန်၌
 မျက်နှာရိပ်ကိုကြည့်သည်ရှိသော်၊ မျက်နှာရိပ်မထင်၊ ထိုယောက်ျားသည်၊
 မျက်နှာရိပ်မထင်ဟုမှန်ကို မစွန့်မပစ်၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မှန်ကို အဖန်
 တလဲလဲပွတ်တိုက်၏။ ပွတ်တိုက်သောယောက်ျားအား၊ မှန်စင်ကြယ်
 သည်ရှိသော်၊ မျက်နှာရိပ်အလိုလိုထင်သကဲ့သို့။

ယထာဟိ စက္ခု မတော ပုရိသဿ အပရိသုဒ္ဓေ အာဒါသေ
 မုခနိမိတ္တံ ဩလောကေန္တဿ နိမိတ္တံ၊ န ပညာယတိ သော နိမိတ္တံ
 န ပညာယတိတိ န အာဒါသံ ဆဋ္ဌေတိ။ အထခေါ နံ ပုနပ္ပုနံ
 ပရိမဇ္ဇတိ၊ တဿ ပရိသုဒ္ဓေ အာဒါသေ နိမိတ္တံ သယမေဝ
 ပါကဋံ ဟောတိ။

စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။
 အပရိသုဒ္ဓေ၊ မစင်ကြယ်သော။ အာဒါသေ၊ မှန်၌။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်
 ကို။ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်စဉ်။ နိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်သည်။ န ပညာယ
 တိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ နိမိတ္တံနပညာယတိတိ၊ မျက်နှာ
 ရိပ်မထင်ဟု၊ အာဒါသံ၊ မှန်ကို။ နဆဋ္ဌေတိ၊ မစွန့်မပစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား။ နံ၊ ထိုမှန်ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ပွတ်တိုက်၏။
 တဿ၊ ထိုပွတ်တိုက်သောယောက်ျားအား။ အာဒါသေ၊ မှန်သည်။
 ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်။ နိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်သည်။ သယမေဝ၊
 အလိုလိုသာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။

ဒိဋ္ဌိဒယုဒ္ဓိ

ထိုအတူ ရုပ်သာထင်၍ နာမ်မထင်သော ထိုယောဂီသည်၊ ယခုဘဝ မဂ်ရမည်မဟုတ်၊ အားထုတ်သော်လည်းမဖြစ်၊ တော်ပြီတန်ပြီဟု ဝန်မချ မူ၍၊ ထင်သောရုပ်ကိုသာလျှင်၊ အဖန်တလဲလဲသုံးသပ်နှလုံးသွင်း သိမ်း ဆည်း ပိုင်းခြား အလေ့အလာ များသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားသောနာမ်အစဉ် အလိုလိုထင်၏။

ထင်ပုံကား။

အကြင်အကြင် ပြောင်းလွှဲသော အခြင်းအရာကို အာရုံပြုသောအား ဖြင့်၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသော သဘောရုပ်လည်းထင်၏။ ကွေးတာတခုတည်း၌၊ အစအဆုံးကောင်းစွာ ပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ တရွေ့ရွေ့လည်းထင်၏။ အလေ့အလာလည်းတွင် ၏။ ဉာဏ်အမြင် စဉ်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကို သုန်သင် ရှင်းလင်းသဖြင့်၊ ပိုးရွက်ဆိတ် သွားသလို၊ တရွရွ တလှုပ်လှုပ်၊ ချသွားသလို၊ တရွရွ တလှုပ်လှုပ်၊ ပရုအုံလို၊ တဆွေဆွေ တချန်ချန်၊ ပျားအုံလို၊ တဆွေ ဆွေ တချန်ချန်၊ ဤသို့၊ တရွရွတလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေဆွေ တချန်ချန်၊ ထိုထို ပြောင်းလွှဲသောအခြင်းအရာကို အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ အာရုံပြုခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့သည်၊ စင် ကြယ်ကုန်၏။ ပွတ်တိုက်သဖြင့်စင်ကြယ်သော မှန်၏အထက်၌၊ မျက်နှာ ရိပ်အလိုလိုထင်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ ကောင်းစွာပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ စင် ကြယ်သောရုပ်၏အထက်၌၊ တရွရွတလှုပ်လှုပ်တဆွေဆွေ တချန်ချန်၊ အာ ရုံပြုသောစိတ်အစဉ်အလိုလိုထင်၏။

ဇေမေဝ တေန ဘိက္ခုနာ ဝုရနိက္ခေပံ အကတ္တာ ဂူပမေဝ ပုနပ္ပုနံ သမ္ပသိတဗ္ဗံ၊ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဝဝတ္ထပေ တဗ္ဗံ၊ ယထာ ယထာဟိသာ ဂူပံ သုပိက္ခာလိတံ ဟောတိ၊ နိဇ္ဇဉံ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ တထာတထာ တပ္ပစ္စနိကကိလေသာ ပရိ သုဏ္ဍိန္တိ၊ အာဒါသုပရိ မုခနိမိတ္တံပိယ စိတ္တံ ဂူပုပရိ သယမေဝ ပါကဋံ ဟောတိ။

ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုယောဂီရဟန်း သည်။ ဝုရနိက္ခေပံ၊ ဝန်ချချင်းကို။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ဂူပမေဝ၊ ရုပ်ကို

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သာလျှင်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သမ္ပသိတဗ္ဗံ၊ သုံးသပ်အပ်၏။
 မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်၏။
 ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ယထာယထာ ယေန ယေန အာကာရေ
 န၊ အကြင်အကြင်ပြောင်းလွှဲသော အခြင်းအရာကို အာရုံပြုသော အား
 ဖြင့်။ အဿဏ္ဍမဿယောဂိနော၊ ဤယောဂိအား။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ သုဝိက္ခာ
 လိတံ၊ ကောင်းစွာပြောင်းလွှဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဇ္ဇဓံ၊ ရုပ်
 ထွေးချင်းမရှိ၊ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်၏။ တထာ တထာ တေန
 တေန အာကာရေန၊ ထိုထို ပြောင်းလွှဲသော အခြင်းအရာကို အာရုံပြု
 သောအားဖြင့်။ တပ္ပတ္တနိက ကိလေသာ၊ ထိုအာရုံပြုချင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့သည်။ ပရိသုဏ္ဍိန္နံ၊ စင်
 ကြယ်ကုန်၏။ အာဒါသုပရိ၊ မှန်၏ အထက်၌။ မုခနိမိတ္တံဝိယ၊ မျက်နှာ
 ရိပ်အလိုလိုထင်ယာကဲ့သို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရူပပရိ၊ ရုပ်၏ အထက်၌။ သ
 ယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ပါကဓံ၊ ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤသို့၊ ကောင်းစွာရှင်းလင်းသုတ်သင် စင်ကြယ်သောရုပ်ကို သိမ်း
 ဆည်းသော၊ ဤမုဒိန္ဒြေယောဂိအား၊ နာမ်တရားတို့သည်၊ ၃-ပါးသော
 အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ထင်ကုန်၏။ ဗဿအလိုအားဖြင့်လည်း ထင်ကုန်၏။
 ဝေဒနာအလိုအားဖြင့်လည်း ထင်ကုန်၏။ ဝိညာဏ်အလိုအားဖြင့်လည်း
 ထင်ကုန်၏။ ထင်ပုံကား၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟုအမှတ်ပြုသ
 ဖြင့်၊ ကွေးသောသဘော ရုပ်လည်းထင်၏။ ကွေးတာတခုတည်း၌၊ အစ
 အဆုံးကောင်းစွာပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ တရွေ့ရွေ့လည်းထင်၏။ အလေ့အ
 လာလည်းတွင်၏။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်အောင် ရုပ်ကို သုတ်သင်ရှင်း
 လင်းသဖြင့်၊ တရွေ့ တယှုပ်ယှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံနှင့်တွေ
 သော ဗဿအလိုအားဖြင့်လည်း နာမ်ထင်ကုန်၏။ တရွေ့တယှုပ်ယှုပ်၊
 တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံကဲ့သို့စားသော ဝေဒနာအလိုအားဖြင့်လည်း
 နာမ်ထင်ကုန်၏။ တရွေ့တယှုပ်ယှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော
 ဝိညာဏ်အလိုအားဖြင့်လည်း နာမ်ထင်ကုန်၏။

ဧဝံ သုဝိသုဒ္ဓိရူပပရိဂ္ဂဟဿ ပနဿ အရူပဓမ္မာ တိဟာ
 ကာရေဟိ ဥပဋ္ဌဟန္တိ ဗလ္လဝသေနဝါ ဝေဒနာဝသေနဝါ
 ဝိညာဏဝသေနဝါ။

ဒိဋ္ဌိယုတ္တိ

ဇေဝံ၊ ဤသို့။ သုဝိသုဒ္ဓရူပ ပရိဂ္ဂဟဿ၊ ကောင်းစွာရှင်းလင်းသုမ်သင် စင်ကြယ်သော ရုပ်ကိုသိမ်းဆည်းသော။ အဿဏ္ဍမဿပနယောဂိနော၊ ဤမုဒိန္ဒြေယောဂိအားကား။ အရူပဓမ္မာ၊ နာမ်တရားတို့သည်။ တိဟာ ကာရေဟိ၊ သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဖဿဝသေနဝါ၊ ဖဿအလိုအားဖြင့်လည်း။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဝေဒနာဝသေနဝါ၊ ဝေဒနာအလိုအားဖြင့်လည်း။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဝိညာဏဝသေနဝါ၊ ဝိညာဏ်အလိုအားဖြင့်လည်း။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

ဤသို့ ကောင်းစွာ ရှင်းလင်း သုမ်သင်၊ စင်ကြယ်သောရုပ်ကို သိမ်း ဆည်းသော၊ မုဒိန္ဒြေယောဂိအားသာလျှင်၊ နာမ်တရားတို့သည်၊ ၃-ပါး သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ အကြင့်ကြောင့် ထင်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့်၊ ကောင်းစွာ ရှင်းလင်း သုမ်သင်၊ စင်ကြယ်သောရုပ်ကို သိမ်းဆည်း သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တရုရူ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံနှင့်တွေ့သော ဖဿအလိုအားဖြင့်လည်းအလိုလိုထင်သော။ တရုရူ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံကိုခံစားသော ဝေဒနာအလို အားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင်သော။ တရုရူ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အလိုအားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင် သော။ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းချင်းငှါ အားထုတ်အပ်၏။ ရုပ်မဘက်၊ နာမ် သက်သက်သိမ်းဆည်းသော နည်းဖြင့်၊ အလိုလိုမထင်သော နာမ်ကို၊ သိမ်းဆည်းချင်းငှါ အားမထုတ်အပ်။

ယသ္မာစ ဇေဝံ သုဝိသုဒ္ဓရူပပရိဂ္ဂဟဿေဝံ တဿ အရူပ ဓမ္မာ တိဟာကာရေဟိ ပါကဇာ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ သုဝိသုဒ္ဓရူ ပပရိဂ္ဂဟေနေဝ အရူပပရိဂ္ဂဟာယ ယောဂေါ ကာတဗ္ဗော၊ န ဣတရေန။

ယသ္မာစ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ သုဝိသုဒ္ဓရူပပရိဂ္ဂ ဟဿ၊ ကောင်းစွာရှင်းလင်းသုမ်သင်၊ စင်ကြယ်သောရုပ်ကိုသိမ်းဆည်း သော။ တဿ တသေဝယောဂိနော၊ ထိုမုဒိန္ဒြေယောဂိအားသာလျှင်။ အရူပဓမ္မာ၊ နာမ်တရားတို့သည်။ တိဟာကာရေဟိ၊ ၃-ပါးသော အခြင်း အရာတို့ဖြင့်။ ပါကဇာ၊ ထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ထို့ကြောင့်။ သုဝိသုဒ္ဓိရူပပရိဂ္ဂဟောနေဝ၊ ကောင်းစွာရှင်းလင်းသုခသင်၊ စင်ကြယ်သောရုပ်ကို သိမ်းဆည်းသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အရူပပရိဂ္ဂဟာယ၊ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းချင်းငြါ။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတရေန၊ ရုပ်မဘက်၊ နာမ်သက်သက်သိမ်းဆည်းသောနည်းဖြင့်။ အရူပပရိဂ္ဂဟာယ၊ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းချင်းငြါ။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။

အကယ်၍ တကြိမ်ထင်သောရုပ်၊ နှစ်ကြိမ်ထင်သောရုပ်ကိုပယ်၍၊ ရုပ်မဘက်၊ နာမ်သက်သက်၊ သိမ်းဆည်းသောနည်းဖြင့်၊ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းချင်းငြါ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျ၏။

ကျပုံကား။ ။ ကွေးသော ခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်မပြုသဖြင့်၊ ကွေးသောသဘောရုပ်လည်းမထင်ဘဲ၊ ကွေးတာ တခုတည်း၌၊ အစအဆုံး ကောင်းစွာမပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ တရွှေ့ရွှေ့လည်းမထင်ဘဲ၊ အလေ့အလာလည်း မတွင်ဘဲ၊ ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကို မသုခသင် မရှင်းလင်းသဖြင့်။ တရွှေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန် အာရုံပြုသော နာမ်အစဉ်၊ အလိုလိုလည်းမထင်ဘဲ၊ မျှော်၊ ရောင်၊ ရမ်း၊ ဆ၊ ကြန်တွေး၍ရသောနာမ်ကို သိမ်းဆည်းချင်းငြါ အားထုတ်သောကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျ၏။ ။ ထိုသူ၏ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ တိုးပွားချင်း၊ စည်ပင်ချင်း၊ ပြန်ပြောများမြတ်ချင်းသို့ မရောက်။ ။ ကောင်းစွာ ရှင်းလင်းသုခသင် စင်ကြယ်သောရုပ်ကို၊ သိမ်းဆည်းသော အလိုအားဖြင့်ကား၊ တရွှေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံနှင့် တွေ့သောဗဿအလိုအားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင်သော၊ တရွှေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံကိုခံစားသောပေဒနာ အလိုအားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင်သော၊ တရွှေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အလို အားဖြင့်လည်း အလိုလို ထင်သော၊ နာမ်ကို သိမ်းဆည်းချင်းငြါ အားထုတ်သောယောဂီ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း တိုးပွားချင်း၊ စည်ပင်ချင်း၊ ပြန်ပြောများမြတ်ချင်းသို့ ရောက်၏။

သစေဟိ ဧကသ္မိံ ဝါ ရူပဓမ္မေ ဥပဋ္ဌိတေ န္ဒီသုဝါ ရူပံ ပဟာယ အရူပပရိဂ္ဂဟံ အာရဟ္မတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနတော ပရိဟာယတိ၊ သုဝိသုဒ္ဓိရူပပရိဂ္ဂဟာဝသေန ပန အရူပပရိဂ္ဂဟာယ ယောဂံ ကရောတော ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝုဒ္ဓိံ ဝိရုဇ္ဇိံ ဝေပုဏ္ဏံ ပါပုဏ္ဏာတိ။

ဒိဋ္ဌိယုတ္တိ

သစေ၊ အကယ်၍။ ဧကသ္မိ° ရူပဓမ္မေ၊ တကြိမ်သောရုပ်တရားသည်။ ဥပဋ္ဌိတေဝါ၊ ထင်သော်၎င်း။ ဇ္ဇိယုရူပဓမ္မေယု၊ နှစ်ကြိမ်သောရုပ်တရားတို့သည်။ ဥပဋ္ဌိတေယုဝါ၊ ထင်ကုန်သော်၎င်း။ ရူပံ၊ ထင်သောရုပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အရူပပရိဂ္ဂဟံ၊ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းချင်းငှါ။ အာရဗ္ဘတိ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ။ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လျှောကျ၏။ သုပိယုဒ္ဓရူပပရိဂ္ဂဟဝသေနပန၊ ကောင်းစွာရှင်းလင်း သုတ်သင်၊ စင်ကြယ်သောရုပ်ကို သိမ်းဆည်းသောအလိုအားဖြင့်ကား။ အရူပပရိဂ္ဂဟာယ၊ နာမ်ကိုသိမ်းဆည်းချင်းငှါ။ ယောဂံ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ ကရောတော၊ ပြုသောယောဂီ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဝုဒ္ဓိ°၊ တိုးပွားချင်းသို့။ ဝိရုဋ္ဌိ°၊ စည်ပင်ချင်းသို့။ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန်ပြောများမြတ်ချင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။

ဤသို့တိုးပွားချင်း၊ စည်ပင်ချင်း၊ ပြန်ပြောများမြတ်ချင်းသို့ရောက်သော ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုယောဂီသည်၊ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံနှင့် ဧဝှေသော ဖဿအလိုအားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင်သော၊ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံကို ခံစားသော ဝေဒနာ အလိုအားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင်သော၊ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အလိုအားဖြင့်လည်း အလိုလိုထင်သော။ ။ ဤသို့တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံပြုသောနာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးက နာမ်။ ထိုနာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးတို့၏ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ၄-ပါးသောမဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်က ရုပ်ဟု၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏။ ။ ထိုအတူ၊ ဓာတ် ၁၈-ပါးတို့တွင်၊ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော အခွဲနှင့်တကွ ၈-ပါးသော နာမ်ဓာတ်က နာမ်။ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သော အခွဲနှင့်တကွ ၁၁-ပါးသော ရုပ်ဓာတ်က ရုပ်ဟု၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၏။ ။ ထိုအတူ၊ ၁၂-ပါးသော အာယတနတို့တွင်၊ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော အခွဲနှင့်တကွ ၂-ပါးသော နာမ်အာယတနက နာမ်၊ တရုရုတယှပ်ယှပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သော အခွဲနှင့်တကွ ၁၁-ပါးသော ရုပ်အာယတနက ရုပ်ဟု၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား

၉၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

၏။ ။ထိုအတူ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့တွင်၊ တရုရုတလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေဆွေ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးကနာမ်။ တရုရုတလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာက ရုပ်ဟု၊ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၏။ ။ဤသို့အလုံးစုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ အာယတန ၁၂-ပါး၊ ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ တရားအပေါင်းကို၊ ဤကားအုပ်ဖုံး၊ ဤကားအုပ်မ၊ မဆိုသော်လဲ ဆိုသလို။ သံလျှက်ဦးဖြင့် အုပ်ကို ဖွင့်လှစ်သကဲ့သို့။ ။ဤကားထန်းဘူး၊ ဤကားထန်းဘူး။ မဆိုသော်လဲဆိုသလို၊ ထန်းဘူးအစုံကိုခွဲသကဲ့သို့။ ဤကားနာမ်၊ ဤကားရုပ်ဟု၊ နှစ်ပါးပိုင်းခြား၏။

သော ဇေဝံ ဖဿာဒီနံ ဝသေန ဥပဋ္ဌိတေ စတ္တာရော အရူပိ နော ခန္ဓေန နာမန္တိ တေသံ အာရမ္မဏဘူတာနိ စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ စတုန္ဒြမဟာဘူတာနံ ဥပါဒါယရူပံ ရူပန္တိ ဝဝတ္ထပေတိ။ ဣတိ အဋ္ဌာရသဓာတုယော ဣဒဿာယတနာနိ ပဉ္စက္ခန္ဓာတိ သဗ္ဗေပိ တေဘူမကေ ဓမ္မေ ခဂ္ဂေန သမုဂ္ဂံ ဝိဝရမာနော ဝိယ၊ ယမကတာလကန္တံ ဖာလယမာနောဝိယစ နာမဉ္စ ရူပဉ္စာတိ နေဓာ ဝဝတ္ထပေတိ။

သော၊ ထိုယောဝဂီသည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဖဿာဒီနံ၊ ဖဿ ဝေဒနာ ဝိညာဏ်တို့၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတေ၊ ထင်ကုန်သော။ စတ္တာရော အရူပိနောခန္ဓေ၊ နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးတို့ကို။ နာမန္တိ၊ နာမ်ဟု။ တေသံ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါးတို့၏။ အာရမ္မဏဘူတာနိ၊ အာရုံဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရိမဟာဘူတာနိ၊ ၄-ပါးသောမဟာဘုတ်တို့ကို။ စတုန္ဒြမဟာဘူတာနံ၊ ၄-ပါးသောမဟာဘုတ်တို့၏။ ဥပါဒါယရူပံ၊ ဥပါဒါရုပ်ကို။ ရူပန္တိ၊ ရုပ်ဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ ဣတိဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ အဋ္ဌာရသဓာတုယော၊ ၁၈-ပါးသောဓာတ်။ ဣဒဿာယတနာနိ၊ ၁၂-ပါးသောအာယတန။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ၅-ပါးသောခန္ဓာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်အောင်လည်းစုံကုန်သော။ တေဘူမကေ၊ သုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ခဂ္ဂေန၊ သံလျှက်ဦးဖြင့်။ သမုဂ္ဂံ၊ အုပ်ကို။ ဝိဝရမာနောဝိယ၊ ဖွင့်လှစ်သကဲ့သို့။ ယမကတာလကန္တံ၊ ထန်းဘူးအစုံကို။ ဖာလယမာနောဝိယစ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ နာမဉ္စ၊ နာမ်။ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နေဓာ၊ ၂-ပါး။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။

ဒိဋ္ဌိယုဒ္ဓိ

ဤသို့ နာမ်လည်းတပါး၊ ရုပ်လည်းတပါး၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးကို ပိုင်း
 ခြားသော ဤယောဂီသည်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် တဘက်ကမ်းသို့
 ရောက်၏။ ရောက်ချင်းကြောင့်၊ နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါး၊ သတ္တဝါမည်သည်
 လည်းမရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်လည်းမရှိ၊ နတ်မည်သည်လည်းမရှိ၊ ဗြဟ္မာ
 မည်သည်လည်းမရှိဟု ဆုံးဖြတ်ချင်းသို့ရောက်၏။ ပရမတ်အားဖြင့်ကား၊
 နာမ် ရုပ်နှစ်ပါးမျှသာရှိ၏ဟု၊ ဤသို့ရှုသောယောဂီ၏ ဉာဏ်အမြင် - အ
 ကြံကြောင့် ယထာဘူတဉာဏ် အမြင်မည်၏။

နာမရူပမတ္တတော ဥဒ္ဓိ အညော သတ္တောဝါ ပုဂ္ဂလောဝါ
 ဒေဝေါဝါ ဗြဟ္မာဝါ နတ္ထိတိ နိဋ္ဌံ ဂစ္ဆတိ။ ပရမတ္တတောပန နာ
 မရူပမတ္တမေဝ အတ္ထိတိ။ ဇေဝံ ပဿတော ဟိ ဒဿနံ ယထာ
 ဘူတဒဿနံ နာမ ဟောတိ။

နာမရူပမတ္တတော၊ နာမ်ရုပ်မျှထက်။ ဥဒ္ဓိ၊ အပိုအလွန်။ အညော၊ တပါး
 သော။ သတ္တောဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ပုဂ္ဂလောဝါ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ
 ချေ။ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်
 ချင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပရမတ္တတောပန၊ ပရမတ္တအားဖြင့်ကား။ နာမ
 ရူပမတ္တမေဝ၊ နာမ်ရုပ်မျှသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။
 ပဿတော၊ ရှုသောယောဂီ၏။ ဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ယထာဘူတ
 ဒဿနံနာမ၊ ဟုတ်သောအတိုင်းသိမြင်သည်မည်သည်။ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြံကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ထိုကြောင့်၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ။ သစ်သားရုပ်၊ သတ္တဇီဝမှ
 ဆိတ်၏။ သတ္တလည်းမဟုတ်၊ ဇီဝလည်းမဟုတ်၊ အားထုတ်ချင်းလည်းမရှိ၊
 ထိုသို့ပင်ဖြစ်လျက်၊ သစ်သားရုပ်၊ ကြိုးနှင့်ပေါင်းဆုံသောအလိုအားဖြင့်၊
 သွားလည်းသွားသလို၊ ရုပ်လည်းရုပ်သလို၊ အားထုတ်ချင်းရှိလည်းရှိသ
 လို၊ ကြောင့်ကြခြင်းရှိလည်းရှိသလို၊ မှတ်ထင်ရသကဲ့သို့။ ။ ထိုအတူ၊ ဤ
 နာမ်ရုပ်သည်လည်း၊ သတ္တဇီဝမှဆိတ်၏။ သတ္တလည်းမဟုတ်၊ ဇီဝလည်း
 မဟုတ်၊ အားထုတ်ချင်းလည်းမရှိ။ ထိုသို့ပင်ဖြစ်လျက်၊ အချင်းချင်းပေါင်း
 ဆုံသောအလိုအားဖြင့်၊ သွားလည်းသွားသလို၊ ရုပ်လည်းရုပ်သလို၊ အား
 ထုတ်ချင်းရှိလည်းရှိသလို၊ ကြောင့်ကြချင်းရှိလည်းရှိသလို၊ မှတ်ထင်ရ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တသ္မာ ယထာနာမ ဒါရုယန္တံ သုညံ နိဇ္ဇိဝံ နိရိဟကံ၊ အထ
စ ပန ဒါရု ရုဇ္ဈကသမာယောဂဝသေန ဂစ္ဆတိပိ တိဋ္ဌတိပိ သ
ဤဟကံ သဗျာပါရံ ဝိယ ခါယတိ။ ဇေဝိဒံ နာမရူပံပိ သုညံ
နိဇ္ဇိဝံ နိရိဟကံ၊ အထစ ပန အညမညသမာယောဂဝသေန
ဂစ္ဆတိပိ တိဋ္ဌတိပိ သဤဟကံ သဗျာပါရံ ဝိယ ခါယတိ။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒါရုယန္တံ၊
သစ်သားရုပ်သည်။ သုညံ၊ သတ္တဇီဝမှဆိတ်၏။ နိဇ္ဇိဝံ၊ သတ္တလည်းမဟုတ်
ဇီဝလည်းမဟုတ်။ နိရိဟကံ၊ အားထုတ်ချင်းမရှိ။ အထစ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်
လျက်။ ဒါရုရုဇ္ဈကသမာယောဂဝသေန၊ သစ်သားရုပ်-ကြီးနှင့်ပေါင်းဆုံ
သောအလိုအားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိပိဝိယ၊ သွားလည်းသွားသလို။ တိဋ္ဌတိပိ
ဝိယ၊ ရပ်လည်းရပ်သလို။ သဤဟကံပိဝိယ၊ အားထုတ်ချင်းရှိလည်းရှိသ
လို။ သဗျာပါရံပိဝိယ၊ ကြောင့်ကြချင်းရှိလည်းရှိသလို။ ခါယတိယထာ၊
မှတ်ထင်ရသကဲ့သို့။ ဇေဝိတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဒံနာမရူပဗ္ဗိ၊ ဤနာမ် ရုပ်သည်
လည်း။ သုညံ၊ သတ္တဇီဝမှဆိတ်၏။ နိဇ္ဇိဝံ၊ သတ္တလည်းမဟုတ် ဇီဝလည်းမ
ဟုတ်။ နိရိဟကံ၊ အားထုတ်ချင်းလည်းမရှိ။ အထစ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်လျက်။
အညမညသမာယောဂဝသေန၊ အချင်းချင်း နာမ်ရုပ်ပေါင်းဆုံသော အ
လိုအားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိပိဝိယ၊ သွားလည်းသွားသလို။ တိဋ္ဌတိပိဝိယ၊ ရပ်
လည်းရပ်သလို။ သဤဟကံပိဝိယ၊ အားထုတ်ချင်းရှိလည်းရှိသလို။ သ
ဗျာပါရံပိဝိယ၊ ကြောင့်ကြချင်းရှိလည်းရှိသလို။ ခါယတိ၊ မှတ်ထင်ရ၏။

စင်စစ်သော်ကား၊ နာမ်ကိုမှီ၍ရုပ်ဖြစ်၏။ ရုပ်ကိုမှီ၍နာမ်ဖြစ်၏။ နာမ်
က-ခဲလိုဝါးလိုသည်ရှိသော်။ ရုပ်က-ခဲ၏ဝါး၏။ နာမ်က-သောက်လိုမျိုး
လိုသည်ရှိသော်၊ ရုပ်က-သောက်၏မျိုး၏။ နာမ်က-ပြောလိုဆိုလိုသည်
ရှိသော်၊ ရုပ်က-ပြော၏ဆို၏။ နာမ်က-ဣရိယာပုထံကိုပြုလိုသည်ရှိ
သော်၊ ရုပ်က-ဣရိယာပုထံကိုပြု၏။

အထခေါ် နာမံ နိဿာယ ရူပံ ပဝတ္တတိ၊ ရူပံ နိဿာယ
နာမံ ပဝတ္တတိ၊ နာမဿ ခါဒိတုကာမတာယ ပိဝိတုကာမတာယ
ဗျာဟရိတုကာမတာယ ဣရိယာပထံ ကပ္ပေတုကာမတာယ
သတိ ရူပံ ခါဒတိ ပိဝတိ ဗျာဟရတိ ဣရိယာပထံ ကပ္ပေတိ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။နာမံ၊ နာမ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ရူပံ၊ ရုပ်က။ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။နာမံ၊ နာမ်က။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ နာမဿ၊နာမ်၏။ ခါဒိတုကာမတာယ၊ ခဲလိုဝါးလို သည်။သတိ၊ရှိသော်။ရူပံ၊ ရုပ်က၊ ခါဒတိ၊ ခဲ၏ဝါး၏။ နာမဿ၊ နာမ်၏။ ပိဝိတုကာမတာယ၊ သောက်လိုမျိုးလိုသည်။သတိ၊ရှိသော်။ ရူပံ၊ရုပ်က။ ပိဝတိ၊ သောက်၏မျိုး။ နာမဿ၊ နာမ်၏။ ဗျာဟရိတုကာမတာယ၊ ပြောလိုဆိုလိုသည်။သတိ၊ရှိသော်။ရူပံ၊ရုပ်က။ဗျာဟရတိ၊ပြော၏ဆို၏။ နာမဿ၊နာမ်၏။ ဣရိယာပထံကပ္ပေတုကာမတာယ၊ ဣရိယာပုထံကုပြု လိုသည်။သတိ၊ ရှိသော်။ရူပံ၊ရုပ်က။ဣရိယာပထံကပ္ပေတိ၊ဣရိယာပုထံ ကုပြု၏။

ဤသို့ပြုလိုသောသဘောကနာမ်၊ပြုသောသဘောကရုပ်ဟု၊အကျဉ်း ချုပ်သိမ်းအုပ်၍၊ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား ချင်းကြောင့်၊ နာမ်ရုပ်မှ တပါး ပုဂ္ဂိုလ်- သတ္တဝါ- ငါ- သူတပါး- ယောက်ျား- မိန်းမ-မရှိ ဟု၊ သေသေ ချာချာ၊ ဂဂ-နန၊ ယယ မိမိ၊ မုက္ခ ဇကန်၊ အမှန်သိ၍၊ ထင်မိထင်မိရာ၊ သတ္တသညာ၊ တွေဝေသောသမ္မောဟကိလေသာကို၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက် ဖျက်ဆီး၍၊ သတ္တသညာရှင်းလင်း၊ တွေဝေချင်းကင်းသော၊အသမ္မောဟ တံ၌တည်သော၊နာမ်ရုပ်တို့ကို ဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်သော ယောဂီ ၏ညဏ်ကို ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဟုဆို။

ဧဝံ နာနာနယေဟိ နာမရူပံ ဝပတ္တာပယတော သတ္တသညံ အဘိဘဝိတွာ အသမ္မောဟဘူမိယံ ဌိတံ နာမရူပါနံ ယာထာဝ ဒဿနံ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဧဝံ၊ဤသို့။ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်။နာမရူပံ၊နာမ် ရုပ်ကို။ ဝပတ္တာပယတော၊ ပိုင်းခြားသောယောဂီ၏။သတ္တသညံ၊ သတ္တ သညာကိလေသာကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ဖျက်ဆီး၍။ အသမ္မောဟဘူမိယံ၊ အသမ္မောဟတံ၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ နာမရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်တို့ကို။ ယာထာဝဒဿနံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်းသိမြင်ချင်းကို။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိ၊ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဟု။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်သည်ကား၊ဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည် သောဟူ၏။ အဘယ်ဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ်သနည်း။ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှ

စင်ကြယ်၏။ အဘယ့်ကြောင့် သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှ စင်ကြယ် သနည်း။ နာမ်ရုပ်ကိုသိချင်းကြောင့်-သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှစင် ကြယ်၏။ နာမ်ရုပ်ကိုသိချင်းကြောင့်-သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ် ၏ဟူသောစကားဖြင့်၊ နာမ် ရုပ်ကိုမသိချင်းကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရောက်၏။ အဘယ်သို့လျှင် နာမ်ရုပ်ကို မသိချင်းကြောင့် သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြစ်သနည်း။ အကြင်သူသည် ကား၊ ဤလောက၌ နာမ်ရုပ်သာရှိ၏။ အာရုံပြုသော သဘောကားနာမ်၊ အာရုံဖြစ်သော သဘောကားရုပ်ဟု၊ နာမ်ရုပ်ကို မသိချင်းကြောင့်၊ နာမ် ရုပ်ကိုပယ်၍ ဤလောက၌၊ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ-ငါ-သူတပါး-ယောက်ျား-မိန်းမ-ဟူသည်ကား၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရုံမျှ-ဝေါဟာရပညတ်သာဖြစ်၍၊ ဘာမျှမရှိဘဲလျက်၊ ပုဂ္ဂိုလ်- သတ္တဝါ- ငါ- သူတပါး- ယောက်ျား-မိန်းမ- ရှိ၏ဟု-ယူမှား၏။ ထိုသူသည်ကား။ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ-ငါ-သူတပါး- ယောက်ျား-မိန်းမ-မကျိုးမပဲ့၊ မရွံ့ မကန်း၊ မသန်းမဝေ၊ မအိုမသေဟု၊ ယူ မှားသော အားဖြင့်၊ ရှိသော သတ္တဝါ မသေလျှင်၊ သတ္တဝါ အစဉ်အဆက် ဖြစ်၏ ဟု-ယူမှားချင်းကြောင့် သဿတဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ-ငါ-သူ တပါး- ယောက်ျား-မိန်းမ-ကျိုးကျိုးပဲ့ပဲ့၊ ရွံ့ရွံ့ ကန်းကန်း၊ သန်းသန်းဝေ ဝေ၊ သေလည်းသေ၏ဟု- ယူမှားသော အားဖြင့်၊ ရှိသော သတ္တဝါ သေ လျှင်၊ သတ္တဝါ အစဉ်အဆက် ပြတ်၏ဟု- ယူမှားချင်းကြောင့်၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။

ယောပနေတံ ယထာဘူတဒဿနံ ပဟာယ သတ္တော အတ္တိတိ ဂဏှာတိ၊ သော တဿ ဝိနာသံ အနုဇာနေယျ အဝိနာသံဝါ၊ အဝိနာသံ အနုဇာနန္တော သဿတေ ပတတိ၊ ဝိနာသံ အနုဇာ နန္တော ဥစ္ဆေဒေ ပတတိ။

ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဇေတံ ယထာဘူတဒဿနံ၊ ထိုသို့ဟုတ် သော အတိုင်း သိအပ်-မြင်အပ်-ရှုမြင်အပ်သော-နာမ် ရုပ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား ၏။ သော၊ ထိုယူမှားသောသူသည်။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ ဝိနာသံဝါ၊ ပျက် စီးချင်းကိုလည်း။ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုရာကျ၏။ အဝိနာသံဝါ၊ မပျက်စီး ချင်းကိုလည်း။ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုရာကျ၏။ အဝိနာသံ၊ မပျက်စီးချင်းကို။

ဒိဋ္ဌိယုတ္တိ

အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။ သဿတော၊ သဿတဒိဋ္ဌိန္ဒြ။ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးချင်းကို။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။ ဥစ္ဆေဒေ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိန္ဒြ။ ပတတိ၊ ကျ၏။

ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကား ၅-ပါး။ ၅-ပါးဟူသော်ကား။ ရူပံ အတ္တတော သမနုပဿတိ၊ ဝေဒနံ အတ္တတော သမနုပဿတိ၊ သညံ အတ္တတော သမနုပဿတိ၊ သင်္ခါရေ အတ္တတော သမနုပဿတိ၊ ဝိညာဏံ အတ္တတော သမနုပဿတိ။

ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ အတ္တတော၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ သညံ၊ သညာကို။ အတ္တတော၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ အတ္တတော၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ အတ္တတော၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ (ဤကားဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၅-ပါး)

သဿတဒိဋ္ဌိကား ၁၅-ပါး။ ၁၅-ပါးဟူသော်ကား၊ ရုပ်၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး၊ ဝေဒနာ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး၊ သညာ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး၊ သင်္ခါရ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး၊ ဝိညာဏ်၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး။

ရုပ်၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးဟူသော်ကား။ ရူပဝန္တံဝါ အတ္တာနံ သမနုပဿတိ၊ အတ္တနိဝါ ရူပံ၊ ရူပသ္မိံဝါ အတ္တာနံ။

ရူပဝန္တံဝါ၊ ရုပ်ရှိသော ခန္ဓာကိုလည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ အတ္တနိဝါ၊ ငါ၌လည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်ဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ ရူပသ္မိံဝါ၊ ရုပ်၌လည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။

ဝေဒနာ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးဟူသော်ကား။ ဝေဒနာဝန္တံဝါ အတ္တာနံ သမနုပဿတိ၊ အတ္တနိဝါ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာယဝါ အတ္တာနံ။

ဝေဒနာဝန္တံဝါ၊ ဝေဒနာရှိသော ခန္ဓာကိုလည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ အတ္တနိဝါ၊ ငါ၌လည်း။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။ ဝေဒနာယဝါ၊ ဝေဒနာ၌လည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနုပဿတိ၊ ယူမှား၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သညာ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးဟူသော်ကား။ သညာဝန္တံဝါ အတ္တာနံ သမနူပဿတိ၊ အတ္တနိဝါ သညံ၊ သညာယဝါ အတ္တာနံ။

သညာဝန္တံဝါ၊ သညာရှိသော ခန္ဓာကိုလည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။ အတ္တနိဝါ၊ ငါ၌လည်း။ သညံ၊ သညာဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။ သညာယဝါ၊ သညာ၌လည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။

သင်္ခါရ၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးဟူသော်ကား။ သင်္ခါရဝန္တံဝါ အတ္တာနံ သမနူပဿတိ၊ အတ္တနိဝါ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရေသု ဝါ အတ္တာနံ။

သင်္ခါရဝန္တံဝါ၊ သင်္ခါရရှိသော ခန္ဓာကိုလည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။ အတ္တနိဝါ၊ ငါ၌လည်း။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။ သင်္ခါရေသုဝါ၊ သင်္ခါရတို့၌လည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။

ဝိညာဏ်၌ သဿတဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးဟူသော်ကား။ ဝိညာဏဝန္တံဝါ အတ္တာနံ သမနူပဿတိ၊ အတ္တနိဝါ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏသ္မိံဝါ အတ္တာနံ။

ဝိညာဏဝန္တံဝါ၊ ဝိညာဏ်ရှိသော ခန္ဓာကိုလည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။ အတ္တနိဝါ၊ ငါ၌လည်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။ ဝိညာဏသ္မိံဝါ၊ ဝိညာဏ်၌လည်း။ အတ္တာနံ၊ ငါဟု။ သမနူပဿတိ၊ ယူမှား၏။

(ဤကား သဿတဒိဋ္ဌိ ၁၅-ပါး)

သဿတဒိဋ္ဌိကား၊ အပြားအားဖြင့် ၁၅-ပါး၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ တပါးသာ ဖြစ်၏။ ။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကား၊ အပြားအားဖြင့် ၅-ပါး၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ တပါးသာ ဖြစ်၏။ ဤသို့နာမ် ရုပ်ကိုမသိချင်းကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်၏။

အကြင်သူသည်ကား၊ ဤလောက၌နာမ်ရုပ်သာရှိ၏။ အာရုံပြုသော သဘောကားနာမ်၊ အာရုံဖြစ်သော သဘောကားရုပ်ဟု၊ နာမ်ရုပ်ကိုသိ၏။

ဒိဋ္ဌိယုတ္တိ

ထိုသူကား နာမ်ရုပ်ကိုသိချင်းကြောင့်၊ နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ
 ငါ-သူတစ်ပါး-ယောက်ျား-မိန်းမ-မကျိုးမပဲ့၊ မရွဲ့၊ မကန်း၊ မသန်းမဝေ
 မအိုမသေဟု၊ မယူမှားသောအားဖြင့်၊ ရှိသောသတ္တဝါ မသေလျှင်၊
 သတ္တဝါ အစဉ်အဆက်မြဲ၏ဟု၊ မယူမှားချင်းကြောင့် သဿတဒိဋ္ဌိ
 မဖြစ်။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ- ငါ-သူတစ်ပါး-ယောက်ျား-မိန်းမ-ကျိုးကျိုး
 ပဲ့ပဲ့၊ ရွဲ့ရွဲ့ကန်းကန်း၊ သန်းသန်းဝေဝေ၊ သေလည်းသေ၏ဟု၊ မယူမှား
 သောအားဖြင့်၊ ရှိသောသတ္တဝါသေလျှင်၊ သတ္တဝါအစဉ်အဆက်ပြတ်၏
 ဟု-မယူမှားချင်းကြောင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမဖြစ်။ ။ အကယ်၍ နာမ်ရုပ်ကို
 သိချင်းကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်ကို
 သိချင်းကြောင့်၊ နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်- သတ္တဝါ- ငါ-သူတစ်ပါး-
 ယောက်ျား-မိန်းမ-မရှိဟု၊ ယူသော အယူနှင့်၊ လောက၌-အမိမရှိ၊ အဘ
 မရှိ၊ သားမရှိ၊ သမီးမရှိ၊ မောင်မရှိ၊ နှမမရှိ၊ မယားမရှိ၊ လင်မရှိဟု၊ ယူသော
 အယူတူသည်ပင် မဟုတ်လောဟု မသိအပ်။

မသိအပ်ပုံကား။ လောက၌၊ မိမိဌာန၊ သူတစ်ပါးဌာန အားဖြင့် ၂-ပါး။
 ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ မိမိဌာန၊ ဤလောက၌ အကြင်သူသည် နာမ်ရုပ်ကိုသိ၏။
 ထိုသူအားကား၊ နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ- ငါ-သူတစ်ပါး-
 ယောက်ျား-မိန်းမ-မရှိဟု၊ ဆုံးဖြတ်သော အယူသည်၊ ပရမတ္ထသစ္စာ-
 ဝိပဿနာသာဖြစ်၏။ ။ သူတစ်ပါးဌာန၊ ဤလောက၌ အကြင်သူသည်
 ကား၊ အမိမရှိ၊ အဘမရှိ၊ သားမရှိ၊ သမီးမရှိ၊ မောင်မရှိ၊ နှမ မရှိ၊ မယားမရှိ၊
 လင်မရှိဟု၊ ယူမှားသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူအားကား၊ လောကပညတ်အမှန်၊
 သမုတိသစ္စာကိုပယ်ဖျက်ချင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်
 ချင်းကြောင့်၊ ထိုသူ-အမိ၌ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ အဘ၌ပြုအပ်
 သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ သား၌ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ သမီး၌ပြုအပ်
 သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ မောင်၌ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ နှမ၌ပြုအပ်
 သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ မယား၌ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုမကျင့်။ လင်၌ပြုအပ်
 သော ဝတ်ကို မကျင့်။ မကျင့်ချင်းကြောင့် စာရိတ္တ သီလနှင့်
 မပြည့်စုံ။ ။ သူ့ အသက်ကိုသတ်၏၊ မရှောင်ကြဉ်။ သူ့ ဥစ္စာကိုခိုး၏၊
 မရှောင်ကြဉ်။ သူ့ သားအိမ်ရာကို ပြစ်မှား၏၊ မရှောင်ကြဉ်။ မဟုတ်
 မတရားမုသားဆို၏၊ မရှောင်ကြဉ်။ သေရည်သေရက်ကို သောက်စား
 ၏၊ မရှောင်ကြဉ်။ မရှောင်ကြဉ်ချင်းကြောင့် ဝါရိတ္တသီလနှင့် မပြည့်စုံ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

စာရိတ္တသီလ၊ ဝါရိတ္တသီလနှင့်မပြည့်စုံချင်းကြောင့်၊ မိမိကိုယ်က မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ အားထုတ်သော်လည်းနာမ်ရုပ်ကိုမသိ။နာမ်ရုပ်ကို
မသိခြင်းကြောင့်၊ ထိုသူအား၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဖြစ်၏။

သူတပါးဌာန၊ ဤလောက၌ အကြင်သူသည်ကား၊ အမိရှိ၏၊ အဘရှိ
၏၊ သားရှိ၏၊ သမီးရှိ၏၊ မောင်ရှိ၏၊ နှမရှိ၏၊ မယားရှိ၏၊ လင်ရှိ၏ဟု၊
ယူသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူအားကား၊ လောကပညတ်အမှန်၊ သမုတိသစ္စာ
မပယ် မဖျက်ချင်းကြောင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ချင်းကြောင့်၊
ထိုသူ-အမိ၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုကျင့်၏။ အဘ၌ပြုအပ်သောဝတ်ကို
ကျင့်၏။ သား၌ပြုအပ်သောဝတ်ကိုကျင့်၏။ သမီး၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို
ကျင့်၏။ မောင်၌ပြုအပ်သော ဝတ်ကိုကျင့်၏။ နှမ၌ပြုအပ်သော ဝတ်ကို
ကျင့်၏။ မယား၌ပြုအပ်သောဝတ်ကိုကျင့်၏။ လင်၌ ပြုအပ်သောဝတ်ကို
ကျင့်၏။ ကျင့်ချင်းကြောင့်၊ စာရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သူ့အသက်ကိုမသတ်၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုး၊ ရှောင်ကြဉ်၏။
သူ့သားအိမ်ရာကိုမပြစ်မှား၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ မဟုတ်မတရား မုသားမဆို၊
ရှောင်ကြဉ်၏။ သေရည် သေရက်ကို မသောက်မစား၊ ရှောင်ကြဉ်၏။
ရှောင်ကြဉ်ချင်းကြောင့်၊ ဝါရိတ္တသီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။

စာရိတ္တသီလ၊ ဝါရိတ္တသီလနှင့် ပြည့်စုံချင်းကြောင့်၊ မိမိကိုယ်က
သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ အားထုတ်သည်ရှိသော် နာမ်ရုပ်ကိုသိ၏။
နာမ်ရုပ်ကိုသိချင်းကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ မဖြစ်။ သဿတ
ဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ်
၏။ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိဖြစ်၏။

ဤသို့ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်တဘက်ကမ်း
ရောက်သော ယောဂီ၏ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊ သိပုံ၊
မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စပြီးဆုံး
ပုံ၊ ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို အသေအချာ
မှတ်ဘို့ရာကား။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် တဘက်ကမ်းရောက်
သောယောဂီဟူသည်ကား၊ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီ

ဒိဋ္ဌိပညာ

အမျှစီရိယထောက်ပံ့သော ဝိပဿနာ စိတ်ကို ဥပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊
ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။

အညီအညွတ် ရှု၍နေပုံ ကား။ ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအား
ဖြင့်၊ ကွေးသော ခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသော
သဘောရုပ်လည်းထင်၏။ ကွေးတာတခုတည်း၌၊ အစအဆုံး ကောင်း
စွာ ပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ တရွေ့ရွေ့လည်းထင်၏။ အလေ့အလာလည်း
တွင်၏။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကိုသုတ်သင်ရှင်းလင်းသဖြင့်၊
တရွေ့ရွေ့တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသောနာမ်အစဉ်။ တရွေ့ရွေ့
တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့တချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သောရုပ်အစဉ်။ အလိုလို
ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော
ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တဩမဏ္ဍိယ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ
အညီအညွတ် ရှု၍သာနေ၏။ ။အညီအညွတ်ရှု၍နေသော ကာလ၊
ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိဘာဝနာချိန် ကျပြီ
ဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေ့ရှုထင်အောင်၊ ဆောင်၍ပြုသော ပါဠိ
ဟာရိယပညာ။ ကိလေသာကိုပယ်သော ကိစ္စမရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာ
ပညာနှင့် အသိလက္ခဏာ တူသောအလို အားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ
ပညာက ကိလေသာကိုပယ်သော ကိစ္စလွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာ
ကိုပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြိဘာဝနာချိန် ကျလည်းကျ၏။

တထာ ပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ သာဓုကံ အန္တု ပေက္ခတိ ဥပေက္ခာ
ဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

တထာ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ၊
စီရိယထောက်ပံ့သော အတိုင်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။
ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဥပေက္ခာအလိုအားဖြင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အန္တု
ပေက္ခတိ၊ အညီအညွတ်ရှု၏။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယပညာအလို
အားဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြိသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာ
ကိုပယ်သော ကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ **ဝိပဿနာပညိန္ဒြိဘာဝနာချိန် ကျ
ပုံ ကား။** ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသော သဘောရုပ်လည်းထင်၏။
 ကွေးတာတခုတည်း၌၊ အစအဆုံးကောင်းစွာပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ တရွှေ
 ရွှေလည်း ထင်၏။ အလေ့ အလာလည်းတွင်၏။ ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်
 အောင်၊ ရုပ်ကို သုခသင်ရှင်းလင်းသဖြင့်၊ တရွှေရူတလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ
 ဆွေ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသောနာမ်အစဉ်၊ တရွှေရူ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ
 ဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သောရုပ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထို
 အာရုံ၊ တပြန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊
 တကြမဏ္ဍိတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှုသော
 ကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ် ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်ကိလေ
 သာမှ လွတ်သော ကာလ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိဘာဝနာ ချိန်ကျ၏။
 ဝိပဿနာပညိန္ဒြိဘာဝနာချိန်ကျမှ၊ ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအား
 ဖြင့်၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသော
 သဘောရုပ်လည်းထင်၏။ ကွေးတာတခုတည်း၌အစအဆုံးကောင်းစွာ
 ပြောင်းရွှေ့သဖြင့်၊ တရွှေရွှေလည်းထင်၏။ အလေ့အလာလည်းတွင်
 ၏။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကို သုခသင် ရှင်းလင်းသဖြင့်၊
 တရွှေရူတလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံပြုသောနာမ်အစဉ်။ တရွှေ
 ရူတလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေဆွေတချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သော ရုပ်အစဉ်။ အလိုလို
 ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော
 ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဏ္ဍိတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ
 အညီအညွတ်ရှုသောကာလ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ
 ပညိန္ဒြိဘာဝနာချိန် ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်အောင်၊
 ဆောင်၍ပြသော ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကိုပယ်သော ကိစ္စ
 မရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် အသိလက္ခဏာတူသော အလို
 အားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ လွန်လည်း
 လွန်၏။ ကိလေသာကို ပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိ
 ဘာဝနာချိန် ကျလည်းကျ၏။

ဥပေက္ခာဝသေန နာနတ္ထကိလေသေဟိ စိတ္တံ ဝိမုတ္တတိ၊
 ဝိမောက္ခ ဝသေန၊ ပညာဝသေန ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဥပေက္ခာအလိုအားဖြင့်။ နာနတ္တကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသောကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဝိမုတ္တတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်သောအလိုအားဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြိယသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိယာဝနာ ချိန်ကျ၍၊ **ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံကား။** ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသောသဘောရုပ်လည်းထင်၏။ ကွေးတာတခုတည်း၌ အစအဆုံးကောင်းစွာပြောင်းရွှေ့သဖြင့် တရွေ့ရွေ့လည်းထင်၏။ အလေ့အလာလည်းတွင်၏။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကိုသုတ်သင်ရှင်းလင်းသဖြင့်၊ တရွှေ့တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသောနာမ်အစဉ်။ တရွှေ့တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့တချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သောရုပ်အစဉ်။ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသောဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှုသောကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာမှလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြိယအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို၇-ပါးသောတရားတို့သည်၊ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူကြကုန်၏။ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူကြသော အနက်ကြောင့်၊ ယောဂီ၏ဉာဏ်အား၊ ၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့သည်၊ ပြည့်စုံချင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။

ဝိမုတ္တတ္တာ တေဓမ္မာ ဇောရသာ ဟောန္တိ ဇောရသဋ္ဌေန ဘာဝနာ။

ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ဇောရသာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဇောရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စတူကြသောအနက်ကြောင့်။ ယောဂီနော၊ ယောဂီ၏။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်အား။ ဘာဝနာ၊ ၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့သည်။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံချင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

၄-ပါးသော ဘာဝနာဟူသော်ကား။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ သမာဓိ က ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကို ငြိမ်းသောကိစ္စ-သမထ။ ပညာက အနုသယ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စ-ဝိပဿနာ။ ။ဤသမထ၊ ဤဝိပဿနာ ၂-ပါးတို့၏ တပါးသည် တပါးကိုမလွန်ကြသောအနက်သဘောကား ဘာဝနာတပါး။ ။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေက အသဒ္ဓိယ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ဝီရိယိန္ဒြေက ကောသဇ္ဇကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ သတိန္ဒြေက ပမာဒကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ သမာဓိန္ဒြေက ဝိက္ခေပကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ပညိန္ဒြေက မောဟကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ဤသို့ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူကြသော အနက်သဘောကား၊ ဘာဝနာတပါး။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော သမာဓိ ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါး သောတရားတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စတူမျှအောင်၊ ဝီရိယက-ရှက်ဆောင်သော အနက် သဘောသည်ကား ဘာဝနာတပါး။ ။ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ ဥပါဒ်ဓဏကို-ဌိဓဏက၊ ဌိဓဏကို-ဘင်ဓဏက၊ အလေ့အလာတွင်သောအားဖြင့်၊ အစဉ်မပြတ်မှီဝဲသော သဘောသည်ကား ဘာဝနာတပါး။ ။(ဤကား ဘာဝနာ ၄-ပါး)။

သမာဓိပညာနံ အနုတိဝတ္တနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြိယာနံ ဧကရသဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ အာသေဝနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ ဣမာစတသော ဘာဝနာ။

သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာတို့၏။ အနုတိဝတ္တနုဋ္ဌေန၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်သောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာလည်းတပါး။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူကြသော အနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာလည်းတပါး။ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့ကို ကိုယ်စီကိုယ်စီ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူမျှအောင် ဝီရိယက-ရှက်ဆောင်သော အနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာလည်းတပါး။ အာသေဝနုဋ္ဌေန၊

မ္ဗိဝဲသောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာလည်းတပါး။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာတို့သည်။ ဣမာစတသော၊ ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။

ထို ၄-ပါးသောဘာဝနာတို့တွင်၊ တပါးတပါးသောဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ အားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကိုမပြုသော ဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ။ ထိုသမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသောဘာဝနာသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို မပြုသော ဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ။ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသော ဘာဝနာသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို မပြုသောဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာ မည်၏။ ။ ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုသောဘာဝနာသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို မပြုသောဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည်၏။ ။ အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကိုပြုသောဘာဝနာသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ မည်၏။

သံကိလေသဝေါဒါနေသုတိ သမာဓိပညာနံ သမရသတာယ အကရဏံ ဘာဝနာယ သံကိလေသော၊ ကရဏံ ဝေါဒါနံ၊ တထာ သေသေသုပိ။

သံကိလေသဝေါဒါနေသုတိ၊ သံကိလေသဝေါဒါနေသု ဟူသည် ကား။ သမာဓိ ပညာနံ၊ သမာဓိ ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုချင်းသည်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးချင်း

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တည်း။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကရဏံ၊ ပြုချင်းသည်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ချင်းတည်း။ သေသေ သုပိ၊ အကြွင်းတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။

ဤသို့ထိုသံကိလေသာဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါး တို့တွင်၊ ညစ်ညူးချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်သော သံကိလေသာ ဘာဝနာ၏ ထိုထိုအပြစ်ကို ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သော ဝေါဒါနဘာဝနာ၏ ထိုထို အကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို ဝိပဿနာကို မရှုမှီ ရှေ့အဘို့ ကာလ၊ ပါဠိဟာရိယ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ခဏတိုင်း ခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသော သဘောရုပ်သာ ထင်၏။ ကွေးတာ တခုတည်း၌ အစအဆုံး ကောင်းစွာ ပြောင်းရွှေ့သဖြင့်လည်း၊ တရွေ့ရွေ့ မထင်၊ အလေ့အလာလည်းမတွင်၊ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကို သုခသင်ရှင်းလင်းသဖြင့်လည်း၊ တရွေ့ရွေ့တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော နာမ်အစဉ်။ တရွေ့ရွေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော ရုပ်အစဉ်။ အလိုလို မထင်ချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသာဘာဝနာမည်၏။ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်။

ခဏတိုင်း ခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ ကွေးသော ခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ကွေးသော သဘောရုပ်လည်း ထင်၏။ ကွေးတာ တခုတည်း၌ အစ အဆုံး ကောင်းစွာ ပြောင်းရွှေ့ သဖြင့်၊ တရွေ့ရွေ့လည်း ထင်၏။ အလေ့အလာလည်း တွင်၏။ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်အောင်၊ ရုပ်ကို သုခသင်ရှင်းလင်းသဖြင့်၊ တရွေ့ရွေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့တချန်ချန်၊ အာရုံပြုသော နာမ် အစဉ်။ တရွေ့ရွေ့ တလှုပ်လှုပ်၊ တဆွေ့ဆွေ့ တချန်ချန်၊ အာရုံဖြစ်သော ရုပ်အစဉ်။ အလိုလို ထင်ချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်၏ ဟု-ရှုကြည့်၍။ ။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော သံကိလေသာဘာဝနာကို ပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီးစေတတ်သော ဝိပဿနာ ဝိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့်

ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ

၅-ပါး၊ ထို-၇-ပါးသော တရားတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူသော အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိသော အကြင် ၄-ပါးသောအခြင်းအရာ ဘာဝနာ တို့သည်ဖြစ်ကြကုန်၏။

ညစ်ညူးချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော သံကိလေသာ ဘာဝနာကို ပယ်ထား၍၊ ပြုစင်ချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီးစေတတ်သော ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါ သော သမာဓိ-ပညာ အားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူသော ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်၏ဟူသည်လည်း၊ ထိုပါဠိဟာရိ ယဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂုမ္ဘိရှေးကာလက- သုမ်သင်၍ ပြီး ဆုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဤသို့ပြီးဆုံးသောဘာဝနာ၏ အရာဌာန၌ သုမ်သင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်း။ ဤသို့ မဆိုသော်လည်းဆိုသလို၊ ထို၄-ပါးသော အခြင်းအရာဘာဝနာတို့သည် အကြင်ကြောင့်ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်၏။ ထိုကြောင့်ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိသော ဘာဝနာပြီးဆုံးသောအားဖြင့်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင်၊ ပြုစင် သောဝိပဿနာဉာဏ်၏ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ ပြီးဆုံးသော အ လိုအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို သိအပ်၏ဟုဆို။

ဝေမေတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု တံတံ အာဒိနဝံ ဒေါသံ အာနိသံသံ ဂုဏံ ပုရေတရံ ပါဠိဟာရိယဉာဏေန ဒိသ္မာ ယထာ အညမညာနတိဝတ္တနာဒယော ဟောန္တိ၊ တထာ ဘာ ဝနာယ သမ္ပဟံသိတတ္တာ တေနေဝ ဉာဏေန ဝိသောဓိတတ္တာ၊ ဝိသောနေဉ္ဇေတ္ထ သံပဟံသနံ၊ တေ အာကာရာ ယသ္မာ နိပ္ပန္နာ၊ တသ္မာ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာနေနေ ပရိယောဒါ ပကဿ ဉာဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန သံပဟံသနာ ဝေဒိ တဗ္ဗာ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဇေတသုသံကိလေသာဝေါဒါနေသု၊ ထိုသံကိလေသာ
 ဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့၌။ တံတံအာဒိနဝံဒေါသံ၊ ထိုထို
 အပြစ်ကို။ တံတံအာဒိသံသံဂုဏံ၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။
 ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဒိဟာရိယညဏောန၊ ပါဒိဟာရိယညဏ်ဖြင့်။
 ဒိသွာ၊ ရှုကြည့်၍။ ယံထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အညမညာနတိဝတ္တနာ
 ဒယော၊ အချင်းချင်းတပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိကုန်သော။
 ယေအာကာရာ၊ အကြင် ၄-ပါးသော အခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။
 သံပဟံသိတတ္တာ၊ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနော ညဏောန၊
 ထိုပါဒိဟာရိယညဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုမ်သင်၍ပြီး
 ဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇေတ္ထ၊ ဤသို့ပြီးဆုံးသော
 ဘာဝနာ၏အရာဌာန၌။ ဝိသောဓနံ၊ သုမ်သင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်။ သံပ
 ဟံသနံ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်း။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။ အရတ္တံပိ၊
 မဆိုသော်လည်း။ ရတ္တံပိယ၊ ဆိုသလို။ တေအာကာရာ၊ ထို ၄-ပါးသော
 အခြင်းအရာဘာဝနာတို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီးဆုံး
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မာနံ၊ ၇-ပါးသောတရားတို့၏။ အနတိ
 ဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန၊ တပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိသော
 ဘာဝနာပြီးဆုံးသောအားဖြင့်။ ပရိယောဒါပကဿ၊ ကိလေသာအညစ်
 အကြေးမတင် ဖြူစင်သော။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊
 ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်။ သံပဟံ
 သနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဤသို့၊ ၄-ပါးသောဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသို့လည်း ရောက်သော
 ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ ပြီးဆုံးချင်းသို့လည်း
 ရောက်သော၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိမည်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် တဘက်
 ကမ်းရောက်သော ယောဂီ၏ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊
 သိပုံ၊ မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော
 ကိစ္စပြီးဆုံးပုံ၊ ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို
 အသေအချာမှတ်တို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရှေ့အပြီးသတ်။

ကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

နာမ်ရုပ် ဟူသည်ကား၊ အကျိုးတည်း၊ ထိုအကျိုးဖြစ်သော နာမ် ရုပ်၏ သာလျှင်၊ အကြောင်း ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းချင်းကြောင့်၊ အတိတ်၊အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ကာလ ၃-ပါးတို့၌၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှား ချင်းကို ခုန်ကျော်လွန်မြောက်၍၊ တည်သောဉာဏ်သည်၊ ကန်ဂီဝိတရ ဏ ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

တေဿေဝ ပန နာမရူပဿ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဏေန တိသု အဒ္ဓါသု ကန္တိံ ဝိတရိတွာ ဌိတံ ဉာဏံ ကန်ဂီဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိနာမ။

တေဿေဝပန နာမရူပဿ၊ ထိုအကျိုးဖြစ်သော နာမ်ရုပ်၏ သာ လျှင်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဏေန၊ အကြောင်း ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းချင်း ကြောင့်။ တိသုအဒ္ဓါသု၊ ၃-ပါးသောကာလတို့၌။ ကန္တိံ၊ ယုံမှားချင်းကို။ ဝိတရိတွာ၊ ခုန်ကျော်လွန်မြောက်၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ် သည်။ ကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ ကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ထိုကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်သော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ပြီးစေ လိုသော ယောဂီသည်၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ လိမ်မာသော ဆေးသ မားသည်၊ အနာရောဂါကိုမြင်၍၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤအနာရော ဂါဖြစ်လေသနည်းဟု - ထိုအနာရောဂါ၏ အကြောင်းကို ရှာသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ အကျိုးဖြစ်သောနာမ်ရုပ်ကိုမြင်၍၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤနာမ်ရုပ် ဖြစ်လေသနည်းဟု၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းပစ္စည်းကို ရှာချင်းသို့ ရောက်၏။

တံ သမ္မာဒေတုကာမော ဘိက္ခု ယထာနာမ ကုသလော ဘိသက္ကော ရောဂံ ဒိသ္မာ တဿ သမုဋ္ဌာနံ ပရိယေသတိ။ ဝေမေဝ တဿ နာမရူပဿ ဟေတုပစ္စယပရိယေသနံ အာပဇ္ဇတိ။

တံ၊ ထိုပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒေတုကာမော၊ ပြီးစေလို သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ကုသ လော၊ လိမ်မာသော။ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားသည်။ ရောဂံ၊ အနာ ရောဂါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုအနာရောဂါ၏။ သမုဋ္ဌာနံ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အကြောင်းကို။ ပရိယေသတိယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ ဇေမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ တဿ နာမရူပဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏။ ဟေတုပစ္စယပရိယေ သနံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းကိုရှာချင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

ဟေတု-ပစ္စယ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော ဇနက အကြောင်းသည်၊ ဟေတု အကြောင်းမည်၏။ အကျိုးကို ထောက်ပံ့ တတ်သော ဥပထမ္ဘက အကြောင်းသည်၊ ပစ္စယ အကြောင်းမည်၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ပစ္စယအကြောင်းသည်လည်း ၂-ပါး၊ နာမ်၏အ ကြောင်းလည်းတပါး၊ ရုပ်၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင် နာမ်၏ အကြောင်းသည်လည်း ၂-ပါး၊ ခွါရလည်းတပါး၊ အာရုံလည်း တပါး၊ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခွါရသည်ကား ၆-ပါး၊ ၆-ပါးဟူသော် ကား။ စက္ခုခွါရ၊ သောတခွါရ၊ ဗာနခွါရ၊ ဇိဝှိခွါရ၊ ကာယခွါရ၊ မနောခွါရအားဖြင့် ၆-ပါး။ ။ အာရုံသည်လည်း ၆-ပါး၊ ၆-ပါးဟူ သော်ကား၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ အားဖြင့် ၆-ပါး။

ထိုခွါရ ၆-ပါး၊ အာရုံ ၆-ပါးတို့တွင်၊ မြင်သောခဏ၊ မျက်စိက လည်း ကြည်၊ အဆင်းကလည်း ထင်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကလည်း မြင်၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ၅-ပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာ ကို မြင်တယ်ဆိုရ။ ။ မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကြည်တာက-စက္ခုခွါရ၊ အဆင်းထင်တာက-ရူပါရုံ။ ဤစက္ခုခွါရ၊ ဤရူပါရုံ၊ ၂-ပါးစုံက အကြောင်း၊ မြင်တာ-တွေ့တာ ခံစားတာက အကျိုး၊ ဤသို့မြင်သော ခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားရုပ်၊ အကျိုးကားနာမ်။

စက္ခုစ ပရိစ္စ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ။

ကြားသောခဏ၊ နားကလည်းကြည်၊ အသံကလည်းထင်၊ သောတ ဝိညာဏ်ကလည်းကြား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ၅-ပါးစုံ ပေါင်းဆုံမိတာကို၊ ကြားတယ်ဆိုရ။ ။ ကြားသော ခဏ၊ နား ကြည်တာက-သောတခွါရ၊ အသံထင်တာက-သဒ္ဓါရုံ။ ဤသောတခွါရ၊

ကန်ဂိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ဤသဒ္ဓါရုံ ၂-ပါးစုံကအကြောင်း၊ ကြားတာ-တွေ့တာ-ခံစားတာက-
အကျိုး။ ဤသို့ကြားသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသ
ဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ ကြားသောခဏ၊ ကြား-
ကြားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်း
ကားရုပ်၊ အကျိုးကားနာမ်။

သောတဉ္စ ပဒိုစ္စ သဒ္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သောတဝိညာဏံ။

နံသောခဏ၊ နှာကလည်းကြည်၊ အနံကလည်းထင်၊ ဗာနဝိညာဏ်
ကလည်းနံ၊ ဗဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ၅-ပါးစုံပေါင်း
ဆုံမိတာကို နံတယ်ဆိုရ။ ။ နံသောခဏ၊ နှာကြည်တာက-ဗာနဒ္ဓါရုံ၊
အနံထင်တာက-ဂန္ဓာရုံ၊ ဤဗာနဒ္ဓါရုံ၊ ဤဂန္ဓာရုံ၊ ၂-ပါးစုံကအကြောင်း၊
နံတာ-တွေ့တာ-ခံစားတာက-အကျိုး။ ဤသို့နံသောခဏ။ အကြောင်း
နှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု
၍၊ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။
အကြောင်းကားရုပ်၊ အကျိုးကားနာမ်။

ဗာနဉ္စ ပဒိုစ္စ ဂန္ဓေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဗာနဝိညာဏံ။

စားသောခဏ၊ လျှာကလည်းကြည်၊ အရသာကလည်းထင်၊ ဇိဝှါ
ဝိညာဏ်ကလည်းစား၊ ဗဿလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ၅-ပါး
စုံပေါင်းဆုံမိတာကို စားတယ်ဆိုရ။ ။ စားသောခဏ၊ လျှာကြည်
တာက-ဇိဝှါဒ္ဓါရုံ၊ အရသာထင်တာက-ရသာရုံ၊ ဤဇိဝှါဒ္ဓါရုံ၊ ဤရသာရုံ၊
၂-ပါးစုံကအကြောင်း၊ စားတာ-တွေ့တာ-ခံစားတာက-အကျိုး၊ ဤသို့
စားသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင်ရှေးကာလကရှု၍၊ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟု အမှတ်
ပြုသဖြင့်အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားရုပ်၊ အကျိုးကားနာမ်။

ဇိဝှဉ္စ ပဒိုစ္စ ရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝှါဝိညာဏံ။

ထိသောခဏ၊ ကိုယ်ကလည်းကြည်၊ အတွေ့ကလည်းထင်၊ ကာယ
ဝိညာဏ်ကလည်းထိ၊ ဗဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ၅-
ပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို ထိတယ်ဆိုရ။ ။ ထိသောခဏ၊ ကိုယ်ကြည်
တာက ကာယဒ္ဓါရုံ၊ အတွေ့ထင်တာက ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဤကာယဒ္ဓါရုံ၊ ဤ
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ၂-ပါးစုံကအကြောင်း၊ ထိတာ-တွေ့တာ-ခံစားတာက

၁၁၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အကျိုး။ ဤသို့ထိသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်ရှေးကာလကရှု၍၊ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ် ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားရုပ်၊ အကျိုးကားနာမ်။

ကာယဉ္စ ပဋိစ္စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကာယဝိညာဏံ။

ကွေးသောခဏ၊ မနောကလည်းကြည်၊ ကွေးသောသဘောကလည်း ထင်၊ မနောဝိညာဏ်ကလည်းသိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ၅-ပါးစုံပေါင်းဆုံမိတာကို ကွေးတယ်ဆိုရ။ ။ ကွေးသောခဏ၊ မနောကြည်တာက- မနောဒွါရ၊ ကွေးသောသဘောထင်တာက ဓမ္မာရုံ၊ ဤမနောဒွါရ၊ ဤဓမ္မာရုံ၊ ၂-ပါးစုံကအကြောင်း၊ သိတာ- တွေ့တာ ခံစား တာက- အကျိုး။ ဤသို့ကွေးသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုးပေါင်းဆုံ ကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကရှု၍၊ ကွေးသောခဏ၊ ကွေး- ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားရုပ်၊ အကျိုးကားနာမ်။

မနုဉ္စ ပဋိစ္စ ဓမ္မေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဝိညာဏံ။
(ဤကားနာမ်၏အကြောင်း)

ရုပ်၏အကြောင်း ဟူသော်ကား။ ကံ-စိတ်-ဥတု-အာဟာရ အားဖြင့် ၄-ပါး၊ ထို ၄-တို့တွင်၊ စိတ်သည် ဝိညာတ်နှင့်တကွ စိတ္တဇရုပ် ၏အကြောင်း၊ ဝိညာတ်သည်လည်း၊ ကာယဝိညာတ်၊ ဝစီဝိညာတ်အားဖြင့် ၂-ပါး၊ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ကာယဝိညာတ်နှင့်တကွ စိတ္တဇရုပ်၏အကြောင်း ကား။

သွားသောခဏ၊ သွားလိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊ သွား သောသဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့သွားသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ သွား သောခဏ၊ သွား- သွားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုး ထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

ပြန်သောခဏ၊ ပြန်လိုသောသဘောစိတ်က အကြောင်း၊ ပြန်သောသ ဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ပြန်သောခဏ-အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံ

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

ကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ပြန်သောခဏ၊ ပြန်-ပြန်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်း ကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

ဘယ်လှမ်းသော ခဏ၊ ဘယ်လှမ်းလိုသော သဘော စိတ်က အကြောင်း၊ ဘယ်လှမ်းသော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ဘယ်လှမ်း သောခဏ၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင် အောင်ရှေးကာလကရူ၍၊ ဘယ်လှမ်းသောခဏ၊ ဘယ်လှမ်း- လှမ်း တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

ညာလှမ်းသောခဏ၊ ညာလှမ်းလိုသော သဘောစိတ်ကအကြောင်း၊ ညာလှမ်းသော သဘောရုပ်ကအကျိုး။ ဤသို့ညာလှမ်းသောခဏ၊ အ ကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်ရှေးကာ လကရူ၍၊ ညာလှမ်းသောခဏ၊ ညာလှမ်း- လှမ်းတယ်ဟုအမှတ်ပြုသ ဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

အဘိက္ကန္တန္တေ ပဒိုက္ကန္တန္တေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ။

တူရုကြည့်သောခဏ၊ တူရုကြည့်လိုသော သဘောစိတ်က အ ကြောင်း၊ တူရုကြည့်သော သဘောရုပ်ကအကျိုး။ ဤသို့တူရုကြည့် သောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင် အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ တူရုကြည့်သောခဏ၊ တူရုကြည့်- ကြည့် တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

တစောင်း ကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်လိုသော သဘော စိတ်က အကြောင်း၊ တစောင်းကြည့်သော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုး ပေါင်းဆုံကြ သဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်ရှေးကာလကရူ၍၊ တစောင်းကြည့်သော ခဏ၊ တစောင်းကြည့်-ကြည့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

အာလောကိတေ ဝိလောကိတေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ။

၁၁၄ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကွေးသောခဏ၊ ကွေးလိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊ ကွေးသော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ ကွေးသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ ကွေးသောခဏ။ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား ရုပ်။

ဆန့်သောခဏ၊ ဆန့်လိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊ ဆန့်သော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ ဆန့်သောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ ဆန့်သောခဏ၊ ဆန့်-ဆန့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား ရုပ်။

သမဉ္ဇိတေ ပဿာရိတေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ။

ဒုက္ခဋီ-သပိတ်-သင်္ကန်း-အဝတ်-အာရုံ-တစုံတခု ကိုင်ယူသော ခဏ၊ ကိုင်ယူလိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊ ကိုင်ယူသော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ ကိုင်ယူသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ ကိုင်ယူသောခဏ၊ ကိုင်ယူ-ယူတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား ရုပ်။

သင်္ခါဒိပတ္တစိဝရဓာရဏေ သမ္ပဇာနကာရိ ဟောတိ။

အသိတေ-ပီတေ-ခါယိတေ-သာယိတေ၊ ၄-ဋ္ဌာန၌ ဇိဝှါဝိညာဏ။ သာယနကိစ္စ မမှတ်လင့်။ စားတာ-သောက်တာ-ခဲတာ-လျက်တာကို၊ ကာယဝိညတ်နှင့် တကွ စိတ္တဇရုပ်မှတ်။ (အမှာစကား၊)

စားသောခဏ၊ စားလိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊ စားသော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ စားသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား ရုပ်။

သောက်သော ခဏ၊ သောက်လိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊ သောက်သော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ သောက်သော ခဏ၊

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

အကြောင်းနှင့် အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်ရှေး
ကာလကရူ၍၊ သောက်သောခဏ၊ သောက်-သောက်တယ်ဟုအမှတ်
ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုး
ကားရုပ်။

ခဲသောခဏ၊ ခဲလိုသောသဘောစိတ်ကအကြောင်း၊ ခဲသောသဘော
ရုပ်ကအကျိုး။ ဤသို့ ခဲသောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြ
သဟု၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ခဲသောခဏ၊
ခဲ-ခဲတယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်း
ကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

လျက်သောခဏ၊ လျက်လိုသော သဘောစိတ်က အကြောင်း၊
လျက်သောသဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ လျက်သောခဏ၊ အကြောင်း
နှင့် အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလ
ကရူ၍၊ လျက်သောခဏ၊ လျက်-လျက်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊
အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

အသိတေ ဝိတေ ခါယိတေ သာယိတေ သမ္ပဇာနကာရီ
ဟောတိ။

ကျင်ကြီး စွန့်သောခဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်လိုသော သဘောစိတ်က
အကြောင်း၊ ကျင်ကြီးစွန့်သော သဘောရုပ်က အကျိုး။ ဤသို့ကျင်ကြီး
စွန့်သောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ကျင်ကြီးစွန့်သော ခဏ၊ ကျင်ကြီး
စွန့်-စွန့်တယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်း
ကားနာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်လိုသော သဘော စိတ်က
အကြောင်း၊ ကျင်ငယ်စွန့်သော သဘောရုပ်ကအကျိုး။ ဤသို့ကျင်ငယ်
စွန့်သောခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုးပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင်ရှေးကာလကရူ၍၊ ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်-
စွန့်တယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား
နာမ်၊ အကျိုးကားရုပ်။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ။ ။(ဤကား ကာယဝိညတ်နှင့်တကွ စိတ္တဇရုပ်၏အကြောင်း။)

ဝစီဝိညတ်နှင့်တကွစိတ္တဇရုပ်၏အကြောင်းကား။ ပြောဆိုသော ခဏ၊ ပြောဆိုလိုသော သဘောစိတ်ကအကြောင်း၊ ပြောဆိုသော သဘော ရုပ်ကအကျိုး။ ဤသို့ ပြောဆိုသော ခဏ၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍ ပြောဆိုသော ခဏ၊ ပြောဆို- ပြောဆိုတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။အကြောင်းကားနာမ်၊အကျိုးကားရုပ်။

ဘာသိတေ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ။ ။(ဤကား ဝစီ ဝိညတ်နှင့်တကွ စိတ္တဇရုပ်၏အကြောင်း။)

(ပစ္စယအကြောင်းပြီး၏။)

ဟေတုအကြောင်းဟူသော်ကား။ နာမ်ရုပ် ၂-ပါး၏အကြောင်း ပင်တည်း။ နာမ်ရုပ် ၂-ပါး၏အကြောင်း ဟူသော်လည်း၊ အကျိုး၏ အကြောင်းပင်တည်း။ ။အကျိုး၏ အကြောင်းဟူသော်ကား၊ ၂-ပါး။ ၂-ပါးဟူသော်ကား၊ အတိတ်အကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ အကျိုး၏အကြောင်းလည်း တပါး။ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ အနာဂတ်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြ သောကာလ၊ အကျိုး၏ အကြောင်းလည်း တပါး။ ဤသို့အကျိုး၏ အ ကြောင်းအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့၌၊ အတိတ်က အကြောင်း ၅-ပါး။ ပစ္စုပ္ပန်ကအကျိုး ၅-ပါး။ ပစ္စုပ္ပန်ကအကြောင်း ၅-ပါး။ အနာဂတ်ကအကျိုး ၅-ပါး။

အတိတေ ဟေတဝေါ ပဉ္စ၊ ဣဒါနိ ဖလပဉ္စကံ။
ဣဒါနိ ဟေတဝေါ ပဉ္စ၊ အာယတိံ ဖလပဉ္စကံ။ ။

အတိတေဟေတဝေါပဉ္စ၊ အတိတ်ကအကြောင်း ၅-ပါး။ ဣဒါနိ ဖလပဉ္စကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကအကျိုး ၅-ပါး။ ဣဒါနိဟေတဝေါ ပဉ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန် က အကြောင်း ၅-ပါး။ အာယတိံ ဖလပဉ္စကံ၊ အနာဂတ်က အကျိုး ၅-ပါး။

အကျိုး၏အကြောင်း၌၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသ
ဟု ရှုပုံ၊ အမှတ် ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်ပုံကား။

မြင်သောခဏ၊ စက္ခု၊ ခွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခ
ဏတိုင်း၊ ခွါရ- အာရုံ- ဝိညာဏ်- ဖဿ- ဝေဒနာ - ပေါင်းဆုံကြသော
ကာလ- ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး ပေါင်းဆုံ
ကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊
နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်း
တပါး။ ဤသို့မြင်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊
ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-
မြင်တယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား
နာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ကြားသောခဏ၊ သောတခွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခ
ဏတိုင်း၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်- ဖဿ-ဝေဒနာ- ပေါင်းဆုံကြ
သော ကာလ-ကာလ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့် ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း
၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်း
လည်းတပါး။ ဤသို့ကြားသောခဏ၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်းပေါင်းဆုံကြ
သဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ ကြားသောခဏ၊
ကြား-ကြားတယ်ဟု၊ အမှတ် ပြုသဖြင့် အကြောင်း အကျိုး ထင်၏။
အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

နံသောခဏ၊ ဗာနခွါရိကဝိထိကျသောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏ
တိုင်း၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ- ပေါင်းဆုံကြသောကာလ-
ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော
အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်
အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။
ဤသို့နံသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်
အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်ဟု အမှတ်
ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကား
နာမ်ရုပ်။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

စားသောခဏ၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရိကဝီထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့စားသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ထိသောခဏ၊ ကာယဒ္ဓါရိကဝီထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံ ကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့ထိသောခဏ၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

သိသောခဏ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝီထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့သိသောခဏ၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

သွားသောခဏ၊ မနောဒ္ဓါရိကဝီထိကျသောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်- ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံ ကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံ

ကန်ဂိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်း တပါး၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး နှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်း တပါး။ ဤသို့သွားသောခဏ၊ အကျိုးနှင့်၊ အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြ သယု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ သွားသောခဏ သွား-သွားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အ ကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ် ရုပ်။

ပြန်သောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခ ဏတိုင်း၊ ဒွါရ- အာရုံ-ဝိညာဏ်- ဗဿ-ဝေဒနာ- ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်း ဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး နှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်း တပါး။ ဤသို့ပြန်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသ ဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်ရှေးကာလကရူ၍၊ ပြန်သောခဏ၊ ပြန်-ပြန် တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကားနာမ် ရုပ်။

ဘယ်လှမ်းသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခ ဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်- ဗဿ-ဝေဒနာ- ပေါင်းဆုံကြ သော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်း လည်းတပါး။ ဤသို့ဘယ်လှမ်းသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်း ဆုံကြသယု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ဘယ်လှမ်း သောခဏ၊ ဘယ်လှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အ ကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ် ရုပ်။

ညာလှမ်းသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခ ဏတိုင်း၊ ဒွါရ--အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ--ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြ သော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်း လည်းတပါး။ ဤသို့ ညာလှမ်းသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံ

၁၂၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကြွယ်ဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ ညာလှမ်းသော ခဏ၊ ညာလှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

တူရူကြည့်သောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝီရိယိ ကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြ သောကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောအကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောအကျိုး၏ အကြောင်း လည်းတပါး။ ဤသို့ တူရူကြည့်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ တူရူကြည့်သောခဏ၊ တူရူကြည့်-ကြည့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ မနောဒွါရိက ဝီရိယိကျသော စိတ္တက္ခဏ တိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံ ကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်း လည်းတပါး။ ဤသို့ တစောင်းကြည့်သော ခဏ၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်-ကြည့်တယ်ဟု အမှတ်ပြု သဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကား နာမ်ရုပ်။

ကွေးသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝီရိယိကျသောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တ က္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်း ဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး နှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်း တပါး။ ဤသို့ ကွေးသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြ သဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလက ရှု၍၊ ကွေးသောခဏ၊

ကန်ဂိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား နာမ်ရုပ်။

ဆန့်သောခဏ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခု အကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောအကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့ဆန့်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်ရှေးကာလကရှု၍၊ ဆန့်သောခဏ၊ ဆန့်ဆန့်တယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား နာမ်ရုပ်။

ဒုက္ခဋီ-သပိတ်-သင်္ကန်း-အဝတ်-အရုံ-တစုံတခုကိုင်ယူသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောအကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်း တပါး။ ဤသို့ဒုက္ခဋီ-သပိတ်-သင်္ကန်း-အဝတ်-အရုံ-တစုံတခု ကိုင်ယူသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ ကိုင်ယူသော ခဏ၊ ကိုင်ယူ-ယူတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုး ထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား နာမ်ရုပ်။

စားသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်း တပါး။ ဤသို့စားသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရှု၍၊ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကား နာမ်၊ အကျိုးကား နာမ်ရုပ်။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောက်သောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ နှိရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့သောက်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ သောက်သောခဏ၊ သောက်-သောက်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ခဲသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ နှိရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့ခဲသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ခဲသောခဏ၊ ခဲ-ခဲတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

လျက်သောခဏ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ နှိရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်- ဗဿ- ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅ - ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်းတပါး။ ဤသို့လျက်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ လျက်သောခဏ၊ လျက်-လျက်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ မနောဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ နှိရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဗဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြ

ကန်ဂိတရကဓိသုဒ္ဓိ

သော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
 ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်း တပါး။ ယခုအကြောင်း
 ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်း
 လည်းတပါး။ ဤသို့ ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်း
 ဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ကျင်ကြီးစွန့်
 သောခဏ၊ ကျင်ကြီး စွန့်-စွန့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း
 အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ မနောဒွါရိကဓိယိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊
 စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ- ပေါင်းဆုံကြ
 သော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
 ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏ အကြောင်းလည်း တပါး။ ယခုအကြောင်း
 ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်း
 လည်းတပါး။ ဤသို့ ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်း
 ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ကျင်ငယ်
 စွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်-စွန့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း
 အကျိုးထင်၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ပြောဆိုသောခဏ၊ မနောဒွါရိကဓိယိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊
 စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဒွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ- ပေါင်းဆုံကြ
 သော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
 ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်းလည်း တပါး။ ယခုအကြောင်း
 ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော အကျိုး၏အကြောင်း
 လည်းတပါး။ ဤသို့ ပြောဆိုသောခဏ၊ အကျိုးနှင့် အကြောင်းပေါင်းဆုံ
 ကြသဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကရူ၍၊ ပြောဆိုသောခဏ၊
 ပြောဆို-ပြောဆိုတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးထင်
 ၏။ အကြောင်းကားနာမ်၊ အကျိုးကားနာမ်ရုပ်။

ဤကား-အကျိုး၏ အကြောင်း၌၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ပေါင်းဆုံကြသဟု၊ ရှုပုံ၊
 အမှတ်ပြုသဖြင့် အကြောင်းအကျိုးထင်ပုံ။

အတိတ်အကြောင်း ၅-ပါး ဟူသော်ကား။ အဝိဇ္ဇာ- သင်္ခါရ-
 တဏှာ၊ ဥပါဒါန်- ဘဝ- အားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၅-ပါး တို့တွင်၊ ရှေးရှေး

ဘဝကံကို အားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၊ အကျိုးကို ဒုက္ခ၊ အကြောင်းကို သမုဒယဟု- မသိချင်းသည် အဝိဇ္ဇာ မည်၏။ ။မသိချင်းကြောင့်၊ အကျိုးကိုရအောင် အားထုတ်ချင်းသည်၊ သင်္ခါရမည်၏။ ။အားထုတ်ချင်းကြောင့်၊ ရသောအကျိုးကို တပ်မက်ချင်းသည်၊ တဏှာမည်၏။ ။ တပ်မက်ချင်းကြောင့်၊ ရသော အကျိုးကို စွဲလမ်းချင်းသည်၊ ဥပါဒါန် မည်၏။ ။စွဲလမ်းချင်းကြောင့်၊ ရသော အကျိုးကို-ခဏ တချ တချ၊ အကျိုး ၅-ချ၊ ၅-ချ၊ အစုအစုဖြစ်အောင် ပြုချင်းသည်၊ ဘဝမည်၏။

ဤသို့-ရှေးရှေးဘဝကံကို အားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၌၊ ဤအကြောင်းတရား ၅-ပါးတို့သည်၊ ယခုယခုဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။

ပုရိမကမ္မဘဝသို့ မောဟော အဝိဇ္ဇာ၊ အာယုဟံနာ သင်္ခါရ၊ နိကန္တိ တဏှာ၊ ဥပါဂမနံ ဥပါဒါနံ၊ စေတနာ ဘဝေါတိ ဣမေ ပဉ္စမ္မော ပုရိမကမ္မဘဝသို့ ဣမ ပဋိသန္ဓိယာ ပစ္စယာ။

ပုရိမကမ္မဘဝသို့၊ ရှေးရှေးဘဝ-ကံကို အားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၌။ မောဟော၊ မသိချင်းသည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အာယုဟံနာ၊ အားထုတ်ချင်းသည်။ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရမည်၏။ နိကန္တိ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏။ ဥပါဂမနံ၊ စွဲလမ်းချင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန် မည်၏။ စေတနာ၊ ခဏ တချ - တချ၊ အကျိုး ၅-ချ၊ ၅-ချ၊ အစုအစုဖြစ်အောင်ပြုချင်းသည်။ ဘဝေါ၊ ဘဝမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရိမကမ္မဘဝသို့၊ ရှေးရှေးဘဝ-ကံကို အားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၌။ ဣမေ ပဉ္စမ္မော၊ ဤအကြောင်းတရား ၅-ပါးတို့သည်။ ဣမ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ယခု-ယခုဘဝ-ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုရချင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅-ပါး ဟူသော်ကား။ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-သဗ္ဗာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ-အားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ရှေးရှေးဘဝ၏အဆုံးအဆုံး စုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစ အစ ပဋိသန္ဓေ၊ အကြား အလပ်မရှိ၊ တသားတည်း စပ်မိချင်းသည်၊ ဝိညာဏ် မည်၏။ ။ဝိညာဏ် စပ်မိသောခဏ၊ ပြေးဝင်သကဲ့သို့သက်ချင်းသည်၊ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ။ နာမ်ရုပ်သက်သောခဏ၊ ဇ-ခွါရကြည်ချင်းသည်၊ အာယတနမည်၏။ ။

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

၆-ခွါရ ကြည်သောခဏ၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ် ၃-ပါးတို့၏ တွေ့ချင်းသည် ဖဿ မည်၏။ ။တွေ့သောခဏ၊ ခံစားချင်းသည်၊ ဝေဒနာ မည်၏။

ဤသို့-ယခု ယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ဤအကျိုးတရား ၅-ပါးတို့သည်၊ ရှေးရှေးအမှု၊ ခဏတခု-တခု၊ အကျိုး ၅-ခု၊ ၅-ခု၊ အစုံအစုဖြစ်အောင် ပြုသောကံ၏ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။

ဣဒ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ ဩက္ကန္တိနာမရူပံ ပဿာဒေါ အာယတနံ ဖုဠော ဖဿော ဝေဒယိတံ ဝေဒနာတိ ဣမေပဉ္စမ္မာ ဣရူပပတ္တိဘဝသ္မိံ ပုရေကတဿ ကမ္မဿ ပစ္စယာ။

ဣဒပပတ္တိဘဝသ္မိံ၊ ယခု ယခုဘဝ-အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ စပ်ချင်းသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်မည်၏။ ဩက္ကန္တိ၊ သက်ချင်းသည်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ချင်းသည်။ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏။ ဖုဠော၊ တွေ့ချင်းသည်။ ဖဿော၊ ဖဿမည်၏။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားချင်းသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣရူပပတ္တိဘဝသ္မိံ၊ ယခု ယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ ဣမေပဉ္စမ္မာ။ ဤအကျိုးတရား ၅-ပါးတို့သည်။ ပုရေကတဿ၊ ရှေးရှေးအမှု၊ ခဏတခု-တခု၊ အကျိုး ၅-ခု၊ ၅-ခု၊ အစု အစုဖြစ်အောင်ပြုသော။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အမှာစကား။ (ယခု ယခုဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ရွှေ့သောအားဖြင့် ရင့်တိုင်း ရင့်တိုင်း၊ ခွါရ-အာရုံ-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ-ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ--ကာလ ၄-ပါး၊ ၄-ပါးသော အာယတနတို့၌၊ အကျိုးပေးခွင့်မရ။ ယခု ယခုခဏ၌ ကိန်းသော ရှေးရှေးအကြောင်း၊ နောင်နောင်အကျိုးနှင့်သာ စပ်သောကြောင့် အဟောင်း၊ ယခုယခုအကြောင်း၊ နောင်နောင်အကျိုးနှင့်သာ စပ်သောကြောင့်အသစ်။ ဤသို့ အဟောင်းအသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်းအကျိုးစပ်၍၊ အထပ်ထပ်ကိန်းဝပ်သော အဝိဇ္ဇာ-သင်္ခါရ-တဏှာ-ဥပါဒါန်-ဘဝ-က အကြောင်း ၅-ပါး၊ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-သဏ္ဍာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ

က အကျိုး၅-ပါး။ ဤသို့-အဟောင်း အသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်းအကျိုး စပ်၍၊ အထပ်ထပ်ဆိုသည်မှတ်။)

ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း ။ ၅-ပါးဟူသော်ကား။ အဝိဇ္ဇာ-သင်္ခါရ-တဏှာ-ဥပါဒါနိ-ဘဝ-အားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို၅-ပါးတို့တွင်၊ ယခု ယခုဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၊ ခဏခဏ၊ ရွှေ့သောအားဖြင့် ရင့်တိုင်း ရင့်တိုင်း၊ အဟောင်းအသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်းအကျိုးစပ်၍ အထပ်ထပ်ကိန်းဝပ်သော ၄-ပါး၊ ၄-ပါးသော အာယတနတို့၏ အကျိုးကိုဒုက္ခ၊ အကြောင်းကိုသမုဒယဟု-မသိချင်းသည်။ အဝိဇ္ဇာ မည်၏။ ။ မသိချင်းကြောင့်၊ ခဏခဏ-ရွှေ့သောအားဖြင့် ရင့်တိုင်း ရင့်တိုင်း၊ အဟောင်းအသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်းအကျိုးစပ်၍၊ အထပ်ထပ်ကိန်းဝပ်သော ၄-ပါး၊ ၄-ပါးသော အာယတနတို့၏ အကျိုးကို ရအောင် အားထုတ်ချင်းသည်။ သင်္ခါရ မည်၏။ ။ အားထုတ်ချင်း ကြောင့်၊ ခဏခဏရွှေ့သောအားဖြင့် ရင့်တိုင်း ရင့်တိုင်း၊ အဟောင်း အသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်းအကျိုးစပ်၍၊ အထပ်ထပ် ကိန်းဝပ်သော ၄-ပါး၊ ၄-ပါးသော အာယတနတို့၏ ရသောအကျိုးကို တပ်မက် ချင်းသည်။ တဏှာမည်၏။ ။ တပ်မက်ချင်းကြောင့်၊ ခဏခဏရွှေ့ သောအားဖြင့် ရင့်တိုင်းရင့်တိုင်း၊ အဟောင်းအသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်း အကျိုးစပ်၍၊ အထပ်ထပ်ကိန်းဝပ်သော ၄-ပါး၊ ၄-ပါးသော အာယ တနတို့၏ ရသောအကျိုးကိုစွဲလမ်းချင်းသည်။ ဥပါဒါနိမည်၏။ ။ စွဲလမ်း ချင်းကြောင့်၊ ခဏခဏရွှေ့သောအားဖြင့် ရင့်တိုင်းရင့်တိုင်း၊ အဟောင်း အသစ်နှစ်ရပ်၊ အကြောင်း အကျိုးစပ်၍၊ အထပ်ထပ်ကိန်းဝပ်သော ၄-ပါး၊ ၄-ပါးသော အာယတနတို့၏၊ ရသောအကျိုးကို၊ ခဏတခု-တခု အကျိုး၅-ခု၊ ၅-ခုအစုအစု ဖြစ်အောင်ပြုချင်းသည်။ ဘဝမည်၏။

ဤသို့-ယခုယခုဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ-ကာလ၊ ဤအကြောင်း တရား ၅ ပါးတို့သည်၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကိုရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။

ဣဒံ ပရိပက္ခတ္တာ အာယတနာနံ မောဟော အဝိဇ္ဇာ၊ အာယု ဟနာ သင်္ခါရာ၊ နိကန္တိ တဏှာ၊ ဥပါဂမနံ ဥပါဒါနံ၊ စေတနာ ဘဝေါတိ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ ဣဒံ ကမ္မဘဝသ္မိံ အာယတိံ ပဋိ သန္ဓိယာ ပစ္စယာ။

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

ဣဓကမ္မဘဝသ္မိံ၊ ယခုယခုဘဝ၊ ကံကို အားထုတ်သော ကာလ-
ကာလ၌။ ပရိပက္ကတ္တာ-ပရိပက္ကာနံ၊ ရင့်ကျက်တိုင်း၊ ရင့်ကျက်တိုင်း။ အာယ
တနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ မောဟော၊ မသိချင်းသည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ
မည်၏။ ပရိပက္ကတ္တာ-ပရိပက္ကာနံ၊ ရင့်ကျက်တိုင်း၊ ရင့်ကျက်တိုင်း။ အာယ
တနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ အာယူဟနာ၊ အားထုတ်ချင်းသည်။ သင်္ခါရာ၊
သင်္ခါရမည်၏။ ပရိပက္ကတ္တာ-ပရိပက္ကာနံ၊ ရင့်ကျက်တိုင်း၊ ရင့်ကျက်
တိုင်း။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ နိကန္တိ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။
တဏှာ၊ တဏှာ မည်၏။ ပရိပက္ကတ္တာ-ပရိပက္ကာနံ၊ ရင့်ကျက်တိုင်း၊
ရင့်ကျက်တိုင်း။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ ဥပါဂမနံ၊ စွဲလမ်းချင်း
သည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ ပရိပက္ကတ္တာ-ပရိပက္ကာနံ၊ ရင့်ကျက်
တိုင်း၊ ရင့်ကျက်တိုင်း။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ စေတနာ၊ ခဏတခု
တခု၊ အကျိုး ၅-ခု၊ ၅-ခု၊ အစုအစုဖြစ်အောင်ပြုချင်းသည်။ ဘဝေါ၊ ဘဝ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဓကမ္မဘဝသ္မိံ၊ ယခုယခု ဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်
သော ကာလ-ကာလ၌။ ဣမေ ပဉ္စမ္မာ၊ ဤအကြောင်းတရား ၅-ပါးတို့
သည်။ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိယာ၊ နောင်နောင်ဘဝ ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို
ရချင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အနာဂတ် အကျိုး ၅-ပါး ဟူသော်ကား။ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-
သဗ္ဗာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ-အားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ နောင်
နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ယခု ယခု ဘဝ၏
အဆုံး အဆုံးတို့နှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစပဋိသန္ဓေ၊ အကြား
အလပ်မရှိ၊ တသားတည်း စပ်မိချင်းသည်၊ ဝိညာဏ်မည်၏။

ဝိညာဏ်စပ်မိသောခဏ၊ ပြေးဝင်သကဲ့သို့သက်ချင်းသည်၊ နာမ်
ရုပ်မည်၏။ ။ နာမ်ရုပ်သက်သောခဏ၊ ၆-ခွါရကြည်ချင်းသည်၊ အာ
ယတနမည်၏။ ။ ၆-ခွါရကြည်သောခဏ၊ ခွါရ- အာရုံ-ဝိညာဏ်-
၃-ပါးတို့၏ တွေ့ချင်းသည်၊ ဖဿမည်၏။ ။ တွေ့သောခဏ၊ ခံစားချင်း
သည်၊ ဝေဒနာမည်၏။

ဤသို့-နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ ကာလ၊ ဤအကျိုး
တရား ၅-ပါးတို့သည်၊ ယခု ယခုအမှု၊ ခဏ တခု-တခု၊ အကျိုး ၅-ခု၊ ၅-ခု၊ အစုအစု
ဖြစ်အောင် ပြုသောကံ၏ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အာယတိံ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ ဩက္ကန္တိ နာမရူပံ ပဿာဒေါ
အာယတနံ ဖုဠော ဖဿော ဝေဒယိတံ ဝေဒနာတိ ဣမေပဉ္စ
ဓမ္မာ အာယတိံ ဥပပတ္တိဘဝသ္မိံ ဣဓ ကတဿ ကမ္မဿ ပစ္စ
ယာ။

အာယတိံ ဥပပတ္တိဘဝသ္မိံ၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော
ကာလ-ကာလ၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ စပ်ချင်းသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်မည်၏။
ဩက္ကန္တိ၊ သက်ချင်းသည်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ပဿာဒေါ၊ ကြည်
ချင်းသည်။ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏။ ဖုဠော၊ တွေ့ချင်းသည်။
ဖဿော၊ ဖဿမည်၏။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားချင်းသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယတိံ ဥပပတ္တိဘဝသ္မိံ၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုး
ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤအကျိုးတရား ၅-ပါးတို့
သည်။ ဣဓ ကတဿ၊ ယခုယခုအမှု၊ ခဏတခုတခု၊ အကျိုး ၅-ခု၊ ၅-ခု၊
အစုအစုဖြစ်အောင်ပြုသော။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်း
ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဤသို့-ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်အလိုအားဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်း
ချင်းကို ပြု၏။

ဇေံ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ဝသေန နာမရူပဿ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ
ကရောတိ။

ဇေံ၊ ဤသို့။ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ဝသေန၊ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ်အလို
အားဖြင့်။ နာမရူပဿ၊ နာမ် ရုပ်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ၊ အကြောင်းကို သိမ်း
ဆည်းချင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။

ဤသို့ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ်အလိုအားဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်း
ကို၊ သိမ်းဆည်းချင်းကို ပြုသော-ထိုယောဂီသည်၊ အကြောင်းကား
ကမ္မဝဋ်၊ အကျိုးကား ဝိပါကဝဋ်-ဟု နှလုံးပြု၍၊ ဤသို့ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါက
ဝဋ်အလိုအားဖြင့်၊ အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်၍၊ ယခု
ယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်၊
ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ်အလိုအားဖြင့်၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လည်းဖြစ်
သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ဂှေးဂှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ
၌လည်း၊ ဤနာမ် ရုပ်သည်၊ ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ်-အလိုအားဖြင့်၊

အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လည်းဖြစ်ဘူးလေပြီ။ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုး နှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌လည်း၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်၊ ကမ္မဝဋ်- ဝိပါကဝဋ်အလိုအားဖြင့်သာလျှင်၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်လည်း ဖြစ် လတံ့ဟူရူ၏။

သော ဇေံ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ဝသေန ပစ္စယတော နာမရူ ပဿ ပဝတ္တိံ ဒိသ္မာ ယထာ ဣဒံ ဇေတရဟိ ဇေံ အတိတေပိ အဒ္ဓါနေ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ဝသေန ပစ္စယတော ပဝတ္တိတ္ထ။ အနာဂတေပိ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ဝသေနော ပစ္စယတော ပဝတ္တိဿတိတိ သမနူပဿတိ။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ကမ္မဝဋ်ဝိပါကဝဋ်ဝသေန၊ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ် အလိုအားဖြင့်။ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဇေတရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ ဣဒံနာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်။ ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ်ဝသေန၊ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ်အလို အားဖြင့်။ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဝတ္တိတိယထာ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတိတေပိအဒ္ဓါနေ၊ ဈေးဈေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၌လည်း။ ဣဒံနာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ် သည်။ ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ်ဝသေန၊ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ်အလိုအားဖြင့်။ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဝတ္တိတ္ထ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ဘူးလေပြီ။ အနာဂတေပိ အဒ္ဓါနေ၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ- ကာလ၌လည်း။ ဣဒံနာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်။ ကမ္မဝဋ် ဝိပါကဝဋ် ဝသေနော၊ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ် အလိုအားဖြင့်သာလျှင်။ ပစ္စယတော၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူပဿတိ၊ ရှု၏။

ဤသို့ ရှုသောယောဂီအား၊ ၁၆-ပါးသောယုံမှားခြင်းကင်းပျောက်၏။

ကင်းပျောက်ပုံကား။

ဈေးဈေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလံ၊ ငါဖြစ်ဘူးလေ ယလော။ ဈေးဈေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ငါမဖြစ် ဘူးလေသလော။ ဈေးဈေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဘယ်အမျိုး၊ ဘယ်အနွယ် ငါဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ ရှေးရှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အခြင်း အရာ ငါဖြစ်ဘူးလေသနည်း။

‖(အခြင်းအရာဟူသည်ကား။ ဖြူသောအခြင်းအရာ၊ မည်းသော အခြင်းအရာ၊ ဆူသော အခြင်းအရာ၊ ကျုံ့သောအခြင်းအရာ၊ နိမ့်သော အခြင်းအရာ၊ မြင့်သော အခြင်းအရာတည်း။ ‖မြင့်သော အခြင်း အရာဟူသည်လည်း၊ ရှည်သော အခြင်းအရာပင်တည်း။ နိမ့်သော အခြင်းအရာ ဟူသည်လည်း၊ ပုသော အခြင်းအရာပင်တည်း။ ကျုံ့သော အခြင်းအရာဟူသည်လည်း၊ ပိန်သောအခြင်းအရာပင်တည်း။ ဆူသော အခြင်းအရာဟူသည်လည်း၊ ဝသောအခြင်းအရာ ပင်တည်း။ မည်းသော အခြင်းအရာဟူသည်လည်း၊ နက်သော အခြင်းအရာ ပင်တည်း။ ဖြူသောအခြင်းအရာ၊ ဖြူသောအခြင်းအရာပင်တည်း။ ဤနည်းဖြင့် သဏ္ဍာန်အခြင်းအရာဟူသမျှကိုယူလေ။)

ရှေးရှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ် အဆက်ဆက် ငါဖြစ်၍၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်အဆက်ဆက်ငါဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ ‖(ဤသို့ ရှေးအဘို့ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းငါးပါး)

ယာ သာ ပုဗ္ဗန္တံ အာရဟန္တ အဟောသိန္နုခေါ အဟံ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ နန္ဒု ခေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ကိန္နု ခေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ကထိန္နု ခေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ကိဟုတ္တာ ကိအဟောသိန္နုခေါ အဟံ အတိတမဒ္ဓါနန္တိ ပဉ္စဝိစာ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝုတ္တာ။

အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ရှေးရှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဟောသိန္နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ရှေးရှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိန္နု ခေါ အဟောသိ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ရှေးရှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်သည်။ အဟောသိန္နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ရှေးရှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထိ၊ ဘယ်အခြင်းအရာသည်။ အဟောသိန္နုခေါ၊ ဖြစ်

ကန်ဂိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ဘူးလေသနည်း။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ဂှေးဂှေးဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော
 ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်သည်။
 ဟုတ္တာ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်သည်။
 အဟောသိန္နုခေါ၊ အဆက်ဆက် ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုဗ္ဗန္တံ၊ ဂှေးအတို့ကို။ အာရဟန္တံ၊ အာရုံပြု၍။ ပဉ္စဝိစာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။
 ယာသာဝိစိကိစ္ဆာ၊ အကြင်ယုံမှားချင်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ငါဖြစ်လ
 တံ့လေလော။ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၊
 ငါမဖြစ်လတံ့ လေလော။ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော
 ကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ် ငါဖြစ်လတံ့ လေနည်း။
 နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အခြင်း
 အရာ ငါဖြစ်လတံ့ လေနည်း။ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံ
 သော ကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ် အဆက်ဆက် ငါဖြစ်၍၊
 ဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်အဆက်ဆက် ငါဖြစ်လတံ့ လေနည်း။ **။(ဤသို့
 နောက်အတို့ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်း ငါးပါး)**

ယာဝိ အပရန္တံ အာရဟန္တံ ဘဝိဿာမိန္နုခေါ အဟံ အနာဂ
 တမဒ္ဓါနံ၊ နန္နုခေါ ဘဝိဿာမိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ကိံနုခေါ
 ဘဝိဿာမိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ကထံနုခေါ ဘဝိဿာမိ အနာဂ
 တမဒ္ဓါနံ၊ ကိံ ဟုတ္တာ ကိံ ဘဝိဿာမိန္နုခေါ အဟံ အနာဂ
 တမဒ္ဓါနန္တံ ပဉ္စဝိစာ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝုတ္တာ။

အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-
 ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဝိဿာမိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လတံ့ လေလော။
 အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-
 ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ နန္နုခေါဘဝိဿာမိ၊ မဖြစ်လတံ့လေလော။
 အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ နောင်နောင် ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-
 ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်သည်။
 ဘဝိဿာမိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လတံ့လေနည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ နောင်နောင်
 ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊
 ဘယ်အခြင်းအရာသည်။ ဘဝိဿာမိန္နုခေါ၊ ဖြစ်လတံ့လေနည်း။ အနာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဂတမဒ္ဒါနံ၊ နောင်နောင်ဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အနွယ်သည်။ ဘဝိဿာမိနူခေါ၊ အဆက်ဆက် ဖြစ်လတ်လေ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပရန္တံ၊ နောက်အတိုကို။ အာရဟန္တံ၊ အာရုံပြု၍။ ပဉ္စဝိဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော။ ယာပိဝိစိကိစ္ဆာ၊ အကြင်ယုံမှားချင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ငါဖြစ်လေသလော။ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၊ ငါမဖြစ်လေသလော။ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်ငါဖြစ်လေသနည်း။ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၊ ဘယ်အခြင်းအရာ ငါဖြစ်လေသနည်း။ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၊ ငါဟူသော ဤသတ္တဝါသည်၊ ဘယ်ဘုံ-ဘယ်ဘဝ-ဘယ်ဌာနမှလာခဲ့လေသနည်း။ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၊ ငါဟူသောထိုသတ္တဝါသည်၊ ဘယ်ဘုံ-ဘယ်ဘဝ-ဘယ်ဌာနသို့ သွားရမည်ဖြစ်လတ်လေ့နည်း။ ။

(ဤသို့ ယခုအတိုကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်း ၆-ပါး)

ယာပိ ပစ္စုပ္ပန် အာရဟန္တံ ဇောရဟိ ဝါပန ပစ္စုပ္ပန် အဒ္ဓါနံ အာရဟန္တံ ကထံကထိ ဟောတိ၊ အဟံနူခေါသ္မိ၊ နနူခေါသ္မိ၊ ကိံနူခေါသ္မိ၊ ကထံနူခေါသ္မိ၊ အယံနူခေါ သတ္တော ကုတော အာဂတော၊ သော ကုဟိံ ဂါမိ ဘဝိဿတိတိ ဆဗ္ဗိဓာ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝုတ္တာ။

ပစ္စုပ္ပန် အဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို။ အာရဟန္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ ကထံကထိ၊ ယုံမှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဇောရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ ငါသည်။ အသ္မိနူခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဇောရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိနူခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ဇောရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကာလကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိံ၊ ဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်သည်။ အသ္မိနူခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဇောရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

ကာလ-ကာလ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ ဘယ်အခြင်း အရာသည်။ အသို့နူခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဇေတရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ အယံသတ္တော၊ ဤငါဟူသော သတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ ဘယ်ဘုံ-ဘယ်ဘဝ-ဘယ်ဌာနမှ။ အာဂတောနူခေါ၊ လာခဲ့လေသနည်း။ ဇေတရဟိ၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ-ကာလ၌။ သော၊ ထိုငါဟူသော သတ္တဝါသည်။ ကုဟိ၊ ဘယ်ဘုံ-ဘယ်ဘဝ-ဘယ်ဌာနသို့။ ဂါမိ၊ သွားရမည်။ ဘဒိဿတိနူခေါ၊ ဖြစ်လေတံ့လေနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ယခုအတို့ကို။ အာရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍။ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ၆-ပါးအပြားရှိသော။ ယာပိဝိစိကိစ္ဆာ၊ အကြင်ယုံမှားချင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းကင်းပျောက်၏။

တဿေဝံ သမန္နုပဿတော ယာ သာ ပုဗ္ဗန္တာဒယော အာရဟ္မ အဟောသိန္နူခေါ အဟန္တိအာဒိနာ နယေန ဝုတ္တာ သောဠသဝိဓာ ဝိစိကိစ္ဆာ သာ သဗ္ဗာပိ ပဟိယတိ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ သမန္နုပဿတော၊ ရှုသော။ တဿ ယောဂိနော၊ ထိုယောဂိအား။ ပုဗ္ဗန္တာဒယော၊ ပုဗ္ဗန္တအစရှိသည်တို့ကို။ အာရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍။ အဟောသိန္နူခေါ အဟန္တိအာဒိနာ နယေန၊ အဟောသိန္နူခေါအဟံ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သောဠသဝိဓာ၊ ၁၆-ပါးအပြားရှိသော။ ယာသာပိဝိစိကိစ္ဆာ၊ အကြင်ယုံမှားချင်း။ သာ သဗ္ဗာပိ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ထိုအလုံးစုံသော ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းသည်လည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။

ဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဌိတိ-နိဝါသ-ငါးပါးတို့တွင်။ ဘဝဟူသော်ကား။ ၃-ပါး၊ အတိတ်ဘဝ၊ အနာဂတ်ဘဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ။ ယောနိဟူသော်ကား၊ ၄-ပါး၊ အဏှုဇယောနိ၊ ဇာလာဗုဇယောနိ၊ သံသေဒဇယောနိ၊ ဩပပါတိကယောနိ။ ။ ဂတိဟူသော်ကား၊ ၅-ပါး၊ နိရယဂတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဂတိ၊ ပေတဂတိ၊ မနုဿဂတိ၊ ဒေဝဂတိ။ ။ ဌိတိဟူသော်ကား၊ ၇-ပါး၊ ဧကတ္တကာယ နာနတ္တသညီ တပါး၊ နာနတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ တပါး၊ ဧကတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ တပါး။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နာနတ္တကာယနာနတ္တသညီ တပါး၊ အာကာသာနဉ္စာယတန တပါး၊
ဝိညာဏဉ္စာယတန တပါး၊ အာကိဉ္စညာယတန တပါး။ ။နိဝါသ
ပူသော်ကား၊ ၉-ပါး၊ ငြိတိ ၇-ပါး၌၊ အသညသတ်ကိုထည့်။ နေဝ
သညာ နာသညာယတနကိုထည့်။

ဤသို့အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ကာလ ၃-ပါးတို့၌၊ ၁၆-ပါးသော
ယုံမှားချင်းကင်းပျောက်သည်ရှိသော်၊ ၃-ပါးသောဘဝ၊ ၄-ပါးသော
ယောနိ၊ ၅-ပါးသောဂတိ၊ ၇-ပါးသောငြိတိ၊ ၉-ပါးသောနိဝါသတို့၌၊
အကြောင်း၏အကျိုးနှင့်စပ်သောအလိုအားဖြင့်ဖြစ်ချင်းသည်၊ နာမ် ရုပ်မျှ
သာထင်၏။ ထင်ချင်းကြောင့်၊ အကြောင်းမှတစ်ပါး ပြုတတ်သော သူကို
မမြင်၊ အကျိုးမှတစ်ပါး ခံစားတတ်သော သူကိုမမြင်၊ မမြင်သော်လည်း
အကြောင်းရှိက၊ အကြောင်းကိုပြုတတ်သောသူဟု အမည်မျှဖြင့်၊ အ
ကျိုးရှိက အကျိုးကိုခံစားတတ်သောသူဟု အမည်မျှဖြင့်၊ ပညာရှိတို့
ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုကြကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်၊ ၁၆-ပါးသောယုံမှားချင်း
ကင်းပျောက်သော ဤယောဂီ မဘောက်မပြန် အမှန်သိမြင်သော ပစ္စယ
ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်၊ ပြုသောအပေါင်းအကြောင်းဟု၊ ခံစားသောအမျိုး
အကျိုးဟု၊ မုက္ခ၊ ဧကန်၊ အမှန်သိ၏။

ဘဝ ယောနိ ဂတိ ငြိတိ နိဝါသေသု ဟေတု ဖလသမ္ပန္န
ဝသေန ပဝတ္တမာနံ နာမရူပမတ္တမေဝ ခါယတိ၊ သော နေဝ
ကာရဏတော ဥဒ္ဓံ ကာရကံ ပဿတိ၊ နဝိပါကပဝတ္တိတော
ဥဒ္ဓံ ပဋိသံဝေဒကံ၊ ကာရဏေပန သတိ ကာရကောတိ ဝိပါက
ပဝတ္တိယာ သတိ ပဋိသံဝေဒကောတိ သမညာမတ္တေန ပဏ္ဍိ
တာ ဝေါဟရန္တိ စ္စေဝဿ သမ္ပပ္ပညာယ သုဒိဋ္ဌံ ဟောတိ။

ဘဝယောနိဂတိငြိတိနိဝါသေသု၊ ၃-ပါးသောဘဝ၊ ၄-ပါးသော
ယောနိ၊ ၅-ပါးသောဂတိ၊ ၇-ပါးသောငြိတိ၊ ၉-ပါးသောနိဝါသတို့၌။
ဟေတုဖလသမ္ပန္နဝသေန၊ အကျိုး၏အကြောင်းနှင့်စပ်သော အလိုအား
ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။ နာမရူပမတ္တမေဝ၊ နာမ်ရုပ်မျှသာလျှင်။
ခါယတိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ကာရဏတော၊ အကြောင်းမှ။
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ကာရကံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ နေဝပဿတိ၊ မမြင်။
ဝိပါကပဝတ္တိတော၊ အကျိုးဖြစ်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ပဋိသံဝေဒကံ၊

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

ခံစားတတ်သောသူကို။နပဿတိ၊မမြင်။ကာရဏေပန၊အကြောင်းသည်
 ကား။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကာရကောတိ၊ ပြုတတ်သောသူဟု။ ဝိပါက
 ပဝတ္တိယာ၊ အကျိုး၏ ဖြစ်ချင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဋိသံဝေဒ
 ကောတိ၊ အကျိုးကိုခံစားတတ်သောသူဟု။ သမညာမတ္တေန၊ အမည်
 မှုဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေါဟရန္တိစ္စေဝ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြော
 ဆိုကြကုန်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ အမှန်သိမြင်သော ပစ္စယ
 ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပြုသောအပေါင်းအကြောင်းဟု၊ ခံစားသောအမျိုးအကျိုးဟု၊ မုက္ခ
 ဇကန်၊ အမှန်သိမြင်ချင်းကြောင့်၊ အကြောင်းကားကမ္မဝဋ်၊ အကျိုးကား
 ဝိပါကဝဋ်ဟု-နှလုံးပြု၍၊ ဤသို့ ကမ္မဝဋ်-ဝိပါကဝဋ် အလိုအားဖြင့်၊ နာမ်
 ရုပ်၏အကြောင်းကို၊ သိမ်းဆည်းချင်းကိုပြု၍၊ ၃-ပါးသောကာလတို့၌၊
 ၁၆-ပါးသောယုံမှားချင်း ကင်းပျောက်သော ထိုယောဂီအား၊ အလုံးစုံ
 သော အတိတ်တရား၊ အနာဂတ်တရား၊ ပစ္စုပ္ပန်တရား၊ စုတိပဋိသန္ဓေ
 အလိုအားဖြင့်ထင်ရှား၏။

ထင်ရှားပုံ ကား။

ရှေးရှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ ပဋိ
 သန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်းစပ်မိသောကာလ၊ ရှေးရှေး
 ဘဝ၏အဆုံးအဆုံးစုတိအလိုအားဖြင့်၊ အတိတ်တရားထင်ရှား၏။ ယခု
 ယခုဘဝ၏ အစအစပဋိသန္ဓေအလိုအားဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားထင်ရှား၏။
 ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစ ပဋိ
 သန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်းစပ်မိသောကာလ၊ ယခုယခု
 ဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိ အလိုအားဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပန်တရား ထင်ရှား၏။
 နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေအလိုအားဖြင့်၊ အနာဂတ်တရား
 ထင်ရှား၏။ ဤသို့အလုံးစုံသော အတိတ်တရား၊ အနာဂတ်တရား
 ပစ္စုပ္ပန်တရား၊ စုတိပဋိသန္ဓေအလိုအားဖြင့်ထင်ရှား၏။

တသေဝံ ကမ္မဝဋ္ဌဝိပါကဝဋ္ဌဝသေန နာမဂ္ဂပဿ ပစ္စယပ
 ရိဂ္ဂဟံ ကတွာ တိသု အဒ္ဓါသု ပဟိနုဝိစိကိစ္ဆိယံ သဗ္ဗေ
 အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန ပဋိဝိဒိတာ
 ဟောန္တိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကမ္မဝဋ္ဋုပိပါကဝဋ္ဋဝသေန၊ ကမ္မဝဋ္ဋု-ဝိပါကဝဋ္ဋုအလိုအားဖြင့်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ၊ အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းချင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တိသုအဒ္ဓါသု၊ ၃-ပါးသောကာလတို့၌။ ပဟိနုပိပိကိစ္ဆဿ၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်း ကင်းပျောက်သော။ တဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂိအား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာ၊ အတိတ်တရား၊ အနာဂတ်တရား၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့သည်။ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန၊ စုတိပဋိသန္ဓေအလိုအားဖြင့်။ ပဋိဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဤသို့ စုတိပဋိသန္ဓေ အလိုအားဖြင့်၊ အလုံးစုံသောအတိတ် တရားအနာဂတ်တရား ပစ္စုပ္ပန်တရားထင်ရှားသော ယောဂိ၏ အလုံးစုံသော အခြင်း အရာအားဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်းရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အစွမ်းရောက်၏။ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းလည်း အတိုင်းထက် အလွန်ကင်းပျောက်၏။ ထို ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းအတိုင်းထက်အလွန် သက်သက်ကင်းပျောက် သည်သာ မဟုတ်သေး၊ ၈-ပါးသော ယုံမှားချင်းလည်း ကင်းပျောက်သေး၏။ ၆-ပါးသော ဒိဋ္ဌိလည်းကွာ၏။

ဤသို့ အထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းချင်းကြောင့်၊ ၃-ပါးသောကာလတို့၌ ယုံမှားကိုခုန်ကျော်လွန်မြောက်၍ တည်သောဉာဏ်ကို၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိဟုဆို။

ဧဝံ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန ဝိဒိတာသဗ္ဗဓမ္မဿ သဗ္ဗာကာရေန နာမရူပဿ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏံ ထာမဂတံ ဟောတိ၊ သောဠသဝိဓာကင်္ခါ သုဠုတရံပဟိယတိ၊ န ကေဝလဉ္စ သာဇေ၊ သတ္ထရိ ကင်္ခါတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တာ အဠဝိဓာပိ ကင်္ခါပဟိယတိယေဝ၊ နွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ ဝိက္ခမ္ဘန္တိ၊ ဧဝံ နာနာနယေဟိ နာမရူပပစ္စယပရိဂ္ဂဟဏေန တိသု အဒ္ဓါသု ကင်္ခံ ဝိတရိတွာ ဌိတံ ဉာဏံ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန၊ စုတိပဋိသန္ဓေအလိုအားဖြင့်။ ဝိဒိတာသဗ္ဗဓမ္မဿ၊ အလုံးစုံသောအတိတ်တရား၊ အနာဂတ်တရား၊ ပစ္စုပ္ပန်တရား၊ ထင်ရှားသောယောဂိ၏။ သဗ္ဗာကာရေန၊ စုံအောင်ကုန်သော

ကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏံ၊
 အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းသောပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သည်။ ထာမဂတံ၊
 အစွမ်းရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဠသဝိဓာ၊ ၁၆-ပါး
 အပြားရှိသော။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားချင်းသည်။ သုဠုတရံ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ဧဝံ၊ သက်သက်လည်း။
 သာဇေ၊ ထို ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းသည်သာလျှင်။ သုဠုတရံ၊
 အတိုင်းထက်အလွန်။ နပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်သည့် မဟုတ်သေး။
 သတ္ထရိကင်္ခါတိတိအာဒိ နယပ္ပဝတ္တာ၊ သတ္ထရိ ကင်္ခါတိ- ဤသို့အစရှိ
 သောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော။ အဠဝိဓာပိ ကင်္ခါ၊ ၈-ပါး အပြားရှိသော
 ယုံမှားချင်းသည်လည်း။ ပဟိယတိယေဝ၊ ကင်းပျောက်သေးသလျှင်
 ကတည်း။ ခုသဠိဒိဠိဂတာနိ၊ ၆၂-ပါးသောဒိဠိတို့သည်။ ဝိက္ခမ္ဘန္တိ၊
 ကွာရှဲဖဲကုန်သေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်း
 တို့ဖြင့်။ နာမရူပပစ္စယပရိဂ္ဂဟဏောန၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်း
 ဆည်းချင်းကြောင့်။ တိသုအဒ္ဓါသု၊ ၃-ပါးသောကာလတို့၌။ ကင်္ခါ၊
 ယုံမှားချင်းကို။ ဝိတရိတွာ၊ လွန်၍။ ဌိတံဉာဏံ၊ တည်သောဉာဏ်ကို။
 ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိတိ။ ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိဟု။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။

ကန်ဂီဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ မည်သည်ကား။

ယုံမှားကို လွန်သဖြင့် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်သော ဟူ၏။ အဘယ်
 ၌ ယုံမှားကို လွန်သဖြင့် စင်ကြယ်သနည်း။ နိမိတ္တ၌ ယုံမှားကိုလွန်သ
 ဖြင့် စင်ကြယ်၏။ ပဝတ္တ၌ ယုံမှားကိုလွန်သဖြင့်စင်ကြယ်၏။ နိမိတ္တ-
 ပဝတ္တ၌ ယုံမှားကိုလွန်သဖြင့် စင်ကြယ်၏။ ထို၃-ပါးတို့တွင်။

နိမိတ္တ၌ယုံမှားကိုလွန်သဖြင့် စင်ကြယ်ပုံကား။

အနိစ္စဟူသည် ရှိသော်။ ယခုယခုကိုယ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယခုယခု နှစ်မှု
 အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယခုယခုစိတ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊
 အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အစဉ်ကို၊ သန္တတိဃာန အစု၊
 သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တခု တခု၏
 အပိုင်း အခြား အပိုင်းအခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့် အလား တူအောင်၊
 ယူဆောင်၍ပြုသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ သုမ်သင်ရှင်းလင်း ပြီးဖြစ်၍၊ မတွေး

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မခေါ်၊ မမြော်မဆာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရုပ်အစဉ်ဖြစ်သော၊
ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်ကို၊ ဟုတ်သော
အတိုင်းသိမြင်ချင်းသည်၊ သင်္ခါရနိမိတ် ထင်သည်မည်၏။ ဤသို့ထင်
သော ယခုဉာဏ်၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့်၊ အနိစ္စဟု
ရှုသည်ရှိသော်၊ ငှေးငှေးကိုယ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ငှေးငှေးနှုတ်မှု
အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ငှေးငှေးစိတ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင်
ကိုယ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင်နှုတ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊
နောင်နောင်စိတ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော
နာမ်ရုပ်အစဉ်ကို၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊
အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တခုတခု၏အပိုင်းအခြား အပိုင်းအခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့်
အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍ပြုသောဉာဏ်ဖြင့်၊ သုခသင်ရှင်းလင်းပြီး
ဖြစ်၍၊ မတွေးမခေါ်၊ မမြော်မဆာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရုပ်အစဉ်ဖြစ်
သော၊ ငှေးငှေးကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင်
ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု- အပြုအပြင် အစီအရင်ကို၊ ဟုတ်သောအတိုင်း
သိမြင်ချင်းသည်၊ သင်္ခါရနိမိတ်ထင်သည်မည်၏။ ဤသို့ထင်သော ယခု
ယခုကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ ငှေးငှေး
ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ နောင်နောင်
ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ ၁၆-ပါး
သော ယုံမှားချင်း ကင်းပျောက်ချင်းသည်၊ နိမိတ္တံယုံမှားကို လွန်သဖြင့်
စင်ကြယ်သည်မည်၏။

အနိစ္စတော မနုဿိကရောဇ္ဇော နိမိတ္တံ ယထာဘူတံ ဇာနာတိ
ပဿတိ၊ တေန ဝုစ္စတိ သမ္မာဒဿနံ၊ ဇေ တဒန္တယေန သဗ္ဗေ
သင်္ခါရ အနိစ္စတော သုဒိဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဧတ္ထ ကင်္ခါ ပဟိယတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနုဿိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။
နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနာတိ-ပဿတိ၊ သိမြင်၏။
တေန၊ ထိုသို့ဟုတ်သော အတိုင်း သိမြင်ချင်းကြောင့်။ သမ္မာဒဿနံ၊
မဘောက်မပြန်အမှန်မြင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေ၊ ဤသို့။ တဒန္တ
ယေန၊ ထိုသို့ မဘောက် မပြန် အမှန်မြင်သော ယခုဉာဏ်၏ နောက်သို့

ကန်၂၈တရုဏဝိသုဒ္ဓိ

အစဉ်လိုက်သော အားဖြင့်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသော အတိတ်—
အနာဂတ်-သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ သုဒိဋ္ဌာ၊ အမှန်
ထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ထင်သော နိမိတ္တ၌။
ကင်္ခါ၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းသည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။

ဤသို့ပြောဆို၊ အဓိပ္ပါယ်အလို၌၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာန
အစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တရုတရ၏အပိုင်း၊ အခြား၊ အပိုင်း
အခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့်အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍ ပြသော **သာဓက**
ကား။

နိမိတ္တန္တိ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ ယံ သင်္ခါရာနံ သမူဟာဒိ ဗာန
ဝသေန ကိစ္စပရိစ္ဆေဒတာယစ ဝေဝိဂ္ဂဟာနံ ဝိယ ဥပဋ္ဌာနံ၊ တံ
သင်္ခါရနိမိတ္တံ။

နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ်တည်း။
ကိစ္စပရိစ္ဆေဒတာယစ ဝေ၊ ကိစ္စကို ပိုင်းခြားသောအခြင်းအရာ၏ သာ
လျှင်။ ဝေဝိဂ္ဂဟာနံဝိယ-ဝေဝိဂ္ဂဟဂတိကာနံ၊ မိမိကိုယ်နှင့်အလား တူ
ကုန်သော။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ သမူဟာဒိဗာနဝသေန၊ သန္တတိ
ဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တရုတ
ရ အလိုအားဖြင့်။ ယံ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ထင်ချင်း။ တံ၊ ထိုသို့ထင်ချင်းသည်။
သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ္တမည်၏။

သင်္ခါရနိမိတ်၊ အနိစ္စထင်သော **သာဓကကား။**

ယသ္မာ အနိစ္စတာနာမ သင်္ခါရာနံ အဝိပရိတာကာရော၊ တတ္ထ
နိစ္စတာယ လေသဿာပိ အဘာဝတော အနိစ္စတော
ပဿန္တော ယထာဘူတံ ဇာနာတိ၊ တဗ္ဗဉာဏံ အဝိပရိတဂ္ဂဟ
ဏတာယ သမ္မာ ဒဿနံ။

ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ အနိစ္စတာ နာမ၊ အနိစ္စထင်သော အခြင်း
အရာမည်သည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အဝိပရိတာကာရော၊
မဘောက်မပြန် မှန်သောအခြင်းအရာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ၊
ထိုသင်္ခါရတို့၌။ နိစ္စတာယ၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာ၏။ လေသဿာပိ၊
အမြှောက်မျှလည်း။ အဘာဝတော၊ မရှိချင်းကြောင့်။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။
ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တဉ္ဇညဏံ၊ ထိုညဏ်သည်လည်း။ အဝိပရိတဂ္ဂဟဏတာယ၊ မဘောက်
မပြန် အမှန်ယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္မာဒဿနံ၊ သမ္မာဒဿနမည်
၏။

အကြောင်းနှင့်တကွနာမ် ရုပ်အစဉ်ဖြစ်သော ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-
အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ထင်သောသင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ ယုံမှားကိုပယ်သော
သာဓကကား။

အနိစ္စတာစနာမ ဥပ္ပတ္တိမတော၊ ဥပ္ပါဒေါစ ပစ္စယဝသေနာ
ဟိ အနိစ္စတာ သိဏ္ဍိမာနာ သင်္ခါရာနံ သပ္ပတ္တယတံ သာဓေန္တိ
ယထာဝုတ္တကင်္ခိပ္ပဟာနာယ သံဝတ္တတိ။

အနိစ္စတာစနာမ၊ အနိစ္စထင်သော အခြင်းအရာ မည်သည်ကား။
ဥပ္ပတ္တိမတော၊ ဖြစ်၍ ပျက်ချင်းသည်။ အနိစ္စတာစနာမ၊ အနိစ္စထင်သော
အခြင်းအရာပင်မည်၏။ ဥပ္ပါဒေါစ၊ ဖြစ်ချင်းသည်လည်း။ ပစ္စယဝသေနာ၊
အကြောင်း၏အလိုအားဖြင့်။ အနိစ္စတာစနာမ၊ အနိစ္စထင်သော အခြင်း
အရာပင်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနိစ္စတာ၊ အကြောင်း၏အလိုအားဖြင့်၊
အနိစ္စထင်သော အခြင်းအရာသည်။ သိဏ္ဍိမာနာ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။
သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ သပ္ပတ္တယတံ၊ ယုံမှားချင်း အကြောင်းရင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ သာဓေန္တိ၊ ပြီးစေသည်ဖြစ်၍။ ယထာဝုတ္တကင်္ခိပ္ပ
ဟာနာယ၊ ဆိုပြီးသောအတိုင်း ယုံမှားကိုပယ်ချင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏။

ဒုက္ခဟု ဣသညံရှိသော်။ ယခုယခုကိုယ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊
ယခုယခုနှုတ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယခုယခုစိတ်မှု အပြု အပြင်
အစီရင်၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အစဉ်ကို၊ သန္တတိဗာန
အစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏ ဗာနအစု၊ တခုတခု၏
အပိုင်းအခြား အပိုင်းအခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့်အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍
ပြသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ သုဝံသင်ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်၍၊ မတွေးမခေါ်၊ မမြော်
မဆ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရုပ် အစဉ်ဖြစ်သော၊ ယခုယခု ကိုယ်မှု-
နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်တို့၏ အကြားအကြား၊ ကိုယ်မှု
လည်းအား၊ နှုတ်မှုလည်းအား၊ စိတ်မှုလည်း အား၍နေသောကာလ၊

ကန်၂၈တရုဏဝိသုဒ္ဓိ

အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ယခုယခုဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်ကို၊ ဟုတ်သော အတိုင်းသိမြင်ချင်းသည်၊ ပဝတ္တထင်သည်မည်၏။

ဤသို့ထင်သော ယခုညဏ်၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခဟုရှုသည်ရှိသော်၊ ရှေးရှေးကိုယ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ရှေးရှေး နှစ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ရှေးရှေးစိတ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင် နှစ်မှု အပြု အပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင်စိတ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ အကြောင်း နှင့်တကွ ဖြစ်သောနာမ်ရုပ် အစဉ်ကို၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာန အစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တခုတခု၏ အပိုင်းအခြား အပိုင်း အခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့်အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍ ပြသောညဏ်ဖြင့်၊ သုခ်သင်ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်၍၊ မတွေးမခေါ်၊ မမြော်မဆ၊ အကြောင်းနှင့် တကွနာမ်ရုပ်အစဉ်ဖြစ်သော၊ ရှေးရှေး ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်တို့ ၏ အကြား အကြား၊ ကိုယ်မှုလည်းအား၊ နှစ်မှုလည်းအား၊ စိတ်မှု လည်း အား၍နေသောကာလ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ရှေးရှေးဘဝ အ လျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်နောင် ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်ကို၊ ဟုတ်သော အတိုင်း သိမြင်ချင်းသည်၊ ပဝတ္တထင်သည်မည်၏။

ဤသို့ထင်သော၊ ယခုယခု ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ် ပဝတ္တ၊ ရှေး ရှေးဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်ပဝတ္တ၊ နောင်နောင်ဘဝအလျှင် ဘဝင်အ စဉ်ပဝတ္တ၌၊ ၁၆-ပါးသောယုံမှားချင်းကင်းပျောက်ချင်းသည်၊ ပဝတ္တ ၌ ယုံမှားကိုလွန်သဖြင့် စင်ကြယ်သည်မည်၏။

ဒုက္ခတော မနသိကရောဇ္ဇော ပဝတ္တံ ယထာဘူတံ ဇာနာ တိ ပဿတိ၊ တေန ဝုစ္စတိ သမ္မာ ဒဿနံ၊ ဇေ တဒန္တယေန သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဒုက္ခတော သုဒိဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဧတ္ထ ကင်္ခါပဟိ ယတိ။

ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်။ ပဝတ္တံ၊ ပဝတ္တကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနာတိ-ပဿတိ၊ သိ မြင်၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဟုတ်သော အတိုင်းသိမြင်ချင်းကြောင့်။ သမ္မာ ဒဿနံ၊ မဘောက်မပြန် အမှန်မြင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။

၁၄၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တဒန္တယေန၊ ထိုသို့ မဘောက်မပြန် အမှန်မြင်သော ယခုဉာဏ်၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသော အတိတ်- အနာဂတ်- သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ သုဒိဋ္ဌာ၊ အမှန်ထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ထင်သော ပဝတ္တန္တိ။ ကင်္ခါ၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းသည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။

အနတ္တဟု ရှုသည်ရှိသော်။ ယခုယခုကိုယ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခု နှစ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုစိတ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အစဉ်ကို၊ သန္တတိဗာန အစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တခုတခု၏ အပိုင်းအခြား အပိုင်းအခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့် အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍ပြုသော ဉာဏ်ဖြင့် သုခ်သင်ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်၍၊ မတွေ့မခေါ်၊ မမြော်မဆ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရုပ်အစဉ်ဖြစ်သော၊ ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်ကို ဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်ချင်းသည်။ သင်္ခါရနိမိတ်ထင်သည် မည်၏။ ။ ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်တို့၏ အကြား အကြား၊ ကိုယ်မှုလည်း အား၊ နှစ်မှုလည်းအား၊ စိတ်မှုလည်းအား၍ နေသော ကာလ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ယခု ယခု ဘဝအလျဉ် ဘဝအစဉ်ကို ဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်ချင်းသည် ပဝတ္တထင်သည် မည်၏။ ။ ဤသို့ ထင်သော ယခု ဉာဏ်၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သောအားဖြင့်၊ အနတ္တဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ရှေးရှေးကိုယ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ရှေးရှေးနှစ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ရှေးရှေးစိတ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင်နှစ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင်စိတ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အစဉ်ကို၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တခုတခု၏ အပိုင်းအခြား အပိုင်းအခြား၊ မိမိကိုယ်နှင့် အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍ပြုသော ဉာဏ်ဖြင့် သုခ်သင်ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်၍၊ မတွေ့မခေါ်၊ မမြော်မဆ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ နာမ်ရုပ်အစဉ်ဖြစ်သော၊ ရှေးရှေးကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်ကို ဟုတ်သောအတိုင်း

ကနိဂါထာရုဏ္ဏိသုဒ္ဓိ

သိမြင်ချင်းသည်၊ သင်္ခါရနိမိတ် ထင်သည်မည်၏။ ရှေးရှေးကိုယ်မှု-
 နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-
 အပြုအပြင်အစီအရင်တို့၏ အကြားအကြား၊ ကိုယ်မှုလည်းအား၊ နှစ်မှု
 လည်းအား၊ စိတ်မှုလည်းအား၍နေသောကာလ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊
 ရှေးရှေးဘဝအလျဉ်ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်နောင်ဘဝ အလျဉ်ဘဝင်အစဉ်
 ကို၊ ဟုတ်သောအတိုင်းသိမြင်ချင်းသည်၊ ပဝတ္တထင်သည်မည်၏။ ။
 ဤသို့ထင်သော ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်
 သင်္ခါရနိမိတ္တ။ ရှေးရှေးကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်
 သင်္ခါရနိမိတ္တ။ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်
 သင်္ခါရနိမိတ္တ။ ယခုယခု ဘဝအလျဉ် ဘဝင်အစဉ် ပဝတ္တ။ ရှေးရှေး
 ဘဝ အလျဉ် ဘဝင်အစဉ် ပဝတ္တ။ နောင်နောင်ဘဝအလျဉ် ဘဝင်အစဉ်
 ပဝတ္တ။

ဤနိမိတ္တ၊ ဤပဝတ္တ၌၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားချင်းကင်းပျောက်ချင်းသည်၊ နိမိတ္တ-
 ပဝတ္တ၌ ယုံမှားကို လွန်သဖြင့် စင်ကြယ်သည်မည်၏။

အနတ္တတော မနုဿိကရောဇ္ဇော နိမိတ္တဉ္စ ပဝတ္တဉ္စ ယထာ
 ဘူတံ ဇာနာတိ ပဿတိ၊ တေန ဝုစ္စတိ သမ္မာ ဒဿနံ၊ ဇဝံ
 တဒန္တယေန သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တတော သုဒိဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဧတ္ထ
 ကင်္ခါ ပဟိယတိ။

အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနုဿိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံးသွင်းသည် ရှိသော်။
 နိမိတ္တဉ္စ၊ နိမိတ္တကို၎င်း။ ပဝတ္တဉ္စ၊ ပဝတ္တကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
 ဇာနာတိ-ပဿတိ၊ သိမြင်၏။ တေန၊ ထိုသို့ဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်ချင်း
 ကြောင့်။ သမ္မာဒဿနံ၊ မဘောက်မပြန် အမှန်မြင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ တဒန္တယေန၊ ထိုသို့မဘောက် မပြန် အမှန်မြင်သော
 ယခုညဉ်၏ နောက်သို့အစဉ်လိုက်သော အားဖြင့်။ သဗ္ဗေဓမ္မာ၊ အလုံး
 စုံသော အတိတ်-အနာဂတ်တရားတို့သည်။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။
 သုဒိဋ္ဌာ၊ အမှန်ထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့
 ထင်သော နိမိတ္တ-ပဝတ္တ၌။ ကင်္ခါ၊ ၁၆-ပါးသောယုံမှားချင်းသည်။ ပဟိ
 ယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဤသို့ နိမိတ္တ၌ ယုံမှားကို လွန်သဖြင့် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တ၌ ယုံမှားကို လွန်သဖြင့် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ နိမိတ္တ-ပဝတ္တ၌ ယုံမှားကို လွန်သဖြင့် စင်ကြယ် ချင်းကြောင့်။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ဤသို့ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်သော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တာဘက် ကမ်းရောက်သော ယောဂီ၏ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊ သိပုံ၊ မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စပြီးဆုံးပုံ၊ ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ၊ အလုံးစုံကိုအသေ အချာမှတ်ဘို့ရာကား။

ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမည်သော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တာဘက်ကမ်း ရောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ဟူသည်ကား။ ယုတ်လည်း မယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ ဝီရိယထောက်ပံ့သော ဝိပဿနာစိတ်ကို ဥပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။

အညီအညွတ် ရှု၍နေပုံကား။

ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တဟု ရှုသော ကာလ၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏ ဗာနအစု၊ တရတရ၊ ယခုယခု ကိုယ်မှု- နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီ အရင်၊ ရှေးရှေးကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ နောင်နောင် ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုဘဝအလျဉ်ဘဝင် အစဉ်၊ ရှေးရှေးဘဝအလျဉ်ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်နောင်ဘဝအလျဉ်ဘဝင် အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံတပြုန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ် ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တဩမဇ္ဈတ္တ ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။ အညီအညွတ်ရှု၍ နေသော ကာလ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ ဘာဝနာချိန် ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်အောင်၊ ဆောင်၍ပြုသော ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စမရှိသော အလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် အသိလက္ခဏာဘူသောအလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ ပညာက ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စလွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကို ပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေဘာဝနာချိန် ကျလည်းကျ၏။

တထာ ပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ သာဓကံ အဇ္ဈု ပေက္ခာတိ ဥပေက္ခာ ဝုသေန၊ ပညာဝုသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

တထာပဂ္ဂဟိတံ၊ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီ
အမျှ ဝီရိယထောက်ပံ့သောအတိုင်းဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။
ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဥပေက္ခာအလိုအားဖြင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဇ္ဈိ
ပေက္ခတိ၊ အညီအညွတ်ရှု၏။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယပညာအလို
အားဖြင့်၊ ပညိန္ဒြိယံ။ ပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သော
ကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ **ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေ ဘာဝနာချိန်**
ကျပုံကား။ ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-
အနတ္တဟု ရှုသောကာလ၊ သန္တတိဗ္ဗာနအစု၊ သမူဟဗ္ဗာနအစု၊ ကိစ္စဗ္ဗာန
အစု၊ အာရမ္မဏဗ္ဗာနအစု၊ တခုတခု၊ ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-
အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ဂြေ့ဂြေ့ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီ
အရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယခု
ယခုဘဝအလျှင်ဘဝင်အစဉ်၊ ဂြေ့ဂြေ့ဘဝအလျှင်ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်
နောင် ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ
တပြုန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို တကြ
မဇ္ဈိတ္တုပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ အညီ အညွတ် ရှုသောကာလ၊
ဝိပဿနာစိတ် ကိလေသာမှ လွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ် ကိလေသာမှ
လွတ်သောကာလ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ
ဘာဝနာချိန်ကျ၏။ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ
ဘာဝနာချိန် ကျမှ၊ ခဏတိုင်း ခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ အနိစ္စ-
ဒုက္ခ-အနတ္တဟု ရှုသောကာလ၊ သန္တတိဗ္ဗာနအစု၊ သမူဟဗ္ဗာနအစု၊
ကိစ္စဗ္ဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗ္ဗာနအစု၊ တခုတခု၊ ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-
စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ဂြေ့ဂြေ့ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်
အစီအရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊
ယခုယခုဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ ဂြေ့ဂြေ့ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊
နောင်နောင်ဘဝအလျှင်ဘဝင်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ
တပြုန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြ
မဇ္ဈိတ္တုပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ အညီအညွတ်ရှုသောကာလ၊ ကိလေ
သာကို ပယ်သောကိစ္စဝိပဿနာပညိန္ဒြေဘာဝနာချိန်ကျပြီဟုဝိပဿနာ

ဉာဏ်အား ဈေးရှုထင်အောင်၊ ဆောင်၍ပြုသော ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စမရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် အသိလက္ခဏာတူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ လွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကို ပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေဘာဝနာချိန် ကျလည်းကျ၏။

ဥပေက္ခာဝသေန နာနတ္တကိလေသေဟိ စိတ္တံ ဝိမုတ္တတိ၊
ဝိမောက္ခဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

ဥပေက္ခာဝသေန၊ ဥပေက္ခာအလိုအားဖြင့်။ နာနတ္တကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသောကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဝိမုတ္တတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်သောအလိုအားဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြေယံ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေဘာဝနာချိန် ကျ၍ ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံကား။ ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တဟု ရှုသောကာလ၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တချတချ၊ ယချယချ ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ဈေးဈေး ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင် ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယချယချဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ ဈေးဈေးဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်နောင်ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ အလိုလို ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ တပြုန်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ အညီအညွတ်ရှုသောကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ် ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့်၊ ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့သည်၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူကြကုန်၏။ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူကြသောအနက်ကြောင့် ယောဂီ၏ဉာဏ်အား၊ ၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့သည် ပြည့်စုံချင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။

ကန်၂၈တရုဏ်သုဒ္ဓိ

ဝိမုတ္တတ္တာ တေ ဓမ္မာ ဧကရသာ ဟောန္တိ၊ ဧကရသဋ္ဌေန
ဘာဝနာ။

ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊
ထိုတရားတို့သည်။ ဧကရသာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စတူကြကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော
ကိစ္စတူကြသောအနက်ကြောင့်။ ယောဂိနော၊ ယောဂီ၏။ ဉာဏဿ၊
ဉာဏ်အား။ ဘာဝနာ၊ ၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့သည်။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံ
ချင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

၄-ပါးသော ဘာဝနာဟူသော်ကား။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌
ပါသော သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ သမာဓိက- ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေ
သာကို ငြိမ်းသော ကိစ္စ-သမထ။ ပညာက-အနုသယ ကိလေသာကို
ပယ်သော ကိစ္စ-ဝိပဿနာ။ ဤသမထ၊ ဤဝိပဿနာ၊ ၂-ပါးတို့၏ တပါး
သည် တပါးကို မလွန်ကြသော အနက်သဘောသည်ကား၊ ဘာဝနာ
တပါး။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ
က-အသဒ္ဓိယ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ဝီရိယိန္ဒြေက-ကော
သဇ္ဇ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ သတိန္ဒြေက-ပမာဒ ကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ။ သမာဓိန္ဒြေက-ဝိက္ခေပ ကိလေသာမှ လွတ်သော
ကိစ္စ။ ပညိန္ဒြေက-မောဟ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ဤသို့
ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ တူကြသောအနက်
သဘောသည်ကား၊ ဘာဝနာတပါး။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော
သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါး
သော တရားတို့ကို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ
တူမျှအောင် ဝီရိယက- ရှက်ဆောင်သော အနက် သဘောသည်ကား၊
ဘာဝနာတပါး။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာအား
ဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏
ဥပါဒ်ဓဏကို ဌိဓဏက၊ ဌိဓဏကို ဘင်ဓဏက၊ အလေ့အလာတွင်
သောအားဖြင့် အစဉ်မပြတ်မှီဝဲသော အနက်သဘောသည်ကား၊ ဘာဝ
နာတပါး။ ။(ဤသို့ ဘာဝနာအားဖြင့် ၄-ပါး)

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သမာဓိပညာနံ အနုတိဝတ္တနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြိယာနံ
ဧကရသဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊
အာသေဝနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ ဣမာ စတသော ဘာဝနာ။

သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ အနုတိဝတ္တနုဋ္ဌေန၊
တပါးသည်တပါးကို မလွန်သောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာ
လည်းတပါး။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိ ၅-ပါးတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာ
မှ လွတ်သော ကိစ္စတူကြသောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာ
လည်းတပါး။ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့ကို
ကိုယ်စီကိုယ်ငါ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ တူမျှအောင် ဝီရိယက
ရွက်ဆောင်သော အနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာလည်းတပါး။
အာသေဝနုဋ္ဌေန၊ မှီဝဲသောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာလည်း
တပါး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာတို့သည်။ ဣမာစတသော၊
ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။

ထို ၄-ပါးသောဘာဝနာတို့တွင်၊ တပါးတပါးသောဘာဝနာသည်၊
သံကိလေသာဘာဝနာ၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာ အားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့
တွင်၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏ ကိလေ
သာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို မပြုသော ဘာဝနာသည်၊
သံကိလေသာဘာဝနာမည်၏။ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ
လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသောဘာဝနာသည်၊ ဝေါဒါန
ဘာဝနာမည်၏။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော ဣန္ဒြိ ၅-ပါးတို့၏
ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို မပြုသော ဘာဝ
နာသည်၊ သံကိလေသာဘာဝနာမည်၏။ ဣန္ဒြိ ၅-ပါးတို့၏ ကိလေသာ
မှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသော ဘာဝနာသည်၊
ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော ဝီရိယ ၇-ပါး
တို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို မပြုသော
ဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသာဘာဝနာမည်၏။ ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေ
သာမှလွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသောဘာဝနာသည်၊
ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော၊ အာသေဝနာ
၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို မပြု

ကန်၂၆တရုဏ်သုဒ္ဓိ

သော ဘာဝနာသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ အာသေဝနာ ၇-ပါး တို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုသော ဘာဝနာသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။

သံကိလေသဝေါဒါနေသုတိ သမာဓိပညာနံ သမရသတာယ အကရဏံ ဘာဝနာယ သံကိလေသော၊ ကရဏံ ဝေါဒါနံ၊ တထာ သေသေသုပိ။

သံကိလေသဝေါဒါနေသုတိ၊ သံကိလေသဝေါဒါနေသု-ဟူသည် ကား။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုချင်းသည်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးချင်းတည်း။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရဏံ၊ ပြုချင်းသည်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ချင်းတည်း။ သေသေသုပိ၊ အကြွင်းတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။

ဤသို့ သံကိလေသဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ညစ်ညူးချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်သော သံကိလေသ ဘာဝနာ၏ ထိုထိုအပြစ်ကို၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော ဝေါဒါနဘာဝနာ၏ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂဇီဝိဂ္ဂေအဘို့ကာလ၊ ပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်၊ ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ-ဟု၊ ရှုသောကာလ၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊ အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တရုတရု၊ ယရုယရု ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ဂြေ့ဂြေ့ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင် ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယရုယရုဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ ဂြေ့ဂြေ့ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်နောင်ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ အလိုလို မထင်ချင်းသည်၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည်၏။ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်။ ။ ခဏတိုင်းခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ-ဟု ရှုသောကာလ၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာန

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အစု၊ အာရမ္မဏာစာနအစု၊ တစုတစု၊ ယခုယခု၊ ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု
 အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ရှေးရှေး ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီ
 အရင်၊ နောင်နောင်ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခု
 ယခု ဘဝအလျဉ်ဘဝင်အစဉ်၊ ရှေးရှေးဘဝအလျဉ် ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်
 နောင်ဘဝအလျဉ် ဘဝင်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်ချင်းသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝ
 နာမည်၏။ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်၏ဟု ရှုကြည့်၍၊ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်
 ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်သော သံကိလေသဘာဝနာကိုပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်
 ချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီး
 စေတတ်သော၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပွားပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့်
 ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ ကိလေသာ
 မှလွတ်သော ကိစ္စတူကြသော၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အချင်းချင်း
 တပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိကုန်သော၊ အကြင် ၄-ပါးသော
 အခြင်းအရာဘာဝနာတို့သည်၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်ပြီးဆုံး
 ချင်းသို့မရောက်သော၊ သံကိလေသ ဘာဝနာကို ပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်ချင်း
 ကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီးစေ
 တတ်သော၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပွား ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့်
 ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ ကိလေသာမှ
 လွတ်သောကိစ္စ တူကြသော၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီး
 ဆုံးချင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသို့
 ရောက်၏ဟူသည်လည်း၊ ထိုပါဠိဟာဂိယဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿ
 နာ မရှုမီ ရှေးအတို့ကာလက၊ သုခသင်၍ ပြီးဆုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဤသို့ပြီးဆုံးသော ဘာဝနာ၏ အရာဌာန၌၊ သုခသင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်၊
 ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်း။ ဤသို့ မဆိုသော်လည်း၊ ဆိုသလို၊
 ထို ၄-ပါးသောအခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်၊ အကြံကြောင့်ပြီးဆုံး
 ကြကုန်၏။ ထိုကြောင့်၊ ၇-ပါးသောတရားတို့၏ တပါးသည် တပါးကို
 မလွန်ချင်း အစရှိသော ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသောအားဖြင့်၊ ကိလေသာ
 အညစ်အကြေးမတင်၊ ဖြူစင်သောဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိလေသာကို
 ပယ်သောကိစ္စ၊ ပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းကို
 သိအပ်၏ဟုဆို။

ကန်ဂိတရဏဝိသုဒ္ဓိ

ဝေမေတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ တံတံ အာဒီနဝံ
 ဒေါသံ အာနိသံသံ ဂုဏံ ပုရေတရံ ပါဠိဟာရိယညဏောန
 ဒိသွာ ယထာ အညမညာ နတိဝတ္တနာဒယော ဟောန္တိ တထာ
 ဘာဝနာယ သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ တေနေဝ ဉာဏောန ဝိသောမိ
 တတ္တာ၊ ဝိသောနေဉ္ဇေတ္ထ သမ္ပဟံသနံ၊ တေ အာကာရာ ယသ္မာ
 နိပ္ပန္နာ တသ္မာ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန ပရိ
 ယောဒါပကဿ ဉာဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန သမ္ပဟံသနာ
 ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသုသံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ ထိုသံကိလေသဘာ
 ဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့၌။ တံတံအာဒီနဝံဒေါသံ၊ ထိုထိုအပြစ်
 ကို။ တံတံအာနိသံသံဂုဏံ၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။ ပုရေ
 တရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဠိဟာရိယညဏောန၊ ပါဠိဟာရိယညဏ်ဖြင့်။ ဒိသွာ၊
 ရှုကြည့်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အညမညာနတိဝတ္တနာဒယော၊
 အချင်းချင်းတပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိကုန်သော။ ယေအာ
 ကာရာ၊ အကြင် ၄-ပါးသောအခြင်းအရာဘာဝနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သမ္ပဟံသိ
 တတ္တာ၊ ပြီးဆုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနေဝညဏောန၊ ထိုပါဠိဟာ
 ရိယညဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသောမိတတ္တာ၊ သုမ်သင်၍ ပြီးဆုံးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြီးဆုံးသောဘာဝနာ၏အရာ
 ဌာန၌။ ဝိသောဓနံ၊ သုမ်သင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်။ သမ္ပဟံသနံ၊ ဘာဝနာ၏
 ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အရတ္တမ္ပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ ရတ္တံဝိယ၊
 ဆိုသလို။ တေအာကာရာ၊ ထို ၄-ပါးသောအခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဓမ္မာနံ၊ ၇-ပါးသောတရားတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန၊ တပါး
 သည်တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိသော ဘာဝနာပြီးဆုံးသော အားဖြင့်။
 ပရိယောဒါပကဿ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင်၊ ဖြူစင်သော။
 ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊
 ပြီးဆုံးသောအလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဤသို့ ၄-ပါးသောဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသို့လည်း ရောက်သော၊
 ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ ပြီးဆုံးချင်းသို့လည်း
 ရောက်သော၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိလည်းမည်သော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ
 ဉာဏ် တဘက်ကမ်းသို့လည်း ရောက်သော၊ ယောဂီ၏ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ
 ဉာဏ် ထင်ပုံ၊မြင်ပုံ၊သိပုံ၊မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ကိလေသာကိုပယ်ပုံ။ ကိလေသာ
 ကိုပယ်သော ကိစ္စပြီးဆုံးပုံ၊ ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ၊
 အလုံးစုံကို အသေအချာမှတ်တို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရှေ့အပြီးသတ်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဤကားမဂ်၊ဤကားမဂ်မဟုတ်၊ဤသို့မဂ်ဟုတ်သည်၊မဂ်မဟုတ်သည်
 ကိုသိ၍၊ တည်သောဉာဏ်သည် မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။
 ထိုမဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိမည်သော ဉာဏ်ကို ပြီးစေလိုသော
 ယောဂီသည်၊ တဘက်ကမ်းရောက်သော ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်၊
 အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တဟု ရှုသောကာလ၊ သန္တတိဗာဒအစု၊ သမူဟ
 ဗာဒအစု၊ ကိစ္စဗာဒအစု၊ အာရမ္မဏဗာဒအစု၊ တရတရ၊ ယရယရ
 ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု- အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ရှေးရှေးကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-
 စိတ်မှု- အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နောင်နောင် ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-
 အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယရယရဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ ရှေးရှေးဘဝ
 အလျှင်ဘဝင်အစဉ်၊ နောင်နောင်ဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊အကြောင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အစဉ်ကို၊ တဘက်ကမ်းရောက်သော နာမ
 ရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့်၊ ဤကားနာမ်၊ ဤကားရုပ်ဟု အမှတ်ပြုသော
 အလိုအားဖြင့်၊အစုလိုက်၊ အခဲလိုက်၊အပေါင်းလိုက်သာဖြစ်၍၊ ဥပါဒ်-
 ဋီ-ဘင်-အားဖြင့်၊သင်္ခါတလက္ခဏာထင်တယ်မဆိုရ။သဘာဝလက္ခဏာ
 မျှသာထင်သော၊ တရတရ၊ အစုအစုဖြစ်သောရုပ်ကို၊ တရတရ၊ အစု
 အစုဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ တရတရ၊ အစုအစုဖြစ်သော သညာကို၊တရ
 တရ၊အစုအစုဖြစ်သောသင်္ခါရကို၊တရတရ၊အစုအစုဖြစ်သောဝိညာဏ်
 ကို၊သာမညလက္ခဏာသို့တင်၍၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ယရခဏအားဖြင့် မထင်
 သော်လည်း၊ နောင်ထင်ရန်၊ ခန္ဓာ- နာမ်- ရုပ်သို့ သွင်းသော်လည်း၊
 အတွင်းဝင်မည်လည်းမဟုတ်တတ်။ ခန္ဓာ-နာမ်-ရုပ်မှ လွတ်သော်လည်း

မချွတ်လွတ်မည်လည်း မဟုတ်တတ်။ တဇ္ဇာပညတ်၊ ပရမတ် အစစ် မဟုတ်။ မဟုတ်သော်လည်း၊ ပရမတ်သဘော ထင်အောင်ပြောလျှင် ဟောလျှင်၊ ဝေါဟာရတွင်သော အခြင်းအရာကိုယူဆောင်၍၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာ၊ ပျက်သောအခြင်းအရာကို၊ အနိစ္စဟု၊ ဖြစ်ချင်း-ပျက်ချင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော အခြင်းအရာကို ဒုက္ခဟု၊ မဖြစ်မီက မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု၊ တောင့်တ-မရ။ ဖြစ်သာဖြစ်ရ၊ ဖြစ်ရသော်လည်း၊ မပျက်ပါစေလင့်ဟု၊ တောင့်တ မရ။ ပျက်သာပျက်ရ၊ အလိုသို့ မလိုက်သောအခြင်းအရာကို အနတ္တ ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍ သုံးသပ် သော ကလာပသမ္မသနဉာဏ်ကို၊ ရှေးဦးစွာအားထုတ်အပ်၏ဟုဆို။

အယံ မဂ္ဂေါ အယံ န မဂ္ဂေါတိ ဇေံ မဂ္ဂဉ္စ အမဂ္ဂဉ္စ ဥတွာ ဌိတံ ဉာဏံ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ တံ သမ္မာဒေတုကာမေန ကလာပသမ္မသနသင်္ခါတာယ နယဝိပဿနာယ တာဝ ယောဂေါ ကရဏီယော။

အယံ၊ ဤသည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မဟုတ်။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အမဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်မဟုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဌိတံဉာဏံ၊ တည်သောဉာဏ်သည်။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထိုမဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိမည်သော ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒေတုကာမေန၊ ပြီးစေလိုသော။ ယောဂိနာ၊ ယောဂီ သည်။ ကလာပသမ္မသနသင်္ခါတာယ၊ အစုအစုပြု၍သုံးသပ်ချင်းကြောင့် ကလာပသမ္မသနဟုဆိုအပ်သော။ နယဝိပဿနာယ၊ နယဝိပဿနာဖြင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

ဤသို့ပြောဆို၊ အဓိပ္ပါယ်အလို၌၊ သာမညလက္ခဏာကို၊ ခန္ဓာ-နာမ်- ရုပ် သို့သွင်းသော်လည်း၊ အတွင်းဝင်မည်လည်း မဟုတ်တတ်။ ခန္ဓာ- နာမ်- ရုပ်မှ လွတ်သော်လည်း၊ မချွတ် လွတ်မည်လည်း မဟုတ်တတ်။ တဇ္ဇာပညတ်ဟုဆို၍သော သာဓကကား။

တယိမေ တယောပိ အာကာရာ အသဘာဝဓမ္မတ္တာ ခန္ဓ ပရိယာပန္နာ နဟောန္တိ၊ ခန္ဓေဟိ ဝိနာ အနုပလတ္တနိယတော ခန္ဓဝိနိမုတ္တာပိ န ဟောန္တိ၊ ခန္ဓေ ပန ဥပါဒါယ ဝေါဟာရ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဝသေန လက္ခမာနာ တဒါဒိနဝရိတာဝနာယ ဝိသေသကာရ
ဏာဘူတာ တဇ္ဇာပညတ္တိဝိသေသာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

တပိမေ- တယောဣမေ၊ တယောပိ၊ အဘာဝါကာရ- အဘိဏ္ဍ
ပဋိပိဋ္ဌနာကာရ-အဝသဝတ္တနာကာရ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ဣမေ
အာကာရာ၊ ဤအခြင်းအရာ အာကာရတို့သည်။ အသဘာဝ ဓမ္မတ္တာ၊
သဘောတရားမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ခန္ဓပရိယာပန္နာ၊ ခန္ဓာ၌
အကြီးဝင်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာတို့နှင့်။ ဝိနာ၊
ကင်း၍။ အနုပလက္ခနိယတော၊ မရအပ်သောကြောင့်။ ခန္ဓဝိနိမုတ္တာပိ၊
ခန္ဓာမှလွတ်ကုန်သည်လည်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ခန္ဓေပန၊ ခန္ဓာတို့ကို
ကား။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝေါဟာရဝသေန၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုသော အလို
အားဖြင့်။ လက္ခမာနာ၊ ရအပ်ကုန်သော။ တဒါဒိနဝရိတာဝနာယ၊ အဘာဝါ
ကာရ-အဘိဏ္ဍပဋိပိဋ္ဌနာကာရ-အဝသဝတ္တနာကာရ ထို ၃-ပါးသော
အခြင်းအရာအာကာရတို့၏ အပြစ်ကို ထင်စွာပြချင်း၏။ ဝိသေသ
ကာရဏာဘူတာ၊ ထူးသောအကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ တဇ္ဇာပညတ္တိ
ဝိသေသာ၊ တဇ္ဇာပညတ်အထူးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏။

ဤသို့ နောက်ဥဒယဗ္ဗယညဏ်ဖွင့်ဒီကာ၌၊ သာမညလက္ခဏာကို၊
တဇ္ဇာပညတ်ဟု ဆုံးဖြတ်သောကြောင့်၊ ယခု သမ္မသနညဏ်ဖွင့်ဒီကာ၌၊
သာမညလက္ခဏာကို၊ တဇ္ဇာပညတ်ဟု၊ ဆုံးဖြတ်သောအရာ၌၊ ဘဂ္ဂိ
ဒယဗ္ဗယဟု၊ ပျက်သောပုဒ်ကို မပျက်အောင်၊ တဇ္ဇာ ဒယဗ္ဗယဟုပြင်၍။

တာနိ ပန တဇ္ဇာ ဒယဗ္ဗယ ပိဋ္ဌာဝသ ဝတ္တနာကာရ မုခေန
ဂဟေတဗ္ဗတော သမာရောပိတရူပါနိ ဝိယ ဂယုန္တိတိ ဝုတ္တံ
သာမညလက္ခဏံ အာရောပေတွာတိ-ဟု ရှုတ်။

တာနိပန၊ ထိုအနိစ္စတာ၊ ဒုက္ခတာ၊ အနတ္တတာ၊ သာမညလက္ခဏာ
တို့ကိုကား။ တဇ္ဇာ ဒယဗ္ဗယ ပိဋ္ဌာဝသဝတ္တနာကာရ မုခေန၊ တဇ္ဇာ
ပညတ်၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာ၊ ပျက်သောအခြင်းအရာကိုရှု၊ တဇ္ဇာ
ပညတ်၊ နှိပ်စက်သောအခြင်းအရာကိုရှု၊ တဇ္ဇာပညတ်၊ အလိုသို့မလိုက်
သော အခြင်းအရာကိုရှုသောအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗတော၊ ယူအပ်သော
ကြောင့်။ သမာရောပိတရူပါနိဝိယ၊ အဆင်းအရောင် မရှိသောဝတ္ထု

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

တချခုန့်၊ တင်အပ်သော အဆင်းအရောင်တို့ကိုကဲ့သို့။ ဂယုန္တိ၊ ယူအပ် ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ သာမညလက္ခဏံ အာရောပေတွာတိ ဣဒံစနံ၊ သာမည လက္ခဏံအာရောပေတွာ-ဟူသော ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ် ပြီ၊ ဟုအနက်ပေး။

အားထုတ်ပုံကား။ ခန္ဓာ၅-ပါး။ ခန္ဓါရ ၆-ပါး။ အာရုံ၆-ပါး။ ဝိညာဏ် ၆-ပါး။ ဖဿ ၆-ပါး။ ဝေဒနာ ၆-ပါး။ သညာ ၆-ပါး။ စေတနာ ၆-ပါး။ တဏှာ ၆-ပါး။ ဝိတက် ၆-ပါး။ ဝိစာရ ၆-ပါး။ ဓာတ် ၆-ပါး။ ကသိုဏ်း ၁၀-ပါး။ ကောဋ္ဌာသ ၃၂-ပါး။ အာယတန ၁၂-ပါး။ ဓာတ် ၁၀-ပါး။ ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါး။ ဓာတ် ၃-ပါး။ ဘဝ ၉-ပါး။ ဈာန် ၄-ပါး။ အပ္ပမညာ ၄-ပါး။ သမာပတ် ၄-ပါး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ ။ ဤသို့ ကောဋ္ဌာသအားဖြင့် ၂၃-ပါး။ ။ ထို ၂၃-ပါးသော ကောဋ္ဌာသတို့တွင်၊ ခန္ဓာကောဋ္ဌာသ၌။

မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ စက္ခုဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ သောတဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ ဗာနဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ ဇိဋ္ဌါဒွါရိကဝိထိကျ သော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ် ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ ကာယဒွါရိကဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏ တိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်ဟုအမှတ်ပြု သဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ မနောဒွါရိကဝိထိကျသောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏ တိုင်း။ ။ သွားသောခဏ၊ သွား-သွားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တ က္ခဏတိုင်း။ ။ ပြန်သောခဏ၊ ပြန်-ပြန်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင် ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏ တိုင်း။ ။ တယ်လှမ်းသော ခဏ၊ တယ်လှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု အမှတ်ပြု သဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း။

စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ညှာထွမ်းသောခဏ၊ ညှာထွမ်း-ထွမ်းတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။တူရူကြည့်သောခဏ၊ တူရူကြည့်-ကြည့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်-ကြည့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ကွေးသောခဏ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ဆန့်သောခဏ၊ ဆန့်-ဆန့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ဒုက္ခ-သဗ္ဗိတ်-သင်္ကန်း-အဝတ်-အရုံ-တစုံတခု ကိုင်ယူသောခဏ၊ ကိုင်ယူ-ယူတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။သောက်သောခဏ၊ သောက်-သောက်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ခဲသောခဏ၊ ခဲ-ခဲတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။လျက်သောခဏ၊ လျက်-လျက်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်-စွန့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်-စွန့်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။ ။ပြောဆိုသောခဏ၊ ပြောဆို-ပြောဆိုတယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ထင်ချက်ရမှ၊ မနောဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း။

ဝတ္ထု-ဒွါရ-အာရုံနှင့် တက္ခ၊ ဖဿ-ဝေဒနာ-သညာ-စေတနာ-ဝိညာဏ်-ဒွါရပဝတ္ထု၊ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ-ကာလ။ ဘောက်ပြန်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောရုပ်။ ခံစားသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဝေဒနာ။ အမှတ်ပြုသော သဘောလက္ခဏာတခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော သညာ။ အားထုတ်သော သဘောလက္ခဏာတခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော သင်္ခါရ။ အာရုံပြုသော သဘောလက္ခဏာတခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဝိညာဏ်။ ။ဤသို့ တခု တခု၊ အစုအစု ဖြစ်သော ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ် ၅-ပါး တို့တွင်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောရုပ်၊ အတိတ်ဖြစ်သောရုပ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောရုပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရုပ်၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်သောရုပ်၊ သူ့ သန္တာန်ဖြစ်သောရုပ်၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသောရုပ်၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ရုပ်၊ ယုတ်နိမ့်သောရုပ်၊ မြင့်မြတ်သောရုပ်၊ ဝေးသောရုပ်၊ နီးသောရုပ်၊ ဤ ၁၁-ရပ် ဌာန၌ဖြစ်သော၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောရုပ်ကို အနိစ္စ ဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနဉာဏ် ၁-ခု။ ဒုက္ခဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနဉာဏ် တခု။ အနတ္တဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနဉာဏ်တခု။

ယံကိဉ္စိ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အဏ္ဏတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံဝါ သုခုမံဝါ ဟိနံဝါ ပဏီတံဝါ ယံဒူရေ သန္တိ ကေဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္မသနံ၊ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္မသနံ၊ အနတ္တတော ဝဝတ္ထ ပေတိ ဧကံ သမ္မသနံ။

ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ အဏ္ဏတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန် လည်းဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်း ဖြစ်၏။ ဩဠာရိကံဝါ၊ ရုန်းရင်း ကြမ်းတမ်း သည်လည်း ဖြစ်၏။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့ သည်လည်းဖြစ်၏။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ပဏီတံဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်၏။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်၏။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံရူပံ၊ ထိုအလုံးစုံသောရုပ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သော ဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ ဝဝတ္ထ ပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တခုတခု အစုအစုဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ အတိတ်ဖြစ်သောဝေဒနာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ မိမိသန္တာန် ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ သူ့ သန္တာန် ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ ရုန်းရင်း ကြမ်းတမ်းသောဝေဒနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဝေဒနာ၊ ယုတ်နိမ့်သော ဝေဒနာ၊ မြင့်မြတ်သောဝေဒနာ၊ ဝေးသောဝေဒနာ၊ နီးသောဝေဒနာ၊ ဤ၁၁-ရပ်ဌာန၌ဖြစ်သော၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဝေဒနာကို အနိစ္စဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနဉာဏ်တခု။ ဒုက္ခဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသန ဉာဏ်တခု။ အနတ္တဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနဉာဏ်တခု။

ယာကာစိ ဝေဒနာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတ္တတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဩဠာဂိကာဝါ သုခုမာဝါ ဟိနာဝါ ပဏီတာဝါ ယာ ဒူရေ သန္တိကေဝါ၊ သဗ္ဗံ ဝေဒနံ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္မသနံ၊ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္မသနံ၊ အနတ္တတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္မသနံ။

ယာကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ အတ္တတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်း ဖြစ်၏။ ဩဠာ ဂိကာဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်လည်းဖြစ်၏။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်၏။ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်၏။ ပဏီတာ ဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်၏။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်၏။ သန္တိ ကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ ဝေဒနံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဝေဒနာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ။ သုံးသပ်သော ဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရ ဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။

တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော သညာ၊ အတိတ်ဖြစ်သော သညာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော သညာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သညာ၊ မိမိသန္တာန် ဖြစ်သောသညာ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သောသညာ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း သောသညာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသညာ၊ ယုတ်နိမ့်သောသညာ၊ မြင့်မြတ်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သောသညာ၊ ဝေးသောသညာ၊ နီးသောသညာ၊ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ ဖြစ်သော၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောသညာကို၊ အနိစ္စဟုပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနညဏ်တခု။ ဒုက္ခဟုပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနညဏ်တခု။ အနတ္တဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနညဏ်တခု။

ယာကာစိ သညာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတ္တတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဇ္ဇာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟိနာဝါ ပဏီတာဝါ ယာဒူရေသန္တိကေဝါ၊ သဗ္ဗံသညံ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထပေတိ ဇေကံ သမ္မသနံ၊ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဇေကံ သမ္မသနံ၊ အနတ္တတော ဝဝတ္ထပေတိ ဇေကံ သမ္မသနံ။

ယာကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ ယာသညာ။ အကြင် သညာသည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်- ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ အတ္တတ္တံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်းဖြစ်၏။ ဩဇ္ဇာရိကာဝါ၊ ရုန်းရင်း ကြမ်းတမ်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်၏။ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်၏။ ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်၏။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံသညံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သညာကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောညဏ်သည်။ ဇေကံ၊ တခု။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောညဏ်သည်။ ဇေကံ၊ တခု။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောညဏ် သည်။ ဇေကံ၊ တခု။

တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော သင်္ခါရ၊ အတိတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သင်္ခါရ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ် သော သင်္ခါရ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော သင်္ခါရ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသင်္ခါရ၊ ယုတ်နိမ့်သောသင်္ခါရ၊ မြင့်မြတ် သောသင်္ခါရ၊ ဝေးသောသင်္ခါရ။ နီးသောသင်္ခါရ။ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ ဖြစ်သော၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောသင်္ခါရကို၊ အနိစ္စဟုပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနညဏ်တခု။ ဒုက္ခဟုပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနညဏ်တခု။ အနတ္တဟု ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနညဏ်တခု။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယေကေစိ သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အဏ္ဏတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဩဠာရိကာဝါ သုခုမာဝါ ဟိနာဝါ ပဏီတာဝါ ယေ ဒူရေ သန္တိကေဝါ၊ တေ သဗ္ဗေ သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထ ပေတိ ဇေကံ သမ္မသနံ၊ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဇေကံ သမ္မသနံ၊ အနတ္တတော ဝဝတ္ထပေတိ ဇေကံ သမ္မသနံ။

ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့ သည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကြ ကုန်၏။ အဏ္ဏတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့ သန္တာန်လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ဩဠာရိကာဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည် လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်ကြကုန် ၏။ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ် သည်လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ သန္တိ ကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ တေသဗ္ဗေသင်္ခါရေ၊ ထိုအလုံးစုံ သောသင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဇေကံ၊ တခု။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဇေကံ၊ တခု။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ် သောဉာဏ်သည်။ ဇေကံ။ တခု။

တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောဝိညာဏ်၊ အတိတ်ဖြစ်သောဝိညာဏ်၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ မိမိသန္တာန် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်သောဝိညာဏ်၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း သော ဝိညာဏ်၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ သောဝိညာဏ်၊ ယုတ်နိမ့်သောဝိညာဏ်၊ မြင့်မြတ်သော ဝိညာဏ်၊ ဝေးသော ဝိညာဏ်၊ နီးသော ဝိညာဏ်၊ ဤ ၁၁-ရပ်ဌာန၌ဖြစ်သော တခုတခု၊ အစုအစု ဖြစ်သောဝိညာဏ်ကို၊ အနိစ္စဟု ပိုင်းခြား၏၊ သမ္မသနုဉာဏ်တခု၊ ဒုက္ခဟု ပိုင်းခြား၏၊ သမ္မသနု ဉာဏ်တခု။ အနတ္တဟုပိုင်းခြား၏၊ သမ္မသနုဉာဏ်တခု။

ယံကိဗ္ဗိ ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အဏ္ဏတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဩဠာရိကံဝါ သုခုမံဝါ ဟိနံဝါ ပဏီတံဝါ ယံ ဒူရေ သန္တိကေဝါ၊ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ အနိစ္စတော ဝဝတ္ထပေတိ ဇေကံ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဒုက္ခတော ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အနတ္တတော
ဝဝတ္ထပေတိ ဧကံ သမ္ဗုဒ္ဓံ။

ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော။ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အတိတာ
နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ အတ္တတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်
လည်းဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်းဖြစ်၏။ ဩဠာရိကံဝါ၊ ရုန်းရင်း
ကြမ်းတမ်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်း
ဖြစ်၏။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်၏။ ပဏီတံဝါ မြင့်မြတ်သည်
လည်းဖြစ်၏။ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်၏။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်
လည်းဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံဝိညာဏံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်ကို။ အနိစ္စ
တော၊ မမြဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်
သည်။ ဧကံ၊ တခု။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။
သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးသပ်သောဉာဏ်သည်။ ဧကံ၊ တခု။ အနတ္တတော၊ အစိုး
မရဟု။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သုံးသပ်သော ဉာဏ်
သည်။ ဧကံ၊ တခု။ **။(ဤကား အားထုတ်ပုံ)**

သုံးသပ်ပုံကား။

ရုပ်၌ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး၊ ဝေဒနာ၌ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ
၅-ပါး။ သညာ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး။ သင်္ခါရ၌ထင်အောင်
သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး။ ဝိညာဏ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး။

ထို ၅-ပါး၊ ၅-ပါးတို့တွင်၊ ရုပ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး
ဟူသော်ကား။ အတိတတိက်အားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။
အတ္တတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဩဠာရိကဒုက္ခအား
ဖြင့်ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ
၁-ပါး။ ဒုရဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။

ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊

အတိတတိက်အားဖြင့်ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယ
ဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ သမ္ဗုဒ္ဓနေ ဉာဏံ။

အတ္တတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ရူပံ အတ္တတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ။

ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ရူပံ ဩဠာရိကံဝါ သုခုမံဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန ဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ရူပံ ဟိနံဝါ ပဏီတံဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ။

ဒုရေဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ရူပံ ဒုရေဝါ သန္တိကေဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ။

အတိတာနာဂတာပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္ပသနေဉာဏံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်မည်၏။

အတ္တတ္တံပါ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်း ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဩဠာရိကံဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊
သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော
အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်
ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။
အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။(ပ)။

ဟိနံဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်
လည်းဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။
အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊
အစိုးမရ။(ပ)။

ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း
ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ခယဋ္ဌေန ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊
မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။
အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
ဇူတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချူးရုံးရ၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြား
သောပညာသည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်မည်၏။

ဝေဒနာ၌ ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါး ဟူသော်ကား။ အတိ
တတိကံအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့်
ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်
သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။
ဒုရေဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။

ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊

အတိတတိကံအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကား။

ဝေဒနာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ သမ္မသနေ ညဏံ။

၁၆၄

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝေဒနာ အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝေဒနာ ဩဠာရိကာဝါ သုရမာဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝေဒနာဟိနာဝါ ပဏီတာဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေဉာဏံ။

ဒူရေဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝေဒနာ ဒူရေဝါ သန္တိကေဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္မသနေဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။

ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (၀)။

ဩဠာရိကာဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း သည်လည်းဖြစ်သော။ သုခံမာဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (၀)။

ဟိနာဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (၀)။

ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချူးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်မည်၏။

သညာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါးဟူသော်ကား။

အတိတတိက်အားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဒုရေဒုက္ခအားဖြင့်ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။

ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊

အတိတတိက်အားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သညာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေညဏံ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သညာ အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာ
နေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သညာဩဠာရိကာဝါ သုခုမာဝါ အနိစ္စာခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာအသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာဝဝတ္ထာ
နေပညာ သမ္မသနေဉာဏံ။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သညာ ဟိနာဝါ ပဏီတာဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာ
နေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဒူရေဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သညာဒူရေဝါ သန္တိကေဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာ
နေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။
သညာ၊ သညာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊
မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။
အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြား
သောပညာသည်။ သမ္မသနေဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်
လည်းဖြစ်သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်
ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

ဩဠာရိကာဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

ဟိနာဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချူးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္ပသနေဉာဏံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်မည်၏။

သင်္ခါရ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါးဟူသော်ကား။

အတိတတိကံအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ အဇ္ဈတ္တဒုက္ခံအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဩဠာရိကဒုက္ခံအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဟိနဒုက္ခံအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဒုရေဒုက္ခံအားဖြင့်ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။

ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊

အတိတတိကံအားဖြင့်ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေပညာ သမ္ပသနေဉာဏံ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သင်္ခါရာ အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပဿနေ ဉာဏံ။

ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သင်္ခါရာ ဩဠာရိကာဝါ သုရမာဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပဿနေ ဉာဏံ။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သင်္ခါရာ ဟိနာဝါ ပဏီတာဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပဿနေ ဉာဏံ။

ဒူရေဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

သင်္ခါရာ ဒူရေဝါ သန္တိကေဝါ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပဿနေ ဉာဏံ။

အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္ပဿနေဉာဏံ၊ သမ္ပဿနဉာဏ်မည်၏။

အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။(ပ)။

ဩဠာရိကာဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုခုမာဝါ၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။(ပ)။

ဟိနာဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဏီတာဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။(ပ)။

ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္တာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္ပသနေညဏံ၊ သမ္ပသနညဏံမည်၏။

ဝိညာဏံ၌ ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါးဟူသော်ကား။ အတိတတိကံအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ အတ္တတ္တဒုကံအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဩဠာရိကဒုကံအားဖြင့်ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဟိနဒုကံအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။ ဒုရေဒုကံအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၁-ပါး။

ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊

အတိတတိကံအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကား။

ဝိညာဏံ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန် အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္တာနေပညာ သမ္ပသနေ ညဏံ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝိညာဏံ အဇ္ဈတ္တံဝါ ဗဟိဒ္ဓါဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ သမ္ပသနေညဏံ။

ဩဠာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝိညာဏံ ဩဠာရိကံဝါ သုရမံဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ သမ္ပသနေညဏံ။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ဝိညာဏံ ဟိနံဝါ ပဏီတံဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယ
ဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ သမ္ပသနေညဏံ။

ဒူရေဒုက္ခအားဖြင့် ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကား။

ဝိညာဏံ ဒူရေဝါ သန္တိကေဝါ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ သမ္ပသနေညဏံ။

အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊
မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။
အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချူးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြား
သော ပညာသည်။ သမ္ပသနေညဏံ၊ သမ္ပသနညဏ်မည်၏။

အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ မိမိသန္တာန်လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ သူ့သန္တာန်
လည်းဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်
ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။
အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဩဇ္ဇာရိကံဝါ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊
ထိမ်မွေ့နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခယ
ဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်
အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလို
မကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

ဟိနံဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံဝါ၊ မြင့်မြတ်သည်
လည်းဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်
ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။
အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ (ပ)။

ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း
ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်
ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။
အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချူးရုံးစု၍။ ၀၀တ္ထာ
နေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်
မည်၏။ (ဤကာ၊ တိက်ဒုက်အာ၊ ဖြင့် ခန္ဓာငါးပါး၌ ထင်အောင်သုံး
သပ်ပုံ ငါးပါး-ငါးပါး)

(အရပ်အားဖြင့် ၁၁-ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တအားဖြင့် သုံးပါး-
သုံးပါး)

အတိတတိက်အားဖြင့် ရုပ်၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ အတိတံ ရူပံ တံ အတိတေယေဝ ဝိဏံ၊ နယိမံ ဘဝံ
သမ္ပတ္တန္တိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာ
ရကဋ္ဌေန။ ယံ အနာဂတံ အနန္တရဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ တမ္ပိ
တတ္ထေဝ ဝိယိဿတိ၊ န တတောပရံ ဘဝံ ဂမိဿတိတိ
အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။
ယံ ပစ္စုပ္ပန် ရူပံ တမ္ပိ ဣဝေ ဝိယတိ၊ န ဣတော ဂစ္ဆတိ
တိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန
နာတိ သမ္မသတိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအတိတ် ဖြစ်သောရုပ်သည်။ အဘိတေယေဝ၊ အတိတ်ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣမံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ နသမ္ပတ္တံ၊ မလာမရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက် အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျ သောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနန္တရဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ တမ္ပိ၊ ထို အနာဂတ်ဖြစ်သော ရုပ်သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝ၌သာ လျှင်။ ဝိယိဿတိ၊ ကုန်လတ်။ တတော၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိဿတိ၊ မရောက်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ် သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျ သောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ် ၏။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သောရုပ်သည်လည်း။ ဣဝေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ယခုဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယ ဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရက ဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အဇ္ဈတ္တဗျာဓိအားဖြင့် ရုပ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ အဇ္ဈတ္တရူပံ တမ္ပိ အဇ္ဈတ္တမေဝ ဝိယတိ၊ နဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရ ကဋ္ဌေန ယံ ဗဟိဒ္ဓါရူပံ တမ္ပိ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ ဝိယတိ၊ နအဇ္ဈတ္တ ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိသမ္မသတိ။

ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုမိမိ သန္တာန်ဖြစ်သောရုပ်သည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ၊ သူ့ သန္တာန်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
 ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊
 အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်
 ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသူ့သန္တာန်ဖြစ်သော ရုပ်သည်လည်း။ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ၊
 သူ့သန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ အန္တတ္တာဘာဝံ၊ မိမိသန္တာန်၏အဖြစ်
 သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။
 အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။
 အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဩဇ္ဇာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ရုပ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ ဩဇ္ဇာရိကံ ရူပံ တမ္ပိ ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ ဝိယတိ၊ နသုရမ
 ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
 အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ သုရမံ ရူပံ တမ္ပိ သုရမေယေဝ ဝိယတိ၊
 နဩဇ္ဇာရိကဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယ
 ဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း၏။ တမ္ပိ၊
 ထိုရုန်းရင်း ကြမ်းတမ်းသော ရုပ်သည်လည်း။ ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ၊
 ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ သုရမဘာဝံ၊
 သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယ
 ဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်
 သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော
 အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်
 ၏။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသိမ်
 မွေ့နူးညံ့သောရုပ်သည်လည်း။ သုရမေယေဝ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၌
 သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဩဇ္ဇာရိကဘာဝံ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း
 သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော
 အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်
ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ရုပ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ ဟိနံ ရူပံ တမ္ပိ ဟိနေယေဝ ဝိယတိ၊ န ပဏီတာဘာဝံ
ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာ
ရကဋ္ဌေန။ ယံ ပဏီတံ ရူပံ တမ္ပိ ပဏီတေယေဝ ဝိယတိ၊
နဟိနဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ဟိနံ၊ ယုတ်နိမ့်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုယုတ်နိမ့်
သောရုပ်သည်လည်း။ ဟိနေယေဝ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊
ကုန်၏။ ပဏီတာဘာဝံ၊ မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊
အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မ
သတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ပဏီတံ၊ မြင့်မြတ်၏။
တမ္ပိ၊ ထိုမြင့်မြတ်သောရုပ်သည်လည်း။ ပဏီတေယေဝ၊ မြင့်မြတ်သည်
၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဟိနဘာဝံ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၏ အဖြစ်သို့။
နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။
အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊
အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဒူရဒုက္ခအားဖြင့် ရုပ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ ဒူရေ ရူပံ တမ္ပိ ဒူရေယေဝ ဝိယတိ၊ န သန္တိကောဘာဝံ
ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာ
ရကဋ္ဌေန။ ယံ သန္တိကောရူပံ တမ္ပိ သန္တိကေယေဝ ဝိယတိ၊
န ဒူရေဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနုပိသုဒ္ဓိ

ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ဒုရေ၊ ဝေး၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဝေးသောရုပ်သည်လည်း။ ဒုရေယေဝ၊ ဝေးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိကုန်၏။ သန္တိကောဘာဝံ၊ နီးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနုတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ သန္တိကော၊ နီး၏။ တမ္ပိ၊ ထိုနီးသောရုပ်သည်လည်း။ သန္တိကေယေဝ၊ နီးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိကုန်၏။ ဒုရေဘာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနုတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

(အရပ်အားဖြင့် ဘဝ-ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနုတ္တအားဖြင့်၊ သုံးပါး-သုံးပါး)

အတိတတိကံအားဖြင့် ဝေဒနာ၌ထင်စအောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ အတိတာ ဝေဒနာ သာ အတိတေယေဝ ဝိဏာ၊ နယိမံ ဘဝံ သမ္ပတ္တာတိအနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနုတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ အနာဂတာ အနန္တရဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ သာပိတတ္ထေဝ ဝိယိဿတိ၊ န တတောပရံ ဘဝံ ဂမိဿတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနုတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ ပစ္စုပ္ပန္နာ ဝေဒနာ သာပိ ဣဓေဝ ဝိယတိ၊ န ဣတော ဂစ္ဆတိတိအနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနုတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတိဘာ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်။ အတိတေယေဝ၊ အတိတ်ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣမံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ နသမ္ပတ္တာ၊ မလာမရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရက

ဋ္ဌေန၊ အလိမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အနန္တရဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိသတိ၊ ဖြစ်လတ်။ သာပိ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယိသတိ၊ ကုန်လတ်။ တတော၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။ ပရိဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိသတိ၊ မရောက်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်း။ ဣဝေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ယခုဘဝမှ။ ပရိဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ဝေဒနာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ အဇ္ဈတ္တံ ဝေဒနာ သာပိ အဇ္ဈတ္တမေဝ ဝိယတိ၊ နဗဟိဒ္ဓါ ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ ဗဟိဒ္ဓါဝေဒနာ သာပိ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ ဝိယတိ၊ န အဇ္ဈတ္တဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနတိ သမ္မသတိ။

ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုမိမိသန္တာန်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ၊ သူ့သန္တာန်၏ အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုသူ့ သန္တာန်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်လည်း။ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ၊ သူ့သန္တာန်၌ သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တဘာဝံ၊ မိမိသန္တာန်၏အဖြစ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဩဠာရိကခုတ်အားဖြင့် ဝေဒနာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ ဩဠာရိကာ ဝေဒနာ သာပိ ဩဠာရိကေယေဝ ဝိယတိ၊ နုသုခုမဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ သုခုမာ ဝေဒနာ သာပိ သုခုမေ ယေဝ ဝိယတိ၊ နဩဠာရိက ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဩဠာရိကာ၊ ရုန်းရင်းကြမ်း တမ်း၏။ သာပိ၊ ထိုရုန်းရင်း ကြမ်းတမ်းသော ဝေဒနာသည်လည်း။ ဩဠာရိကေယေဝ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ သုခုမဘာဝံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ သာပိ၊ ထိုသိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဝေဒနာသည်လည်း။ သုခုမေယေဝ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဩဠာရိ က ဘာဝံ၊ ရုန်းရင်း ကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဟီနဒုက္ခအားဖြင့် ဝေဒနာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာဟီနာ ဝေဒနာ သာပိ ဟီနေယေဝ ဝိယတိ၊ နပဏီတ ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ ပဏီတာ ဝေဒနာ သာပိ ပဏီတေယေဝ ဝိယတိ၊ နဟီနဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ဗသတိ။

ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဟီနာ၊ ယုတ်နိမ့်၏။ သာပိ၊ ထိုယုတ်နိမ့်သော ဝေဒနာသည်လည်း။ ဟီနေယေဝ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၌ သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတဘာဝံ၊ မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။ ပဏီတာ၊ မြင့်မြတ်၏။ သာပိ၊ ထိုမြင့်မြတ်သောဝေဒနာ သည်လည်း။ ပဏီတေယေဝ၊ မြင့်မြတ်သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဟီနဘာဝံ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက် အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျ သောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဒူရေဒုက္ခအားဖြင့် ဝေဒနာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ ဒူရေ ဝေဒနာ သာပိ ဒူရေယေဝ ဝိယတိ၊ နသန္တိကေ ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ သန္တိကေ ဝေဒနာ သာပိ သန္တိကေ ယေဝ ဝိယတိ၊ နဒူရေဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ဗသတိ။

ယာ ဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဒူရေ၊ ဝေး၏။ သာပိ၊ ထိုဝေး သောဝေဒနာသည်လည်း။ ဒူရေယေဝ၊ ဝေးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ သန္တိကေဘာဝံ၊ နီးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
 ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊
 အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ သန္တိကေ၊
 နိုး၏။ သာပိ၊ ထိုနိုးသော ဝေဒနာသည်လည်း။ သန္တိကေ ယေဝ၊
 နိုးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဒုရေဘာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်သို့။
 နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။
 အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊
 ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊
 အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

(အရပ်အားဖြင့် ဗဒ-ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ-အားဖြင့်၊ သုံးပါး-
 သုံးပါး။)

အတိတတိကံအားဖြင့် သညာ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ အတိတာ သညာ သာ အတိတေယေဝ ဝိဏာ၊ န ယိဝံ
 ဘဝံ သမ္ပတ္တာတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
 အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ အနာဂတာ အနန္တရဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
 သာပိ တတ္ထေဝ ဝိယိဿတိ၊ န တတော ပရံဘဝံ ဂမိဿတိတိ
 အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။
 ယာ ပစ္စုပ္ပန္နာ သညာ သာပိ ဣဇေဝ ဝိယတိ၊ န ဣတော
 ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာ
 ရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယာ သညာ၊ အကြင်သညာသည်။ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။ သာ၊
 ထိုအတိတ်ဖြစ်သော သညာသည်။ အတိတေယေဝ၊ အတိတ်ဘဝ၌
 သာလျှင်။ ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဝံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ န သမ္ပတ္တာ၊ မလာ
 မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။
 ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာ
 ရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယာ သညာ၊
 အကြင်သညာသည်။ အနန္တရဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဖြစ်လတံ့။ သာပိ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သောသညာသည်လည်း။ တစ္ဆေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်လတံ့။ တတော ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိသတိ၊ မရောက်လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ ဣဓေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ယခုဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် သညာ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ အဇ္ဈတ္တံသညာ သာပိ အဇ္ဈတ္တမေဝ ဝိယတိ၊ နဗဟိဒ္ဓါ ဘာဝံဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ၊ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာဗဟိဒ္ဓါသညာ သာပိ ဗဟိဒ္ဓါယေဝဝိယတိ န အဇ္ဈတ္တဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုမိမိသန္တာန်ဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ၊ သူ့သန္တာန်၏ အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်၏။ သာပိ၊ ထိုသူ့သန္တာန်ဖြစ်သော သညာသည်လည်း။ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ၊ သူ့သန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘာဝံ၊ သိမ်သန္တာန်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဩဇ္ဇာရိကဒုက္ခအားဖြင့် သညာ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ ဩဇ္ဇာရိကာ သညာ သာပိဩဇ္ဇာရိကေယေဝ ဝိယတိ၊ န သုခုမဘာဝံဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ သုခုမာ သညာ သာပိ သုခုမေယေဝ ဝိယတိ နဩဇ္ဇာရိကဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ ဩဇ္ဇာရိကာ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း၏။ သာပိ၊ ထိုရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသောသညာသည်လည်း။ ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်၌ သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ သုခုမဘာဝံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ သာပိ၊ ထိုသိမ်မွေ့နူးညံ့သောသညာသည်လည်း။ သုခုမေယေဝ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဩဇ္ဇာရိကဘာဝံ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် သညာ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာဟိနာ သညာ သာပိ ဟိနေယေဝ ဝိယတိ၊ န ဝဏိတဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ ပဏီတာ သညာ သာပိ ပဏီ
တေယေဝ ဝိယတိ။ န ဟိနဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန
ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ဗသတိ။

ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ ဟိနာ၊ ယုတ်နိမ့်၏။ သာပိ၊ ထို
ယုတ်နိမ့်သော သညာသည်လည်း။ ဟိနေယေဝ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၌သာ
လျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတာဘာဝံ၊ မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆ
တိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊
မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။
အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။
ပဏီတာ၊ မြင့်မြတ်၏။ သာပိ၊ ထိုမြင့်မြတ်သော သညာသည်လည်း။
ပဏီတေယေဝ၊ မြင့်မြတ်သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဟိနဘာဝံ
ယုတ်နိမ့်သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊
ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော
အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော
အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဒူရေဒုက် အားဖြင့် သညာ၌ ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ ဒူရေ သညာ သာပိ ဒူရေယေဝ ဝိယတိ။ န သန္တိကေ
ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ သန္တိကေ သညာ သာပိ သန္တိကေယေ
ဝ ဝိယတိ။ န ဒူရေဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ဗသတိ။

ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ ဒူရေ၊ ဝေး၏။ သာပိ၊ ထိုဝေးသော
သညာသည်လည်း။ ဒူရေယေဝ၊ ဝေးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။
သန္တိကေဘာဝံ၊ နီးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊
အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ သန္တိကေ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

နိုး၏။ သာပိ၊ ထိုနိုးသောသညာသည်လည်း။ သန္တိကေယေဝ၊ နိုးသည်၌ သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဒုရောဘာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနုတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

(အရပ်အားဖြင့် ၁၁-ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနုတ္တ-အားဖြင့် သုံးပါး သုံးပါး။)

အတိတတိကံအားဖြင့် သင်္ခါရ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယေ အတိတာ သင်္ခါရာ တေ အတိတေယေဝ ဝိဏာ၊ န ယိမံဘဝံ သမ္ပတ္တာတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနုတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယေ အနာဂတာ အနန္တရဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ တေပိ တတ္ထေဝ ဝိယိဿန္တိ၊ န တတောပရံဘဝံ ဂမိဿန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနုတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယေ ပဗ္ဗုပ္ပန္နာ သင်္ခါရာ တေပိ ဣဝေဝ ဝိယန္တိ၊ န ဣတော ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနုတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အတိတေယေဝ၊ အတိတ်ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိဏာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ။ ဣမံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ နသမ္ပတ္တာ၊ မလာမရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနုတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ အနန္တရဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်။ တေပိ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယိဿန္တိ၊ ကုန်ကုန်လတ်။ တတော၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိဿန္တိ၊ မရောက်ကုန်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။
 ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။
 အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။
 ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရ
 တို့သည်လည်း။ ဣဓေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။
 ဣတော၊ ယခုဘဝ၌။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်
 ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ
 ကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။
 အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် သင်္ခါရ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယေ အဇ္ဈတ္တံ သင်္ခါရာ တေပိ အဇ္ဈတ္တမေဝ ဝိယန္တိ၊
 န ဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန
 အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယေ ဗဟိဒ္ဓါ သင်္ခါရာ တေပိ ဗဟိဒ္ဓါ
 ယေဝ ဝိယန္တိ၊ န အဇ္ဈတ္တဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန
 ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တေပိ၊ ထိုမိမိသန္တာန် ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တ
 မေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ၊ သူ့
 သန္တာန်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊
 ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်
 သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလို
 မကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊
 သုံးသပ်၏။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူ့သန္တာန်
 ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူ့သန္တာန်ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း။
 ဗဟိဒ္ဓါယေဝ၊ သူ့သန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တဘာဝံ၊
 မိမိသန္တာန်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊
 ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သာအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊အလိုမကျ
သာအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊
သုံးသပ်၏။

ဩဇ္ဇာရိကဒုက္ခအားဖြင့် သင်္ခါရ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယေဩဇ္ဇာရိကာသင်္ခါရာတေပိ ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ ဝိယန္တိ၊
န သုခုမဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယေ သုခုမာ သင်္ခါရာတေပိ သုခု
မေယေဝ ဝိယန္တိ၊ နဩဇ္ဇာရိကာဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယ
ဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပ
သတိ။

ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဩဇ္ဇာရိကာ၊ ရုန်းရင်းကြမ်း
ဘမ်းကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်
လည်း။ ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊
ကုန်ကုန်၏။ သုခုမဘာဝံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊
မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊
မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
ကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊
အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်
သင်္ခါရတို့သည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသိမ်မွေ့
နူးညံ့ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း။ သုခုမေယေဝ ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့
သည်၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ ဩဇ္ဇာရိကာဘာဝံ၊ ရုန်းရင်းကြမ်း
ဘမ်းသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊
ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်
သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလို
မကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊
သုံးသပ်၏။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် သင်္ခါရ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယေ ဟိနာ သင်္ခါရာတေပိ ဟိနေယေဝ ဝိယန္တိ၊ န ပဏိတ
ဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အသာရကဋ္ဌေန။ ယေ ပဏီတာ သင်္ခါရာ တေပိ ပဏီတေ
ယေဝ ဝိယန္တိ၊ န ဟိနဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဟိနာ၊ ယုတ်နိမ့်ကုန်၏။ တေပိ၊
ထိုယုတ်နိမ့်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ဟိနေယေဝ၊ ယုတ်နိမ့်
သည်၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ ပဏီတာဘာဝံ၊ မြင့်မြတ် သည်၏
အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော
အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်
ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလို မကျသော
အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်
၏။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ပဏီတာ၊ မြင့်မြတ်ကုန်၏။
တေပိ၊ ထိုမြင့်မြတ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ပဏီတေယေဝ၊
မြင့်မြတ်သည်၌သာလျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ ဟိနဘာဝံ၊ ယုတ်နိမ့်သည်
၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊
ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်
သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလို
မကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊
သုံးသပ်၏။

ဒူရေဒုက္ခအားဖြင့် သင်္ခါရ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယေ ဒူရေ သင်္ခါရာ တေပိ ဒူရေယေဝ ဝိယန္တိ၊ န သန္တိ
ကေဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယေ သန္တိကေ သင်္ခါရာ တေပိ
သန္တိကေယေဝ ဝိယန္တိ၊ န ဒူရေဘာဝံ ဂစ္ဆန္တိတိ အနိစ္စာ ခယ
ဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ တေပိ၊
ထိုဝေးကုန်သောသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ဒူရေယေဝ၊ ဝေးသည်၌သာ
လျှင်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်၏။ သန္တိကေဘာဝံ၊ နီးသည်၏ အဖြစ်သို့။
နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။
အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဆင်းရဲကုန်၏။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အ
 ဟတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယေသင်္ခါရာ၊
 အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ သန္တိကေ၊ နိုးကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုနိုးကုန်သော
 သင်္ခါရတို့သည်လည်း။ သန္တိကေယေဝ၊ နိုးသည်၌သာလျှင်။ ဝိသန္တိ၊
 ကုန်ကုန်၏။ ဒုရေဘာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။
 ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။
 အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

(အရပ်အားဖြင့် ၁၁-ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ-အားဖြင့် သုံးပါး
 သုံးပါး။)

အတိတတိကံ အားဖြင့် ဝိညာဏ်၌ ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ အတိတံ ဝိညာဏံ တံ အတိတေယေဝ ဝိဏံ၊ န ယိပံ
 ဘဝံ သမ္ပတ္တန္တိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
 အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ အနာဂတံ အနန္တရဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
 တမ္ပိ တတ္ထေဝ ဝိယိဿတိ၊ န တတောပရံ ဘဝံ ဂမိဿတိတိ
 အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ
 ပစ္စုပ္ပန် ဝိညာဏံ တမ္ပိ ဣဓေဝ ဝိယတိ၊ န ဣတော ဂစ္ဆတိတိ
 အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ
 သမ္မသတိ။

ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။ တံ၊
 ထိုအတိတ်ဖြစ်သောဝိညာဏ်သည်။ အတိတေယေဝ၊ အတိတ်ဘဝ၌
 သာလျှင်။ ဝိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣပံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ နသမ္ပတ္တံ၊ မလာမရောက်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
 ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊
 အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံဝိညာဏံ၊
 အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အနန္တရဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ်။ တမ္ပိ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော ဝိညာဏ် သည်လည်း။

၁၈၈ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ သတိ၊ ကုန်လတံ။ တတော၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိသတိ၊ မရောက်လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်လည်း။ ဣဝေဝ၊ ယခု ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ယခုဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက် ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

အဇ္ဈတ္တဒုက္ခအားဖြင့် ဝိညာဏ်၌ ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ အဇ္ဈတ္တံ ဝိညာဏံ တမ္ပိ အဇ္ဈတ္တမေဝ ဝိယတိ၊ န ဗဟိဒ္ဓါ ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ ဗဟိဒ္ဓါ ဝိညာဏံ တမ္ပိ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ ဝိယ တိ၊ န အဇ္ဈတ္တဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယ ဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုမိမိသန္တာန်ဖြစ်သောဝိညာဏ်သည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိ သန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓါဘာဝံ၊ သူ့သန္တာန်၏အဖြစ် သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူ့သန္တာန်ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသူ့သန္တာန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ် သည်လည်း။ ဗဟိဒ္ဓါယေဝ၊ သူ့သန္တာန်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တဘာဝံ၊ မိမိသန္တာန်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော
အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဩဇ္ဇာရိကဒုက္ခအားဖြင့် ဝိညာဏ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ ဩဇ္ဇာရိကံ ဝိညာဏံ တမ္ပိ ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ ဝိယတိ၊
န သုခုမဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ သုခုမံဝိညာဏံ တမ္ပိ သုခုမေ
ယေဝ ဝိယတိ၊ နဩဇ္ဇာရိကဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန
ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယံဝိညာဏံ၊ အကြင် ဝိညာဏ်သည်။ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရုန်းရင်း
ကြမ်းတမ်း၏။ တမ္ပိ၊ ထိုရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသော ဝိညာဏ်သည်လည်း။
ဩဇ္ဇာရိကေယေဝ၊ ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။
သုခုမဘာဝံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အ
လိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊
သုံးသပ်၏။ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့
၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသိမ်မွေ့နူးညံ့သော ဝိညာဏ်သည်လည်း။ သုခုမေယေဝ၊
သိမ်မွေ့နူးညံ့သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဩဇ္ဇာရိကဘာဝံ၊ ရုန်းရင်း
ကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊
ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော
အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်
ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဟိနဒုက္ခအားဖြင့် ဝိညာဏ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ ဟိနံ ဝိညာဏံ တမ္ပိ ဟိနေယေဝ ဝိယတိ၊ န ပဏီတ
ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ ပဏီတံ ဝိညာဏံ တမ္ပိ ပဏီတေယေဝ
ဝိယတိ၊ န ဟိနဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ ဟိနံ၊ ယုတ်နိမ့်၏။ တမ္ပိ၊ ထို
ယုတ်နိမ့်သောဝိညာဏ်သည်လည်း။ ဟိနေယေဝ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၌သာ
လျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတဘာဝံ မြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊
မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။
ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရက
ဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ ပဏီတံ၊
မြင့်မြတ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုမြင့်မြတ်သောဝိညာဏ်သည်လည်း။ ပဏီတေယေဝ၊
မြင့်မြတ်သည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဟိနဘာဝံ၊ ယုတ်နိမ့်သည်၏
အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်
ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊
အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဒုရေဒုက်အားဖြင့် ဝိညာဏ်၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ ဒုရေ ဝိညာဏံ တမ္ပိ ဒုရေယေဝ ဝိယတိ၊ နသန္တိကေ
ဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
အသာရကဋ္ဌေန။ ယံ သန္တိကေ ဝိညာဏံ တမ္ပိ သန္တိကေယေဝ
ဝိယတိ၊ နဒုရေဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယ
ဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ ဒုရေ၊ ဝေး၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဝေးသော
ဝိညာဏ်သည်လည်း။ ဒုရေယေဝ၊ ဝေးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။
သန္တိကေဘာဝံ၊ နီးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်
သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော
အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။
ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ သန္တိကေ၊ နီး၏။ တမ္ပိ၊ ထိုနီးသော
ဝိညာဏ်သည်လည်း။ သန္တိကေယေဝ၊ နီးသည်၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊
ကုန်၏။ ဒုရေဘာဝံ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျ
သောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပသတိ၊
သုံးသပ်၏။

(ဤသို့အရပ်အားဖြင့် ၁၁ ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တအားဖြင့်
သုံးပါး-သုံးပါး။)

ရုပ်၌ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံငါးပါး၊ ဝေဒနာ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ
ငါးပါး၊ သညာ၌ ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံငါးပါး၊ သင်္ခါရ၌ ထင်အောင်
သုံးသပ်ပုံငါးပါး၊ ဝိညာဏ်၌ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံငါးပါး။ ။ထိုအတူ၊
ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ၊ တဏှာ၊ ဝိတက်၊
ဝိစာရ၊ ဓာတ်၊ ကသိုဏ်း၊ ကောဋ္ဌာသ၊ အာယံတန၊ ဓာတ်၊ ဣန္ဒြေ၊ ဓာတ်၊
ဘဝ၊ ဈာန်၊ အပ္ပမညာ၊ သမာပတ်၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊
ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဇ္ဇာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊
ဇာတိ-၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံငါးပါး-တို့တွင်၊

အတိတတိကအားဖြင့် ဇာတိ၌ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယာ အတိတာ ဇာတိ သာ အတိတေယေဝ ဝိဏာ၊
န ယိမံ ဘဝံ သမ္ပတ္တာတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာ အနာဂတာ အနန္တရဘဝေ
နိဗ္ဗတ္တိဿတိ သာပိ တတ္ထေဝ ဝိယိဿတိ၊ န တတောပရံ
ဘဝံ ဂမိဿတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ ဘယဋ္ဌေန
အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန။ ယာပစ္စုပ္ပန်ာ ဇာတိ သာပိ ဣဓေဝ
ဝိယတိ၊ န ဣတော ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စာ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခာ
ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေနာတိ သမ္ပသတိ။

ယာဇာတိ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။ သာ၊ ထို
အတိတ်ဖြစ်သောဇာတိသည်။ အတိတေယေဝ၊ အတိတ်ဘဝ၌သာလျှင်။
ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣမံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ နသမ္ပတ္တာ၊ မလာမရောက်။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊
ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊
အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္ပ

သတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယာဇာတိ၊ အကြင်
 ဇာတိသည်။ အနန္တရဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။
 သာဝိ၊ ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော ဇာတိသည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့
 ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယိဿတိ၊ ကုန်လတံ့။ တတော၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။
 ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိဿတိ၊ မရောက်လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်
 အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျ
 သော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊
 သုံးသပ်၏။ ယာဇာတိ၊ အကြင်ဇာတိသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။
 သာဝိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဇာတိသည်လည်း။ ဣဝေဝ၊ ယခုဘဝ၌
 သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ယခုဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။
 နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သော အနက်ကြောင့်။
 အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သော အနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊
 ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊
 အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။

ဤသို့သုံးသပ်သောကာလ၊ အတိတ်ဘဝ၌ ဥဒယ၊ အနာဂတ်ဘဝ၌
 ဥဒယ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဥဒယ၊ အကြင်အခါကာလ၊ ၃-ဌာန ထင်၏။
 ထိုအခါ ကာလ၊ ဇရာမရဏ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံ ၅-ပါးတို့တွင်၊

အတိတတိက်အားဖြင့် ဇရာမရဏ၌ ထင်အောင်သုံးသပ်ပုံကား။

ယံ အတိတံ ဇရာမရဏံ တံ အတိတေယေဝ ဝိဏံ၊ န ယိမံ
 ဘဝံ သမ္ပတ္တန္တိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ
 အသာရကဋ္ဌေန၊ ယံ အနာဂတံ အနန္တရဘဝေ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
 တမ္ပိ တတ္ထေဝ ဝိယိဿတိ၊ န တတော ပရံ ဘဝံ ဂမိဿတိတိ
 အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရကဋ္ဌေန၊
 ယံ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဇရာမရဏံ တမ္ပိ ဣဝေဝ ဝိယတိ၊ န ဣတော
 ဂစ္ဆတိတိ အနိစ္စံ ခယဋ္ဌေန ဒုက္ခံ ဘယဋ္ဌေန အနတ္တာ အသာရက
 ဋ္ဌေနာတိ သမ္မသတိ။

ယံ ဇရာမရဏံ၊ အကြင်ဇရာမရဏသည်။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။
 တံ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော ဇရာမရဏသည်။ အတိတေယေဝ၊ အတိတ်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိဏံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣမံဘဝံ၊ ယခုဘဝသို့။ နသမ္ပတ္တံ၊ မလာ
မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။
ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရက
ဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံဇရာမရဏံ၊
အကြင်ဇရာမရဏသည်။ အနန္တရာဘဝေ၊ အခြားမဲ့ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊
ဖြစ်လတံ။ တမ္ပိ၊ ထိုအနာဂတ် ဖြစ်သော ဇရာမရဏသည်လည်း။
တတ္ထေဝ၊ ထိုအခြားမဲ့ဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယိဿတိ၊ ကုန်လတံ။ တတော၊
ထိုအခြားမဲ့ဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂမိဿတိ၊ မရောက်
လတံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။
ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရက
ဋ္ဌေန၊ အလိုမကျသောအနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ယံ ဇရာမရဏံ၊ အကြင် ဇရာမရဏသည်။
ပစ္စုပ္ပန်ံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဇရာမရဏသည်
လည်း။ ဣဓေဝ၊ ယခုဘဝ၌သာလျှင်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ဣတော၊ ယခု
ဘဝမှ။ ပရံဘဝံ၊ နောက်ဘဝသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်
အပ်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ အသာရကဋ္ဌေန၊ အလိုမကျ
သော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမ္မသတိ၊
သုံးသပ်၏။

ဤသို့ သုံးသပ်သော ကာလ၊ အတိတ်ဘဝ၌ ဝယ၊ အနာဂတ်ဘဝ၌
ဝယ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဝယ၊ အကြင်အခါကာလ၊ ၃-ဌာနထင်၏။ ထိုအခါ
ကာလ၊ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကိုဝယ-
ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဖြစ်သောသဘောကို
ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသဖြင့်၊ ဥဒယ-ဝယ
လည်းထင်၏။ ဤသို့၊ ဥဒယ-ဝယ ထင်သော ကာလမှစ၍၊ ယခုဘဝ
ဖြစ်စေ၊ ရှေးဘဝဖြစ်စေ၊ နောင်ဘဝဖြစ်စေ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော
ကာလ ဘဝကို၊ ပဋိသန္ဓေက စုတိကျအောင်၊ ဝိပါက်ဝိညာဏ်ဌာန၊
ဇောဝိညာဏ်ဌာန အားဖြင့်၊ ၂-ပါး၊ ။ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပါက်
ဝိညာဏ်ဌာန၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောဌာန၊ အင်္ဂါ ၁၀-ပါး။ ယခု အကျိုး ၅-ပါး၏ ဖြစ်သော ခဏ ဇာတိဌာန-အင်္ဂါ ၁-ပါး၊ ပျက်သော ခဏ ဇရာမရဏဌာန-အင်္ဂါ ၁-ပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်လည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ ဇောဝိညာဏ်ဌာန၊ ဗိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ဗိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသော ဌာန အင်္ဂါ ၁၀-ပါး၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၏ ဖြစ်ခွင့်ခဏ ဇာတိဌာန၊ အင်္ဂါ တပါး၊ ပျက်ခွင့်ခဏ ဇရာမရဏဌာန အင်္ဂါ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် လည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ ထို ၁၂-ပါး၊ ၁၂-ပါးသော ဌာန တို့တွင်၊ ဇရာမရဏဌာနသည်၊ ပျက်သဟု ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဝယ မည်၏။ ထိုဝယသည်လည်း၊ ခဏဝယ၊ အကြောင်းဝယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဝယကို ပျက်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ဖြင့်၊ မရဏဒုက္ခ ထင်၏။ အာဒိနဝ ဉာဏ်ဖြင့် ဘယ ဒုက္ခထင်၏။ အနုလောမဉာဏ်ဖြင့် သစ္စတမ ပလိဗောဓ ဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ပျက်သော ခဏခဏ၊ အကြောင်းပူသမျှ၊ အကျိုး ပေးခွင့်မရ၊ ဖြစ်ခွင့်မရ၊ တပေါင်းတည်း ပျက်ကြချင်းကြောင့်၊ အကြောင်းဝယကို ပျက်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓသစ္စာထင်၏။ အာဒိနဝ ဉာဏ်ဖြင့်၊ သန္တိပဒနိရောဓသစ္စာထင်၏။ ဂေါတြဘူဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိသင်္ခါရ နိရောဓသစ္စာ ထင်၏။ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗ နိရောဓသစ္စာ ထင်၏။ ။ ဤသို့ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်- အနာဂတ်- ပစ္စုပ္ပန်၊ ၃-တန်သောကာလ- ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက စုတိကျအောင်၊ တခုတခုသော ဗိတ္တက္ခဏ၏ ဖြစ်သောခဏ ဇာတိကို အကြောင်းပြ၍၊ ပျက်သောခဏ ဇရာမရဏအထိ၊ သန္တတိ-သမူဟ ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ ဗာန အစိုင်အခဲ၊ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစု ပြု၍သုံးသပ်သော-

ကလာပ သမ္ပသနဉာဏ်၊ အပျက်ကို သုံးသပ်ဟန်ကား။

ဇာတိ ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၊ အသတိ ဇာတိယာ နတ္ထိ
ဇရာ မရဏန္တိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဉာဏံ။ ။အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ ဇာတိ
ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၊ အသတိ ဇာတိယာ နတ္ထိ ဇရာမရဏန္တိ
သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဇာတိ ပစ္စယာ၊ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုသဖြင့် ပျက်၊
သေသဖြင့်ပျက်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိယာ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။
အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုသဖြင့်ပျက်-သေသဖြင့် ပျက်
ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချိုး ရုံးစု၍။
ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေဉာဏံ၊ သမ္မသန
ဉာဏ်မည်၏။ ။အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂ
တမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဖြစ်ချင်း
ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုသဖြင့်ပျက်၊ သေသဖြင့် ပျက်ချင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိယာ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇရာ
မရဏံ၊ အိုသဖြင့်ပျက်၊ သေသဖြင့်ပျက်ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချိုးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော
ပညာသည်။ သမ္မသနေဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

ဇာတိသည် ဖြစ်သဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယ-မည်၏။ ထို
ဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်း ဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို
၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊
ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊
အကျိုးပေးခွင့်ရ-ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်း ပေါင်းဆုံ၍ကျချင်းကြောင့်
အကြောင်းဥဒယကို-ဖြစ်သဟုရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယ
သစ္စာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချိုးရုံးစု၍၊ အတိတ်-
အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်၊ ၃-တန်သောကာလ-ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက-စုတိ
ကျအောင်၊ တခုတခုသောစိတ္တက္ခဏ၏ပြုသောခဏ-ဘဝကိုအကြောင်း
ပြု၍၊ ဖြစ်သောခဏ-ဇာတိအထိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ-
ဗန္ဓာ အစိုင်အခဲ၊ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမဟုတ်မျှမလစ်၊
ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊
ရှုနည်းကိုပြုသော-နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍၊ သုံးသပ်သော -

ကလာပသမ္ပသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ အသတိ ဘဝေ နုတ္တိ ဇာတိတိ သံဝိ
ပိတ္တာ ဝဝတ္ထာနေပညာ သမ္ပသနေညဏံ။ ။အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ
အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ ဘဝပစ္စယာဇာတိ၊ အသတိ ဘဝေ နုတ္တိ
ဇာတိတိ သံဝိပိတ္တာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေညဏံ။

ဘဝပစ္စယာ၊ ပြုချင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘဝေ၊ ပြုချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတ္တာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြား
သောပညာသည်။ သမ္ပသနေညဏံ၊ သမ္ပသနညဏ်မည်၏။ ။အတိ
တမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်
ကာလဘဝ၌၎င်း။ ဘဝပစ္စယာ၊ ပြုချင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝေ၊ ပြုချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ချင်း
သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတ္တာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ
ပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္ပသနေညဏံ၊ သမ္ပသနညဏ်
မည်၏။

ဘဝသည် အကြောင်းဥဒယဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်
၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်းဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။
ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကိုဖြစ်သဟု-ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယညဏ်
ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊
အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်း ပေါင်းဆုံ၍ကျချင်းကြောင့်၊
အကြောင်းဥဒယကို ဖြစ်သဟု-ရှုသောဥဒယဗ္ဗယညဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယ
သစ္စာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်-
အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ၃-ဘန်သောကာလ-ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက-စုတိကျ
အောင်၊ တခုတခုသော စိတ္တက္ခဏ၏ စွဲသမ်းသောခဏ၊ ဥပါဒါန်ကို
အကြောင်းပြု၍၊ ပြုသောခဏ၊ ဘဝအထိ၊ သန္တတိ-သမူဟာ-ကိစ္စ-
အာရမ္မဏ-ဗုဒ္ဓိအစိုင်းအခဲ၊ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမုဟုတ်မှ
မလစ်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-
ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြုသောနယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍ သုံးသပ်သော-

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကလာပ သမ္မသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ အသတိ ဥပါဒါနေ နတ္ထိ ဘဝေါတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။ ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ အသတိ ဥပါဒါနေ နတ္ထိ ဘဝေါတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ စွဲလမ်းချင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ပြုချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါနေ၊ စွဲလမ်းချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဘဝေါ၊ ပြုချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေ ဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အဘိတ်ကာလ ဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ စွဲလမ်းချင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ပြုချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါနေ၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဘဝေါ၊ ပြုချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္မသနေ ဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

ဥပါဒါနံသည် အကြောင်း ဥဒယဟု၊ ရှုအပ် သောကြောင့်၊

ဥဒယ မည်၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏ ဥဒယ၊ အကြောင်းဥဒယ အားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်း ပေါင်း ဆုံ၍ကျချင်းကြောင့်၊ အကြောင်း ဥဒယကိုဖြစ်သဟု ရှုသောဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်၊ ၃-တန်သောကာလဘဝ ဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက စုတိကျအောင်၊ တခုတခုသော စိတ္တက္ခဏ၏ တပ်မက်သော ခဏ၊ တဏှာကို အကြောင်းပြု၍၊ စွဲလမ်းသောခဏ ဥပါဒါနံအတိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ ဗာနအစိုင်းအခဲ၊ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ် တမဟုတ်မျှ မလစ်၊ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြုသော နယ ဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍ သုံးသပ်သော—

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကလာပ သမ္မသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

တဏှာ ပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ အသတိ တဏှာယ နတ္ထိ ဥပါဒါ နန္တိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ တဏှာ ပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ အသတိ တဏှာယ နတ္ထိ ဥပါဒါနန္တိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

တဏှာပစ္စယာ၊ တပ်မက်ချင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဥပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္မသနေ ဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ် ကာလဘဝ၌၎င်း။ တဏှာပစ္စယာ၊ တပ်မက်ချင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဥပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

တဏှာသည် အကြောင်းဥဒယဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်း ဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏ ဤသို့ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းဆုံ၍ ကျချင်းကြောင့်၊ အကြောင်းဥဒယကို ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်၊ ၃-တန်သော ကာလ၊ ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက စုတိကျအောင်၊ တခုတခုသော ဗိတ္တက္ခဏ၏ ခံစားသောခဏ၊ ဝေဒနာကို အကြောင်းပြု၍၊ တပ်မက်သောခဏ၊ တဏှာအထိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စအာရမ္မဏ၊ ဗာနအပိုင်အခဲ၊ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမုဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍သုံးသပ်သော-

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကလာပ သမ္ဗသံနဉာဏံ၊ အဖြစ်ကို သုံးသပ်ဟန်ကား။

ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ၊ အသတိ ဝေဒနာယ နုတ္တိ တဏှာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ဗသနေ ဉာဏံ။ ။ အတိတမ္ပိ- အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ အသတိ ဝေဒနာယ နုတ္တိ တဏှာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ဗသနေ ဉာဏံ။

ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ခံစားချင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာယ၊ ခံစားချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ တဏှာ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္ဗသနေ ဉာဏံ၊ သမ္ဗသနဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ် ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ ဘဝ၌၎င်း။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ခံစားချင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာယ၊ ခံစားချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ တဏှာ၊ တပ်မက်ချင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္ဗသနေ ဉာဏံ၊ သမ္ဗသနဉာဏ်မည်၏။

ဝေဒနာသည် အကျိုးဥဒယ ဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်း ဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို ဖြစ်သဟု ရှုသောဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုး ပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်း ပေါင်းဆုံ၍ ကျချင်းကြောင့်၊ အကြောင်း ဥဒယကို ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယ လက္ခာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်- အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်၊ ၃-ဘန်သောကာလ၊ ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက စုတိကျ အောင်၊ တခုတခုသော စိတ္တက္ခဏ၏ တွေ့သောခဏ၊ ဗဿကို အကြောင်း ပြု၍၊ ခံစားသောခဏ၊ ဝေဒနာအတိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ စာန အစိုင်းအခဲ-ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ် သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှုနည်းကို ပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍ သုံးသပ်သော-

ကလာပ သမ္မသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန် ကား။

ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ အသတိ ဖဿ နတ္ထိ ဝေဒနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ အသတိ ဖဿ နတ္ထိ ဝေဒနာတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေ ဉာဏံ။

ဖဿ ပစ္စယာ၊ တွေ့ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ခံစားချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿ၊ တွေ့ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝေဒနာ၊ ခံစားချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာ-နေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလာဝဋ်၎င်း။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလာဝဋ်၎င်း။ ဖဿ ပစ္စယာ၊ တွေ့ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ခံစားချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿ၊ တွေ့ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝေဒနာ၊ ခံစားချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာ-နေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသ-နေဉာဏံ၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

ဖဿသည် အကျိုးဥဒယဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်၏။ ထိုဥဒယ သည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်း ဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို-ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ဖြင့်ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းဆုံ၍ ကျခြင်းကြောင့်၊ အကြောင်းဥဒယကို-ဖြစ်သဟု ရှုသောဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယ သစ္စာထင်၏။ ဤသို့ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်၊ ၃-တန်သောကာလ ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက-စုတိ ကျအောင်၊ တခုတခုသော စိတ္တက္ခဏ၏ ကြည်သောခဏ၊ သဠာယ တနကို၊ အကြောင်းပြု၍၊ တွေ့သောခဏ-ဖဿအထိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ ဗာနအစိုင်းအခဲ-ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမု ဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍သုံးသပ် သော-

ကလာပ သမ္ဗုဒ္ဓါနုဉာဏ်၊ အဖြစ်ကို သုံးသပ်ဟန်ကား။

သဗ္ဗာယတန ပစ္စယာ ဖဿော၊ အသတိ သဗ္ဗာယတန နတ္ထိ ဖဿောတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ဗုဒ္ဓါနေ ဉာဏံ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ သဗ္ဗာယတန ပစ္စယာ ဖဿော၊ အသတိ သဗ္ဗာယတန နတ္ထိ ဖဿောတိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ဗုဒ္ဓါနေ ဉာဏံ။

သဗ္ဗာယတန ပစ္စယာ၊ ကြည်ချင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ တွေ့ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာယတနေ၊ ကြည်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဖဿော၊ တွေ့ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချိုး ရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါနေ ဉာဏံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓါနုဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ သဗ္ဗာယတန ပစ္စယာ၊ ကြည်ချင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ တွေ့ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာယတနေ၊ ကြည်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဖဿော၊ တွေ့ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချိုးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါနေ ဉာဏံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓါနုဉာဏ်မည်၏။

သဗ္ဗာယတနသည် အကျိုးဥဒယဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်းဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟု-ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းဆုံ၍ကျချင်းကြောင့်၊ အကြောင်းဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟုရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချိုးရုံးစု၍၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ၃ တန်သောကာလ၊ ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေကစုတိကျအောင်၊ တခုတခုသောစိတ္တက္ခဏ၏သက်သောခဏ၊ နာမ်၊ ရုပ်ကိုအကြောင်းပြ၍၊ ကြည်သောခဏ-သဗ္ဗာယတနအတိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ ဗာဒနအစိုင်းအခဲ၊ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သောသဘောကို-ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘော

ကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍ သုံးသပ်သော-

ကလာပသမ္ပသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနံ၊ အသတိ နာမရူပေ နတ္ထိ သဠာယတနန္တိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေဉာဏံ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ၊ အသတိ နာမရူပေ နတ္ထိ သဠာယတနန္တိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေပညာ သမ္ပသနေဉာဏံ။

နာမရူပပစ္စယာ၊ သက်ချင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ ကြည်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပေ၊ သက်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သဠာယတနံ၊ ကြည်ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္ပသနေဉာဏံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ နာမရူပပစ္စယာ၊ သက်ချင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ ကြည်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပေ၊ သက်ချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သဠာယတနံ၊ ကြည်ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္ပသနေဉာဏံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်မည်၏။

နာမ်ရုပ်သည် အကျိုးဥဒယဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်းဥဒယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟုရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းဆုံ၍ ကျချင်းကြောင့်၊ အကြောင်းဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟုရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာထင်၏။ ဤသို့ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ၃-တန်သောကာလ-ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက စုတိကျအောင်၊ တခုတခုသော စိတ္တက္ခဏ၏၊ ရှေးရှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံး စုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ။ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံး စုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ။ အကြားအလပ်

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မရှိ၊ တသားတည်း စပ်မိသောခဏ၊ ဝိညာဏ်ကို အကြောင်းပြု၍၊ သက်သောခဏ-နာမ်ရုပ်အထိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ ဗာနအစိုင်းအခဲ-ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကို ပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍သုံးသပ်သော-

ကလာပသမ္ပသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ၊ အသတိ ဝိညာဏေ နတ္ထိ နာမရူပန္တိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ၊ အသတိ ဝိညာဏေ နတ္ထိ နာမရူပန္တိ သံခိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္ပသနေ ဉာဏံ။

ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဂှေးဂှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏အစအစပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်း စပ်မိချင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ သက်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏေ၊ ဂှေးဂှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်းစပ်မိချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ နာမရူပံ၊ သက်ချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံခိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာ ဝည်းသည်။ သမ္ပသနေဉာဏံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဂှေးဂှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်း စပ်မိချင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ သက်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏေ၊ ဂှေးဂှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ ယခု ယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်းစပ်မိချင်းသည်။

အသတိ၊ မရှိသော်။ နာမရူပံ ၊ သက်ချင်းသည်။ နုတ္တိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချူးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်မည်၏။

ဝိညာဏ်သည် အကျိုးဥဒယဟု ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်းဥဒယအားဖြင့်- ၂-ပါး။ ထို- ၂ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟုရှုသော ဥဒယဗ္ဗယညဏ်ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟု သမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းဆုံ၍ ကျခြင်းကြောင့်၊အကြောင်းဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟု ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယညဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာထင်၏။ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချူးရုံးစု၍၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ၃-တန်သော ကာလ၊ ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက-စုတိ ကျအောင် တခုတခုသော ဝိတ္တက္ခဏ၏ အားထုတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရကိုအကြောင်းပြု၍၊ ရှေးရှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ-ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်းစပ်မိသောခဏ၊ ဝိညာဏ်အတိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-ကိစ္စ-အာရမ္မဏ-ဗာနအစိုင်းအခဲ ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယ ဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍သုံးသပ်သော-

ကလာပသမ္မသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊အသတိ သင်္ခါရေသု နုတ္တိ ဝိညာဏန္တိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေပညာ သမ္မသနေညဏံ။ အတိတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ အသတိ သင်္ခါရေသု နုတ္တိ ဝိညာဏန္တိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ သမ္မသနေညဏံ။

သင်္ခါရပစ္စယာ၊အားထုတ်ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ရှေးရှေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏အဆုံးအဆုံး စုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏ အစအစပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊တသားတည်းစပ်မိချင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သင်္ခါ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရေသု၊ အားထုတ်ချင်းတို့သည်။ အသတိ-အသန္တေသု၊ မရှိကုန်သော်။
 ဝိညာဏံ၊ ဂြေးဂြေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏ အစအစ
 ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်နောင်ဘဝ၏
 အစအစ ပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်း စပ်မိချင်းသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊
 ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်မည်၏။
 အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာ
 ဂတ်ကာလဘဝ၌၎င်း။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ အားထုတ်ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊
 ဂြေးဂြေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခုဘဝ၏အစအစပဋိသန္ဓေ၊
 ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံး စုတိနှင့်၊ နောင်နောင် ဘဝ၏ အစအစ
 ပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်းစပ်မိချင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သင်္ခါရေသု၊ အားထုတ်ချင်းတို့သည်။ အသတိ-အသန္တေသု၊
 မရှိကုန်သော်။ ဝိညာဏံ၊ ဂြေးဂြေးဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ ယခုယခု
 ဘဝ၏အစအစပဋိသန္ဓေ၊ ယခုယခုဘဝ၏ အဆုံးအဆုံးစုတိနှင့်၊ နောင်
 နောင်ဘဝ၏ အစအစပဋိသန္ဓေ၊ အကြားအလပ်မရှိ၊ တသားတည်း
 စပ်မိချင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။
 ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသော ပညာသည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသန
 ညဏ်မည်၏။

သင်္ခါရသည် အကြောင်းဥဒယဟု၊ ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥဒယမည်
 ၏။ ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ခဏဥဒယ၊ အကြောင်းဥဒယအားဖြင့်၊ ၂-ပါး။
 ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ခဏဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟုရှုသော ဥဒယဗ္ဗယညဏ်
 ဖြင့်၊ ဇာတိဒုက္ခထင်၏။ ဤသို့ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊
 အကျိုးပေးခွင့်ရ၊ ဖြစ်ခွင့်ရ၊ တပေါင်းတည်းပေါင်းဆုံ၍ ကျချင်းကြောင့်၊
 အကြောင်းဥဒယကို၊ ဖြစ်သဟုရှုသောဥဒယဗ္ဗယညဏ်ဖြင့်၊ သမုဒယ
 သစ္စာထင်၏။ ဤသို့ ရှုပုံ၊ ထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍၊ အတိတ်-
 အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန် ၃-တန်သောကာလ၊ ဘဝဘဝ၊ ပဋိသန္ဓေက-စုတိ
 ကျအောင်၊ တခု တခုသော စိတ္တက္ခဏ၏ မသိသောခဏ၊ မောဟကို
 အကြောင်းပြ၍၊ အားထုတ်သောခဏ-သင်္ခါရအထိ၊ သန္တတိ-သမူဟ-
 ကိစ္စ-အာရမ္မဏ၊ ဗာနအစိုင်းအခဲ-ပျိုကွဲ၍၊ တသဲသဲ-တရုတ်ရုတ်၊ တမု
 ဟုတ်မျှမလစ်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို

ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကိုပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍ သုံးသပ်
သော-

ကလာပသမ္မသနဉာဏ်၊ အဖြစ်ကိုသုံးသပ်ဟန်ကား။

အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ အသတိအဝိဇ္ဇာယ နတ္ထိ သင်္ခါ
ရာဘိသံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေပညာ သမ္မသနေညဏံ။ အတိတမ္ပိ
အဒ္ဓါနံ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ အသတိ
အဝိဇ္ဇာယ နတ္ထိ သင်္ခါရာတိ သံဝိပိတွာ ဝဝတ္ထာနေပညာ
သမ္မသနေညဏံ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ မသိချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ အားထုတ်ချင်းတို့
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ မသိချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိ
သော်။ သင်္ခါရာ၊ အားထုတ်ချင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သံဝိပိတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာ
သည်။ သမ္မသနေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်မည်၏။ အတိတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်
ကာလ ဘဝ၌၎င်း။ အနာဂတမ္ပိအဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ ဘဝ၌၎င်း။
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ မသိချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ အားထုတ်ချင်းတို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာယ၊ မသိချင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။
သင်္ခါရာ၊ အားထုတ်ချင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိပိတွာ၊
ပေါင်းချုံးရုံးစု၍။ ဝဝတ္ထာနေပညာ၊ ပိုင်းခြားသောပညာသည်။ သမ္မသ
နေညဏံ၊ သမ္မသနညဏ်မည်၏။

(ဤသို့ အတိတ်တရား၊ အနာဂတ်တရား၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားကို၊ အရပ်အားဖြင့်
၁၁-ပါး၊ ၁၁-ပါး၊ တရပ်တရပ်၌၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ အားဖြင့် ၃-ပါး၊ ၃-ပါး၊
စိတ္တက္ခဏ တခုတခု၌၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး၊ ၁၂-ပါး။ အင်္ဂါ ၈-ပါး၊
၁-ပါး၌၊ ဥဒယ, ဝယ အားဖြင့် ၂-ပါး၊ ၂-ပါး၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု၍ ပိုင်းခြားသော
ပညာသည်၊ သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။)

သမ္မသနဉာဏ်မည်သည်ကား၊ အစုအစုပြု၍သုံးသပ်ချင်းကြောင့်၊
ကလာပ သမ္မသနညဏ် မည်သော ဟူ၏။ ထိုကလာပသမ္မသနညဏ်
သည်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို
ဝယ-ဟု၊ ဥဒယဗ္ဗယညဏ်၏ ရှုနည်းကိုပြချင်းကြောင့်၊ နယဝိပဿနာ
မည်၏။ ပျက်သောသဘောကို ဝယ ဝယ-ဟု၊ ဘင်္ဂ်ညဏ်၏ ရှုနည်းကို
ပြချင်းကြောင့်၊ နယဝိပဿနာမည်၏။ ပျက်သောသဘောကို ဘေးဟု၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘယညဉာဏ်၏ရှုနည်းကိုပြချင်းကြောင့်၊ နယဝိပဿနာမည်၏။ ဖြစ်သော သဘောကိုဘယ-ဟု၊ မဖြစ်သောသဘောကို ခေမ-ဟု၊ အာဒိနဝညဉာဏ် ၏ရှုနည်းကိုပြချင်းကြောင့်၊ နယဝိပဿနာမည်၏။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သော သဘောကို၊ မရအပ်ဟု၊ နိဗ္ဗိဒါညဉာဏ်၏ ရှုနည်းကိုပြချင်း ကြောင့်၊ နယဝိပဿနာမည်၏။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော ကို၊ လွှတ်ချင်းငှါ အလိုရှိသဟု၊ မုဗ္ဗိတုကမျတာညဉာဏ်၏ ရှုနည်းကို ပြချင်းကြောင့်၊ နယ ဝိပဿနာမည်၏။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သော သဘောကို၊ အတ္တ-အတ္တနိယ-မှလွတ်အောင်ဆင်ခြင်သဟု၊ ပဒိုသင်္ခါ ညဉာဏ်၏ ရှုနည်းကို ပြချင်းကြောင့်၊ နယ ဝိပဿနာမည်၏။ ဖြစ်သော သဘော၊ ပျက်သောသဘောကို၊ အတ္တ-အတ္တနိယမှ လွတ်၍-အညီ အညွတ်ရှုသဟု၊ သင်္ခါရပေက္ခာညဉာဏ်၏ ရှုနည်းကို ပြချင်းကြောင့် နယ ဝိပဿနာမည်၏။ ပျက်သောသဘောသည်ကား၊ ဖြစ်သောကြောင့် သာ၊ ပျက်သဟု၊ အနုလောမညဉာဏ်၏ ရှုနည်းကို ပြချင်းကြောင့်၊ နယ ဝိပဿနာမည်၏။ မဖြစ်သော်ကား-မပျက်ဟု၊ ပျက်သော ခဏ ခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေးခွင့်မရ၊ ဖြစ်ခွင့်မရ၊ တပေါင်း တည်းပျက်ကြသောကြောင့်၊ ပျက်သောခဏခဏ၊ အသစ်အဟောင်း၊ အကြောင်း တစုံ တခု၊ ပြုပြင်စီရင်ခွင့်မရ၊ ဝိသင်္ခါရဟု၊ ဂေါတြဘူ ညဉာဏ်၏ ရှုနည်းကိုပြချင်းကြောင့်၊ နယ ဝိပဿနာမည်၏။ မဖြစ်သော် ကား-မပျက်ဟု၊ ပျက်သောခဏခဏ၊ အကြောင်းဟူသမျှ၊ အကျိုးပေး ခွင့်မရ၊ ဖြစ်ခွင့်မရ၊ တပေါင်းတည်းပျက်ကြသောကြောင့်၊ ပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့်အကြောင်းနှင့်၊ နောင်နောင် အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့် အကျိုး၏ ပေါင်းဆုံခွင့်မရ၊ သမ္ဘိကာတဗ္ဗဟု၊ မဂ်ညဉာဏ်၏ရှုနည်းကိုပြချင်းကြောင့်၊ နယဝိပဿနာမည်၏။

ထိုနယဝိပဿနာသည်လည်း၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ၃-ပါး၊ အကျယ် အားဖြင့်၊ ၄၀-ပြားသတည်း။

ပြားပုံကား။ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ ရောဂတော၊ ဂဏှတော၊ သဗ္ဗတော၊ အစာတော၊ အာဗာဓတော၊ ပရတော၊ ပလောကတော၊ ဤတိတော။ (၁၀)။ ဥပဒ္ဒဝတော၊ ဘယတော၊ ဥပသဂ္ဂတော၊ စလတော၊ ပဘင်္ဂီတော၊ အရဝတော၊ အတာဏတော၊ အလေဏတော၊ အသရဏ တော၊ ရိတ္တတော။ (၂၀)။ တုစ္ဆတော၊ သုညတော၊ အနတ္တတော၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အာဒိနဝတော၊ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မတော၊ အသာရကတော၊ အဗာမူလတော၊
ဝဓကတော၊ ဝိဘဝတော၊ သာသဝတော။ (၃၀)။ သင်္ခတတော၊ မာရာ
မိသတော၊ ဇာတိဓမ္မတော၊ ဇရာဓမ္မတော၊ ဗျာဓိဓမ္မတော၊ မရဏဓမ္မ
တော၊ သောကဓမ္မတော၊ ပရိဒေဝဓမ္မတော၊ ဥပါယာသဓမ္မတော၊
သံကိလေသိကဓမ္မတော။ (၄၀)။

(ဤသို့ အနိစ္စာနုပဿနာ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ၁၀-ပါး၊
ဒုက္ခာနုပဿနာ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ၂၅-ပါး။ အနတ္တာ
နုပဿနာတရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ၅-ပါး။ ။နယဝိပဿနာ
အကျဉ်းအားဖြင့် ၃-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ၄၀-ပြားသတည်း။)

ထို ၄၀-သော နယ ဝိပဿနာတို့တွင်၊ တပါးတပါးသော နယ
ဝိပဿနာနှင့် ပြည့်စုံသောစိတ်ဖြင့်၊ သင့်သောကာလ ရုပ်ကိုသုံးသပ်၏။
သင့်သော ကာလ နာမ်ကိုသုံးသပ်၏။ ဤသို့ နာမ်ရုပ်ကို သုံးသပ်သော
ကာလ၊ နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်-သတ္တဝါ-ငါ-သူတစ်ပါး-ယောက်ျား-
မိန်းမ၊ မထင်သော ကာလမှစ၍၊ သတ္တ သညာကွာ၏။ သတ္တသညာကွာ
သောစိတ်ဖြင့်၊ သင်္ခါရကိုသုံးသပ်သော ယောဂီအား၊ ဒိဋ္ဌိမဖြစ်၊ ဒိဋ္ဌိမဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌိကွာသည်မည်၏။ ဒိဋ္ဌိကွာသောစိတ်ဖြင့် သင်္ခါရကို
သုံးသပ်သော ယောဂီအား၊ မာနမဖြစ်၊ မာန မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာနကွာ
သည်မည်၏။ မာန ကွာသောစိတ်ဖြင့် သင်္ခါရကိုသုံးသပ်သော ယောဂီ
အား၊ တဏှာ မဖြစ်၊ တဏှာ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နိကန္တိကွာသည်မည်၏။

ဒိဋ္ဌိကွာအောင် သုံးသပ်ပုံကား။

သစေ သင်္ခါရာ အတ္တာ ဘဝေယျံ၊ အတ္တာတိ ဂဟေတုံ
ဝဇ္ဇေယျံ၊ အနတ္တာ စ ပန အတ္တာတိ ဂဟိတာ၊ တသ္မာ တေ
အဝသဝတ္တနုဋ္ဌေန အနတ္တာတိ သင်္ခါရေ အနတ္တတော
ပဿန္တဿ ဒိဋ္ဌိသမုတ္တိဋ္ဌနံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အတ္တာ၊ အလိုကျ
အစိုးရကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ အတ္တာတိ၊ အလိုကျ
အစိုးရကုန်၏ဟူ၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇေယျံ၊ သင့်ကုန်ရာ၏။
အနတ္တာစ ပန၊ အလိုမကျ၊ အစိုးမရကုန်ဘဲလျက်။ အတ္တာတိ၊ အလိုကျ၊
အစိုးရကုန်၏ဟူ၍။ ဂဟိတာ၊ ယူမှားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သိသင်္ခါရတို့သည်။ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန၊ အလိုသို့ မလိုက်သော အနက်
ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အလိုမကျ-အစိုးမရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ
တို့ကို။ အနတ္တတော၊ အလိုမကျ-အစိုးမရဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီ
အား။ ဒိဋ္ဌိသမုပ္ပါဒုနံနာမ၊ ဒိဋ္ဌိကွာသောမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မာနက္ခာဘောင် သုံးသပ်ပုံကား။

သစေ သင်္ခါရာ နိစ္စာ ဘဝေယျ၊ နိစ္စာတိ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋေယျ၊
အနိစ္စာ စ ပန နိစ္စာတိ ဂဟိတာ၊ တသ္မာ တေ ဟုတွာ အဘာဝ
ဋ္ဌေန အနိစ္စာတိ သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ပဿန္တဿ မာန
သမုပ္ပါဒုနံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်သည်။
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ နိစ္စာတိ၊ မြဲကုန်၏ဟူ၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူချင်းငှါ။
ဝဋ္ဋေယျ၊ သင့်ကုန်ရာ၏။ အနိစ္စာ စ ပန၊ မမြဲကုန်ဘဲလျက်။ နိစ္စာတိ၊ မြဲကုန်
၏ဟူ၍။ ဂဟိတာ၊ ယူမှားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုသင်္ခါရတို့
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိသောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ
ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ တို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။
ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။ မာနသမုပ္ပါဒုနံနာမ၊ မာနက္ခာဘော
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နိကန္တိ ကွာဘောင် သုံးသပ်ပုံကား။

သစေ သင်္ခါရာ သုခါဘဝေယျ၊ သုခါတိ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋေယျ၊
ဒုက္ခာ စ ပန သုခါတိ ဂဟိတာ၊ တသ္မာ တေ ဥပ္ပါဒ ဝယ ပဒိုပိဋ္ဌေန
ဋ္ဌေန ဒုက္ခာတိ သင်္ခါရေ ဒုက္ခတော ပဿန္တဿ နိကန္တိ
ပရိယာဒိန္နံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာကုန်
သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ သုခါတိ၊ ချမ်းသာကုန်၏ ဟူ၍။
ဂဟေတုံ၊ ယူချင်းငှါ။ ဝဋ္ဋေယျ၊ သင့်ကုန်ရာ၏။ ဒုက္ခာစပန၊ မချမ်းသာ
ကုန်ဘဲလျက်။ သုခါတိ၊ ချမ်းသာကုန်၏ဟူ၍။ ဂဟိတာ၊ ယူမှားကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်။ ဥပ္ပါဒ ဝယပဒိုပိဋ္ဌေနဋ္ဌေန၊
ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်နှိပ်စက်သောအနက်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။

၂၁၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသော ယောဂီအား။ နိကန္တိပရိယာဒိန္နံ နာမ၊ နိကန္တိကွာသောမည် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤသို့ ဒိဋ္ဌိကွာအောင်၊ မာနကွာအောင်၊ နိကန္တိကွာအောင်၊ သုံးသပ် သောကာလ၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ အလေ့အလာတွင်၏။ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း အစဉ်၊ အလေ့အလာတွင်၏။ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ အလေ့အလာ တွင်သောကာလ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်မှ - အနုလောမညဉာဏ်ကျ အောင်၊ ပွားပုံ၊ ပယ်ပုံ၊ အဋ္ဌာရသမဟာဝိပဿနာထင်ပုံကိုပြု၏။

ပြပုံကား။

အနိစ္စာနုပဿနံ ဘာဝန္တော နိစ္စသညံ ပဇဟတိ။ ။ အနိစ္စာ နုပဿနာကို ပွားသောသူ၊ နိစ္စသညာ - ကိလေသာကိုပယ်၏။

ဒုက္ခာနုပဿနံ ဘာဝန္တော သုခသညံ ပဇဟတိ။ ။ ဒုက္ခာနု ပဿနာကို ပွားသောသူ၊ သုခသညာ - ကိလေသာကိုပယ်၏။

အနတ္တာနုပဿနံ ဘာဝန္တော အတ္တသညံ ပဇဟတိ။ ။ အနတ္တာ နုပဿနာကိုပွားသောသူ၊ အတ္တသညာ - ကိလေသာကိုပယ်၏။

နိဗ္ဗိဒါနုပဿနံ ဘာဝန္တော နန္ဒိံ ပဇဟတိ။ ။ နိဗ္ဗိဒါ နုပဿနာ ကိုပွားသောသူ၊ နန္ဒိံကိုပယ်၏။

ဝိရာဂါနုပဿနံ ဘာဝန္တော ရာဂံ ပဇဟတိ။ ။ ဝိရာဂါနုပဿ နာကိုပွားသောသူ၊ ရာဂကိုပယ်၏။

နိရောဓာနုပဿနံ ဘာဝန္တော သမုဒယံ ပဇဟတိ။ ။ နိရောဓာ နုပဿနာကို ပွားသောသူ၊ ယခုယခု-အသစ်အသစ်-ဖြစ်ခွင့် သင့်သော အနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်-သမုဒယကိုပယ်၏။

ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနံ ဘာဝန္တော အာဒါနံ ပဇဟတိ။ ။ ပဋိ နိဿဂ္ဂါနုပဿနာကို ပွားသောသူ၊ နောင်နောင်-အသစ်အသစ်-ဖြစ်ခွင့် ယူသောအနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်-အာဒါနကိုပယ်၏။

ခယာနုပဿနံ ဘာဝန္တော စာနုသညံ ပဇဟတိ။ ။ ခယာ နုပဿနာကိုပွားသောသူ၊ စာနုသညာ - ကိလေသာကိုပယ်၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝယာနူပဿနံ ဘာဝန္တော အာယူဟာနံ ပဇဟတိ။ ။ဝယာ
နူပဿနာကိုပွားသောသူ၊ အားထုတ်လိုသောစိတ်ကိုပယ်၏။

ဝိပရိဏာမာနူပဿနံ ဘာဝန္တော ခုဝသညံ ပဇဟတိ။ ။ဝိပရိ
ဏာမာနူပဿနာကိုပွားသောသူ၊ ခုဝသညာ-ကိလေသာကိုပယ်၏။

အနိမိတ္တာနူပဿနံ ဘာဝန္တော နိမိတ္တံ-ပဇဟတိ။ ။အနိမိတ္တာ
နူပဿနာကို ပွားသောသူ၊ ကာမရာဂ အမှတ်ထင်သော နိမိတ်ကို
ပယ်၏။

အပ္ပဏိဟိတာနူပဿနံ ဘာဝန္တော ပဏိဓိ°ပဇဟတိ။ ။အပ္ပ
ဏိဟိတာနူပဿနာကိုပွားသောသူ၊ တောင့်တသော တဏှာပဏိဓိ
ကိုပယ်၏။

သုညတာနူပဿနံ ဘာဝန္တော အဘိနိဝေသံ ပဇဟတိ။ ။
သုညတာနူပဿနာကို ပွားသောသူ၊ ငါဟူသော နှလုံးသွင်းကို ပယ်၏။

အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနံ ဘာဝန္တော သာရာဒါနာဘိနိဝေသံ ပဇ
ဟတိ။ ။အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာကို ပွားသောသူ၊ အနှစ်သာရဟု-
ယူမှားသောနှလုံးသွင်းကိုပယ်၏။

ယထာ ဘူတ ဉာဏဒဿနံ ဘာဝန္တော သဗ္ဗောဟာဘိနိဝေသံ ပဇ
ဟတိ။ ။ယထာဘူတ ဉာဏဒဿနကို ပွားသောသူ၊ ငါဟုတ်သလော
မဟုတ် သလောဟု၊ ယုံမှားတွေးတောချင်း၊ သဗ္ဗောဟ နှလုံးသွင်းကို
ပယ်၏။

အာဒိနဝါနူပဿနံ ဘာဝန္တော အာလယာဘိနိဝေသံ ပဇဟတိ။ ။
အာဒိနဝါနူပဿနာကို ပွားသောသူ၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်မောသော
နှလုံးသွင်းကိုပယ်၏။

ပဋိသင်္ခါနူပဿနံ ဘာဝန္တော အပဋိသင်္ခိ°ပဇဟတိ။ ။ပဋိသင်္ခါ
နူပဿနာကိုပွားသောသူ၊ မဆင်ခြင်သောမောဟာကိုပယ်၏။

ဝိဝဇ္ဇာ နူပဿနံ ဘာဝန္တော သံယောဂါဘိနိဝေသံ ပဇဟတိ။ ။
ဝိဝဇ္ဇာနူပဿနာကို ပွားသောသူ၊ ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သောသံယောဇဉ်
နှလုံးသွင်းကိုပယ်၏။

ဤသို့ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ အလေ့ အလာတွင်သောကာလ၊
ဘင်္ဂဉာဏ်မှ-အနုလောမဉာဏ်ကျအောင်၊ ပွားပုံ၊ ပယ်ပုံ၊ အဋ္ဌာရသ မဟာဝိပဿနာ
ထင်ပုံကို ပြ၏။

၂၁၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဤသို့ ပွားပုံ၊ ပယ်ပုံ၊ အဋ္ဌာရသ မဟာ ဝိပဿနာထင်ပုံကိုပြသော အလို၊ အတိတ်ကိုလွှတ်၏၊ အနာဂတ်ကိုလွှတ်၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို သိမှတ် ဝတ်ပြု၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ကာလ၊ အဒ္ဓါ ပစ္စုပ္ပန်ကျ၍၊ မြင်သောခဏ၊ ဥပလက္ခဏအားဖြင့်၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုရာဖြင့် ထင်ချက်ရမှ၊ စက္ခု၊ နှိုရိကဝိထိကျသော၊ စိတ္တက္ခဏတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏ တိုင်း၊ ဝတ္ထု၊ နှိုရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာ လ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစု ဖြစ်သော ရုပ်။ ခံစားသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဝေဒနာ။ အမှတ်ပြုသော သဘောလက္ခဏာတခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော သညာ။ အားထုတ်သော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစု အစု ဖြစ်သော သင်္ခါရ။ အာရုံပြုသော သဘောလက္ခဏာတခုတခု၊ အစုအစု ဖြစ်သော ဝိညာဏ်။ ဤသို့ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော-ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုနည်းကို ပြသော နယဝိပဿနာဖြင့်၊ အစုအစုပြု၍၊ သုံးသပ်သော ကလာပသမ္မသနဉာဏ်သည်၊ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်သို့ဆိုက်၍၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၏ ထံမှောက်၊ တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။

ဤသို့ တဘက်ကမ်းရောက်သော၊ ကလာပသမ္မသနဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ သောယောဂီ၏ ကလာပသမ္မသနဉာဏ်၊ ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊ သိပုံ၊ မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ ကိလေသာခွါပုံ၊ အလုံးစုံတရပ်။ ။ ကလာပသမ္မသနဉာဏ် တဘက်ကမ်း ရောက်သော်လည်း၊ ဝိပဿနာအစ၊ အာဒိကမ္ဘိကဖြစ်၍၊ သုံးသပ်ကာမျှဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ တကြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ အညီ အညွတ် ရှုသော ကာလကိုမရ၊ ဝိပဿနာစိတ် ကိလေသာမှ လွတ်သောကာလကိုမရ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေ ဘာဝနာချိန်ကျသော ကာလကို မရချင်းကြောင့်၊ ကိလေသာ ကိုပယ်သောကိစ္စနှင့် မပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာနှင့် မပြည့်စုံပုံ၊ အလုံးစုံ တရပ်။ ။ ဤ ၂-ရပ်အလုံးစုံကို၊ အသေအချာ- မှတ်ဘို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရှေ့အပြီးသတ်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ဆိုက်၍၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၏ထံမှောက်၊ တဘက်
 ကမ်းရောက်သော ကလာပ သမ္မသနဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီ
 သည်၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအစဉ်၊ အလေ့အလာတွင်
 သောကာလ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်မှ အနုလောမဉာဏ်ကျအောင်၊ ပွားပုံ၊ ပယ်ပုံ၊
 အဋ္ဌာရသ မဟာ ဝိပဿနာထင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ကုန်စင်အောင် ပြသော
 ကြောင့်၊ ချမ်းတိမ်တိုက်ကင်းသော ကောင်းကင်ပြင်၊ ကြည့်ရှုတိုင်း
 မပိတ်မပင်၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ရှိညွှံ့ကင်းသော ရေတလင်းပြင်၊ ကြည့်ရှု
 တိုင်း အရိပ်ထင်သကဲ့သို့။ မည်းညစ်ချင်းကင်းသော ရွှေပေါ်-မြဲတင်၊
 ကြည့်ရှုတိုင်း အရိပ်ထင်သကဲ့သို့။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော ဉာဏ်အမြင်
 ဖြင့်၊ အထင်တလုလု၊ အတိတ်လွတ်လွတ်၊ အနာဂတ်လွတ်လွတ်၊ သိမှတ်
 ဝတ်ပြုသော ပစ္စုပ္ပန်သည်ကား၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်၊ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခဏ
 ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့် ၃-ပါး၊ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်၊ ကလာပ
 သမ္မသနဉာဏ်ဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု သုံးသပ်ဟန်ကိုလွှတ်၍၊ သန္တတိ
 ပစ္စုပ္ပန်၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု သုံးသပ်ဟန်ကို၊ အားထုတ်
 ချင်းသို့ရောက်၏။ အားထုတ်ပုံကား။ အကျဉ်းအကျယ်အားဖြင့် ၂-ပါး။
 ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊

**အကျဉ်းအားဖြင့် အားထုတ်ပုံကား ၅-ပါး။ ၅-ပါး ဟူ
 သော်ကား။**

ဖြစ်ဆဲရုပ်သည် ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရုပ်၏ ဖြစ်သော သ
 ဘောလက္ခဏာသည်ကား ဥဒယ မည်၏။ ပျက်သောသဘောလက္ခဏာ
 သည်ကား ဝယ မည်၏။ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်ကား ဉာဏ်မည်၏။
 ဤသို့ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်၏ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်
 သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်
 ဟန်ကို အားထုတ်ပုံတပါး။

ဖြစ်ဆဲဝေဒနာသည် ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၏
 ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဥဒယမည်၏။ ပျက်သော
 သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဝယမည်၏။ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်
 ကား ဉာဏ်မည်၏။ ဤသို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၏ ဖြစ်သော

သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်ဟန်ကို အားထုတ်ပုံတပါး။

ဖြစ်ဆဲ သညာသည် ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သညာ၏ ဖြစ်သော သဘော လက္ခဏာသည်ကား ဥဒယမည်၏။ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဝယ မည်၏။ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည် ကား ဉာဏ်မည်၏။ ဤသို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောသညာ၏ ဖြစ်သောသဘော ကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်ဟန်ကိုအားထုတ်ပုံတပါး။

ဖြစ်ဆဲ သင်္ခါရသည် ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သင်္ခါရ၏ ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဥဒယ မည်၏။ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဝယ မည်၏။ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည် ကား ဉာဏ်မည်၏။ ဤသို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောသင်္ခါရ၏ ဖြစ်သောသဘော ကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်ဟန်ကိုအားထုတ်ပုံတပါး။

ဖြစ်ဆဲ ဝိညာဏ်သည် ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၏ ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဥဒယမည်၏။ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား ဝယမည်၏။ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည် ကားဉာဏ်မည်၏။ ဤသို့ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၏ဖြစ်သောသဘော ကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်ဟန်ကိုအားထုတ်ပုံတပါး။

ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်၏ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်ဟန်ကိုအားထုတ်ပုံကား။

ဇာတံ ရူပံ ပစ္စုပ္ပန်၊ တဿ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ ဥဒယော၊ ဝိပရိ
ဏာမလက္ခဏံ ဝယော၊ အနုပဿနာ ဉာဏံ။

ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၏ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်ဟန်ကိုအားထုတ်ပုံကား။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဇာတာ ဝေဒနာ ပစ္စုပ္ပန်၊ တဿာ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ
 ဥဒယော၊ ဝိပရိကာမလက္ခဏံ ဝယော၊ အနုပဿနာဉာဏံ။
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သညာ၏ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်
 သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်
 ဟန်ကို အားထုတ်ပုံကား။

ဇာတာ သညာ ပစ္စုပ္ပန်၊ တဿာ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ ဥဒယော
 ဝိပရိကာမလက္ခဏံ ဝယော၊ အနုပဿနာ ဉာဏံ။
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သင်္ခါရ၏ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊
 ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊
 သုံးသပ်ဟန်ကို အားထုတ်ပုံကား။

ဇာတာ သင်္ခါရာ ပစ္စုပ္ပန်၊ တေသံ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ ဥဒယော၊
 ဝိပရိကာမလက္ခဏံ ဝယော၊ အနုပဿနာဉာဏံ။
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၏ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်
 သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းကို ဉာဏ်-ဟု၊
 သုံးသပ်ဟန်ကို အားထုတ်ပုံကား။

ဇာတံ ဝိညာဏံ ပစ္စုပ္ပန်၊ တဿာ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ ဥဒယော၊
 ဝိပရိကာမလက္ခဏံ ဝယော၊ အနုပဿနာ ဉာဏံ။
 ဇာတံ၊ ဖြစ်ဆဲ။ ရှုပ်၊ ရုပ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တဿာ၊ ထို
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရုပ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောသဘော လက္ခဏာ
 သည်ကား။ ဥဒယော၊ ဥဒယမည်၏။ ဝိပရိကာမ လက္ခဏံ၊ ပျက်သော
 သဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဝယော၊ ဝယမည်၏။ အနုပဿနာ၊
 ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။

ဇာတာ၊ ဖြစ်ဆဲ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။
 တဿာ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော
 သဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဥဒယော၊ ဥဒယမည်၏။ ဝိပရိကာမ
 လက္ခဏံ၊ ပျက်သောသဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဝယော၊ ဝယမည်၏။
 အနုပဿနာ၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။

ဇာတာ၊ ဖြစ်ဆဲ။ သညာ၊ သညာသည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။
 တဿာ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သညာ၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော
 သဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဥဒယော၊ ဥဒယမည်၏။ ဝိပရိကာမ လက္ခ

ဏံ၊ ပျက်သောသဘောလက္ခဏာသည်ကား၊ ဝယော၊ ဝယမည်၏။ အနုပဿနာ၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။

ဇာတာ၊ ဖြစ်ဆဲ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မည် ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောသဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဥဒယော၊ ဥဒယမည်၏။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာ သည်ကား။ ဝယော၊ ဝယမည်၏။ အနုပဿနာ၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။

ဇာတံ၊ ဖြစ်ဆဲ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တဿ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဥဒယော၊ ဥဒယမည်၏။ ဝိပရိဏာမ လက္ခဏံ၊ ပျက်သောသဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဝယော၊ ဝယမည် ၏။ အနုပဿနာ၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်းသည်ကား။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ် မည်၏။

ဤသို့ ခဏတ္တယ ပရိယာပနံ ဇာတခေတ်ပုဒ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်၊ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်သောသဘော ကို ဥဒယ-ဟု၊ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုချင်း ကို ဉာဏ်-ဟု၊ သုံးသပ်သော ထိုယောဂီသည်၊ ဤပါဠိနည်းဖြင့် ဥဒယ၏ ပရိယာယကိုလည်း သုံးသပ်၏။ ဝယ၏ ပရိယာယကိုလည်း သုံးသပ် ၏။ အဘယ်သို့ ဥဒယ၏ပရိယာယကို သုံးသပ်သနည်း။ ။ဖြစ်သော သဘော နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာသည်ကား၊ ဖြစ်သဟု ရှုအပ်သောကြောင့် ဥဒယမည်၏။ ဖြစ်သဟု ရှုအပ်သော ထိုဥဒယသည်လည်း၊ ဖြစ်အသစ် ဟု ရှုအပ်သောကြောင့် အဘိနဝါကာရမည်၏။ ဖြစ်အသစ်ဟု ရှုအပ် သော ထိုအဘိနဝါကာရသည်လည်း၊ အသစ်ဖြစ်သောကာလ၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏာဟု ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒ်မည်၏။ အသစ်ဖြစ်သောကာလ၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏာဟု ရှုအပ်သော ထိုဥပါဒ်သည်လည်း၊ နာမ်၏ဇာတိ၊ ရုပ်၏ ဇာတိ ဟု ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဇာတိမည်၏။ ဤသို့ ဥဒယ၏ ပရိယာယ ကိုလည်းသုံးသပ်အပ်၏။ ။အဘယ်သို့ဝယ၏ပရိယာယကို သုံးသပ် သနည်း။ ။ပျက်သော သဘော-ဝိပရိဏာမ လက္ခဏာ သည်ကား၊ ကင်းသဟု ရှုအပ်သောကြောင့်၊ ဝယမည်၏။ ကင်းသဟု ရှုအပ်သော

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ထိုဝယသည်လည်း၊ ကင်းသောကာလ၊ ဘင်္ဂိက္ခဏဟု ရှုအပ်သော
ကြောင့်၊ ဘင်မည်၏။ ကင်းသောကာလ၊ ဘင်္ဂိက္ခဏ ဟု ရှုအပ်သော
ထိုဘင်သည်လည်း၊ ကုန်သဟု ရှုအပ်သောကြောင့် ခယမည်၏။ ဤသို့
ဝယ၏ ပရိယာယ်ကိုလည်းသုံးသပ်၏။

သော ဣမိနာ ပါဠိနယေန ဇာတဿ နာမရူပဿ နိဗ္ဗတ္တိ
လက္ခဏံ ဇာတိံ ဥပ္ပါဒံ အဘိနဝါကာရံ ဥဒယောတိ ဝိပရိ
ဏာမလက္ခဏံ ခယံ ဘင်္ဂိံ ဝယောတိ သမန္နပဿတိ။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဣမိနာပါဠိနယေန၊ ဤပါဠိနည်းဖြင့်။ ဇာ
တဿ၊ ဖြစ်ဆဲ။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော
သဘောလက္ခဏာကို။ ဇာတိန္တိ၊ ဇာတိဟူ၍လည်း။ သမန္နပဿတိ၊
ရှု၏။ ဥပ္ပါဒန္တိ၊ ဥပါဒ်ဟူ၍လည်း။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ အဘိနဝါ
ကာရန္တိ၊ အသစ်ဟူ၍လည်း။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ ဥဒယောတိ၊ ဥဒယဟူ၍
လည်း။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သော သဘော
လက္ခဏာကို။ ခယန္တိ၊ ကုန်၏ဟူ၍လည်း။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ ဘင်္ဂိန္တိ၊
ဘင်ဟူ၍လည်း။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝယောတိ၊ ကင်း၏ဟူ၍လည်း။
သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။

ဤသို့ ရှုသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဝယ၏ပရိယာယ် တို့တွင်၊
ကင်းသဟု ရှုအပ်သော ဝယသည်ကား၊ အသစ်ကင်းသဟု ရှုအပ်
သောဝယ၊ အဟောင်းကင်းသဟု ရှုအပ်သောဝယ၊ အားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို
၂-ပါးတို့တွင်၊ အသစ်ကင်းသဟု ရှုအပ်သော ဝယသည်ကား၊ အသစ်
ကင်းသော ကာလ၊ ဌိတိက္ခဏဟု ရှုအပ်သောကြောင့် ဌိမည်၏။ အသစ်
ကင်းသော ကာလ၊ ဌိတိက္ခဏဟု ရှုအပ်သော ထိုဌိသည်လည်း၊ နာမ်၏
ဇရာ၊ ရုပ်၏ဇရာဟု ရှုအပ်သောကြောင့် ဇရာမည်၏။ ဤသို့ ဝယ၏ပရိ
ယာယ်ကိုလည်းဇရာဟု သုံးသပ်သော်ကား သင့်၏။ မသုံးသပ်သော်ကား
မသင့်။ ။ အဟောင်းကင်းသဟု ရှုအပ်သော ထိုဝယသည်ကား၊ အ
ဟောင်းကင်းသောကာလ၊ ဘင်္ဂိက္ခဏဟု ရှုအပ်သောကြောင့် ဘင်မည်
၏။ အဟောင်းကင်းသောကာလ၊ ဘင်္ဂိက္ခဏဟု ရှုအပ်သော ထိုဘင်
သည်လည်း၊ နာမ်၏မရဏ၊ ရုပ်၏မရဏဟု ရှုအပ်သောကြောင့်၊ မရဏ

၂၁၈

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မည်၏။ ဤသို့ဝယ၏ပရိယာယ်ကိုလည်း၊ မရဏဟု သုံးသပ်သော်ကား သင့်၏။မသုံးသပ်သော်ကားမသင့်။

ထိုကြောင့် ဋီကာ၌

ကိဉ္ဇာပိ ကလာပသမ္ပသနာဒိသု ဇာတိဇရာမရဏ သီသေန ဇာတိဇရာမရဏဝန္တော ဓမ္မာ ဝုတ္တာ။ ဣဓ ပန ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏနိဒ္ဒေသေ ဇာတိ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ တဿာ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ ဥဒယော ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ ဝယောတိ စ အာဒိနာ ဝုစ္စမာနေ ဇာတိဇရာမရဏာနံ ဇာတိဇရာမရဏဝန္တတာ နိပ္ပန္နတာစ အနုညာတာဝိယ ဟောတိ။ တံ ပရိဟရိတံ ပရိစ္စသမုပ္ပါဒင်္ဂေသု ဘဝပရိယောသာနာဝ ဒေသနာဂတာ။ဟူ၍၎င်း။ ။ဥဒယဝယ မတ္တဂဟဏဉ္စတ္ထ ဥဒယဗ္ဗယဒဿနေနေဝ ဣမဿ ဉာဏဿ ပဝတ္တနတော၊ နဋ္ဌိတိက္ခဏဿ အဘာဝါ။ဟူ၍၎င်း။လာ၏။

ကလာပသမ္ပသနာဒိသု၊ ကလာပသမ္ပသနအစရှိကုန်သော နိဒ္ဒေ သတို့၌။ဇာတိဇရာမရဏ သီသေန၊ ဇာတိကိုဦး၊ ဇရာကိုဦး၊ မရဏကိုဦး ပြုသဖြင့်။ ဇာတိ ဇရာမရဏ ဝန္တော၊ ဇာတိရှိ၊ ဇရာရှိ၊ မရဏရှိကုန် သော။ ဓမ္မာ၊ ဇာတိတရား၊ ဇရာတရား၊ မရဏတရားတို့ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တာ၊ အကယ်၍ကား ဟောအပ်ကုန်၏၎င်း။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ဟောအပ် ကုန်သော်လည်း။ ဣဓဥဒယဗ္ဗယဉာဏနိဒ္ဒေသေ၊ ဤဥဒယဗ္ဗ ယဉာဏနိဒ္ဒေသ၌။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ တဿာ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောဇာတိ၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော သဘော လက္ခဏာသည်ကား။ ဥဒယော၊ ဥဒယမည်၏။ ဝိပရိဏာမ လက္ခဏံ၊ ပျက်သောသဘောလက္ခဏာသည်ကား။ ဝယော၊ ဝယမည် ၏။ ဣတိစအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်လည်း။ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆိုလိုသည်ရှိသော်။ ဇာတိဇရာမရဏာနံ ဇာတိ ဇရာမရဏ ဝန္တတာစ၊ ဇာတိ၏ ဇာတိရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဇရာ၏ ဇရာရှိသည်၏အဖြစ်၊ မရဏ၏ မရဏရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ ဇာတိ ဇရာမရဏာနံ ဇာတိ ဇရာမရဏ နိပ္ပန္နတာစ၊ ဇာတိ၏ ဇာတိပြီးသည်၏အဖြစ်၊ ဇရာ၏ ဇရာပြီးသည်၏ အဖြစ်၊ မရဏ၏ မရဏပြီးသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ အနုညာတာဝိယအနု ညာတဂတိကာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်နှင့် အလားတူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဓိသုဒ္ဓိ

တံအနုညာတ ဂတိကံ၊ ထိုစွင့်ပြုအပ်သည်နှင့် အလားတူသည်ကို။ ပရိ
 ဟရိတုံ၊ ပယ်ချင်းငှါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဇော်သု၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့၌။
 ဘဝပရိယောသာနာ၊ ဘဝအဆုံးရှိသော။ ဒေသနာဝ၊ ဒေသနာကိုသာ
 လျှင်။ ဂတာ-ဂဒိတာ ကသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထစ၊ ဤသို့ ဆိုရာ၌လည်း။
 ဥဒယဗ္ဗယဒဿနေနေဝ၊ ဖြစ်သဟုရူ၊ ပျက်သဟုရူသော အားဖြင့်
 သာလျှင်။ ဣမဿဉာဏဿ၊ ဤဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အား။ ပဝတ္တနတော၊
 ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဥဒယဇယ မတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ ဥဒယဝယ သဒ္ဓါမျှသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဌိတိက္ခဏဿ၊ ဌိခဏ၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိချင်းကြောင့်။
 န၊ မဟုတ်။ (ဤကားအကျဉ်းအားဖြင့် အားထုတ်ပုံတည်း)

အကျယ်အားဖြင့်အားထုတ်ပုံကား၊ ၅၀-ပြားသတည်း။ အဘယ်သို့
 အားဖြင့် အကျယ် ၅၀-ပြားသနည်း။ ဉာဏ်အားဖြင့်လည်း အကျယ် ၅၀-
 ပြားသတည်း။ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်း၊ အကျယ် ၅၀-ပြားသတည်း။
 အဘယ်သို့ဉာဏ်အားဖြင့်လည်း၊ အကျယ် ၅၀-ပြားသနည်း။ လက္ခဏာ
 အားဖြင့်လည်း၊ အကျယ် ၅၀-ပြားသနည်း။ ။ မြင်သောခဏ၊ ကြားသော
 ခဏ၊ နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ သွား
 သောခဏ၊ ပြန်သောခဏ၊ ဘယ်လှမ်းသောခဏ၊ ညာလှမ်းသောခဏ၊
 တူရူကြည့်သောခဏ၊ တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ ကွေးသောခဏ၊ ဆန့်
 သောခဏ ဒုက္ခဋိ-သဒိတ်-သင်္ကန်း-အဝတ်-အရုံ-တစုံတခု ကိုင်ယူ
 သောခဏ၊ စားသောခဏ၊ သောက်သောခဏ၊ ခဲသောခဏ၊ လျက်သော
 ခဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်သောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်သောခဏ၊ ပြောဆိုသော
 ခဏ၊ အစရှိသောအားဖြင့်၊ များစွာသောခဏတို့တွင်၊ ဥပလက္ခဏာအား
 ဖြင့်၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု
 ရူသောဌာန၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊
 ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်၊
 ခံစားသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဝေဒနာ၊
 အမှတ်ပြုသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော သညာ၊
 အားထုတ်သော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော
 သင်္ခါရ၊ အာရုံပြုသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော
 ဝိညာဏ်။ ဤသို့တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊

၂၂၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဝိညာဏ်၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၂၅-ပါး။ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၂၅-ပါး။ ဤသို့ ဉာဏ်အားဖြင့်လည်း အကျယ် ၅၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာအားဖြင့် လည်းအကျယ် ၅၀-ပြားသတည်း။

ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသည် ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ဤသို့ဉာဏ်အားဖြင့်လည်း၊ အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်းအကျယ် ၁၀-ပြား သတည်း။

ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု- ရှုသည်ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ဤသို့ဉာဏ်အား ဖြင့်လည်း၊ အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်း၊ အ ကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။

သညက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို ဖြစ်ပျက်သဟု-ရှုသည် ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ပျက် သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ဤသို့ဉာဏ်အားဖြင့် လည်း အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်း၊ အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု- ရှုသည်ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ဤသို့ဉာဏ်အား ဖြင့်လည်း အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာ အားဖြင့်လည်း အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု- ရှုသည်ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန ၅-ပါး။ ဤသို့ ဉာဏ်အား ဖြင့်လည်း အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာ အားဖြင့်လည်း အကျယ် ၁၀-ပြားသတည်း။

ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု- ရှုသည်ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု၊ ရှုသောဉာဏ်အားဖြင့် လည်း ၂၅-ပါး။ ရှုသောဌာန-လက္ခဏာအားဖြင့်လည်း ၂၅-ပါး။ ။ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဉာဏ်အားဖြင့်လည်း ၂၅-ပါး။ ရှုသောဌာန-လက္ခဏာအားဖြင့်လည်း ၂၅-ပါး။ ဤသို့ ဉာဏ်အားဖြင့် လည်း အကျယ် ၅၀-ပြားသတည်း။ လက္ခဏာအားဖြင့်လည်း အကျယ် ၅၀-ပြားသတည်း။

ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သောသဘောကို၊ ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ အဘယ်ဥဒယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှုသနည်း။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခုမသိ သောခဏခဏ၊ မောဟ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကာလ ကာလ၊ ရုပ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသောအကြောင်း၏ရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ ရုပ်ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသောအဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ် သောသဘောကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု တပ်မက်သောခဏခဏ၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခု ယခု ဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ ရုပ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသောအကြောင်း ၏ရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့် ပြီးသော တဏှာ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သောကာလကာလ၊ တစုံတခုပြုသော ခဏခဏ၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ ရုပ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသော အကျိုးကို ပြု၍၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသော ကံ၏ အကြောင်းရှိ

ဝိပဿနာဥပသေသနည်းကျမ်းကြီး

သောအားဖြင့်ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ယခုယခုဘာ၊ ပဝတ္တိကာလ၊ စားသောက်သောခဏခဏ၊ အာဟာရ ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့် ရုပ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ရှိသော အကျိုး ကိုပြ၍၊ ရုပ်ဖြစ်သောခဏခဏ၊ စားသောက်သောခဏဖြင့် ပြီးသော— အာဟာရ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရုပ်ဖြစ်သောခဏခဏ၊ သဘာဝ လက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၌၊ ခဏအားဖြင့် ဖြစ်သောသဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ ခဏဖြစ် သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရူပက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤ ဥဒယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှု၏။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ရူပသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ တဏှာသမုဒယာ ရူပသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ကမ္မသမုဒယာ ရူပသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ အာဟာရသမုဒယာ ရူပသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ။ ရူပက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စ လက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊ ရုပ်၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ် သောအနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ရူပသမု ဒယော၊ ရုပ်၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မသမုဒယာ၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရုပ်၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အာဟာရသမုဒယာ၊ အာဟာရ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ရူပသမုဒယော၊ ရုပ်၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော သဘော လက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည် ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ရူပက္ခန္ဓာ၏ ပျက်သောသဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော် အဘယ်ဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှုသနည်း။

ရုပ်ပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ရုပ်၏ နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော တဏှာ၏မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ရုပ်၏ နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော တဏှာ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ရုပ်ပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ကံ၏မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ရုပ်၏ နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိသောအကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော ကံ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ် အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် စားသောက်ချင်းငှါ ထိုက်သောအာဟာရ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် စားသောက်ချင်းငှါ မထိုက်သော အာဟာရ၏ ယခု အကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုအသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ရုပ်ပျက်သောခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာဌာန-ခဏအားဖြင့် ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ ခဏ ပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ရူပက္ခန္ဓာ၏ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ ရူပနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ တဏှာနိရောဓာ ရူပနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ကမ္မနိရောဓာ ရူပနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ အာဟာရနိရောဓာ ရူပနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ရူပက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ဝိပရိကာမလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ ရူပက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ။ရူပက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ခြွင်းချင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊ ရုပ်၏ ခြွင်းချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြွင်းသော အနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ခြွင်းချင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရုပ်၏ခြယ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏
 ခြယ်သောအနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ ခြယ်ချင်းကြောင့်။ ရူပနိရောဓော၊
 ရုပ်၏ ခြယ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြယ်
 သောအနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ အာဟာရနိရောဓော၊ အာဟာရ၏ခြယ်ချင်းကြောင့်။ ရူပ
 နိရောဓော၊ ရုပ်၏ ခြယ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အ
 ကြောင်း၏ ခြယ်သောအနက်ကြောင့်။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊
 ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပရိကာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သောသဘော
 လက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။
 ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။ ရူပက္ခန္ဓဿ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊
 ပျက်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဗ္ဗလက္ခဏာနိ၊ ဤဝယ
 လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သောသဘောကို၊ ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊
 အဘယ်ဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှုသနည်း။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခုမသိ
 သောခဏခဏ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်
 ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ ဝေဒနာဖြစ်၏။ ဤသို့ ရှိသောအကြောင်း၏
 ရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝေဒနာဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသော
 အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏
 အကျိုးဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကို အားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု
 တပ်မက်သောခဏခဏ၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊
 အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ ကာလ၊ ဝေဒနာဖြစ်၏။ ဤသို့ ရှိသော
 အကြောင်း၏ ရှိသောအကျိုးကို ပြု၍၊ ဝေဒနာ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊
 ရှေးဘဝဖြင့် ပြီးသော တဏှာ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်း
 ကြောင့်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏အကျိုးဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု ပြုသော
 ခဏခဏ၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော

ကာလကာလ၊ ဝေဒနာဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသော အကျိုးကို ပြ၍၊ ဝေဒနာဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့် ပြီးသော ကံ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ယခုယခုဘဝ၊ ပဝတ္တိကာလ တွေ့သော ခဏခဏ၊ ဖဿ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသော အကျိုးကို ပြ၍၊ ဝေဒနာဖြစ်သော ခဏခဏ၊ တွေ့သော ခဏဖြင့် ပြီးသော ဖဿ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ဝေဒနာဖြစ်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာ ဌာန-ခဏအားဖြင့်၊ ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာကို၊ မြင်သော်လည်း၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ခဏဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သော သဘောကို၊ ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှု၏။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယာ ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ တဏှာသမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယာ ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ကမ္မသမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယာ ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ဖဿ သမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယာ ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယာ ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်း

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာသမုဒယော၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မသမုဒယော၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဖဿသမုဒယော၊ ဖဿ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာသမုဒယော၊ ဝေဒနာ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောသဘောလက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ပျက်သောသဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ အဘယ်ဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှုသနည်း။

ဝေဒနာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ နောင်အသစ် အသစ် မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝေဒနာပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် 'အကျိုးမဖြစ်သော ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝေဒနာပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ် အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော တဏှာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ် အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ နောင် အသစ်အသစ် မဖြစ်၊ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝေဒနာပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော တဏှာ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ်

၂၂၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝေဒနာ ပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ကံ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ဝေဒနာ၏ နောင် အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝေဒနာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော ကံ၏ ယခု အကြောင်းမဖြစ် ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ဝေဒနာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် တွေ့ချင်းငှါ ထိုက်သော ဖဿ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာမဖြစ်။ ဤသို့မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝေဒနာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် တွေ့ချင်းငှါ မထိုက်သော ဖဿ၏ ယခု အကြောင်း မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုအသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

ဝေဒနာပျက်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမည လက္ခဏာ၊ သင်္ခိတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခိတလက္ခဏာဌာန၊ ခဏအားဖြင့် ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ခဏပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏ ပျက်သောသဘောကို၊ ဝယ-ဟုရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ ဝေဒနာနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ တဏှာနိရောဓာ ဝေဒနာ နိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ကမ္မနိရောဓာ ဝေဒနာနိရောဓောတိ ပစ္စယ နိရောဓဋ္ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ဖဿနိရောဓာ ဝေဒနာနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ဝိပရိကာမ လက္ခဏံ ပဿန္တောဝိ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ။ဝေဒနက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စ လက္ခဏာနိ ပဿတိ။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ခြေ ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ နိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ ခြေ ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း ၏ ခြေ ချင်းသော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ခြေ ချင်း ကြောင့်။ ဝေဒနာ နိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ ခြေ ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယ နိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြေ ချင်းသော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မနိရောဓာ၊ ကံ၏ ခြေ ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ ခြေ ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြေ ချင်းသော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဗဿနိရောဓာ၊ ဗဿ၏ ခြေ ချင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ နိရောဓော၊ ဝေဒနာ ၏ ခြေ ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြေ ချင်း သော အနက်ကြောင့်။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပရိကာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။ ဝေဒနက္ခန္ဓဿ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဗ္ဗလက္ခဏာနိ၊ ဤဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

သညက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ အဘယ် ဥဒယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှုသနည်း။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု မသိ သောခဏခဏ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ သညာဖြစ်၏။ ဤသို့ ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ သညာဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့် ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့်ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု တပ်မက် သောခဏခဏ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ သညာဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏

ရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သညာဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသော တဏှာ၏ အကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခုပြုသော ခဏခဏ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ သညာဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသောအကျိုး ကိုပြု၍၊ သညာဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသောကံ၏ အကြောင်း ရှိသောအားဖြင့်ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညက္ခန္ဓာ၏အကျိုးဖြစ်သော သဘော ကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

ယခုယခုဘဝ၊ ပဝတ္တိကာလ တွေ့သောခဏခဏ၊ ဖဿ၏ ဖြစ်ချင်း ကြောင့်၊ သညာဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသောအကြောင်း၏ ရှိသောအကျိုးကို ပြု၍၊ သညာဖြစ်သောခဏခဏ၊ တွေ့သော ခဏဖြင့်ပြီးသော ဖဿ၏ အကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ် သောသဘောကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

သညာဖြစ်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာဌာန၊ ခဏအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ သညက္ခန္ဓာ၏ ခဏ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

သညက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာ သမုဒယာ သညာသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယ ဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ တဏှာသမုဒယာ သညာ သမုဒယောတိ ပစ္စယ သမုဒယဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ကမ္မသမုဒယာ သညာ သမုဒယောတိ ပစ္စယ သမုဒယဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ဖဿသမုဒယာ သညာသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ ပဿန္တောပိ သညက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ။ သညက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စ လက္ခဏာနိ ပဿတိ။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အဝိဇ္ဇာသမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သညာသမုဒယော၊ သညာ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာသမုဒယော၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သညာသမုဒယော၊ သညာ၏ ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယ ဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မသမုဒယော၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်း ကြောင့်။ သညာသမုဒယော၊ သညာ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမု ဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဖဿသမုဒယော၊ ဖဿ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သညာသမုဒယော၊ သညာ၏ ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောသဘောလက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော် လည်း။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါး တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

သညက္ခန္ဓာ၏ ပျက်သောသဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှုသည် ရှိသော်၊ အဘယ် ဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှုသနည်း။

သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက် သော အဝိဇ္ဇာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော သညာ၏ နောင် အသစ်အသစ် မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏မရှိသောအကျိုးကို ပြ၍၊ သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ် ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက် သော တဏှာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ထိုက်သော သညာ၏ နောင် အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော တဏှာ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ် ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

သညာပျက်သော ခဏ ခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက် သော ကံ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက် သော သညာ၏ နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း ၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ် အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော ကံ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ်အကျိုးမဖြစ်သော သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ်တွေ့ချင်းငှါ ထိုက် သော ဖဿ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညာမဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သညာပျက်သောခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ်တွေ့ချင်းငှါမထိုက်သော ဖဿ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ် ချင်းကြောင့်၊ ယခု အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သညက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

သညာပျက်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝ လက္ခဏာ၊ သာမည လက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာဌာန၊ ခဏအားဖြင့် ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ သညက္ခန္ဓာ၏ ခဏပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟုရှု၏။

သညက္ခန္ဓာ၏ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သညာနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ တဏှာနိရောဓာ သညာနိရော ဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ကမ္မနိ ရောဓာ သညာနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ဖဿနိရောဓာ သညာနိရောဓောတိ ပစ္စယ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနသိသုဒ္ဓိ

နိရောဓဋ္ဌေန သညက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ သညက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ။သညက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ခြုမ်ချင်းကြောင့်။ သညာနိရောဓော၊ သညာ၏ ခြုမ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ခြုမ် သောအနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာ၏ခြုမ်ချင်းကြောင့်။ သညာ နိရောဓော၊ သညာ၏ ခြုမ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ခြုမ်သော အနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မနိရောဓော၊ ကံ၏ခြုမ်ချင်း ကြောင့်။ သညာနိရောဓော၊ သညာ၏ခြုမ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယ နိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ခြုမ်သော အနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ခြုမ်ချင်းကြောင့်။ သညာနိရောဓော၊ သညာ၏ခြုမ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ခြုမ်သော အနက်ကြောင့်။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။သညက္ခန္ဓဿ၊ သညက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်သောသဘောကို၊ ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ အဘယ်ဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှုသနည်း။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သောကာလကာလ၊ တစုံတခု မသိ သောခဏခဏ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကာလ ကာလ၊ သင်္ခါရဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းရှိသောအားဖြင့်ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ--ဟု ရှု၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလကာလ၊ တစုံတခုတပ်
မက်သောခဏခဏ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုး
နှင့်ပြည့်စုံသောကာလကာလ၊ သင်္ခါရဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသောအကြောင်း
၏ ရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးရှေးဘဝဖြင့်
ပြီးသောတဏှာ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့်ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါ
ရက္ခန္ဓာ၏အကျိုးဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလကာလ၊ တစုံတခု
ပြုသောခဏခဏ၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်
ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ သင်္ခါရဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏
ရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသော
ကံ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏
အကျိုးဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ယခုယခုဘဝ၊ ပဝတ္တိကာလ တွေ့သောခဏခဏ၊ ဖဿ၏ ဖြစ်ချင်း
ကြောင့်၊ သင်္ခါရဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ ရှိသော အကျိုးကို
ပြု၍၊ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏခဏ၊ တွေ့သောခဏဖြင့်ပြီးသော ဖဿ၏
အကြောင်းရှိသောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်
သောသဘောကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

သင်္ခါရဖြစ်သောခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၊
သင်္ခါတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခါတလက္ခဏာဌာန၊ ခဏအား
ဖြင့်ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏
ခဏဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟုရှု၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သော သဘောကို၊ ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဥဒယ
လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ သင်္ခါရသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယ
ဋ္ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ တဏှာသမုဒယာ
သင်္ခါရသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ
ဥဒယံ ပဿတိ။ ကမ္မသမုဒယာ သင်္ခါရသမုဒယောတိ ပစ္စယ
သမုဒယဋ္ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ဖဿသမုဒယာ
သင်္ခါရသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ
ဥဒယံ ပဿတိ။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဥဒယံ ပဿတိ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရသမုဒယော၊ သင်္ခါရ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာသမုဒယော၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရသမုဒယော၊ သင်္ခါရ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မသမုဒယော၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရသမုဒယော၊ သင်္ခါရ၏ ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဖဿသမုဒယော၊ ဖဿ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရသမုဒယော၊ သင်္ခါရ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သော သဘော လက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ပျက်သောသဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ အဘယ်ဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှုသနည်း။

သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော သင်္ခါရ၏ နောင်အသစ်အသစ် မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော တဏှာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့် နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော သင်္ခါရ၏ နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော တဏှာ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော ကံ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော သင်္ခါရ၏ နောင်အသစ်အသစ် မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော ကံ၏ ယခုအကြောင်းမဖြစ် ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် တွေ့ချင်းငှါ ထိုက်သော ဖဿ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရမဖြစ်။ ဤသို့ မရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကိုပြု၍၊ သင်္ခါရပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော ဖဿ၏ ယခု အကြောင်းမဖြစ် ချင်းကြောင့်၊ ယခု အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

သင်္ခါရ ပျက်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမည လက္ခဏာ၊ သင်္ခါတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခါတလက္ခဏာဌာန၊ ခဏအားဖြင့်၊ ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ ခဏပျက်သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ပျက်သော သဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ တဏှာနိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဝယံ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပဿတိ။ ကမ္မနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓ
 ဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ဖဿနိရောဓာ သင်္ခါရ
 နိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဌေန သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဝယံ
 ပဿတိ။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ
 ဝယံ ပဿတိ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿန္တော ဣမာနိ
 ပဗ္ဗလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ခြေမ်းချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊
 သင်္ခါရ၏ခြေမ်းချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဌေန၊ အကြောင်း၏
 ခြေမ်းသော အနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ
 ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ခြေမ်းချင်း
 ကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရ၏ ခြေမ်းချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပစ္စယနိရောဓဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြေမ်းသော အနက်ကြောင့်။ သင်္ခါ
 ရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မ
 နိရောဓာ၊ ကံ၏ ခြေမ်းချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရ၏
 ခြေမ်းချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဌေန၊ အကြောင်း၏ခြေမ်းသော
 အနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဖဿနိရောဓာ၊ ဖဿ၏ ခြေမ်းချင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရော
 ဓော၊ သင်္ခါရ၏ခြေမ်းချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဌေန၊ အကြောင်း
 ၏ ခြေမ်းသော အနက်ကြောင့်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။
 ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သော
 သဘောလက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊
 သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓဿ၊
 သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိ
 ပဗ္ဗလက္ခဏာနိ၊ ဤဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

**ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ဖြစ်သောသဘောကို၊ ဥဒယ-ဟုရှုသည်ရှိသော်၊
 အဘယ်ဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှုသနည်း။**

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလကာလ၊ တစုံတခု မသိ
 သောခဏခဏ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့်
 ပြည့်စုံသော ကာလကာလ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု တပ်မက်သော ခဏ ခဏ၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ ကာလ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ရှိသော အကျိုးကို ပြု၍၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့် ပြီးသော တဏှာ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ရှေးရှေးဘဝ၊ ကံကိုအားထုတ်သော ကာလ ကာလ၊ တစုံတခု ပြုသော ခဏခဏ၊ ကံ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခုယခုဘဝ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော ကာလ ကာလ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ရှိသော အကျိုးကို ပြု၍၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ရှေးဘဝဖြင့် ပြီးသော ကံ၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုး ဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ယခုယခုဘဝ၊ ပဝတ္တိကာလ သက်သော ခဏခဏ၊ နာမ်ရုပ်၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ဤသို့ရှိသော အကြောင်း၏ရှိသော အကျိုးကို ပြု၍၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ သက်သော ခဏဖြင့်ပြီးသော နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ဝိညာဏ်ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာဌာန၊ ခဏအားဖြင့် ဖြစ်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ခဏဖြစ်သော သဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှု၏။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ဖြစ်သော သဘောကို၊ ဥဒယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှု၏။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ တဏှာသမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ

ဥဒယံ ပဿတိ။ ကမ္မသမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒယောတိ ပစ္စယ
သမုဒယဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ နာမရူပ
သမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒယောတိ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏံ ပဿန္တောပိ
ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဥဒယံ ပဿတိ။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓဿဥဒယံ
ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ဝိညာဏသမုဒယော၊
ဝိညာဏ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏
ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊
ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာ၏ဖြစ်ချင်းကြောင့်။
ဝိညာဏသမုဒယော၊ ဝိညာဏ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယ
ဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မသမုဒယာ၊ ကံ၏
ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ဝိညာဏသမုဒယော၊ ဝိညာဏ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
နာမရူပသမုဒယာ၊ နာမ်ရုပ်၏ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏသမုဒယော၊
ဝိညာဏ၏ဖြစ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ဖြစ်
သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဥဒယံ၊
ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ၊ ဖြစ်သောသဘောလက္ခဏာ
ကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သော်လည်း။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။
ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊
ဤဥဒယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

**ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ပျက်သောသဘောကို၊ ဝယ-ဟုရှုသည်ရှိသော်၊
အဘယ်ဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို ရှုသနည်း။**

ဝိညာဏ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်
သောအဝိဇ္ဇာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်

သောဝိညာဏ်၏ နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိသော အကြောင်း
၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝိညာဏ်ပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်
အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော အဝိဇ္ဇာ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ်ချင်း
ကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏အကျိုး
ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝိညာဏ်ပျက်သော ခဏ ခဏ၊ ယခု အသစ် အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ
ထိုက်သော တဏှာ၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ် အသစ်
ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဝိညာဏ်၏ နောင် အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိ
သောအကြောင်း၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝိညာဏ်ပျက်သော ခဏ
ခဏယခုအသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော တဏှာ၏ ယခုအ
ကြောင်း မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင် အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်သော
ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝိညာဏ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်
သော ကံ၏မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်
သော ဝိညာဏ်၏နောင်အသစ်အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့မရှိသော အကြောင်း
၏ မရှိသောအကျိုးကိုပြု၍၊ ဝိညာဏ်ပျက်သောခဏခဏ၊ ယခုအသစ်
အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော ကံ၏ ယခုအကြောင်း မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊
နောင် အသစ်အသစ်အကျိုးမဖြစ်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်
သော သဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝိညာဏ်ပျက်သော ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် သက်ချင်းငှါ
ထိုက်သော နာမ်ရုပ်၏ မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်မဖြစ်။ ဤသို့ မရှိ
သောအကြောင်း၏ မရှိသော အကျိုးကို ပြု၍၊ ဝိညာဏ်ပျက်သော
ခဏခဏ၊ ယခုအသစ်အသစ် သက်ချင်းငှါ မထိုက်သော နာမ်ရုပ်၏
ယခု အကြောင်းမဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ယခု အသစ်အသစ် အကျိုးမဖြစ်
သောဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ အကျိုးပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု ရှု၏။

ဝိညာဏ်ပျက်သော ခဏခဏ၊ သဘာဝ လက္ခဏာ၊ သာမည
လက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ ၃-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာဌာန၊
ခဏအားဖြင့် ပျက်သော သဘောလက္ခဏာကို မြင်သော်လည်း၊ ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓာ၏ ခဏပျက်သော သဘောကို ဝယ-ရှု၏။

ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ ပျက်သော သဘောကို၊ ဝယ-ဟု ရှုသည်ရှိသော်၊ ဤဝယ လက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကိုရှု၏။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ တဏှာနိရောဓာ ဝိညာဏ နိရောဓောတိ ပစ္စယ နိရောဓဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ကမ္မနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရော ဓဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ နာမရူပနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓောတိပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿဝယံ ပဿတိ။ ဝိပရိတာမလက္ခဏံ ပဿန္တောပိ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စလက္ခဏာနိ ပဿတိ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ခြုတ်ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရော ဓော၊ ဝိညာဏ်၏ ခြုတ်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာ ဏက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ ၏ခြုတ်ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ ခြုတ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြုတ်သော အနက် ကြောင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကမ္မနိရောဓာ၊ ကံ၏ခြုတ်ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရော ဓော၊ ဝိညာဏ်၏ခြုတ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း ၏ခြုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နာမရူပနိရောဓာ၊ နာမ်ရုပ်၏ခြုတ် ချင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ခြုတ်ချင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြုတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝိညာ ဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပ ရိတာမလက္ခဏံ၊ ပျက်သောသဘောလက္ခဏာကို။ ပဿန္တောပိ၊ မြင် သော်လည်း။ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်း

ဝိပဿနာဥပသေသနည်းကျမ်းကြီး

ကို။ပဿန္တော၊ ရှုသည့်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စလက္ခဏာနိ၊ ဤဝယလက္ခဏာ ၅-ပါးတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ပဉ္စန္ဒ ခန္ဓာနံ ဥဒယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စဝိသတိ
လက္ခဏာနိ ပဿတိ။ ဝယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပဉ္စဝိသတိ
လက္ခဏာနိ ပဿတိ။ ဥဒယဗ္ဗယံ ပဿန္တော ဣမာနိ ပညာသ
လက္ခဏာနိ ပဿတိ။

ပဉ္စန္ဒခန္ဓာနံ၊ ၅-ပါးသောခန္ဓာတို့၏။ ဥဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည့်ရှိသော်။ ဣမာနိပဉ္စဝိသတိလက္ခဏာနိ၊ ဤ ၂၅-ပါးသော ဥဒယလက္ခဏာတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည့်ရှိသော်။ ဣမာနိ ပဉ္စဝိသတိလက္ခဏာနိ၊ ဤ ၂၅-ပါးသော ဝယလက္ခဏာတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းကို။ ပဿန္တော၊ ရှုသည့်ရှိသော်။ ဣမာနိပညာသလက္ခဏာနိ၊ ဤ ၅၀-သောဥဒယ-ဝယလက္ခဏာတို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဤသို့မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ စက္ခုဒွါရိက ဝိထိကျသော စိတ္တက္ခဏာတိုင်း၊ စိတ္တက္ခဏာတိုင်း၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်။ ခံစားသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစု ဖြစ်သော ဝေဒနာ။ အမှတ်ပြုသော သဘော လက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောသင်္ခါရ။ အာရုံပြုသော သဘောလက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဝိညာဏ်။ ဤသို့တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟုရှုသည့်ရှိသော်၊ ဖြစ်သောသဘောကို ဥဒယ-ဟု ရှုသောဌာန ၂၅-ပါးတို့တွင်၊ အကြောင်း ဥဒယ-၂၀၊ ခဏ ဥဒယ ၅-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှားသတည်း။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အကြောင်းဥဒယ ခဏဥဒယ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အဘယ်သို့
အကြောင်းဥဒယ ၂၀၊ အကျယ်အားဖြင့်ထင်ရှားသနည်း။

အဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း
ဥဒယတပါး။ တဏှာ ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊
အကြောင်းဥဒယတပါး။ ကံဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန
အကြောင်း ဥဒယတပါး။ အာဟာရဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ဖြစ်သဟု
ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း ဥဒယတပါး။ ဤသို့ ရုပ်၏အကြောင်းဥဒယ
၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း
ဥဒယတပါး။ တဏှာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊
အကြောင်းဥဒယတပါး။ ကံဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဖြစ်သဟု ရှုသော
ဌာန၊ အကြောင်း ဥဒယတပါး။ ဖဿဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဖြစ်သဟု
ရှုသောဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ ဤသို့ ဝေဒနာ၏ အကြောင်း
ဥဒယ ၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညာဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း
ဥဒယတပါး။ တဏှာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညာဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊
အကြောင်းဥဒယတပါး။ ကံဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညာဖြစ်သဟု ရှုသော
ဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ ဖဿဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သညာဖြစ်သဟု
ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း ဥဒယတပါး။ ဤသို့သညာ၏ အကြောင်း
ဥဒယ ၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း
ဥဒယတပါး။ တဏှာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊
အကြောင်းဥဒယတပါး။ ကံဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရဖြစ်သဟု ရှုသော
ဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ ဖဿဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရဖြစ်သဟု
ရှုသောဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ ဤသို့သင်္ခါရ၏ အကြောင်း
ဥဒယ ၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း
ဥဒယတပါး။ တဏှာဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သဟု ရှုသော

ဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ ကံဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ် ဖြစ်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်းဥဒယတပါး။ ဤသို့ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းဥဒယ ၄-ပါး။

ဤသို့အကြောင်းဥဒယ-၂၀၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှားသတည်း။

အဘယ်သို့ ခဏဥဒယ ၅-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှား သနည်း။

အကြောင်းတစုံတခုမရှိ၊ ရုပ်၏အစ ဖြစ်သောကာလကို၊ ရုပ်၏အစ ဖြစ်သောကာလဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဥဒယတပါး။ အကြောင်းတစုံတခု မရှိ၊ ဝေဒနာ၏အစ ဖြစ်သောကာလကို၊ ဝေဒနာ၏အစ ဖြစ်သောကာလ ဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဥဒယတပါး။ အကြောင်းတစုံတခုမရှိ၊ သညာ၏အစ ဖြစ်သောကာလကို၊ သညာ၏အစ ဖြစ်သောကာလဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဥဒယတပါး။ အကြောင်းတစုံတခုမရှိ၊ သင်္ခါရ၏အစ ဖြစ်သော ကာလကို၊ သင်္ခါရ၏အစ ဖြစ်သောကာလဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဥဒယ တပါး။ အကြောင်းတစုံတခုမရှိ၊ ဝိညာဏ်၏အစ ဖြစ်သောကာလကို၊ ဝိညာဏ်၏အစ ဖြစ်သောကာလဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဥဒယတပါး။

ဤသို့ခဏဥဒယ ၅-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှားသတည်း။

ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသည် ရှိသော်၊ ပျက်သောသဘောကို ဝယ-ဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ၂၅-ပါးတို့တွင်၊ အကြောင်း ဝယ-၂၀၊ ခဏ ဝယ ၅-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှား သတည်း။

အကြောင်းဝယ ခဏဝယ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အဘယ်သို့အ ကြောင်းဝယ-၂၀၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှားသနည်း။

အဝိဇ္ဇာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ တဏှာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ကံခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ အာဟာရ ခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ရုပ်ပျက်သဟု

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနုပိသုဒ္ဓိ

ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ဤသို့ ရုပ်၏အကြောင်းဝယ
၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း
ဝယတပါး။ တဏှာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊
အကြောင်းဝယတပါး။ ကံခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာပျက်သဟု ရူသော
ဋ္ဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ဖဿခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာပျက်သဟု
ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ဤသို့ဝေဒနာ၏အကြောင်းဝယ
၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာ ခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ သညာ ပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊
အကြောင်းဝယတပါး။ တဏှာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ သညာပျက်သဟု
ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ ကံခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ သညာ ပျက်
သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ ဖဿခြုမ်ချင်းကြောင့်၊
သညာပျက်သည်ဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ဤသို့သညာ
၏ အကြောင်းဝယ ၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာ ခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရ ပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊
အကြောင်း ဝယတပါး။ တဏှာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရ ပျက်သ
ဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ ကံခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရ
ပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ဖဿခြုမ်ချင်းကြောင့်၊
သင်္ခါရပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်းဝယတပါး။ ဤသို့သင်္ခါရ
၏အကြောင်းဝယ ၄-ပါး။

အဝိဇ္ဇာ ခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ် ပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊
အကြောင်းဝယတပါး။ တဏှာခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ပျက်သဟု
ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ ကံခြုမ်ချင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ်
ပျက်သဟု ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။ နာမ်ရုပ် ခြုမ်ချင်း
ကြောင့်၊ ဝိညာဏ်ပျက်သဟု-ရူသောဋ္ဌာန၊ အကြောင်း ဝယတပါး။
ဤသို့ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းဝယ ၄-ပါး။

ဤသို့အကြောင်းဝယ-၂၀၊ အကျယ်အားဖြင့် ထင်ရှားသတည်း။

အဘယ်သို့ ခဏဝယ ၅-ပါး၊ အကျယ် အားဖြင့် ထင်ရှား သနည်း။

အကြောင်းတစ်ခုတစ်ခုမရှိ၊ ရုပ်၏အဆုံး ပျက်သောကာလကို၊ ရုပ်၏ အဆုံး ပျက်သောကာလဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ခဏဝယတပါး။ အကြောင်း တစ်ခုတစ်ခုမရှိ၊ ဝေဒနာ၏အဆုံး-ပျက်သောကာလကို၊ ဝေဒနာ၏အဆုံး- ပျက်သောကာလဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဝယတပါး။ အကြောင်းတစ် ခုတစ်ခုမရှိ၊ သညာ၏အဆုံး ပျက်သောကာလကို၊ သညာ၏အဆုံး ပျက် သောကာလဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ခဏဝယတပါး။ အကြောင်းတစ်ခုတစ်ခုမရှိ၊ သင်္ခါရ၏အဆုံး ပျက်သော ကာလကို၊ သင်္ခါရ၏အဆုံး ပျက်သော ကာလဟု ရှုသောဌာန၊ ခဏဝယတပါး။ အကြောင်းတစ်ခုတစ်ခုမရှိ၊ ဝိညာဏ်၏အဆုံး ပျက်သောကာလကို၊ ဝိညာဏ်၏ အဆုံး ပျက်သော ကာလဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ခဏဝယတပါး။ ဤသို့ခဏဝယ ၅-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့်ထင်ရှားသတည်း။

ဤသို့ ၅-ပါး၊ ၅-ပါးသော ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ တပြိုင်နက်-တချက်တည်း၊ ဖြစ်ပျက်သဟု- ဉာဏ်တညာဏ်တည်းဖြင့် ရှုသော ယောဂီအား၊ အကြောင်းဥဒယ-၂၀၊ ခဏဥဒယ ၅-ပါး၊ အကြောင်းဝယ-၂၀၊ ခဏဝယ ၅-ပါး၊ အကြင်အခါကာလ၊ အကျယ် အားဖြင့်ထင်ရှား၏၊ ထိုအခါကာလ၊ သစ္စာ၏အပြား ၄-ပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၏အပြား ၃-ပါး၊ နည်း၏အပြား ၄-ပါး၊ လက္ခဏာ၏အပြား ၃-ပါး၊ ထင်ရှားသတည်း။

အဘယ်သို့သစ္စာ၏ အပြား ၄-ပါး၊ ထင်ရှားသနည်း။

အကြောင်းဖြစ်သဟု- ရှုသောယောဂီအား၊ သမုဒယသစ္စာထင် ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အကြောင်းကား-အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏ ဟု သိသောကြောင့်တည်း။ ။ ခဏဖြစ်သဟု ရှုသောယောဂီအား၊ ဒုက္ခသစ္စာထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဖြစ်-ဆင်းရဲဟု သိသော ကြောင့်တည်း။ အကြောင်း ပျက်သဟု ရှုသောယောဂီအား၊ နိရောဓ သစ္စာထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်း မဖြစ်သော်ကား၊ အကျိုးမဖြစ်ဟု သိသောကြောင့်တည်း။ ။ ခဏပျက်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ ဒုက္ခသစ္စာထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပျက်-ဆင်းရဲ ဟု သိသောကြောင့်တည်း။

ဖြစ်ပျက်သဟု- ရှုသော ယောဂီ၏ဉာဏ်အား၊ လောကီမဂ္ဂသစ္စာ ထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂ၊ မဂ်မှန်ကျသော-အနိစ္စ အသမ္မောဟ၊ ဒုက္ခအသမ္မောဟ၊ အနတ္တအသမ္မောဟ-ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟ၊ မာနဂါဟ၊ တဏှာဂါဟ၊ မဂ်မှားကျသော- နိစ္စသမ္မောဟ၊ သုခ သမ္မောဟ၊ အတ္တသမ္မောဟကိုပယ်သောကြောင့်တည်း။

ဤသို့သစ္စာ၏ အပြား ၄-ပါး၊ ထင်ရှားသတည်း။

အဘယ် သို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏အပြား ၃-ပါးထင်ရှားသနည်း။

အကြောင်းဖြစ်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ အနုလောမပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤအကြောင်းရှိသော်ကား၊ ဤအကျိုး ဖြစ်သဟု သိသော ကြောင့်တည်း။ ။အကြောင်းပျက် သဟု- ရှုသော ယောဂီအား၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤအကြောင်းမရှိသော်ကား၊ ဤအကျိုးမဖြစ်ဟု၊ ဤအကြောင်းခြုတ်သော်ကား၊ ဤအကျိုးခြုတ်သဟု သိသောကြောင့် တည်း။ ။ခဏဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကျိုးတရားထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်၊ သင်္ခတ လက္ခဏာဟု သိသော ကြောင့်တည်း။ ။ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်၊ သင်္ခတ လက္ခဏာမည်သည်ကား ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောတည်း။ ဖြစ်သောသဘော - ပျက်သော သဘောမည်သည်ကား၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၏ အကျိုးတရားတည်း။

ဤသို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ အပြား၊ ၃-ပါး၊ ထင်ရှားသတည်း။

အဘယ် သို့ နည်း၏အပြား ၄ -ပါးထင်ရှားသနည်း။

အကြောင်းဖြစ်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ ဧကတ္တနည်းထင်ရှား ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်း အကျိုးစပ်သောအားဖြင့်၊ ဘဝ အလျဉ်-အစဉ်မပြတ်ဟု၊ သိသောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့သိသောကာလ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ပယ်၏။ ။ခဏ ဖြစ်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ နာနတ္တနည်းထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အသစ်အသစ်ဖြစ်သဟု သိသောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့သိသောကာလ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကိုပယ် ၏။ အကြောင်းဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောယောဂီအား၊ အဗျာပါရနည်းထင်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အကြောင်းတရားတို့၏ အလိုသို့-အကျိုး တရားတို့ကမသိုက်။ အကျိုးတရားတို့၏အလိုသို့-အကြောင်းတရားတို့က မလိုက်ဟု သိသောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့သိသောကာလ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်၏။ ။ အကြောင်းဖြစ်သဟု ရှုသောယောဂီအား၊ ဇေဝံ ဓမ္မတာနည်း ထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ကုသိုလ်အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကုသိုလ် အကျိုးဖြစ်သဟု၊ အကုသိုလ် အကြောင်းအား လျော်စွာ၊ အကုသိုလ်အကျိုးဖြစ်သဟု၊ သိသောကြောင့်တည်း။ ထိုသို့သိသော ကာလ အင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိကိုပယ်၏။

ဤသို့ နည်း၏အပြား၊ ၄-ပါးထင်ရှားသတည်း။

အဘယ်သို့ လက္ခဏာ၏အပြား၊ ၃- ပါးထင်ရှားသနည်း။

အကြောင်း ဖြစ်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ အနတ္တ လက္ခဏာ ထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ သဘောတရားတို့၏ မိမိအလိုလို- ဖြစ်အောင် အားထုတ်သည်မရှိ၊ အကြောင်းတပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သဟု သိသောကြောင့်တည်း။ ။ ခဏဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ အနိစ္စလက္ခဏာထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဖြစ်ပြီး၍ မရှိဟု သိသောကြောင့်တည်း။ ဖြစ်ပြီးသော်လည်း၊ ဖြစ်သောအစ- ရှေ့အစွန်း ဗိတ်ပိတ်၊ ပျက်ပြီးသော်လည်း၊ ပျက်သောအဆုံး- နောက်အစွန်းဗိတ်ပိတ်၊ ဆိတ်သဟု- သိသောကြောင့်တည်း။ ။ ခဏ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော ယောဂီအား၊ ဒုက္ခလက္ခဏာထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်းဖြင့် နှိပ်စက်သဟု- သိသောကြောင့်တည်း။ ။ ခဏ ဖြစ်ပျက် သဟု ရှုသောယောဂီအား၊ သဘာဝလက္ခဏာ ထင်ရှား၏။ အဘယ် ကြောင့်နည်း။ တခုတခုသောသဘောတရားတို့၏ ရှေ့အစွန်းကိုဖြစ်ချင်း ဖြင့်၊ နောက်အစွန်းကို ပျက်ချင်းဖြင့်၊ ပိုင်းခြားသဟု သိသောကြောင့် တည်း။ ။ ခဏဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောယောဂီအား၊ သဘာဝလက္ခဏာ ဌ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၏ အချိန်အတန့်ထင်ရှား၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဖြစ်သော ခဏ၌ပျက်သော သဘောမရှိ၊ ပျက်သောခဏ၌ဖြစ်သော သဘောမရှိဟု သိသောကြောင့်တည်း။

ဤသို့လက္ခဏာ၏အပြား၊ ၃-ပါးထင်ရှားသတည်း။

ဤမျှသောဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာအစီအရင်၊ ယခု အားထုတ်သော အစဉ်ဖြင့်၊ ၅-ပါး ၅-ပါးသောခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဤယောဂီသည်၊ ပျက်သောခဏကို အာရုံမပြုသော်လည်း၊ ပျက်သောသဘောသည်သာလျှင်ဖြစ်သဟု ဖြစ်သောသဘောကို။ ဖြစ်သောခဏကို အာရုံမပြုသော်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘောသည်သာလျှင် ပျက်သဟု ပျက်သောသဘောကို။ ယခုလက်ရှိ မိမိအတ္တဘော၌ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောစိတ်၏ မျက်မှောက်ပြုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ၂၅-ပါးသော ဥဒယ၊ ၂၅-ပါးသော ဝယ၊ အမျှ ၅၀-သောလက္ခဏာတို့ကို ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဉာဏ် တဉာဏ်တည်းဖြင့်၊ ထိုးထွင်းသိမြင်၍တည်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာမည်သော တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ကို၊ အကြင်အခါကာလ ရ၏။ ထိုအခါကာလ၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာမည်သော အကြင် တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ကို ရချင်းငှါ အားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အရေအတွက်သို့ရောက်၏။

တ္ထောဝတာနေန ဝယဓမ္မမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နဉ္စ ဝယံ ဥပေတိတိ ဣမိနာ အာကာရေန သမပညာသ လက္ခဏာနိ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ ဌိတံ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနံ နာမ တရုဏဝိပဿနာဉာဏံ အဓိဂတံ ဟောတိ၊ ယဿာဓိဂမာ အာရဒ္ဓ ဝိပဿကောတိ သင်္ခိ ဝစ္ဆတိ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ အနေန၊ ဤယောဂီသည်။ ဝယဓမ္မမေဝ၊ ပျက်သောသဘောသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နဉ္စ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်လည်း။ ဝယံ၊ ပျက်ချင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမပညာသလက္ခဏာနိ၊ အမျှ ၅၀-သောလက္ခဏာတို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်းသိမြင်၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနံ နာမ၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာမည်သော။ တရုဏဝိပဿနာဉာဏံ၊ တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဿ၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာမည်သော အကြင်တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ကို။ အဓိဂမာ-အဓိဂမာယ၊ ရချင်းငှါ။ အာရဒ္ဓဝိပဿကောတိသင်္ခိ၊ အားထုတ်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ထိုသို့ရောက်သောကာလ၊ တရုဏာ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော ဤယောဂီအား၊ ၁၀-ပါးသောဝိပဿနာ၏ အညစ်အကြေးတို့သည်၊ ဂါဟ၏အကြောင်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကြကုန်၏။

ဆယ်ပါးဟူသော်ကား။ ။ဩဘာသတပါး၊ ဉာဏ်တပါး၊ ဒိတိ တပါး၊ ပဿဒ္ဓိတပါး၊ သုခတပါး၊ အဓိမောက္ခတပါး၊ ပဂ္ဂဟတပါး၊ ဥပဋ္ဌာနတပါး၊ ဥပေက္ခာတပါး၊ နိကန္တိတပါး။ ။ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။

ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်၊

ဩဘာသကား၊ ဝိပဿနာ၏အရောင်အလင်းတည်း။ ထိုအရောင် အလင်းသည်လည်း၊ဝိပဿနာစိတ်ကြောင့် ဖြစ်သော အရောင်အလင်း တပါး။ အလင်းနှင့်တကွ ဖြစ်စဉ်ကျသော ကလာပ်ရုပ်အစု၊ ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော အရောင်အလင်းတပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာစိတ် ကြောင့်ဖြစ်သော အရောင်အလင်းသည်ကား၊ ယောဂီ၏ကိုယ်၌သာလျှင် ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော အရောင်အလင်းသည် ကား၊ဝိပဿနာဉာဏ်အာနုဘော်ရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထွန်းလင်း တောက်ပသော ထိုအရောင်အလင်းသည်လည်း၊ ထိုယောဂီအားသာလျှင် ထင်၏။ သူ တပါးအား မထင်။ ထိုအရောင်အလင်းနှင့် တွေ့သော အရပ်ဟူသမျှ၌ တည်ရှိသော အဆင်းဟူသမျှကိုလည်း၊ ထိုယောဂီ သာလျှင် မြင်၏။ သူတပါးမမြင်။ မြင်သော်လည်း၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်တည်းမြင်သလော။ ထိုသို့မဟုတ်၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့်တည်း မြင်သလော။ ဤသို့စောကြော စစ်ဆေး မေးသည်ရှိသော်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မမြင်၊ မနောဝိညာဏ် ဖြင့် သာလျှင်မြင်၏။မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သာလျှင် မြင်ကောင်းသော၊ ထိုအရောင်အလင်းသည်လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ၅-ပါး ၅-ပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စ ဟု ရှုသော ယောဂီအား ဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအရောင်အလင်းကို လွှတ် ချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာ၏ အရောင်အလင်း ကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသောဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်းဆင်ခြင် မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုမြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုသာယာမှားသောတဏှာဂါဟ

ဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာ၏ အရောင်အလင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံလွင့်ချင်းသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည်မဂ်ကို ရပြီတကားဟု ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊ ၅-ပါး ၅-ပါးသောခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို အနိစ္စဟု- ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ၊ ဒုက္ခဟု-ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ၊ အနတ္တဟု-ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ၊ ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟ အရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကို လွှတ်၏။ ဝိပဿနာ၏ အရောင်အလင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောတော ဩဘာသော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဩဘာသော ဓမ္မောတိ ဩဘာသံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော
 ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော
 ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော
 ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီအား။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံလွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟုယူမှားသော စိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ဩဘာသောတိ ဝိပဿနောဘာသော။ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န ဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဇေ ဣပေါ ဩဘာသော ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော။ အဒ္ဓါ မဂ္ဂ ပတ္တောသ္မိံ ဖလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ ဖလန္တိ ဂဏှာတိ။ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ ဖလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိတိ

ပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဥက္ကန္တာ နာမ ဟောတိ။ သော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဩဘာသမေဝ အဿာဒေန္တော နိသီဒတိ။

ဩဘာသောတိ၊ ဩဘာသောဟူသည်ကား။ ဝိပဿနောဘာသော၊
ဝိပဿနာ၏ အရောင်အလင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုအရောင်အလင်းသည်။
ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊
ယခုအခါကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဝေရူပေါ၊
ဤသို့သဘောရှိသော။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။
နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။
အသ္မိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဗလ
မေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။ ဗလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊
ယူမှား၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဗလံ၊
ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဗလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊
ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိတိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊
ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊
စွန့်လွှတ်၍။ ဩဘာသမေဝ၊ ဝိပဿနာ၏ အရောင်အလင်းကိုသာလျှင်။
အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။
နိသီဒတိ၊ နေ၏။

မမ ဩဘာသော ဥပ္ပန္နောတိ ဂဏှတော ဟိ ဒိဋ္ဌိဂါဟော
ဟောတိ။ မနာပေါ ဝတ ဩဘာသော ဥပ္ပန္နောတိ ဂဏှတော
မာနဂါဟော။ ဩဘာသံ အဿာဒယတော တဏှာဂါဟော။
ဣတိ ဩဘာသေ ဒိဋ္ဌိမာန တဏှာဂါဟဝသေန တယောဂါဟာ၊
တေသံ ဝသေန အကုသလော အဗျတ္တော ယောဂါဝစရော
ဩဘာသေ ကမ္မတိ ဝိက္ခိပတိ၊ ဩဘာသံ ဇေံ မမ၊ ဇေသော
ဟ မသ္မိံ၊ ဇေသောမေအတ္တာတိ သမနူပဿတိ။

မမ၊ ငါ၏။ ဩဘာသော၊ အရောင် အလင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်သည်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသောယောဂီအား။
ဒိဋ္ဌိဂါဟော၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော။ ဩဘာ
သော၊ အရောင်အလင်းသည်။ မနာပေါဝတ၊ မြတ်နိုးဘွယ်တကား။ ဣတိ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဥ ဏာဒဿနုဗိသုဒ္ဓိ

ဤသို့။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသောယောဂီအား။ မာနဂါဟော၊ မာနဂါဟသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ အဿာဒယတော၊ သာယာသော ယောဂီအား။ တဏှာဂါဟော၊ တဏှာဂါဟသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဘာသေ၊ အရောင်အလင်း၌။ ဒိဋ္ဌိမာနတဏှာဂါဟဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟ၊ မာနဂါဟ၊ တဏှာဂါဟ၊ တိက်အလိုအားဖြင့်။ တယောဂါဟာ၊ သုံးပါးသောဂါဟတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသောဂါဟတို့၏။ ဝသေန၊ တိက်အလိုအားဖြင့်။ အကုသလော၊ မလိမ္မာသော။ အဗျတ္တော၊ ပယ်ချင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဩဘာသေ၊ အရောင်အလင်း၌။ ကမ္မတိ၊ စိတ်တုန်လှုပ်၏။ ဝိက္ခိပတိ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်၏။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ ဧတံ၊ ဤအရောင်အလင်းကား။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လော။ ဧသော၊ ဤအရောင်အလင်းကား။ အဟမသ္မိ၊ ငါ့ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဧသော၊ ဤအရောင်အလင်းကား။ မေအတ္တာ၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမှား၏။

(အမှာ။ ။ ဤတွင်ရှေ့ကား၊ မဂ်မှား၊ မဂ်မှားကိုမစွန့်၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို မဆင်ခြင်၊ ဉာဏ်အမြင် မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဥာဏဒဿနုဗိသုဒ္ဓိ ဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်းသို့မရောက်၊ အောက်သို့သာသက်၏၊ အထက်သို့မတက်။)

လိမ်မာသောယောဂီသည်ကား၊ ဤသို့ဆင်ခြင်၏။ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစစ်ဆေး မေးမြန်းသောကာလ၊ ငါ့ဆရာပြောဘူးသည်ကား၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်နဲ့ဖြစ်သောကာလ၊ အရောင်အလင်းဖြစ်ပေါ်တတ်၏။ အရောင်အလင်းဖြစ်ပေါ်သည်ရှိသော်၊ ထိုအရောင်အလင်းကို၊ ပိုင်းလည်းပိုင်းခြားရ၏၊ ဆင်လည်းဆင်ခြင်ရ၏၊ ဤသို့ ငါ့ဆရာပြောဘူးပေသည်တကားဟု ဆင်ခြင်၏။

ဆင်ခြင်ပြီး၍ပိုင်းခြားပုံကား။

ကုသလော ပန ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော ယောဂါဝစရော ဩဘာသေ ဥပ္ပန္နော အယံ ခေါ မေ ဩဘာသေ ဥပ္ပန္နော၊ သော ခေါပနာယံ အနိစ္စော သင်္ခတော ပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နော ခယဓမ္မော ဝယဓမ္မော ဝိရာဂဓမ္မော နိရောဓဓမ္မော တိ ဣတိဝါ တံ ပညာယ ပရိစ္ဆိန္ဒတိ ဥပပရိက္ခတိ။

တေသံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဂါဟတို့၏။ ဝသေန၊ တိက်အလိုအားဖြင့်။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ ပယ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော။ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဩဘာသေ၊ အရောင်အလင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အယံ ခေါ်ဩဘာသော၊ ဤအရောင်အလင်းသည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ သောခေါပနာယံ ဩဘာသော၊ ထိုအရောင်အလင်းသည်ကား။ အနိစ္စော၊ မြဲသောသဘောမရှိ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ သင်္ခတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ခယဓမ္မော၊ ကုန်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဝယဓမ္မော၊ ပျက်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဝိရာဂဓမ္မော၊ ကင်းသောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ နိရောဓဓမ္မော၊ ခြုမ်ပျက်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ တံ၊ ထိုအရောင်အလင်းကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပရိစ္ဆန္ဒတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ ဥပပရိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဒိဋ္ဌိက္ခာအောင် ဆင်ခြင်ပုံကား။

သစေ ဩဘာသော အတ္တာ ဘဝေယျ အတ္တာတိ ဂဟေတုံ ဝဇ္ဇေယျ၊ အနတ္တာ စ ပနာယံ အတ္တာတိ ဂဟိတော၊ တသ္မာသော အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန အနတ္တာတိ ဩဘာသံ အနတ္တတော ပဿန္တဿ ဒိဋ္ဌိသမုပ္ပါဒုနံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ အတ္တာ၊ ငါ၏အလိုသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ အတ္တာတိ၊ ငါ၏အလိုဟု။ ဂဟေတုံ၊ ယူချင်းငှါ။ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ အနတ္တာစပန၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်ဘဲလျက်။ အယံ၊ ဤအရောင်အလင်းကို။ အတ္တာတိ၊ ငါ၏အလိုဟု။ ဂဟိတော၊ ယူမှား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုအရောင်အလင်းသည်။ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန၊ ငါ၏အလိုသို့မလိုက်သော အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်းကို။ အနတ္တတော၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်ဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။ ဒိဋ္ဌိသမုပ္ပါဒုနံနာမ၊ ဒိဋ္ဌိက္ခာသောမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မာနက္ခာအောင် ဆင်ခြင်ပုံကား။

သစေ ဩဘာသော နိစ္စော ဘဝေယျ၊ နိစ္စောတိ ဂဟေတုံ
ဝဇ္ဇေယျ၊ အနိစ္စောစ ပနာယံ နိစ္စောတိ ဂဟိတော၊ တသ္မာ သော
ဟုတွာ အဘာဝဋ္ဌေန အနိစ္စောတိ ဩဘာသံ အနိစ္စတော
ပဿန္တဿ မာနသမုပ္ပါဒုနံ နာမ ဟောဟိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ နိစ္စော၊ မြိ
သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ နိစ္စောတိ၊ မြစ်၏ဟု။ ဂဟေတုံ၊ ယူချင်းငှါ။
ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ အနိစ္စောစပန၊ မမြဲဘဲလျက်။ အယံ၊ ဤအရောင်
အလင်းကို။ နိစ္စောတိ၊ မြစ်၏ဟု။ ဂဟိတော၊ ယူမှား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
သော၊ ထိုအရောင်အလင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိ
သောအနက်ကြောင့်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဘာသံ၊ အရောင်
အလင်းကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။
မာနသမုပ္ပါဒုနံ နာမ၊ မာနက္ခာသောမည်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။

နိကန္တိက္ခာအောင် ဆင်ခြင်ပုံကား။

သစေ ဩဘာသော သုခေါ ဘဝေယျ၊ သုခေါတိ ဂဟေတုံ
ဝဇ္ဇေယျ၊ ဒုက္ခော စ ပနာယံ သုခေါတိ ဂဟိတော၊ တသ္မာ
သော ဥပ္ပါဒဝယပဒိုပိဋ္ဌနဋ္ဌေန ဒုက္ခောတိ ဩဘာသံ ဒုက္ခတော
ပဿန္တဿ နိကန္တိ ပရိယာဒိန္နံ နာမ ဟောဟိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ သုခေါ၊
ချမ်းသာသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ သုခေါတိ၊ ချမ်းသာ၏ဟု။ ဂဟေ
တုံ၊ ယူချင်းငှါ။ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ ဒုက္ခောစပန၊ မချမ်းသာဘဲလျက်။
အယံ၊ ဤအရောင်အလင်းကို။ သုခေါတိ၊ ချမ်းသာ၏ဟု။ ဂဟိတော၊
ယူမှား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုအရောင်အလင်းသည်။ ဥပ္ပါ
ဒဝယ ပဒိုပိဋ္ဌနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော အနက်
သဘောကြောင့်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဘာသံ၊ အရောင်
အလင်းကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။
နိကန္တိ ပရိယာဒိန္နံ နာမ၊ နိကန္တိက္ခာသောမည်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏။

(ဤကားဒိဋ္ဌိဂါဟ၊ မာနဂါဟ၊ တဏှာဂါဟ-က္ခာအောင်ဆင်ခြင်ပုံ။)

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဧဝံ ဥပပရိက္ခိတွာ ဩဘာသံ နေတံ မမ၊နေသောဟာမသ္မိ၊
နမေသော အတ္တာတိ သမနူပဿတိ။ ဧဝံ သမနူပဿန္တော
ဩဘာသေ န ကမ္ပတိ န ဝေဓတိ န စ ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်း
ကို။ ဧတံ၊ ဤအရောင်အလင်းကား။ နမမ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊
ဤအရောင်အလင်းကား။ နအဟာမသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ ဧသော၊ ဤအရောင်
အလင်းကား။ နမေအတ္တာ၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူ
ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမနူပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဩဘာ
သေ၊ အရောင်အလင်း၌။ နကမ္ပတိ၊ စိတ်မတုန်။ နဝေဓတိ၊ စိတ်မလှုပ်။
ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နစဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်။

သော ဧဝံ ဝိက္ခေပံ အဂစ္ဆန္တော ဥပက္ခိလေသဇဋံ
ဝိဇဇေတွာ ဩဘာသော ဓမ္မော န မဂ္ဂေါ ဥပက္ခိလေသ
ဝိမုတ္တံ ပန ဝိထိပဋိပ္ပန္နံ ဝိပဿနာဉာဏံ မဂ္ဂေါတိ မဂ္ဂဗ္ဗ အမဂ္ဂဗ္ဗ
ဝဝတ္ထပေတိ။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။
အဂစ္ဆန္တော။ မရောက်သည်ရှိသော်။ ဥပက္ခိလေသဇဋံ၊ ဝိပဿနာ
အညစ်အကြေး အရှုပ်အထွေးကို။ ဝိဇဇေတွာ၊ ဖြည့်ရှင်း၍။ ဩဘာ
သော ဓမ္မော၊ အရောင်အလင်းသည်ကား။ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မဟုတ်။ ဥပက္ခိ
လေသ ဝိမုတ္တံ၊ ဝိပဿနာအညစ်အကြေး အရှုပ်အထွေးမှလွတ်သော။
ဝိထိပဋိပ္ပန္နံ၊ အစဉ်သဖြင့်ကျင့်သော။ ဝိပဿနာဉာဏံပန၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်သည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်ဟုတ်သည်
ကိုလည်း။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ အမဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်မဟုတ် သည်ကို
လည်း။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။

(ဤတွင်ရွှေကား မဂ်မှန်၊ မဂ်မှားကိုစွန့်၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုဆင်ခြင်၊
ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်း
သို့ရောက်၏။ အောက်သို့ကားမသက်၊ အထက်သို့သာတက်၏။)

ဉာဏ်ကား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ သိချင်းတည်း။ ထိုသိချင်းသည်
လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငါးပါးငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော
သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုသော ယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊

အာရုံကျတိုင်း၊ အာရုံကျတိုင်း၊ နွါရ၊ အဝရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊ ငါးပါးငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော ဉာဏ် တဉာဏ်တည်းဖြင့်၊ ပိုင်းခြားနှိုင်းချိန်၊ သိကြားမင်း၏ ဝရဇိန်စဉ်းသွားကဲ့သို့၊ ဆီးတားပိတ်ပင်မရ၊ ထက်မျက်စူးရှ၊ ခဏချင်းလည်းမထပ်၊ အကြောင်းအကျိုးစပ်ချင်းလည်းမကင်း၊ ရှေ့နောက်ချင်းလည်း မလွဲမချော်၊ မတွေးမခေါ်မမျှော်မဆ၊ သိချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏မဂ်ပင် တည်းဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏သိချင်းကို မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဂါဟာဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုမြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟာဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု သာယာမှားသော တဏှာဂါဟာဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်၏သိချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံလွင့်ချင်းသည် ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ၊ ဒုက္ခဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ၊ အနတ္တဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ။ ငါသည် မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟအရာသာ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကိုလွှတ်၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ သိချင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနုဿိကရောတော ဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဉာဏံ ဓမ္မောတိ ဉာဏံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီအား။ ဉာဏံ၊ သိချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ သိချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ သိချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံလွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟု

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။
ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။
အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ဉာဏန္တိ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော
နဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပံ ဉာဏံ ဥပ္ပန္နပုပ္ဖံ အဒ္ဓါ မဂ္ဂ
ပတ္တောသ္မိ ဗလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝမဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ
ဖလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ ဖလန္တိ
ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ ဥက္ကန္တာ နာမ ဟောတိ၊ သော
အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဉာဏမေဝ အဿာ
ဒေန္တော နိသီဒတိ။

ဉာဏန္တိ၊ ဉာဏံဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏
သိချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုသိချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊ ယခုအခါကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဉာဏံ၊
သိချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နုပ္ပန္နပုပ္ဖံ၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။
မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့
ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ
သာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်
လည်း။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊
မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။
ဂဏှတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာ ဝိထိ၊
ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာ နာမ၊ ခန့်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဉာဏမေဝ၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်၏သိချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်
ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆိုမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

ဝီတိကား၊ ဝိပဿနာ ဝီတိ၏ နှစ်သက်ချင်းတည်း။ ထိုနှစ်သက်ချင်း သည်လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက် သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုသော ယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ခုဒ္ဒကာဝီတိ၊ ခဏိကာဝီတိ၊ ဩက္ကန္တိကာဝီတိ၊ ဥဗ္ဗေဂါဝီတိ၊ ဗရဏာဝီတိ၊ တကိုယ်လုံးပြည့်၍၊ မီးထိသော်လည်းမလောင်၊ စိတ်နှလုံးချမ်းသာအောင် နှစ်သက်ချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏ မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာ ဝီတိ၏ နှစ်သက်ချင်းကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဂါဟာဖြင့် လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုမြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟာ ဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုသာယာမှားသော တဏှာဂါဟာဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာဝီတိ၏နှစ်သက်ချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံလွင့်ချင်းသည် ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည် မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ၊ ဒုက္ခဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ၊ အနတ္တဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ။ ငါသည်မဂ်ကို ရပြီတကားဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟအရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကို လွှတ်၏။ ဝိပဿနာဝီတိ၏ နှစ်သက်ချင်းကို သာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောတော ဝီတိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဝီတိဓမ္မောတိ ဝီတိံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာ နာတိ၊ ဒုက္ခဟော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီ အား။ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝီတိံ၊ နှစ်သက်ချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံလွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟု ယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။

၂၆၀ ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။
ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။
အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ဝီတိတိ ဝိပဿနာဝီတိ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော
နဝတမေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဇေဂ္ဂပါ ဝီတိ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ အဒ္ဓါ မဂ္ဂ
ပတ္တောသ္မိ ဗလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ
ဖလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ ဖလန္တိ
ဂဏှတော ဝိပဿနာဝီတိ ဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ၊ သော
အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဝီတိမေဝ အဿာ
ဒေန္တော နိသီဒတိ။

ဝီတိတိ၊ ဝီတိဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာဝီတိ၊ ဝိပဿနာဝီတိ၏
နှစ်သက်ချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုနှစ်သက်ချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊ ယခုအခါကာလမှ။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇေဂ္ဂပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိ
သော။ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဖြစ်စဘူး။
အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗလ
ပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊
မဂ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်
ဘဲသာလျှင်လည်း။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။
အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။
ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။
ဝိပဿနာဝီတိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဝီတိမေဝ၊
ဝိပဿနာဝီတိ၏ နှစ်သက်ချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာ
စုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍၊ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆုံးမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနုပိသုဒ္ဓိ

ပဿဒ္ဓိကား၊ ဝိပဿနာပဿဒ္ဓိ၏ ငြိမ်းအေးချင်းတည်း။ ထိုငြိမ်းအေးချင်းသည်လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော် ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုသောယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ညဉ့် နေရာဌာန၊ နေ့နေရာဌာန၊ နေရာကျ ရွေးချယ်ရသည်မရှိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ပူလောင်သည်မရှိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ လေးလံသည်မရှိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ကြမ်းတမ်းသည်မရှိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ မခန့် တွန့်တံ့သည်မရှိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ အရှုပ်အထွေး ညစ်ကြေးသည်မရှိ၊ ကိုယ်စိတ်၏ နှစ်နောက်-ကောက်ကျစ်သည်မရှိ၊ စစ်စစ် ဆေးဆေး၊ ကိုယ်စိတ်အေး၊ ကိုယ်စိတ်ပေါ့၊ ကိုယ်စိတ်နူး၊ ကိုယ်စိတ်ခန့်၊ ကိုယ်စိတ်ရှင်း၊ ကိုယ်စိတ်ဖြောင့်၊ နှောင့်ရှက်ချင်းကင်း၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းကိုသာ သုံးသပ်။ ငြိမ်းအေးသော နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သော အရိယာသခင် အရှင်မြတ်တို့၏ ဗလသမာပတ်ကဲ့သို့၊ ဝီတိသုခ ပါမောဇ္ဇဖြင့်၊ တအေးအေး တမြဲမြဲ၊ သက်သာရာတကာတို့ထက်၊ သက်သာရာရ၊ စိတ်ချလက်ချ၊ ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေက၊ မွေ့လျော်ရာရသော ငြိမ်းအေးချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာပဿဒ္ဓိ၏ ငြိမ်းအေးချင်းကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုမြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု သာယာမှားသော တဏှာဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာပဿဒ္ဓိ၏ ငြိမ်းအေးချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည်ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟုယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သော ကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု-ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ဒုက္ခဟု-ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ အနတ္တဟု-ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟ အရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကို လွှတ်၏။ ဝိပဿနာ ပဿဒ္ဓိ၏ ငြိမ်းအေးချင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောတော ပဿဒ္ဓိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပဿဒ္ဓိ ဓမ္မောတိ ပဿဒ္ဓိ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ
န မဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ
န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီ
အား။ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းအေးချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းအေးချင်း
သည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းအေးချင်းကို။
အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံ့လွင့်ချင်း
သည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊
မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။
ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။
အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ပဿဒ္ဓိတိ ဝိပဿနာပဿဒ္ဓိ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော
နဝတမေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပါ ပဿဒ္ဓိ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ အဒ္ဓါမဂ္ဂ
ပတ္တောသ္မိ ဖလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ
ဖလန္တိဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံဖလန္တိ
ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ ဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ၊ သော
အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ပဿဒ္ဓိမေဝ အဿာ
ဒေန္တော နိသီဒတိ။

ပဿဒ္ဓိတိ၊ ပဿဒ္ဓိ ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာပဿဒ္ဓိ၊ ဝိပဿနာ
ပဿဒ္ဓိ၏ ငြိမ်းအေးချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုငြိမ်းအေးချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊ ယခုအခါ
ကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော။ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းအေးချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဖြစ်စဘူး။
အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဖလပတ္တော၊
ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်
ဘဲသာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်
လည်း။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။
 ဂဏှတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိထိ၊
 ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ စွန့်လွှတ်၍။ ပဿဒ္ဓိမေဝ၊ ဝိပဿနာ
 ပဿဒ္ဓိ၏ ငြိမ်းအေးချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊
 တဠုက္ကက်က္ကက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆိုမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

သုခကား၊ ဝိပဿနာသုခ၏ ချမ်းသာချင်းတည်း။ ထိုချမ်းသာချင်း
 သည်လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်
 သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုသောယောဂီအား ဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ
 ယောဂီ၏ တကိုယ်လုံး၊ ဝိတ်ဖုံးသော်လည်းမလွတ်၊ စွတ်စွတ်ရွှဲစို၊ ဖိတ်
 ယိုစီးကျ၊ စိတ်အလိုပြည့်ဝသောဟု၊ ရှုတရေးရေး၊ တေမင်မင်၊ ခင်တ
 မှုမှု၊ ယုတယယ၊ ဝိယရူပံ ချစ်အပ်သောသဘောရှိသော သုခ၏ ချမ်း
 သာဟန်ကို၊ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သောသဘောရှိသော သုခ၏ သာ
 ယာဟန်ကို၊ ကြိတမိမိ၊ သိတစမ်းစမ်း၊ ချမ်းသာချင်းသည်လည်း၊
 ငါ၏ မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာသုခ၏ ချမ်းသာချင်းကို၊ မဂ်မ
 ဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု ယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။
 မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုဖြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်
 ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု သာယာမှားသော တဏှာဂါဟ
 ဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာ သုခ၏ ချမ်းသာချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်း
 ကြောင့်၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည် ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည် မဂ်ကို
 ရပြီတကားဟု၊ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်
 ဖြစ်သောကာလ၊ ငါးပါးငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘော
 ကို၊ အနိစ္စဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။ ဒုက္ခဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်း
 မသိ။ အနတ္တဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။ ငါသည်မဂ်ကို ရပြီတကား
 ဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟအရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကို လွှတ်၏။
 ဝိပဿနာသုခ၏ ချမ်းသာချင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တဠုက္ကက်
 ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အနိစ္စတော မနုဿိကရောတော သုခံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သုခံ ဓမ္မောတိ သုခံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီအား။ သုခံ၊ ချမ်းသာချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုခံ၊ ချမ်းသာချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

သုခန္တိ ဝိပဿနာသုခံ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န ဝတမေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပံ သုခံ ဥပ္ပန္နပုပ္ဖံ အဒ္ဓါမဂ္ဂပတ္တော သ္မိ ဗလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ ဗလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ ဗလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ ဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ၊ ယော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ သုခမေဝ အဿာဒေန္တော နိသိဒတိ။

သုခန္တိ၊ သုခံဟုသည်ကား။ ဝိပဿနာသုခံ၊ ဝိပဿနာသုခ၏ ချမ်းသာချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုချမ်းသာချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊ ယခုအခါကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နုပ္ပန္နပုပ္ဖံ၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရောက်သည်။ အသွိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲသာ
 လျှင်။ မဂ္ဂေတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။
 ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်
 ဘဲ။ မဂ္ဂေတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှ
 တော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိတိ၊ ဝိပဿနာ
 အစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ သုခမေဝ၊ ဝိပဿနာသုခ၏ ချမ်းသာ
 ချမ်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊
 မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆိုမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

အဓိမောက္ခကား၊ သဒ္ဓါတည်း။ ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း၊ ကံ-ကံ၏
 အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါလည်းမဟုတ်၊ ဘုရား တရား သံဃာ၊
 ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါလည်းမဟုတ်၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော သဒ္ဓါ၏ကြည်လင်ချင်းတည်း။ ထိုကြည်
 လင်ချင်းသည်လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏
 ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုသောယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်
 သောကာလဒိပ်လိုသည်မရှိ၊ ငိုက်မျည်းသည်မရှိ၊ ထိုင်းရှိုင်းသည်မရှိ၊
 တွေဝေသည်မရှိဘဲ၊ အလွန်အကဲစိတ်ကြည်လင်ချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏
 မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သောသဒ္ဓါ၏ ကြည်လင်ချင်းကို၊
 မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု ယူမှားသောဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။
 မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု မြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်
 ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုသာယာမှားသော တဏှာဂါဟ
 ဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော သဒ္ဓါ၏ကြည်လင်
 ချင်းကိုဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည်ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊
 ငါသည် မဂ်ကိုရပြီတကားဟု ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှား
 သောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊ ငါးပါးငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ပျက်
 သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။ ဒုက္ခဟု ထင်
 တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ အနုတ္တဟုထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ငါသည်မဂ်

ကိုရပြီတကားဟု အားရဝမ်းသာ သမ္မောဟအရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာ ကိုလွှတ်၏။ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော သဒ္ဓါ၏ကြည်လင်ချင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနုဿိကရောတော အဓိမောက္ခော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
အဓိမောက္ခော ဓမ္မောတိ အဓိမောက္ခံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော
ဝိက္ခေပေါဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စ
တော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တ
တော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယော
ဂီအား။ အဓိမောက္ခော၊ ကြည်လင်ချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓိ
မောက္ခော၊ ကြည်လင်ချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိ
မောက္ခံ၊ ကြည်လင်ချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်မိ၏။ တတော၊ ထို
ကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံလွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေန
ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ်သည်။
အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာ
ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပ
ဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

အဓိမောက္ခောတိသဒ္ဓါ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န
ဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပေါ အဓိမောက္ခော ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော
အဒ္ဓါ မဂ္ဂပတ္တောသ္မိ ဖလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ
အဖလမေဝစ ဖလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဝေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ
အဖလံ ဖလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ ဥက္ကန္တာနာမ ဟော
တိ၊ သော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ အဓိ
မောက္ခမေဝ အဿာဒေန္တော နိသီဒတိ။

အဓိမောက္ခောတိ၊ အဓိမောက္ခောဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ဝိပဿနာ
နှင့်ယှဉ်သောသဒ္ဓါ၏ ကြည်လင်ချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုကြည်လင်ချင်း
သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဣတော၊ ယခုအခါကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။
 ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဓိမောက္ခော၊ ကြည်လင်ချင်းသည်။
 မေ၊ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်
 သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။
 အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်။ မဂ္ဂေါ
 တိ၊ မဂ်ဟု။ အဗလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။ ဗလန္တိ၊
 ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဝေဝံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါ
 တိ၊ မဂ်ဟု။ အဗလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဗလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှတော၊ ယူ
 မှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိထိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်သည်။
 ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
 ယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။
 ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ အဓိမောက္ခမေဝ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော
 သဒ္ဓါ၏ကြည်လင်ချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊ တ
 ငဲ့ကွက်ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆုံးမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

ပဂ္ဂဟကာ။ ဝိရိယတည်း။ ထိုဝိရိယသည်လည်း၊ ယုတ်လည်း
 မယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယ
 ၏အားထုတ်ချင်းတည်း။ ထိုအားထုတ်ချင်းသည်လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု
 ရှုသောယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော
 အားထုတ်ချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်
 သောဝိရိယ၏ အားထုတ်ချင်းကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှား
 သောဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုမြတ်
 နိုးမှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊
 မဂ်ဟုသာယာမှားသော တဏှာဂါဟဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿ
 နာနှင့်ယှဉ်သောဝိရိယ၏ အားထုတ်ချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံ့လွင့်
 ချင်းသည် ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည် မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊
 ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊
 ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စ

၂၆၈ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။ ဒုက္ခဟု ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။
အနတ္တဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ငါသည်မဂ်ကို ရပြီတကားဟု၊
အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟ အရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကို လွှတ်၏။
ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သောဝီရိယ၏ အားထုတ်ချင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာ
စုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနုဿိကရောတော ပဂ္ဂဟော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပဂ္ဂဟော
ဓမ္မောတိ ပဂ္ဂဟံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန
ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ
န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ
န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီ
အား။ ပဂ္ဂဟော၊ အားထုတ်ချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဂ္ဂဟော၊
အားထုတ်ချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဂ္ဂဟံ၊ အားထုတ်
ချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊
ပျံ့လွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။
ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။
ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။
ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
နပဇာနာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ပဂ္ဂဟောတိ ဝီရိယံ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န
ဝတ မေဇ္ဇတော ပုဗ္ဗေ ဇေဝုပေါ ပဂ္ဂဟော ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော အဒ္ဓါ
မဂ္ဂပတ္တောသ္မိ ဗလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလ
မေဝစ ဗလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ
ဗလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာ ဝီရိယဉာဏန္တာနာမ ဟောတိ၊
သော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ပဂ္ဂဟာမေဝ
အဿာဒေန္တော နိသိဒတိ။

ပဂ္ဂဟောတိ၊ ပဂ္ဂဟောဟူသည်ကား။ ဝီရိယံ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်
သော ဝီရိယ၏အားထုတ်ချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုအားထုတ်ချင်းသည်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊
 ယခုအခါကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဧဝ ဂ္ဂပေါ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပဂ္ဂဟော၊ အားထုတ်ချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။
 နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်
 သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဖလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။
 အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏ္ဍာတိ၊
 ယူမှား၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊
 ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏ္ဍတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊
 ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိတိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊
 ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊
 စွန့်လွှတ်၍။ ပဂ္ဂဟမေဝ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယ၏ အားထုတ်
 ချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သဿာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊
 မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆုံးမဋ္ဌိစကား၊ နည်းတူသွား။)

ဥပ္ပဋ္ဌာနကား၊ သတိတည်း။ ထိုသတိသည်လည်း၊ ဝိပဿနာနှင့်
 ယှဉ်သောသတိတည်း။ ထိုသတိနှင့် ပြည့်စုံသော အကြင်ယောဂီသည်၊
 ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက်ရာဋ္ဌာန ဟူသမျှကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ဆင်ခြင်၏။
 မှတ်၏။ နှလုံးသွင်း၏။ ရှု၏။ ရှုသောကာလ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်ကို
 ရသော ယောဂီအား၊ ယခုဘဝမှ စုတိမနေသေ၍၊ တပါးသော လောက
 နောက်ဘဝ၌၊ ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါဟူသမျှသည်ပင်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု
 အဘိညာဏ်ဖြင့် ပြေးဝင်၍ထင်သကဲ့သို့။ ထိုအတူ၊ ဖြစ်ပျက်သဟု
 ရှုသော ထိုယောဂီအား၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ ဖြစ်ပျက်ရာဋ္ဌာန၊ ဟူသမျှသည်ပင်
 သတိဖြင့် ပြေးဝင်၍ထင်ချင်းတည်း။ ထိုထင်ချင်းသည်လည်း၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ ငါးပါး ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စ
 ဟု ရှုသော ယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ထင်ချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော
 သတိ၏ ထင်ချင်းကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသော ဒိဋ္ဌိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုမြတ်နိုး
 မှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု
 သာယာမှားသောတဏှာဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာနှင့်
 ယှဉ်သောသတိ၏ ထင်ချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံလွင့်ချင်းသည်
 ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည်မဂ်ကို ရပြီတကားဟု၊ ယူမှားသော
 စိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါး
 သော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ထင်တိုင်း
 ဟုတ်တိုင်းမသိ။ ဒုက္ခဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်း မသိ၊ အနတ္တဟုထင်တိုင်း
 ဟုတ်တိုင်း မသိ။ ငါသည် မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊
 သမ္မောဟအရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကို လွှတ်၏။ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်
 သော သတိ၏ထင်ချင်းကို သာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊
 မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောတော ဥပဋ္ဌာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပဋ္ဌာနံ
 ဓမ္မောတိ ဥပဋ္ဌာနံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊
 တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ
 ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ
 ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော
 ယောဂီအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊
 ထင်ချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ချင်းကို။
 အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံလွင့်ချင်း
 သည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာန
 သော၊ မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊
 ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊
 ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာ
 နာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ဥပဋ္ဌာနန္တိ သတိ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န ဝတ
 မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပံ ဥပဋ္ဌာနံ ဥပ္ပန္နပုပ္ဖံ အဒ္ဓါ မဂ္ဂ
 ပတ္တောသ္မိ ဖလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မေဝစ ဖလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ
ဖလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ ဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ၊
သော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဥပဋ္ဌာနမေဝ
အဿာဒေန္တော နိသီဒတိ။

ဥပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဥပဋ္ဌာနံ ဟူသည်ကား။ သတိ၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သော
သတိ၏ ထင်ချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုထင်ချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊ ယခုအခါကာလမှ။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုပ္ဖံ၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊
စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဖလပတ္တော၊
ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ
သာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။
ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။
မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှတော၊
ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိထိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်
သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။
ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဥပဋ္ဌာနမေဝ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောသတိ
၏ထင်ချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်
ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆိုမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

ဥပေက္ခာကား၊ ဝိပဿနာ၏ အညီ အညွတ် ရှုသောဝိပဿနာ
ပေက္ခာလည်းတပါး။ အာဝဇ္ဇန်း၏ အညီ အညွတ်ရှုသော အာဝဇ္ဇနာ
ပေက္ခာလည်းတပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာပေက္ခာသည်လည်း
ဥပေက္ခာပင်တည်း။ အာဝဇ္ဇနာပေက္ခာသည်လည်း၊ ဥပေက္ခာပင်တည်း။
ထိုဥပေက္ခာသည်လည်း၊ ပစ်လွှတ်သောသိကြားမင်း၏ဝရဇိန်စဉ်းသွား၊
မြှားကဲ့သို့၊ မြဲမြဲထက်ထက်၊ ရွက်ဆောင်သည်လည်းတဂုဏ်။ ခါချင်အခု
စုတ်၊ ဖက်ထုတ်ချောက်ချောက်၊ ရဲရဲတောက် သံမြှား၊ ပြေးဝင်၍သွား
သကဲ့သို့၊ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ရွက်ဆောင်လင့်သည်လည်းအတန်တန်၊ ရုပ်နာမ်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ခန္ဓာ၊ ဖြစ်ပျက်ရာဌာန ဟူသမျှကို ဖြစ်ပျက်သဟု ဆင်ခြင်သော ယောဂီ၏ အညီအညွတ် ရှုချင်းတည်း။ ထိုအညီအညွတ် ရှုချင်းသည် လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက် သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုသောယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အညီအညွတ် ရှုချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏မဂ်ပင် တည်းဟု၊ ဝိပဿနပေက္ခာ၊ အာဝဇ္ဇနပေက္ခာ ၂-ပါးတို့၏အညီအညွတ် ရှုချင်းကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု မြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟ ဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုသာယာမှားသော တဏှာဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနပေက္ခာ၊ အာဝဇ္ဇန ပေက္ခာ ၂-ပါးတို့၏အညီအညွတ်ရှုချင်းကို၊ ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံ့လွင့် ချင်းသည်ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ ယူမှား သော စိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သော ကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ဒုက္ခဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ အနတ္တ ဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်းမသိ။ ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟု၊ အားရ ဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟအရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကိုလွှတ်၏။ ဝိပဿန ပေက္ခာ၊ အာဝဇ္ဇနပေက္ခာ၊ ၂-ပါးတို့၏ အညီ အညွတ်ရှုချင်းကိုသာ လျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောတော ဥပေက္ခာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဥပေက္ခာ ဓမ္မောတိ ဥပေက္ခံ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ
 ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ
 ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ
 ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီ အား။ ဥပေက္ခာ၊ အညီအညွတ်ရှုချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာ၊ အညီအညွတ်ရှုချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပေက္ခံ၊ အညီအညွတ်ရှုချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထို

ဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟုယူမှားသော စိတ်သည်။ အနိစ္စ
တော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာ
နာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊
ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

ဥပေက္ခာတိ ဝိပဿနူပေက္ခာစေဝ အာဝဇ္ဇနူပေက္ခာစ၊
တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န ဝတ မေဇ္ဇတော ပုဗ္ဗေ ဇေ
ရူပါ ဥပေက္ခာ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ အဒ္ဓါမဂ္ဂပတ္တောသ္မိ ဗလပတ္တောသ္မိတိ
အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ ဗလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ
ဇေံ အမဂ္ဂံမဂ္ဂေါတိ အဖလံဗလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ
ဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ၊ သော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ
ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဥပေက္ခမေဝ အဿာဒေန္တော နိသီဒတိ။

ဥပေက္ခာတိ၊ ဥပေက္ခာဟူသည်ကား။ ဝိပဿနူပေက္ခာစေဝ အာဝဇ္ဇနူ
ပေက္ခာစ၊ ဝိပဿနူပေက္ခာ၊ အာဝဇ္ဇနူပေက္ခာ ၂-ပါးတို့၏ အညီအညွတ်
ရှုချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုအညီအညွတ်ရှုချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်
ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဇ္ဇတော၊ ယခုအခါကာလမှ။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
ဥပေက္ခာ၊ အညီအညွတ်ရှုချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဖြစ်
စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။
ဗလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂ
မေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ သာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊
ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။ ဗလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။
ဇေံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။
ဗလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။
ဝိပဿနာဝိထိ၊ ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဥပေက္ခ
မေဝ၊ ဝိပဿနူပေက္ခာ၊ အာဝဇ္ဇနူပေက္ခာ ၂-ပါးတို့၏ အညီအညွတ်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ရှုချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

(နောက်ဆိုမည့်စကား၊ နည်းတူသွား။)

နိကန္တိကား၊ ဝိပဿနာနိကန္တိတည်း။ ထိုနိကန္တိသည်လည်း၊ ကိလေသာတည်းဟု၊ သိမ်းဆည်းချင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည် ဖြစ်၍၊ သိမ်မွေ့အေးမြသော အခြင်းအရာအာကာရ၊ ဩဘာသ၊ ဉာဏ၊ ပီတိ၊ ပဿန္နိ၊ သုခ၊ အဓိမောက္ခ၊ ပဂ္ဂဟ၊ ဥပဋ္ဌာန၊ ဥပေက္ခာ၊ ကိုးပါးသော ဝိပဿနုပက္ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော-ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းတည်း။ ထိုဝိပဿနာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းသည် လည်း၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု- ရှုသောယောဂီအားဖြစ်၏။ ဖြစ်သောကာလ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဝိပဿနာဘာဝနာ၌၊ မွေ့လျော်ချင်းသည်လည်း၊ ငါ၏ မဂ်ပင်တည်းဟု၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကို၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုယူမှားသော ဒိဋ္ဌိဂါဟဖြင့်လည်း ဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟု မြတ်နိုးမှားသော မာနဂါဟဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မဂ်ဟုသာယာမှားသော တဏှာဂါဟဖြင့်လည်းဆင်ခြင်မိ၏။ ထိုဝိပဿနာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကို ဆင်ခြင်ချင်းကြောင့်၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ငါသည်မဂ်ကိုရပြီတကားဟု ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်၏။ ယူမှားသောစိတ်၊ တိက်ဖြစ်သောကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ အနိစ္စဟု-ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်း မသိ။ ဒုက္ခဟု-ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။ အနုတ္တဟု-ထင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိ။ ငါသည်မဂ်ကို ရပြီတကားဟု၊ အားရဝမ်းသာ၊ သမ္မောဟအရာသာဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာကိုလွှတ်၏။ ဝိပဿနာဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကိုသာလျှင်၊ သာယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်၍သာနေ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောတော နိကန္တိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နိကန္တိ ဓမ္မောတိ နိကန္တိ အာဝဇ္ဇတိ၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော အနုတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ န ပဇာနာတိ။

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီအား။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကို။ အာဝဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေနဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ်သည်။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။

နိကန္တိတိ ဝိပဿနာနိကန္တိ၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ ယောဂါဝစရော န ဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပါ နိကန္တိ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ အဒ္ဓါ မဂ္ဂပတ္တောသ္မိ ဖလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂမေဝ မဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝစ ဖလန္တိ ဂဏှာတိ၊ တဿ ဇေံ အမဂ္ဂံ မဂ္ဂေါတိ အဖလံ ဖလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿနာဝိထိ ဥက္ကန္တာ နာမ ဟောတိ၊ သော အတ္တနော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ နိကန္တိမေဝ အဿာဒေန္တော နိသီဒတိ။

နိကန္တိတိ၊ နိကန္တိဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာနိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုဘာဝနာ၌၊ မွေ့လျော်ချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ ဣတော၊ ယခုအခါကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါကာလ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းသည်။ မေ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဖလပတ္တော၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလမေဝစ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲသာလျှင်လည်း။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။ ဂဏှာတိ၊ ယူမှား၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂံ၊ မဂ်မဟုတ်ဘဲ။ မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ်ဟု။ အဖလံ၊ ဖိုလ်မဟုတ်ဘဲ။ ဖလန္တိ၊ ဖိုလ်ဟု။

ဂဏှတော၊ ယူမှားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီ၏။ ဝိပဿနာဝိထိ၊
ဝိပဿနာအစဉ်သည်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ ခုန်ကျော်သည်မည်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းရင်းကို။ ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ နိကန္တိမေဝ- ဘာဝနာရ
တိမေဝ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကိုသာလျှင်။ အဿာဒေန္တော၊ သာ
ယာစုံမက်၊ တင့်ကွက်ကွက်၊ မက်သည်ဖြစ်၍။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။

နိကန္တိကို၊ ဘာဝနာရတိဟု၊ ပြင်ချက်သဘောအနက်၊ သက်သေ
သာဓက-ဋီကာသည်ကား။

န ဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဇေဂ္ဂပါ နိကန္တိ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာတိ ဣဒံ
ဓမ္မသဘာဝ ဒဿနဝသေန ဝုတ္တံ၊ န စပန တဒါ ယောဂီနော
တထာ စိတ္တပဝတ္တိဝသေန၊ န ဟိ သော တဒါ တံ နိကန္တိတိ
ဇာနာတိ၊ တထာ သတိ တဗ္ဗိသယဿ မဂ္ဂ ပတ္တောမ္ဘိတိ ဂဟ
ဏဿ အသမ္ဘဝေါဇေ၊ တသ္မာ ဇေမဿ သိယာ န ဝတ မေ
ဇေဂ္ဂပါ ဘာဝနာရတိ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ အဒ္ဓါ မဂ္ဂပတ္တောမ္ဘိတိ။

နဝတ မေ ဣတော ပုဗ္ဗေ ဇေဂ္ဂပါ နိကန္တိ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာတိ ဣဒံစနံ၊
နဝတ(ပ)ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာဟူသော ဤစကားကို။ ဓမ္မသဘာဝဒဿနဝသေန၊
နိကန္တိတရားသဘောကိုပြသော အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒါ၊
ထိုနိကန္တိဖြစ်သောအခါ၌။ ယောဂီနော၊ ယောဂီအား။ တထာစိတ္တ
ပဝတ္တိဝသေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော နိကန္တိ၊ ငါ့အားမဖြစ်စဘူးဟူ
သောထိုစိတ်ဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်။ နစပနဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တဒါ၊ ထိုနိကန္တိဖြစ်သော ကာလ၌။
တံ၊ ထိုနိကန္တိကို။ နိကန္တိတိ၊ နိကန္တိဟု။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ တထာ
တသ္မိံနိကန္တိဇာနနေ၊ ထိုနိကန္တိကိုသိချင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်ကား။
တဗ္ဗိသယဿ၊ ထိုနိကန္တိ၏ အရာဖြစ်သော။ မဂ္ဂပတ္တောမ္ဘိတိဂဟ
ဏဿ၊ မဂ်သို့ရောက်ပြီဟူသော ယူမှားချင်း၏။ အသမ္ဘဝေါဇေ၊ ဖြစ်
ချင်းငှါမသင့်တော့သည်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ဤယောဂီအား။
သိယာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏။ ကထံသိယာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သင့်ရာသနည်း။
ဝတ၊ စင်စစ်။ ဇေဂ္ဂပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘာဝနာရတိ၊ ဘာ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နဥပ္ပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဖြစ်စဘူး။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ဤယောဂီအား။ သိယာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၏။

(ဩဘာသဝတ္ထုအစ၊ ဥပေက္ခာဝတ္ထုအဆုံး ရှိသော-ကိုးပါသော ဝတ္ထုတို့၌၊ ဝတ္ထုတပါးတပါး၊ ဂါဟသုံးပါးသုံးပါး၊ မဂ်မှန်မဂ်မှားဖြစ်၏။ ဤနိကန္တိအရာဌာန၌ သော်ကား၊ ဝတ္ထုအပြားဆယ်ပါး၊ ဂါဟအပြားသုံးဆယ်၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ မဂ်မှန်မဂ်မှားဖြစ်၏။)

မဂ်မှားဖြစ်ပုံကား။

ဧတ္ထ စ ဝတ္ထုဝသေနေဝ စေတေဒဿ၊ ဂါဟဝသေနပန သမတိံသ ဟောန္တိ။ မမ နိကန္တိ ဥပ္ပန္နာတိ ဂဏှတော ဟိ ဒိဋ္ဌိ ဂါဟော ဟောတိ၊ မနာပေါ ဝတ နိကန္တိ ဥပ္ပန္နာတိ ဂဏှတော မာနဂါဟော၊ နိကန္တိ အဿာဒယတောတဏှာဂါဟော။ ဣတိ နိကန္တိ မိ ဒိဋ္ဌိမာနတဏှာဂါဟဝသေန တယောဂါဟာ၊ တထာ သေသေသုပီတိ၊ တေသံ ဝသေနအကုသလော အဗျတ္တော ယောဂါဝစရော ဩဘာသေ၊ ဣဏေ၊ ပီတိယာ၊ ပဿဒ္ဓိယာ၊ သုခေ၊ အဓိမောက္ခေ၊ ပဂ္ဂဟေ၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ ဥပေက္ခာယ၊ နိကန္တိယာ ကမ္ပတိ ဝိက္ခိပတိဩဘာသံ၊ ဣဏံ၊ ပီတိံ၊ ပဿဒ္ဓိံ၊ သုခံ၊ အဓိမောက္ခံ၊ ပဂ္ဂဟံ၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဥပေက္ခံ၊ နိကန္တိံ၊ ဧတံ မမ ဧသောဟမသ္မိ ဧသောမေ အတ္တာတိ သမနုပဿတိ။

ဧတ္ထစနိကန္တိဋ္ဌာနေ၊ ဤနိကန္တိအရာဌာန၌သော်ကား။ ဝတ္ထု ဝသေနေဝ၊ ဝတ္ထုအလိုအားဖြင့်သာလျှင်။ ဧတေစဒဿ၊ ထိုဝတ္ထု ဆယ်ပါးတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂါဟဝသေနပန၊ ဂါဟအလိုအားဖြင့်သော်ကား။ သမတိံသ၊ အမျှသုံးဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကထံဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း။ မမ၊ ငါ၏။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သည်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသောယောဂီအား။ ဒိဋ္ဌိဂါဟော၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းသည်။ မနာပေါဝတ၊ မြတ်နိုးဘွယ်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှတော၊ ယူမှားသောယောဂီအား။ မာနဂါဟော၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မာနဂါဟသညံ။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ဘာဝနာ၌ မွေ့
 လျော်ချင်းကို။ အဿာဒယတော၊ သာယာသောယောဂီအား။ တဏှာ
 ဂါဟော၊ တဏှာဂါဟသညံ။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။နိကန္တိမိ-
 ဘာဝနာရတိမိ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်း၌။ ဒိဋ္ဌိမာနတဏှာဂါဟ
 ဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟ-မာနဂါဟ-တဏှာဂါဟ-သုံးပါးတို့၏ တိက်အလို
 အားဖြင့်။ တယောဂါဟာ၊ သုံးပါးသော ဂါဟတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သေသေသုပိ၊ အကြွင်းကိုးပါးတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။
 တယောတယောဂါဟာ၊ သုံးပါးသုံးပါးသော ဂါဟတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ဂါဟဝသေန ပန၊ ဂါဟအလိုအားဖြင့်သော်
 ကား။သမတိံသ၊အမျှသုံးဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုအမျှသုံးဆယ်သောဂါဟတို့၏။ဝသေန၊အလိုအားဖြင့်။အကုသလော၊
 မလိမ်မာသော။ အဗျတ္တော၊ ပယ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။ ယောဂါ
 ဝစရော၊ယောဂီသည်။ဩဘာသေ၊အရောင်အလင်း၌။ဉာဏေ၊သိချင်း၌။
 ဝီတိယာ၊နှစ်သက်ချင်း၌။ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးချင်း၌။ သုခေ၊ ချမ်းသာ
 ချင်း၌။ အဓိမောက္ခေ၊ ကြည်လင်ချင်း၌။ ပဂ္ဂဟေ၊ အားထုတ်ချင်း၌။
 ဥပဋ္ဌာနေ၊ ထင်ချင်း၌။ဥပေက္ခာယ၊အညီအညွတ်ရှုချင်း၌။ နိကန္တိယာ-
 ဘာဝနာရတိယာ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်း၌။ ကမ္ပတိ၊ စိတ်တုန်လှုပ်၏။
 ဝိက္ခိပတိ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်၏။ ဩဘာသံ၊အရောင်အလင်းကို။ဉာဏံ၊သိချင်း
 ကို။ဝီတိံ၊နှစ်သက်ချင်းကို။ပဿဒ္ဓိံ၊ငြိမ်းအေးချင်းကို။သုခံ၊ချမ်းသာချင်း
 ကို။အဓိမောက္ခံ၊ကြည်လင်ချင်းကို။ ပဂ္ဂဟံ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ဥပဋ္ဌာနံ၊
 ထင်ချင်းကို။ ဥပေက္ခံ၊ အညီအညွတ်ရှုချင်းကို။နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိံ၊
 ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းကို။ ဇေတံ၊ ဤမွေ့လျော်ချင်းသည်ကား။ မမ၊
 ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လော။ ဇေသော၊ ဤမွေ့လျော်ချင်းသည်ကား။ အဟမတ္ထိ၊
 ငါဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဇေသော၊ ဤမွေ့လျော်ချင်းသည်ကား။ မေ
 အတ္တာ၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမှား၏။

(ဤတွင်ရှေ့ကားမဂ်မှား၊မဂ်မှားကိုမစွန့်၊မဂ်ဟုတ်သည်၊မဟုတ်သည်ကိုမဆင်ခြင်၊
 ဉာဏ်အမြင် မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်း
 သို့မရောက်၊ အောက်သို့သာသက်၏၊ အထက်သို့မတက်။)

လိမ်မာသောယောဂီသည်ကား၊ ဤသို့ဆင်ခြင်၏၊ အဘယ်သို့ဆင်
 ခြင်သနည်း။ ကမ္ပဋ္ဌာန်းစစ်ဆေးမေးမြန်းသော ကာလ၊ ငါ့ဆရာပြောဘူး

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သည်ကား၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် နှစ်သောကာလ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်း ဖြစ်ပေါ်တတ်၏။ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်း ဖြစ်ပေါ်သည်ရှိသော်၊ ထိုမွေ့လျော်ချင်းကို ပိုင်းလည်းပိုင်းခြားရ၏။ ဆင်လည်းဆင်ခြင်ရ၏။ ဤသို့ ငါ့ဆရာပြောဘူးပေသည်တကားဟု ဆင်ခြင်၏။

ဆင်ခြင်ပြီး၍ ပိုင်းခြားပုံကား။

ကုသလော ပန ပဏ္ဍိတော ဗျတ္တော ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော ယောဂါဝစရော နိကန္တိယာ ဥပ္ပန္နာယ အယံခေါ မေ နိကန္တိ ဥပ္ပန္နာ၊ သာခေါပနာယံ အနိစ္စာ သင်္ခတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ ခယဓမ္မာ ဝယဓမ္မာ ဝိရာဂဓမ္မာ နိရောဓဓမ္မာတိ ဣတိဝါတံ ပညာယ ပရိစ္ဆိန္ဒတိ ဥပပရိက္ခတိ။

တေသံ၊ ထိုအမျှသုံးဆယ့်သောဂါဟာတို့၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဗျတ္တော၊ ပယ်ချင်းငြါစွမ်းနိုင်သော။ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီသည်။ နိကန္တိယာ-ဘာဝနာရတိယာ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အယံခေါ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဤဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းသည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီး။ သာခေါပနာယံ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ထိုဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းသည်ကား။ အနိစ္စာ၊ မြဲသောသဘောမရှိ။ သင်္ခတာ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ခယဓမ္မာ၊ ကုန်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ကင်းသောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ခြုတ်ပျက်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ တံ၊ ထိုဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ ဥပပရိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဒိဋ္ဌိက္ခာအောင် ဆင်ခြင်ပုံကား။

သစေ နိကန္တိ အတ္တာဘဝေယျ၊ အတ္တာတိဂဟေတုံ ဝနေယျ၊ အနတ္တာစ ပနာယံ အတ္တာတိဂဟိတာ၊ တသ္မာ သာ အဝသဝတ္တ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နဋ္ဌေန အနတ္တာတိ နိကန္တိံ အနတ္တတော ပဿန္တဿ ဒိဋ္ဌိ
သမုပ္ပါဒုနံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ခြင်း
သည်။ အတ္တာ၊ ငါ၏အလိုသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ အတ္တာတိ၊ ငါ၏
အလိုဟု။ ဂဟေတံ၊ ယူချင်းငှါ။ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ အနတ္တာစပန၊ ငါ၏
အလိုမဟုတ်ဘဲလျက်။ အယံ၊ ဤဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ချင်းကို။ အတ္တာတိ၊
ငါ၏အလိုဟု။ ဂဟိတာ၊ ယူမှား၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုဘာဝနာ၌
နေ့လျော်ချင်းသည်။ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန၊ ငါ၏အလိုသို့ မလိုက်သော
အနက်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိကန္တိံ-ဘာဝ
နာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ချင်းကို။ အနတ္တတော၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်ဟု။
ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။ ဒိဋ္ဌိသမုပ္ပါဒုနံ နာမ၊ ဒိဋ္ဌိကွာသော
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မာနက္ခာအောင် ဆင်ခြင်ပုံကား။

သစေ နိကန္တိ နိစ္စာ ဘဝေယျ၊ နိစ္စာတိ ဂဟေတံ ဝဇ္ဇေယျ၊
အနိစ္စာ စ ပနာယံ နိစ္စာတိ ဂဟိတာ၊ တဿ သာ ဟုတ္တာ
အဘာဝဋ္ဌေန အနိစ္စာတိ နိကန္တိံ အနိစ္စတော ပဿန္တဿ
မာနသမုပ္ပါဒုနံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ချင်း
သည်။ နိစ္စာ၊ မြဲသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ နိစ္စာတိ၊ မြဲ၏ဟု။ ဂဟေတံ၊
ယူချင်းငှါ။ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ အနိစ္စာစပန၊ မမြဲဘဲလျက်။ အယံ၊
ဤဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ချင်းကို။ နိစ္စာတိ၊ မြဲ၏ဟု။ ဂဟိတာ၊ ယူမှား၏။
တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ချင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိသော အနက်ကြောင့်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ နိကန္တိံ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ နေ့လျော်ချင်းကို။ အနိစ္စတော၊
မမြဲဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။ မာနသမုပ္ပါဒုနံ နာမ၊ မာန
ကွာသောမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နိကန္တိက္ခာအောင် ဆင်ခြင်ပုံကား။

သစေ နိကန္တိ သုခါ ဘဝေယျ၊ သုခါတိ ဂဟေတံ ဝဇ္ဇေယျ၊
ဒုက္ခာ စ ပနာယံ သုခါတိ ဂဟိတာ၊ တဿ သာ ဥပ္ပါဒဝယ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပဋိပိဋနုဋ္ဌေန ဒုက္ခာတိ နိကန္တိံ ဒုက္ခတော ပဿန္တဿ နိကန္တိ ပရိယာဒိဏ္ဏံ နာမ ဟောတိ။

သစေ၊ အကယ်၍။ နိကန္တိ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်း သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ သုခါတိ၊ ချမ်းသာ ၏ဟု။ ဂဟေတံ၊ ယူချင်းငှါ။ ဝဇ္ဇေယျ၊ သင့်ရာ၏။ ဒုက္ခာစပန၊ မချမ်းသာ ဘဲလျက်။ အယံ၊ ဤဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းကို။ သုခါတိ၊ ချမ်းသာ၏ ဟု။ ဂဟိတာ၊ ယူမှား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ၊ ထိုဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းသည်။ ဥပ္ပါဒဝယပဋိပိဋနုဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော အနက်သဘောကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိကန္တိံ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်းကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲ ဟု။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသောယောဂီအား။ နိကန္တိပရိယာဒိဏ္ဏံ နာမ၊ နိကန္တိကွာသောမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဧဝံ ဥပပရိက္ခိတ္တာ ဩဘာသံ၊ ဉာဏံ၊ ဝီတိံ၊ ပဿဒ္ဓိံ၊ သုခံ၊ အဓိမောက္ခံ၊ ပဂ္ဂဟံ၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဥပေက္ခံ၊ နိကန္တိံ နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ နမေသော အတ္တာတိ သမနူပဿတိ၊ ဧဝံ သမနူပဿန္တော ဩဘာသေ၊ ဉာဏေ၊ ဝီတိယာ၊ ပဿဒ္ဓိယာ၊ သုခေ၊ အဓိမောက္ခေ၊ ပဂ္ဂဟေ၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ ဥပေက္ခာယ၊ နိကန္တိယာ နကမ္ပတိ နဝေခတိ နစပိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပပရိက္ခိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဩဘာသံ၊ အရောင်အလင်း ကို။ ဉာဏံ၊ သိချင်းကို။ ဝီတိံ၊ နှစ်သက်ချင်းကို။ ပဿဒ္ဓိံ၊ ငြိမ်းအေး ချင်းကို။ သုခံ၊ ချမ်းသာချင်းကို။ အဓိမောက္ခံ၊ ကြည်လင်ချင်းကို။ ပဂ္ဂဟံ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ချင်းကို။ ဥပေက္ခံ၊ အညီအညွတ် ရှုချင်းကို။ နိကန္တိံ-ဘာဝနာရတိ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်ချင်းကို။ ဧတံ၊ ဤမွေ့လျော်ချင်းသည်ကား။ နမမ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤမွေ့လျော် ချင်းသည်ကား။ နအဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤမွေ့လျော် ချင်းသည်ကား။ နမေအတ္တာ၊ ငါ၏အလိုမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမနူပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ ဩဘာသေ၊ အရောင်အလင်း၌။ ဉာဏေ၊ သိချင်း၌။ ဝီတိယာ၊ နှစ်သက် ချင်း၌။ ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးချင်း၌။ သုခေ၊ ချမ်းသာချင်း၌။ အဓိမောက္ခေ၊ ကြည်လင်ချင်း၌။ ပဂ္ဂဟေ၊ အားထုတ်ချင်း၌။ ဥပဋ္ဌာနေ၊ ထင်ချင်း၌။

၂၀၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဥပေက္ခာယ၊ အညီအညွတ်ရှုချင်း၌။ နိကန္တိယာ-ဘာဝနာရတိယာ၊
ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်ချင်း၌။ နကမ္ပတိ၊ စိတ်မတုန်။ နဝေတိ၊ စိတ်မလှုပ်။
ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသို့။ နစဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်။

 သော ဇေဝိက္ခေပံ အဂစ္ဆန္တော သမတိံ သဝိဓံ ဥပက္ခိလေသ
 ဇေဝိက္ခေပတော ဩဘာသာဒယော ဓမ္မာန မဂ္ဂေါ ဥပက္ခိလေသ
 ဝိမုတ္တံ ပန ဝိထိပဋိပ္ပန္နံ ဝိပဿနာဉာဏံ မဂ္ဂေါတိ မဂ္ဂဗ္ဗ အမဂ္ဂဗ္ဗ
 ဝဝတ္ထပေတိ။

 သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇေဝိ၊ ဤသို့။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသို့။
 အဂစ္ဆန္တော၊ မရောက်သည်ရှိသော်။ သမတိံ သဝိဓံ၊ အမျှသုံးဆယ်
 အပြားရှိသော။ ဥပက္ခိလေသဇေဝိ၊ ဝိပဿနာအညစ်အကြေး၊ အရှုပ်
 အထွေးကို။ ဝိဇေဝိက္ခေပတော၊ ဖြည့်ရှင်း၍။ ဩဘာသာဒယော၊ ဩဘာသ
 အစရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ-ဒသဓမ္မာ၊ ဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ တရားတို့သည်။
 နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မဟုတ်။ ဥပက္ခိလေသဝိမုတ္တံ၊ ဝိပဿနာ အညစ်အကြေးမှ
 လွတ်သော။ ဝိထိပဋိပ္ပန္နံ၊ အစဉ်သဖြင့် ကျင့်သော။ ဝိပဿနာဉာဏံပန၊
 ဝိပဿနာဉာဏ်သည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်
 ဟုတ်သည်ကိုလည်း။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ အမဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်မဟုတ်
 သည်ကိုလည်း။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။

တဘက်ကမ်းရောက်ပုံကား။

 အယံ မဂ္ဂေါ အယံ န မဂ္ဂေါတိ ဇေဝိ မဂ္ဂဗ္ဗ အမဂ္ဂဗ္ဗ ဥတွာ ဌိတံ
 ဉာဏံ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

 အယံ၊ ဤသည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မဟုတ်။ ဣတိဇေဝိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်ဟုတ်သည်ကိုလည်း။
 ဥတွာ၊ သိ၍။ အမဂ္ဂဗ္ဗ၊ မဂ်မဟုတ်သည်ကိုလည်း။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ဌိတံ
 ဉာဏံ၊ တည်သောဉာဏ်ကို။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတိ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂ
 ဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟု။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

 (ဤတွင်ရှေ့ကား မဂ်မှန်၊ မဂ်မှားကိုစွန့်၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ဆင်ခြင်၊
 ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်းသို့
 ရောက်၏။ အောက်သို့ကား မသက်၊ အထက်သို့သာ တက်၏။)

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဤသို့ တဘက်ကမ်း ရောက်သော မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီ၏ မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်- ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊ သိပုံ၊ မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ် သော ကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာကိုပွားပုံ၊ ဘာဝနာနှင့် ပြည့်စုံပုံ၊ အလုံး စုံကို အသေအချာမှတ်ဘို့ရာကား။

တဘက်ကမ်း ရောက်သော မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်ကား။ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန် လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ-ဝီရိယထောက်ပံ့သော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍သာ နေ၏။

(အမှာ။ ။ ခဏတောဥဒယဗ္ဗယဒဿနေန(ပ) သဘာဝလက္ခဏေ သင်္ခတ လက္ခဏဿ တာဝံကာလိကတ္တံပိ ပါကဋံ ဟောတိ၊ ဥဒယက္ခဏေ ဝယဿ ဝံယက္ခ ဏေစ ဥဒယဿ အဘာဝံဝိမောဓံတော၊ ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်က အလွန်၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်ကအစ၊ တဘက်ကမ်းရောက်သော မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဉာဏ်ကို ပြ၏။)

အညီအညွတ် ရှု၍နေပုံကား။ ဥပလက္ခဏာ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်- မြင်တယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသောဝိပဿနာ ဉာဏ်အစဉ်၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကို မြင်၍၊ အလိုလို ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ် ငတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြ မဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ် ရှု၍သာနေ၏။ အညီအညွတ် ရှု၍ နေသောကာလ၊ ကိ လေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေဘာဝနာချိန် ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ဈေးရှုထင်အောင်၊ ဆောင်၍ပြသော ပါဠိဟာရိယ ပညာ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ မရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာပညာ နှင့် အသိလက္ခဏာတူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက-ကိလေ သာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ လွန်လည်းလွန်၏၊ ကိလေသာကို ပယ်လည်း ပယ်၏၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

၂၀၄ ဝိပဿနာဥပသေသနာပညာပညာပညာ

တထာ ပဂ္ဂဟိတံ ဝိတ္တံ သာဓုကံ အတ္ထု ပေက္ခာတိ ဥပေက္ခာ
ဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

တထာပဂ္ဂဟိတံ၊ ယုတ်လည်း မယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ
ဝိရိယထောက်ပံ့သော အတိုင်းဖြစ်သော။ ဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။
ဥပေက္ခာ ဝသေန၊ တကြမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်။ သာဓုကံ၊
ကောင်းစွာ။ အတ္ထု ပေက္ခာတိ၊ အညီအညွတ်ရှု၏။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိ
ဟာရိယပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ဝိပဿနာပညာပညာပညာ။ အဓိ
မတ္တံ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညာပညာပညာ ဘာဝနာချိန်
ကျပုံကား။ ဥပလက္ခဏာ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြု
သဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊
ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊ ငါးပါးငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်
ပျက်သောသဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဝိပဿနာ ဉာဏ်အစဉ်၊
ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကိုမြင်၍၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထို
အာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊
တကြ မဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ အညီအညွတ်ရှုသော ကာလ၊
ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာမှ လွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်- ကိလေသာမှ
လွတ်သော ကာလ၊ ဝိပဿနာပညာပညာပညာဘာဝနာချိန်ကျ၏။ ဝိပဿနာ
ပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာပညာ
ဥပလက္ခဏာ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်
ဟုအမှတ် ပြုသဖြင့်၊ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ ခွါရ၊အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊
ဖဿ၊ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ငါးပါးငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏
ဖြစ်ပျက်သော သဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော ဝိပဿနာဉာဏ်
အစဉ်၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကိုမြင်၍၊ အလိုလိုထင်အောင်၊
ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာ
စိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ အညီအညွတ် ရှုသော
ကာလ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညာပညာပညာဘာဝနာချိန်
ကျပြီဟု-ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်အောင်၊ ဆောင်၍ ပြသော
ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကိုပယ်သော ကိစ္စမရှိသောအလို၊
ဝိပဿနာပညာနှင့် အသိလက္ခဏာတူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပညာက-ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ လွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာ
ကိုပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေတာဝနာချိန် ကျလည်း
ကျ၏။

ဥပေက္ခာဝသေန နာနတ္တကိလေသေဟိ ဝိတ္တံ ဝိမုတ္တတိ။
ဝိမောက္ခဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

ဥပေက္ခာဝသေန၊ အညီအညွတ်ရှုသောအလိုအားဖြင့်။ နာနတ္တ
ကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသောကိလေသာတို့မှ။ ဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်
သည်။ ဝိမုတ္တတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာ
မှလွတ်သောအလိုအားဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယာ ပညာအလို
အားဖြင့်။ ပညိန္ဒြေယံ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာ
ကိုပယ်သော ကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝိပဿနာပညိန္ဒြေတာဝနာချိန်ကျပုံ၊ ဘာဝနာနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ လေးပါး
သောဘာဝနာကိုပွားပုံကား။ ဥပလက္ခဏ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်
တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု-ရှုသောဌာန၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊
ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ငါးပါး ငါးပါး
သော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု-ရှုသော
ဝိပဿနာဉာဏ်အစဉ်၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကိုမြင်၍၊ အ
လိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြု
သော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဏ္ဍိတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ အညီ
အညွတ်ရှုသောကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာမှလွတ်သည်၏ အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ ဝိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့်
၂- ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့သည်၊
ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူကြကုန်၏။ ကိလေသာမှလွတ်သော
ကိစ္စ တူကြသော အနက်ကြောင့်၊ ယောဂီ၏ဉာဏ်အား၊ ၄-ပါးသော
ဘာဝနာတို့သည်၊ ပြည့်စုံချင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။

ဝိမုတ္တတ္တာ တေ ဓမ္မာ ဧကရသာ ဟောန္တိ၊ ဧကရသဋ္ဌေန
ဘာဝနာ။

ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊
ထိုတရားတို့သည်။ ဧကရသာ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စတူကြ

ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှလွတ်
သော ကိစ္စတူကြသော အနက်ကြောင့်။ ယောဂိနော၊ ယောဂီ၏။
ညဏဿ၊ ညဏ်အား။ ဘာဝနာ၊ ၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့သည်။
ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံချင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

ဘာဝနာ ၄-ပါးဟူသော်ကား။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော
သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ သမာဓိက-ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကို ငြိမ်း
သောကိစ္စ သမထ။ ပညာက-အနုသယ ကိလေသာကို ပယ်သော
ကိစ္စ- ဝိပဿနာ။ ဤသမထ၊ ဤဝိပဿနာ ၂-ပါးတို့၏ တပါးသည်
တပါးကို မလွန်သော အနက်သဘောက-ဘာဝနာတပါး။ ဝိပဿနာ
စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေက-အသဒ္ဓိယ ကိ
လေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ ဝီရိယိန္ဒြေက-ကောသဇ္ဇကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ၊ သတိန္ဒြေက-ပမာဒကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊
သမာဓိန္ဒြေက-ဝိက္ခေပ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ ပညိန္ဒြေက-
မောဟကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ ဤသို့ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ကိလေသာ
မှလွတ်သောကိစ္စ- တူကြသော အနက်သဘောက- ဘာဝနာတပါး။
ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေ
အားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့ကို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ ကိလေ
သာမှလွတ်သောကိစ္စတူအောင်၊ ဝီရိယက-ရှက်ဆောင်သော အနက်
သဘောက- ဘာဝနာတပါး။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော သမာဓိ
ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရား
တို့၏ ဥပါဒ်ဇာတိကို ဌိဇာတိက၊ ဌိဇာတိကို ဘင်ဇာတိက၊ အလေ့အလာ
တွင်သောအားဖြင့်၊ မှီဝဲသောအနက်သဘောက- ဘာဝနာတပါး။ ။

(ဤသို့ဘာဝနာ-၄-ပါး။)

သမာဓိပညာနံ အနတိဝတ္တနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြိယာနံ ဧက
ရသဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊
အာသေဝနုဋ္ဌေန ဘာဝနာ၊ ဣမာစတသော ဘာဝနာ။

သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာ-သမထ ဝိပဿနာ-ယုဂနန္ဒာ ၂-ပါး
တို့၏။ အနတိဝတ္တနုဋ္ဌေန၊ တပါးသည်တပါးကို မလွန်သောအနက်၊ အ
စုံဖွဲ့သောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာတပါး။ ဣန္ဒြိယာနံ၊

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှလွတ်သော ကိစ္စ၊ တူကြသောအနက်ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ဘာဝနာတပါး။ တဒုပဂဝီရိယ ဝါဟနဋ္ဌေန၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ ကိလေသာ မှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှအောင်-ဝီရိယက ရှက်ဆောင်သော အနက် ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာတပါး။ အာသေဝနဋ္ဌေန၊ မှီဝဲသောအနက် ကြောင့်။ ဘာဝနာ၊ဘာဝနာတပါး။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဘာဝနာ၊ ဘာဝနာတို့ သည်။ ဣမာစတသော၊ ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။

ထို ၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့တွင်၊ တပါးတပါးသော ဘာဝနာ သည်၊ သံကိလေသဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ် ပြု၍ ပါသော သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါး တို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်း သည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းသည်၊ ဝေါ ဒါနဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ် ပြု၍ ပါသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို မပြုချင်းသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ် သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုချင်းသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည် ၏။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ် ပြု၍ ပါသော ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို မပြုချင်းသည်၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည်၏။ ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုချင်းသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ် ပြု၍ ပါသော အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို မပြုချင်းသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုချင်းသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။

သံကိလေသဝေါဒါနေသုတိ သမာဓိပညာနံ သမရသတာ ယ အကရဏံ ဘာဝနာယ သံကိလေသော ကရဏံ ဝေါဒါနံ၊ ဣဏာ သေသေသုပိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုတိ၊ သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုဟူသည် ကား။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တုမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုချင်းသည်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးချင်းတည်း။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တုမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရဏံ၊ ပြုချင်းသည်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ချင်းတည်း။ သေသေသုပိ၊ အကြွင်းတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။

ထိုသံကိလေသဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်သော-သံကိလေသဘာဝနာ၏။ ထိုထိုအပြစ်ကိုဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သောဝေါဒါနဘာဝနာ၏။ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို၊ ဝိပဿနာမရူမ္ဘိမရူမ္ဘိ၊ ရှေးအတို့ကာလ ကာလက၊ပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်။ (၁) ။ ဥပလက္ခဏာ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု-ရူသောဌာန၊ နွါရ၊အာရုံ၊ဝိညာဏ်၊ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ငါးပါး၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရူသော ဝိပဿနာဉာဏ်အစဉ်၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကိုမမြင်၊ အလိုလိုထင်ချင်းသည်၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်။ ။ (၂) ဥပလက္ခဏာ။ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု-ရူသောဌာန၊ နွါရ၊အာရုံ၊ဝိညာဏ်၊ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ငါးပါး၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ပျက်သောသဘောကို၊ဖြစ်ပျက်သဟု-ရူသော ဝိပဿနာဉာဏ်အစဉ်၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကို မြင်၍၊ အလိုလိုထင်ခြင်းသည်၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်၏ဟု၊ ရူကြည့်၍။ ။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်သော၊ သံကိလေသဘာဝနာကိုပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီးစေတတ်သော--ဝိပဿနာစိတ္တု ပြိုင်၌ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တုကြသော

မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတပါးသည်တပါးကိုမလွန်ချင်း အစရှိကုန်သော၊ အကြင် ၄-ပါးသော အခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော သံကိလေသဘာဝနာကိုပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီးစေတတ်သော ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်သော-သမာဓိပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြ သော ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်၏ဟူသည်လည်း၊ ထိုပါဠိ ဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂမ္ဘိ မဂ္ဂမ္ဘိ၊ ရှေးအတို့ ကာလ ကာလက၊ သုခသင်၍ပြီးဆုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဤသို့ဘာဝနာပြီးဆုံး သောအရာဌာန၌၊ သုခသင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်း ပင်တည်းဟု၊ မဆိုသော်လည်းဆိုသလို၊ ထို ၄-ပါးသော အခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်၊ အကြင်ကြောင့် ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ ထိုကြောင့် ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိသော ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသောအားဖြင့်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင် ဖြူစင် ချင်းကိုပြုတတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ပြီးဆုံးသောအလိုအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကိုသိအပ်၏ဟုဆို။

ဧဝမေတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေနသု တံတံ အာဒိနဝံ ဒေါသံ အာနိသံသံ ဂုဏံ ပုရေတရံ ပါဠိဟာရိယဉာဏေန ဒိသ္မာ ယထာ အညမညာနုတိဝတ္တနာဒယော ဟောန္တိ၊ တထာ ဘာဝနာယ သံပဟံသိတတ္တာ တေနော ဉာဏေန ဝိသောဓိ တတ္တာ ဝိသောဓေနဉ္ဇေတ္ထ သမ္ပဟံသနံ တေအာကာရာ ယသ္မာ နိပ္ပန္နာ တသ္မာ ဓမ္မာနံ အနုတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန ပရိယော ဒါပကဿ ဉာဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန သမ္ပဟံသနာ ဝေဒိ တဗ္ဗာ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေနသု၊ ထိုသံကိလေသ ဘာဝနာ၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့၌။ တံတံအာဒိနဝံဒေါသံ၊ ထိုထို

အပြစ်ကို။တံတံအာနိသံသံဂုဏံ၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို။
 ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဠိဟာရိယညဏောန၊ ပါဠိဟာရိယညဏ်ဖြင့်။
 ဒိသွာ၊ ရှုကြည့်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အညမညာနတိဝတ္တနာ
 ဒယော၊ အချင်းချင်းတပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိကုန်သော။
 ယေအာကာရာ၊ အကြင် ၄-ပါးသော အခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သမ္ပ
 ဟံသိတတ္တာ၊ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနဝညဏောန၊ ထိုပါဠိ
 ဟာရိယညဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုမ်သင်၍ ပြီးဆုံးသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးသော အရာဌာန၌။ ဝိသော
 ဓနံ၊ သုမ်သင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်။ သမ္ပဟံသနံ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းပင်
 တည်း။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့။ အရတ္တမ္ပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊
 ဆိုသလို။ တေအာကာရာ၊ ထို၄-ပါးသောအခြင်းအရာဘာဝနာတို့သည်။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 ဓမ္မာနံ၊ ၇-ပါးသောတရားတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန၊
 တပါးသည်တပါးကိုမလွန်ချင်းအစရှိသော ဘာဝနာပြီးဆုံးသော အား
 ဖြင့်။ ပရိယောဒါပကဿ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင်၊ ဖြူစင်ချင်း
 ကိုပြုတတ်သော။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ကိလေသာ
 ကို ပယ်သော ကိစ္စပြီးဆုံးသောအလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ
 ၏ပြီးဆုံးချင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဤသည်ကား၊ တဘက်ကမ်းသို့ရောက်သော မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန
 ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီ၏ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်
 ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊ သိပုံ၊ မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ၊ ကိလေသာကို
 ပယ်သော ကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာကိုပွားပုံ၊ ဘာဝနာနှင့် ပြည့်စုံပုံ၊
 အလုံးစုံကို အသေအချာမှတ်တို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရွှေအပြီးသတ်။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မဂ္ဂါဂ္ဂေညဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သော ယောဂီသည်၊ ပျက်သောခဏကို အာရုံမပြုသော်လည်း၊ ပျက်သော သဘောသည်သာလျှင် ဖြစ်သဟု၊ ဖြစ်သောသဘောကို။ ဖြစ်သောခဏ ကို အာရုံမပြုသော်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘောသည်သာလျှင် ပျက်သဟု ပျက်သော သဘောကို။ ယခုလက်ရှိ မိမိအတ္တဘော၌ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသော စိတ်၏ မျက်မှောက်ပြုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက် သဟု၊ ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်နှုတ်အဆုံးသန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကိုလွန်၍ ဖြစ် သောခဏကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သော သဘောကို။ ပျက်သောခဏကိုအာရုံ ပြု၍ ပျက်သောသဘောကို။ ဖြစ်ပျက်သဟုရှုသောစိတ်၏ အာရုံပြုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရင့်၏ အစ၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်သို့ ကျရောက်၏။ ထိုပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်ကို၊ ပြီးစေလိုသော ယောဂီသည်၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟ အမဂ္ဂေမဂ္ဂသညာဌာန၊ မာနဂါဟ အမဂ္ဂေမဂ္ဂသညာဌာန၊ တဏှာဂါဟ အမဂ္ဂေမဂ္ဂသညာဌာန၊ ဝိပဿနုပက္ကိလေသ၊ အညစ်အ ကြေးမှ လွတ်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၊ ဘယဉာဏ်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ မုဗ္ဗိတုကမျတာဉာဏ်၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၊ သင်္ခါရ ပေက္ခာဉာဏ်၊ အနုလောမဉာဏ် ကိုးပါးတို့၌၊ အစဉ်သဖြင့်ကျင့်၍၊ အဆင့်ဆင့် ရောက်ချင်းအကျိုး၌၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကိုသာ- အစပြု၍ အားထုတ်အပ်၏။

အဋ္ဌန္တံ ပန ဉာဏာနံ ဝသေန သိခါပတ္တာ ဝိပဿနာ-နဝ မဇ္ဈ သစ္စာနုလောမိကဉာဏန္တိ အယံ ပဋိပဒါ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိနာမ။ တံ သမ္ပာဒေတုကာမေန ဥပက္ကိလေသဝိမုတ္တံ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏံ အာဒိံ ကတွာ ဇေတေသု ဉာဏေသု ယောဂေါ ကရဏိယော။

အဋ္ဌန္တံပနဉာဏာနံ၊ ရှစ်ပါးသောဉာဏ်တို့၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ သိခါပတ္တာ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သော။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ ရှစ်ပါး။ နဝမဇ္ဈ၊ ကိုးခုမြောက်လည်း။ သစ္စာနုလောမိကဉာဏံ၊ သစ္စာ နှုမိလောကဉာဏ်တပါး။ ဣတိ အယံ၊ ဤကိုးပါးသောဉာဏ်သည်ကား။

၂၉၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ တံ၊ ထိုပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒေတုကာမေန၊ ပြီးစေလိုသော။ တေနယောဂိနာ၊ ထိုယောဂိသည်။ ဥပတ္တိလေသဝိမုတ္တံ၊ ဝိပဿနာအညစ်အကြေးမှ လွတ်သော။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏံ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကို။ အာဒိကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ဇေတသုညဏေသု၊ ထိုကိုးပါးသောဉာဏ်တို့၌။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ချင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

အားထုတ်ပုံကား။ ယခုယခုကိုယ်မှ-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုနှစ်မှ-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုစိတ်မှ-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောရုပ်အစဉ်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောနာမ်အစဉ်၊ ပိတ်ပင် ဖုံးကွယ်သောကြောင့်၊ အနိစ္စလက္ခဏာ မထင်၊ ထိုအစဉ်သည်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု၊ နှလုံးမသွင်းသော ယောဂိအားသာလျှင်၊ ပိတ်ပင်ဖုံးကွယ်၏ဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကရှု၍၊ ဥပလက္ခဏာ၊ နည်းဖြင့်ပြုသော ဘယ်လှမ်းသောခဏ၊ ဘယ်လှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဌာန၊ ဘယ်လှမ်းပမာဏကား တတောင်၊ တတောင် ပမာဏကား ၂၄-သစ်၊ တသစ်ပမာဏကား ၇-မယော၊ တမယောပမာဏကား ၇-သန်း၊ တသန်းပမာဏကား ၇-လိက္ခာ၊ တလိက္ခာပမာဏကား-ရထရေဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ ရထရေဏုမြူတလုံးပမာဏကား-တဇ္ဇာရီမြူ ၃၆-လုံး၊ တဇ္ဇာရီမြူတလုံးပမာဏကား-အဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ အဏုမြူတလုံးပမာဏကား-ပရမာဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ ပရမာဏုမြူ တလုံးပမာဏကား- ရွှေရှားသည်ကို အာရုံပြုသော စိတ္တက္ခဏာအားဖြင့် ၁၇-ချက်၊ ခဏငယ် ၅၁-ချက်၊ အသက်ရှိသော အဝိနိဗ္ဗေဒဂ ရုပ်ကလာပ်တခုတခု၊ အစုအစု ဖြစ်သောရုပ်အစဉ်၊ အာရုံပြုသော စိတ္တက္ခဏာ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောနာမ်အစဉ်၊ ဖြစ်သောအခိုက်အတန့်က-ပျက်သောအခိုက်အတန့်သို့ မရောက်။ ပျက်သော အခိုက်အတန့်က- ဖြစ်သော အခိုက်အတန့်သို့ မရောက်။ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာတခုတည်း။ အာရုံသို့ညွတ်သောသဘောလက္ခဏာ တခုတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဖြစ်သောအခိုက်အတန့်နှင့်၊ ပျက်သော အခိုက်အတန့်မစပ်၊ ရှေ့နောက်အစဉ်၊ ပြတ်သော အပိုင်းအခြားကို၊ ဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်ချင်းသည်၊ အနိစ္စလက္ခဏာထင်သည်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အနိစ္စလက္ခဏံ တာဝ ဥဒယဗ္ဗယာနံ အမနသိကာရာ သန္တတိယာ ပဋိစ္စန္ဒတ္တာ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဥဒယဗ္ဗယံ ပန ပရိဂ္ဂဟေတွာ သန္တတိယာ ဝိကောပိတာယ အနိစ္စလက္ခဏံ ယာထာဝသရသတော ဥပဋ္ဌာတိ။

အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာသည်။ တာဝ၊ ဧှေးဦးစွာ။ ဥဒယဗ္ဗယာနံ၊ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်း တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းချင်း ကြောင့်။ သန္တတိယာ၊ အစဉ်ဖြင့်။ ပဋိစ္စန္ဒတ္တာ၊ ဖုံးကွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ ဥဒယဗ္ဗယံပန၊ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းကို ကား။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်၍။ သန္တတိယာ၊ အစဉ်သည်။ ဝိကောပိတာယ၊ ပြတ်သည်ရှိသော်။ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာသည်။ ယာထာဝသရသတော၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဖြစ်ပျက်သဟုရှသော မိမိသဘောကိစ္စအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ယခုယခုကိုယ်မှ- အပြုအပြင် အစီအရင်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်အစဉ်၊ ဣရိယာပုထ်ပိတ်ပင် ဖုံးကွယ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခလက္ခဏာမထင်၊ ထိုဣရိယာပုထ်သည်လည်း၊ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်းဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်သောသဘောဟု၊ နှလုံးမသွင်းသောယောဂီအားသာလျှင် ပိတ်ပင် ဖုံးကွယ်၏ဟု၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ဧှေးကာလကရူ၍၊ ဥပလက္ခဏာ၊ နည်းဖြင့်ပြသော၊ ဘယ်လှမ်းသောခဏ၊ ဘယ်လှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ဘယ်လှမ်းပမာဏကား- တတောင်၊ တတောင်ပမာဏကား ၂၄-သစ်၊ တသစ်ပမာဏကား ၇-မုယော၊ တမုယောပမာဏကား ၇-သန်း၊ တသန်းပမာဏကား ၇-လိက္ခာ၊ တလိက္ခာပမာဏကား-ရထရေဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ ရထရေဏုမြူ တလုံးပမာဏကား-တဇ္ဇာရိမြူ ၃၆-လုံး၊ တဇ္ဇာရိမြူတလုံး ပမာဏကား-အဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ အဏုမြူတလုံးပမာဏကား-ပရမာဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ ပရမာဏုမြူ တလုံးပမာဏကား-ရွှေရှားသည်ကို အာရုံပြုသော စိတ္တက္ခဏာအားဖြင့် ၁၇-ချက်၊ ခဏငယ် ၅၁-ချက်၊ အသက်ရှိသော အဝိနိဗ္ဗောဂ ရုပ်ကလာပ်တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောရုပ်အစဉ်၊ အာရုံပြုသော စိတ္တက္ခဏာတခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော နာမ်အစဉ်၊ ဖြစ်သော အခိုက်အတန့်က-ပျက်သော အခိုက်အတန့်သို့

မရောက်။ ပျက်သော အခိုက်အတန့်က- ဖြစ်သော အခိုက်အတန့်သို့ မရောက်။ ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာတခုတည်း။ အာရုံသို့ ညွတ်သောသဘောလက္ခဏာတခုတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ဖြစ်သော အခိုက်အတန့်နှင့်၊ ပျက်သော အခိုက်အတန့်မစပ်၊ ရှေ့နောက်အစဉ်၊ ပြတ်သော အပိုင်းအခြားကိုမြင်၍၊ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့် မပြတ်နှိုက်စက် သော သဘောဟု၊မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်းဖြင့် ဆင်းရဲသော ဣရိယာပုထ် တခုတခုကို၊ ဟုတ်သော အတိုင်းသိမြင် ချင်းသည်၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ ထင်သည်မည်၏။

ဒုက္ခလက္ခဏံ အဘိဏ္ဍသမ္ပဒိုဝိဇ္ဇနဿ အမနသိကာရာ ဣရိယာပထေဟိ ပဋိစ္ဆန္ဒတ္တာ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ အဘိဏ္ဍသမ္ပဒိုဝိဇ္ဇနံ မနသိကရိတွာ ဣရိယာပထေ ဥပ္ပါဒိုတေ ဒုက္ခလက္ခဏံ ယာထာဝသရသတော ဥပဋ္ဌာတိ။

ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာသည်။အဘိဏ္ဍသမ္ပဒိုဝိဇ္ဇနဿ၊မပြတ် နှိုက်စက်သောသဘောကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းချင်းကြောင့်။ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္ဒတ္တာ၊ ဖုံးကွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဥပဋ္ဌာတိ၊မထင်။ အဘိဏ္ဍသမ္ပဒိုဝိဇ္ဇနံ၊ မပြတ်နှိုက်စက် သော သဘောကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုထ်သည်။ ဥပ္ပါဒိုတေ၊ ကွာသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာသည်။ ယာထာဝသရသတော၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသော မိမိသဘောကိစ္စအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ထင်၏။

ဃနမကြေက၊အနတ္တလက္ခဏာမထင်ရာ၌၊နာနာဓာတုအဝိနိဗ္ဗာဂ၊ အထူးထူးသော သဘောမကွဲ၊ တပေါင်းတည်း အခဲမကြေဟူသည် ကား။ အဘယ်နည်း။ ။အခဲမကြေဟူသည်ကား၊ ၃-ပါးတည်း။ ၃-ပါး ဟူသော်ကား။သမူဟဗန္ဓနမကွဲ၊တပေါင်းတည်း အခဲမကြေသည်လည်း တပါး။ ကိစ္စဗန္ဓနမကွဲ၊ တပေါင်းတည်း အခဲမကြေသည်လည်းတပါး။ အာရမ္မဏဗန္ဓနမကွဲ၊ တပေါင်းတည်း အခဲမကြေသည်လည်းတပါး။ ဤ ၃-ပါးတည်း။ ထို ၃-ပါးသော အခဲမကြေချင်းသည်လည်း၊ ခဏ အားဖြင့် ၆-ပါး။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

၆-ပါးဟူသော်ကား။ မြင်သောခဏ၊ ကြားသောခဏ၊ နံသော
 ခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ အားဖြင့် ၆-ပါး။ ထို
 ၆-ပါးတို့တွင်၊ ဥပလက္ခဏ၊ နည်းဖြင့်ပြသော၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်
 တယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ မရှုသောယောဂီအား၊ စက္ခု
 ဒဿက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ စက္ခုပသာဒ တခုတည်းမထင်၊
 ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းသာထင်၏။ သဘောအားဖြင့်၊ သမူဟဗာနမက္ခေ၊ တ
 ပေါင်းတည်းအခဲမကြေ။ ။ စက္ခုဒဿက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊
 စက္ခုဒ္ဓါရတခုတည်းမထင်၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းသာထင်၏။ ဒ္ဓါရအား
 ဖြင့်၊ ကိစ္စဗာနမက္ခေ၊ တပေါင်းတည်းအခဲမကြေ။ ။ ရူပအဋ္ဌက၊ ရုပ်
 ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ အဆင်းတခုတည်းမထင်၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်း
 သာထင်၏။ သဘောအားဖြင့်၊ သမူဟဗာနမက္ခေ၊ တပေါင်းတည်း အခဲ
 မကြေ။ ။ ရူပအဋ္ဌက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှ ခွဲ၍၊ ရူပါရုံတခုတည်း
 မထင်၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းသာ ထင်၏။ အာရုံအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏ
 ဗာနမက္ခေ၊ တပေါင်းတည်း အခဲမကြေ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ် ဝိတ္တုပ္ပါဒ်၊
 နာမ်ကလာပ်အပေါင်းမှ ခွဲ၍၊ စက္ခုဝိညာဏ်တခုတည်းမထင်၊ နာမ်
 ကလာပ်အပေါင်းသာ ထင်၏။ သဘောအားဖြင့်၊ သမူဟ ဗာနမက္ခေ၊
 တပေါင်းတည်း အခဲမကြေ။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်ဝိတ္တုပ္ပါဒ်၊ နာမ်ကလာပ်
 အပေါင်းမှ ခွဲ၍၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏အမြင်တခုတည်းမထင်၊ နာမ်ကလာပ်
 အပေါင်းသာထင်၏။ အာရုံပြုအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏဗာနမက္ခေ၊ တပေါင်း
 တည်း အခဲမကြေ။ ။ ဤသို့ ဗာနမက္ခေက၊ အနတ္တလက္ခဏာမထင်ရာ
 ဌ၊ နာနာဓာတုအဝိနိဗ္ဗောဂ၊ အထူးထူးသောသဘောမက္ခေ၊ တပေါင်း
 တည်း အခဲမကြေ-ဟူသတည်း။

ဗာနမက္ခေက၊ အနတ္တလက္ခဏာ ထင်ရာ၌၊ နာနာဓာတု ဝိနိဗ္ဗောဂ၊
 အထူးထူးသော သဘောမက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗာနမက္ခေ ဟူသည်ကား၊
 အဘယ်နည်း။ ။ ဗာနမက္ခေ ဟူသည်ကား ၃-ပါး။ ၃-ပါးဟူသော်ကား။
 သမူဟဗာနမက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ ၊ ဗာနမက္ခေသည်လည်းတပါး။ ကိစ္စဗာနမက္ခေ၊ ခဲ၍
 မနေ၊ ဗာနမက္ခေသည်လည်းတပါး။ အာရမ္မဏဗာနမက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗာန
 မက္ခေသည်လည်းတပါး။ ။ ဤ၃-ပါးတည်း။ ထို၃-ပါးသော ဗာနမက္ခေ
 ချင်းသည်လည်း၊ ခဏအားဖြင့် ၆-ပါး၊ ၆-ပါးဟူသော်ကား။ မြင်သော

ခဏ၊ ကြားသောခဏ၊ နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏအားဖြင့် ဇ-ပါး၊ ထိုဇ-ပါးတို့တွင်၊

ဥပလက္ခဏ၊ နည်းဖြင့်ပြသော၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသောယောဂီအား၊ စက္ခုဒသက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ စက္ခုပသာဒ၊ တခုတည်းသာထင်၏၊ ပထဝီစသည်မထင်။ သဘောအားဖြင့်၊ သမူဟဗ္ဗာနက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ။ ။စက္ခုဒသက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ စက္ခုဒ္ဓါရတခု တည်းသာထင်၏၊ ပထဝီစသည်မထင်။ ဒ္ဓါရအားဖြင့်၊ ကိစ္စဗ္ဗာနက္ခေ၊ ခဲ၍ မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ။ ။ရူပအဋ္ဌက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ အဆင်း တခုတည်းသာထင်၏၊ ပထဝီစသည်မထင်။ သဘောအားဖြင့်၊ သမူဟ ဗ္ဗာနက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ။ ။ရူပအဋ္ဌက၊ ရုပ်ကလာပ်အပေါင်းမှ ခွဲ၍၊ ရူပါရုံတခုတည်းသာထင်၏၊ ပထဝီစသည်မထင်။ အာရုံအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏဗ္ဗာနက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ နာမ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ စက္ခုဝိညာဏ် တခုတည်းသာထင်၏၊ ဖဿစသည်မထင်။ သဘောအားဖြင့်၊ သမူဟဗ္ဗာနက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ။ ။စက္ခုဝိညာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ နာမ်ကလာပ်အပေါင်းမှခွဲ၍၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အမြင်တခုတည်းသာထင်၏၊ ဖဿ၏ အတွေ့စသည် မထင်။ အာရုံပြုအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏဗ္ဗာနက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ။ ။ဤသို့ ဗ္ဗာနကြေက၊ အနတ္တလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ နာနာဓာတုဝိနိဗ္ဗာဂ၊ အထူး ထူးသောသဘောက္ခေ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗ္ဗာနကြေ-ဟူသတည်း။

ယာဟောသာ အညမညုပတ္တဒ္ဓေသု သမုဒိတေသု ရူပါရူပ ဓမ္မေသု ဧကတ္တာဘိနိဝေသဝသေန အပရိမဒ္ဓိတသင်္ခါရေဟိ ဂယုမာနာ သမူဟဗ္ဗာနတာ။ တထာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ ကိစ္စ ဘေဒဿ သတိပိ ပဋိနိယတာဘာဝေ ဧကတော ဂယုမာနာ ကိစ္စဗ္ဗာနတာ။ တထာ သာရမ္မဏဓမ္မာနံ သတိပိ အာရမ္မဏ ကရဏဘေဒေ ဧကတော ဂယုမာနာ အာရမ္မဏဗ္ဗာနတာစ၊ တာသု ဓာတုသု ဉ္ဇဏေန ဝိနိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ ဝိနိဗ္ဗုဇ္ဇိတွာ ဒိဿ မာနာ ဟတ္ထေန ပရိမတ္ထိယမာနော ဖေဏပိဏ္ဍောဝိယ ဝိလယံ ဂစ္ဆန္တိ ယထာပစ္စယံ ပဝတ္တမာနာ သုညာ ဧတေ ဓမ္မမတ္တာတိ အနတ္တလက္ခဏံ ပါကဋတရံ ဟောတိ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အညမညပတ္ထဒ္ဓေသု၊ အချင်းချင်း ထောက်ပံ့ကုန်သော။ သမုဒ္ဓိ
 တေသု၊ အတူတကွဖြစ်ကြကုန်သော။ ရူပါရူပ ဓမ္မေသု၊ ရုပ်တရား နာမ်တ
 ရားတို့၌။ အပရိမန္ဒိတသင်္ခါရေဟိ၊ မသုံးမသပ်၊ မမှတ်ဗိတ်ပိတ်၊
 မကျိတ်မချေ၊ မကြေသော ဇောသင်္ခါရတို့သည်။ ဇေတဝ္ဗာဘိနိဝေသ
 ဝသေန၊ တပေါင်းတည်းယူသော အလိုအားဖြင့်။ ဂယုမာနာ၊ ယူအပ်
 သော။ ယာဟေသာ သမူဟာဗာနတာ၊ အကြင်အပေါင်းခဲသည်၏အဖြစ်။
 တထာ၊ ထိုအတူ။ အညမညပတ္ထဒ္ဓါနံ၊ အချင်းချင်းထောက်ပံ့ကုန်
 သော။ သမုဒ္ဓိတာနံ၊ အတူတကွ ဖြစ်ကြကုန်သော။ တေသံ တေသံ
 ဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၏။ ကိစ္စဘေဒဿ၊ ကိစ္စအပြား
 ကို။ ပဋိနိယတဘာဝေ၊ အသီးအသီး မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။
 သတိပိ၊ ရှိလျက်လည်း။ အပရိမန္ဒိတသင်္ခါရေဟိ၊ မသုံး မသပ်၊
 မမှတ်ဗိတ်ပိတ်၊ မကျိတ်မချေ၊ မကြေသော ဇောသင်္ခါရတို့သည်။
 ဇေတဝ္ဗာဂယုမာနာ၊ တပေါင်းတည်း ယူအပ်သော။ ယာဟေသာ
 ကိစ္စဗာနတာ၊ အကြင်ကိစ္စခဲသည်၏အဖြစ်။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အညမည
 ပတ္ထဒ္ဓါနံ၊ အချင်းချင်း ထောက်ပံ့ကုန်သော။ သမုဒ္ဓိတာနံ၊ အတူတကွ
 ဖြစ်ကြကုန်သော။ တေသံ တေသံသာရမ္မဏဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုနာမ်တရားတို့
 ၏။ အာရမ္မဏကရဏဘေဒေ၊ အာရုံပြုသောအပြားသည်။ သတိပိ၊
 ရှိလျက်လည်း။ အပရိမန္ဒိတသင်္ခါရေဟိ၊ မသုံးမသပ်၊ မမှတ်ဗိတ်ပိတ်၊
 မကျိတ်မချေ၊ မကြေသော ဇောသင်္ခါရတို့သည်။ ဇေတဝ္ဗာဂယုမာနာ၊
 တပေါင်းတည်းယူအပ်သော။ ယာဟေသာ အာရမ္မဏဗာနတာစ၊ အကြင်
 အာရုံခဲသည်၏အဖြစ်။ တာသုခာတူသု၊ ထိုထိုမကြေသော အခဲသဘော
 တို့၌။ ဉာဏေန၊ သိသဖြင့် သိသဖြင့်။ ဝိနိဗ္ဗုန္တိတွာ ဝိနိဗ္ဗုန္တိတွာ၊ တခု
 တည်းတခုတည်း၊ ကွ၍ကွ၍။ ဒိဿမာနာ၊ ထင်သောသဘောတို့သည်။
 ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမန္တိယမာနော၊ ကျိတ်ချေသော။ ဖေဏပိဏ္ဍော
 ပိယ၊ ရေမြှုပ်စိုက်ကဲ့သို့။ ပိလယံ၊ ကြေချင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
 ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
 အဒိဿမာနာ၊ မထင်သောသဘောတို့သည်။ သုညာ၊ ဆိတ်ကြကုန်၏။
 ဇေတ၊ ထိုမထင်ဗိတ်ပိတ်၊ ဆိတ်သော သဘောတို့သည်။ ဓမ္မမတ္တာ၊
 အကြောင်းမျှသာဖြစ်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တ
 လက္ခဏာသည်။ ပါကဋတရံ၊ အထူးသဖြင့် ထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယခုယခုကိုယ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုနှစ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ယခုယခုပိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ တခုတခု၊ အစုအစု ဖြစ်သောရုပ်အစဉ်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သောနာမ်အစဉ်၊ တပေါင်း တည်း-အခဲပိတ်ပင်ဖုံးကွယ်သောကြောင့်၊ အနတ္တလက္ခဏာမထင်၊ ထို အခဲသည့်လည်း၊ အထူးထူးသောသဘော၊ ကွဲပြားသောဟု၊ နှလုံးမသွင်း သော ယောဂီအားသာလျှင်၊ ပိတ်ပင် ဖုံးကွယ်၏ဟု၊ ဉာဏ်အားထင် အောင်၊ ရှေးကာလကရူ၍။ ဥပလက္ခဏာ၊ နည်းဖြင့်ပြသော၊ ဘယ်လှမ်း သောခဏ၊ ဘယ်လှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု၊ ရှုသောဌာန၊ ဘယ်လှမ်းပမာဏကား-တတောင်၊ တတောင်ပမာဏ ကား ၂၄-သစ်၊ တသစ်ပမာဏကား ၇-မုယော၊ တမုယောပမာဏကား ၇-သန်း၊ တသန်းပမာဏကား ၇-လိက္ခာ၊ တလိက္ခာပမာဏကား ရထရေဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ ရထရေဏုမြူ တလုံးပမာဏကား-တဇ္ဇာရီ မြူ ၃၆-လုံး၊ တဇ္ဇာရီမြူ တလုံးပမာဏကား-အဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ အဏု မြူ တလုံးပမာဏကား-ပရမာဏုမြူ ၃၆-လုံး၊ ပရမာဏုမြူ တလုံး ပမာဏကား-ရွှေရှားသည်ကို အာရုံပြုသော စိတ္တက္ခဏာအားဖြင့် ၁၇- ချက်၊ ခဏငယ် ၅၁-ချက်၊ အသက်ရှိသော၊ အဝိနိဗ္ဗာဂရုပ်ကလာပ်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်အစဉ်။ အာရုံပြုသော စိတ္တက္ခဏာ၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော နာမ်အစဉ်။ ဖြစ်သော အခိုက်အတန့်က- ပျက်သော အခိုက်အတန့်သို့ မရောက်။ ပျက်သော အခိုက် အတန့်က- ဖြစ်သောအခိုက်အတန့်သို့မရောက်။ ဘောက်ပြန်သောသဘောလက္ခဏာ တခုတည်း၊ အာရုံသို့ညွတ်သော သဘောလက္ခဏာ တခုတည်းပင်ဖြစ် သော်လည်း၊ ဖြစ်သောအခိုက်အတန့်နှင့်၊ ပျက်သောအခိုက်အတန့်မစပ်၊ ရှေ့နောက်အစဉ်၊ ပြတ်သော အပိုင်းအခြားကို မြင်၍၊ အထူးထူးသော သဘောကွဲ၊ ခဲ၍မနေ၊ ဗာနကြောဟု၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ထိုထို သဘော၊ မရောမရှုပ်၊ ရွှေ-တလှုပ်လှုပ်၊ ရှား-တလှုပ်လှုပ်ကို၊ ဟုတ်သော အတိုင်းထိမြင်ချင်းသည်၊ အနတ္တလက္ခဏာထင်သည်မည်၏။

အနတ္တလက္ခဏံ နာနာဓာတု ဝိနိဗ္ဗာဂဿ အမနသိကာရာ ဗာနေန ပဋိစ္ဆန္တော န ဥပဋ္ဌာတိ။ နာနာဓာတုယော ဝိနိဗ္ဗာန္တိ တွာ ဗာနဝိနိဗ္ဗာဂေ ကတေ အနတ္တလက္ခဏံ ယာထာဝ သရ သတော ဥပဋ္ဌာတိ။

အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တလက္ခဏာသည်။ နာနာဓာတုဝိနိဗ္ဗောဂဿ၊
 အထူးထူးသောသဘောကွဲသည်ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းချင်း
 ကြောင့်။ ဗာနေန၊ အခဲဖြင့်။ ပဋိစ္စန္ဒတ္တာ၊ ဖုံးကွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 နဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ နာနာဓာတုယော၊ အထူးထူးသောသဘောတို့သည်။
 ဝိနိဗ္ဗုဇ္ဇိတ္တာ၊ တချတည်းတချတည်းကွဲ၍။ ဗာနဝိနိဗ္ဗောဂေ၊ အခဲကြေ
 ချင်းသည်။ ကတေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တလက္ခဏာ
 သည်။ ယာထာဝသရသတော၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဖြစ်ပျက်သဟုရှု
 သော မိမိသဘောကိစ္စအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ဤသို့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ၊ ထင်
 သည်ရှိသော်၊ အနိစ္စ လက္ခဏာထင်ရာ၌၊ အနိစ္စ၊ အနိစ္စ လက္ခဏာကို၊
 ကောင်းစွာမှတ်၏။ ဒုက္ခလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို
 ကောင်းစွာမှတ်၏။ အနတ္တလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ အနတ္တ၊ အနတ္တလက္ခဏာ
 ကိုကောင်းစွာမှတ်၏။

**အဘယ်သို့ အနိစ္စလက္ခဏာထင်ရာ၌ အနိစ္စ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို
 ကောင်းစွာမှတ်သနည်း။**

ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာကား၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝ
 လက္ခဏာတည်း။ ခံစားသောသဘော လက္ခဏာကား၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏
 သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အမှတ်ပြုသော သဘောလက္ခဏာကား
 သညက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အားထုတ်သော သဘော
 လက္ခဏာကား၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အာရုံပြု
 သောသဘောလက္ခဏာကား၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာ
 တည်း။ ဤသို့ သဘာဝလက္ခဏာ ငါးပါး ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်
 သဘာဝလက္ခဏာတရား၌၊ အစဥပါဒ်၊ အလယ်ဋ္ဌိ၊ အဆုံးဘင်္ဂ၊ ဥပါဒ်
 ဋ္ဌိ-ဘင်္ဂ၊ သင်္ခိတ လက္ခဏာရှိချင်းကြောင့်၊ အနိစ္စမည်၏။ ဥပါဒ် - ဋ္ဌိ - ဘင်္ဂ
 သင်္ခိတလက္ခဏာ၊ ဖြစ်ပျက်သော အခြင်းအရာသည်၊ အနိစ္စလက္ခဏာ
 မည်၏။

ဤသို့ အနိစ္စလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ အနိစ္စ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ကောင်းစွာမှတ်၏။

၃၀၀

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အဘယ်သို့ ဒုက္ခ လက္ခဏာ ထင်ရာ၌၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ လက္ခဏာကို
ကောင်းစွာမှတ်သနည်း။

ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာကား၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝ
လက္ခဏာတည်း။ ခံစားသောသဘောလက္ခဏာကား၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏
သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အမှတ်ပြုသောသဘော လက္ခဏာကား၊
သညက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အားထုတ်သော သဘော
လက္ခဏာကား၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အာရုံပြု
သော သဘောလက္ခဏာကား၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝ လက္ခဏာ
တည်း။ ။ဤသို့သဘာဝလက္ခဏာ၊ ငါးပါး၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်၊
သဘာဝ လက္ခဏာ တခုတခု၌၊ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်နှိပ်စက်
ချင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခမည်၏။ မပြတ်နှိပ်စက်သောဖြစ်သော အခြင်းအရာ
ပျက်သော အခြင်းအရာသည်၊ ဒုက္ခလက္ခဏာမည်၏။

ဤသို့၊ ဒုက္ခလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို၊ ကောင်းစွာမှတ်၏။

အဘယ်သို့ အနတ္တလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ အနတ္တ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို၊
ကောင်းစွာမှတ်သနည်း။

ဘောက်ပြန်သော သဘောလက္ခဏာကား၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝ
လက္ခဏာတည်း။ ခံစားသော သဘောလက္ခဏာကား၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ၏
သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အမှတ်ပြုသော သဘောလက္ခဏာကား၊
သညက္ခန္ဓာ၏သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အားထုတ်သောသဘောလက္ခဏာ
ကား၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာတည်း။ အာရုံပြုသော
သဘော လက္ခဏာကား၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏ သဘာဝလက္ခဏာတည်း။
ဤသို့သဘာဝလက္ခဏာ၊ ငါးပါး၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်၊ သဘာဝ
လက္ခဏာ တခုတခု၌၊ မဖြစ်မီက-မဖြစ်ပါစေလင့်ဟု၊ တောင့်တမရ၊
ဖြစ်သာဖြစ်ရ။ ဖြစ်ရသော်လည်း မပျက်ပါစေလင့်ဟု၊ တောင့်တမရ၊
ပျက်သာပျက်ရ။ အလိုသို့မလိုက်ချင်းကြောင့်၊ အနတ္တမည်၏။ အလိုသို့
မလိုက်သော ဖြစ်သောအခြင်းအရာ၊ ပျက်သော အခြင်းအရာသည်၊
အနတ္တလက္ခဏာမည်၏။

ဤသို့၊ အနတ္တလက္ခဏာထင်ရာ၌၊ အနတ္တ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို၊ ကောင်းစွာမှတ်၏။

ဤသို့ထိုထိုအနိစ္စ၊ အနိစ္စလက္ခဏာအလုံးစုံကို။ ထိုထိုဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ
လက္ခဏာအလုံးစုံကို။ ထိုထိုအနတ္တ၊ အနတ္တလက္ခဏာအလုံးစုံကို။ ဤ
ယောဂီသည်။ ဒိဋ္ဌိဂါဟ-အမဂ္ဂေမဂ္ဂသညာဌာန၊ မာနဂါဟ-အမဂ္ဂ
မဂ္ဂသညာဌာန၊ တဏှာဂါဟ-အမဂ္ဂေမဂ္ဂသညာဌာန၊ ဝိပဿနပဏ္ဍိ
လေသ-အညစ်အကြေးမှ လွတ်သော၊ အစဉ်သဖြင့်ကျင့်သော၊ ဝိပဿနာ
ဟု ဆိုအပ်သော-ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဟုတ်သော အတိုင်း၊
ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော မိမိသဘောကိစ္စအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာမှတ်၏။

တယိဒံ သဗ္ဗမ္ဘိ အယံ ယောဂါဝစရော ဥပဏ္ဍိလေသ
ဝိမုတ္တေန ဝီထိပဋိပ္ပန္န ဝိပဿနာသင်္ခါတေန ဥဒယဗ္ဗယာနု
ပဿနာ ဉာဏေန ယာထာဝသရသတော သဏ္ဍကေတိ။

တယိဒံ သဗ္ဗမ္ဘိ၊ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း။ အယံ ယောဂါဝစရော၊
ဤယောဂီသည်။ ဥပဏ္ဍိလေသ ဝိမုတ္တေန၊ ဝိပဿနာ အညစ်အကြေးမှ
လွတ်သော။ ဝီထိ ပဋိပ္ပန္န ဝိပဿနာ သင်္ခါတေန၊ အစဉ်သဖြင့် ကျင့်
သော-ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော။ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာ ဉာဏေန၊
ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ ယာထာဝသရသတော၊ ဟုတ်သော
အတိုင်း၊ ဖြစ်ပျက်သဟုရှုသော မိမိသဘော ကိစ္စအားဖြင့်။ သဏ္ဍကေတိ၊
ကောင်းစွာမှတ်၏။

ဤသို့ကောင်းစွာမှတ်၍၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဤကားအနိစ္စတည်း၊ ဤကား၊
ဒုက္ခတည်း၊ ဤကားအနတ္တတည်းဟု၊ ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့ကို၊
နှိုင်းချိန်ပိုင်းခြားသော ထိုယောဂီအား၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသော ထိုဉာဏ်
သည်၊ ထက်သည်ဖြစ်၍ ရှက်ဆောင်၏။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရတို့သည်၊
လျှင်စွာထင်ကြကုန်၏။ ဉာဏ်သည်ထက်စွာ ရှက်ဆောင်သည် ရှိသော်၊
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရတို့သည်၊ လျှင်စွာထင်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သဘာ
ဝလက္ခဏာ တခုတခု၌၊ အစဉ်ပါးကိုလည်း မမြီနိုင်၊ အလယ်ဦးကိုလည်း
မမြီနိုင်၊ ယခုယခုကိုယ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုနှစ်မှု-အပြု
အပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုစိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်တို့၏ အကြား
အကြား၊ ကိုယ်မှုလည်းအား၊ နှစ်မှုလည်းအား၊ စိတ်မှုလည်းအား၍
နေသောကာလ၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်
ကို၊ ဟုတ်သော အတိုင်းသိမြင်ချင်းသည်၊ ပဝတ္တ ထင်သည်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ထိုပဝတ္တကိုလည်း မမ္မိနိုင်၊ ယခုယခုကိုယ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခု
ယခုနှစ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ယခုယခုစိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊
တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်အစဉ်၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော
နာမ်အစဉ်ကို၊ သန္တတိဗာနအစု၊ သမူဟဗာနအစု၊ ကိစ္စဗာနအစု၊
အာရမ္မဏဗာနအစု၊ တခုတခု၏ အပိုင်းအခြား၊ အပိုင်းအခြား၊ မိမိ
ကိုယ်နှင့်အလားတူအောင်၊ ယူဆောင်၍ ပြသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ သုခသင်
ရှင်းလင်းပြီးဖြစ်၍၊ မတွေ့မခေါ်၊ မမျှော်မဆ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်
သောရုပ်အစဉ်၊ နာမ်အစဉ်၊ ယခုယခုကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်
အစီအရင်ကို ဟုတ်သောအတိုင်း သိမြင်ချင်းသည်၊ သင်္ခါရနိမိတ် ထင်
သည်မည်၏။ ထိုနိမိတ်ကိုလည်း မမ္မိနိုင်၊ သဘာဝလက္ခဏာ တခုတခု၏
အဆုံး အဆုံး၊ ကုန်သော သဘောကို-ကုန်သဟု၊ ကင်းသော သဘောကို-
ကင်းသဟု၊ ပျက်သော သဘောကို-ပျက်သဟု၊ ခြွင်းသော သဘော
ကို-ခြွင်းသဟု၊ ရှုထင်သော သတိတခုသာ၊ ကောင်းစွာတည်၏။

တသေဝံ သဗ္ဗက္ခေတွာ ပုနပ္ပုနံ အနိစ္စံ ဒုက္ခမနတ္တာတိ
ရူပါရူပဓမ္မေ တုလယတော တိရယတော တံ ဉာဏံ တိက္ခံ
ဟုတွာ ဝဟတိ၊ သင်္ခါရာ လဟံ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ ဉာဏေ တိက္ခေ
ဝဟန္တေ သင်္ခါရေသု လဟံ ဥပဋ္ဌဟန္တေ သု ဥပ္ပါဒံဝါ ဌိတိံဝါ
ပဝတ္တံဝါ နိမိတ္တံဝါ န သမ္မာပုဏ္ဏာတိ ခယဝယဘောဒနိရောဓေ
ယေဝ သတိ သန္တိဋ္ဌတိ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
အနိစ္စံ၊ အနိစ္စတည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ရူပါရူပဓမ္မေ၊ ရုပ်တရားနာမ်တရားတို့ကို။ တုလယတော၊ နှိုင်းချိန်သော။
တိရယတော၊ ပိုင်းခြားသော။ တသယောဂိနော၊ ထိုယောဂိအား။
တံဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ တိက္ခံ၊ ထက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝဟတိ၊
ရှက်ဆောင်၏။ သင်္ခါရာ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရတို့သည်။ လဟံ၊ လျှင်စွာ။
ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကြကုန်၏။ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်သည်။ တိက္ခေ၊ ထက်စွာ။
ဝဟန္တေ၊ ရှက်ဆောင်သည်ရှိသော်။ သင်္ခါရေသု၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရ
တို့သည်။ လဟံ၊ လျှင်စွာ။ ဥပဋ္ဌဟန္တေ သု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပါဒံ
ဝါ၊ ဥပါဒ်ကိုလည်း။ န သမ္မာပုဏ္ဏာတိ၊ မမ္မိနိုင်။ ဌိတိံဝါ၊ ဌိကိုလည်း။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

နသမ္မာပုဏ္ဏာတိ၊ မဒ္ဓိနိင်။ ပဝတ္တံဝါ၊ ပဝတ္တံကိုလည်း။ နသမ္မာပုဏ္ဏာတိ၊ မဒ္ဓိနိင်။ နိမိတ္တံဝါ၊ နိမိတ်ကိုလည်း။ နသမ္မာပုဏ္ဏာတိ၊ မဒ္ဓိနိင်။ ခယဝယ ဘောဒနိရောဓေယေဝ၊ ကုန်သောသဘောတရားကင်းသောသဘောတရား၊ ပျက်သောသဘောတရား၊ ခြုမ်သောသဘောတရားသာလျှင်။ သတိ၊ ရှုထင် သောသတိသည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။

ဤသို့ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရအပေါင်း၊ သဘာဝလက္ခဏာ တခုတခု၏ အဆုံးအဆုံး၊ ကုန်သောသဘောကို-ကုန်သဟု၊ ကင်းသောသဘောကို- ကင်းသဟု၊ ပျက်သောသဘောကို- ပျက်သဟု၊ ခြုမ်သောသဘောကို- ခြုမ်သဟု၊ ရှုထင်သောသတိနှင့်၊ အတူတကွ-သဟဇာတ်သမ္ပယုတ်၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊ ကုန်သောသဘော၊ ကင်းသောသဘော၊ ပျက်သောသ ဘော၊ ခြုမ်သောသဘောမည်သည်ကား။ ဖြစ်ပြီး၍၊ ဤမည်သောရုပ် နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရအပေါင်း၊ ပျက်သည်တကားဟု၊ ရှုသော ထိုယောဂီ၏ ဉာဏ်သည်၊ သဘာဝလက္ခဏာတခုတခုကို၊ ဖြစ်ပျက်သဟု--ရှုသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သောဌာနမှ ကူးတက်၍၊ ပျက်သောဌာန တခုတခု၌၊ ပျက်သဟုပျက်သဟု-ရှုချင်းသည်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်မည်၏။

တဿေဝံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဇေဝံနာမသင်္ခါရဂတံ နိရုဏ္ဏတိတိ ပဿ တော ဧကသ္မိံ ဌာနေ ဘင်္ဂါနူပဿနံ နာမ ဝိပဿနာဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇေဝံနာမသင်္ခါရဂတံ၊ ဤမည်သောရုပ် နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရအပေါင်းသည်။ နိရုဏ္ဏတိ၊ ခြုမ်ပျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ ရှုသော။ တဿယောဂီနော၊ ထိုယောဂီအား။ ဧကသ္မိံ ဌာ နေ၊ ပျက်သောဌာနတခုတခု၌။ ဘင်္ဂါနူပဿနံနာမ၊ ပျက်သဟု ပျက်သ ဟု-ရှုသည်မည်သော။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ တိ၊ ဖြစ်၏။

ဘင်္ဂဉာဏ်၏လက္ခဏာကား နှစ်ပါး။ အာရုံကို ပျက်သဟု ရှုသော ဉာဏ်လည်းတပါး။ ရှုသော စိတ်ကို ပျက်သဟု-တဖန် ရှုသောဉာဏ် လည်းတပါး။ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်၊ အာရုံကို၊ ကုန်သောသဘော-ပျက် သောသဘောဟု-ရှုချင်းသည်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်မည်၏။ ရှုသောစိတ်ကို-ကုန်

သောသဘော၊ ပျက်သော သဘောဟု-တဖန်ရှုချင်းသည်။ ဝိပဿနာ ဉာဏ်မည်၏။

ကထံ အာရမ္မဏပဋိသင်္ခါ ၊ ဘင်္ဂါနူပဿနေ ပညာ ဝိပဿ နေဉာဏံ။

အာရမ္မဏပဋိသင်္ခါ- အာရမ္မဏံ ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာယတော ဝယတောဒိသွာ၊ အာရုံကို-ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု- ရှု၍။ ဘင်္ဂါနူပဿနေပညာ၊ ရှုသောစိတ်ကို-ကုန်သော သဘော ပျက် သောသဘောဟု-တဖန်ရှုသောပညာသည်။ ဝိပဿနေဉာဏံ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်မည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်း။

ဘင်္ဂါဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ မြင်သောခဏ၊ ဇော မကျ၊ ကာမဂုဏ်အားနည်း၊ ဝိပဿနာဘုံအားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠော ၏အဆုံး ဘဝင်ကျ၏၊ ဘဝင်မှထ၍၊ သိသောခဏ၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်း ကိုမြင်သဟု၊ ဇောကျသော်လည်း၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ သည်လည်း မဖြစ်၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်၊ ပျက်သဟု-ရှုထင် သောသတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သဟု-ရှုမြင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မုန်းသည်လည်းမဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်းမဟု၊ အဘိ ယူပေက္ခာ၊ လျစ်လျူသာဖြစ်၍နေ၏။

သော စက္ခု နာ ရူပံ ဒိသွာ နေဝ သုမနေောဟောတိ န ဒုမနေော ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနေော။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ စက္ခု နာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သုမနေော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမနေော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ ရှုထင်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနေော၊ ရှုမြင်သောပညာ နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဘင်္ဂါဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ ကြားသောခဏ-ဇောမ ကျ၊ ကာမဂုဏ်အားနည်း၊ ဝိပဿနာဘုံအားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠော၏ အဆုံးဘဝင်ကျ၏၊ ဘဝင်မှထ၍၊ သိသောခဏ၊ နားဖြင့် အသံကိုကြား သဟု၊ ဇောကျသော်လည်း၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်။ ပျက်သဟု-ရှုထင်သော သတိ နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သဟု-ရှုမြင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ် ၍၊ မုန်းသည်လည်းမဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်းမဟူ၊ အရိယူပေက္ခာ၊ လျှစ် လျှူသာဖြစ်၍နေ၏။

သောတေန သဒ္ဓိ သုတ္တာ နေဝ သုမနော ဟောတိ န ဒုမနော ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနော။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဓိ၊ အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သုမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမနော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ ရှုထင်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ရှုမြင် သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျှစ်လျှူ။ ဝိဟရ တိ၊ နေ၏။

ဘင်္ဂိညဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ နံသောခဏ၊ ဇောမကျ၊ ကာမဂုဏ်အားနည်း၊ ဝိပဿနာဘုံ အားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠော၏ အဆုံးဘဝင်ကျ၏။ ဘဝင်မှထ၍ သိသောခဏ၊ နှာဖြင့်အနံ့ကို နံသဟု ဇောကျသော်လည်း၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်၊ မနှစ်သက် သောစိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်။ ပျက်သဟု-ရှုထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သဟု-ရှုမြင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မုန်း သည်လည်းမဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်းမဟူ၊ အရိယူပေက္ခာ၊ လျှစ်လျှူသာ ဖြစ်၍နေ၏။

ဃာနေန ဂန္ဓိ ဃာယိတွာ နေဝ သုမနော ဟောတိ၊ န ဒုမနော ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနော။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဃာနေန၊ နှာဖြင့်။ ဂန္ဓိ၊ အနံ့ကို။ ဃာယိတွာ၊ နံ၍။ သုမနော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမနော၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ ရှုထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ရှုမြင် သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျှစ်လျှူ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဘင်္ဂညဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ စားသောခဏ၊ ဇောမကျ၊ ကာမဂုဏ်အားနည်း၊ ဝိပဿနာဘုံအားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠော၏ အဆုံးဘဝင်ကျ၏၊ ဘဝင်မှထ၍၊ သိသောခဏ၊ လျှာဖြင့်အရသာကို စားသဟု၊ ဇောကျသော်လည်း၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်း မဖြစ်။ ပျက်သဟု- ရှုထင်သော သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သဟု-ရှုမြင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မုန်းသည်လည်းမဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်းမဟု၊ အရိယူပေက္ခာ၊ လျစ်လျူသာဖြစ်၍နေ၏။

ဇိဝှိယ ရသံ သာယိတွာ နေဝ သုမနော ဟောတိ၊ န ဒုမနော ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနော။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇိဝှိယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတွာ၊ စား၍။ သုမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမနော၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ ရှုထင်သောသတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ရှုမြင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဘင်္ဂညဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ ထိသောခဏ၊ ဇောမကျ၊ ကာမဂုဏ်အားနည်း၊ ဝိပဿနာ ဘုံအားကြီးသည် ဖြစ်၍၊ ဝုဠော၏ အဆုံးဘဝင်ကျ၏၊ ဘဝင်မှထ၍၊ သိသောခဏ၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကို ထိသဟု၊ ဇောကျသော်လည်း၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်။ ပျက်သဟု-ရှုထင်သော သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သဟု-ရှုမြင်သောပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မုန်းသည်လည်းမဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်း မဟု၊ အရိယူပေက္ခာ၊ လျစ်လျူသာဖြစ်၍နေ၏။

ကာယေန ဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ ဖုသိတွာ နေဝ သုမနော ဟောတိ၊ န ဒုမနော ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနော။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အတွေ့ကို။ ဖုသိတွာ၊ ထိ၍။ သုမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နေဝဟောတိ၊

မဖြစ်။ ဒုမနေော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ ရှုထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနေော၊ ရှုမြင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

ဘင်္ဂညဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ သိသောခဏ၊ ဇောမကျ၊ ကာမဂုဏ်အားနည်း၊ ဝိပဿနာဘုံ အားကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝုဠောဇာ အဆုံးဘဝင်ကျ၏။ ဘဝင်မှထ၍၊ သိသောခဏ၊ မနေောဖြင့်သဘောကို သိသဟု၊ ဇောကျသော်လည်း၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်လည်း မဖြစ်၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်လည်းမဖြစ်။ ပျက်သဟု-ရှုထင်သော သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သဟု-ရှုမြင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ မုန်းသည်လည်းမဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်းမဟူ၊ အရိယူပေက္ခာ၊ လျစ်လျူသာ ဖြစ်၍နေ၏။

မနုဿ ဓမ္မံ ဝိညာယ နေဝ သုမနေော ဟောတိ၊ န ဒုမနေော ဥပေက္ခကော ဝိဟရတိ သတော သမ္ပဇာနေော။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘောကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ သုမနေော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုမနေော၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတော၊ ရှုထင်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနေော၊ ရှုမြင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

မြင်သောခဏ၊ ဣရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာငါးပါးရ၏။ ။ ကြားသောခဏ၊ ဣရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။ နံသောခဏ၊ ဣရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။ စားသော ခဏ၊ ဣရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။ ထိသောခဏ၊ ဣရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။ သိသောခဏ၊ ဣရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကိုယ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်ခဏ၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။ နှစ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင် ခဏ၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။ ။ စိတ်မှု-အပြုအပြင် အစီအရင်ခဏ၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာ ငါးပါးရ၏။

ထိုခန္ဓာ ငါးပါးတို့တွင်၊ ရုပ်ကိုအာရုံပြုသော ဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သော ရုပ်ကို၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု- ရှု၏။ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု တဖန်ရှု၏။ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်း အထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့အလာတွင်၏။

ရူပါရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ တံ အာရမ္မဏံ ပဋိသန္ဓိံ တဿ စိတ္တဿ ဘင်္ဂံ အနုပဿတိ။

ရူပါရမ္မဏတာ-ရူပါရမ္မဏံ၊ ရုပ်ကိုအာရုံပြုသော။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံဖြစ်သောရုပ်ကို။ ပဋိသန္ဓိံ-ပဋိသန္ဓိံ၊ ယဇာနိတွာ ခယတော ဝယတော ဒိသ္မာ၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သော သဘောဟု ရှု၍။ တဿစိတ္တဿ၊ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်သည်ကို။ အပရေနစိတ္တေန၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်။ အနုပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။

ဝေဒနာကိုအာရုံပြုသောဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟုရှု၏။ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သော သဘော ပျက်သော သဘောဟု၊ တဖန်ရှု၏။ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်း အထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့အလာတွင်၏။

ဝေဒနာရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ တံ အာရမ္မဏံ ပဋိသန္ဓိံ တဿ စိတ္တဿ ဘင်္ဂံ အနုပဿတိ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝေဒနာရမ္မဏတာ-ဝေဒနာရမ္မဏံ၊ ဝေဒနာကိုအာရုံပြုသော။ စိတ္တံ၊
 ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တံ အာရမ္မဏံ၊
 ထိုအာရုံဖြစ်သောဝေဒနာကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာ ခယ
 တောဝယတောဒိသ္မာ၊ ကုန်သော သဘော ပျက်သော သဘောဟုရှု၍။
 တဿစိတ္တဿ၊ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်သည်ကို။
 အပရေနစိတ္တေန၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်။ အနုပဿတိ၊
 တဖန်ရှု၏။

သညာကိုအာရုံပြုသော ဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာ
 စိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သောသညာကို၊ ကုန်သော သဘော ပျက်သော
 သဘောဟု ရှု၏။ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာ
 စိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သော သဘော ပျက်သော သဘောဟု၊ တဖန်ရှု၏။ တဖန်
 ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်းအထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့
 အလာတွင်၏။

သညာရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ တံ အာရမ္မဏံ
 ပဋိသင်္ခါ တဿ စိတ္တဿ ဘင်္ဂံ အနုပဿတိ။

သညာရမ္မဏတာ-သညာရမ္မဏံ၊ သညာကို အာရုံပြုသော။ စိတ္တံ၊
 ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တံအာရမ္မဏံ၊
 ထိုအာရုံဖြစ်သောသညာကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာ ခယတော
 ဝယတောဒိသ္မာ၊ ကုန်သောသဘော-ပျက်သောသဘောဟုရှု၍။ တဿ
 စိတ္တဿ၊ ထိုရှုသောဝိပဿနာစိတ်၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်သည်ကို။ အပရေန
 စိတ္တေန၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်။ အနုပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။

သင်္ခါရကိုအာရုံပြုသော ဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာ
 စိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရကို၊ ကုန်သော သဘော ပျက်သော
 သဘောဟုရှု၏။ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာ
 စိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သောသဘောပျက်သောသဘောဟု၊ တဖန်ရှု၏။ တဖန်ရှု
 ချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်းအထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်းအလေ့အလာ
 တွင်၏။

သင်္ခါရရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ တံ အာရမ္မဏံ
 ပဋိသင်္ခါ တဿ စိတ္တဿ ဘင်္ဂံ အနုပဿတိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သင်္ခါရာရမ္မဏတာ-သင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရကိုအာရုံပြုသော။ စိတ္တံ၊
 ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တံအာရမ္မဏံ၊
 ထိုအာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာ ခယတော
 ဝယတောဒိသွာ၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု ရှု၍။ တဿ
 စိတ္တဿ၊ ထိုရှုသောဝိပဿနာစိတ်၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်သည်ကို။ အပရေန
 စိတ္တေန၊ တပါးသောဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်။ အနုပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။

ဝိညာဏ်ကိုအာရုံပြုသောဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာ
 စိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သော ဝိညာဏ်ကို၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သော
 သဘောဟု ရှု၏။ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာ
 စိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု၊ တဖန်ရှု၏။ တဖန်
 ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်း အထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့
 အလာတွင်၏။

ဝိညာဏာရမ္မဏတာ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဘိဇ္ဇတိ တံ အာရမ္မဏံ
 ပဋိသင်္ခါ တဿ စိတ္တဿ ဘင်္ဂံ အနုပဿတိ။

ဝိညာဏာရမ္မဏတာ-ဝိညာဏာရမ္မဏံ၊ ဝိညာဏ်ကိုအာရုံပြုသော။
 စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ တံအာရမ္မဏံ၊
 ထိုအာရုံဖြစ်သော ဝိညာဏ်ကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာ
 ခယတော ဝယတောဒိသွာ၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု
 ရှု၍။ တဿစိတ္တဿ၊ ထိုရှုသောဝိပဿနာစိတ်၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်သည်ကို။
 အပရေန စိတ္တေန၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်။ အနုပဿတိ၊
 တဖန်ရှု၏။

ဘင်္ဂဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ ကိုယ်မှု-အပြုအပြင်အစီ
 အရင်၊ ဣရိယာပုထ်ထင်သောကာလ၊ ပရမာဏုမြူတလုံး တလုံးပမာဏ၊
 တရွရွ၊ တယှပ်ယှပ်၊ အဆုတ်အဆုတ်၊ အစပ်အစပ်၊ အပြတ်အပြတ်၊ အပိုင်း
 အပိုင်း၊ ယှပ်ရှားတိုင်းကို အာရုံပြုသော ဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ ပျက်၏။
 ထိုဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သော ယှပ်ရှားတိုင်းကို၊ ကုန်သောသ
 ဘော ပျက်သောသဘောဟု ရှု၏။ ထိုရှုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါး
 သောဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သော သဘောဟု၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

တဖန်ရှု၏။တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်းအထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့အလာတွင်၏။

ဘင်္ဂဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ နှစ်မှု-အပြု အပြင် အစီအရင်၊ အပြော အဆိုထင်သော ကာလ၊ အက္ခရာတလုံးကျ-တလုံးကျ၊ နှစ်ကထွက်သောအသံကိုအာရုံပြုသော ဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သောအသံကို၊ ကုန်သောသဘောပျက်သောသဘောဟု ရှု၏။ ထိုရှုသောဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သော သဘောပျက်သောသဘောဟု၊ တဖန်ရှု၏။ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်း အထူးသဖြင့် ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့အလာတွင်၏။

ဘင်္ဂဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ စိတ်မှု-အပြုအပြင်အစီအရင်၊ မြင်သောခဏ၊ ဇောကျသည်ဖြစ်အံ့။ စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်၊ သုခသောမနဿထင်သော၊ သုခကိုအာရုံပြုသော။ ။စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်၊ ဒုက္ခဒေါမနဿထင်သော-ဒုက္ခကိုအာရုံပြုသော။ ။စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်၊ အဒုက္ခမသုခထင်သော-ဥပေက္ခာကိုအာရုံပြုသော။ ။စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်၊ သညာထင်သော- သညာကို အာရုံပြုသော။ ။စက္ခုသမ္ပဿကြောင့်၊ စေတနာထင်သော-သင်္ခါရကိုအာရုံပြုသော။ ။ မျက်စိ-အဆင်းကြောင့် မြင်ချင်းထင်သော- စက္ခုဝိညာဏ်ကို အာရုံပြုသော။ ။ဝိပဿနာစိတ်၊ ဖြစ်၍ပျက်၏။ ထိုဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ အာရုံဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်ကို၊ ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု ရှု၏။ ထိုရှုသောဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တပါးသော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ကုန်သော သဘော ပျက်သော သဘောဟု၊ တဖန်ရှု၏။ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ အာရုံလည်း အထူးသဖြင့်ထင်၏။ ဉာဏ်လည်း အလေ့အလာတွင်၏။

အာရုံအထူးသဖြင့် ထင်ချင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ တဖန်တဖန်ရှု၏။ဉာဏ်အလေ့အလာတွင်ချင်းကြောင့်၊ အနွယဉာဏ်ဖြင့်လည်း တဖန်တဖန်ရှု၏။ ။အဘယ်သို့ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့်လည်း တဖန်တဖန် ရှုသနည်း။အဘယ်သို့အနွယဉာဏ်ဖြင့်လည်းတဖန်တဖန်ရှုသနည်း။ ။ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု၊ ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့် တဖန်ရှု၏။ နိစ္စဟု၊ တဖန်မရှု။ အနိစ္စကိုဒုက္ခဟု၊ အနွယဉာဏ်ဖြင့် တ

၃၁၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဖန်ရှု၏။ သုခဟု-တဖန်မရှု။ ဒုက္ခကိုအနတ္တဟု။ အနန္တဉာဏ်ဖြင့် တဖန်
 ရှု၏။ အတ္တဟု-တဖန်မရှု။ ။အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၌၊ ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့် ငြီး
 ငွေ၏။ မနှစ်သက်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၌၊ အနန္တဉာဏ်ဖြင့် တပ်မက်
 ကင်း၏။ မတပ်မက်။အနိစ္စ၊ဒုက္ခ၊အနတ္တ၌၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ
 ထိုက်သော အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်-သမုဒယကို၊ ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့် ခြုံ မ်စေ
 ၏။ မဖြစ်စေ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊အနတ္တ၌၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ
 ထိုက်သော အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်-ကိလေသာ အာဒါနကို၊ အနန္တဉာဏ်
 ဖြင့် တဖန်တဖန်စွန့်၏။ အသစ်အသစ်လူ၊ဘဝမယူ။

အနုပဿတိတိကထံ အနုပဿတိ။ ။အနိစ္စတော အနု
 ပဿတိ နော နိစ္စတော ဒုက္ခတော အနုပဿတိ နော သုခတော
 အနတ္တတော အနုပဿတိ နော အတ္တတော၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ နော
 နန္ဒတိ၊ ဝိရုဇ္ဇတိ နော ရုဇ္ဇတိ နိရောဓေတိ နော သမုဒေတိ၊ပဋိ
 နိဿဇ္ဇတိ နော အာဒိယတိ။

အနုပဿတိတိ၊ တဖန်ရှု၏ဟူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အနု
 ပဿတိ၊ တဖန်ရှုသနည်း။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ အနုပဿတိ၊
 တဖန်ရှု၏။ နိစ္စတော၊ မြဲသဟု။ နောအနုပဿတိ၊ တဖန်မရှု။
 ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ အနုပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။ သုခတော၊
 ချမ်းသာသဟု။ နောအနုပဿတိ၊ တဖန်မရှု။ အနတ္တတော၊ အစိုးမရ
 ဟု။ အနုပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။ အတ္တတော၊ အစိုးရသဟု။နောအနုပဿ
 တိ၊ တဖန်မရှု။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ၏။ နောနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ဝိရုဇ္ဇတိ၊
 တပ်မက်ကင်း၏။ နောရုဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ နိရောဓေတိ၊ ခြုံ မ်စေ၏။
 နောသမုဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ တဖန်တဖန်စွန့်၏။ နောအာ
 ဒိယတိ၊ အသစ်အသစ်လူ၊ ဘဝမယူ။

ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ-သင်္ခါရအပေါင်းမည်သည်ကား။ ဖြစ်သော သဘော
 လည်းရှိ၏။ ပျက်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ထိုဖြစ်သောသဘော ပျက်
 သော သဘောသည်လည်း၊ အနိစ္စလက္ခဏာပင် မည်သော်လည်း၊
 ဖြစ်သောခဏ၊ ရှေးအကြောင်းနှင့် ယခုအကျိုးပေါင်းဆုံကြ၏။ ယခု
 အကြောင်းနှင့် နောင်အကျိုးပေါင်းဆုံကြ၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သောခဏ၊ ရှေးအကြောင်းနှင့် ယခုအကျိုး မပေါင်းဆုံကြ။ ယခုအကြောင်းနှင့် နောင်အကျိုးမပေါင်းဆုံကြ။ အကြောင်းလည်း ခြွင်း၊ အကျိုးလည်းခြွင်း၊ အနုပ္ပါဒ်နိရောဓ။ ။ ဖြစ်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောကို အနိစ္စဟုရှု၏။ ရှုသော်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘော အကျိုး၏ ရှေးကအကြောင်းနှင့်လည်း မကင်း၊ နောင်အကျိုးကလည်း အကြွင်းရှိချင်းကြောင့်၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဘာဝနာ-ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်။ ဘက်ညွှတ်အလို၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှမလွတ်၊ ဝဋ်နှင့်စပ်၏။ ။ ပျက်သောခဏ၊ ပျက်သောသဘောကို အနိစ္စဟုရှု၏။ ရှုသော်ကား၊ ပျက်သောသဘောအကျိုး၏ ရှေးကအကြောင်းနှင့်လည်း ကင်း၊ နောင်အကျိုးကလည်း အကြွင်းမရှိချင်းကြောင့်၊ အနိစ္စာနုပဿနာ-ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်၏။ ။ ဘက်ညွှတ်အလို၊ ဝိပဿနာစိတ် ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝဋ်နှင့်မစပ်။ ။ ဤနိဗ္ဗာန်ရပ် အာနိသင်ကို၊ ထင်မြင်ချက်ပြု၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရတို့၏၊ ဘက်ကွဏအပေါင်း၊ အကြောင်းလည်းခြွင်း၊ အကျိုးလည်းခြွင်း၊ အနုပ္ပါဒ်နိရောဓဟု၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင် ရှေးကာလကရု၍၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ရုပ်အစဉ် နာမ်အစဉ်၊ သင်္ခါရ၏ ပျက်သော သဘောကို၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ ရှုလေ့ တွင်တွင်၊ ဘင်ကိုမြင်သော ထိုယောဂီသည်၊ သင်္ခါရအပေါင်းကို အနိစ္စဟု၊ ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့်တဖန်ရှု၏။ နိစ္စဟု-တဖန်မရှု။ အနိစ္စ၏ ဒုက္ခစင်စစ်၊ မှန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိစ္စကို-ဒုက္ခဟု၊ အနုယဉာဏ်ဖြင့် တဖန်ရှု၏။ သုခဟု-တဖန်မရှု။ ဒုက္ခ၏-အနတ္တစင်စစ်၊ မှန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခကို-အနတ္တဟု၊ အနုယဉာဏ်ဖြင့် တဖန်ရှု၏။ အတ္တဟု-တဖန်မရှု။

တတ္ထ ယသ္မာ ဘင်္ဂါနာမ အနိစ္စတာယ ပရမာကောဋီ။
 တသ္မာ သော ဘင်္ဂါနုပဿကော ယောဂါဝစရောသဗ္ဗံ သင်္ခါရ
 ဂတံ အနိစ္စတော အနုပဿတိ နောနိစ္စတော၊ တတော အနိစ္စဿ
 ဒုက္ခတ္တာ ဒုက္ခဿ အနတ္တတာ တဒေဝ ဒုက္ခတော အနုပဿတိ
 နော သုခတော၊ အနတ္တတော အနုပဿတိ နော အတ္တတော။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဘင်္ဂါနာမ၊ ဘင် မည်သည်ကား။ အနိစ္စတာယ၊ အနိစ္စ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရမာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကောဋီ၊ နောက်အစွန်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘင်္ဂါနူပဿကော၊ ပျက်သဟုရှုသော။ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုယောဂီသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရအပေါင်းကို။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ အနူပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။ နိစ္စတော၊ နိစ္စဟု။ နောအနူပဿတိ၊ တဖန်မရှု။ အနိစ္စဿ၊ အနိစ္စ၏။ တတောဒုက္ခတ္တာ၊ ထိုဒုက္ခ၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒေဝအနိစ္စံ၊ ထိုအနိစ္စကို သာလျှင်။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ အနူပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။ သုခတော၊ သုခဟု။ နောအနူပဿတိ၊ တဖန်မရှု။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ တတောအနတ္တတာ၊ ထိုအနတ္တ၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒေဝဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခကို သာလျှင်။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ အနူပဿတိ၊ တဖန်ရှု၏။ အတ္တတော၊ အတ္တဟု။ နောအနူပဿတိ၊ တဖန်မရှု။

သင်္ခါရအပေါင်းမည်သည်ကား၊ အနိစ္စသာတည်း၊ ဒုက္ခသာတည်း၊ အနတ္တသာတည်း။ ထိုအနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရအပေါင်းကို မနှစ်သက်အပ်။ အကြင်အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရအပေါင်းကို မနှစ်သက်အပ်။ ထိုမနှစ်သက်အပ်သော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သင်္ခါရအပေါင်း၌ မတပ်မက်အပ်။ ထိုကြောင့်၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ ရှုလေ့တွင်တွင်၊ ဘင်္ဂါကိုမြင်သော ဉာဏ်နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ ထင်သော ထိုသင်္ခါရအပေါင်း၌၊ ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့် ပြီးငွေ့၏၊ မနှစ်သက်။ အနွယဉာဏ်ဖြင့် တပ်မက်ကင်း၏၊ မတပ်မက်။

ယသ္မာ ပန ယံ အနိစ္စံ ဒုက္ခမနတ္တာ၊ န တံ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ယဉ္စ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ န တတ္ထ ရဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ တသ္မာ တေသ္မိံ ဘင်္ဂါနူပဿနာနူသာရေန ဒိဋ္ဌေ သင်္ခါရဂတေ နိဗ္ဗိန္ဒတိ နော နန္ဒတိ ဝိရဇ္ဇတိ နော ရဇ္ဇတိ။

ယသ္မာပန၊ အကြံကြောင့်ကား။ ယံသင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရအပေါင်းသည်။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စတည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တတည်း။ တံသင်္ခါရဂတံ၊ ထိုအနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရအပေါင်းကို။ နအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ယဉ္စသင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဖြစ်သော သင်္ခါရအပေါင်းကို။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်။ တတ္ထသင်္ခါရဂတေ၊ ထိုမနှစ်သက်အပ်သော အနိစ္စ ဒုက္ခ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အနတ္တ သင်္ခါရ အပေါင်း၌။ နုရဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မတပ်မက်အပ်။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ ဘင်္ဂါနုပဿနာနုသာရေန၊ ဘင်္ဂညဏ်နောက်သို့ အစဉ်
လိုက်သဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေ၊ ထင်သေး။ တေသ္မိံသင်္ခါရဂတေ၊ ထိုသင်္ခါရ
အပေါင်း၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နောနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊
တပ်မက်ကင်း၏။ နောရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။

ဤသို့ နှစ်သက်ချင်းလည်း ကင်းသော၊ ဤသို့ တပ်မက်ချင်းလည်း
ကင်းသော ထိုယောဂီသည်၊ ပျက်သောခဏ၊ ပျက်သဟု ရှုသဖြင့်၊
ထင်သော ဘင်္ဂက္ခဏ သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ
ထိုက်သော အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်ရာဂကို၊ ဒိဋ္ဌ ဉာဏ်ဖြင့် ခြုမ်စေ၏။
မဖြစ်စေ၊ ဖြစ်အောင်မပြု။ (တနည်း)

ဤသို့ တပ်မက်ချင်းလည်း ကင်းသော၊ ဤသို့ နှစ်သက်ချင်းလည်း
ကင်းသော ထိုယောဂီသည်၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သင်္ခါရ အပေါင်းကို
ဒိဋ္ဌဉာဏ်ဖြင့်မြင်၏။ ထိုဒိဋ္ဌဉာဏ်မြင်သောအခြင်းဖြင့်မမြင်သော်လည်း၊
ပျက်သောခဏ၊ ပျက်သဟု-ရှုသဖြင့်၊ ထင်သောဘင်္ဂက္ခဏ၊ ထိုသင်္ခါရ
အပေါင်း၌၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော အနုသယ-
ပရိယုဋ္ဌာန်ရာဂကို၊ အနုယဉာဏ်ဖြင့် ခြုမ်စေ၏။ မဖြစ်စေ။ ထိုရာဂ၏
ခြုမ်သောသဘောကိုသာလျှင် မြင်၏။ ဖြစ်သော သဘောကို မမြင်။
ဤသို့ အစဉ်သဖြင့် ကျင့်သော ထိုယောဂီသည်၊ ပျက်သောခဏ၊
ပျက်သဟု-ရှုသဖြင့် ထင်သော ဘင်္ဂက္ခဏ၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ နောင်
အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သော အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာ
အာဒါနကို၊ အနုယဉာဏ်ဖြင့်၊ တဖန်တဖန်စွန့်၏။ အသစ်အသစ်လူ၊ ဘဝ
မယူ။

သော ဇေံ အရဇ္ဇန္တော လောကီကေနေဝ တာဝ ဉာဏေန
ရာဂံ နိရောဓေတိ နော သမုဒေတိ သမုဒယံ န ကရောတီတိ
အတ္ထော၊ အထဝါ သော ဇေံ ဝိရတ္တော ယထာ ဒိဋ္ဌိ သင်္ခါရဂတံ
တထာ အဒိဋ္ဌိပိ အနုယဉာဏဝသေန နိရောဓေတိ နော
သမုဒေတိ နိရောဓမေဝ မနသိကရောတိ နိရောဓမေဝဿ
ပဿတိ နော သမုဒယန္တိ အတ္ထော၊ သော ဇေံ ပဋိပ္ပန္နော
ပဋိနိဿန္တတိ နော အာဒိယတိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ အရစ္စန္တော၊ တပ်မက်ချင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ လောကီကောနေဝ တာဝဉာဏော၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ရာဂ၊ ရာဂကို။ နိရောဓေတိ၊ ခြုမ်စေ၏။ နောသမုဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်အောင်။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤကားသိအပ်သော သဘော။ အထဝါ၊ တနည်း။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝိရတ္တော၊ တပ်မက်ချင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရအပေါင်းကို။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုမြင်သောအခြင်းဖြင့်။ အဒိဋ္ဌမ္ပိ၊ မမြင်သော်လည်း။ အန္ဓယဉာဏဝသေန၊ အန္ဓယဉာဏ်ဖြင့်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ နိရောဓေတိ၊ ခြုမ်စေ၏။ နောသမုဒေတိ၊ မဖြစ်စေ။ နိရောဓမေဝ၊ ခြုမ်သည်ကိုသာလျှင်။ မနုသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အဿရာဂဿ၊ ထိုရာဂ၏။ နိရောဓမေဝ၊ ခြုမ်သည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ နောပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤကားသိအပ်သောသဘော။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပ္ပန္နော၊ အစဉ်သဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်။ ပဋိနိဿန္တတိ၊ တဖန်တဖန်စွန့်၏။ နောအာဒိပတိ၊ အသစ်အသစ်လှ၊ ဘဝမယူ။

အဘယ်သို့ အန္ဓယဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ တဖန်တဖန် စွန့်သနည်း။ အဘယ်သို့ အန္ဓယဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ အသစ်အသစ်လှ၊ ဘဝမယူသနည်း။ ။ ပဋိနိဿဂ္ဂ မည်သည်ကား၊ နှစ်ပါး။ ပရိစ္စာဂ-ပဋိနိဿဂ္ဂလည်းတပါး၊ ပက္ခန္ဓန-ပဋိနိဿဂ္ဂလည်းတပါး၊ ထို နှစ်ပါး တို့တွင်၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ၊ ဝိရာဂါနုပဿနာ၊ နိရောဓာနုပဿနာ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ၊ ၇-ပါးသည်၊ ပျက်သောခဏ၊ ပျက်သဟု-ရှုသဖြင့်၊ ထင်သောဘင်္ဂက္ခဏ၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း၌ ထိုက်သော အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကို၊ ဇောဝိညာဏ်ယှဉ်သော ခန္ဓာနှင့် တကွစွန့်ချင်းကြောင့်၊ ပရိစ္စာဂ-ပဋိနိဿဂ္ဂလည်းမည်၏။ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ၊ ဝိရာဂါနုပဿနာ၊ နိရောဓာနုပဿနာ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ၊ ၇-ပါးသည်၊ ပျက်သောခဏ၊ ပျက်သဟု-ရှုသဖြင့်၊ ထင်သောဘင်္ဂက္ခဏ၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ ရှေးအကြောင်းနှင့် ယခုအကျိုးလည်း၊ ပေါင်းဆုံခွင့်မရ။ ယခုအကြောင်း

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

နှင့်နောင်အကျိုးလည်းပေါင်းဆုံခွင့်မရ။ အကြောင်းလည်းခြုံငုံ၊ အကျိုးလည်းခြုံငုံ၊ အနုပျာဒနိရောဓ။ ။ပျက်သောခဏ၊ ပျက်သဟု-ရှုသဖြင့်၊ ထင်သော ဘက်ကွဏ၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း ငှါထိုက်သောအကျိုး၏ နောင်အသစ်အသစ်အကျိုးမဖြစ်က၊ ဘဝနိရောဓဟု၊ ထိုအနုပဿနာ ၇-ပါးတို့၏ညွတ်ချင်း၊ ကိုင်းချင်း၊ ရှိုင်းချင်း၊ နှလုံးသွင်းချင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်ချင်းကြောင့်၊ ပက္ခန္ဓနု-ပဋိနိဿဂ္ဂလည်းမည်၏။ ။ထိုကြောင့်၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်သော အလို အားဖြင့်၊ အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာကိုလည်းမယူ။ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောအကျိုးဘဝ၊ သင်္ခါတအာရုံကို၊ အပြစ်ဟု-မရှုသော အလိုအားဖြင့်၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်သောအကျိုးဘဝ၊ သင်္ခါတအာရုံကိုလည်းမယူ။ ဤသို့ အနုယဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ တဖန်တဖန်စွန့်၏။ ဤသို့အနုယဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ အသစ်အသစ်လှ၊ ဘဝမယူ။

ကို ခုတ္တံ ဟောတိ။ ။အယဉ္ဇိ အနိစ္စာဒိ အနုပဿနာ သဒ္ဓိံ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရေဟိ ကိလေသာနံ ပရိစ္စဇနတော သင်္ခါတဒေါသဒဿနေနစ တဗ္ဗိပရိတေ နိဗ္ဗာနေစ တံ နိန္ဒတာယ ပက္ခန္ဓနုတော ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါစေဝ ပက္ခန္ဓနုပဋိနိဿဂ္ဂေါစာတိ ဝုစ္စတိ။ တဿာ တာယ သမန္နာဂတော ဘိက္ခုယထာဝုတ္တေန နယေန နိဗ္ဗတ္တနဝသေန ကိလေသေ န အာဒိယတိ န အဒေါသဒဿိတာဝသေန သင်္ခါတာရမ္မဏံ၊ တေန ဝုစ္စတိ ပဋိနိဿဂ္ဂတိ နော အာဒိယတိတိ။

ကို၊ အဘယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အယဉ္ဇိ အနိစ္စာဒိအနုပဿနာ၊ အနိစ္စအစရှိသော ဤအနုပဿနာ ၇-ပါးကို။ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရေဟိ၊ ဇောဝိညာဏ်ယှဉ်သောခန္ဓာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပရိစ္စဇနတော၊ စွန့်ချင်းကြောင့်။ ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂေါစေဝတိ၊ ပရိစ္စာဂပဋိနိဿဂ္ဂဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယဉ္ဇိအနိစ္စာဒိအနုပဿနာ၊ အနိစ္စအစရှိသော ဤအနုပဿနာ ၇-ပါးကို။ သင်္ခါတဒေါသဒဿနေနစ၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခါတ၏အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်လည်းကောင်း။ တဗ္ဗိပရိတေ၊ ထိုဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ သင်္ခါတ၏အပြစ်မှကင်းသော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ တံ နိန္ဒတာယစ၊ ထိုအနုပဿနာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

၇-ပါးတို့၏ ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဓာတော၊ ပြေးဝင်ချင်းကြောင့်။ ပက္ခန္ဓာပဋိနိဿဂ္ဂေါစာတိ၊ ပက္ခန္ဓာပဋိနိဿဂ္ဂဟူ၍ လည်း။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာယ၊ ထိုအနုပဿနာ ၇-ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သံသရာရေး၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိသော။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ယထာဝုတ္တေနယေန၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တနဝသေန၊ အသစ် အသစ် ဖြစ် သော အလိုအားဖြင့်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ နအာဒိယတိ၊ မယူ။ အဒေါသ ဒသိတာဝသေန၊ အပြစ်ဟုမရှုသော အလိုအားဖြင့်။ သင်္ခတာ ရမ္မဏံ၊ သင်္ခတအာရုံကို။ နအာဒိယတိ၊ မယူ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပဋိနိဿန္တ တိ၊ ထဖန်တဖန်စွန့်၏။ နောအာဒိယတိ၊ အသစ်အသစ်လှ၊ ဘဝမယူ။ ဣတိ ဣဒံစစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ပယ်ပုံ၊ စွန့်ပုံကား။

အနိစ္စတော အနုပဿန္တော နိစ္စသညံ ပဇဟတိ၊ ဒုက္ခတော အနုပဿန္တော သုခသညံ၊ အနတ္တတော အနုပဿန္တော အတ္တ သညံ၊ နိဗ္ဗန္တန္တော နန္ဒိံ၊ ဝိရဇ္ဇန္တော ရာဂံ၊ နိရောဓေန္တော သမု ဒယံ၊ ပဋိနိဿန္တော အာဒါနံ ပဇဟတိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ အနုပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ နိစ္စသညံ၊ နိစ္စသညာကိလေသာကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ အနုပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုခသညံ၊ သုခသညာကိလေသာ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ အနုပဿန္တော၊ ရှုသည်ရှိသော်။ အတ္တသညံ၊ အတ္တသညာ ကိလေသာကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ နိဗ္ဗန္တန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ နန္ဒိံ၊ နန္ဒိရာဂတဏှာ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိရဇ္ဇန္တော၊ တပ်မက်ကင်းသည်ရှိသော်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ နိရောဓေန္တော၊ ခြုတ်စေသည် ရှိသော်။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်ချင်းကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ပဋိနိဿန္တော၊ တဖန်တဖန်စွန့်သည်ရှိသော်။ အာဒါနံ၊ အသစ်အသစ်လှ၊ ဘဝယူကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။

ဤအနုပဿနာ ၇-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဘင်္ဂဉာဏ်၏ လက္ခဏာကား ၂-ပါး။ အာရုံကိုပျက်သဟု-ရှုသော ဉာဏ်လည်းတပါး။ ရှုသောစိတ်ကို

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သဟု-တဖန်ရှုသော ဉာဏ်လည်းတပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အာရုံ ကိုကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု-ရှုချင်းသည်။ ဘက်ဉာဏ် မည်၏။ ရှုသောစိတ်ကို-ကုန်သောသဘော ပျက်သောသဘောဟု- တဖန်ရှုချင်းသည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်မည်၏။

တေန ဝုစ္စတိ အာရမ္မဏပဋိသင်္ခါ ဘင်္ဂါနူပဿနေ ပညာ ဝိပဿနေ ဉာဏန္တိ။

တေန၊ ထိုကြောင့်။ အာရမ္မဏပဋိသင်္ခါ-အာရမ္မဏပဋိသင်္ခါယဇာ နိစ္စာ ခယတော ဝယတောဒိသွာ၊ အာရုံကိုကုန်သော သဘော ပျက် သောသဘောဟု-ရှု၍။ ဘင်္ဂါနူပဿနေပညာ၊ ရှုသောစိတ်ကို ကုန် သောသဘော ပျက်သော သဘောဟု-တဖန်ရှုသော ပညာသည်။ ဝိပဿနေဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ကုသလော တိသု အနူပဿနာသု၊ စတသောစ ဝိပဿ နာသု။ တယော ဥပဋ္ဌာနေ ကုသလတာ၊ နာနာဒိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိ။

တိသုအနူပဿနာသု၊ အနူပဿနာ ၃-ပါးတို့၌။ ကုသလော၊ လိမ် မာသော။ စတသောစဝိပဿနာသု၊ ဝိပဿနာ ၄-ပါးတို့၌။ ကုသ လော၊ လိမ်မာသော။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ တယော ဥပဋ္ဌာနေ၊ ဥပဋ္ဌာန် ၃-ပါး၌။ ကုသလတာ၊ လိမ်မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာ ဒိဋ္ဌိသု၊ အထူးထူးသောဒိဋ္ဌိတို့၌။ နကမ္မတိ၊ မတုန်လှုပ်။

အဘယ်သူသည်၊ အနူပဿနာ ၃-ပါးတို့၌ လိမ်မာသောသူ မည်သနည်း။ ။ **အနူပဿနာ ၃-ပါး ဟူသော် ကား၊** အနိစ္စာနူပဿ နာတပါး၊ ဒုက္ခာနူပဿနာတပါး၊ အနတ္တာနူပဿနာတပါး။ ထို ၃- ပါးတို့တွင်၊ ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟု ရှုချင်းသည်။ အနိစ္စာနူပဿနာမည်၏။ ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက် သောသဘောကို၊ ဒုက္ခ-ဟုရှုချင်းသည်။ ဒုက္ခာနူပဿနာမည်၏။ ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနတ္တဟုရှုချင်းသည်။ အနတ္တာနူပဿနာမည်၏။ ဤအနူပဿနာ ၃-ပါးတို့ဖြင့်၊ ရှုသောသူ သည်၊ အနူပဿနာ ၃-ပါးတို့၌လိမ်မာသောသူမည်၏။

အဘယ်သူသည်၊ ဝိပဿနာ ၄-ပါးတို့၌ လိမ်မာသော သူမည်သ နည်း။ ။ **ဝိပဿနာ-၄ပါး ဟူသော် ကား၊** နိဗ္ဗိဒါနူပဿနာတပါး၊ ဝိရာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဂါနုပဿနာတပါး၊ နိရောဓနုပဿနာတပါး၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာ
တပါး၊ ဤ၎-ပါးသော အနုပဿနာသည်၊ အနိစ္စဟု-ရှုသည်ကို၊ တဖန်
ရှုသော ဝိပဿနာ ၄-ပါး။ ဒုက္ခဟု-ရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသော ဝိပဿနာ
၄-ပါး။ အနုတ္တဟု-ရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသော ဝိပဿနာ ၄-ပါး။ ထို ၄-ပါး
တို့တွင်၊

အနိစ္စဟု-ရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသော ဝိပဿနာ ၄-ပါးဟူသော်
ကား။ ။ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟုရှု၏။
အနိစ္စဟုရှုချင်းသည်၊ ငြီးငွေ့၏။ မနှစ်သက်။ ဤသို့အနိစ္စဟု-ရှုသည်ကို
ငြီးငွေ့သဟု၊ တဖန် ရှုချင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိဒါ နုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာ
မည်၏။ ။ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စ
ဟု-ရှု၏။ အနိစ္စဟု-ရှုချင်းသည်၊ တပ်မက်ကင်း၏။ မတပ်မက်။ ဤသို့ အ
နိစ္စဟု-ရှုသည်ကို၊ တပ်မက်ကင်းသဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂါ
နုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်
သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟုရှု၏။ အနိစ္စဟု ရှုချင်းသည်၊ ရာဂကိုခြုမ်စေ
၏။ မဖြစ်စေ။ ဤသို့ အနိစ္စဟုရှုသည်ကို၊ ရာဂကို ခြုမ်စေသဟု၊
တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ နိရောဓနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။
ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ ပျက်သောသဘောကို၊ အနိစ္စဟုရှု၏။ အနိစ္စဟု
ရှုချင်းသည်၊ ကိလေသာကို-တဖန်တဖန်စွန့်၏။ အသစ်အသစ်လူ၊ ဘဝ
မယူ။ ဤသို့အနိစ္စဟုရှုသည်ကို၊ ကိလေသာကိုတဖန်တဖန်စွန့်သဟု-
တဖန် ရှုချင်းကြောင့်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။
ဤသို့၊ အနိစ္စဟုရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသောဝိပဿနာ ၄-ပါး။

ဒုက္ခဟု-ရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသော ဝိပဿနာ ၄-ပါးဟူသော်
ကား။ ။ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ ဒုက္ခဟု- ရှု
၏။ ဒုက္ခဟု ရှုချင်းသည်ငြီးငွေ့၏။ မနှစ်သက်။ ဤသို့ဒုက္ခဟုရှုသည်ကို၊
ငြီးငွေ့သဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာ
မည်၏။ ။ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို ဒုက္ခဟု
ရှု၏။ ဒုက္ခဟု-ရှုချင်းသည်တပ်မက်ကင်း၏။ မတပ်မက်။ ဤသို့ဒုက္ခဟု
ရှုသည်ကို၊ တပ်မက်ကင်းသဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂါနုပဿ
နာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ပျက်သောဓဏ၊ သင်္ခါရ၏ ပျက်သော
သဘောကို၊ ဒုက္ခဟုရှု၏။ ဒုက္ခဟုရှုချင်းသည်၊ ရာဂကိုခြုမ်စေ၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မဖြစ်စေ။ ဤသို့ဒုက္ခဟု-ရူသည်ကို၊ ရာဂကိုခြုတ်စေသဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ နိရောဓာနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ ဒုက္ခဟုရှု၏။ ဒုက္ခဟုရှုချင်းသည်၊ ကိလေသာကိုတဖန်တဖန်စွန့်၏။ အသစ်အသစ်လူ၊ ဘဝမယူ။ ဤသို့ဒုက္ခဟုရှုသည်ကို၊ ကိလေသာကိုတဖန်တဖန်စွန့်သဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ဤသို့ဒုက္ခဟုရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသောဝိပဿနာ ၄-ပါး။

အနတ္တဟုရှုသည်ကို၊ တဖန်ရှုသော ဝိပဿနာ ၄-ပါးဟူသော်ကား။ ။ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သော သဘောကို၊ အနတ္တဟု ရှု၏။ အနတ္တဟုရှုချင်းသည်၊ ငြီးငွေ့၏၊ မနှစ်သက်။ ဤသို့ အနတ္တဟုရှုသည်ကို၊ ငြီးငွေ့သဟု တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနတ္တဟုရှု၏။ အနတ္တဟုရှုချင်းသည်၊ တပ်မက်ကင်း၏၊ မတပ်မက်။ ဤသို့အနတ္တဟုရှုချင်းကို၊ တပ်မက်ကင်းသဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂါနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနတ္တဟုရှု၏။ အနတ္တဟုရှုချင်းသည်၊ ရာဂကိုခြုတ်စေ၏၊ မဖြစ်စေ။ ဤသို့ အနတ္တဟု ရှုသည်ကို၊ ရာဂကိုခြုတ်စေသဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ နိရောဓာနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ။ပျက်သောခဏ၊ သင်္ခါရ၏ပျက်သောသဘောကို၊ အနတ္တဟုရှု၏။ အနတ္တဟုရှုချင်းသည်၊ ကိလေသာကို၊ တဖန်တဖန်စွန့်၏။ အသစ်အသစ်လူ၊ ဘဝမယူ။ ဤသို့ အနတ္တဟုရှုသည်ကို၊ ကိလေသာကို တဖန်တဖန်စွန့်သဟု၊ တဖန်ရှုချင်းကြောင့်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿနာသည်၊ ဝိပဿနာမည်၏။ ဤသို့ အနတ္တဟု ရှုသည်ကို တဖန်ရှုသောဝိပဿနာ ၄-ပါး။

ဤဝိပဿနာ ၄-ပါးတို့ဖြင့် ရှုသောသူသည်၊ ဝိပဿနာ ၄-ပါးတို့၌လိမ်မာသော သူမည်၏။

အဘယ်သူသည်၊ ဥပဋ္ဌာန် ၃-ပါးတို့၌၊ လိမ်မာသော သူမည်သနည်း။ ။အနိစ္စဟုရှုသော ယောဂီအား၊ သင်္ခါရတို့၏ ကုန်သော သဘော၊ ခယထင်၏။ ။ဒုက္ခဟုရှုသော ယောဂီအား၊ သင်္ခါရတို့၏ ပျက်သောသဘော၊ ဘေးထင်၏။ ။အနတ္တဟုရှုသော ယောဂီအား၊ သင်္ခါရတို့၏ ဆိတ်သော သဘော၊ သုညတ ထင်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အနိစ္စတော မနသိကရောတော ခယတော သင်္ခါရာ ဥပဋ္ဌ-
ဟန္တိ။ ဒုက္ခတော မနသိကရောတော ဘယတော သင်္ခါရာ ဥပဋ္ဌ
ဟန္တိ။ အနတ္တတော မနသိကရောတော သုညတော သင်္ခါရာ
ဥပဋ္ဌဟန္တိ။

အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော
ယောဂီအား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယတော၊ ကုန်သဟု။
ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိ ကရောတော၊
နှလုံးသွင်းသောယောဂီအား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဘယတော၊
ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနသိ
ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီအား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့
သည်။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

ဤသို့ ခယ- ဝယ- သုညတ- ထင်သောယောဂီသည်၊ ဥပဋ္ဌာန်
၃-ပါး၌၊ လိမ်မာသောသူမည်၏။ လိမ်မာချင်းကြောင့်၊ အထူးထူး
သောဒိဋ္ဌိ၊ အထူးထူးသော အယူဝါဒ တို့၌၊ အယူ ကင်းပြုတ်၊
မတုန်လှုပ်။ ။ဤသို့ အထူးထူးသော အယူဝါဒတို့၌၊ အယူ မရှိချင်း
ကြောင့်၊ မတွန့်မဆုတ်၊ တုန်လှုပ်ချင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘင်္ဂညဏ်
တာဘက်ကမ်းသို့ရောက်သော ထိုယောဂီသည်၊ မခြုမ်ဘဲကိုသာလျှင်၊
ခြုမ်သဟု၊ မပျက်ဘဲကိုသာလျှင်၊ ပျက်သဟု၊ ဖြစ်သောနှလုံးသွင်းချင်း
ဘင်္ဂညဏ် အရင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကွဲလုနီးသော ဒုခိုးခွက်၏ မကွဲသေး
သော်လည်း၊ ကွဲသလို၊ ကွဲပြီ-ကွဲပြီဟု၊ ရှုသကဲ့သို့။ ဗလစိတ်- ဗလမှာ၊
ဖရိုဖရဲ၊ ပြုလုနီးသော မြူထဲကမ်းဘား၏ မပြု သေးသော်လည်း၊
ပြုသလို၊ ပြုပြီ-ပြုပြီဟု၊ ရှုသကဲ့သို့။ ကြိတ်ခွဲလုနီးသော နှမ်းတို့၏၊
မကြိတ်ခွဲသေးသော်လည်း၊ ကြိတ်ခွဲသလို၊ ကြိတ်ခွဲပြီ- ကြိတ်ခွဲပြီဟု၊
ရှုသကဲ့သို့။ ထိုအတူ၊ ခပ်သိမ်းဥသံ၊ အသုံးစုံ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရ
တို့၏ ဖြစ်သောသဘောဥပါဒ်ကို၊ တည်သောသဘောဋ္ဌိကို၊ ကိုယ်မှု
အပြုအပြင် အစီအရင်၊ နှစ်မှု အပြုအပြင် အစီအရင်၊ စိတ်မှုအပြုအပြင်
အစီအရင်တို့၏ အကြားအကြား၊ ကိုယ်မှုလည်းအား၊ နှစ် မှုလည်းအား၊
စိတ်မှုလည်းအား၍နေသောကာလ၊ တခုတခု၊ အစုအစုဖြစ်သော ဘဝ
အလျဉ်၊ ဘဝင်အစဉ် ပဝတ္တကို၊ ကိုယ်မှုအပြုအပြင် အစီအရင်၊ နှစ်မှု

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အပြုအပြင်အစီအရင်၊ စိတ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို-
စွန့်လွှတ်၍၊ မပျက်သေးသော်လည်း၊ ပျက်သလို၊ ပျက်ပြီ-ပျက်ပြီဟု၊
ရှု၏။

သော ဇဝံ အဝေဓမာနော အနိရုဒ္ဓမေဝ နိရုဏ္ဏတိ၊ အဘိန္ဒ
မေဝ ဘိဇ္ဇတိတိ ပဝတ္တမနသိကာရော ဒုဗ္ဗလဘာဇနဿ ဝိယ
ဘိဇ္ဇမာနဿ သုခုမရဇသေဝ ဝိပ္ပကိရိယမာနဿ တိလာနံ
ဝိယ ဘဇ္ဇမာနာနံ သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ ဥပ္ပါဒ ဋ္ဌိတိ ပဝတ္တနိမိတ္တံ
ဝိဿန္တိတွာ ဘေဒမေဝ ပဿတိ။

သော၊ ထိုယောဂီသည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ အဝေဓမာနော၊ တုန်လှုပ်ချင်း
ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အနိရုဒ္ဓမေဝ၊ မမြုတ်ဘဲကိုသာလျှင်။ နိရုဏ္ဏတိ၊
မြုတ်၏။ အဘိန္ဒမေဝ၊ မပျက်ဘဲကိုသာလျှင်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပဝတ္တ မနသိကာရော၊ ဖြစ်သော နှလုံးသွင်းချင်း၊ ဘင်္ဂဉာဏ်
အရင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိဇ္ဇမာနဿ၊ ကွဲလှနိုးသော။ ဒုဗ္ဗလဘာဇနဿ၊
အိုးခွက်၏။ ဘေဒမေဝ၊ ကွဲသည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိဝိယ၊ ရှုသကဲ့သို့။
ဝိပ္ပကိရိယမာနဿ၊ ဖရိုဖရဲ ပြုလုနိုးသော။ သုခုမရဇသေ၊ သိမ်မွေ
သော မြူထဲကမ်းဘား၏။ ဘေဒမေဝ၊ ပြိုသည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ
ဣဝ၊ ရှုသကဲ့သို့။ ဘဇ္ဇမာနာနံ၊ ကြိတ်ခွဲ လှနိုးကုန်သော။ တိလာနံ၊
နှမ်းတို့၏။ ဘေဒမေဝ၊ ကြိတ်ခွဲ သည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ ဝိယ၊
ရှုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရ
တို့၏။ ဥပ္ပါဒ ဋ္ဌိတိ ပဝတ္တ နိမိတ္တံ၊ ဥပ္ပါဒ ဋ္ဌိတိ ပဝတ္တ နိမိတ္တကို။
ဝိဿန္တိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ဘေဒမေဝ၊ ပျက်သည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊
ရှု၏။

ဥပမာမည်သည်ကား။ မျက်စိအမြင် ရှိသော ယောက်ျား၊ ကံရိုး၌
သော်လည်းကောင်း၊ မြစ်ကမ်း၌ သော်လည်းကောင်း၊ ရပ်သည်ရှိသော်၊
ထူထဲသော မိုဗ်းသေးမိုဗ်းမွှား၊ မိုဗ်းပေါက်အားကြီးသော၊ မိုဗ်းရွာ
သည်ရှိသော်၊ ရေအပြင်၌၊ များစွာ များစွာသော၊ ရေသေး ရေမွှား၊
ရေတဖွားဖွား၊ ရေတဖွက်ဖွက်၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ ဖြစ်၍ပျက်သည်ကို၊
မြင်ရာသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ဘင်္ဂဉာဏ် တဘက်ကမ်း ရောက်သော

ထိုယောဂီသည်၊ ခပ်သိမ်းဥသသို အလုံးစုံ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရတို့သည်၊ ပျက်ကုန်ပြီ-ပျက်ကုန်ပြီဟု ရှု၏။

သော ယထာနာမ၊ စက္ခုမာ ပုရိသော ပေါက္ခရဏီ တီရေဝါ နဒီတီရေဝါ ဌိတော ထူလဗုသိတကေ ဒေဝေ ဝဿန္တေ ဥဒကပိဋ္ဌေ မဟန္တမဟန္တာနိ ဥဒကပုပ္ဖုဇ္ဇကာနိ ဥပ္ပုဇ္ဇိတွာ ဥပ္ပုဇ္ဇိတွာ သိဗံ သိဗံ ဘိဇ္ဇမာနာနိ ပဿေယျ။ ဇေမေဝ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ ဘိဇ္ဇန္တိ ဘိဇ္ဇန္တိတိ ပဿတိ။

ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ပေါက္ခရဏီတီရေဝါ၊ ကံရိုး၌သော်လည်းကောင်း။ နဒီတီရေဝါ၊ မြစ်ကမ်း၌သော်လည်းကောင်း။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ ထူလဗုသိတကေ၊ ထူထဲသော၊ မိဗန်းသေး မိဗန်းမွှား၊ မိဗန်းပေါက်အားကြီးသော။ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ မဟန္တမဟန္တာနိ၊ များစွာများစွာကုန်သော။ ဥဒကပုပ္ဖုဇ္ဇကာနိ၊ ရေဖြွှက်တို့သည်။ ဥပ္ပုဇ္ဇိတွာ ဥပ္ပုဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်၍။ သိဗံသိဗံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ။ ဘိဇ္ဇမာနာနိ၊ ပျက်သည်တို့ကို။ ပဿေယျယထာ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သော၊ ထိုယောဂီသည်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ ဘိဇ္ဇန္တိတိ၊ ပျက်ကုန်၏-ပျက်ကုန်၏ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဇေရူပဉ္စိ ယောဂါဝစရံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ ဘဂဝတာ။ “ယထာပုပ္ဖုဇ္ဇကံပဿေ၊ ယထာပဿေ မရိစိကံ။ ဇေံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊ မစ္စုရာဇာနပဿတိ” တိ။

ဇေရူပံ၊ ဤသို့-ပျက်ကုန်ပြီ-ပျက်ကုန်ပြီဟု၊ ရှုသောအလေ့သဘောရှိသော။ ယောဂါဝစရံ၊ ယောဂီကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ “ယထာပုပ္ဖုဇ္ဇကံပဿေ၊ ယထာပဿေမရိစိကံ။ ဇေံလောကံအဝေက္ခန္တံ၊ မစ္စုရာဇာနပဿတိ” တိဣဒ္ဓိဝစနံ၊ နပဿတိဟူသောဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

ပုပ္ဖုဇ္ဇကံ၊ ရေဖြွှက်ကို။ ပဿေယထာ၊ ရှုရာသကဲ့သို့။ မရိစိကံ၊ တံလျှပ်ကို။ ပဿေယထာ၊ ရှုရာသကဲ့သို့။ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ။ လော

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနုပိယုဒ္ဓိ

ကံ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသင်္ခါရလောကကို၊ အဝေက္ခန္တံ၊ ပျက်သဟုပျက်သဟု-ရှုသောယောဂီကို။ မစ္စု ရာဇာ သေမင်းသည်။ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်။

ဤသို့ ခပ်သိမ်းဥဿုံအလုံးစုံ၊ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာသင်္ခါရတို့သည်၊ ပျက်ကုန်ပြီ-ပျက်ကုန်ပြီဟု၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ၊ အခါမစဲ၊ အမြဲမပြတ်၊ နာရီဗီဒနာ၊ ပြန်ခရာမျှမလပ်အောင်၊ မပြတ်ရှုသောထိုယောဂီအား၊ အာနိသင်ဂ-ပါးအခြံအရံရှိသော၊ ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏံ၊ စွမ်းအားရောက်၏။

တဿ ဇေံ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ဘိဇ္ဇန္တိ ဘိဇ္ဇန္တိတိ အဘိဏ္ဍံ ပဿတော အဋ္ဌာနိသံသပရိဝါရံ ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏံ ဗလပတ္တံ ဟောတိ။

ဇေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ ဘိဇ္ဇန္တိတိ၊ ပျက်ကုန်ပြီ-ပျက်ကုန်ပြီဟု။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပဿတော၊ ရှုသော။ တဿယောဂီနော၊ ထိုယောဂီအား။ အဋ္ဌာနိသံသပရိဝါရံ၊ ဂ-ပါးသောအာနိသင်အခြံအရံရှိသော။ ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏံ၊ ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏ်သည်။ ဗလပတ္တံ၊ စွမ်းအားရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတြိမေ အဋ္ဌာနိသံသာ။ ဘဝဒိဋ္ဌိပဟာနံ၊ ဇိဝိတနိကန္တိ ပရိစ္စာဂေါ၊ သဒါယုတ္တပယုတ္တတာ၊ ဝိသုဒ္ဓါဇိဝိတာ၊ ဥဿုကပဟာနံ၊ ဝိဂတဘယတာ၊ ခန္တိသောရစ္စပဋိလာဘော၊ အရတိရတိသဟာနတာတိ။

တတြိမေနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ အာနိသံသာ၊ ဘင်္ဂါဉာဏ်၏အာနိသင်တို့သည်။ ဣမေအဋ္ဌ၊ ဤ ဂ-ပါးတို့တည်း။ ကတမေအဋ္ဌ၊ အဘယ် ဂ-ပါးတို့နည်း။ ဘဝဒိဋ္ဌိပဟာနံ၊ ဘဝဒိဋ္ဌိကို ပယ်ချင်းတပါး။ ဇိဝိတနိကန္တိ ပရိစ္စာဂေါ၊ အသက်ကို ငဲ့သောနိကန္တိကို စွန့်ချင်းတပါး။ သဒါယုတ္တပယုတ္တတာ၊ အခါခပ်သိမ်း ဝိပဿနာကို အားထုတ်ချင်းတပါး။ ဝိသုဒ္ဓါဇိဝိတာ၊ အသက်မွေးစင်ကြယ်ချင်းတပါး။ ဥဿုကပဟာနံ၊ ကြောင့်ကြံကိုပယ်ချင်းတပါး။ ဝိဂတဘယတာ၊ အကြောက်ကင်းချင်းတပါး။ ခန္တိသောရစ္စပဋိလာဘော၊ သည်းခံသော စိတ်နှလုံး၌ မွေ့လျော်သည်ကို ရချင်းတပါး။ အရတိရတိသဟာနတာ၊ မမွေ့လျော်သည်-မွေ့လျော်သည်ကိုခံနိုင်ချင်းတပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာနိသံသာ၊ ဘင်္ဂါဉာဏ်၏အာနိသင်တို့သည်။ ဣမေအဋ္ဌ၊ ဤ ဂ-ပါးတို့တည်း။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အကြင်အခါကာလ၊ ဘင်္ဂညဏ်တဘက်ကမ်းသို့ရောက်၏။ ထိုအခါ
ကာလ၊ သေမင်းမမြင်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘင်္ဂညဏ်တဘက်ကမ်း
သို့ရောက်၏။ ဒိဋ္ဌညဏ်အနုပဿနာသုံးပါး၊ အနုယညဏ်ဝိပဿနာ
လေးပါးတို့၌၊ လိမ်မာသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာနညဏ်သုံးပါး
တို့၌၊ လိမ်မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနာဝါဒ၊ လောကရေးယူ၊ အလေး
မူသော်လည်း အယူမရှိ။

အယူရှိပုံကား။

အကြင်အခါကာလ၊ ငါဖြစ်၏ သူဖြစ်၏အယူရှိ၊ ဘဝဒိဋ္ဌိအယူမရှိ။
ငါပျက်၏ သူပျက်၏အယူရှိ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိအယူမရှိ။ ငါသူမဆို၊ မအိုမသေ၊
အမြဲနေ၏ အယူရှိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိအယူမရှိ။ သေ၍တဖန်၊ နောက်ပြန်
ဖြစ်သည်မရှိ အယူရှိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူမရှိ။ ထိုအခါကာလ၊ ရေငြိက်ကို
ရှုသကဲ့သို့၊ တံလျှပ်ကိုရှုသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ ပျက်သဟုရှုသောဋ္ဌာန၊ ခွါရ၊
အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာက၅-ပါး။
တပါးပါးက အာရုံထင်၊ ပျက်သဟုရှုမြင်ပုံကစိတ်၊ အာရုံတချက်၊ စိတ်
တချက်၊ ခဏချင်းစက်အောင်၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊
မပြတ်ရှုချင်းကြောင့်၊ အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်၊ ဘဝတဖန်၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ်၊
ခြုံမိသောနိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်ချင်း၊ သေမင်းမမြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏
ဘင်္ဂညဏ်၊ တဘက်ကမ်းရောက်၏။ ဘင်္ဂညဏ် တဘက်ကမ်းသို့ရောက်
သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်၊ ဇေကတ္တသို့ရောက်၏။

ရောက်ပုံကား။

အတိတာနုဓာဝနံ စိတ္တံ၊ ဝိက္ခေပါနုပတိတံ၊ တံ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ
ဧကဋ္ဌာနေ သမာဒဟတိ။ ဇေမ္ပိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ အနာ
ဂတပဋိကန္တံ နံ စိတ္တံ ဝိကမ္ပိတံ၊ တံ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ တတ္ထေဝ
အဓိမောစေတိ။ ဇေမ္ပိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ၊ ဂစ္ဆတိ။ လိနံ စိတ္တံ ကော
သဇ္ဇာနုပတိတံ တံ ပဂ္ဂဏှိတွာ ကောသဇ္ဇံ ပဇဟတိ။ ဇေမ္ပိ စိတ္တံ
န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ၊ အတိပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စာနုပတိတံ၊ တံ
ဝိနိဂ္ဂဏှိတွာ ဥဒ္ဓစ္စံ ပဇဟတိ။ ဇေမ္ပိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။
အဘိဏတံ စိတ္တံ ရာဂါနုပတိတံ၊ တံ သမ္ပဇာနေ ဟုတွာ ရာဂံ
ပဇဟတိ။ ဇေမ္ပိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ အပဏတံ စိတ္တံ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဗျာပါဒါနုပတိတံ၊ တံသမ္ပဇာနော ဟုတွာ ဗျာပါဒံ ပဇဟတိ၊
ဇေမ္ဗိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ ဣမေဟိ ဆဟိ ဌာနေဟိ ပရိသုဒ္ဓိ
စိတ္တံ ပရိယောဒါတံ ဧကတ္တဂတံ ဟောတိ။

အတိတာနုခာဝနံ၊ အတိတ်သို့ပြေးသွားသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေ
ပါနုပတိတံ၊ ပျံလွင့်ရာကျ၏။ တံ၊ ထိုအတိတ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြဉ်ချင်း
ကြောင့်။ ဧကဌာနေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ပျက်သဟုရှု၊ တခုသောဌာန၌။
သမာဒဟတိ၊ တည်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊
ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အနာဂတပဋိကန္တိနံ၊ အနာဂတ်ကို
အလိုရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိကမ္ပိတံ၊ တုန်လှုပ်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ်ကို။
ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြဉ်ချင်းကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ပျက်သဟု
ရှု၊ တခုသောဌာန၌သာလျှင်။ အဓိမောစေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့
လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။
လိနံ၊ တွန့်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကောသဇ္ဇာနုပတိတံ၊ ပျင်းရာကျ၏။
တံ၊ ထိုတွန့်သည်ကို။ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ အားပေးချီးမြှောက်၊ ထောက်ပံ့ချင်း
ကြောင့်။ ကောသဇ္ဇံ၊ ကောသဇ္ဇကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့
လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။
အတိပဂ္ဂဟိတံ၊ အားတက်လွန်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာနုပတိတံ၊
ပျံလွင့်ရာကျ၏။ တံ၊ ထိုအားတက်လွန်းသည်ကို။ ဝိနိဂ္ဂဏှိတွာ၊ နှိပ်ချင်း
ကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အဘိဏတံ၊
ညွတ်လွန်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရာဂါနုပတိတံ၊ ရာဂဖြစ်ရာကျ၏။
တံ၊ ထိုညွတ်လွန်းသည်ကို။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ချင်း
ကြောင့်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အပဏတံ၊
မညွတ်လွန်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဗျာပါဒါနုပတိတံ၊ ဒေါသဖြစ်ရာ
ကျ၏။ တံ၊ ထိုမညွတ်လွန်းသည်ကို။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဗျာပါဒံ၊ ဒေါသကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊
ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊
မရောက်။ ဣမေဟိဆဟိဌာနေဟိ၊ ဤ ဇ-ပါးသောဌာနတို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓိ၊
စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြန်၊ တသက်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

လက်ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍။ ဧကတ္တဂတံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်
တည်းချင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကတမံ တံ ဧကတ္တံ၊ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေကတ္တံ၊ ဝယ
လက္ခဏုပဋ္ဌာနေကတ္တဉ္စ ဝိပဿကာနံ။

တံဧကတ္တံ၊ ထိုဧကတ္တသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဝယလက္ခဏု
ပဋ္ဌာနံ၊ အပျက်လက္ခဏာထင်ချင်းသည်ကား။ ဧကတ္တံ၊ ဧကတ္တတည်း။
ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊ အပျက်လက္ခဏာ ထင်ချင်းသည်ကား။ ကတမေ
သာနံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဧကတ္တံ၊ ဧကတ္တနည်း။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊
အပျက်လက္ခဏာ ထင်ချင်းသည်ကား။ ဝိပဿကာနံ၊ ဝိပဿနာကို
အားထုတ်ကုန်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဧကတ္တံ၊ ဧကတ္တတည်း။

ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေကတ္တံ၊ တခုသော ဤဌာနဖြင့်၊ ကိလေသာ
အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းသို့ရောက်သော၊ ပျက်သဟု ရှုသော
နောက်စိတ်သည်ကား၊ နှောက်ရှက်ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ကိလေသာ
အညစ်အကြေးမှ၊ မစင်ကြယ်သေးသော်လည်း၊ အခြားမဲ့ပြု၊ ပျက်သဟု
ဆင်ခြင်သော ရှေ့စိတ်၏၊ ပရိကံလာသော အလိုအားဖြင့်၊ ပျက်သဟု
ရှုသောနောက်စိတ်၏ ဥပ္ပါဒက္ခဏ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသို့ပြေးဝင်
သည်လည်း ဖြစ်၏။ တဏှိမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏ ကိစ္စအလိုအားဖြင့်၊
ပျက်သဟု ရှုသော နောက်စိတ်၏ ဌိတိက္ခဏ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားသည်
လည်းဖြစ်၏။ ဉာဏ်၏ ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်၊ ပျက်သဟု
ရှုသော နောက်စိတ်၏ ဘင်္ဂက္ခဏ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသည်လည်းဖြစ်၏။

ဣမိနာ ဧကေန ဌာနေန ဧကတ္တဂတံ စိတ္တံ ပဒိုပဒါဝိသုဒ္ဓိ
ပက္ခန္ဓဉ္စေ ဟောတိ၊ ဥပေက္ခာနုပြု၊ ဟိတဉ္စ၊ ဉာဏေန စ
သမ္ပဟံသိတံ။

ဣမိနာဧကေနဌာနေန၊ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေကတ္တံ၊ တခုသော
ဤဌာနဖြင့်။ ဧကတ္တဂတံ၊ ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်း
ချင်းသို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဒိုပဒါဝိသုဒ္ဓိပက္ခန္ဓဉ္စေ၊
အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသို့ ပြေးဝင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဥပေက္ခာနုပြု၊ ဟိတဉ္စ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဉာဏေ-ဉာဏဿကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဉာဏ်၏ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသိတဉ္စ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏဿ ကော အာဒိ၊ ကိမ္မဇ္ဈေ၊ ကိပရိယောသာနံ။ ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏဿ၊ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ၊ ဥပေက္ခာနုဗြူဟာနာ မဇ္ဈေ။ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ။

ဘင်္ဂါနုပဿနာ ဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ ကော၊ အဘယ်သည်ကား။ အာဒိ၊ အစနည်း။ ကိ၊ အဘယ်သည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်နည်း။ ကိ၊ အဘယ်သည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးနည်း။ ဘင်္ဂါနုပဿနာ ဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါ ဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟာနာ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။

ဘင်္ဂါနုပဿနာ ဉာဏဿ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ၊ အာဒိဿ ကတိလက္ခဏာနိ။ အာဒိဿ တိဏိလက္ခဏာနိ။

ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။

စိတ်ညစ်ကြေးတာက၊ ကိလေသာ။ အာရုံမထင်၊ မြှေးရှက်ပိတ်ပင်တာက၊ နိဝရဏ။ နိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်းက၊ ပျက်သဟု ရှုသောနောက်စိတ်၏၊ ရှုခွင့်ပျက်ကွက်၊ အနှောက်အရှက်အပိတ်အပင်၊ ထိုနှောက်ရှက်ပိတ်ပင်သော နိဝရဏကိလေသာ အညစ်အကြေးမှ၊ အခြားမဲ့ပြု၊ ပျက်သဟု ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ စင်ကြယ်တာလည်းလက္ခဏာတပါး။ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အခြားမဲ့ပြု၊ ပျက်သဟု ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်မဇ္ဈိ သေမထနိမိတ်သို့၊ ရောက်တာလည်း လက္ခဏာတပါး။ ယုတ်သောအတို့အစု၊ လွန်သောအတို့အစု၊ နှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်ချင်းကြောင့်၊ မဇ္ဈိမ။ အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ဘဝတဖန်၊ ခန္ဓာနာမ် ရုပ်ခြုမ်သော၊ နိဗ္ဗာန်အထူးနှင့်တကွ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏကိလေသာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏ငြိမ်းချင်းကြောင့်။

၃၃၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သမထ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်သောသုခ၊ ရသေ့
 အထူးတို့၏၊ အကြောင်း ဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ နိမိတ္တ။ ဤမဏ္ဍိမသမထ
 နိမိတ် မည်သည်ကား၊ ယုတ်သောအဘို့အစု၊ လွန်သောအဘို့အစု၊
 နှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်စေရ၊ အညီ အမျှဖြစ်သော၊ ပျက်သဟုရှုသော
 နောက်စိတ်၏၊ သံဋ္ဌိတိ အင်္ဂါ၊ ဝိပဿနာ သမာဓိ သာတည်း။
 ဤဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်၊ တည်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကတည်းက၊
 နို့ချို နို့ချဉ်၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တဆင့်ထက် တဆင့်၊ ရင့်ကျက်သော
 နို့ချဉ်ကို၊ ထိုနို့ချိုကိုပင်၊ နို့ချဉ်ဆိုရသော၊ တစဉ်တည်း၊ ရင့်ကျက်
 သော နည်းဖြင့်၊ ထိုပျက်သဟု ရှုသော နောက်စိတ်၏ အခြားမဲ့ပြု၊
 ပျက်သဟု ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့ရောက်သည်
 မည်၏။ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထ နိမိတ်သို့
 ပြေးဝင်သည် မည်၏။ ဤသို့၊ ပျက်သဟု ရှုသော နောက်စိတ်၏၊
 အခြားမဲ့ပြု၊ ပျက်သဟု ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့၊
 ပြေးဝင်တာကလည်း လက္ခဏာတပါး။

ယော တဿ ပရိဗန္ဓော၊ တတော စိတ္တံ ဝိသုဏ္ဍတိ၊
 ဝိသုဒ္ဓတ္တာ စိတ္တံ မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ
 တတ္ထ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။ ယဉ္ဇ ပရိဗန္ဓတော စိတ္တံ ဝိသုဏ္ဍတိ။
 ယဉ္ဇ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ စိတ္တံ မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ယဉ္ဇ
 ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ တတ္ထ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။

ယော နိဝရဏသင်္ခါတော ကိလေသဂဏော၊ နိဝရဏဟုဆိုအပ်
 သော၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်းသည်ကား။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။
 ပရိဗန္ဓော၊ အနှောက်အရှက်အပိတ်အပင်တည်း။ တတော၊ ထိုနှောက်ရှက်
 ပိတ်ပင်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 ဝိသုဏ္ဍတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ မဏ္ဍိမံသမထနိမိတ္တံ၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ပရိဗန္ဓတော၊
 နှောက်ရှက်ပိတ်ပင်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ။ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ ယဉ္ဇဝိသုဏ္ဍတိ၊ အကြင်စင်ကြယ်တာကလည်း လက္ခဏာ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

တပါး။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဇ္ဈိမံသမထနိမိတ္တံ၊ မဇ္ဈိမသမထနိမိတ်သို့။ ယဉ္ဇပဋိပဇ္ဇတိ၊ အကြင် ရောက်တာကလည်းလက္ခဏာတပါး။ ပဋိပုန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိမသမထနိမိတ်သို့။ ယဉ္ဇပက္ခန္ဓတိ၊ အကြင်ပြေးဝင်တာကလည်းလက္ခဏာတပါး။

ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏဿ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိအာဒိ။ အာဒိဿ ဣမာနိ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

တေန ဝုစ္စတိ ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏံ အာဒိကလျာဏဉ္ဇေဝ ဟောတိ၊ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏံ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်သည်။ အာဒိ ကလျာဏဉ္ဇေဝ၊ အစ၏ကောင်းချင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘင်္ဂါနူပဿနာ ဉာဏဿ ဥပေက္ခာနုပြုဟာနာ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ မဇ္ဈဿ တိဏိလက္ခဏာနိ။

ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ ဥပေက္ခာနုပြုဟာနာ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ မဇ္ဈဿ၊ အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့ နည်း။ မဇ္ဈဿ၊ အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။

နှောက်ရှက်ပိတ်ပင်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးမှ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ကို၊ သုခသင်ရှင်းလင်းဘွယ် မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ စင်ကြယ်စေရန်၊ တဖန်သုခသင်ရှင်းလင်းချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှု မပြု၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ကို၊ အညစ်အကြေးမရှိပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူရှုတာကလည်းလက္ခဏာတပါး။ ယုတ်သောအတို့အစု၊ လွန်

၃၃၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောအတို့အစု၊နှစ်ခုတို့သို့၊မရောက်စေရ၊အညီအမျှ၊သမထသို့ ရောက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထသို့ရောက်သောစိတ်ကို၊ တဖန်အညီအမျှ
တပါး၊ တည်ထားချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှုမပြု၊သမထသို့ရောက်သောစိတ်
ကို၊ မယုတ်မလွန်ပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူ၊ရှုတာကလည်း
လက္ခဏာတပါး။အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်၊ဘဝတဖန်၊ခန္ဓာနုခမ်ရုပ်၊ ခြုံစ
ငြိမ်းသောခဏ၊သမထသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်လည်း၊
ရံခါမငြိမ်း၊ကိမ်းယှဉ်ရောနှော၊ ဆက်ဆံသောကိလေသာကို ပယ်
စွန့်၍၊ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းထင်သောစိတ်ကို၊
တဖန်ကိလေသာအဖော်ကင်း၊တကိုယ်တည်းချင်းထင်စေချင်း၌၊ကြောင့်
ကြမှုမပြု၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းထင်သောစိတ်
ကို၊အဖော်မရှိပြီဟု၊အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူ၊ရှုတာကလည်းလက္ခဏာ
တပါး။

ဝိသုဒ္ဓိံ စိတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊သမထပဋိပ္ပန္နံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊
ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ။ယဉ္ဇ ဝိသုဒ္ဓိံ စိတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊
ယဉ္ဇ သမထပဋိပ္ပန္နံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ယဉ္ဇ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ
အဇ္ဈုပေက္ခတိ။

ဝိသုဒ္ဓိံ၊စင်ကြယ်သော။စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူ၊ရှု၏။
သမထပဋိပ္ပန္နံ၊ သမထသို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊
လျစ်လျူ၊ရှု၏။ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်း
ချင်းထင်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူ၊ရှု၏။ ဝိသုဒ္ဓိံ၊
စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇအဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူ၊
ရှုတာကလည်းလက္ခဏာတပါး။သမထပဋိပ္ပန္နံ၊ သမထသို့ရောက်သော။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇအဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူ၊ရှုတာကလည်း
လက္ခဏာတပါး။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်
တည်းချင်းထင်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇအဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်
လျစ်လျူ၊ရှုတာကလည်းလက္ခဏာတပါး။

ဘင်္ဂါနုပဿနာ ဉာဏဿ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ မဇ္ဈေ၊
မဇ္ဈဿ ဣမာနိ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ ဥပေက္ခာနုဖြူဟာနာ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ မဇ္ဈဿ၊ အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣဝာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

ထေ့နု ဝုစ္စတိ ဘင်္ဂါနုပဿနာ ဉာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏဉ္ဇေဝ ဟောတိ၊ တိလက္ခဏာသမ္ပန္နဉ္ဇ။

ထေ့နု၊ ထို့ကြောင့်။ ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏံ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်သည်။ မဇ္ဈေကလျာဏဉ္ဇေဝ၊ အလယ်၏ကောင်းချင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိလက္ခဏာသမ္ပန္နဉ္ဇ၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့ ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်းရောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဘင်္ဂဉာဏ်၊ ထင်ပုံ-မြင်ပုံ-သိပုံ-မှတ်ပုံ-ရှုပုံ-အညီအညွတ်ရှု၍ နေပုံ-ကိလေသာကိုပယ်ပုံ-ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ-ဘာဝနာဖြူစင်ပုံ-ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံ-ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ-ဘာဝနာမပြီးဆုံးပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အသေအချာမှတ်တို့ရာကား။

တဘက်ကမ်းရောက်သော၊ ဘင်္ဂဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်ကား။ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ၊ ဝီရိယထောက်ပံ့သောအတိုင်း ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။

ထင်ပုံ-မြင်ပုံ-သိပုံ-မှတ်ပုံ-ရှုပုံ-အညီအညွတ် ရှု၍ နေပုံကား။

ဥပလက္ခဏ။ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သဟု-ရှုသောဌာန၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာက ငါးပါး။ တပါးပါးက အာရုံထင်၊ ပျက်သဟု ရှုမြင်ပုံကစိတ်၊ အာရုံတချက်၊ စိတ်တချက်၊ ခဏချင်းစက်အောင်၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ မပြတ်ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ ရေမြွက်လို၊ တံလျှပ်လို၊ အပျက်ကိုသာမြင်၍၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ် ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အညီ အညွတ်ရှု၍ နေသော ကာလ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စ၊
ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေးရှု
ထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ဆောင်၍ပြုသော၊ ပါဠိဟာဂိယပညာ၊
ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စမရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် အသိ
လက္ခဏာတူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက၊ ကိလေသာကို
ပယ်သောကိစ္စ လွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကိုပယ်လည်း ပယ်၏။
ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

တထာ ပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ သာဓုကံ အဇ္ဈု ပေက္ခာတိ ဥပေက္ခာ
ဝသေန။ ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

တထာပဂ္ဂဟိတံ၊ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ၊
ဝီရိယ ထောက်ပံ့သော အတိုင်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။
ဥပေက္ခာဝသေန၊ တဩမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်။ သာဓုကံ၊
ကောင်းစွာ။ အဇ္ဈု ပေက္ခာတိ၊ အညီအညွတ်ရှု၏။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိ
ဟာဂိယပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြေယံ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေသည်။
အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကိုပယ်ပုံ-ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ-
ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျပုံကား။

ဥပလက္ခဏာ။ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊
ပျက်သဟု- ရှုသော ဌာန၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊
ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာက-ငါးပါး၊ တပါးပါးက အာရုံထင်၊
ပျက်သဟု ရှုမြင်ပုံကစိတ်၊ အာရုံတချက်၊ စိတ်တချက်၊ ခဏချင်းစက်
အောင်၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ မပြတ်ရှုသောဉာဏ်
အစဉ်၊ ရေပြွန်လို၊ တံလျှပ်လို၊ အပျက်ကိုသာမြင်၍၊ အလိုလိုထင်
အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာ
စိတ်ကို၊ တဩမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီ
အညွတ်ရှု၍ နေသော ကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏။
ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာကလွတ်မှ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်
ကျ၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျမှ၊ ကိလေသာကိုပယ်သော
ကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရှေးရှုထင်အောင်၊ ရှေးကာလကဆောင်၍ပြုသော၊ ပါဠိဟာရိယပညာ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စမရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်၊ အသိ လက္ခဏာတူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ လွန်လည်း လွန်၏။ ကိလေသာကို ပယ်လည်း ပယ်၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

ဥပေက္ခာဝသေန နာနတ္တကိလေသေဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊
ဝိမောက္ခဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

ဥပေက္ခာဝသေန၊ တတြိမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်။ နာနတ္တ ကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသောကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ် သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်သောအလိုအားဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြေယံ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘာဝနာကိုပွားပုံ-ဘာဝနာကို ပွားသောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ-ဘာဝနာ ဖြီးဆုံးပုံကား။

ဥပလက္ခဏာ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက် သဟု-ရှုသောဌာန၊ ဇွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြ သောကာလ၊ ခန္ဓာက ငါးပါး၊ တပါးပါးက အာရုံထင်၊ ပျက်သဟုရှု မြင်ပုံကစိတ်၊ အာရုံတချက်၊ စိတ်တချက်၊ ခဏချင်းစက်အောင်၊ ပျက်သ ဟု-ပျက်သဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ မပြတ်ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ ရေမြှုပ်လို၊ တံလျှပ်လို၊ အပျက်ကိုသာမြင်၍၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ယိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင် တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တတြိမဇ္ဈတ္တ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍နေသော ကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်သောသမာဓိ-ပညာအားဖြင့်နှစ်ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့်ငါးပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့သည်၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူကြ ကုန်၏။ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စတူကြသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ဉာဏ်အား၊ လေးပါးသော ဘာဝနာတို့သည်၊ ပြည့်စုံ ချင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။

ဝိမုတ္တတ္တာ တေဓမ္မာ ဧကရဿာ ဟောန္တိ။ ဧကရဿဋ္ဌေန
ဘာဝနာ။

ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊
ထို ၇-ပါးသောတရားတို့သည်။ ဧကရဿာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော
ကိစ္စတူကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဧကရဿဋ္ဌေန၊ ကိလေ
သာမှလွတ်သောကိစ္စတူကြသောအနက်သဘောကြောင့်။ ယောဂိနော၊
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်အား။ ဘာဝနာ၊ လေးပါးသော
ဘာဝနာတို့သည်။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံချင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏဿ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ။
ပရိယောသာနဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ ပရိယောသာနဿ
စတ္တာရိ လက္ခဏာနိ။

ဘင်္ဂါနူပဿနာဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၏။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏
ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ပရိယောသာနဿ၊
အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့
နည်း။ ပရိယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်
ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း။

ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်သော၊ သမာဓိ-ပညာ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ သမာဓိ
က ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကိုငြိမ်းသောကိစ္စ-သမထ။ ပညာက အနုသယ
ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ-ဝိပဿနာ။ ဤသမထ၊ ဤဝိပဿနာတရား
နှစ်ပါးတို့၏ တပါးသည်တပါးကို မလွန်ကြသော အနက်သဘောက
လည်း၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်
ပေါ်သော၊ ဣန္ဒြေ ငါးပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေက-အသဒ္ဓိယကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ၊ ဝီရိယိန္ဒြေက-ကောသဇ္ဇကိလေသာမှ လွတ်သော
ကိစ္စ၊ သတိန္ဒြေက-ပမာဒကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ သမာဓိန္ဒြေက-
ဝိက္ခေပကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ ပညိန္ဒြေက-မောဟကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ။ ဤသို့ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့၏ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ
တူကြသော အနက်သဘောကလည်း၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ
တပါး။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်သော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် နှစ်ပါး၊
ဣန္ဒြေအားဖြင့် ငါးပါး။ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူမျှအောင် ဝီရိယ ရှက်ဆောင်သော အနက်သဘောကလည်း၊ ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ ဝိပဿနာစိတ္တပြုန်၌ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏၊ ဥပါဒ်ဇာတိ-ဋီခဏက၊ ဋီခဏက-ဘင်ဇာတိ၊ အလေ့အလာ တွင်သော အလိုအားဖြင့်၊ မှီဝဲသောအနက်သဘောကလည်း၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။

တတ္ထ ဇာတာနံ ဓမ္မာနံ အနုတိဝတ္တနုဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ၊
ဣန္ဒြိယာနံ ဧကရသဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ၊ တဒုပဂဝီရိယဝါဟ
နုဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ၊ အာသေဝနုဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။

တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာစိတ္တပြုန်၌။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ သမာဓိ-ပညာတရားနှစ်ပါးတို့၏။ အနုတိဝတ္တနုဋ္ဌေန၊ တပါးသည်တပါးကိုမလွန်သော အနက်သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသောလက္ခဏာတပါး။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူကြသော အနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ တဒုပဂဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှအောင် ဝီရိယရှက်ဆောင်သော အနက် သဘော ကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။ အာသေဝနုဋ္ဌေန၊ မှီဝဲသောအနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။

ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏဿ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ၊
ပရိယောသာနဿ ဣမာနိ စတ္တာရိ လက္ခဏာနိ။

ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏဿ၊ ဘင်္ဂါဉာဏ်၏။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ပရိယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။

တေန ဝုစ္စတိ ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏံ ပရိယောသာန
ကလျာဏဓ္မေဝ ဟောတိ၊ စတုလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တောန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏ်၊ ဘင်္ဂါဉာဏ်သည်။ ပရိယော
သာန ကလျာဏဉ္ဇေဝ၊ အဆုံး၏ကောင်းချင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ ၄-ပါးသော လက္ခဏာနှင့်
ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘာဝနာဖြူစင်ပုံ-ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံကား။

ထိုလေးပါးသော ဘာဝနာတို့တွင်၊ တပါးတပါးသော ဘာဝနာ
သည်ကား၊ သံကိလေသဘာဝနာ ဝေါဒါနဘာဝနာအားဖြင့် ၂-ပါး။
ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါဒ်ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါး
တို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်း
သည်ကား၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏၊
ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို ပြုချင်းသည်ကား၊
ဝေါဒါန ဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါဒ်ပါသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါး
တို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်း
သည်ကား၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာ
မှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါန
ဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါဒ်ပါသော၊ ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏၊
ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်
ကား၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ဝီရိယ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါန
ဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါဒ်ပါသော၊ အာသေဝနာ ၇-ပါး
တို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်း
သည်ကား၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏၊
ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်း
သည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။

သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုတိ သမာဓိပညာနံ သမရသ
တာယ အကရဏံ ဘာဝနာယ သံကိလေသော၊ ကရဏံ
ဝေါဒါနံ။ တထာ သေသေသုပိ။

သံကိလေသဝေါဒါနေသုတိ၊ သံကိလေသ ဝေါဒါနေသု ဟူသည်
ကား။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ အကရဏံ။ မပြုချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သံကိလေ သော၊ ညစ်ကြေး ချင်းတည်း။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရဏံ၊ ပြုချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင် ချင်းတည်း။ သေသေသု၊ အကြွင်းတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။

ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ-ဘာဝနာမပြီးဆုံးပုံကား။

ထိုသံကိလေသဘာဝနာ-ဝေါဒါနဘာဝနာ -နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ညစ်ညူး ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်သော၊ သံကိလေသ ဘာဝနာ၌၊ ထိုထိုအပြစ်ကို။ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာ၌၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို။ ဝိပဿနာမရူမီ-မရူမီ ရှေးအတို့ကာလက၊ ပါဠိဟာရိယညဏ်ဖြင့်၊ ဥပလက္ခဏ။ မြင်သော ခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သဟုရှုသောဌာန၊ နှိရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခန္ဓာက- ငါးပါး၊ တပါးပါးကအာရုံထင်၊ ပျက်သဟု ရှုမြင်ပုံကစိတ်၊ အာရုံတချက်၊ စိတ်တချက်၊ ခဏချင်းစက်အောင်၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ အမှတ် ပြုသဖြင့်၊ မပြတ်ရှုသော ဉာဏ်အစဉ် ရေငြိက်လို၊ တံလျှပ်လို၊ အပျက် ကိုမမြင်မှု၍ အလိုလိုထင်ချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည် ၏။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်ဟု- ရှုကြည့်၍၊ ရေငြိက်လို၊ တံလျှပ်လို၊ အပျက်ကိုသာမြင်၍၊ အလိုလိုထင်ချင်းသည် ကား၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာမည်၏။ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်း သို့ရောက်၏ဟု- ရှုကြည့်၍။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက် သော၊ သံကိလေသ ဘာဝနာကိုပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံး ချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာပြီးစေတတ်သော၊ ဝိပဿ နာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထိုဂု-ပါးသောတရားတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြသောအကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အချင်းချင်း၊ တပါးသည်တပါး ကို မလွန်ချင်းအစရှိကုန်သော၊ အကြင်-လေးပါးသောအခြင်းအရာ၊ ဘာဝနာတို့သည်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့

မရောက်သော၊ သံကိလေသဘာဝနာကိုပယ်ထား၍၊ ပြုစင်ချင်းကြောင့်၊
 ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာ ပြီးစေတတ်သော၊
 ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ရှိပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေ
 အားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်
 သောကိစ္စ၊ တူကြသော ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်း
 သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်၏ဟု
 သည်လည်း ဝိပဿနာမရူမိ-မရူမိ၊ ရှေးအဘို့ကာလက၊ ထိုပါဠိဟာရိ
 ယဉ္ဇဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သုခသင်၍ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဤသို့
 ဘာဝနာပြီးဆုံးသောအရာ၌၊ သုခသင်၍ ပြီးဆုံးသည်ကား၊ ဘာဝ
 နာ၏ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်းဟု၊ မဆိုသော်လည်းဆိုသလို၊ ထို ၄-ပါး
 သောအခြင်းအရာ၊ ဘာဝနာတို့သည်၊ အကြံကြောင့်၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။
 ထို့ကြောင့်၊ ၇-ပါးသောတရားတို့၏၊ တပါးသည်တပါးကို မလွန်ခြင်း
 အစရှိသော၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသောအားဖြင့်၊ ကိလေသာအညစ် အကြေး
 မတင်၊ စင်ကြယ်ချင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဉာဏ်၏ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလို
 အားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို၊ သိအပ်၏ဟုဆို။

ဇေတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ တံတံ အာဒိနဝံ
 ဒေါသံ အာနိသံသံ ဂုဏံ၊ ပုရေတရံ ပါဠိဟာရိယဉ္ဇဏေနဒိသ္မာ
 ယထာ အညမညာနတိဝတ္တနာဒယော ဟောန္တိ၊ တထာ
 ဘာဝနာယ သမ္ပဟံသိတတ္တာ တေနော ဉ္ဇဏေန ဝိသောမိ
 တတ္တာ ဝိသောနေဉ္ဇေတ္ထ သမ္ပဟံသနံ တေ အာကာရာ ယသ္မာ
 နိပ္ပန္နာ၊ တသ္မာ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝ သာဓနေန ပရိယော
 ဒါပကဿ ဉ္ဇဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန သမ္ပဟံသနာ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ။

ဇေတံ၊ ဤသို့။ ဇေတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ ထိုသံကိလေသ
 ဘာဝနာ-ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့၌။ တံတံအာဒိနဝံဒေါသံ၊ ထိုထို
 အပြစ်ကို။ တံတံ အာနိသံသံဂုဏံ၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင် အာနိသင်ကို။
 ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဠိဟာရိယဉ္ဇဏေန၊ ပါဠိဟာရိယဉ္ဇဏ်
 ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ရှုကြည့်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အညမညာနတိ
 ဝတ္တနာဒယော၊ အချင်းချင်း တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကုန်သော။ ယေအာကာရာ၊ အကြင်-၄-ပါးသောအခြင်းအရာဘာဝနာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝနာယ ဘာဝနာ၏။ သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနေဝ ဉ္ဇဏေန၊ ထိုပါဠိဟောရိယ ဉ္ဇဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုဂ် သင်၍ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ဘာဝနာပြီးဆုံးရာ၌။ ဝိသောဓနံ၊ သုဂ်သင်၍ ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ သမ္ပဟံသနံ၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းတင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝုတ္တပ္ပိ၊ ဝေဂိုသော်လည်း။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊ ဆိုသလို။ တေအာကာရာ၊ ထို ၄-ပါးသော အခြင်းအရာဘာဝနာ တို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝမ္မာနံ၊ ၇-ပါးသော တရားတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝ သာဓနေန၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိသော ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသောအားဖြင့်။ ပရိယောဒါပကဿ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေး မတင်၊ စင်ကြယ်ချင်းကို ပြုတတ်သော။ ဉ္ဇဏဿ၊ ဉ္ဇဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိ ဝသေန၊ ကိစ္စပြီးဆုံးသောအလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံး ချင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဤသည်ကား။ ဘင်္ဂဉ္ဇဏ်တဘက်ကမ်းရောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ၏ ဘင်္ဂဉ္ဇဏ်ထင်ပုံ၊ မြင်ပုံ၊ သိပုံ၊ မှတ်ပုံ၊ ရှုပုံ၊ အညစ်အညွတ်ရှု၍နေပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝ နာကိုပွားပုံ၊ ဘာဝနာကိုပွားသောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ၊ ဘာဝနာဖြူစင်ပုံ၊ ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ၊ ဘာဝနာမပြီးဆုံးပုံ၊ အလုံးစုံ ကို၊ အသေအချာမှတ်တို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်၍အပြီးသတ်။

တဘက်ကမ်းရောက်သော ဘင်္ဂဉ္ဇဏ် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ သင်္ခါရတို့ ၏ပျက်သောခဏကို၊ ပျက်သဟု ရှုချင်းသို့ တဘက်ကမ်းရောက်သော် လည်း၊ အတိတ်ဟု၊ အနာဂတ်ဟု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟု၊ ကာလကိုမရှု၊ ဒိဋ္ဌမျက် မှောက်ရောက်သောသင်္ခါရတို့၏၊ ပျက်သောခဏကို၊ ပျက်သဟုရှု သော၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံနောက်သို့အစဉ်တစိုက်၊ အပျက်လက္ခဏာ၊ အတူပါ ၍လိုက်သောကြောင့်သာလျှင်၊ အတိတ်အနာဂတ်သင်္ခါရတို့၏ အပျက် ၂-ရပ်ကို၊ ထပ်တူဆောင်သောဌာန တကြိမ်တည်း၊ ရှုသဖြင့်ပြီးသော နည်းအလျှင်း၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းဥသသို အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကုန်သော သဘောကို ကုန်သဟု၊ ကင်းသောသဘောကို ကင်းသဟု၊
ပျက်သောသဘောကို ပျက်သဟု၊ ခြွမ်သောသဘောကို ခြွမ်သဟု၊
အာရုံ ပြုသော ဘင်္ဂဉာဏ်ကို၊ အဖန် တလဲလဲ ဖြစ်၊ အဖန်တလဲလဲ၊
ပွားများ၊ အဖန်တလဲလဲ ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ အလေ့အလာပြုသော ထို
ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အလုံးစုံသော ဘဝ၊ အလုံးစုံသော ယောနိ၊
အလုံးစုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံသောဋ္ဌိတိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တာဝါသတို့၌၊
ခဏ ခဏ ပျက်ကြကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်၊ ဘေးကြီးဖြစ်၍ ထင်
ကြကုန်၏။

ထင်ပုံကား။

တဿ အတိတာ သင်္ခါရာ နိရုဒ္ဓါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ နိရုဏ္ဏိ၊
အနာဂတေ နိဗ္ဗတ္တနုကသင်္ခါရာပိ ဇေမေဝ နိရုဏ္ဏိဿန္တိတိ
ပဿတော ဇေသ္မိံ ဌာနေ ဘယတုပဋ္ဌာန ဉာဏံ နာမ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

အတိတာ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။
နိရုဒ္ဓါ၊ ခြွမ်ပျက်ကြကုန်ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊
သင်္ခါရတို့သည်။ နိရုဏ္ဏိ၊ ခြွမ်ပျက်ကြကုန်ဆဲ။ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်၌။
နိဗ္ဗတ္တနုကသင်္ခါရာပိ၊ ဖြစ်လတ် သောသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ဇေမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်။ နိရုဏ္ဏိဿန္တိ၊ ခြွမ်ပျက်ကြကုန်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပဿတော၊ ရှုသော။ တဿယောဂီနေ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇေသ္မိံ
ဌာနေ၊ အပျက်ကိုပင်၊ ဘေးဟုထင်သောဤဌာန၌။ ဘယတုပဋ္ဌာန ဉာဏံ
နာမ၊ ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏ်အမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏံ ပန ဘာယတိ နဘာယတိတိ နဘာ
ယတိ၊ တဉ္စိဿ အတိတာ သင်္ခါရာ နိရုဒ္ဓါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ
နိရုဏ္ဏိ၊ အနာဂတာ နိရုဏ္ဏိဿန္တိတိ၊ တိရဏမတ္တမေဝ
ဟောတိ၊ တသ္မာ။

ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏံ ပန၊ ဘေးထင်သော ဉာဏ်သည်ကား။
ဘာယတိ၊ ကြောက်သလော။ နဘာယတိ၊ မကြောက်သလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေပိ၊ မေးအပ်သော်လည်း။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။

ဟိယသ္မာ၊ အကြံနှင့်ကြောင့်။ အဿဇ္ဈမဿ ဘယတုပဋ္ဌာန ဉာဏဿ၊
 ဤဘေးထင်သော ဉာဏ်အား။ အတိတာ၊ အတိတ် ဖြစ်ကုန်သော။
 သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ခြုတ်ပျက်ကြကုန်ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန်၊
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ခြုတ်
 ပျက်ကြကုန်ဆဲ။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊
 သင်္ခါရတို့သည်။ နိရုဇ္ဈိယန္တိ၊ ခြုတ်ပျက်ကြကုန်လတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 တိရဏမတ္တမေဝ၊ ပိုင်းခြားရုံမျှသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ တံဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏံ၊ ထိုဘေးထင်သော ဉာဏ်သည်။
 နဘာယတိ၊ မကြောက်။

ဥပမာမည်သည်ကား။ မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျား၊ မြို့တံခါး
 ၌၊ မီးကျိုးတွင်း ၃-တွင်းတို့ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင် မြင်သည်ရှိသော်၊ မိမိ
 ကားမကြောက်။ သက်သက်၊ ဤမျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားအား၊
 အကြင်အကြင်ရဟန်းရှင်လူ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်၊ ဤမီးကျိုးတွင်း
 တို့၌ ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုထိုရဟန်းရှင်လူ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့သည်၊ အတိုင်းမသိသောဆင်းရဲကို၊ ခံစားကြရကုန်လတ်။ ဤသို့
 ကြောက်မက်ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဝတ္ထုဟု၊ ဟုတ်သော
 အတိုင်း ပိုင်းခြားရုံမျှသာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥပမာတနည်းသော်ကား။ မျက်စိ
 အမြင်ရှိသော ယောက်ျား၊ ရှားနှစ်တံကျဉ်၊ သံတံကျဉ်၊ ရွှေတံကျဉ်၊
 အစဉ်အတိုင်း ထားသော၊ တံကျဉ် ၃-ချောင်းကို၊ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်
 မြင်သည်ရှိသော်၊ မိမိကားမကြောက်။ သက်သက်၊ ဤမျက်စိအမြင်
 ရှိသော ယောက်ျားအား၊ အကြင်အကြင် ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့သည် ဤတံကျဉ်တို့၌ ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုထိုရဟန်း
 ရှင်လူ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်၊ အတိုင်းမသိသောဆင်းရဲကို၊ ခံစား
 ကြရကုန်လတ်။ ဤသို့ကြောက်မက်ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ ကြောက်မက်ဘွယ်
 ဝတ္ထုဟု၊ ဟုတ်သောအတိုင်း ပိုင်းခြားရုံမျှသာဖြစ်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊
 ဘေးထင်သောဉာဏ်သည်၊ မိမိကားမကြောက်။ သက်သက်၊ ဤဘေး
 ထင်သော ဉာဏ်အား၊ မီးကျိုးတွင်း ၃-တွင်းနှင့်လည်းတူကြကုန်သော၊
 တံကျဉ် ၃-ချောင်းနှင့်လည်းတူကြကုန်သော၊ ၃-ပါးသော ဘဝတို့၌၊
 အတိတ်ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်၊ ခြုတ် ပျက်ကြကုန်ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန်
 ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်၊ ခြုတ်ပျက်ကြကုန်ဆဲ။ အနာဂတ်ဖြစ်သော

ဝိပဿနာဥပသေသနာဇာတ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သင်္ခါရတို့သည်၊ ခြုတ်ပျက်ကြကုန်လတံ့။ ဤသို့ကြောက်မက်ဘွယ်
ဝတ္ထုကို၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဝတ္ထုဟု၊ ဟုတ်သောအတိုင်း ပိုင်းခြား
ရုံမျှသာဖြစ်၏။

ယထာ နာမ စက္ခုမာ ပုရိသော နဂရန္ဒါရေ တိသော
အင်္ဂါရကာသုယော ဩလောကယမာနော သယံ န ဘာယတိ၊
ကေဝလဉ္ဇိဿ ယေ ယေ ဧတ္ထ နိပတိဿန္တိ သဗ္ဗေ အနုပ္ပကံ
ဒုက္ခမနုဘဝိဿန္တိတိ တိရုဏမတ္တမေဝ ဟောတိ။ ယထာဝါ
ပန စက္ခုမာ ပုရိသော ခဒိရသုလံ၊ အယောသုလံ၊ သုဝဏ္ဏ
သုလန္တိ ပဋိပါဋိယာ ထပိတံ သူလတ္တယံ ဩလောကယမာနော
သယံ နဘာယတိ၊ ကေဝလဉ္ဇိဿ ယေယေ ဣမေသု သူလေသု
နိပတိဿန္တိ သဗ္ဗေ အနုပ္ပကံ ဒုက္ခမနုဘဝိဿန္တိတိ တိရုဏမတ္တ
မေဝ ဟောတိ။ ဧဝမေဝ ဘယထုပဋ္ဌာနညဏံ သယံ နဘာယတိ။
ကေဝလဉ္ဇိဿ အင်္ဂါရကာသုတ္တယသဒိသေသု သူလတ္တယသဒိ
သေသုစ တိသု ဘဝေသု အတိတာ သင်္ခါရာ နိရုဒ္ဓါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ
နိရုဏန္တိ၊ အနာဂတာ နိရုဏိဿန္တိတိ တိရုဏမတ္တမေဝဟောတိ။

ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ
သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ နဂရန္ဒါရေ၊ မြို့တံခါး၌။ တိသော
အင်္ဂါရကာသုယော၊ မီးကျိုးတွင်း ၃-တွင်းတို့ကို။ ဩလောကယမာ
နော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်မြင်သည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ နဘာယတိ၊
မကြောက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အဿဗ္ဗမဿစက္ခု မတောပုရိ
သဿ၊ ဤမျက်စိအမြင်ရှိသော ယောက်ျားအား။ ယေယေသဗ္ဗေ၊
အကြင်အကြင် ရဟန်းရှင်လူခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမီး
ကျိုးတွင်းတို့၌။ နိပတိဿန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဟေတေ
သဗ္ဗေ၊ ထိုထိုရဟန်းရှင်လူခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်း
မသိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝိဿန္တိ၊ ခံစားကြကုန်လတံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တိရုဏမတ္တမေဝ၊ ပိုင်းခြားရုံမျှသာလျှင်။ ဟောတိယထာ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့။ ယထာဝါပန၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား။ စက္ခုမာ၊
မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ခဒိရသုလံ၊ ရှားနှစ်
တံကျဉ်။ အယောသုလံ၊ သံတံကျဉ်။ သုဝဏ္ဏသုလံ၊ ရွှေတံကျဉ်။ ဣတိ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဤသို့။ ပဋိပဒါယော၊ အစဉ်အတိုင်း။ ထမိတံ၊ ထားအပ်သော။ သူလတ္တယံ၊
 တံကျဉ် ၃-ချောင်းကို။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင် မြင်
 သည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ အဿဇ္ဈမဿစက္ခုမတော ပုရိသဿ၊ ဤမျက်စိအမြင်ရှိ
 သောယောကျာ်းအား။ ယေယေသဗ္ဗေ၊ အကြင်အကြင်ရဟန်းရှင်လူ ခပ်
 သိမ်းသောသူတို့သည်။ ဣမေသုသုလေသု၊ ဤတံကျဉ်တို့၌၊ နိပတိဿန္တိ၊
 ကျရောက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေတေသဗ္ဗေ၊ ထိုထိုရဟန်းရှင်လူခပ်
 သိမ်းသောသူတို့သည်။ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကို။ အနုဘဝိဿန္တိ၊ ခံစားကြရကုန်လတံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိရဏမတ္တ
 မေဝ၊ ပိုင်းခြားရုံမျှသာလျှင်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်။ ဘယတုပဋ္ဌာနညဏံ၊ ဘေးထင်သောညဏံသည်။
 သယံ၊ မိမိသည်။ နဘာယတိ၊ မကြောက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
 အဿဇ္ဈမဿဘယတုပဋ္ဌာနညဏဿ၊ ဤဘေးထင်သောညဏံအား။
 အင်္ဂါရကာသုတ္တယသဒိသေသု၊ မီးကျိုးတွင်း ၃-တွင်းနှင့်လည်းတူကြ
 ကုန်သော။ သူလတ္တယသဒိသေသုစ၊ တံကျဉ် ၃-ချောင်းနှင့်လည်းတူ
 ကြကုန်သော။ တိသုဘဝေသု၊ သုံးပါးသောဘဝတို့၌။ အတိတာ၊
 အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ နိရုဇ္ဈိ၊ ခြေပျက်
 ကြကုန်ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။
 နိရုဇ္ဈိန္တိ၊ ခြေပျက်ကြကုန်ဆဲ။ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော။
 သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ နိရုဇ္ဈိဿန္တိ၊ ခြေပျက်ကြကုန်လတံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ တိရဏမတ္တမေဝ၊ ပိုင်းခြားရုံမျှသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

ယသ္မာ ပနဿ ကေဝလံ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဌိတိ-
 နိဝါသဂတာ သင်္ခါရာ ဗျသနာပန္နာ သပ္ပဒိဘယာ ဟုတွာ
 ဘယတော ဥပဒဟန္တိ၊ တသ္မာ ဘယတုပဋ္ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဌိတိ-နိဝါသဂတာ၊
 အလုံးစုံသောဘဝ။ အလုံးစုံသော ယောနိ၊ အလုံးစုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံ
 သော ဌိတိ၊ အလုံးစုံသောနိဝါသန္တိတည်ကြကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါ
 ရတို့သည်။ သပ္ပဒိဘယာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘေးနှင့်တကွ။ ဗျသ

နာပန္နာ၊ ပျက်စီးချင်းသို့ရောက်ကြကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယသ္မာ၊ အကြံငဲ့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သက်သက်။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ အဿဇ္ဈမဿညဏဿ၊ ဤညဏ်အား။ ဥပဒဟန္တိ၊ ထင်ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံညဏံ၊ ထိုညဏ်ကို။ ဘယတုပဋ္ဌာနန္တိ၊ ဘေးထင်သောညဏ်ဟု။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧဝံဘယတုပဋ္ဌာနေ ပနဿ အယံ ပါဠိ။ အနိစ္စတော မနသိကရောတော ကိံဘယတော ဥပဋ္ဌာတိ။ ဒုက္ခတော မနသိကရောတော ကိံဘယတော ဥပဋ္ဌာတိ။ အနတ္တတော မနသိကရောတော ကိံဘယတော ဥပဋ္ဌာတိ။ အနိစ္စတော မနသိကရောတော နိမိတ္တံ ဘယတော ဥပဋ္ဌာတိ။ ဒုက္ခတော မနသိကရောတော ပဝတ္တံ ဘယတော ဥပဋ္ဌာတိ။ အနတ္တတော မနသိကရောတော နိမိတ္တဉ္စ ပဝတ္တဉ္စ ဘယတော ဥပဋ္ဌာတိတိ။

အယံ၊ ဤဆိုလတံသည်ကား။ အဿဇ္ဈမဿဥပဋ္ဌာနညဏဿ၊ ဤဘေးထင်သောညဏ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပန၊ ဘေးထင်ရာ၌ကား။ အာဂတာ၊ လာသော။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ ကတမာပါဠိ၊ အဘယ်ပါဠိနည်း။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သည်ကား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သနည်း။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သည်ကား။ ဘယတော ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သနည်း။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သည်ကား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်သနည်း။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်သည်ကား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဝတ္တံ၊ ပဝတ္တသည်ကား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိမိတ္တဉ္စ၊ နိမိတ်သည်၎င်း။ ပဝတ္တဉ္စ၊ ပဝတ္တသည်၎င်း။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။

ထိုပါဠိ၌၊ နိမိတ်ဟူသည်ကား။ ကိုယ်မှအပြုအပြင်အစီအရင်၊ နှစ်မှ အပြုအပြင်အစီအရင်၊ စိတ်မှ အပြုအပြင် အစီအရင်၊ ငါ့ဟုထင်သော၊ သင်္ခါရနိမိတ်ပင်တည်း။ ဤနိမိတ်ဟူသော အမည်သည်လည်း၊ အတိတ် သင်္ခါရ၊ အနာဂတ်သင်္ခါရ၊ ပစ္စုပ္ပန်သင်္ခါရတို့၏ အမည်ပင်တည်း။ အနိစ္စဟု၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သင်္ခါရတို့၏ သေချင်းကိုသာလျှင်၊ တွေ့မြင်ရ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား နိမိတ်သည်ကား၊ ဘေးဟုထင်၏။

တတ္ထ နိမိတ္တန္တိ သင်္ခါရနိမိတ္တံ။ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ သင်္ခါရာနမေဝေတံ အဓိဝစနံ။ အနိစ္စတော မနသိကရောန္တော ဟိ သင်္ခါရာနံ မရဏမေဝ ပဿတိ။ တေနဿ နိမိတ္တံ ဘယ တော ဥပဋ္ဌာတိ။

တတ္ထတိယံပါဠိယံ၊ ထိုပါဠိ၌။ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ်တည်း။ ဧတံနိမိတ္တန္တိနာမံ၊ ဤနိမိတ်ဟူသော အမည်သည်လည်း။ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာနမေဝ၊ သင်္ခါရတို့၏သာလျှင်။ အဓိဝစ နံ၊ အမည်တည်း။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောန္တောဟိ၊ နှလုံး သွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ မရဏ မေဝ၊ သေချင်းကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿဣမဿယောဂီနော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်သည် ကား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ပဝတ္တဟူသည်ကား။ ဘဝအလျဉ်ဘဝင်အစဉ်၊ ငါ့ဟုထင်သော၊ ရူပဘဝပဝတ္တိ၊ အရူပဘဝပဝတ္တိတည်း။ ဒုက္ခဟု နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ချမ်းသာဟု ခေါ်ဆိုပညတ်သမုတ်အပ်သော် လည်း၊ ရူပဘဝပဝတ္တိ၊ အရူပဘဝပဝတ္တိ၊ ငါ့ဟုထင်သောဘဝအလျဉ် ဘဝင်အစဉ်၏၊ ဥပါဒိဋ္ဌိဘဝင်အစဉ်မပြတ်၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို သာလျှင်တွေ့မြင်ရ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဝတ္တသည် ကား၊ ဘေးဟုထင်၏။

ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဝတ္တန္တိ ရူပါရူပဘဝပဝတ္တိ၊ ဒုက္ခတော မနုဿိကရော
န္တောဟိ သုခသမ္မတာယပိ ရူပါရူပဘဝပဝတ္တိယာ အဘိဏ္ဍ
ပဋိဝိဇ္ဇနဘာဝမေဝ ပဿတိ။ တေနဿ ပဝတ္တံ ဘယတော
ဥပဋ္ဌာတိ။

ပဝတ္တန္တိ၊ ပဝတ္တံဟူသည်ကား။ ရူပါရူပဘဝပဝတ္တိ၊ ရူပဘဝပဝတ္တိ-
အရူပဘဝပဝတ္တိတည်း။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနုဿိကရောန္တောဟိ၊
နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ သုခသမ္မတာယပိ၊ ချမ်းသာ
ဟု ခေါ်ဆိုပညတ် သမုတ်အပ်သော်သည်။ ရူပါရူပဘဝပဝတ္တိယာ၊
ရူပဘဝပဝတ္တိ-အရူပဘဝပဝတ္တိ၏။ အဘိဏ္ဍပဋိဝိဇ္ဇနဘာဝမေဝ၊ ငါဟု
ထင်သော၊ ဘဝအလျဉ် ဘဝင်အစဉ်၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်၊ အစဉ်မပြတ်၊ နှိပ်
စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ တေန၊
ထို့ကြောင့်။ အဿဣမဿယောဂီနော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဝတ္တံ၊
ပဝတ္တသည်ကား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

အနတ္တတော မနုဿိကရောန္တော ပန ဥဘယံပေတံ သုည
ဂါမံ ဝိယ၊ မရိစိ-ဂန္ဓဗ္ဗနဂရာဒိနိ ဝိယ စ၊ ရိတ္တံ-တုစ္ဆံ-သုညံ-
အသာမိကံ-အပရိဏာယကံ ပဿတိ။ တေနဿ နိမိတ္တဉ္စ
ပဝတ္တဉ္စ ဥဘယံ ဘယတော ဥပဋ္ဌာတိတိ။ ။ဘယတုပဋ္ဌာန
ညဏံ နိဋ္ဌိတံ။

အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနုဿိကရောန္တောပန၊ နှလုံးသွင်းသော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဧတံပိ ဥဘယံ၊ ထိုနိမိတ္တ-ပဝတ္တ-နှစ်ပါးစုံကို
လည်း။ သုညဂါမံဝိယ၊ လူနေမရှိသော ရွာဆိုး ရွာပျက်ကဲ့သို့။ မရိစိ-
ဂန္ဓဗ္ဗနဂရာဒိနိဝိယစ၊ တံလျှပ်-နတ်မြို့စသည်တို့ကဲ့သို့။ ရိတ္တံ၊ ကင်းသည်
ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ တုစ္ဆံ၊ အချိုးနှိုးကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊
တွေ့မြင်ရ၏။ သုညံ၊ ဆိတ်သည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။
အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ အပရိ
ဏာယကံ၊ ကြီးမှူးသူတစ်စုံတယောက်၊ အစောင့်အရှောက် မရှိသည်ကို
သာလျှင်။ ပဿတိ၊ တွေ့မြင်ရ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဿဣမဿ
ယောဂီနော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိမိတ္တဉ္စ၊ နိမိတ်သည်၎င်း။ ပဝတ္တဉ္စ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနုဓိသုဒ္ဓိ

ပဝတ္တသည့်၎င်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံ။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။

ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏံ၊ ဘေးထင်သောဉာဏ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အတိတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၏၊ ပျက်သော သဘောက ဘယ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟုရှုတာက၊ ဘေးထင်သောဉာဏ်။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၏၊ ပျက်သော သဘောက ဘယ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟုရှုတာက၊ ဘေးထင်သောဉာဏ်။ အနာဂတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၏၊ ပျက်သောသဘောက ဘယ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ပျက်သော သဘော-ဘေးဟု ရှုတာက၊ ဘေးထင်သောဉာဏ်။

(ဥပစာအားဖြင့် ဆိုလတံ သောစကားကို၊ တတ်-ဆိုဘို့စကား၊ အပ်-ဆိုဘို့စကား၊ ရာ-ဆိုဘို့စကား၊ ကျမှားသည်မထင်လင့်)

ရှေးရှေးကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု၊ အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ငါထင်တာက နိမိတ္တ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ငါထင်သောနိမိတ္တသဘော၊ ဘေးဟုရှုတာကဘေးထင်သောဉာဏ်။ ယခုယခု ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု၊ အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ငါထင်တာက နိမိတ္တ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ငါထင်သော နိမိတ္တသဘော၊ ဘေးဟုရှုတာက ဘေးထင်သောဉာဏ်။ နောင်နောင် ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု၊ အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ငါထင်တာက နိမိတ္တ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ငါထင်သောနိမိတ္တသဘော၊ ဘေးဟုရှုတာက ဘေးထင်သောဉာဏ်။ ရှေးရှေးဘဝအလျှင် ဘဝင်အစဉ်၊ ငါ၏ချမ်းသာမှတ်ထင်တာက ပဝတ္တ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ငါ၏ချမ်းသာမှတ်ထင်သောပဝတ္တသဘော၊ ဘေးဟုရှုတာကဘေးထင်သောဉာဏ်။ ယခုယခု ဘဝအလျှင်ဘဝင်အစဉ်၊ ငါ၏ချမ်းသာမှတ်ထင်တာကပဝတ္တ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ငါ၏ချမ်းသာမှတ်ထင်သော ပဝတ္တသဘော၊ ဘေးဟုရှုတာကဘေးထင်သောဉာဏ်။ နောင်နောင်ဘဝအလျှင်ဘဝင်အစဉ်၊ ငါ၏ချမ်းသာ မှတ်ထင်တာကပဝတ္တ၊ ဘေးထင်သောဝတ္ထု၊ ငါ၏ချမ်းသာမှတ်ထင်သော ပဝတ္တသဘော၊ ဘေးဟုရှုတာက ဘေးထင်သော

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဉာဏ်။ ဤသို့ ၃-ပါး ၃-ပါးသောဝတ္ထုကုန်အောင်၊ ၃-ပါး ၃-ပါးသော ရှုမြင်ပုံကို၊ ဘင်္ဂဉာဏ်အလိုအားဖြင့်၊ အကြားအကြားကာလ၊ ဘဝ အလျင်ဘဝင်အစဉ်၊ ပဝတ္ထပင်ခြားသော်လည်း၊ ဘေးအလားတူ၊ မူ တခုခု၊ ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှုအပြုအပြင် အစီအရင်၊ သင်္ခါရနိမိတ် တခုတခုထင်သောကာလ၊ ပျက်သောခဏကို၊ ပျက်သဟုရှုပြီးမှ၊ ရှေး ကာလခဏကလည်း၊ ပျက်ပြီးသောသဘောဘေး၊ ယခုကာလခဏက လည်း၊ ပျက်ဆဲသောသဘောဘေး၊ နောက်ကာလခဏကလည်း၊ ပျက် လတံ့သော သဘောဘေးဟု၊ ရှုသောဉာဏ်သည်၊ ဘေးထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ ထိုဘေးထင်သောဉာဏ်ကို၊ အဖန်တလဲလဲခြံ့၊ အဖန် တလဲလဲပွားများ၊ အဖန်တလဲလဲကြိမ်ဖန်များစွာ အလေ့အလာပြုသော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အလုံးစုံသောဘဝ၊ အလုံးစုံသောယောနိ၊ အ လုံးစုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံသောဋီတိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တာဝါသတို့၌၊ အပြစ်ရှိချင်းတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်မှစောင့်ရှောက်သော ဌာန၊ တခုမျှမထင်။ အပြစ်ကိုပယ်ဖျောက်၍၊ စောင့်ရှောက်ချင်းဌာ၊ ပုံးအောင်းရာဌာန၊ တခုမျှမထင်၊ အပြစ်ကိုပယ်ဖျောက်၍၊ စောင့် ရှောက်ချင်းဌာ၊ လာရောက်ရာဌာန၊ တခုမျှမထင်၊ အပြစ်ကိုပယ် ဖျောက်၍၊ စောင့်ရှောက်ချင်းဌာ၊ အပြစ်၏ကျွတ်လွတ်ရာဌာန၊ တခုမျှ မထင်။ အလုံးစုံသောဘဝ၊ အလုံးစုံသောယောနိ၊ အလုံးစုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံသောဋီတိ၊ အလုံးစုံသောနိဝါသတို့၌ တည်ကြံကုန်သော၊ သင်္ခါရတို့တွင်၊ တခုသောသင်္ခါရကိုမျှ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု၊ တဏှာဂါဟ၊ တောင့်တမဖြစ်။ တခုသောသင်္ခါရကိုမျှ၊ ငါ့ဖြစ်၏ဟု၊ မာနဂါဟ၊ မှတ် ထင်မဖြစ်။ တခုသောသင်္ခါရကိုမျှ၊ ငါ့အလိုဟု၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟ၊ သုံးသပ်မဖြစ်။ အပြစ်ဟုရှုလျှင်၊ ဉာဏ်အတွင်းဝင်သော၊ နေတံမမ၊ ပဟာယကကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒစင်စစ်၊ ငါ့ဥစ္စာဟု၊ တဏှာဂါဟ၊ တောင့်တမဖြစ်။ အပြစ်ဟု ရှုလျှင်၊ ဉာဏ်အတွင်းဝင်သော၊ နေသောဟမသ္မိ၊ ပဟာယကကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒစင်စစ် ငါ့ဖြစ်၏ဟု၊ မာနဂါဟ၊ မှတ်ထင်မဖြစ်။ အပြစ်ဟုရှုလျှင်၊ ဉာဏ်အတွင်းဝင်သော၊ နမေသောအတ္တာ၊ ပဟာယကကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒ စင်စစ်၊ ငါ့အလိုဟု၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟ၊ သုံးသပ်မဖြစ်။

တဿ တံ ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏံ အာသေဝန္တဿ၊ ဘာ ဝန္တဿ၊ ဗဟုလိကရောန္တဿ၊ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဋီတိ-

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သတ္တဝါဝါသေသု နေဝတာဏံ၊ နလေဏံ၊ နဂတိ၊ နပဋိသရဏံ
ပညာယတိ၊ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဌိတိ-နိဝါသဂတေသု သင်္ခါ
ရေသု ဧကသင်္ခါရေပိပတ္တနာ ဝါပရာမာသော ဝါ န ဟောတိ။

တံဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏံ၊ ထိုဘေးထင်သောဉာဏ်ကို။ အာသေ
ဝန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်သော။ ဘာဝန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲပွား
များသော။ ဗဟုလိကရောန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲကြိမ်ဖန်များစွာအလေ့
အလာပြုသော။ တဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဗ္ဗဘဝ-
ယောနိ-ဂတိ-ဌိတိ-သတ္တဝါဝါသေသု၊ အလုံးစုံသောဘဝ၊ အလုံးစုံသော
ယောနိ၊ အလုံးစုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံသောဌိတိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
သတို့၌။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ရာဌာနသည်။ နေဝပညာယတိ၊
မထင်။ လေဏံ၊ ပုံးအောင်းရာဌာနသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဂတိ၊
လာရောက်ရာဌာနသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ပဋိသရဏံ၊ ကြွတ်
လွတ်ရာဌာနသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-
ဌိတိ-နိဝါသဂတေသု၊ အလုံးစုံသောဘဝ၊ အလုံးစုံသောယောနိ၊ အလုံး
စုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံသောဌိတိ၊ အလုံးစုံသောနိဝါသတို့၌တည်ကြံကုန်
သော။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့တွင်။ ဧကသင်္ခါရေပိ၊ တခုသော သင်္ခါ
ရမျှကိုလည်း။ ပတ္တနာဝါ၊ တောင့်တချင်းသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ပရာမာသောဝါ၊ သုံးသပ်ချင်းသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

မင်းတို့မည်သည်ကား။ မြွေတို့ကို၊ ကိုင်စေ-ယူစေ-ဘမ်းယူစေ၍၊
ကိုင်သော၊ ယူသော၊ ဘမ်းယူသော ခိုးသူကို မြွေကိုက်၍ သေစေကုန်
အံ့။ စစ်သည်ရဲမက်၊ ချီတက်ပိတ်ဆို၊ မြို့ပျက်သောကာလ၊ တဘက်
စစ်သည်သို့၊ ပစ်ချကုန်အံ့။ တဘက်စစ်သည်ကို၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၊ တိုက်
ဖျက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ခဲ့သော်၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကိုစား၍၊ မြတ်
သောအိပ်ရာထက်သို့တက်၍၊ မိမိကိုယ်ကိုမြွေကိုက်စေ၍၊ တဘက်ရန်သူ
မင်းတို့၏၊ အလှိုင်းငံသို့၊ မလိုက်ရကုန်မီ၊ တင်ကြို၍၊ မိမိအလှိုင်းအားဖြင့်
သေလင့်ကုန်အံ့။ ဤသို့ရည်ရွယ်ပိုင်းခြား၊ စိတ်၌ထား၍၊ မြွေတို့ကို၊ နေရာ
ပေးသူ၊ အိပ်ရာပေးသူ၊ ကျွေးမွေးသူနှင့်၊ မွေးမြူကြကုန်၏။ အသက်ရှည်
ချင်းကိုအလိုရှိ၏။ သေချင်းကိုအလိုမရှိ။ ချမ်းသာချင်းကိုအလိုရှိ၏။
ဆင်းရဲချင်းကိုအလိုမရှိ။ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အကြင်ခိုးသူဖြစ်သော

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ယောကျာ်းကို အဆောတလျှင်သေစေချင်းငှါ အလိုမရှိကုန်။ရှည်မြင့်စွာ
သောနေ့ ညဉ့်ပတ်သုံး၊ ဆင်းရဲငြို ငြင်ပင်ပန်းချင်းသို့ရောက်၍သေလတံ့။
ဤသို့သာလျှင်အလိုရှိကြကုန်သော၊ မင်းတို့သည်ကား။ အသက်ရှည်ချင်း
ကိုအလိုရှိ၏။သေချင်းကိုအလိုမရှိ။ချမ်းသာချင်းကိုအလိုရှိ၏။ဆင်းရဲချင်း
ကိုအလိုမရှိ။ ဤသို့သဘောရှိသော ထိုခိုးသူဖြစ်သော ယောကျာ်းကို၊
ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်၏။ အဘယ်သို့ပြောဆိုကြကုန်သနည်း။ ဟေ့-ကွဲ့
ယောကျာ်း၊သင်ယောကျာ်းသည်၊ ဤ၎-ကောင်သောမြွေတို့ကို၊ ထချိန်
ကျ၊ထစေအပ်ကုန်၏။ ရေချိုးချိန်ကျ၊ ရေချိုးအပ်ကုန်၏။ ကျွေးမွေးချိန်ကျ၊
ကျွေးမွေးအပ်ကုန်၏။ အိပ်ချိန်ကျ၊ အိပ်စေအပ်ကုန်၏။ ဟေ့-ကွဲ့ယောကျာ်း၊
သင်ယောကျာ်း၏ပြုမူပုံကို၊ အလိုမကျချင်းကြောင့်၊ ဤ ၎-ကောင်သော
မြွေတို့တွင်၊ တကောင်ကောင်သည်၊ အကြင်အခါကာလ၊ ဒေါသစိတ်
ထွက်၊ ပျက်သည်ဖြစ်လတံ့။ ထိုသို့ဒေါသစိတ်ထွက်၊ ပျက်ချင်းကြောင့်၊
ဟေ့-ကွဲ့ ယောကျာ်း၊သင်ယောကျာ်းသည်၊ သေချင်းသို့သော်လည်း
ရောက်သည်ဖြစ်လတံ့။ သေလောက်ရုံမျှ၊ ဆင်းရဲငြို ငြင်၊ပင်ပန်းချင်းသို့
သော်လည်းရောက်သည်ဖြစ်လတံ့။ ဤသို့ပြောဆိုကြကုန်၏။ ပြောဆိုကြ
ကုန်ပြီး၍၊ ထိုယောကျာ်းအား၊ ဤ ၎-ကောင်သောမြွေတို့ကို၊ လုပ်ကျွေး
မွေးမြူရန်၊ ဝန်ခံစေ၍၊ ၎-ဌာနထားကုန်သော၊ ၎-ကောင်သောမြွေတို့
အား၊ ဤယောကျာ်းကား၊ သင်တို့၏အလုပ်အကျွေးတည်းဟု၊ ပြောကြား
ကြကုန်၏။ ပြောကြားကြသောကာလ၊ ပဌမမြွေတကောင်သည်ကား၊
ထွက်၍လာလတ်၍၊ ထိုယောကျာ်း၏လက်ျာဘက်ခြေသို့အစဉ်လျှောက်
သဖြင့်၊ ရှေးရှုတက်၍၊ လက်ျာဘက်လက်ကို၊ လက်ကောက်ဝတ်က၊
ပခုံးစွန်းကျအောင်ရစ်ပတ်၍၊ လက်ျာဘက်နားရင်း၌၊ ပါးပျဉ်းကိုပြု၍၊
သူ-သူ ဟုပြုလျက်အိပ်၏။ ဒုတိယမြွေတကောင်သည်ကား၊ ထွက်၍လာ
လတ်၍၊ ထိုယောကျာ်း၏ လက်ဝဲဘက်ခြေသို့၊ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊
ရှေးရှုတက်၍၊ လက်ဝဲဘက်လက်ကို၊ လက်ကောက်ဝတ်က၊ ပခုံးစွန်း
ကျအောင်ရစ်ပတ်၍၊ လက်ဝဲဘက်နားရင်း၌၊ ပါးပျဉ်းကိုပြု၍၊ သူ-သူ ဟု
ပြုလျက်အိပ်၏။ တတိယမြွေတကောင်သည်ကား၊ ထွက်၍လာလတ်၍၊
ထိုယောကျာ်း၏ရှေ့အဘို့ဖြင့်ရှေးရှုတက်၍၊ ဝမ်းကိုရစ်ပတ်၍ ရေမျှို
လည်ဘင်းအရင်း၌၊ ပါးပျဉ်းကိုပြု၍၊ သူ-သူ ဟုပြုလျက်အိပ်၏။ စတုတ္ထ
မြွေတကောင်သည်ကား၊ ထွက်၍လာလတ်၍၊ ထိုယောကျာ်း၏နောက်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အဘို့ဖြင့်ရှေးရှုတက်၍၊ လည်ကိုရစ်ပတ်၍၊ ဦးခေါင်းထက်၌၊ ပါးပျဉ်းကို ပြု၍၊ သူ့-သူ့ ဟုပြုလျက်အိပ်၏။ ဤသို့ ၄-ကောင်သောမြွေတို့သည်၊ ကိုယ် ၌ တည်သည်ဖြစ်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ထို ယောက်ျား၏ အကျိုးကို လို လားသော၊ တယောက်သော ယောက်ျားသည်ကား၊ ထိုယောက်ျားကို တွေ့မြင်၍၊ ဟေ့ ကွဲယောက်ျား၊ သင်သည်ကား အဘယ်ကိုရထားသနည်း ဟုမေး၏။ မေးသောကာလ၊ ဟေ့-ကွဲယောက်ျား၊ လက်၌လက်ကောက် ကဲ့သို့၊ လက်ရုံး၌လက်ရုံးတောင်ကဲ့သို့၊ ဝမ်း၌စလွယ်ကဲ့သို့၊ နား၌နား သူပတ်ပန်းကဲ့သို့၊ လည်၌ ပုလဲသွယ်ကဲ့သို့၊ ဦးခေါင်း၌ မကိုဋ်ကဲ့သို့၊ အလင်္ကာထူးအချို့သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဤ ၄-ကောင်သောမြွေတို့ကို၊ မင်းကငါ့အားပေးအပ်ကုန်ပြီဟု၊ ပြောကြားသောကာလ၊ အကျိုးကိုလို လားသောထိုယောက်ျားက ပြောကြားလေ၏။ အဘယ်ကဲ့သို့ပြောကြား လေသနည်း။ ဟေ့ကွဲ-ဟဲ့ငမိက်ကန်း၊ မင်းကနှစ်သက်ချင်းကြောင့်၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အလင်္ကာအဆင်တန်ဆာကို၊ ငါ့အားပေး၏ဟု၊ သင်မထင်မှတ်လင့်။ သင်သည်ကား၊ မင်း၏နှောင်၊ ကျယ်၊ ချုပ်ထား၊ ခိုးသူယောက်ျား။ သင်ခိုးသူယောက်ျားသည်၊ ဤ ၄-ကောင်သောမြွေ တို့ကို၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူချင်းငြါလည်း ခဲယဉ်းကုန်၏။ ပွေ၊ ပိုက်၊ ထုပ်တင်၊ သုပ်သင်ချင်းငြါလည်း ခဲယဉ်းကုန်၏။ တကောင်က ထလိုသည်ရှိသော်၊ တကောင်က ရေချိုးလို၏။ တကောင်က ရေချိုးလိုသည် ရှိသော်၊ တကောင်ကစားလိုခဲ့၏။ တကောင်ကစားလိုခဲ့သော်၊ တကောင်ကအိပ် လိုခဲ့၏။ ဤ ၄-ကောင်သောမြွေတို့တွင်၊ တကောင်ကောင်သည်၊ အလိုမ ပြည့်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုအလိုမပြည့်သောမြွေတကောင်က၊ ထိုခဏ၌သာ လျှင်၊ သင်ငမိက်ကန်းကို ကိုက်သတ်သည်ဖြစ်လတံ့။ ဤသို့ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာပြောကြားရာမှ၊ ခိုးသူယောက်ျားက၊ ဟေ့- ကွဲယောက်ျား၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ချမ်းသာချမ်း၏ အကြောင်းရှိသည်ပင်မဟုတ်လော ဟုမေး၏။ မေးသောကာလ၊ ဟုတ်၏။ ချမ်းသာချမ်း၏ အကြောင်း ရှိသည်ကောန်၊ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့၏၊ ပျံလွင့် သည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍၊ ထွက်ပြေးမှုကား၊ ချမ်းသာချမ်း၏ အကြောင်း တည်းဟု၊ ပြောဆိုပြီး၍၊ သင်သည်ကား၊ ထွက်ပြေးမှုကို၊ ပြုသင့်ပြု ထိုက်၊ ပြုအပ်သောသူတည်း။ ထိုထွက်ပြေးမှုကို၊ ယခုသင်ပြုလောဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြား၍၊ ခိုးသူယောက်ျားသည်လည်း၊ လက်ဝဲဘက်

လက်ဖြင့်၊ လက်ျာဘက် လက်ကိုရစ်ပတ်၍၊ လက်ျာဘက် နားရင်း၌၊
 ပါးပျဉ်းကိုပြု၍အိပ်သောမြွေ၏ကိုယ်ကို၊ စမ်းသပ်သကဲ့သို့၊ တဖြေးဖြေး၊
 ထိုမြွေကိုပယ်ချ၍၊ ထို့အတူ၊ ကြွင်းသောမြွေတို့ကိုလည်းပယ်ချ၍၊ ထို
 မြွေတို့၏ ဘေးကြောင့်၊ ထွက်ပြေး၏။ ထွက်ပြေးသော ကာလ၊ ထို
 ၄-ကောင်သောမြွေတို့သည်လည်း၊ ဤယောကျာ်းကို၊ ငါတို့အား၊ မင်းက
 အလုပ်အကျွေးပေးအပ်ထားသည်တကားဟု၊ ထိုယောကျာ်းကို၊ အစဉ်
 တစိုက် အမှီလိုက်ကြကုန်၏။ ထိုယောကျာ်းသည်လည်း၊ လာခဲ့သော
 လမ်းကို၊ ပြန်တယှဉ်တယှဉ်၊ ဤသို့လိုက်ပုံမလိုက်ပုံဟု၊ ကြည့်၍ကြည့်၍၊
 ပြေးသည်ရှိသော်၊ ထိုယောကျာ်းသည်ပြေးပြီဟု၊ မင်းကကြားသည်ဖြစ်
 ၍၊ အဘယ်သူသည်ကား၊ ထိုယောကျာ်းကို၊ အစဉ်တစိုက်၊ အမှီလိုက်
 ၍၊ သတ်ချင်းငှါ စွမ်းနိုင်မည်နည်းဟု၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ရန်သူဖြစ်
 သော၊ သူသတ်ယောကျာ်း ၅-ယောက်တို့ကိုရ၍၊ အမောင်တို့၊ သွားကြ
 လေကုန်၊ ထိုယောကျာ်းကို၊ အစဉ်တစိုက်၊ အမှီလိုက်၍၊ သတ်ကြလေ
 ကုန်ဟု စေလွှတ်၏။ စေလွှတ်သောကာလ၊ ထိုယောကျာ်း၏ အကျိုးကို၊
 လိုလား ကြကုန်သော၊ ယောကျာ်းတို့သည်၊ ထိုအကြောင်းကို သိ၍၊
 ပြောကြားကြကုန်၏။ ပြောကြားသော ကာလ၊ ထိုယောကျာ်းသည်
 လည်း၊ အတိုင်းထက်အလွန် ကြောက်ရကား၊ ပြေးသည်ထက် ပြေး၏။
 ရှေးဦးစွာ ၄-ကောင်သောမြွေတို့သည်၊ အစဉ်တစိုက်၊ အမှီလိုက်ကြ
 ကုန်သော်လည်း၊ ထိုမှ ဤမှ၊ တွည့်ပတ် ရှာဖွေ၊ ပြေးခဲ့လေ၏။ ယခု
 ရန်သူဖြစ်သော၊ သူသတ်ယောကျာ်း ၅-ယောက်တို့သည်၊ အစဉ်တ
 စိုက်၊ အမှီလိုက်ကြကုန်သော်လည်း၊ ပြေးသည်ထက် ပြေး၏။ ဤသို့
 သော နည်းဖြင့် ထိုယောကျာ်းကို၊ ဘမ်းယူချင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊
 ဖြားယောင်းသဖြင့် သော်ကားတတ်ကောင်း၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငယ်သော
 ကာလမှစ၍၊ အတူစား၍၊ အတူသောက်၍၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သော၊ သူလျှို
 သူသတ်ယောကျာ်းကို၊ စေလွှတ်ဟု၊ အမတ်တို့စကား ကြားသောမင်း
 သည်လည်း၊ မရရအောင်ရှာဖွေ၍၊ ၆-ယောက်မြောက်သော၊ အတွင်း
 သူလျှို၊ သူသတ်ယောကျာ်းကိုလည်း စေလွှတ်၏။ ထိုယောကျာ်းသည်
 လည်း၊ လာခဲ့သောလမ်းကို၊ ပြန်တယှဉ်တယှဉ်၊ ဤသို့လိုက်ပုံမလိုက်ပုံ
 ဟု၊ ကြည့်ခဲ့ပြန်သော်၊ ခြေရာကို နမ်း၍ နမ်း၍၊ လျှင်သော အဟုန်ဖြင့်၊
 ပြေးလာ ကြကုန်သော၊ ၄-ကောင်သော မြွေတို့ကိုလည်း တွေ့မြင်ရ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သည်ဖြစ်၍။ ရန်သူဖြစ်သော၊ သူသတ်ယောက်ျား ၅-ယောက်တို့ကို လည်း၊ တွေ့မြင်ရသည်ဖြစ်၍။ ဟေ့-ကွဲ့အမောင်ယောက်ျား၊ ပြန်သာ ပြန်ခဲ့၊ မပြေးလင့်။ သားမယားနှင့်တကွ၊ ငါးပါးအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ ကိုခံစားလျက်၊ ချမ်းသာစွာ၊ သင်နေရသည်ဖြစ်လတ်။ ဤသို့ ပြောဆို ၍ လာသော၊ ၆-ယောက် မြောက်သော၊ အတွင်း သူလျှို၊ သူသတ် ယောက်ျားကိုလည်း၊ တွေ့မြင်ရသည်ဖြစ်၍။ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ထိုမှ ဤမှ၊ ပြေးရပြန်သော်၊ ပစ္စန္ဒရာဇ်တိုင်းစွန့်၍၊ ရှေ့ရှုဖြစ်သော၊ တခုသော ၆-အိမ်ရှိသော၊ ရွာပျက်ကိုတွေ့မြင်ခဲ့၏။ တွေ့မြင်သောကာလ၊ အိပ်ချိန် နေချိန်၊ တအိမ်တအိမ်သို့ ပြေးဝင်ခဲ့၏။ ပြေးဝင်သောကာလ၊ အိပ်နေ ရာအလျင်း၊ ကင်းသော အိမ်သာလျှင်ထင်၏။ အိပ်နေရာမပြီး၊ အချည်း နှိုးသောအိမ်သာလျှင်ထင်၏။ အိပ်နေရာဆို၊ မသိုမသိပ်၊ ဆိပ်သောအိမ် သာလျှင်ထင်၏။ ဤသို့ ပြေးဝင်ပြီးသော၊ အိမ်စဉ်မပြတ်၊ ဗျဉ်းလည် ပတ်၍၊ တအိမ်တအိမ်၌၊ သောက်ဘွယ်ရှိသည်ဖြစ်လတ်။ သောက်အံ့။ စားဘွယ်ရှိသည်ဖြစ်လတ်။ စားအံ့ဟု၊ လက်ကိုသွင်း၍၊ အိုးအင်ခွက်ဖုံး၊ သုံးသပ်ခဲ့၏။ သုံးသပ်သောကာလ၊ စားသောက်ဘွယ်အလျင်း၊ ကင်း သော အိုးအင်ခွက်ဖုံးသာလျှင်ထင်၏။ စားသောက်ဘွယ်မပြီး၊ အချည်း နှိုးသော အိုးအင် ခွက်ဖုံးသာလျှင်ထင်၏။ စားသောက်ဘွယ်ဆို၊ မသို မသိပ်၊ ဆိတ်သောအိုးအင် ခွက်ဖုံးသာလျှင် ထင်၏။ ဤသို့ အိမ်စဉ်မ ပြတ်၊ ဗျဉ်းလည်ပတ်၍၊ စားဘွယ် သောက်ရန် လှန်ကာ လှောကာ၊ ရှာပါသော်လည်း၊ တစ်ခုတစ်ခုမျှ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ရွာအလယ်၌၊ ထိုင် နေနားသော ထိုယောက်ျားကို၊ အကျိုးလိုလား၊ ယောက်ျားတို့သည်၊ အပဉ္စ ဖြစ်သော၊ အကြောင်းကိုသိ၍။ ဟေ့-ကွဲ့ ယောက်ျား၊ ခိုးသား ၆-ယောက်၊ ယခုဤရွာသို့လာရောက်ကြ၏။ ဤအိမ်၌ ဤသူ့ကိုတွေ့မြင် ရ၏။ ထိုသူ့ကိုဘမ်းမူလည်းဘမ်း၏။ သတ်မူလည်းသတ်၏။ သင်မသိ လောဟု၊ ပြောကြားကြကုန်၏။ ပြောကြားသောကာလ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပြေးရ ပြန်သော်၊ တခုသော ရေပင်လယ်ကို တွေ့မြင်ခဲ့၏။ ဤမှာဘက်၌၊ မငြိမ်း မဖေး-ဘေးရှိ၏။ ထိုမှာဘက်၌၊ ငြိမ်း၏-ဖေး၏၊ ဘေးမရှိ။ လူးလာပြန်ခေါက်၊ ထိုမှာဘက်သို့၊ ကူးရောက်ချင်းငှါ၊ တံတားမရှိ၊ လှေမရှိ။ မရှိသည်ကို ထား၊ အကယ်၍သော်ကား၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ရေပင်လယ်ကို ကူး တက်၍၊ ထိုမှာဘက်သို့ ရောက်ပါသော်ကား၊ ၄-ကောင်သောမြွေတို့

သည်လည်း၊ ယနေ့၊ မွမ္မညက်ညက်၊ ထိုယောက်ျား၏ အသက်ကို ကိုက်၍၊ စွန့်ချင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ထိုအခွင့်ကို၊ ငါတို့ယခု၊ မရအပ်သည်၊ ဖြစ်ပြီတကားဟု၊ ကြံမှိုင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရန်သူဖြစ်သော၊ သူသတ်ယောက်ျား၊ ၅-ယောက်တို့သည်လည်း၊ ယနေ့၊ ဝိုင်းဝန်း၍၊ ထိုယောက်ျား၏ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကိုဖြတ်၍၊ မင်းရှေ့ထံမှောက်၊ ရောက်ပါသော်ကား၊ အရာအထောင်၊ ဆုလက်ဆောင်ကို၊ ရချင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ထိုအခွင့်ကို၊ ငါတို့ယခု၊ မရအပ်သည်၊ ဖြစ်ပြီတကားဟု၊ ကြံမှိုင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ၆-ယောက် မြောက်သော၊ အတွင်းသူလျှို၊ သူသတ် ယောက်ျားသည်လည်း၊ ဗလ်အဆင်းနှင့် တူသော၊ ဓားသံလျက်ဖြင့်၊ ထိုယောက်ျား၏ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍၊ စစ်သူကြီးအရာကို၊ ရချင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်လျက်၊ ထိုအခွင့်ကို၊ ငါယခု၊ မရအပ်သည်၊ ဖြစ်ပြီတကားဟု၊ ကြံမှိုင့်သည်ဖြစ်၍။ ၆-ယောက်သောခိုးသူ ယောက်ျားတို့သည်လည်း၊ ယနေ့ ထိုယောက်ျားအား၊ အထူးထူးအပြားပြား၊ ၃၂-ပါးသော ကံကြမ္မာကိုပြု၍၊ များစွာသောဥစ္စာကို၊ ဆောင်စေချင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ထိုအခွင့်ကို၊ ငါတို့ယခု၊ မရအပ်သည်၊ ဖြစ်ပြီတကားဟု၊ ကြံမှိုင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်း၏အာဏာဖြင့်၊ တစ်တယောက်၊ ရောက်သောဌာန၊ ထိုအရပ်မှာ၊ ပြန်ချင်းငှါလည်း၊ မဝံ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ သွေ့ခြောက်၍၊ သေချင်းတို့သို့၊ ရောက်ခွင့်သင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်လျက်။ ဤမှာဘက်မှာ၊ ရေပင်လယ်ကိုကူးတက်၍၊ ထိုမှာဘက်သို့၊ ရောက်သော်ကား၊ မရောက်သေး၊ မရောက်သေးသော်လည်း၊ မတွေး-မခေါ်- မမျှော်-မဆ၊ ဒိဋ္ဌဇကန်၊ ဘေးရှိ၏၊ ဘေးမရှိဟု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဉာဏ်၊ ထိုယောက်ျားအား အမှန်ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပုံကား၊ ရေပင်လယ်ကား၊ ကျယ်ကား၊ ကျယ်၏။ ကျယ်သော်လည်း၊ ၄-ကောင်သောမြွေ၊ သူသတ်ယောက်ျား ၅-ယောက်၊ အတွင်းသူလျှိုသူသတ်ယောက်ျား၊ ၆-ယောက်သော ခိုးသူယောက်ျား၊ ရှိသော အလိုအားဖြင့်၊ ဤမှာဘက်၌ မငြိမ်းမငေး-ဘေးရှိ၏။ ၄-ကောင်သောမြွေ၊ သူသတ်ယောက်ျား ၅-ယောက်၊ အတွင်းသူလျှို သူသတ်ယောက်ျား၊ ၆-ယောက်သော ခိုးသူယောက်ျား၊ မရှိသော အလိုအားဖြင့်၊ ထိုမှာဘက်၌၊ ငြိမ်း၏-ငေး၏၊ ဘေးမရှိဟု၊ မတွေး-မခေါ်- မမျှော်-မဆ၊ ဒိဋ္ဌဇကန်၊ ဘေးရှိ၏၊ ဘေးမရှိဟု ဆန့်ကျင်ဘက်ဉာဏ်၊ အမှန်ဖြစ်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဤသည်ကား၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်၊ သိလွယ်စေချင်းငှါ၊ ပြသော ဥပမာ စကားတည်း။ ။ဤသည်ကား၊ ဤဥပမာစကား၌၊ ပြသောအနက် တည်း။ ။ကဋ္ဌမုခမြွေ၊ ပူတိမုခမြွေ၊ အဂ္ဂိမုခမြွေ၊ သတ္တမုခမြွေ၊ ၄-ကောင်တို့သည်ကား၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်တို့၏ အမည်တည်း။ ကဋ္ဌမုခမြွေသည်ကား၊ ပထဝီဓာတ်၏ အမည်တည်း။ ပူတိမုခမြွေသည် ကား၊ အာပေါဓာတ်၏အမည်တည်း။ အဂ္ဂိမုခမြွေသည်ကား၊ တေဇော ဓာတ်၏ အမည်တည်း။ သတ္တမုခမြွေသည်ကား၊ ဝါယောဓာတ်၏ အမည်တည်း။ ထိုလေးကောင်သော မြွေတို့တွင်၊ ကဋ္ဌမုခမြွေ ကိုက်သောသူ၏ ကိုယ်သည်၊ ကြမ်းထမ်းသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ ပထဝီ ဓာတ်ပျက်ချင်းကြောင့်လည်း၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ပူတိမုခမြွေကိုက်သောသူ ၏ကိုယ်သည်၊ ယိုစီးသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ အာပေါဓာတ်ပျက်ချင်းကြောင့် လည်း၊ ယိုစီး၏။ အဂ္ဂိမုခမြွေကိုက်သောသူ၏ ကိုယ်သည်၊ လောင် ကျမ်းသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ တေဇောဓာတ် ပျက်ချင်းကြောင့်လည်း၊ လောင်ကျမ်း၏။ သတ္တမုခမြွေကိုက်သောသူ၏ ကိုယ်သည်၊ အပိုင်းအပိုင်း ပြတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ ဝါယောဓာတ်ပျက်ချင်းကြောင့်လည်း၊ အပိုင်း အပိုင်းပြတ်၏။ ။ဤသို့ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ မပြတ်ရှုသော၊ ဘင်္ဂ ဉာဏ်အလိုအားဖြင့်၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟုရှုချင်းကြောင့်၊ ဘေး ထင်သော ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ၄-ပါးသော မဟာဘုတ်တို့သည်၊ ၄-ကောင်သောမြွေတို့ကဲ့သို့၊ အပြစ်ကြီးအထုအထယ်၊ အစုသဘွယ် ဖြစ်၍ ထင်ကြကုန်၏။

ရန်သူဖြစ်သော၊ သူသတ်ယောက်ျား ၅-ယောက်တို့သည်ကား၊ ၅- ပါးသောခန္ဓာတို့၏ အမည်တည်း။ ခန္ဓာတို့၏ သူသတ်ယောက်ျားနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ၂-ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်သိအပ်၏။ အခြင်း အရာ ၂-ပါးဟူသော်ကား။ ခန္ဓာတို့သည်ကား၊ ခန္ဓာတို့ချင်းချင်း၊ သတ် သောကြောင့်လည်း၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့်တူသော အခြင်းအရာလည်း တပါး။ ရှိသောခန္ဓာ၌၊ သူသတ်ယောက်ျား အမည်ထင်သောကြောင့် လည်း၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့် တူသော အခြင်းအရာလည်းတပါး။ ခန္ဓာတို့မည်သည်ကား၊ ခန္ဓာအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ရုပ်နာမ်အားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို-၂-ပါးတို့တွင်၊ ရုပ်သည် ရုပ်ကို လည်း သတ်၏။ နာမ်ကိုလည်း

၃၅၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သတ်၏။ ထို့အတူ၊ နာမ်သည် နာမ်ကိုလည်းသတ်၏။ ရုပ်ကိုလည်း သတ်၏။

အဘယ်သို့ ရုပ်သည် ရုပ်ကိုသတ်သနည်း။ ။ပထဝီဓာတ်သည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသောဓာတ်တို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင်ပျက်၏။ အာပေါဓာတ်သည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်း မပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသောဓာတ်တို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင် ပျက်၏။ တေဇောဓာတ်သည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသော ဓာတ်တို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင်ပျက်၏။ ဝါယော ဓာတ်သည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသော ဓာတ် တို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင်ပျက်၏။ ဤသို့ ရုပ်သည်ရုပ်ကိုသာလျှင်သတ်၏။

အဘယ်သို့ရုပ်သည် နာမ်ကိုလည်းသတ်သနည်း။ ။ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ ပျက်သော်ကားမိမိချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ လေးပါးသောနာမက္ခန္ဓာ တို့ကိုယူ၍သာလျှင်ပျက်၏။ ဤသို့ ရုပ်သည်နာမ်ကိုလည်းသတ်၏။

အဘယ်သို့နာမ်သည် နာမ်ကိုသတ်သနည်း။ ။ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသောနာမက္ခန္ဓာ တို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင်ပျက်၏။ သညက္ခန္ဓာသည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိ ချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသောနာမက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင် ပျက်၏။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်းမပျက်။ မိမိ မှတစ်ပါး၊ သုံးပါးသောနာမက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင် ပျက်၏။ ဝိညာ ၏က္ခန္ဓာသည်၊ ပျက်သော်ကား မိမိချည်းမပျက်။ မိမိမှတစ်ပါး၊ သုံးပါး သောနာမက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ယူ၍သာလျှင်ပျက်၏။ ဤသို့ နာမ်သည်နာမ်ကို သာလျှင်သတ်၏။

အဘယ်သို့နာမ်သည် ရုပ်ကိုလည်းသတ်သနည်း။ ။စုတိမနေ သေသောဓဏ၊ လေးပါးသော နာမက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ပျက်သော်ကား၊ မိမိတို့ချည်းမပျက်။ မိမိတို့မှတစ်ပါး၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ ရုပ်ကို ယူ၍သာလျှင် ပျက်ကြကုန်၏။ ဤသို့ နာမ်သည် ရုပ်ကိုလည်းသတ်၏။ ။ဤသို့ ခန္ဓာ တို့သည်ကား၊ ခန္ဓာတို့ချင်းချင်း သတ်သောကြောင့်လည်း၊ သူသတ် ယောကျ်ားနှင့်တူသည်မည်၏။

အဘယ်သို့ ဤသောခန္ဓာ၌၊ သူသတ်ယောကျ်ား အမည် ထင်သော ကြောင့်လည်း၊ သူသတ်ယောကျ်ားနှင့်တူသည်မည်သနည်း။ ။အကြင်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ခန္ဓာ၌ခန္ဓာရှိ၏။ ထိုခန္ဓာ၌၊ ဖြတ်ချင်း၊ ပြတ်ချင်း၊ သတ်ချင်း၊ နှောင်ဖွဲ့ချင်း၊ စသည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ ရှိသောခန္ဓာ၌၊ သူသတ်ယောက်ျား အမည်ထင်သောကြောင့်လည်း၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့် တူသည်မည်၏။ ဤသို့ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ မပြတ်ရှုသော၊ ဘက်ညွှန်အလိုအားဖြင့်၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟု ရှုချင်းကြောင့်၊ ဘေးထင်သော ထိုယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ သူသတ်ယောက်ျားငါးယောက်တို့ကဲ့သို့၊ အပြစ်ကြီးအထုအထယ်၊ အစုသဘွယ်ဖြစ်၍ထင်ကြကုန်၏။

ခြောက်ယောက်မြောက်သော၊ အတွင်းသူလျှိုသူသတ်ယောက်ျားမည်သည်ကား၊ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၏အမည်တည်း။ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၏ သူသတ်ယောက်ျားနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်သိအပ်၏။ အခြင်းအရာ နှစ်ပါးဟူသော်ကား။ ဝိပဿနာပညာဦးခေါင်းပြတ်ကျသော အခြင်းအရာလည်းတပါး။ ယောနိသို့ကပ်ရောက်သောအခြင်းအရာလည်းတပါး။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်း၊ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၏၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်းပြတ်ကျချင်းကြောင့်၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း။ ။မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကလည်းကြည်၊ အဆင်းကလည်းထင်၊ စက္ခုဝိညာဏ် ကလည်း မြင်၊ ဖဿကလည်း တွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အဆင်းသည်၊ မျက်စိ၌ထင်သည်ရှိသော်၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောအဆင်းကိုအာရုံပြု၍၊ လောဘဖြစ်၏။ ဤသို့ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်းပြတ်ကျသည်မည်၏။ ။ကြားသောခဏ၊ နားကလည်းကြည်၊ အသံကလည်းထင်၊ သောတဝိညာဏ်ကလည်းကြား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား။ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အသံသည်၊ နား၌ထင်သည်ရှိသော်၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောအသံကို အာရုံပြု၍၊ လောဘဖြစ်၏။ ဤသို့ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်းပြတ်ကျသည်မည်၏။ ။နံသောခဏ၊ နှာကလည်းကြည်၊ အနံ့ကလည်းထင်၊ ဗာနဝိညာဏ်ကလည်းနံ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အနံ့သည်၊ နှာ၌ထင်သည်ရှိသော်၊ ထို

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောအနံ့ကိုအာရုံပြု၍၊ လောဘာဖြစ်၏။ ဤသို့ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘာ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝိပဿနာ ပညာဦးခေါင်းပြတ်ကျသည်မည်၏။ ။စားသောခဏ၊ လျှာကလည်း ကြည်၊ အရသာကလည်းထင်၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်ကလည်းစား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အရသာသည်၊ လျှာ၌ထင်သည်ရှိသော်၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အရသာကို၊ အာရုံပြု၍၊ လောဘာဖြစ်၏။ ဤသို့ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘာ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်းပြတ်ကျသည်မည်၏။ ။ထိသောခဏ၊ ကိုယ်ကလည်း ကြည်၊ အတွေ့ကလည်းထင်၊ ကာယဝိညာဏ်ကလည်း ထိ၊ ဖဿကလည်း တွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော အတွေ့သည်၊ ကိုယ်၌ထင်သည် ရှိသော်၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ် ရှိသော အတွေ့ကို၊ အာရုံပြု၍၊ လောဘာဖြစ်၏။ ဤသို့ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘာ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်းပြတ်ကျသည် မည်၏။ ။ သိသောခဏ၊ မနောကလည်းကြည်၊ သဘောကလည်းထင်၊ မနောဝိညာဏ်ကလည်းသိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောသဘောသည်၊ မနော၌ ထင်သည်ရှိသော်၊ ထိုနှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော သဘောကို၊ အာရုံပြု၍၊ လောဘာဖြစ်၏။ ဤသို့ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘာ၊ ဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်းပြတ်ကျသည်မည်၏။ ဤသို့ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘာ၏၊ ဝိပဿနာပညာ ဦးခေါင်း ပြတ်ကျချင်းကြောင့်၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကိုသိအပ်၏။

အဘယ်သို့ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘာ၏ ယောနိသို့ ကပ်ရောက်ချင်းကြောင့်၊ သူသတ် ယောက်ျားနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကို သိအပ်သနည်း။

မြင်သောခဏ၊ မျက်စိ ကလည်း ကြည်၊ အဆင်း ကလည်း ထင်၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကလည်းမြင်၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ မျက်စိကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ မျက်စိ၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ အဆင်းကို၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ အဆင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

တဏှာနူသယ။ မြင်ချင်းကို၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်
 မြင်ချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ တွေ့ချင်းကို၊ ဟုတ်သော
 အတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာ
 နူသယ။ ခံစားချင်းကို၊ ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည် ရှိသော်၊
 ခံစားချင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ။ဤသို့ တပ်မက်သော
 အလေ့ သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တွေဝေသော အလေ့သဘော ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဘဝတဖန်နှင့်ယှဉ်သောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ်မက်
 နှစ်သက်ဘွယ်ဟု ရှုသောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသောထိုသူ့
 အား၊ ဥပါဒါန်တရား ၄-ပါးတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ၅-ပါးသော ခန္ဓာ
 တို့သည်၊ နောင်တဖန် အသစ်၊ ဘဝဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်၊ တိုးပွား
 ချင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသည်လည်း၊
 တဖန်အသစ်၊ ဘဝကိုဖြစ်စေတတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ပီတိဖြင့်
 နှစ်သက်တတ်သော၊ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘနှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိုထို
 အာရုံတုံဘဝသို့၊ ရှေ့ရှုနှစ်သက်တတ်သောအလေ့သဘောရှိ၏။ ထိုတပ်
 မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသည်လည်း၊ ထိုသူ့အားတိုးပွားခဲ့၏။

ကြားသောဓဏ၊ နားကလည်းကြည် အသံကလည်းထင်၊ သောတ
 ဝိညာဏ်ကလည်းကြား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊
 ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ နားကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိ မမြင်
 သည်ရှိသော်၊ နား၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ အသံကိုဟုတ်သော
 အတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ အသံ၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။
 ကြားချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ကြားချင်း၌
 တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ တွေ့ချင်းကို ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိ
 မမြင်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ခံစား
 ချင်းကို ဟုတ်သော အတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ခံစားချင်း၌ တပ်
 မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ဤသို့ တပ်မက်သော အလေ့ သဘော
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တွေဝေသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတဖန်
 နှင့်ယှဉ်သောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ်မက်နှစ်သက်ဘွယ်ဟု၊
 ရှုသောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသောထိုသူ့အား၊ ဥပါဒါန်တရား
 ၄-ပါးတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ နောင်တဖန်
 အသစ်၊ ဘဝဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်၊ တိုးပွားချင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသညလည်း၊ တဖန်အသစ်၊ ဘဝကိုဖြစ် စေတတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ဝီတိဖြင့် နှစ်သက်တတ်သော၊ နန္ဒိ ရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် လောဘနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံဘုံဘဝသို့၊ ရှေ့ရှု နှစ်သက်တတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ထို တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသညလည်း၊ ထိုသူ့အားတိုးပွားခဲ့၏။

နံသောဓဏ။ နှာကလည်းကြည်၊ အနံ့ကလည်းထင်၊ ဗာနုပိညာဏ် ကလည်းနံ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်း ခံစား၊ ငါးပါးစုံ ပေါင်းဆုံကြသော ကာလ၊ နှာကို ဟုတ်သော အတိုင်း၊ မသိ မမြင် သည်ရှိသော်၊ နှာ၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ အနံ့ကို ဟုတ် သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ အနံ့၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာ နူသယ။ နံချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိ မမြင်သည်ရှိသော်၊ နံချင်း ၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ တွေ့ချင်းကို ဟုတ်သော အတိုင်း၊ မသိ မမြင်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ခံစားချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ခံစားချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ဤသို့ တပ်မက်သောအလေ့ သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝေသောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတဖန်နှင့် ယှဉ်သောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ်မက်နှစ်သက်ဘွယ်ဟု ရှု သောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသောထိုသူ့အား၊ ဥပါဒါန်တရား ၄-ပါးတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ နောင်တဖန် အသစ်၊ဘဝဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်၊ တိုးပွားချင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသညလည်း၊ တဖန်အသစ်၊ ဘဝကိုဖြစ် စေတတ်သောအလေ့သဘောရှိ၏။ ဝီတိဖြင့်နှစ်သက်တတ်သော၊ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘနှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံဘုံဘဝသို့၊ ရှေ့ရှုနှစ်သက် တတ်သောအလေ့သဘောရှိ၏။ ထိုတပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသည လည်း၊ ထိုသူ့အားတိုးပွားခဲ့၏။

စားသောဓဏ။ လျှာကလည်းကြည်၊ အရသာကလည်းထင်၊ ဇိဝှါ ပိညာဏ်ကလည်းစား၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ငါးပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ လျှာကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမ မြင်သည်ရှိသော်၊ လျှာ၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ အရသာကို ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ အရသာ၌တပ်မက်ရာကျ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒသနစိသုဒ္ဓိ

တဏှာနူသယ။ စားချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ စားချင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ တွေ့ချင်းကိုဟုတ်သော အတိုင်းမသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ချင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ခံစားချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ခံစားချင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ဤသို့ တပ်မက်သောအလေ့သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝေသောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတဖန်နှင့် ယှဉ်သော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ်မက်နှစ်သက်ဘွယ်ဟု ရှုသောအလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသောထိုသူ့အား၊ ဥပါဒါန်တရား ၄-ပါးတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ နောင်တဖန် အသစ်၊ ဘဝဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်၊ တိုးပွားချင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသည်လည်း၊ တဖန်အသစ်၊ ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ဒီတိဖြင့်နှစ်သက်တတ်သော၊ နန္ဒီရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘနှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံ ဘုံဘဝသို့၊ ရှေ့ရှုနှစ်သက်တတ်သောအလေ့သဘောရှိ၏။ ထိုတပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာ နူသယသည်လည်း၊ ထိုသူ့အားတိုးပွားခဲ့၏။

ထိသောဓဏ၊ ကိုယ်ကလည်းကြည်၊ အတွေ့ကလည်းထင်၊ ကာယ ဝိညာဏ်ကလည်းထိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ငါး ပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ကိုယ်ကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင် သည်ရှိသော်၊ ကိုယ်၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ အတွေ့ကိုဟုတ် သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ အတွေ့၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာ နူသယ။ ထိချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ထိချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ တွေ့ချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိ မမြင်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ချင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ခံစားချင်း ကို ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ခံစားချင်း၌တပ်မက်ရာ ကျ၊ တဏှာနူသယ။ ဤသို့ တပ်မက်သော အလေ့သဘောရှိသည် ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝေသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတဖန်နှင့်ယှဉ်သော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ်မက်နှစ်သက်ဘွယ်ဟုရှုသော အလေ့ သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသောထိုသူ့အား၊ ဥပါဒါန်တရား ၄-ပါးတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်နောင်တဖန်အသစ်၊ ဘဝ ဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်၊ တိုးပွားချင်းသို့ရောက်ကြကုန်၏။ တပ်မက်ရာကျ၊

တဏှာနူသယသညလည်း၊ တဖန်အသစ်၊ ဘဝကိုဖြစ်စေတတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ဝီတိဖြင့်နှစ်သက်တတ်သော၊ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် လောဘနှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံဘုံဘဝသို့၊ ရှေ့ရှုနှစ်သက်တတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ထိုတပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသညလည်း၊ ထိုသူ့အားတိုးပွားခဲ့၏။

သိသောဓဏ။ မနေ့ကလည်းကြည်၊ သဘောကလည်းထင်၊ မနေ့ ဝိညာဏ်ကလည်းသိ၊ ဖဿကလည်းတွေ့၊ ဝေဒနာကလည်းခံစား၊ ငါး ပါးစုံပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ မနေ့ကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင် သည်ရှိသော်၊ မနေ့၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ သဘောကို ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ သဘော၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ သိချင်းကိုဟုတ်သောအတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ သိချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ တွေ့ချင်းကို ဟုတ်သော အတိုင်း၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ တွေ့ချင်း၌တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာ နူသယ။ ခံစားချင်းကို ဟုတ်သောအတိုင်းမသိမမြင်သည်ရှိသော်၊ ခံစား ချင်း၌ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ။ ဤသို့ တပ်မက်သောအလေ့ သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝေသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝ တဖန်နှင့် ယှဉ်သော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ တပ်မက် နှစ်သက် ဘွယ်ဟု၊ ရှုသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေသော ထိုသူ့အား၊ ဥပါဒါန်တရား ၄-ပါးတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ သည်၊ နောင်တဖန်အသစ်၊ ဘဝဖြစ်သောအလိုအားဖြင့်၊ တိုးပွားချင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယသညလည်း၊ တဖန် အသစ်၊ ဘဝကိုဖြစ်စေတတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ဝီတိဖြင့်နှစ်သက် တတ်သော၊ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘနှင့် တကွဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံ ဘုံဘဝသို့၊ ရှေ့ရှုနှစ်သက်တတ်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ ထိုတပ်မက် ရာကျ၊ တဏှာနူသယသညလည်း၊ ထိုသူ့အား တိုးပွားခဲ့၏။ ။ဤသို့ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ၊ တဖန်အသစ်၊ ဖြစ်စေသော ထိုဘဝ သည်လည်း၊ ကာလအားဖြင့် ၃-ပါး။ တောင်းတသော ကာလလည်း တပါး။ အားထုတ်သောကာလလည်းတပါး။ ရသောကာလလည်းတပါး။ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ တပ်မက်ရာကျ၊ တဏှာနူသယ၊ အသစ်အသစ်ကျ သော ခဏသည်ကား၊ တောင်းတသောကာလမည်၏။ တစုံတခု၊ ကံပြု

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သော ခဏခဏသည်ကား၊ အားထုတ်သောကာလမည်၏။ ပဋိသန္ဓေ
 နေသော ခဏခဏသည်ကား၊ ရသောကာလမည်၏။ ဤသို့ ပဋိသန္ဓေ
 နေသော ခဏခဏ၊ ရသောကာလ၊ ထိုဘဝသည်လည်း၊ ယောနိအား
 ဖြင့် ၄-ပါး။ အဏ္ဏဇယောနိလည်းတပါး။ ဇလာဗုဇ ယောနိလည်း
 တပါး။ သံသေဒဇယောနိလည်းတပါး။ ဩပပါတိက ယောနိလည်း
 တပါး။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ အဉ္စ ပဋိသန္ဓေနေသော၊ သတ္တဝါမျိုးသည်
 ကား၊ အဏ္ဏဇယောနိမည်၏။ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါမျိုး
 သည်ကား၊ ဇလာဗုဇယောနိမည်၏။ အညှိ၌ ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါ
 မျိုးသည်ကား၊ သံသေဒဇ ယောနိမည်၏။ ၁၅-နှစ် အသွင်အပြင်၊
 ကိုယ်ထင်ဖြစ်သော သတ္တဝါမျိုးသည်ကား၊ ဩပပါတိက ယောနိမည်
 ၏။ ဤ ၄-ပါးသော ယောနိကို၊ ပဋိသန္ဓေကစုတိကျအောင်၊ ရှုက်ဆောင်
 ခွင့်သင့်၊ ဖင့်မနှေးလည်း၊ နည်းပေးသွန်သင်၊ အမည်တင်၍၊ စီရင်တတ်
 သော၊ ထိုနန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် လောဘသည်လည်း၊ စီရင်ချင်းငှါ၊
 ယောနိသို့သာ ကပ်ရောက်လာ၏။ ထိုနန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၏၊
 ယောနိသို့ကပ်ချင်းလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သော၊ မင်းမှဖြစ်သော
 ဘေး၊ ခိုးသူမှ ဖြစ်သောဘေး အစရှိကုန်သော၊ ၂၅-ပါးသောဘေး။
 ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ချင်း၊ ခြေလက်ကိုဖြတ်ချင်းအစရှိကုန်သော၊ ၃၂-ပါး
 သောကံ ကြမ္မာတို့သည်လည်း၊ အစေခံချင်းငှါ၊ ယောနိသို့သာ၊ လာကြ
 ကုန်၏။ ဤသို့ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘ၏၊ ယောနိသို့ ကပ်ရောက်ချင်း
 ကြောင့်၊ သူသတ်ယောက်ျားနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကိုသိအပ်၏။ ဤသို့
 ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ မပြတ်ရှုသော၊ ဘင်္ဂဉာဏ် အလိုအားဖြင့်၊
 ပျက်သော သဘော-ဘေးဟု ရှုချင်းကြောင့်၊ ဘေးထင်သော၊ ထိုယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နန္ဒိရာဂ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်လောဘသည်၊ ၆-ယောက်မြောက်
 သော၊ အတွင်းသူလျှို သူသတ်ယောက်ျားကဲ့သို့၊ အပြစ်ကြီးအထု
 အထယ်၊ အစုသဘွယ်ဖြစ်၍ထင်၏။

ဆိတ်သောရွာမည်သည်ကား၊ စက္ခာယတန၊ သောတာယတန၊
 ဗာနာယတန၊ ဇိတ္တိယတန၊ ကာယာယတန၊ မနာယတန၊ အဇ္ဈတ္တိကာ
 ယတန ၆-ပါးတို့၏အမည်တည်း။ ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊

စက္ခာယတနကို မျက်စိဟု၊ အကယ်၍ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ-ငါ့
 ဥစ္စာအလျှင်း၊ ကင်းသောမျက်စိသာလျှင်ထင်၏။ ငါ- ငါ့ဥစ္စာမပြီး၊ အချည်း

နှိုး သောမျက်စိသာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆို၊ မသိုမသိပ်၊ ဆိတ်သော မျက်စိသာလျှင်ထင်၏။

သောတာယတနကို နားဟု၊ အကယ်၍ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ-ငါ့ ဥစ္စာအလျှင်း၊ ကင်းသော နားသာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမပြီး၊ အချည်းနှီး သောနားသာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆို၊ မသိုမသိပ်၊ ဆိတ်သော နားသာ လျှင် ထင်၏။

ဃာနာယတနကို နှာဟု၊ အကယ်၍ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ အလျှင်း၊ ကင်းသော နှာသာလျှင်ထင်၏။ ငါ- ငါ့ဥစ္စာမပြီး၊ အချည်းနှီး သောနှာသာလျှင် ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆို၊ မသိုမသိပ်၊ ဆိတ်သောနှာသာ လျှင် ထင်၏။

ဇိဝှါယတနကို လျှာဟု၊ အကယ်၍ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ-ငါ့ ဥစ္စာအလျှင်း၊ ကင်းသောလျှာသာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမပြီး၊ အချည်းနှီး သော လျှာသာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆို၊ မသိုမသိပ်၊ ဆိတ်သောလျှာ သာလျှင်ထင်၏။

ကာယာယတနကို ကိုယ်ဟု၊ အကယ်၍ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ-ငါ့ ဥစ္စာအလျှင်း၊ ကင်းသော ကိုယ်သာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မပြီး၊ အချည်းနှီးသော ကိုယ်သာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ ဥစ္စာဆို၊ မသိုမသိပ် ဆိတ်သောကိုယ်သာလျှင်ထင်၏။

မနာယတနကို စိတ်ဟု၊ အကယ်၍ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ-ငါ့ ဥစ္စာအလျှင်း၊ ကင်းသောစိတ်သာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမပြီး အချည်း နှီးသောစိတ်သာလျှင်ထင်၏။ ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆို၊ မသိုမသိပ်၊ ဆိတ်သောစိတ် သာလျှင်ထင်၏။

ဤသို့ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ မပြတ်ရှုသော၊ ဘင်္ဂဉာဏ်အလိုအားဖြင့် ပျက်သောသဘော-ဘေးဟုရှုချင်းကြောင့်၊ ဘေးထင်သောထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆-ပါးတို့သည်၊ ဆိတ်သောရှာကဲ့သို့၊ အပြစ်ကြီးအထု အထယ်၊ အစုသဘွယ်ဖြစ်၍ထင်ကြကုန်၏။

ခြောက်ယောက်သော ခိုးသူယောက်ျားမည်သည်ကား၊ ရူပါယတန၊ သဒ္ဓါယတန၊ ဂန္ဓာယတန၊ ရသယတန၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန၊ ဓမ္မာယ တန။ ဗာဟိရာယတန ၆-ပါးတို့၏အမည်တည်း။ ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မျက်စိသည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအဆင်း၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သော အဆင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကုသိုလ်ထုပ်၊ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၏။ အားထုတ်သောသူ၊ လူကိုလည်းသတ်၏။

နားသည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအသံ၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သောအသံ တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကုသိုလ်ထုပ်၊ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၏။ အားထုတ် သောသူ၊ လူကိုလည်းသတ်၏။

နှာသည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအနံ့၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သော အနံ့တို့ ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကုသိုလ်ထုပ်၊ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၏။ အားထုတ် သောသူ၊ လူကိုလည်းသတ်၏။

လျှာသည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရသာ၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သောအ ရသာတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကုသိုလ်ထုပ်၊ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၏။ အားထုတ်သောသူ၊ လူကိုလည်းသတ်၏။

ကိုယ်သည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအတွေ့၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သောအ တွေ့တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကုသိုလ်ထုပ်၊ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၏။ အား ထုတ်သောသူ၊ လူကိုလည်းသတ်၏။

စိတ်သည်၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောသဘော၊ မနှစ်သက်ဘွယ်သော သဘောတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကုသိုလ်ထုပ်၊ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူ၏။ အားထုတ်သောသူ၊ လူကိုလည်းသတ်၏။

ဤသို့ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊ မပြတ်ရှုသောဘက်ဉာဏ် အလိုအား ဖြင့်၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟုရှုချင်းကြောင့်၊ ဘေးထင်သော ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗာဟိရာယတန ၆-ပါးတို့သည်၊ ၆-ယောက်သောခိုး သူယောက်ျားတို့ကဲ့သို့၊ အပြစ်ကြီးအထုအထယ်၊ အစုသဘွယ် ဖြစ်၍ ထင်ကြကုန်၏။

နှောင်-ကျယ်-ချုပ်ထား၊ ခိုးသူယောက်ျားမည်သည်ကား။ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်တည်း။ ရေပင်လယ် မည်သည်ကား၊ ကာမောဃ၊ ဘဝေါဃ၊ ဒိဋ္ဌောဃ၊ အဝိဇ္ဇောဃ၊ ၄-ပါးသောဩဇာတို့၏အမည်တည်း။ မငြိမ်းမဇေး၊ ဘေးရှိသော ဤမှဘက်မည်သည်ကား၊ သက္ကာယခေါ်ဆို၊ မိမိကိုယ်၏ အမည်တည်း။ ငြိမ်း၏-ဇေး၏၊ ဘေးမရှိသော၊ ထိုမှဘက် မည်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်၏အမည်တည်း။ လူးလာပြန်ခေါက်၊ နိဗ္ဗာန်ခေါ်ဆို

ထိုမှာဘက်သို့၊ ကူးရောက်ချင်းငှါ၊ တံတားမရှိ၊ လှေမရှိ။ မရှိသည်ကိုထား၊ အကယ်၍သော်ကား၊ ယောက်ျားယောက်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩဃလေး သွယ်၊ ရေပင်လယ်ကိုကူးတက်၍၊ နိဗ္ဗာန်ခေါ်ဆို၊ ထိုမှာဘက်သို့၊ ရောက် ပါသော်ကား။ ဘဝ ၃-ပါး၊ ယောနိ ၄-ပါး၊ ဂတိ ၅-ပါး၊ ဋီတိ ၇-ပါး၊ သတ္တာ ဝါသ ၉-ပါး၊ မဟာဘုတ် ၄-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆-ပါး၊ ဗာဟိရာယတန ၆-ပါးတို့သည်၊ သွားထည့်တဖန်၊ ပြန်ထည့် မကြွင်း၊ မရှိချင်းသက်သက်၊ ပျောက်ပျက်ချင်းတို့သို့၊ ရောက်ခွင့်သင့်ကြ ကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ သက္ကာယခေါ်ဆို၊ မိမိကိုယ် ဤမှာဘက်မှာ၊ ဩဃ လေးသွယ်၊ ရေပင်လယ်ကိုကူးတက်၍၊ နိဗ္ဗာန်ခေါ်ဆို၊ ထိုမှာဘက်သို့ ရောက်သော်ကားမရောက်သေး။ မရောက်သေးသော်လည်း၊ မတွေး၊ မခေါ်၊ မမျှော်၊ မဆ၊ ဒိဋ္ဌဇကန်၊ ဘေးရှိ၏၊ ဘေးမရှိဟု၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဉာဏ်၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားအမှန်ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပုံကား။ ဘဝ ၃-ပါး၊ ယောနိ ၄-ပါး၊ ဂတိ ၅-ပါး၊ ဋီတိ ၇-ပါး၊ သတ္တာဝါသ ၉-ပါး၊ မဟာ ဘုတ် ၄-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆-ပါး၊ ဗာဟိရာယတန ၆-ပါး၊ ရှိသောအလိုအားဖြင့်၊ သက္ကာယခေါ်ဆို၊ မိမိကိုယ်ဤမှာဘက်၌ မငြိမ်းမဇေး၊ ဘေးရှိ၏။ ဘဝ ၃-ပါး၊ ယောနိ ၄-ပါး၊ ဂတိ ၅-ပါး၊ ဋီတိ ၇-ပါး၊ သတ္တာဝါသ ၉-ပါး၊ မဟာဘုတ် ၄-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ အဇ္ဈတ္တိ ကာယတန ၆-ပါး၊ ဗာဟိရာယတန ၆-ပါး၊ မရှိသောအလိုအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ခေါ်ဆို၊ ထိုမှာဘက်၌၊ ငြိမ်း၏-ဇေး၏၊ ဘေးမရှိဟု၊ မတွေး၊ မခေါ်၊ မမျှော်၊ မဆ၊ ဒိဋ္ဌဇကန်၊ ဘေးရှိ၏၊ ဘေးမရှိဟု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဉာဏ်၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အမှန်ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌဇကန်၊ ဘေးရှိ၏၊ ဘေးမရှိဟု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဉာဏ်သည်၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အမှန်ဖြစ်သည်ရှိ သော်၊ အာဒိနဝဉာဏ်ဖြစ်သည်မည်၏။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ ဧဝာရပိသအာသိပိသာ ပိယ။
 ပဉ္စက္ခန္ဓာ ဥက္ခိတ္တာသိကဝကောပိယ။ နန္ဒီရာဂေါအန္တရဝကော
 ပိယ။ ဆအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ သုညဂါမော ပိယ။ ဆဗာဟိရာ
 ယတနာနိ ဂါမဗာတကစောရာ ပိယ။ နိရဿာဒါ၊ နိရသာ၊
 မဟာအာဒိနဝရာသိဘူတာ ဟုတွာ ဥပဒဟန္တိ။ ဇေမေဝါယံ
 ယောဂါဝစရော ဘင်္ဂါနုပဿနာဝသေန သဗ္ဗ သင်္ခါရေသု
 ဘယတော ဥပဋ္ဌိတေသု သမန္တတော နိရသံ၊ နိရဿာဒံ၊

အာဒိနဝ မေဝ ပဿတိ။ တဿေဝံ ပဿတော အာဒိနဝညဏံ
နာမ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ယံ သန္ဓာယ ဣဒံ ဝုတ္တံ။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ လေးပါးသော မဟာ ဘုတ်တို့သည်။
ဇောရဝိသ အာသိဝိသာ ဝိယ၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသောမြေ၊ လျှင်
သော အဆိပ် ရှိသောမြေ ၄-ကောင် တို့ကဲ့သို့။ နိရဿာဒါ၊ သာယာ
ဘွယ် ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရဿာ၊ အရသာ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။
မဟာ အာဒိနဝရာသိဘူတာ၊ အပြစ်ကြီးအထုအထယ်၊ အစုသဘွယ်
တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဒဟန္တိ၊ ထင်ကြကုန်၏။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊
ငါးပါးသော ခန္ဓာ တို့သည်။ ဥက္ခိတ္တာသိကဝကော ဝိယ၊ သူသတ်
ယောက်ျား ၅-ယောက်တို့ကဲ့သို့။ နိရဿာဒါ၊ သာယာဘွယ် ကင်း
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရဿာ၊ အရသာကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာအာဒိနဝ
ရာသိဘူတာ၊ အပြစ်ကြီးအထုအထယ်၊ အစုသဘွယ်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍။ ဥပဒဟန္တိ၊ ထင်ကြကုန်၏။ နန္ဒိရာဂေါ၊ နန္ဒိရာဂ-ပရိယုဋ္ဌာန်
လောဘသည်။ အန္တရဝဓကောဝိယ၊ အတွင်းသူလျှိုသူသတ်ယောက်ျား
ကဲ့သို့။ နိရဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ် ကင်းသည် ဖြစ်၍။ နိရသော၊
အရသာကင်းသည် ဖြစ်၍။ မဟာအာဒိနဝ ရာသိဘူတော၊ အပြစ်ကြီး
အထုအထယ်၊ အစုသဘွယ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။
ဆအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆-ပါးတို့သည်။ သုည
ဂါမောဝိယ၊ ဆိတ်သောရွာကဲ့သို့။ နိရဿာဒါ၊ သာယာဘွယ်ကင်း
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရဿာ၊ အရသာကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာအာဒိန
ဝရာသိဘူတာ၊ အပြစ်ကြီးအထုအထယ်၊ အစုသဘွယ်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊
ဖြစ်၍။ ဥပဒဟန္တိ၊ ထင်ကြကုန်၏။ ဆဗာဟိရာယတနာနိ၊ ဗာဟိရာ
ယတန ၆-ပါးတို့သည်။ ဂါမဗာတကစောရာဝိယ၊ ၆-ယောက်သော
ခိုးသူယောက်ျားတို့ကဲ့သို့။ နိရဿာဒါ၊ သာယာဘွယ်ကင်းကုန်သည်ဖြစ်
၍။ နိရဿာ၊ အရသာကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာအာဒိနဝရာသိဘူတာ၊
အပြစ်ကြီး အထုအထယ်၊ အစုသဘွယ်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဒ
ဟန္တိ၊ ထင်ကြကုန်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ အယံယောဂါဝစရော၊
ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘင်္ဂါနုပဿနာဝသေန၊ ပျက်သဟု-ပျက်သဟု၊
မပြတ်ရှုသော ဘင်္ဂဉာဏ်အလိုအားဖြင့်။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောသင်္ခါရတို့သည်။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဋ္ဌိတေသု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ နိရသံ၊ အရသာကင်းသော။ နိရသာဒံ၊ သာယာတွယ်ကင်းသော။ အာဒိနဝမေဝ၊ အပြစ်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာဒိနဝဉာဏံနာမ၊ အာဒိနဝဉာဏ်အမည်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံအာဒိနဝဉာဏံ၊ အကြင် အာဒိနဝဉာဏ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပဉ္စဒသဝိမံ၊ ၁၅-ပါးအပြားရှိသော။ ဒွါဒသဝါရပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ၁၂-ပါးသော ဝါရတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော။ တသေဝအာဒိနဝဉာဏဿ၊ ထိုအာဒိနဝဉာဏ်၏သာလျှင်။ ဣဒံပဒဘာဇနံ၊ ဤပဒဘာဇနီကို။ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထံဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း။

ကထံ၊ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ ဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ ပဝတ္တံ ဘယန္တိ။ နိမိတ္တံ ဘယန္တိ။ အာယူဟာနာ ဘယန္တိ။ ပဋိသန္တိ ဘယန္တိ။ ဂတိ ဘယန္တိ။ နိဗ္ဗတ္တိ ဘယန္တိ။ ဥပပတ္တိ ဘယန္တိ။ ဇာတိ ဘယန္တိ။ ဇရာ ဘယန္တိ။ ဗျာဓိ ဘယန္တိ။ မရဏံ ဘယန္တိ။ သောကော ဘယန္တိ။ ပရိဒေဝေါ ဘယန္တိ။ ဥပါယာသော ဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနုပ္ပါဒေါ ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ အပ္ပဝတ္တံ။ ပ။ အနုပါယာသော ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ ဘယံ၊ အနုပ္ပါဒေါ ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ပဝတ္တံ။ ပ။ ဥပါယာသော ဘယံ၊ အနုပါယာသော ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ ပဝတ္တံ။ ပ။ ဥပါယာသော ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနုပ္ပါဒေါ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ အပ္ပဝတ္တံ။ ပ။ အနုပါယာသော သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ ဒုက္ခံ၊ အနုပ္ပါဒေါ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ပဝတ္တံ။ ပ။ ဥပါယာသော ဒုက္ခံ၊ အနုပါယာသော သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ သာမိသန္တိ ဘယ တုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ ပဝတ္တံ။ ပ။ ဥပါယာသော သာမိသန္တိ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနုပ္ပါဒေါ နိရုမိ
 သန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ အပ္ပဝတ္တံ။ပ။ အနုပါယာသော နိရု
 မိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ သာမိသံ၊ အနုပ္ပါဒေါ နိရုမိ
 သန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ပဝတ္တံ။ပ။ ဥပါယာသော သာမိသံ၊
 အနုပါယာသော နိရုမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ ဥပ္ပါဒေါ သင်္ခါ
 ရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ပဝတ္တံ။ပ။
 ဥပါယာသော သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
 ဉာဏံ။ အနုပ္ပါဒေါ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ အပ္ပဝတ္တံ။ ပ။
 အနုပါယာသော နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ဥပ္ပါဒေါ သင်္ခါရာ
 အနုပ္ပါဒေါ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။ပဝတ္တံ။ပ။ ဥပါယာသော
 သင်္ခါရာ၊ အနုပါယာသော နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပ္ပါဒဉ္စ ပဝတ္တဉ္စ၊ နိမိတ္တံ ဒုက္ခန္တိ ပဿတိ။
 အာယူဟာနာ ပဋိသန္တိ၊ ဉာဏံ အာဒိနဝေ ဣဒံ။ ။

အနုပ္ပါဒံ အပ္ပဝတ္တံ၊ အနိမိတ္တံ သုခန္တိ စ။
 အနာယူဟာနာ အပ္ပဋိသန္တိ၊ ဉာဏံ သန္တိပဒေ ဣဒံ။ ။

ဣဒံ အာဒိနဝေ ဉာဏံ၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု ဇာယတိ။
 ပဉ္စဋ္ဌာနေ သန္တိပဒေ၊ ဒသဉာဏေ ပဇာနာတိ။
 ဝိန္နံ ဉာဏာနံ ကုသလတာ၊ နာနာ ဝိဋ္ဌိသု န ကမ္မတိဘိ။ ။

တံ ဉာတဋ္ဌေန ဉာဏံ၊ ပဇာနနဋ္ဌေန ပညာ၊ တေန ဝုစ္စတိဘယ
 တုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏန္တိ၊ ကထံ၊ ဘယတုပဋ္ဌာနေ
 ပညာ။ပ။ အာဒိနဝေ ဉာဏံ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အာဒိနဝဉာဏံသညံ ကား ၂-ပါး။ ၂-ပါးဟူသော်ကား၊ အာဒိ
 နဝဉာဏံလည်းတပါး။ သန္တိပဒဉာဏံလည်းတပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊
 ဘေးရှိ၏ ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏံမည်၏။ ဘေးမရှိဟု
 ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏံမည်၏။ သန္တိပဒဉာဏံ၏ ဝတ္ထု၊
 ကား ၁၅-ပါး၊ ၁၅-ပါးဟူသော်ကား။ အနုပ္ပါဒ- အပ္ပဝတ္တ- အနိမိတ္တ-
 အနာယူဟာန- အပ္ပဋိသန္တိ- အဂတိ- အနိဗ္ဗတ္တိ- အနုပပတ္တိ- အဇာတိ-

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အဇရာ-အဗျာဓိ- အမတ- အသောက- အပရိဒေဝ- အနုပါယာသ။ ဤသို့ သန္တိပဒညဏ်၏ ဝတ္ထုကား ၁၅-ပါး။ နိဗ္ဗာန်ဘေးမရှိ။ အာဒိနဝညဏ် ၏ ဝတ္ထုကား ၁၅-ပါး။ ၁၅-ပါးဟူသော်ကား၊ ဥပ္ပါဒ-ပဝတ္တ-နိမိတ္တ- အာယူဟန- ပဋိသန္ဓိ-ဂတိ-နိဗ္ဗတ္တိ-ဥပပတ္တိ-ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ-မရဏ- သောက-ပရိဒေဝ-ဥပါယာသ။ ဤသို့ အာဒိနဝညဏ်၏ဝတ္ထုကား ၁၅-ပါး။ သံသရာဘေးရှိ၏။ ဘေးရှိသော သံသရာကား၊ ဘဝစက်။

ဘဝစက်ကို သိအပ်သည်ကား ၆-ပါး။ ၆-ပါးဟူသော်ကား၊ ပဘဝ အားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။ ကိစ္စအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်း တပါး၊ ဝါရဏအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။ ဥပမာအားဖြင့် သိအပ် သည်လည်းတပါး၊ ဂန္တိရအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။ နယ အားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။ ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊ နယဟူသည်ကား ၄-ပါး။ ၄-ပါးဟူသော်ကား၊ ဇေကတ္တနည်းလည်းတပါး။ နာနတ္တနည်း လည်းတပါး။ အဗျာပါရနည်းလည်းတပါး။ ဇေဝံဓမ္မတာနည်းလည်းတပါး။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ မျိုးစေ့-အညွန့်- အရွက်-အရိုး- ပင်စည်- အကိုင်း- အခက်-ရွက်နု-ရွက်ရင့်-ရွက်ရော်စသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မျိုးစေ့- သစ်ပင်၊ အစဉ်ပြတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်၏။ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ စသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးစပ်၊ အစဉ်မပြတ်သော နည်းသည်ကား၊ ဇေကတ္တနည်းမည်၏။ ဤဇေကတ္တနည်းကို၊ အမှန်ရှုသောသူသည်ကား၊ အကြောင်း၏ အကျိုး နှင့်စပ်သော အလိုအားဖြင့်၊ အကြောင်းအကျိုးစပ်၊ အစဉ်မပြတ်သည်ကို၊ မပြတ်ဟုရှုချင်းကြောင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကိုပယ်၏။ အမှားရှုသောသူသည် ကား၊ အကြောင်း၏ အကျိုးနှင့် စပ်သော အလိုအားဖြင့်၊ အကြောင်း အကျိုးစပ်၊ အစဉ်မပြတ်သည်ကို၊ ထိုဝိညာဏ်တခုတည်းသည်သာလျှင်၊ တဘဝမှ တဘဝသို့၊ ပြေးသွားသောနည်း၊ ထိုဝိညာဏ်တခုတည်းသည် သာလျှင်၊ တဘဝမှတဘဝသို့၊ ပြောင်းရွှေ့သောနည်းဖြင့်၊ တပေါင်း တည်းပြု၊ တခုတည်းသော အယူကြောင့်၊ သဿတ ဒိဋ္ဌိကို ယူ၏။ (ဇေကတ္တနည်း)။ ။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရစသည်တို့၏၊ မိမိအကြောင်း မိမိ အကျိုးအားလျော်စွာ၊ အသီးအသီး၊ သဘောလက္ခဏာကို ပိုင်းခြားသော နည်းသည်ကား၊ နာနတ္တနည်းမည်၏။ ဤနာနတ္တနည်းကို၊ အမှန်ရှုသော သူသည်ကား။ အကြောင်း အကြောင်း၊ အဟောင်း အဟောင်းထက်၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အသစ်အသစ်အကျိုးဖြစ်သဟုရှုချင်းကြောင့်၊ သဿတ ဝိဋ္ဌိကိုပယ်၏။ အမှားရှုသောသူသည်ကား၊ တခုတည်းသောသန္တာန်၌၊ ကျသောအကြောင်း အကျိုးကို၊ ရှေးဘဝကအကြောင်း၊ ယခုဘဝကအကျိုး၊ နှစ်မျိုး သန္တာန်ပြားသကဲ့သို့၊ တယောက်သောသူကားသေ၏။ တယောက်သော သူကား ဖြစ်၏။ သေသောသူကား၊ သတ္တဝါတယောက်၊ အဟောင်း ပျောက်ချင်းသို့ရောက်သောသူ၊ ဖြစ်သောသူကား၊ သတ္တဝါတယောက် အသစ် ဖြစ်ချင်းသို့ ရောက်သောသူ၊ မတူသောအယူကြောင့်၊ ဥစ္ဆေဒ ဝိဋ္ဌိကိုယူ၏။ (နာနတ္တနည်း)။ ။အဝိဇ္ဇာက၊ ငါသည် သင်္ခါရတို့ကိုဖြစ် စေအပ်ကုန်၏။ သင်္ခါရတို့က၊ ငါတို့သည်၊ ဝိညာဏ်ကို ဖြစ်စေအပ်၏။ ဤသို့ အကြောင်းက၊ အကျိုးကို၊ ပြုလိုတောင့်တ၊ မကြောင့်ကြသော နည်းသည်ကား၊ အဗျာပါရနည်းမည်၏။ ဤအဗျာပါရနည်းကို၊ အမှန် ရှုသောသူသည်ကား၊ တရားသဘောကိုပယ်ထား၍၊ ပုဂ္ဂိုလ်- သတ္တဝါ- ငါ-သူတပါး-ပြုတတ်သောသူ၊ ငါတလူမရှိဟုရှုချင်းကြောင့်၊ အတ္တဝိဋ္ဌိကို ပယ်၏။ အမှားရှုသောသူသည်ကား၊ အကြောင်းက၊ အကျိုးကို၊ ပြုလို တောင့်တ၊ မကြောင့်ကြသော်လည်း၊ တောက်သောမီးကား၊ အလေ့ အားဖြင့်၊ အထက်သို့သာတက်သကဲ့သို့၊ တိုက်သောလေကား၊ အလေ့ အားဖြင့် ဘီလာသာ သွားသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ အကြောင်းကား၊ အလေ့ အားဖြင့်၊ မှားယွင်းချင်းမရှိ၊ အကျိုး၏အကြောင်းဟု၊ ကောင်းသော အသိအမြင်ကိုသာ၊ မသင်္ကာ၍၊ ဘာသာရိုးရိုး၊ အကျိုးဖြစ်ကောင်း၊ အကြောင်းမပြုသောအယူကြောင့်၊ အကြိယဝိဋ္ဌိကို ယူ၏။ (အဗျာပါရ နည်း)။ ။အဝိဇ္ဇာ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ သင်္ခါရ အကျိုးသာဖြစ် သင့်သောနည်း။ သင်္ခါရ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဝိညာဏ်သာ အကျိုးဖြစ်သင့်သောနည်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့်၊ မိမိအကြောင်းအားလျော် စွာ၊ မိမိအကျိုးသာ ဖြစ်သင့်သော နည်းသည်ကား၊ ဧဝံဓမ္မတာနည်း မည်၏။ ဤဧဝံဓမ္မတာနည်းကို၊ အမှန်ရှုသော သူသည်ကား၊ နှိုရည် အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ နှိုခမ်းသာအကျိုးဖြစ်သကဲ့သို့၊ နှမ်းအကြောင်း အားလျော်စွာ၊ ဆီသာအကျိုးဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ မိမိအကြောင်း အားလျော်စွာ၊ မိမိအကျိုးသာ ဖြစ်သဟုရှုချင်းကြောင့် အဟောတုကဝိဋ္ဌိ ကိုလည်းပယ်၏။ အကြိယဝိဋ္ဌိကိုလည်းပယ်၏။ အမှားရှုသောသူသည် ကား။ မိမိအကြောင်းအားလျော်စွာ၊ မိမိအကျိုးသာဖြစ်သင့်သော၊

ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သဘောကိုမယူမူ၍၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ တစုံတခုသော အကျိုးမဖြစ်၊ ဖြစ်သင့်သော သဘောမှ၊ ဖြစ်သော သဘော၊ မြဲသော အယူ ကြောင့်၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိကိုလည်းယူ၏။ နိယတဝါဒကိုလည်းယူ၏။ (ဝေဓမ္မတာနည်း)။ ။ ဤသို့ နယအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။

ဂန္ထီရဟူသည်ကား ၄-ပါး။ ၄-ပါးဟူသော်ကား၊ အတ္တဂန္ထီရ လည်း ၁-ပါး။ ဓမ္မဂန္ထီရလည်း တပါး။ ဒေသနာဂန္ထီရလည်း တပါး။ ပဋိဝေဓဂန္ထီရလည်းတပါး။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ ဇာတိကြောင့်ဖြစ်သော ဇရာမရဏ၊ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခွင့်ရသော ခဏ၊ ဘဝကိုအား ထုတ်သော ကာလမှစ၍၊ ဇရာမရဏ ဖြစ်ရာဌာန ကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏ အဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိ အကျိုးအားလျော်စွာ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ-အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော-ဇရာမရ ဏအကျိုးသဘော၊ ဇာတိကြောင့်ဖြစ်သော ဇရာမရဏအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

(ဇရာမရဏဿ ဇာတိပစ္စယသမ္ဘုတသမုဒါဂတဇ္ဇော ဂန္ထီရော။ အစရှိသော အတ္ထ ဂန္ထီရကို၊ ဥပ္ပန္နတိက-ဥပ္ပန္နပုဒ်-အနုပ္ပန္နပုဒ်-ဥပါဒိပုဒ်-အရ ယုတ္တိရှိ မရှိ၊ ညှိနိုင်သော် မှ၊ အသိပေါ်ကြမည်။ ဇာတိပစ္စယာ၊ သမ္ဘုတံဟုတွာ၊ သဟိတဿ အတ္တနော ပစ္စ ယာနုရူပဿ ဥဒ္ဓံဥဒ္ဓံ အာဂတဘာဝေါအတ္ထော။ ။ သမ္ဘုတဇ္ဇောစ၊ သမုဒါဂတဇ္ဇော စ၊ ဇီကာဝါကျ၊ ပြသည်ကိုရှု။)

ဘဝကြောင့်ဖြစ်သော ဇာတိ။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုး အကြောင်း၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခွင့်ရသော ခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ် သော ကာလမှစ၍၊ ဇာတိဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြား သော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင်ဖြစ် သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိ အကြောင်းမှ-အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့် ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော-ဇာတိအကျိုးသဘော၊ ဘဝကြောင့်ဖြစ်သော ဇာတိအကျိုးသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်သော ဘဝ။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုး အကြောင်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခွင့်ရသော ခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သော

ကာလမှစ၍၊ တပဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအား လျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ-အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော ဘဝအကျိုးသဘော။ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်သော ဘဝအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော ဥပါဒါန်။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခွင့်ရသော ခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သောကာလမှစ၍၊ ဥပါဒါန်ဖြစ်ရာ ဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ-အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ ဥပါဒါန်အကျိုးသဘော၊ တဏှာကြောင့်ဖြစ်သောဥပါဒါန်အကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

ဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော တဏှာ။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခွင့်ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သောကာလမှစ၍၊ တဏှာဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ-အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ တဏှာအကျိုးသဘော။ ဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သောတဏှာအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာ။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခွင့်ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သောကာလမှစ၍၊ ဝေဒနာဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝ အသင်္ချေ ခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏ အဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ၊ အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်

ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ ဝေဒနာအကျိုးသဘော။ ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။

သဠာယတနကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿ။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခွင့်ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သောကာလမှစ၍၊ ဖဿဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ၊ အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ ဖဿအကျိုးသဘော။ သဠာယတနကြောင့်ဖြစ်သော ဖဿအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

နာမ်ရုပ်ကြောင့်ဖြစ်သော သဠာယတန။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခွင့်ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သောကာလမှစ၍၊ သဠာယတန ဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏ အဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ၊ အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ သဠာယတနအကျိုးသဘော။ နာမ်ရုပ်ကြောင့်ဖြစ်သော သဠာယတနအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခွင့် ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သောကာလမှစ၍၊ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ၊ အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ နာမ်ရုပ်အကျိုးသဘော။ ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်အကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။

သင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သောဝိညာဏ်။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခွင့်ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအား

ထုတ်သော ကာလမှစ၍၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်ရာ ဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော-ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ ဝိညာဏ်အကျိုးသဘော။ သင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်အကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။

အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရ။ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-မျိုး၊ အကျိုးအကြောင်း၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခွင့်ရသောခဏ၊ ဘဝကိုအားထုတ်သော ကာလမှစ၍၊ သင်္ခါရဖြစ်ရာဌာနကျအောင်၊ ဘဝအသင်္ချေခြားသော်လည်း၊ ဥပ္ပန္နက-ခဏအဆက်ဆက်၊ တပေါင်းတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ မိမိအကြောင်း၊ မိမိအကျိုးအားလျော်စွာ၊ အနုပ္ပန္နက-မိမိအကြောင်းမှ၊ အထက်အထက်၊ တက်တက်လာသော၊ ဥပါဒိက-အဆင့်ဆင့်၊ ဖြစ်ခွင့်လာသော၊ သင်္ခါရအကျိုးသဘော။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရအကျိုးသဘော။ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ (အတ္ထဂန္ထီရ)။

ကုသိုလ်ဇော၊ အကုသိုလ်ဇော၊ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ သင်္ခါရ၏ အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသော အဝိဇ္ဇာ၏၊ သင်္ခါရအား ကျေးဇူးပြုသော၊ အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ မြင်သောခဏ-ကြားသောခဏ-နံသောခဏ-စားသောခဏ-ထိသောခဏ-သိသောခဏ၊ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသော သင်္ခါရ၏၊ ဝိညာဏ်အားကျေးဇူးပြုသော၊ အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ ညွတ်သောခဏ-ဘောက်ပြန်သောခဏ-နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသော၊ ဝိညာဏ်၏ နာမ်ရုပ်အား ကျေးဇူးပြုသော၊ အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ မျက်စိကြည်သောခဏ-နားကြည်သောခဏ-နှာကြည်သောခဏ-လျှာကြည်သောခဏ-ကိုယ်ကြည်သောခဏ-မနောကြည်သောခဏ၊ သဗ္ဗာယတန၏ အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသော၊

၃၇၀ ဝိပဿနာဥာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နာမ်ရုပ်၏။ သဗ္ဗာယတနအား ကျေးဇူးပြုသော၊ အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။မျက်စိဖြင့် မြင်ချင်း၏။ အဆင်းနှင့်တွေ့သောခဏ-နားဖြင့်ကြားချင်း၏။ အသံနှင့် တွေ့သောခဏ-နှာဖြင့်နံချင်း၏။ အနံ့နှင့်တွေ့သောခဏ-လျှာဖြင့် စားချင်း၏။ အရသာနှင့်တွေ့သောခဏ-ကိုယ်ဖြင့် ထိချင်း၏။ အတွေ့နှင့် တွေ့သောခဏ-မနောဖြင့်သိချင်း၏။ သဘောနှင့် တွေ့သောခဏ၊ ဖဿ၏အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသော သဗ္ဗာယတန၏။ ဖဿအား ကျေးဇူးပြုသော၊ အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ချမ်းသာသောခဏ၊ ဆင်းရဲသောခဏ-ချမ်းသာဆင်းရဲ မဟုတ်သောခဏ၊ ဝေဒနာ၏အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသောဖဿ၏။ ဝေဒနာအား ကျေးဇူးပြုသော အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။တပ်မက်သောခဏခဏ၊ တဏှာ၏အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့်ကျကျလာသောဝေဒနာ၏။ တဏှာအားကျေးဇူးပြုသော အကြောင်း ပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။ ။စွဲလမ်းသောခဏခဏ၊ ဥပါဒါန်၏အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့်ကျကျလာသောတဏှာ၏။ ဥပါဒါန်အား ကျေးဇူးပြုသော အကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ကုသိုလ်ဇော၊ အကုသိုလ်ဇော၊ စေတနာဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ဘဝ၏အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသောဥပါဒါန်၏။ ဘဝအားကျေးဇူးပြုသောအကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။အကြောင်း ဆယ်မျိုး၊ အကျိုးဆယ်ပါး၊ တပါးပါးသဘော၊ ဖြစ်သောခဏခဏ၊ ဇာတိ၏အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့် ကျကျလာသောဘဝ၏။ ဇာတိအား ကျေးဇူးပြုသော အကြောင်း ပစ္စည်းသဘော အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။အကြောင်းဆယ်မျိုး၊ အကျိုးဆယ်ပါး၊ တပါးပါးသဘော၊ တည်သောခဏ-ပျက်သောခဏ၊ ဇရာမရဏ၏ အကြောင်းသတ္တိ၊ အခိုက်အတန့်ကျကျလာသော ဇာတိ၏။ ဇရာမရဏအား ကျေးဇူးပြုသောအကြောင်းပစ္စည်းသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ (ဓမ္မဂန္ထီရ)။

ပဒိုပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဘဝစက်ရဟတ်၊ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်ကို၊ အချိုသောသုတ်၌၊ အနုလောမ
 အားဖြင့်ဟော၏။ အချိုသောသုတ်၌၊ ပဒိုလောမအားဖြင့်ဟော၏။ အချို
 သောသုတ်၌၊ အနုလောမ—ပဒိုလောမအားဖြင့် ဟော၏။ အချိုသော
 သုတ်၌၊ အလည်မှစ၍၊ အနုလောမအားဖြင့်လည်းဟော၏။ ပဒိုလောမ
 အားဖြင့်လည်းဟော၏။ အချိုသောသုတ်၌၊ အစပ် ၃-ပါး၊ အလွှား ၄-ခု၊
 ပြု၍ဟော၏။ အချိုသောသုတ်၌၊ အစပ် ၂-ပါး၊ အလွှား ၃-ခု၊ ပြု၍
 ဟော၏။ အချိုသောသုတ်၌၊ အစပ်တပါး၊ အလွှား ၂-ခု၊ ပြု၍ဟော၏။
 ဤသို့ဟောအပ်၊ ဘဝစက်ရဟတ်၊ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်၌၊ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်
 တော်မှတစ်ပါး၊ အသီးအခြား၊ သူတစ်ပါးတို့၏ဉာဏ်သည်၊ ထောက်တည်
 ရာကိုမရ၊ ဝေနေယျတို့၏အသိဉာဏ်အားလျော်သော၊ ထိုထိုအကြောင်း
 ဖြင့်၊ ဝေနေယျတို့၏၊ အသိဉာဏ်အား လျော်သော၊ ထိုထိုအကျိုးကို၊
 ဟောတော်မူချင်းကြောင့်၊ ဘဝစက်ရဟတ်၊ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်၏၊ ပြောဟော
 သော ဒေသနာ၊ ဝေဝနာသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်
 နက်၏။ **။(ဒေသနာဝိသုဒ္ဓိ)။**

အဝိဇ္ဇာ၏၊ မသိသောသဘော၊ မမြင်သောသဘော၊ သစ္စာကိုမထိုး
 ထွင်းသောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့်အလွန်နက်၏။ **။သင်္ခါရ**
၏၊ ပြုပြင်စီရင်သော သဘော၊ အားထုတ်သောသဘော၊ ရာဂနှင့်တကွ
ဖြစ်သောသဘော၊ ရာဂကင်းသောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့်
အလွန်နက်၏။ **။ဝိညာဏ်၏၊ ဆိတ်သောသဘော၊ ကြောင့်ကြကင်း**
သော သဘော၊ ပြောင်းရွှေ့ချင်းကင်းသော သဘော၊ ဘဝနှစ်ရပ်၊
စပ်သောပဒိုသန္ဓေသဘော၊ ထင်စွာဖြစ်သောသဘော၊ အသိခက်သော
ကြောင့် အလွန်နက်၏။ **။နာမ်ရုပ်၏၊ တူသောဖြစ်ချင်းသဘော၊ ဝေ**
ဘန်အပ်သော သဘော၊ မဝေဘန်အပ်သော သဘော၊ ညွတ်သော
သဘော၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်
နက်၏။ **။သဗ္ဗာယတန၏၊ အစိုးရသောသဘော၊ လောကသဘော၊**
ခွါရသဘော၊ ခေတ္တသဘော၊ အာရုံရှိသောသဘော၊ အသိခက်သော
ကြောင့် အလွန်နက်၏။ **။ဖဿ၏၊ တွေ့သောသဘော၊ ခတ်သော**
သဘော၊ ပေါင်းဆုံသောသဘော၊ စည်းဝေးသောသဘော၊ အသိခက်
သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ **။ဝေဒနာ၏၊ အာရုံ၏အရသာကိုခံစား**
သောသဘော၊ ချမ်းသာသောသဘော၊ ဆင်းရဲသောသဘော၊ ချမ်းသာ

၃၈၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဆင်းရဲမဟုတ်သော သဘော၊ နိဿတ္တ-နိဇ္ဈိဝသဘော၊ ခံစားသော သဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ တဏှာ၏၊ နှစ်သက် သောသဘော၊ မျှော်ငြိမ်းဆုံးသောသဘော၊ ရေအယဉ်ကဲ့သို့ စီးသော သရိတာသဘော၊ နွယ်ကဲ့သို့ ရုပ်ပတ်သောလတာသဘော၊ မြစ်ကဲ့သို့ မျှောယူသော နဒီသဘော၊ ကျယ်ဝန်းသောတဏှာ သမုဒ္ဒရာသဘော၊ အလိုပြည့်နိုင်ခဲ့သောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ ဥပါဒါန်၏၊ မြဲမြန်စွာယူသောသဘော၊ စွဲလမ်းသောသဘော၊ မှားသော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသောသဘော၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်သော သဘော၊ လွန်နိုင်ခဲ့သောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန် နက်၏။ ။ ဘဝ၏၊ အားထုတ်သောသဘော၊ ပြုပြင်စီရင်သောသဘော၊ ၄-ပါးသောယောနိ၊ ၅-ပါးသောဂတိ၊ ၇-ပါးသောဋ္ဌိတိ၊ ၉-ပါးသော သတ္တာဝါသတို့၌၊ ပစ်ချသောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန် နက်၏။ ။ ဇာတိ၏၊ အစဖြစ်သောသဘော၊ အစဉ်ဖြစ်သောသဘော၊ သက်ဝင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သော သဘော၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သောသဘော၊ ထင်စွာဖြစ်သောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန်နက်၏။ ။ ဇရာမရဏ၏၊ ကုန်သောသဘော၊ ကင်းသောသဘော၊ ပျက်သော သဘော၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော၊ အသိခက်သောကြောင့် အလွန် နက်၏။ (ပဋိဝေဓဂန္တီရ)။

(ဤသို့ဂန္တီရအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။)

ဥပမာဟူသည်ကား ၁၂-ပါး။ ထို ၁၂-ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာသည်ကား၊ သဘာဝ လက္ခဏာ-သာမညလက္ခဏာအလိုအားဖြင့်၊ တရားသဘော ကို၊ မသိမမြင်ချင်းကြောင့်၊ ကန်းသောသူနှင့်တူ၏။ ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်သောသင်္ခါရသည်ကား၊ ကန်းသောသူ၊ လည်းချော်သည်နှင့်တူ၏။ သင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သောဝိညာဏ်သည်ကား၊ လည်းချော်သောသူ၊ လိမ့် ကျသည်နှင့်တူ၏။ ဝိညာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သောနာမ်ရုပ်သည်ကား၊ လိမ့် ကျသောသူ၊ အိုင်းအမာဖြစ်သည်နှင့်တူ၏။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် ဖြစ်သော သဗ္ဗာယတနသည်ကား၊ ဖြစ်သောအိုင်းအမာ၊ အဖူးပေါက်သည်နှင့်တူ၏။ သဗ္ဗာယတနကြောင့် ဖြစ်သောဖဿသည်ကား၊ အဖူးပေါက်သောအိုင်း အမာ၊ ခတ်မိသည်နှင့်တူ၏။ ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်ကား၊ ခတ်မိသော အိုင်းအမာ၊ နာသည်နှင့်တူ၏။ ဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

တဏှာသည်ကား၊ နာသောအိုင်းအမာကို၊ ကုစားလိုသောသူနှင့်တူ၏။ တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော ဥပါဒါန်သည်ကား၊ ကုစားလိုသောသူ၊ မသင့်သောဆေးကို ကိုင်ယူသည်နှင့် တူ၏။ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်သော ဘဝသည်ကား၊ ကိုင်ယူသောသူ၊ မသင့်သောဆေးကို သုတ်လိမ်းသည်နှင့် တူ၏။ ဘဝကြောင့် ဖြစ်သော ဇာတိသည်ကား၊ သုတ်လိမ်းသောသူ၊ အိုင်းအမာ၊ ပြုရယူ၊ ဖူးယောင်သည်နှင့်တူ၏။ ဇာတိကြောင့် ဖြစ်သော ဇရာမရဏသည်ကား၊ ပြုရယူ၊ ဖူးယောင်သော အိုင်းအမာ၊ ကွပေါက်သည်နှင့်တူ၏။

(ဤသို့ဥပမာအားဖြင့်သိအပ်သည်လည်းတပါး။)

ဝါရဏဟူသည် ကား ၁၆-ပါး။ ထို ၁၆-ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါပြုတတ်သောသူဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကို ပယ်မြစ်၏။ ။ သင်္ခါရကြောင့်ဝိညာဏ်ဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါပြောင်းရွှေ့တတ်သောသူဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ။ ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်-ဆိုသော စကား၊ ငါဟု-သူမိက်တို့ကြံဆအပ်သော၊ နာမ်ရုပ်ဝတ္ထု၏။ နာမ်ဟု-ရုပ်ဟု၊ နှစ်ခုကွဲသည်ကိုမြင်ချင်းကြောင့်၊ တခဲတည်းဟု၊ ထင်မှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် သဗ္ဗာယတနဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါမြင်၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကို ပယ်မြစ်၏။ ငါကြား၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ငါနံ၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကို ပယ်မြစ်၏။ ငါစား၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ငါထိ၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ငါသိ၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ။ သဗ္ဗာယတနကြောင့် ဖဿဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါတွေ့၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကို ပယ်မြစ်၏။ ။ ဖဿကြောင့်ဝေဒနာဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါခံစား၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ။ ဝေဒနာကြောင့်တဏှာဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါတပ်မက်၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ။ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါစွဲလမ်း၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကို ပယ်မြစ်၏။ ။ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဘဝဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါဖြစ်၏ဟု ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ။ ဘဝကြောင့်ဇာတိဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါမွေးဖွား၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။ ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်-ဆိုသောစကား၊ ငါအို၏၊ ငါသေ၏ဟု၊ ရှုမှားဘွယ်ကိုပယ်မြစ်၏။

(ဤသို့ ဝါရဏအားဖြင့်သိအပ်သည်လည်းတပါး။)

၃၀၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကိစ္စဟူသည်ကား၊ အစုံအစုံအားဖြင့် ၁၂-ပါး။ ထို ၁၂-ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာသည်ကား၊ ၈-ပါးသော ဝတ္ထုတို့၌၊ သတ္တဝါတို့ကိုလည်း တွေဝေစေ၏။ သင်္ခါရတို့အားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။သင်္ခါရတို့သည်ကား၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း ပြုပြင်စီရင်ကြကုန်၏။ ဝိညာဏ်အားလည်း ကျေးဇူးပြုကြကုန်၏။ ။ဝိညာဏ်သည်လည်း၊ အာရုံကိုလည်းသိ၏။ နာမ်ရုပ်အားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။နာမ်ရုပ်သည်လည်း၊ အချင်းချင်းကိုလည်းထောက်ပံ့၏။ သဠာယတနအားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။သဠာယတနသည်လည်း၊ မိမိအာရုံ၌လည်းဖြစ်၏။ ဗဿအားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။ဗဿသည်လည်း၊ အာရုံကိုလည်းတွေ့၏။ ဝေဒနာအားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။ဝေဒနာသည်လည်း၊ အာရုံ၏အရသာကိုလည်း ခံစား၏။ တဏှာအားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။တဏှာသည်လည်း၊ တပ်မက် နှစ်သက်အပ်သော အာရုံ၏ သဘောကိုလည်း တပ်မက်နှစ်သက်၏။ ဥပါဒါန်အားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။ဥပါဒါန်သည်လည်း၊ စွဲလမ်းအပ်သော၊ အာရုံ၏ သဘောကိုလည်းစွဲလမ်း၏။ ဘဝအားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။ဘဝသည်လည်း၊ ၅-ပါးသော ဂတိတို့၌လည်းပစ်ချ၏။ ဇာတိအားလည်းကျေးဇူးပြု၏။ ။ဇာတိသည်လည်း၊ ခန္ဓာတို့ကိုလည်း အသစ်အသစ်ဖြစ်စေ၏။ ဇရာမရဏအားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။ ။ဇရာမရဏသည်လည်း၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏၊ ရင့်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောကိုလည်းဖြစ်စေ၏။ ဘဝတပါး၊ ထင်ရှားဖြစ်ချင်းငှါ၊ သောကစသည်တို့အားလည်း ကျေးဇူးပြု၏။

(ဤသို့ ကိစ္စအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။)

ပဘဝဟူသည်ကား၊ ၁၁-ပါး။ ထို ၁၁-ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရသည်ကား၊ သမုဒယ သစ္စာမှ စဖြစ်သော၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ။သင်္ခါရကြောင့် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်ကား၊ သမုဒယသစ္စာမှစဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်သည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စာမှစဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။နာမ်ရုပ်ကြောင့် ဖြစ်သော သဠာယတနသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စာမှစဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။သဠာယတနကြောင့်ဖြစ်

သော ဖဿသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စာမှစဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။
 ဖဿကြောင့် ဖြစ်သောဝေဒနာသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စာမှ စဖြစ်သော၊
 ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။ဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော တဏှာသည်ကား၊
 ဒုက္ခသစ္စာမှစဖြစ်သော၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ။တဏှာကြောင့်ဖြစ်
 သော ဥပါဒါန်သည်ကား၊ သမုဒယသစ္စာမှ စဖြစ်သော၊ သမုဒယသစ္စာ
 မည်၏။ ။ဥပါဒါန်ကြောင့် ဖြစ်သော ဘဝသည်ကား၊ ကမ္မဘဝ-
 ဥပပတ္တိ ဘဝအလိုအားဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာမှ စဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာ
 လည်းမည်၏။ သမုဒယသစ္စာလည်းမည်၏။ ။ဘဝကြောင့် ဖြစ်သော
 ဇာတိသည်ကား၊ သမုဒယသစ္စာမှ စဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။
 ဇာတိကြောင့်ဖြစ်သော ဇရာမရဏသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စာမှစဖြစ်သော၊
 ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။

(ဤသို့ပဘဝအားဖြင့် သိအပ်သည်လည်းတပါး။ ။ဤသို့သိသင့်သည့်အားလျော်
 စွာ၊ဘဝစက်ကိုသိအပ်သည်ကား(၆-ပါး။)

အဝိဇ္ဇာသည်ကား ဖြစ်သော သဘော-ပျက်သော သဘောရှိချင်း
 ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညစ်ညူး
 စေတတ်၊ ညစ်ညူးစေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်
 သော၊ သုဘသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်
 နှိပ်စက်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှ
 လည်း ဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု ဖြစ်သည်မရှိ၊
 အကြောင်းတပါးနှင့် စပ်၍ ဖြစ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့
 လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

သင်္ခါရသည်လည်း ဖြစ်သော သဘော-ပျက်သော သဘောရှိချင်း
 ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝ သဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညစ်ညူး
 စေတတ်၊ညစ်ညူးစေအပ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊
 သုဘသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်မပြတ်နှိပ်စက်သော
 သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှလည်းဆိတ်၏။
 မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်းတပါးနှင့်
 စပ်၍ ဖြစ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အတ္တ
 သဘောမှလည်းဆိတ်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဝိညာဏ်သညလည်း၊ ဖြစ်သောသဘော - ပျက်သောသဘောရှိချင်း ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညစ်ညူးစေ တတ်- ညစ်ညူးစေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်နှိပ်စက် သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခ သဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု- ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်း တပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့ လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

နာမ်ရုပ်သညလည်း၊ ဖြစ်သော သဘော- ပျက်သော သဘောရှိ ချင်းကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညစ်ညူး စေတတ်-ညစ်ညူး စေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ် သော၊ သုဘသဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ် နှိပ်စက်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှ လည်းဆိတ်၏။ မိမိ အလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အ ကြောင်းတပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့ လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

သဗ္ဗာယတနသညလည်း၊ ဖြစ်သော သဘော-ပျက်သော သဘော ရှိချင်းကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညစ် ညူးစေတတ်- ညစ်ညူးစေအပ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ် သော၊ သုဘသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ် နှိပ်စက်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှ လည်းဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်း တပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့ လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

ဖဿသညလည်း၊ ဖြစ်သောသဘော-ပျက်သော သဘောရှိချင်း ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညစ်ညူးစေ တတ်-ညစ်ညူးစေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘ သဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်နှိပ်စက် သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှလည်း

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့် ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်း တပါးနှင့် စပ်၍ ဖြစ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

ဝေဒနာသညလည်း၊ ဖြစ်သောသဘော-ပျက်သော သဘောရှိချင်း ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညှစ်ညှူး စေတတ်-ညှစ်ညှူးစေအပ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘ သဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ် နှိပ်စက် သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခ သဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်း တပါးနှင့်စပ်၍ဖြစ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

တဏှာသညလည်း၊ ဖြစ်သောသဘော ပျက်သော သဘောရှိချင်း ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညှစ်ညှူး စေတတ်-ညှစ်ညှူးစေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ် သော၊ သုဘသဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ် နှိပ်စက်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှ လည်းဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်း တပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့ လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

ဥပါဒါန်သညလည်း၊ ဖြစ်သောသဘော- ပျက်သောသဘောရှိ ချင်းကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညှစ်ညှူး စေတတ်-ညှစ်ညှူးစေအပ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်မပြတ်နှိပ်စက်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်းတပါးနှင့် စပ် ၍ဖြစ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အတ္တသဘော မှလည်းဆိတ်၏။

ဘဝသညလည်း၊ ဖြစ်သောသဘော- ပျက်သောသဘောရှိချင်း ကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဂူဝသဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ ညှစ်ညှူး

စေတတ်-ညှစ်ညှူးစေအပ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်တင့်တယ်သော၊ သုဘသဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်နှိပ်စက်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်းတပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သော သဘော ရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့ လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

ဇာတိသည်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘော-ပျက်သောသဘော ရှိချင်းကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဝုဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညှစ်ညှူးစေတတ်-ညှစ်ညှူးစေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘသဘောမှလည်း ဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်းပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်နှိပ်စက်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်းတပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သောသဘော ရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။

ဇရာမရဏသည်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘော-ပျက်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ မဖြစ်မပျက်သော၊ ဝုဝသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ညှစ်ညှူးစေတတ်-ညှစ်ညှူးစေအပ်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ တင့်တယ်သော၊ သုဘသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ချင်း ပျက်ချင်းဖြင့်၊ မပြတ်နှိပ်စက်သော သဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ချမ်းသာသော၊ သုခသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ငါတကားဟု-ဖြစ်သည်မရှိ၊ အကြောင်းတပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ အလိုသို့လိုက်သော၊ အတ္တသဘောမှလည်းဆိတ်၏။ ။ဤသို့ အင်္ဂါအားဖြင့် ၁၂-ပါး၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်၊ ဘဝစက်ကိုသိအပ်သည်လည်းတပါး။

(ဇာတိ၏၊ ဖြစ်သောသဘော ပျက်သောသဘောကို။ ဇရာမရဏ၏၊ ဖြစ်သောသဘော ပျက်သောသဘောကို။ ယံကိဉ္ဇိသမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓ ဓမ္မံ၊ ဟူသော သုတ်ပုဒ်ဖြင့်သိကြပါကုန်။)

အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သင်္ခါရအစရှိသောအကျိုးတို့၏၊ မပြတ်ဖြစ်ချင်းသည်ကား။

ခန္ဓာနုဗ္ဗ ပဋိပါဒိ၊ ဓာတုအာယတနာနုစ။
အဗောဋ္ဌိန္ဒ ဝတ္တမာနံ၊ သံသာရောတိပရုစ္စတိ။ ။

ဆိုသောကြောင့်၊ ဘဝစက်လည်းမည်၏။ သံသရာလည်းမည်၏။
ထိုဘဝစက်သည်လည်း။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းမှတစ်ပါး၊ သံသ
ရာကိုပြုတတ် သောသူမှလည်းကင်း၏။ ဝိညာဏ်အစရှိသော အကျိုးမှ
တစ်ပါး၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားတတ်သောသူမှလည်းကင်း၏။ ဤသို့
ပြုတတ်သောသူ၊ ခံစားတတ်သောသူမှ ကင်းသောအားဖြင့်၊ ဘဝစက်
ကို သိအပ်သည်လည်းတစ်ပါး။

အကြောင်း၏လည်း၊ အကျိုးနှင့်စပ်ချင်းကြောင့်၊ အကျိုး၏လည်း၊
အကြောင်းနှင့်စပ်ချင်းကြောင့်၊ မသိအပ်သောအစ - ရှိသောအားဖြင့်၊
ဘဝစက်ကိုသိအပ်သည်လည်းတစ်ပါး။

အဝိဇ္ဇာအကြောင်း၏လည်း၊ သင်္ခါရအကျိုးနှင့်စပ်ချင်းကြောင့်၊ ဇရာ
မရုဏအကျိုး၏လည်း၊ အဝိဇ္ဇာအကြောင်းနှင့်စပ်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံး
ချင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဘဝစက်ကိုသိအပ်သည်လည်းတစ်ပါး။

ဇရာမရုဏအကျိုး၏၊ သောကစသည် တို့ဖြင့်ပြီးသော၊ အဝိဇ္ဇာအ
ကြောင်းနှင့်စပ်၍၊ မရပ်မတည်၊ အဖန်တလဲလဲလည်သောအားဖြင့်၊ ဘဝ
စက်ကိုသိအပ်သည်လည်းတစ်ပါး။

ဂဏှဇောဗန္ဓော၊ ဟူသောပါဌအလို၊ မြွေဦးခေါင်းကို၊ ကိုင်သော
သူ၏လက်ရုံးကို၊ မြွေကိုယ်ရစ်ပတ်သကဲ့သို့။ မုစ္စတောစမောက္ခော
ဟောတိ၊ ဟူသောပါဌအလို၊ မြွေဦးခေါင်းကို ဖြတ်သောသူ၏လက်ရုံး၊
မြွေကိုယ်အရစ်အပတ်မှ လွတ်သကဲ့သို့၊ ထို့အဘူ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ
သင်္ခါရာ၊ ဟူသောပါဌအလို၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဖြစ်စေသောသူ၏စိတ်၊ မဂ်သို့
မတက်။ ဘဝစက်တရားကိုယ်၊ နှောက်ရှက်ပိတ်ပင် သောအားဖြင့်၊
အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ သင်္ခါရနိရောဓော၊ ဟူသော
ပါဌအလို၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ မဖြစ်စေသောသူ၏စိတ်၊ မဂ်သို့တက်။

ဘဝစက်တရားကိုယ်၊ အနှောက်-အရှက်-အပိတ်အပင်-မှ လွတ်
သောအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာပဓာနကို သိအပ်သည်လည်းတစ်ပါး။ ဤသို့ အဝိဇ္ဇာ
ပဓာနအားဖြင့်၊ ဘဝစက်ကား၊ အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ တစ်ပါးတစ်ပါး၊ ဘေး

၃၈၈ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကားအဖုံဖုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန်မကြွင်း၊ ရှင်းလင်းသုခသင်သောအခြင်း
 အရာ၊ ဘဝစက်အင်္ဂါဟူသမျှ၊ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ချက်က-တပါတည်းသာ ပါ
 သောကြောင့်၊ တန္တာကုလကဇာတာ၊ ရက်ကန်းထွေးကဲ့သို့၊ ဘဝစက်
 ရှုပ်ထွေး၊ တရှုပ်ထွေးတည်း ရှုပ်ထွေးသောငါသည်။ ဂုဏကုဏ္ဍိကဇာ
 တာ၊ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့၊ ဘဝစက်ရှုပ်ထွေး၊ တရှုပ်ထွေးတည်း ရှုပ်
 ထွေးသောငါသည်။ မုဗ္ဗပဗ္ဗဇာတာ၊ ပြိတ်မြက်-မြူဆံမြက်ကဲ့သို့၊ ဘဝ
 စက်ရှုပ်ထွေး၊ တရှုပ်ထွေးတည်း ရှုပ်ထွေးသောငါသည်။ အပါယံ၊ ချမ်း
 သာချင်း-စီးပွားချင်းမှကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ပုထုဇန်လူ၊ သူတို့၏သာ၊ ရောက်
 ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုကင်းလျက်လည်း၊ ငြင်းပယ်မရ၊ ကျရာ
 ဖြစ်သော။ သံသာရံ၊ သံသရာဘေးကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်ဟု အောက်
 ကျနောက်ကျ၊ စိတ်ကလည်းချ၍မနေဘဲ။ သမာဓိပဝရသိလာယံ၊ သမာ
 မိမြတ်၊ ကျောက်နဝရတ်၌။ သုနိသိတေန၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော။
 ဉာဏာသိနာ၊ မဂ်ဉာဏ်သံလျက်၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်။ ဣဒံဘဝစက္ကံ၊ ဤ
 ဘဝစက်ကို။ အပဒါလေတွာ၊ မပေါက်မခွဲမူ၍။ အသနိဝိစက္ကမိဝ၊ မိဗန်း
 ကြီးစက်ကဲ့သို့။ နိစ္စနိဗ္ဗဒ္ဒနံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါအခါမစဲ၊ အမြဲတနှိပ်စက်ထဲ
 နှိပ်စက်သော။ သံသာရဘယံ၊ သံသရာဘေးကို။ အတိတော၊ လွန်
 မြောက်ဘူးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ သုပိနန္တ
 ရေပိ၊ အိပ်မက်အတွင်း၌သော်လည်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ-ဟုမဂ်အသိကလည်း
 ပေါ်သောကြောင့်။ ဣဒဉ္စိဘဝစက္ကံ၊ ဤဘဝစက်သည်သာလျှင်။ အတိ
 ဂန္တိရတော-အတိဂန္တိရတာ၊ အသိခက်ခဲ၊ အလွန်နက်နဲသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ အဂါမံ၊ ထောက်ရာတည်ရာမရှိ။ ဣဒဉ္စိဘဝစက္ကံ၊ ဤဘဝ
 စက်သည် သာလျှင်။ နာနာနယဂဟဏတော-နာနာနယဂဟဏတာ၊
 အထူးထူးသောနည်း၊ ရှုပ်မပြီးသော၊ တောအုပ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒုရဘိယာနံ၊ ကျွတ်လွတ်ထွက်ပေါက်၊ မဂ်သို့ရောက်နိုင်ခဲ့၏။
 ဆိုသော်လည်း၊ အနည်းနည်းအပြားပြား၊ ဘဝစက်ကား အင်္ဂါ ၁၂-ပါး၊
 တပါးတပါးကို၊ ဘေးဟုရှုကြည့်သော အလိုအားဖြင့်၊ ရှုကြည့်သော
 ပညာသည်ကား၊ ဝိပဿနာ-ဘာဝနာတင်ချက်၊ ရင့်ကျက်ချင်းကြောင့်၊
 နေပက္ကပညာလည်းမည်၏။ မဂ္ဂဇိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်
 အောင်၊ ဆောင်ရွက်ပြုချင်းကြောင့်၊ ပါဠိဟာရိယပညာလည်းမည်၏။
 ဤသို့ ပညာထက်သန်၊ ပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်၊ ယခုယခု၊ အသုစ

အသစ်၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခု အကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အဝိဇ္ဇာ-သင်္ခါရ- တဏှာ-ဥပါဒါန်-ဘဝ-ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော ကြောင့်။ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-သဗ္ဗာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ-ယခုအကျိုး ၅-ပါးတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ အာဒိနဝဉာဏ်ကား၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် ၁၅-ပါး ထင်အောင်၊ ယခုယခု၊ အသစ်အသစ်၊ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးနှင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အဝိဇ္ဇာ-သင်္ခါရ-တဏှာ-ဥပါဒါန်-ဘဝ-ရှေးအကြောင်း ၅-ပါးတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-သဗ္ဗာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ-ယခုအကျိုး ၅-ပါးတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှု သောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။ သန္တိပဒဉာဏ် ကား၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် ၁၅-ပါးထင်အောင်၊ နောင်အမေးကား။ ကထံ။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ အာဒိနဝဉာဏံ။ ။ ကထံ။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ သန္တိပဒေဉာဏံ။ ။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာ သည်။ အာဒိနဝဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထို ဉာဏ်သည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင် သောဉာဏ်မည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။

(အမေးပုစ္ဆာပါဠိ၊ အစုံမရှိသော်လည်း၊ အဖြေပါဠိ၊ အစုံရှိသောကြောင့်၊ အစုံမေး သည်ဟုမှတ်။)

(ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၊ အသတိ ဇာတိယာ နတ္ထိ ဇရာမရဏံ၊ ဟူသောပါဠိအလို၊ ဖြစ်သောသဘောရှိချင်းကြောင့်၊ ပျက်သောသ ဘောရှိ၏။ ဖြစ်သောသဘောမရှိသော်၊ ပျက်သောသဘောမရှိဟု၊ သမ္မ သနဉာဏံ၊ သုံးသပ်အပ်သော၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

၂-ပါးတို့တွင်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်ကား၊ ပျက်သောသဘောကို၊ ပျက်သဟု-ရှု၏။ ဘယဉာဏ်ကား၊ ပျက်သောသဘောကို၊ ဘေးဟု-ရှု၏။ အာဒိနဝဉာဏ်ကား၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟူသည်ကား၊ ဖြစ်သောသဘော-ဘေးရှိ၏ဟုရှု၏။ မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ မဖြစ်သောသဘော-ဘေးမရှိဟုရှု၏။ ဤသို့ရှုသော။ ဥပ္ပါဒေါဘယံ၊ အနုပ္ပါဒေါခေမံ။ ဟူသောပါဠိအလို၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုချုပ်သောအားဖြင့်၊ ၁၅-ပါးသော ဝတ္ထုတို့၏အရ၊ ကောက်ချက်ထုတ်ပုံကို ဖွင့်ပြဟန်ကား။ ။ဥပ္ပါဒေါဘယန္တိ သင်္ခါရာနံ ဥပ္ပါဒေါ အခေမဋ္ဌေန ဘယဝတ္ထုတာယံ ဘယံ။ ဥပ္ပါဒမူလကဉ္စိ သပ္ပန္တိ သပ္ပဝတ္ထုကန္တိ သပ္ပဗျသနံ။ ပဝတ္တံ ဘယန္တိ အာဒိသုပိ ဇေသဝနယော။ ။(မဟာဋီကာ)။ ။ယခုအခါ၊ ပေထက်တင်သော အက္ခရာပျက်ချက်ကို၊ သိအပ်သော အနက် မပျက်အောင်၊ ပြင်ထားသည်၊ မှားသည်မဟူလင့်။ ။ဥပ္ပါဒေါ ဘယန္တိ၊ ဥပ္ပါဒေါဘယံဟူသည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ အခေမဋ္ဌေန၊ ဘေးရှိသောအနက်ကြောင့်။ ဘယဝတ္ထုတာယံ၊ ဘေး၏ တည်ရာဝတ္ထုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဟိ၊ အကြံကြောင့်။ ဥပ္ပါဒမူလကံ၊ ဖြစ်ချင်းအရင်း ဝတ္ထုရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ သပ္ပန္တိ၊ ရောက်အပ်သောအဆုံးရှိ၏။ ဟိ၊ အကြံကြောင့်။ ဥပ္ပါဒမူလကံ၊ ဖြစ်ချင်းအရင်းဝတ္ထုရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ သပ္ပဝတ္ထုကံ၊ ရောက်အပ်သောဝတ္ထုအဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒမူလကံ၊ ဖြစ်ချင်းအရင်းဝတ္ထုရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ သပ္ပဗျသနံ၊ ရောက်အပ်သောဝတ္ထု၊ ပျက်စီးချင်းအဆုံးရှိ၏။ (အညေပုဒ်အနက်ထင်အောင်ပေးသည်)။ ပဝတ္တံဘယန္တိ အာဒိသုပိ၊ ပဝတ္တံဘယံ၊ ဤသို့အစရှိသောဝတ္ထုတို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။)

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား- ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော

သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရား
တို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရား
တို့၏၊ မဖြစ်သော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊
ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊
မဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော
ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဥပ္ပါဒေါဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အနုပ္ပါဒေါမေန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပ္ပါဒေါဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပ္ပါဒေါမဖြစ်သော သဘော
သည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေး
မရှိဟု ထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်
မည်၏။

(ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏အသိဉာဏ်၊ လျင်မြန်သော ပုဒ်အနက်ကိုသာဆိုသည်၊ မဆို
သော်လည်းကြွင်းသော ဒုက္ခပုဒ်၊ ကောက်ချက်ထုတ်ပုံ၊ အာရုံရှိပြီ။)

ပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ မပြတ်သောသဘော-
ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊
ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊
မပြတ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော
ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ
ဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မဖြစ်သော
သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်
ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊
ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊
ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။
ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဝတ္ထံ ဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
အပ္ပဝတ္ထံခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပဝတ္ထံ၊ အစဉ်မပြတ်သော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်။
အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဝတ္ထံ၊ အစဉ်ပြတ်
သော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ
ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်
ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ဧှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရ
တရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရတရားတို့၏၊
ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရ
တရား။ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။ နောင်အကျိုး
၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြု
အပြင်၊ အစီအရင်၊ ငါထင်သော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရှုဖီကာ၊ ရှုသော
ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ဧှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ
ခဏ၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်၊ အစီအရင်၊ ငါထင်သောသဘော
သည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝ
ဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ဧှေးအ
ကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဖလ
ဟေတုသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား
တို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါ
ရတရား။ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။ နောင်အကျိုး
၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြု
အပြင်၊ အစီအရင်၊ ငါထင်သော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီကာ၊
ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ဧှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော
ကာလ၊ ခဏခဏ၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်၊ အစီအရင်၊
ငါထင်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု
ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိမိတ္တံ ဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
အနိမိတ္တံ ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

နိမိတ္တံ၊ ငါထင်သော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်။
အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနိမိတ္တံ၊ ငါမထင်သော
သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊
ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော
ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ
တရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ
တရားတို့၏၊ အားထုတ်သော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော
ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊
ခဏခဏ၊ အားထုတ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့
ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သော
သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊
မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရား
တို့၏၊ အားမထုတ်သော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊
ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊
အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု
ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

အာယူဟနာ ဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အနာယူဟနာ ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

အာယူဟနာ၊ အားထုတ်သောသဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။
အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနာယူဟနာ၊
အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရူမီကာ၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနုပညာဏ်မည်၏။ ။

မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သောသဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရူမီကာ၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သောသဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပဋိသန္ဓိဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနုပေဉာဏံ။
 အပ္ပဋိသန္ဓိခေမန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

ပဋိသန္ဓိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနုပေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဋိသန္ဓိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သောသဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ လာသောသဘော-ရောက်သောသဘော၊ ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရူမီကာ၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ လာသောသဘော-ရောက်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနုပညာဏ်မည်၏။ ။

မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မလာသောသဘော-မရောက်သော

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သဘော၊ ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊
ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မလာသောသဘော-
မရောက်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု
ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဂတိဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဂတိခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဂတိ၊ လာသောသဘော-ရောက်သော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊
ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဂတိ၊
မလာသော သဘော-မရောက်သော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေး
မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော
ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အသစ် အသစ် ဖြစ်သော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊
မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊
ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊
ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်
မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ရှေး
အကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊
ယခု အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အသစ် အသစ် မဖြစ်သော
သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊
ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သော
သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊
သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိဗ္ဗတ္တိဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အနိဗ္ဗတ္တိခေမန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေး
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော

ပညာသည်။ အာဒိနဝေ ဉာဏံ၊ အပြစ် ထင်သောဉာဏ် မည်၏။ အနိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ် မဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကျသောသဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရူဖိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ကျသောသဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မကျသောသဘော- ဘေးမရှိဟု၊ မရူဖိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မကျသော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည် သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဥပပတ္တိဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အနုပပတ္တိခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပပတ္တိ၊ ကျသော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနုပပတ္တိ၊ မကျသော သဘော သည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန် ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော- ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရူဖိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ခဏခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော- ဘေးမရှိဟု၊ မရူဖိက၊ ရူသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဇာတိဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ၊
အဇာတိခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇာတိ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဇာတိ၊ မဖြစ်သောသဘောသည် ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အိုသော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရူဖိက၊ ရူသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အိုသောသဘောသည် ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော- ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အ ကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ မအိုသောသဘော- ဘေးမရှိဟု၊ မရူဖိက၊ ရူသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ မအိုသောသဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဇရာဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေညဏံ။
အဇရာဓေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇရာ၊ အိုသောသဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေ
ညဏံ၊ အပြစ်ထင်သောညဏ်မည်၏။ အဇရာ၊ မအိုသောသဘောသည်
ကား။ ဓေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိ
ဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေညဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ညဏ်
မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊
အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ နာသော
သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရူဇိက၊ ရူသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊
ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ နာသောသဘောသည်
ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်
မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း
၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော
ကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊
မနာသောသဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရူဇိက၊ ရူသောကာလ၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင် ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ မနာသော
သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊
သန္တိပဒေညဏ်မည်၏။

ဗျာဓိဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ အာဒိနဝေညဏံ။
အဗျာဓိဓေမန္တိ သန္တိပဒေညဏံ။

ဗျာဓိ၊ နာသောသဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ။ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိ
နဝေညဏံ၊ အပြစ်ထင်သောညဏ်မည်၏။ အဗျာဓိ၊ မနာသောသဘော
သည်ကား။ ဓေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊
ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေညဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော
ညဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ သေသော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ သေသော သဘောသည် ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ မသေသောသဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ် အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မသေ သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာ သည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

မရဏံဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အမတံခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

မရဏံ၊ သေသောသဘောသည်ကား၊ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိ နဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အမတံ၊ မသေသော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေ ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

(နောက်ဆိုလတံ့သော။ အသောကောခေမန္တိ၊ အပရိဒေဝေါခေမန္တိ၊ အနုပါ ယာသောခေမန္တိ၊ ရှိသော ဝု ပုဒ်၊ ကောက်ချက်ထုတ်ရာ၌၊ ရဟန္တာပင် ဖြစ်သော် လည်း၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါးတို့တွင်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါးတို့၏ ဇာတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အပြစ်မလွတ်။ ဤသို့ပင် အပြစ်မလွတ် သော်လည်း။ “ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ ဝိတ္တိယဿ နကမ္ပတိ။ အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ” ဟောတော်မူဟန်ကိုထောက်၍၊ အသောက-အပရိဒေဝ-အနုပါယာသတို့၌၊ ဇာတိ၏ ပစ္စယ သတ္တိခြံမြံသည်ကို၊ မဖြစ်သော သဘောသို့သွင်း၍ယူလျှင်၊ အပြစ်လွတ်သည် ပင်တည်း။)

၄၀၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ စိုးရိမ်သော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ စိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြိမ် သောသူ၏၊ မစိုးရိမ်သော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ မစိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

သောကောဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အသောကော ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

သောကော၊ စိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အသောကော၊ မစိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတု ပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ ပိုကြွေးသော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊ မရှု မိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ ပိုကြွေးသော သဘောသည်ကား၊ ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက် သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မပိုမကြွေးသော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုမိက၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော
ကာလ၊ ခဏခဏ၊ မငိုမကြွေးသော သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။
ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပရိဒေဝေါဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အပရိဒေဝေါ ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးသော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊ ဘေးရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။
အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အပရိဒေဝေါ မငိုမကြွေး
သော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ
ပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်
ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခ
နှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ ပူလောင်ပင်ပန်းသော သဘော-ဘေးရှိ၏ဟု၊
မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင် ရှေးကာလကပြု၍၊
ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ပူလောင်ပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား၊
ဘေးရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်
မည်၏။ ။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း
၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘော
ကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မပူလောင် မပင်ပန်းသော
သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊
ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မပူလောင်မပင်ပန်းသော
သဘောသည်ကား၊ ဘေးမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာ
သည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဥပါယာသောဘယန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အနုပါယာသော ခေမန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပါယာသော၊ ပူလောင် ပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား။ ဘယံ၊
ဘေးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော

၄၀၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပါယာ
သော၊ မပူလောင် မပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်။
သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော-ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏ဟု၊
မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊
ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော
သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်
မည်၏။ ။ မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း
၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး
၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော-ချမ်းသာသောသဘော
ရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက
ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာ
သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒ
ဉာဏ်မည်၏။

ဥပ္ပါဒေါ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
အနုပ္ပါဒေါ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသောသဘော
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာ
သည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနုပ္ပါဒေါ၊
မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိ
ပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ မပြတ်သောသဘော-
ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အောင်၊ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ခဏခဏ၊ဘဝအလျဉ်-ဘဝင် အစဉ်၊မပြတ်သောသဘောသည်ကား၊ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်မည်၏။ ။မပျက် သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သောသဘော-ချမ်းသာ သောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ခဏခဏ၊ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သော သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေညဏ်မည်၏။

ပဝတ္တံ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေညဏံ။
အပ္ပဝတ္တံ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်သောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင် သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေညဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဝတ္တံ၊ အစဉ်ပြတ်သောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေညဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောညဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ဖလဟေတုသင်္ခါရ တရား။ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ဟေတုဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခု အကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတု ဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါထင်သောသဘော-ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ခဏ ခဏ၊ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ငါထင်သောသဘော သည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါမထင်သော သဘော- ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု- အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါမထင်သော သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိမိတ္တံ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
အနိမိတ္တံ သုခန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

နိမိတ္တံ၊ ငါထင်သော သဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနိမိတ္တံ၊ ငါမထင်သော သဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အားထုတ်သောသဘော- ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အားထုတ်သော သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အားမထုတ်သောသဘော-ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အားမထုတ်သော သဘော သည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

အာယူဟနာ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနာယူဟနာ သုခန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

အာယူဟနာ၊ အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနာယူဟနာ၊ အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သော သဘော- ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သော သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ် မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘော- ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘော သည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပဋိသန္တိ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။ အပ္ပဋိသန္တိ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဋိသန္ဓိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု
ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။
အပ္ပဋိသန္ဓိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာ
သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု
ထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ လာသောသဘော-ရောက်သောသဘော-ဆင်းရဲ
သောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊
ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ လာသောသဘော-ရောက်
သောသဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏
ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော
သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရား
တို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့
၏၊ မလာသောသဘော-မရောက်သောသဘော-ချမ်းသာသော သဘော
ရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက
ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မလာသော သဘော-မရောက်သော
သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု
ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဂတိ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဂတိ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဂတိ၊ လာသော သဘော-ရောက်သော သဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏
ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်
မည်၏။ အဂတိ၊ မလာသော သဘော-မရောက်သော သဘောသည်
ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ
ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်
ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော သဘော-ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်မည်၏။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ အသစ်အသစ် မဖြစ်သော သဘော-ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိဗ္ဗတ္တိ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေညဏံ။
 အနိဗ္ဗတ္တိ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေညဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ ကျသော သဘော-ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ကျသော သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်

မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မကျသော သဘော-ချမ်းသာသောသဘော ရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြ၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မကျသော သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာ သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒ ဉာဏ်မည်၏။

ဥပပတ္တိ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အနုပပတ္တိ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပပတ္တိ၊ ကျသော သဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသောသဘော ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာ သည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပပတ္တိ၊ မကျ သောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေ ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘောဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘော-ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြ၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ် မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော-ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေး ကာလကပြ၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား၊ ချမ်း သာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိ ပဒဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဇာတိ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဇာတိသုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇာတိ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော သဘော
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာ
သည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဇာတိ၊ မဖြစ်
သောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘော ကြောင့်၊
အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အိုသောသ
ဘော-ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အိုသော
သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်
သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-
ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ
တရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး
၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မအိုသောသဘော- ချမ်းသာသော
သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေး
ကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မအိုသောသဘောသည်ကား၊
ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊
သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဇရာ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဇရာ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇရာ၊ အိုသောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။
အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အဇရာ၊ မအိုသော
သဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်။
အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ နာသော
သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရူဖီက၊ ရှုသော
ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ
ခဏ၊ နာသော သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့
ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်
သောသဘော ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး
၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း
၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မနာသောသဘော
သည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရူဖီက၊ ရှုသောကာလ၊
ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊
မနာသော သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ဘေး
မရှိဟု ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဗျာဓိ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏ်။
အဗျာဓိ သုခန္တိ သန္တိပဒေဉာဏ်။

ဗျာဓိ၊ နာသောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။
အာဒိနဝေဉာဏ်၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဗျာဓိ၊ မနာသော
သဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အ
ကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ သေသော
သဘော-ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရူဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်
အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ သေသော

ပဋိပဒါဉာဏဒသနဝိသုဒ္ဓိ

သဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မသေသောသဘော-ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေး ကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မသေသောသဘောသည် ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာ သည်၊ သန္တိပဒေညဏ်မည်၏။

မရဏံ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေညဏံ။
အမတံ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

မရဏံ၊ သေသောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသောသဘော ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေညဏံ၊ အပြစ်ထင်သောညဏ်မည်၏။ အမတံ၊ မသေသောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိ ပဒေညဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောညဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြိမ်သော သူ၏၊ စိုးရိမ်သောသဘော-ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ စိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲ သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အ ကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မစိုးရိမ်သောသဘော- ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မစိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင် သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေညဏ်မည်၏။

၄၁၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောကော ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အသောကော သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

သောကော၊ စိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော
သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အသော
ကော၊ မစိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသောသဘော
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာ
သည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခ
နှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ ငိုကြွေးသောသဘော-ဆင်းရဲသောသဘော
ရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက
ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ငိုကြွေးသောသဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲ
သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝ
ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အ
ကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး၊ ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော
သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မငိုမကြွေးသောသဘော
ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်
အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မငိုမကြွေးသော
သဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်
သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပရိဒေဝေါ ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အပရိဒေဝေါ သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးသောသဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော
သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အပရိ
ဒေဝေါ၊ မငိုမကြွေးသော သဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော
သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော
ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သောသဘော-တေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မူလောင်ပင်ပန်းသော သဘော-ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုဖီကာ၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မူလောင်ပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား၊ ဆင်းရဲသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ တေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-တေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မူလောင်မပင်ပန်းသောသဘော-ချမ်းသာသောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုဖီကာ၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မူလောင်မပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ တေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေညဏ်မည်၏။

ဥပါယာသော ဒုက္ခန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေညဏ်။ အနုပါယာသော သုခန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏ်။

ဥပါယာသော၊ မူလောင်ပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ တေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေညဏ်၊ အပြစ်ထင်သောညဏ်မည်၏။ အနုပါယာသော၊ မူလောင်မပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ တေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေညဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-တေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုဖီကာ၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝ
ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော- ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေး
အကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊
ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော-သုံးသပ်
အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်
အောင်၊ရှေးကာလကပြု၍၊ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊မဖြစ်သောသဘော
သည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ၊ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော
ပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

ဥပ္ပါဒေါ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အနုပ္ပါဒေါ နိရုမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော
သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပ္ပါဒေါ၊
မဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ နိရုမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။
သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ မပြတ်သောသဘော-
သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင်၊ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ဘဝအလျဉ်-
ဘဝင်အစဉ်၊ မပြတ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော
သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်
မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း
၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး
၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သော
သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊
ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊
ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိ ပဒဉာဏ်မည်၏။

ပဝတ္တံ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အပ္ပဝတ္တံ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်သောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ် သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဝတ္တံ၊ အစဉ်ပြတ်သော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ် သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိပ္ပာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဖလဟေတု သင်္ခါရ တရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခု အကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတု ဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်--အစီအရင်၊ ငါထင်သော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှု သောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါထင်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သောသဘော- ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရ တရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဖလဟေတု သင်္ခါရတရား။ ယခု အကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော ကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတု သင်္ခါရတရား။ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါမ ထင်သောသဘော-သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊

ခဏခဏ၊ ကိုယ်မှု-နှစ်မှု-စိတ်မှု-အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါမထင်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိမိတ္တံ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အနိမိတ္တံ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

နိမိတ္တံ၊ ငါထင်သော သဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနိမိတ္တံ၊ ငါမထင်သောသဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟုသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အားထုတ်သော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အားထုတ်သောသဘော သည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ ဟုသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခု အကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အား ထုတ်သော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ် အပ်သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိ ပဒေဉာဏ်မည်၏။

အာယူဟနာ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနာယူဟနာ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အာယူဟနာ၊ အားထုတ်သော သဘော သည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေညဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနာယူဟနာ၊ အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေညဏံ၊ နိဗ္ဗာန် ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘော- သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ဈေး ကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘော သည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင် သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေညဏ် မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ဈေးကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သောသဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေညဏ်မည်၏။

ပဋိသန္တိ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အပ္ပဋိသန္တိ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေညဏံ။

ပဋိသန္တိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သော သဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေညဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဋိသန္တိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေညဏံ၊ နိဗ္ဗာန် ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ လာသောသဘော- ရောက်သော သဘောသုံးသပ် အပ်သောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင် အောင်၊ ရှေးကာလက ပြ၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ လာသောသဘော ရောက်သောသဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက် သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မလာသောသဘော-မရောက်သော သဘော-သုံးသပ်အပ် သောသဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြ၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မလာသော သဘော- မရောက်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဂတိ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝဉာဏံ။
 အဂတိ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဂတိ၊ လာသောသဘော- ရောက်သော သဘော သည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတု ပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဂတိ၊ မလာသောသဘော- မရောက် သော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သောသဘော- သုံးသပ်အပ်သော သဘော ရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေး ကာလက ပြ၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ် အသစ်ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ် မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သောသဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

နိဗ္ဗတ္တိ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝဉာဏံ။
အနိဗ္ဗတ္တိ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ် အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ် မဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေ ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကျသောသဘော-သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ကျသောသဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ် သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအ ကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မကျသောသဘော-သုံးသပ်အပ် သောသဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မကျသော သဘောသည် ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာ သည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဥပပတ္တိ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာအာဒိနဝေဉာဏံ။
အနုပပတ္တိ နိရုမိသန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

ဥပပတ္တိ၊ ကျသောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင် သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနုပပတ္တိ၊ မကျသောသဘောသည်ကား။ နိရုမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော-သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏ ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ် သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိ နဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော-သုံးသပ် အပ်သောသဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင် အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သောသဘော သည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဇာတိ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
အဇာတိ နိရုမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇာတိ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သောသ ဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဇာတိ၊ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ နိရုမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘော မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာ သည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အိုသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အိုသော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မအိုသောသဘော-သုံးသပ်အပ် သောသဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မအိုသော သဘော သည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဇရာ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
 အဇရာ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇရာ၊ အိုသော သဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင် သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အဇရာ၊ မအိုသော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၁-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ နာသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ နာသော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မနာသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ မနာသော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဗျာဓိ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။
အဗျာဓိ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဗျာဓိ၊ နာသော သဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ် သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဗျာဓိ၊ မနာသောသဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အ ကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ သေသောသဘော- သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ သေသောသ ဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင် သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သောသဘော-ဘေး မရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မသေသောသဘော၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မသေသောသဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ် သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေ ဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မရဏံ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အမတံ နိရုမိသန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

မရဏံ၊ သေသောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော
သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အမတံ၊
မသေသောသဘောသည်ကား။ နိရုမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘော
မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာ
သည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော - ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀ မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခ
နှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ စိုးရိမ်သောသဘော-သုံးသပ်အပ်သောသဘော
ရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက
ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ စိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်
အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိ
နပဉာဏ် မည်၏။ ။ မပျက်သော သဘော - ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊
အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော
သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မစိုးရိမ်သောသဘော-
သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မစိုးရိမ်သော
သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု
ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

သောကော သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အသောကော နိရုမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

သောကော၊ စိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်
သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု
ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။
အသောကော၊ မစိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား။ နိရုမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်
သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု

ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သော သူ၏၊ ငိုကြွေးသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ငိုကြွေးသော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သော သူ၏၊ မငိုမကြွေးသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မငိုမကြွေးသော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပရိဒေဝေါ သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝဉာဏံ။ အပရိဒေဝေါ နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးသော သဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အပရိဒေဝေါ၊ မငိုမကြွေးသော သဘောသည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သော သူ၏၊ ပူလောင် ပင်ပန်းသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ပူလောင် ပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မပူလောင် မပင်ပန်းသော သဘော-သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မပူလောင် မပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား၊ သုံးသပ်အပ်သောသဘောမရှိ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

ဥပါယာသော သာမိသန္တိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝဉာဏ်။ အနုပါယာသော နိရာမိသန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏ်။
ဥပါယာသော၊ ပူလောင်ပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား။ သာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝဉာဏ်၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အနုပါယာသော၊ မပူလောင်မပင်ပန်းသော သဘော သည်ကား။ နိရာမိသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေ ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သော

၄၂၆ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဥပ္ပါဒေါ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနုပ္ပါဒေါ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန် ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော- ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ မပြတ်သော သဘော- သင်္ခါရဟု၊ မရှုဖို့က၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေး ကာလက ပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ မပြတ်သောသဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝအလျဉ်- ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သောသဘော- နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုဖို့က၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ဘဝအလျဉ်- ဘဝင်အစဉ်၊ ပြတ်သောသဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပဝတ္တံ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အပ္ပဝတ္တံ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်သော သဘော သည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဝတ္တံ၊

အစဉ်ပြတ်သောသဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊
ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရ
တရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊
ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရ
တရား။ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတု သင်္ခါရတရား။ နောင်အကျိုး
၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-နှုတ်မှု-စိတ်မှု-အပြု
အပြင်- အစီအရင်၊ ငါထင်သောသဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော
ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ
ခဏ၊ ကိုယ်မှု- နှုတ်မှု- စိတ်မှု- အပြုအပြင်- အစီအရင်၊ ငါထင်သော
သဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊
အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သောသဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊
ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလ သင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း
၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရတရား။ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ ဟေတု
ဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
ဟေတုဖလသင်္ခါရတရား။ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ ဖလဟေတုသင်္ခါရ
တရား။ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ ဟေတုဖလသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကိုယ်မှု-
နှုတ်မှု-စိတ်မှု- အပြုအပြင်-အစီအရင်၊ ငါထင်သောသဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊
မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊
ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ကိုယ်မှု--နှုတ်မှု- စိတ်မှု- အပြုအပြင်- အစီ
အရင်၊ ငါထင်သောသဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု
ထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိမိတ္တံ သင်္ခါရတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ အာဒိနဝဉာဏံ။
အနိမိတ္တံ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

နိမိတ္တံ၊ ငါထင်သော သဘော သည်ကား။ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရ
တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနိမိတ္တံ၊

၄၂၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ငါမထင်သော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော- ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အားထုတ်သော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူမိကာ၊
ရူသော ကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသော
ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အားထုတ်သောသဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့
ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်
သော သဘော- ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရ
တရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခု အကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အားမထုတ်သော သဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရူမိကာ၊
ရူသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍၊ ရူသော
ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အားမထုတ်သောသဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့
ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

အာယူဟနာ သင်္ခါရတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိန
ဝေဉာဏံ။ အနာယူဟနာ နိဗ္ဗာန်န္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

အာယူဟနာ၊ အားထုတ်သော သဘောသည်ကား။ သင်္ခါရ၊
သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု
ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။
အနာယူဟနာ၊ အားမထုတ်သော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော
ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊
သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သောသဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူ
မိကာ၊ ရူသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရူသော
ကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သော သဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။
ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်မည်၏။ ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ် မည်၏။

ပဋိသန္တိ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အပ္ပဋိသန္တိ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

ပဋိသန္တိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သော သဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အပ္ပဋိသန္တိ၊ ဘဝ ၂-ရပ်၊ မစပ်သော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ လာသော သဘော-ရောက်သော သဘော-သင်္ခါရ ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ လာသော သဘော-ရောက်သော သဘောသည် ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ် မည်၏။ ။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မလာသော သဘော-မရောက်သော သဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မလာသော သဘော-မရောက်သော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဂတိ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဂတိ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဂတိ၊ လာသောသဘော-ရောက်သောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အဂတိ၊ မလာသောသဘော-မရောက်သောသဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ဈေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ဈေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ဈေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သော သဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ဈေးကာလကပြု၍၊ ရှုသော ကာလ၊ ခဏခဏ၊ အသစ်အသစ်မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

နိဗ္ဗတ္တိ သင်္ခါရာတိ . ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိန
ဝေဉာဏံ။ အနိဗ္ဗတ္တိ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

နိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနိဗ္ဗတ္တိ၊ အသစ်အသစ် မဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနမိသုဒ္ဓိ

ပျက်သောသဘော - ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ကျသော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ကျသောသဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင် သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ် မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မကျသော သဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ မကျသော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဥပပတ္တိ သင်္ခါရတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနုပပတ္တိ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပပတ္တိ၊ ကျသောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပပတ္တိ၊ မကျသော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာ နေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန် ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသော ကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင် သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ယခုအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ နောင်အကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်

၄၃၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

ဇာတိ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဇာတိ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇာတိ၊ ဖြစ်သောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဇာတိ၊ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင် သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အိုသော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ အိုသောသဘောသည် ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ မအိုသောသဘော- နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုဖီက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ် အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မအိုသော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

ဇရာ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဇရာ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဇရာ၊ အိုသော သဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနသိသုဒ္ဓိ

အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အဇရာ၊ မအိုသော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ နာသော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ နာသောသဘောသည် ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အ ကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရား တို့၏၊ မနာသောသဘော နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မနာသောသ ဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိ ပဒေဉာဏ်မည်၏။

ဗျာဓိ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေဉာဏံ။
အဗျာဓိ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဗျာဓိ၊ နာသောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အဗျာဓိ၊ မနာသောသ ဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော--ဘေးရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ အ ကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ သေသောသ ဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေး

ကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ သေသောသဘောသည်ကား သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိ ဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မသေသောသဘော- နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မသေသော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟု ထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

မရဏံ သင်္ခါရာတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အမတံ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

မရဏံ၊ သေသောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အမတံ၊ မသေသော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေ ပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင် သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခ နှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ စိုးရိမ်သော သဘော- သင်္ခါရဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ စိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟု ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော- ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မစိုးရိမ်သောသဘော- နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မစိုးရိမ်သော သဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒသနဝိသုဒ္ဓိ

သောကော သင်္ခါရတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အသောကော နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

သောကော၊ မိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာ
သည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အသောကော၊
မိုးရိမ်သောသဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေ
ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊
အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခ
နှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ ပိုကြွေးသောသဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရှုမိက၊
ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊
ခဏခဏ၊ ပိုကြွေးသောသဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့၊ ဘေးရှိ၏ဟု
ထင်သောပညာသည်၊ အာဒိနဝေဉာဏ်မည်၏။ ။ မပျက်သောသဘော
ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရ
တရားတို့၏၊ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊
မပိုမကြွေးသောသဘော-နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အား
ထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မပိုမကြွေး
သောသဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ၊ ဘေးမရှိဟု ထင်သောပညာ
သည်၊ သန္တိပဒေဉာဏ်မည်၏။

ပရိဒေဝေါ သင်္ခါရတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ
ဉာဏံ။ အပရိဒေဝေါ နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေဉာဏံ။

ပရိဒေဝေါ၊ ပိုကြွေးသောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော
ပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သော ဉာဏ်မည်၏။ အပရိ
ဒေဝေါ၊ မပိုမကြွေးသော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။
သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိဟူသည်ကား။ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ ပူလောင်ပင်ပန်းသော သဘော-သင်္ခါရဟု၊ မရူဖိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ ပူလောင် ပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား၊ သင်္ခါရ။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သော ပညာသည်၊ အာဒိနဝဉာဏ်မည်၏။ ။မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ အကြောင်း ၁၀-မျိုး၊ အကျိုး ၁၀-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ မဖြစ်သော သဘောကြောင့်၊ ဒုက္ခနှင့်တွေ့ကြိမ်သောသူ၏၊ မပူလောင်မပင်ပန်းသောသဘော နိဗ္ဗာန်ဟု၊ မရူဖိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလကပြု၍၊ ရှုသောကာလ၊ ခဏခဏ၊ မပူလောင် မပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးမရှိဟုထင်သော ပညာသည်၊ သန္တိပဒဉာဏ်မည်၏။

ဥပါယာသော သင်္ခါရတိ ဘယတုပဋ္ဌာနေ ပညာ အာဒိနဝေ ဉာဏံ။ အနုပါယာသော နိဗ္ဗာနန္တိ သန္တိပဒေ ဉာဏံ။

ဥပါယာသော၊ ပူလောင်ပင်ပန်းသောသဘောသည်ကား။ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘယတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးရှိ၏ဟုထင်သောပညာသည်။ အာဒိနဝေဉာဏံ၊ အပြစ်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။ အနုပါယာသော၊ မပူလောင်မပင်ပန်းသော သဘောသည်ကား။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ခေမတုပဋ္ဌာနေပညာ၊ ဘေးမရှိဟုထင်သောပညာသည်။ သန္တိပဒေဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ထင်သောဉာဏ်မည်၏။

ဤသို့ အာဒိနဝဉာဏ်သည် ကား၊ အာဒိနဝဉာဏ်-သန္တိပဒဉာဏ် အလိုအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးရှိသော ဝတ္ထုကို၊ ဘေးရှိ၏ဟု၊ အာဒိနဝဉာဏ်ဖြင့်၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်ရူ၏။ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိသောဝတ္ထုကို၊ ဘေးမရှိဟု၊ သန္တိပဒဉာဏ်ဖြင့်၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်ရူ၏။ အာဒိနဝဉာဏ်-သန္တိပဒဉာဏ် ၂-ပါးတို့၌ လိမ်မာသော၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဒိနဝဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။ အကြင်အခါကာလ၊ ပျက်သော သဘော-ဘေးရှိသောဝတ္ထုကို၊ သင်္ခါရဟု၊ အာဒိနဝဉာဏ်ဖြင့်၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်၊ တရူတည်းရူ၏။

အကြင်အခါ ကာလ၊ မပျက်သော သဘော-ဘေးမရှိသောဝတ္ထုကို၊
နိဗ္ဗာန်ဟု၊ သန္တိပဒညဏ်ဖြင့်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ တရုတည်းရှု၏။ ထိုအခါ
ကာလ၊ တဘက်ကမ်းရောက်သော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏အာဒိနဝညဏ်
ဧကတ္တသို့ ရောက်၏။

ရောက်ပုံကား။

အတိတာနုဓာဝနံ စိတ္တံ ဝိက္ခေပါနုပတိတံ၊ တံ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ
ဧကဋ္ဌာနေ သမာဒဟတိ။ ဇေမ္ဗိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ အနာ
ဂတပဋိကင်္ခိနံ စိတ္တံ ဝိကမ္ပိတံ၊ တံ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ တတ္ထေဝ
အဓိမောစေတိ။ ဇေမ္ဗိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ လိနံ စိတ္တံ ကော
သဇ္ဇာနုပတိတံ၊ တံ ပဂ္ဂဏှိတွာ ကောသဇ္ဇံ ပဇဟတိ။ ဇေမ္ဗိ
စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ အတိပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ ဥဒ္ဒစ္စာနုပတိတံ၊
တံ ဝိနိဂ္ဂဏှိတွာ ဥဒ္ဒစ္စံ ပဇဟတိ။ ဇေမ္ဗိစိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။
အဘိဏတံ စိတ္တံ ရာဂါနုပတိတံ၊ တံ သမ္ပဒာနော ဟုတွာ ရာဂံ
ပဇဟတိ။ ဇေမ္ဗိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ အပဏတံ စိတ္တံ
ဗျာပါဒါနုပတိတံ၊ တံ သမ္ပဒာနော ဟုတွာ ဗျာပါဒံ ပဇဟတိ။
ဇေမ္ဗိ စိတ္တံ န ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ ဣမေဟိ ဆဟိ ဌာနေဟိ
ပရိသုဒ္ဓိံ စိတ္တံ ပရိယောဒါတံ ဧကတ္တဂတံ ဟောတိ။

အတိတာနုဓာဝနံ၊ အတိတ်သို့ပြေးသွားသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ဝိက္ခေပါနုပတိတံ၊ ပျံလွင့်ရာကျ၏။ တံ၊ ထိုအတိတ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊
ကြည့်ချင်းကြောင့်။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟုရှု၊
တခုသောဌာန၌။ သမာဒဟတိ၊ တည်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အနာဂတ
ပဋိကင်္ခိနံ၊ အနာဂတ်ကို အလိုရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိကမ္ပိတံ၊
တုန်လှုပ်၏။ တံ၊ ထိုအနာဂတ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြည့်ချင်းကြောင့်။
တတ္ထေဝ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟုရှု၊ တခုသောဌာန၌
သာလျှင်။ အဓိမောစေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်
သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ လိနံ၊ တွန့်သော။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ ကောသဇ္ဇာနုပတိတံ၊ ပျင်းရာကျ၏။ တံ၊ ထိုတွန့်သည်ကို။
ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ အားပေးချီးမြှောက်၊ ထောက်ပံ့ချင်းကြောင့်။ ကောသဇ္ဇံ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကောသဇ္ဇကို။ပဇဟတိ၊ ပယံစွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အဘိပဂ္ဂဟိတံ၊ အားတက်
 လွန်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာနူပတိတံ၊ ပျံ့လွင့်ရာကျ၏။ တံ၊
 ထိုအားတက်လွန်းသည်ကို။ ဝိနိဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ နှိပ်ချင်းကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊
 ဥဒ္ဓစ္စကို။ ပဇဟတိ၊ ပယံစွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အဘိဏတံ၊ ညွတ်
 လွန်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ရာဂါနူပတိတံ၊ ရာဂဖြစ်ရာကျ၏။ တံ၊
 ထိုညွတ်လွန်းသည်ကို။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယံစွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊
 ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊
 မရောက်။ အပဏတံ၊ မညွတ်လွန်းသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဗျာပါဒါနူ
 ပတိတံ၊ ဒေါသဖြစ်ရာကျ၏။ တံ၊ ထိုမညွတ်လွန်းသည်ကို။ သမ္ပဇာနော၊
 ဆင်ခြင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဗျာပါဒံ၊ ဒေါသကို။ ပဇဟတိ၊
 ပယံစွန့်၏။ ဇေမ္ဗိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံ့လွင့်
 ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣမေဟိဆဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤ ဇ-ပါးသော
 ဋ္ဌာနတို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပရိယောဒါတံ၊
 ပြီးပြီးပြန်၊ တသက်လက်ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍။ ဇေတ္တဂတံ၊ ကိလေသာ
 အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကတမံ တံ ဇေတ္တံ၊ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေေတ္တံ၊ ဝယ
 လက္ခဏုပဋ္ဌာနေေတ္တံ ဝိပဿကာနံ။

တံဇေတ္တံ၊ ထိုဇေတ္တသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဝယလက္ခဏု
 ပဋ္ဌာနံ၊ အပျက်လက္ခဏာထင်ချင်းသည်ကား။ ဇေတ္တံ၊ ဇေတ္တတည်း။
 ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊ အပျက်လက္ခဏာထင်ချင်းသည်ကား။ ကတမေ
 သာနံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဇေတ္တံ၊ ဇေတ္တနည်း။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊
 အပျက် လက္ခဏာ ထင်ချင်းသည်ကား။ ဝိပဿကာနံ၊ ဝိပဿနာကို
 အားထုတ်ကုန်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဇေတ္တံ၊ ဇေတ္တတည်း။

ဝယလက္ခဏု ပဋ္ဌာနေေတ္တံ၊ တချသောဤဋ္ဌာနဖြင့်၊ ကိလေသာ
 အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းသို့ ရောက်သော၊ ဘေးရှိ၏- ဘေး
 မရှိဟု၊ ရှုသော နောက်စိတ် သည်ကား၊ နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်သော

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

နိဝရဏ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးမှ၊ စင်ကြယ်သေးသော်လည်း၊ အခြားမဲ့ပြု၊ ဘေးရှိ၏- ဘေးမရှိဟု၊ ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၏၊ ပရိကံ လာသော အလိုအားဖြင့်၊ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောနောက်စိတ်၏ ဥပ္ပါဒက္ခဏ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသို့၊ ပြေးဝင်သည်လည်းဖြစ်၏။ တဏှိမဏ္ဍိယ၊ ပေက္ခာ၏ ကိစ္စအလိုအားဖြင့်၊ ဘေးရှိ၏- ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောနောက်စိတ်၏ ဌာတိက္ခဏ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားသည်လည်းဖြစ်၏။ ဉာဏ်၏ကိစ္စပြီးဆုံးသောအလိုအားဖြင့်၊ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသော နောက်စိတ်၏ ဘင်္ဂက္ခဏ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသည်လည်းဖြစ်၏။

ဣမိနာ ဇကေန ဌာနေန ဇကတ္တဂတံ ဗိတ္တံ၊ ပဋိပဒါ
ဝိသုဒ္ဓိ ပက္ခန္ဓဇ္ဈေဝ ဟောတိ ဥပေက္ခာနုဗြူဟိတဇ္ဈ၊ ဉာဏေန စ
သမ္ပဟံသိတံ။

ဣမိနာ ဇကေန ဌာနေန၊ ဝယလက္ခဏပဌာနေကတ္တ၊ တခုသောဤ ဌာနဖြင့်။ ဇကတ္တဂတံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်ထည်းချင်းသို့ ရောက်သော။ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ ပက္ခန္ဓဇ္ဈေဝ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသို့ ပြေးဝင် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာ နုဗြူဟိတဇ္ဈ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏေန- ဉာဏ်၏ကိစ္စပြီးပစ္စိယသေနေ၊ ဉာဏ်၏ ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသိတဇ္ဈ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏဿ၊ ကော အာဒိ။ ကိံ မဇ္ဈေ။
ကိံ ပရိယောသာနံ။ အာဒိနဝါ နုပဿနာဉာဏဿ ပဋိပဒါ
ဝိသုဒ္ဓိအာဒိ၊ ဥပေက္ခာနုဗြူဟာနာ မဇ္ဈေ၊ သမ္ပဟံသနာ ပရိ
ယောသာနံ။

အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏဿ အာဒိနဝဉာဏ်၏။ ကော၊ အဘယ် သည်ကား။ အာဒိ၊ အစနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်သည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်နည်း။ ကိံ၊ အဘယ်သည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးနည်း။ အာဒိနဝါ နုပဿနာဉာဏဿ၊ အာဒိနဝ ဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ ဥပေက္ခာ နုဗြူဟာနာ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။

အာဒိနဝါ နူပဿနာ ဉာဏဿ ပဋိပဒါ ဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ။
အာဒိဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ အာဒိဿ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

အာဒိနဝါ နူပဿနာ ဉာဏဿ၊ အာဒိနဝဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါ ဝိသုဒ္ဓိ၊
အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အာဒိဿ၊
အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာ တို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှ
တို့နည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ တက္ခဏာတို့သည်ကား။
တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။

စိတ်ညစ်ကြေးတာက- ကိလေသာ။ အာရုံမထင်-မြှေးရှက်ပိတ်ပင်
တာက- နိဝရဏ။ နိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော၊ အကြင်ကိလေသာ
အပေါင်းက၊ ဘေးရှိ၏- ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသော နောက်စိတ်၏၊ ရှုခွင့်
ပျက်ကွက်၊ အနှောင့်-အရှက်- အပိတ်-အပင်၊ နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်သော
နိဝရဏ၊ ထိုကိလေသာအညစ်အကြေးမှ၊ အခြားမဲ့ပြု၊ ဘေးရှိ၏-ဘေး
မရှိဟု၊ ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ စင်ကြယ်တာကလည်းလက္ခဏာတပါး။ ။
စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အခြားမဲ့ပြု၊ ဘေးရှိ၏- ဘေးမရှိဟု၊
ဆင်ခြင်သော ရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမ သမထနိမိတ်သို့ ရောက်ထားကလည်း
လက္ခဏာ တပါး။ ။ ယုတ်သော အဘို့အစု၊ လွန်သော အဘို့အစု၊
နှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်ချင်းကြောင့်- မဏ္ဍိမ။ အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်-ဘဝ
တဖန်-ခန္ဓာနာမ် ရုပ်-ခြု ခ်သောနိဗ္ဗာန် အထူးရှင်တကွ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာ အကုသိုလ်တရားတို့၏- ငြိမ်းချင်း
ကြောင့်-သဒထ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန် ၃-တန်သော
သုခ၊ ရသောအထူးတို့၏၊ အကြောင်းဖြစ်ချင်းကြောင့်-နိမိတ္တ။ ဤမဏ္ဍိမ
သမထနိမိတ် မည်သည်ကား။ ယုတ်သောအဘို့အစု၊ လွန်သောအဘို့
အစုနှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်စေရ၊ အညီအမျှဖြစ်သော၊ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိ
ဟု၊ ရှုသောနောက်စိတ်၏၊ သဏ္ဍိတိအင်္ဂါ၊ ဝိပဿနာ သမာဓိ သာတည်း။
ဤဝိပဿနာ သမာဓိဖြင့်၊ တည်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကတည်းက၊
နိဗ္ဗာန်ချစ်၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တဆင့်ထက်တဆင့်၊ ရင့်ကျက်သောနိဗ္ဗာန်
ကို၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုပင်၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုရသော၊ တစဉ်တည်း ရင့်ကျက်သော
နည်းဖြင့်၊ ထိုဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောနောက်စိတ်၏၊ အခြားမဲ့ပြု၊
ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရောက်သည်မည်၏။ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထ နိမိတ်သို့၊ ပြေးဝင်သည်မည်၏။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသော နောက်စိတ်၏အခြားမဲ့ပြု၊ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့ပြေးဝင်တာကလည်းလက္ခဏာတပါး။

ယော တဿ ပရိဗန္ဓော တတော စိတ္တံ ဝိသုဇ္ဈတိ။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ စိတ္တံ မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ တတ္ထ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။ ယဉ္စ ပရိဗန္ဓတော စိတ္တံ ဝိသုဇ္ဈတိ။ ယဉ္စ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ စိတ္တံ မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ယဉ္စ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ တတ္ထ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။

ယောနိဝရဏသင်္ခါတော ကိလေသဂဏော၊ နိဝရဏဟု ဆိုအပ် သော အကြင် ကိလေသာ အပေါင်းသည်ကား။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ပရိဗန္ဓော၊ အနှောင့်-အရှက်-အဒိတ်-အပင်တည်း။ တတော၊ ထိုနှောင့် ရှက်ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဏ္ဍိမံသမထနိမိတ္တံ၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ပရိဗန္ဓတော၊ နှောင့်ရှက်ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ကိလေသာ အညစ် အကြေးမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ယဉ္စဝိသုဇ္ဈတိ၊ အကြင်စင်ကြယ် တာကလည်း လက္ခဏာ တပါး။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဏ္ဍိမံသမထနိမိတ္တံ၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ယဉ္စပဋိပဇ္ဇတိ၊ အကြင် ရောက်တာကလည်း လက္ခဏာ တပါး။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ယဉ္စပက္ခန္ဓတိ၊ အကြင်ပြေးဝင်တာကလည်း လက္ခဏာတပါး။

အာဒိန ဝါနူပဿနာညဏဿ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ။ အာဒိဿ ဣမာနိ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

အာဒိန ဝါနူပဿနာညဏဿ၊ အာဒိန ဝညဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တေန ဝုစ္စတိ အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏံ၊ အာဒိကလျာဏဉ္ဇေဝ
ဟောတိ၊ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ။

တေန၊ ယိ၊ ကြောင့်။ အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏံ၊ အာဒိနဝဉာဏ်သည်။
အာဒိကလျာဏဉ္ဇေဝ၊ အစ၏ကောင်းချင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏဿ ဥပေက္ခာနုဖြူဟာနာ မဇ္ဈေ။
မဇ္ဈဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ မဇ္ဈဿ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏဿ၊ အာဒိနဝဉာဏ်၏။ ဥပေက္ခာနုဖြူဟာ
နာ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ မဇ္ဈဿ၊
အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့
နည်း။ မဇ္ဈဿ၊ အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။
တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။

နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာ အညစ် အကြေးမှ
စင်ကြယ်သောစိတ်ကို၊ သုခသင် ရှင်းလင်းဘွယ်၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ စင်ကြယ်စေရန်၊ တဖန်သုခသင်ရှင်းလင်းချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှု
မပြု၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ကို၊ အညစ်အကြေးမရှိပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊
လျစ်လျူရှုတာ ကလည်း လက္ခဏာတပါး။ ။ယုတ်သောအတို့အစု၊
လွန်သောအတို့အစု၊ နှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်စေရ၊ အညီအမျှ၊ သမထသို့
ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထသို့ ရောက်သောစိတ်ကို၊ တဖန်
အညီအမျှတပါး၊ တည်ထားချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှုမပြု၊ သမထသို့ရောက်
သောစိတ်ကို၊ မယုတ်မလွန်ပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူရှုတာက
လည်းလက္ခဏာ တပါး။ ။အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်၊ ဘဝတဖန်-ခန္ဓာ
နာမ်ရုပ်-ခြုတ်ငြိမ်းသောခဏ၊ သမထသို့၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သာလျှင်လည်း၊ ရံခါမငြိမ်း၊ ကိမ်းယဉ်ယောနှော၊ ဆက်ဆံသောကိလေ
သာကိုပယ်စွန့်၍၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းထင်သော
စိတ်ကို၊ တဖန်ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းထင်စေချင်း၌၊
ကြောင့်ကြမှုမပြု၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းထင်သော

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

စိတ်ကို၊ အဖော် မရှိပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူရှုတာကလည်း လက္ခဏာတပါး။

ဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တံ အတ္ထုပေက္ခတိ။ သမထပဋိပ္ပန္နံ အတ္ထုပေက္ခတိ။
ဧကတ္ထုပဋ္ဌာနံ အတ္ထုပေက္ခတိ။ ယဉ္ဇ ဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တံ အတ္ထု
ပေက္ခတိ။ ယဉ္ဇ သမထ ပဋိပ္ပန္နံ အတ္ထုပေက္ခတိ။ ယဉ္ဇ ဧကတ္ထု
ပဋ္ဌာနံ အတ္ထုပေက္ခတိ။

ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတ္ထုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူရှု၏။
သမထ ပဋိပ္ပန္နံ၊ သမထသို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတ္ထုပေက္ခတိ၊
လျစ်လျူရှု၏။ ဧကတ္ထုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်း
ချင်းထင်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတ္ထုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူရှု၏။ ဝိသုဒ္ဓိ၊
စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇ အတ္ထုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူ
ရှုတာကလည်း လက္ခဏာတပါး။ သမထ ပဋိပ္ပန္နံ၊ သမထသို့ရောက်
သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇ အတ္ထုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူရှုတာက
လည်း လက္ခဏာတပါး။ ဧကတ္ထုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊
တကိုယ်တည်းချင်းထင်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇ အတ္ထုပေက္ခတိ၊
အကြင်လျစ်လျူရှုတာကလည်း လက္ခဏာတပါး။

အာဒိနဝါနူပဿနာ ဉာဏဿ ဥပေက္ခာနုဖြူဟာနာ မဇ္ဈေ
မဇ္ဈဿ ဣမာနိ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

အာဒိနဝါနူပဿနာ ဉာဏဿ၊ အာဒိနဝဉာဏ်၏။ ဥပေက္ခာနုဖြူ
ဟာနာ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ မဇ္ဈဿ၊
အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါး
တို့တည်း။

တေန ဝုစ္စတိ အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏံ၊ မဇ္ဈေကလျာ
ဏဉ္ဇေဝ ဟောတိ၊ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏံ၊ အာဒိနဝဉာဏ်သည်
ကား။ မဇ္ဈေကလျာဏဉ္ဇေဝ၊ အလယ်၏ ကောင်းချင်းသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့ အာဒိနဝါ. နှုပဿနာဉာဏ်၊ တဘက်ကမ်း ရောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဒိနဝဉာဏ်-ထင်ပုံ-မြင်ပုံ။ သိပုံ-မှတ်ပုံ။ ရှုပုံ- အညီအညွတ်ရှု၍နေပုံ။ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ-ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ။ ဘာဝနာကိုပွားပုံ-ဘာဝနာကိုပွားသောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံ ပုံ။ ဘာဝနာဖြူစင်ပုံ-ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံ။ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ။ ဘာဝနာ မပြီးဆုံးပုံ။ အလုံးစုံကို အသေအချာမှတ် ဘို့ရာ ကား။

တဘက် ကမ်းရောက်သော၊ အာဒိနဝဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည်ကား။ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ၊ ဝီရိယထောက်ပံ့သော အတိုင်းဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တဩမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍သာ နေ၏။

ထင်ပုံ-မြင်ပုံ- သိပုံ-မှတ်ပုံ- ရှုပုံ-အညီအညွတ်ရှု၍ နေပုံ ကား။ ဥပလက္ခဏာ၊ နည်းဖြင့်ပြသော၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား-သင်္ခါရ။ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား-နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်း မလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တဩမဇ္ဈတ္တ၊ ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။ အညီအညွတ် ရှု၍နေသောကာလ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အား ရှေ့ရှု ထင်အောင်၊ ရှေးကာလက-ဆောင်၍ပြသော၊ ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စမရှိသော အလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်၊ အသိလက္ခဏာ တူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက၊ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စ၊ လွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကို ပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

တထာ ပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ သာဓုကံ အဇ္ဈု ပေက္ခာတိ ဥပေက္ခာ ဝသေန။ ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

တထာပဂ္ဂဟိတံ၊ ယုတ်လည်းမယုတ်၊ လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ၊ ဝီရိယ ထောက်ပံ့သောအတိုင်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဥပေက္ခာဝသေန၊ တတြိမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အညီအညွတ်ရှု၏။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိယသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သော ကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကို ပယ်ပုံ-ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ- ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိယာဝနာချိန်ကျပုံကား။

ဥပလက္ခဏာနည်းဖြင့် ပြသော၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား- သင်္ခါရ။ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား-နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏- ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တတြိမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍ နေသော ကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်- ကိလေသာက လွတ်မှ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိယ၊ ဘာဝနာ ချိန်ကျ၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြိယ၊ ဘာဝနာချိန်ကျမှ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြိယ၊ ဘာဝနာချိန်ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်အား ရှေးရှု ထင်အောင်၊ ရှေးကာလက၊ ဆောင်၍ပြသော၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ မရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာ ပညာနှင့်၊ အသိလက္ခဏာ တူသောအလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက၊ ကိလေသာ ကို ပယ်သောကိစ္စ လွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကို ပယ်လည်းပယ် ၏၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြိယ၊ ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

ဥပေက္ခာ ဝသေန နာနတ္တကိလေသေဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊
ဝိမောက္ခဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြိယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

ဥပေက္ခာဝသေန၊ တတြိမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်။ နာနတ္တ ကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသောကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ် သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်သောအလိုအားဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြိယသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘာဝနာကို ပွားပုံ-ဘာဝနာကို ပွားသောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ-
ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံကား။

ဥပလက္ခဏာ၊ နည်းဖြင့်ပြသော၊ ဖြစ်သော သဘော သည်ကား-
သင်္ခါရ။ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား- နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏-
ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသော ဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊
တပြိုင်တည်း မလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြ
မတ္တတ္ထု ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍ နေသော
ကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်ပေါက်သော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေ
အားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့သည်၊ ကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြကုန်၏။ ကိလေသာမှ၊ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြ
သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်အား၊ လေးပါး
သော ဘာဝနာတို့သည်ပြည့်စုံချင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။

ဝိမုတ္တတ္တာ တေ ဓမ္မာဧကရသာ ဟောန္တိ၊ ဧကရသဋ္ဌေန
ဘာဝနာ။

ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊ ထို
၇-ပါးသောတရားတို့သည်။ ဧကရသာ၊ ကိလေသာမှ၊ လွတ်သောကိစ္စ
တူကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ၊
လွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြသော အနက် သဘောကြောင့်။ ယောဂီနော၊
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်အား။ ဘာဝနာ၊ ၄-ပါးသော
ဘာဝနာတို့သည်။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံချင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏဿ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ။
ပရိယောသာနဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ ပရိယောသာနဿ
စတ္တာရိ လက္ခဏာနိ။

အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏဿ၊ အာဒိနဝဉာဏ်၏။ သမ္ပဟံသနာ၊
ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ပရိ
ယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊
အဘယ်မျှတို့နည်း။ ပရိယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊
လက္ခဏာတို့သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ် ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ သမာဓိက-ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကိုငြိမ်းသောကိစ္စ-သမထ။ ပညာက-အနုသယ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ- ဝိပဿနာ။ ဤသမထ၊ ဤဝိပဿနာတရား ၂-ပါးတို့၏၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ကြသော အနက်သဘောကလည်း၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ ။

ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပါသော၊ ဣန္ဒြေ ၅- ပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေက- အသဒ္ဓိယ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ဝီရိယိန္ဒြေက- ကောသဇ္ဇ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ။ သတိန္ဒြေက-ပမာဒ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ သမာဓိန္ဒြေက- ဝိက္ခေပကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ပညိန္ဒြေက-မောဟကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ။ ဤသို့ ဣန္ဒြေ ၅-ပါး တို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူကြသော အနက် သဘော ကလည်း၊ ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ ။

ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ တူမျှအောင်၊ ဝီရိယရွက်ဆောင်သော အနက် သဘောကလည်း၊ ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ ။

ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပါ သော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါး သောတရားတို့၏၊ ဥပါဒ်ဇဏကို ဋီဇဏက။ ဋီဇဏကို-ဘင်ဇဏက၊ အလေ့အလာတွင်သော အလိုအားဖြင့်၊ မှီဝဲသော အနက် သဘောက လည်း၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသောလက္ခဏာတပါး။

တတ္ထ ဇာတာနံ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။
 ဣန္ဒြိယာနံ ဧကရသဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။ တဒုပဂဝီရိယဝါ
 ဟနဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။ အာသေဝနဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။

တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ သမာဓိ- ပညာတရား ၂-ပါးတို့၏။ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်သော အနက်သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသောလက္ခဏာတပါး။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူကြသော အနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တပါး။ တဒုပဂ ဝီရိယ ဝါဟနဋ္ဌေန၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊
ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူမျှအောင်၊ ဝီရိယ
ရွက်ဆောင်သောအနက်သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ
ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။ အာသေဝနဋ္ဌေန၊ မှီဝဲသော အနက်
သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသောလက္ခဏာ
တပါး။

အာဒိနဝါနူပဿနာဉာဏဿ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ။
ပရိယောသာနဿ ဣမာနိ စတ္တာရိ လက္ခဏာနိ။

အာဒိနဝါ နူပဿနာ ဉာဏဿ၊ အာဒိနဝဉာဏ်၏။ သမ္ပဟံသနာ၊
ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ပရိ
ယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့ သည်ကား။
ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။

တေန ဝုစ္စတိ အာဒိနဝါနူပဿနာ ဉာဏံ ပရိယောသာန
ကလျာဏဋ္ဌေဝ ဟောတိ၊ စတုလက္ခဏသမ္ပန္နဋ္ဌ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အာဒိနဝါ နူပဿနာဉာဏံ၊ အာဒိနဝဉာဏ်
သည်။ ပရိယောသာနကလျာဏဋ္ဌေဝ၊ အဆုံး၏ကောင်းချင်းသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုလက္ခဏသမ္ပန္နဋ္ဌ၊ လေးပါးသော လက္ခဏာနှင့်
ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘာဝနာမြူစင်ပုံ-ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံကား။

ထိုလေးပါးသော ဘာဝနာတို့တွင်၊ တပါးတပါးသော ဘာဝနာ
သည်ကား၊ သံကိလေသ ဘာဝနာ- ဝေါဒါနဘာဝနာအားဖြင့် ၂-ပါး။
ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါပိသော၊ သမာဓိ- ပညာ
၂-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊
မပြုချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည်၏။ သမာဓိ- ပညာ
၂-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို
ပြုချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်
ပိသော၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်
၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်ကား သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ဣန္ဒြေ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

၅-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်သော၊ ဝိရိယ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည်၏။ ဝိရိယ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာမည်၏။ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပေါ်သော၊ အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသ ဘာဝနာမည်၏။ အာသေဝနာ ၇ ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။

သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုတိ သမာဓိ ပညာနံ သမရသ တာယ အကရဏံ ဘာဝနာယ သံကိလေသော၊ ကရဏံ ဝေါဒါနံ၊ တထာ သေသေသုပိ။

သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုတိ၊ သံကိလေသ ဝေါဒါနေသု ဟူသည် ကား။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိ ပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ကြေးချင်းတည်း။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရဏံ၊ ပြုချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ချင်းတည်း။ သေသေသုပိ၊ အကြွင်းတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။

ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ-ဘာဝနာမပြီးဆုံးပုံ ကား။

ထိုသံကိလေသဘာဝနာ-ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော၊ သံကိလေသ ဘာဝနာ၌၊ ထိုထိုအပြစ်ကို၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာ၌၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို။ ဝိပဿနာ မရူမိ-မရူမိ၊ ရှေးအတို့ ကာလက၊ ပါဠိဟာရိယ ဉာဏ်ဖြင့်=ဥပလက္ခဏ နည်းဖြင့် ပြသော၊ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား-သင်္ခါရ။ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား-နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊

၄၅၀ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အလိုလို မထင်ချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသာဘာဝနာမည်၏။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်ဟု—ရှုကြည့်၍။ ဖြစ်သော သဘောသည်ကား- သင်္ခါရ။ မဖြစ်သောသဘောသည်ကား- နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့ ဘေးရှိ၏-ဘေးမရှိဟု၊ ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်ချင်းသည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ပြုစင်ချင်းကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်၏ဟု—ရှုကြည့်၍။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော၊ သံကိလေသာဘာဝနာကိုပယ်ထား၍။ ပြုစင်ချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကိုသာပြီးစေတတ်သော၊ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရှိပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသောအကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အချင်းချင်း၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိကုန်သော၊ အကြင် ၄-ပါးသောအခြင်းအရာ၊ ဘာဝနာတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော၊ သံကိလေသာဘာဝနာကို ပယ်ထား၍။ ပြုစင်ချင်းကြောင့် ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာကိုသာပြီးစေတတ်သော၊ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရှိပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသောတရားတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူကြသော ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်၏ ဟူသည် လည်း၊ ဝိပဿနာ မရူမိ-မရူမိ၊ ရှေးအတို့ကာလက၊ ထိုပါဠိဟာရိယ ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သုခသင်၍ ပြီးဆုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဤသို့ ဘာဝနာပြီးဆုံးသောအရာ၌၊ သုခသင်၍ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား၊ ဘာဝနာ ၏ ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်းဟု၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ထို ၄-ပါးသော အခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်၊ အကြံကြောင့်၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ ထို့ ကြောင့် ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိသော၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော အားဖြင့်၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေး မတင်၊ စင်ကြယ်ချင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဉာဏ်၏ ကိစ္စပြီးဆုံးသောအလို အားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်းကို၊ သိအပ်၏ဟုဆို။

ဝေမေတေသု သံကိလေသာဝေါဒါနေသု တံတံ အာဒိနဝံ ဒေါသံ၊ အာနိသံသံ ဂုဏံ၊ ပုရေတရံ ပါဠိဟာရိယဉာဏေန

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဒိသွာ၊ ယထာ အညမညာနတိဝတ္တနာဒယော ဟောန္တိ၊ တထာ ဘာဝနာယ သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ တေနော ဉ္ဇဏေန ဝိသော မိတတ္တာ၊ ဝိသောဓနဉ္ဇေတ္ထ သမ္ပဟံသနံ၊ တေအာကာရာ ယသ္မာ နိပ္ပန္နာ။ တသ္မာ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိ ဘာဝသာဓနေန ပရိယောဒါပကဿ ဉ္ဇဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန သမ္ပဟံသနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ ထိုသံကိလေသ ဘာဝနာ ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့၌။ တံတံအာဒိနဝံဒေါသံ၊ ထိုထို အပြစ်ကို။ တံတံအာနိသံသံဂုဏံ၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဠိဟာရိယဉ္ဇဏေန၊ ပါဠိဟာရိယဉ္ဇဏ်ဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ရှုကြည့်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အညမညာနတိဝတ္တနာ ဒယော၊ အချင်းချင်းတပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိကုန်သော။ ယေအာကာရာ၊ အကြင်လေးပါးသော အခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ ပြီးဆုံးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေနောဉ္ဇဏေန၊ ထိုပါဠိဟာရိယဉ္ဇဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသောမိတတ္တာ၊ သုန်သင်၍ပြီးဆုံး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဘာဝနာပြီးဆုံးရာ၌။ ဝိသောဓနံ၊ သုန်သင်၍ ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ သမ္ပဟံသနံ၊ ဘာဝနာ၏ ပြီးဆုံးချင်း ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရတ္တမ္ပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ ရတ္တံဝိယ၊ ဆိုသလို။ တေအာကာရာ၊ ထို ၄-ပါးသောအခြင်းအရာ ဘာဝနာတို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓမ္မာနံ ၇-ပါးသောဘုရားတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန၊ တပါးသည် တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိသော ဘာဝနာပြီးဆုံးသော အားဖြင့်။ ပရိယောဒါပကဿ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင်၊ စင်ကြယ်ချင်းကို ပြုတတ်သော။ ဉ္ဇဏဿ၊ ဉ္ဇဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဤသည်ကား။ အာဒိနဝတ္တဏ် တဘက်ကမ်းရောက်သော ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဒိနဝတ္တဏ်၊ ထင်ပုံ-မြင်ပုံ။ သိပုံ-မှတ်ပုံ။ ရှုပုံ-အညီ

၄၅၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အညွတ်ရှု၍နေပုံ။ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ-ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ နှင့်ပြည့်စုံပုံ။ ဘာဝနာကိုပွားပုံ-ဘာဝနာကို ပွားသောကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ။ ဘာဝနာဖြူစင်ပုံ-ဘာဝနာ ညစ်ကြေးပုံ။ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ-ဘာဝနာ မပြီး ဆုံးပုံ။ အလုံးစုံကို၊ အသေအချာ မှတ်ဘို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရွှေ အပြီးသတ်။

သော ဇေံ သဗ္ဗသင်္ခါရေ အာဒိနဝတော ပဿန္နော သဗ္ဗ ဘဝ-ယောနိ- ဂတိ-ဝိညာဏဋ္ဌိတိ- သတ္တာဝါသဂတေ သဘော ဒကေ သင်္ခါရဂတေ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ နာဘိရမတိ။

သော၊ ထိုအာဒိနဝဉာဏ် တဘက်ကမ်းရောက်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသင်္ခါရေ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့ကို။ အာဒိနဝ တော၊ အပြစ်ဟု။ ပဿန္နော၊ တရှုတည်း ရှုသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဘဝ- ယောနိ- ဂတိ- ဝိညာဏဋ္ဌိတိ- သတ္တာဝါသဂတေ၊ အလုံးစုံသောဘဝ၊ အလုံးစုံသောယောနိ၊ အလုံးစုံသောဂတိ၊ အလုံးစုံသောဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တာဝါသသို့ ကျရောက်သော။ သဘောဒကေ၊ ပျက်စီး သောသဘောရှိသော။ သင်္ခါရဂတေ၊ သင်္ခါရအပေါင်း၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဥက္ကဏ္ဍတိ၊ ပျင်းရိ၏။ နာဘိရမတိ၊ မမွေ့မလျော်မပျော်။

ဥပမာမည်သည်ကား၊ စိတ္တကုဋ်တောင်ခြေ၌၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး သော၊ ရွှေဟင်္သာမင်းသည်ကား၊ မစင်ကြယ်သော၊ ခွန်းစဏ္ဍားရွာတံခါး တွင်း၌၊ မမွေ့မလျော်မပျော်။ ဟိမဝန္တာမြိုင်၊ အိုင်ကြီးချစ်အိုင်တို့၌ သာလျှင်၊ မွေ့လျော်ပျော်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟင်္သာ မင်းသည်လည်း၊ ကောင်းစွာ ထင်မြင်အပ်သော၊ အပြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပျက်သော သဘောရှိသော သင်္ခါရအပေါင်း၌၊ မမွေ့မလျော်မပျော်။ ဘာဝနာ၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မွေ့လျော်ချင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သ ဟုရှုသောဌာနကို။ ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်ဟုအမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သဟုရှုသောဌာနကို။ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်ဟု၊ အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သဟုရှုသောဌာနကို။ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟု၊ အမှတ်ပြု သဖြင့်၊ ပျက်သဟုရှုသောဌာနကို။ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်ဟုအမှတ် ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သဟု ရှုသောဌာနကို။ သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်ဟု၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အမှတ်ပြုသဖြင့်၊ ပျက်သဟုရှုသောဌာနကို။ အနိစ္စဘဲ၊ မမြဲ ဟူ၍သာရှု၏။
နိစ္စဘဲ၊ မြဲသဟုမရှု။ ဒုက္ခဘဲ၊ ဆင်းရဲဟူ၍သာရှု၏။ သုခဘဲ၊ ချမ်းသာ
သဟုမရှု။ အနတ္တဘဲ၊ အလိုမကျ အစိုးမရဟူ၍သာရှု၏။ အတ္တဘဲ၊ အလို
ကျအစိုးရသဟုမရှု။ ငြီးသာငြီးငွေ့၏။ မတပ်မက်။ ခြုတ်သာခြုတ်စေ
၏။ မဖြစ်စေ။ တဖန်တဖန်စွန့်သာစွန့်၏။ အသစ်အသစ်လူ၊ ဘဝမယူ။
ဤအနုပဿနာ ၇-ပါးတို့၌သာလျှင် မွေ့လျော်၏။

သေယျထာဝိနာမ ဗိတ္တကုဋုပဗ္ဗတပါဒါဘိရတော သုဝဏ္ဏ
ရာဇဟံသော အသုစိမ္မိ စဏ္ဍာလဂါမဒ္ဓါရအာဝါဇေနာဘိရမတိ။
သတ္တသု မဟာသရေသုယေဝ ရမတိ။ ဝေမေပ အယံ ယောဂီ
ရာဇဟံသော သုပရိဒိဋ္ဌာဒိနဝေ သဘောဒကေ သင်္ခါရဂတေ
နာဘိရမတိ။ ဘာဝနာရာမတာယ ရတိယာ သမန္နာဂတတ္တာ
သတ္တသု အနုပဿနာသုယေဝ ရမတိ။

သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဗိတ္တကုဋုပဗ္ဗတပါဒါဘိ
ရတော၊ ဗိတ္တကုဋုတောင်ခြေ၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါးသော။ သုဝဏ္ဏရာဇ
ဟံသော၊ ရွှေဘင်္ဂါမင်းသည်ကား။ အသုစိမ္မိ၊ မစင်ကြယ်သော။ စဏ္ဍာ
လဂါမဒ္ဓါရအာဝါဇေ၊ နန်းစဏ္ဍားရွာ တံခါးတွင်း၌။ နာဘိရမတိ၊ မမွေ့
မလျော် မပျော်။ သတ္တသု မဟာသရေသုယေဝ၊ ဟိမဝန္တာ မြိုင်၊
အိုင်ကြီး ခုနစ်အိုင်တို့၌သာလျှင်။ ရမတိယထာ၊ မွေ့လျော်ပျော်သကဲ့သို့။
ဝေမေပ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အယံ ယောဂီရာဇဟံသော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
ဟင်္ဂါမင်းသည်လည်း။ သုပရိဒိဋ္ဌာဒိနဝေ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီးသော
အပြစ်ရှိသော။ သဘောဒကေ၊ ပျက်သောသဘောရှိသော။ သင်္ခါရဂတေ၊
သင်္ခါရအပေါင်း၌။ နာဘိရမတိ၊ မမွေ့မလျော်မပျော်။ ဘာဝနာရာမ
တာယ၊ ဘာဝနာ၌ မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ရတိယာ၊ မွေ့လျော်
ချင်းနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တသုအနု
ပဿနာသုယေဝ၊ ခုနစ်ပါးသောအနုပဿနာတို့၌သာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့
လျော်၏။

ရွှေချိုင့်၌ ထည့်လှောင်ထားသော ခြင်္သေ့မင်းသည်ကား၊ ရွှေချိုင့်၌
မမွေ့မလျော်မပျော်။ ယူဇနာသုံးထောင်အပြန်ကျယ်သော၊ ဟိမဝန္တာ
တောင်၌သာလျှင်၊ မွေ့လျော်ပျော်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ဤယောဂီ

ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်္သေ့မင်းသည်လည်း။ ၃-ပါးအပြားရှိသော၊ သုဂတိဘုံဘဝ-
 ဘုံဌာန၌လည်း၊ မေ့မလျော်မပျော်။ မြင်သောခဏ၊ ကြားသောခဏ၊
 နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ ခွါရ-အာရုံ-
 ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ၊ ပေါင်းဆုံကြသောကာလ။ 'ရုပ်ဟုထင်သော
 ရူပနိမိတ်ကို။ ဝေဒနာဟုထင်သောဝေဒနာနိမိတ်ကို။ သညာဟု ထင်
 သော သညာနိမိတ်ကို။ သင်္ခါရဟုထင်သော သင်္ခါရနိမိတ်ကို ဝိညာဏ်
 ဟု ထင်သော ဝိညာဏ်နိမိတ်ကို။ အနိစ္စဘဲ၊ မမြဲဟု၊ နိစ္စသညာ-သဿတ
 ဒိဋ္ဌိကိုပယ်ခွါ၍၊ အနိမိတ္တာနုပဿနာဖြင့်သာ ရှု၏။ ဒုက္ခဘဲ၊ ဆင်းရဲဟု။
 ပတ္တနာသညာ-တဏှာပဏီဓိကို ပယ်ခွါ၍၊ အပ္ပဏီဟိတာနုပဿနာ
 ဖြင့်သာရှု၏။ အနတ္တဘဲ၊ အလိုမကျအစိုးမရဟု၊ အဘိနိဝေသသညာ-
 အတ္တဒိဋ္ဌိကိုပယ်ခွါ၍၊ သုညတာနုပဿနာဖြင့်သာရှု၏။ ဤ၃-ပါးသော
 အနုပဿနာတို့၌သာလျှင် မေ့လျော်၏။

ယထာ စ သုဝဏ္ဏပဉ္စရေ ပက္ခိတ္တော သီဟော မိဂရာဇာ
 နာဘိရမတိ၊ တိယောဇနသဟဿဝိတ္ထတေ ပန ဟိမဝန္တ
 ယေဝ ရမတိ။ ဇေမယံ ယောဂီ သီဟော တိဝိဓေ သုဂတိ
 ဘဝေပိ နာဘိရမတိ။ တီသု ပန အနုပဿနာသုယေဝ ရမတိ။

သုဝဏ္ဏပဉ္စရေ၊ ရှေ့ချိုင့်၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်လှောင်သော။ သီဟော
 မိဂရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်ကား။ သုဝဏ္ဏပဉ္စရေ၊ ရှေ့ချိုင့်၌။ နာဘိ
 ရမတိ၊ မေ့မလျော်မပျော်။ တိယောဇန သဟဿ ဝိတ္ထတေ ပန၊
 ယူဇနာ သုံးထောင် အပြန့်ကျယ်သော။ ဟိမဝန္တ ယေဝ၊ ဟိမဝန္တာ
 တောင်၌သာလျှင်။ ရမတိယထာ၊ မေ့လျော်ပျော်သကဲ့သို့။ ဇေတထာ၊
 ထိုအတူ။ အယံယောဂီသီဟော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ခြင်္သေ့မင်းသည်
 လည်း။ တိဝိဓေ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ သုဂတိ ဘဝေပိ၊ သုဂတိ
 ဘုံဘဝ- ဘုံဌာန၌လည်း။ နာဘိရမတိ၊ မေ့မလျော်မပျော်။ တီသုပန
 အနုပဿနာသုယေဝ၊ သုံးပါးသော အနုပဿနာတို့၌သာလျှင်။ ရမတိ၊
 မေ့လျော်၏။

အလုံးစုံ ဖြူသော၊ အမြီး- နှာမောင်း- ခြေလေးချောင်း- သို့အိမ်
 တွဲလျောင်း၊ ပေါင်းအင်္ဂါ ၇-ပါးမြေ၌တည်သော၊ လူယောင်ဖန်ဆင်းချင်း
 အစရှိသော တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကောင်းကင်သို့ပျံသွားသော၊ ဆဒ္ဒန်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဆင်မင်းသည်ကား၊ မြို့လယ်၌ မမွေ့ မလျော်မပျော်။ ဟိမဝန္တာမြိုင်၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်၌ သာလျှင်၊ မွေ့လျော် ပျော်သကဲ့သို့။ ထုံ့အတူ၊ ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ် ဆင်မင်း သည်လည်း၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအပေါင်း၌ မမွေ့ မလျော်မပျော်။ မပျက်သော သဘော -ဘေးမရှိဟူသည်ကား၊ ရှေးအကြောင်း ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မဖြစ်သောသဘောကြောင့်၊ ယခုအကျိုး ၅-ပါး၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မဖြစ်သော သဘော-ဘေးမရှိဟု၊ မရှုမိက၊ ရှုသောကာလ၊ ဉာဏ်အားထင်အောင်၊ ရှေးကာလက ပြု၍။ ရှုသော ကာလ၊ ခဏ ခဏ၊ မဖြစ်သော သဘောသည်ကား- ဘေးမရှိ။ ချမ်းသာသော သဘောရှိ၏။ သုံးသပ်အပ်သော သဘောမရှိ။ နိဗ္ဗာန်။ ဤသို့အစရှိသော ဉာဏ်အစဉ်၊ ရှုနည်းထက်၍၊ တဖြစ်တည်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင် မွေ့လျော်၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ ညွတ်သော- ကျင်းသော- ရှိုင်းသောစိတ်သာ၊ ရံခါမလစ်၊ တဖြစ်တည်းဖြစ်၏။

ယထာ စ သဗ္ဗသေတော-သတ္တပတိဋ္ဌော-ဣဒ္ဓိမာ-ဝေဟာ သင်္ခမော ဆဒ္ဒန္တော နာဂရာဇာ နဂရမဇ္ဈေ နာဘိရမတိ။ ဟိမဝတိ ဆဒ္ဒန္တ ဒဟဂဟဏေယေဝ ရမတိ။ ဝေမေဝ အယံ ယောဂီဝရ ဝါရဏော သဗ္ဗသ္မိပ္ပိ သင်္ခါရဂတေ နာဘိရမတိ။ အနုပ္ပါဒေါ ခေမန္တိ အာဒိနာ နယေန ဒိဋ္ဌေ သန္တိပဓေ ယေဝ ရမတိ။ တန္တိန္ဒတပေါဏတပ္ပဗ္ဗာရမာနသော ဟောတိတိ။

နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏံ နိဋ္ဌိတံ။

သဗ္ဗသေတော၊ အလုံးစုံဖြူသော။ သတ္တပတိဋ္ဌော၊ အင်္ဂါ ၇-ပါးဖြေ၌ တည်သော။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုး နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝေဟာသင်္ခမော၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံသွားသော။ ဆဒ္ဒန္တော နာဂရာဇာ၊ ဆဒ္ဒန် ဆင်မင်း သည်ကား။ နဂရမဇ္ဈေ၊ မြို့အလယ်၌။ နာဘိရမတိ၊ မမွေ့ မလျော် မပျော်။ ဟိမဝတိ ဆဒ္ဒန္တဒဟဂဟဏေယေဝ၊ ဟိမဝန္တာမြိုင်၊ ဆဒ္ဒန် အိုင်၌သာလျှင်။ ရမတိယထာ၊ မွေ့လျော်ပျော်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ အယံယောဂီဝရဝါရဏော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဆင်မင်း သည်လည်း။ သဗ္ဗသ္မိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော။ သင်္ခါရ ဂတေပိ၊ သင်္ခါရ အပေါင်း၌လည်း။ နာဘိရမတိ၊ မမွေ့မလျော်မပျော်။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ် သောသဘောသည်ကား။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့

အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေ၊ တမြင်တည်းမြင်သော။ သန္တိပဒေယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၌သာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ တန္တိန္ဒ-တပေါ့က- တပ္ပဗ္ဗာရ မာနသော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော ကိုင်းသော- ရှိုင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏံ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ ဉာဏ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည်ကား၊ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် သုံးပါး။ သုံးပါး ဟူသော်ကား။ ဘယဉာဏ်လည်းတပါး။ အာဒိနဝညဏ်လည်း တပါး။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်လည်းတပါး။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့ကို၊ ဘေးဟုရှု၍၊ ဘေးထင်သော အခိုက်အတန့် သည်ကား၊ ဘယဉာဏ် မည်၏။ ထိုအလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌ သာလျှင်၊ အပြစ်ဟုရှု၍၊ အပြစ် ထင်သောအခိုက်အတန့်သည်ကား၊ အာဒိနဝညဏ်မည်၏။ ထိုအလုံးစုံ သော သင်္ခါရတို့၌သာလျှင်၊ ပြီးငွေ့သော အခိုက်အတန့် သည်ကား၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်မည်၏။

ဣဒိနာ ပန နိဗ္ဗိဒါ ဉာဏေန ဣမဿ ကုလ ပုတ္တဿ နိဗ္ဗိန္ဒန္တဿ ဥက္ကဏ္ဍန္တဿ အနဘိရမန္တဿ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဝိညာဏဋ္ဌိတိ-သတ္တာဝါသေသု သဘောဒကေသု သင်္ခါ ရေသု ဧကသင်္ခါရေပိ စိတ္တံ န သဇ္ဇတိ၊ န လဂ္ဂတိ၊ န ဗန္ဓတိ။ သဗ္ဗသ္မာသင်္ခါရဂတာ မုဋ္ဌိတုကာမံ နိဿရိတုကာမံ ဟောတိ။ အထဿ ဧဝံ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု ဝိဂတာလယဿ သဗ္ဗသ္မာ သင်္ခါရဂတာ မုဋ္ဌိတုကာမဿဥပ္ပဇ္ဇတိ မုဋ္ဌိတုကမုတာဉာဏန္တိ။
မုဋ္ဌိတုကမုတာဉာဏံ နိဋ္ဌိတံ။

ဣဒိနာ ပန နိဗ္ဗိဒါဉာဏေန၊ ဤနိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြင့်သော်ကား။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တဿ၊ တပြီးငွေ့တည်း ပြီးငွေ့သော။ ဥက္ကဏ္ဍန္တဿ၊ တပျင်းရိတည်း ပျင်းရိ သော။ အနဘိရမန္တဿ၊ မမွေ့မလျော်မပျော်သော။ ဣမဿ ကုလ ပုတ္တဿ၊ ဤအမျိုးကောင်းသမီး၊ ဤအမျိုးကောင်း သား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဝိညာဏဋ္ဌိတိ-သတ္တာဝါသဂတေသု၊ အလုံးစုံသော ဘဝ-အလုံးစုံသော ယောနိ-အလုံးစုံသော ဂတိ-အလုံးစုံ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သောဝိညာဏဋ္ဌိတိ-အလုံးစုံသော သတ္တာဝါသသို့ကျရောက်ကုန်သော။
 သဘောဒကေသု၊ ပျက်စီးသော သဘောရှိကုန်သော။ သင်္ခါရေသု၊
 သင်္ခါရတို့တွင်။ ဇကသင်္ခါရေပိ၊ တခုသော သင်္ခါရမျှ၌လည်း။ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ နသဇ္ဇတိ၊မကင်။ နလဂ္ဂတိ၊ မပြီ။ နဗန္ဓတိ၊မမိမဖွဲ့။ သဗ္ဗသ္မာ
 သင်္ခါရဂတာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရအပေါင်းမှ။ မုဋ္ဌိတုကာမံ၊ လွတ်လို
 သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသ္မာသင်္ခါရဂတာ၊ အလုံးစုံ
 သော သင်္ခါရအပေါင်းမှ။ နိဿရိတုကာမံ၊ ကျွတ်လွတ် ထွက်မြောက်
 လိုသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထတသ္မိကာလေ၊ ထိုအခါ၌။
 ဇဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌။ ဝိဂတာလ
 ယဿ၊ ငဲ့ကွက်သောစိတ်မှကင်းသော။ သဗ္ဗသ္မာသင်္ခါရဂတာ၊ အလုံးစုံ
 သောသင်္ခါရအပေါင်းမှ။ မုဋ္ဌိတုကာမဿ၊ လွတ်လိုသောစိတ်ရှိသော။
 အဿဇ္ဈမဿကုလပုတ္တဿ၊ ဤအမျိုးကောင်းသမီး၊ ဤအမျိုးကောင်း
 သားအား။ မုဋ္ဌိတုကမျတာဉာဏံ၊ မုဋ္ဌိတုကမျတာဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။

ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မုဋ္ဌိတုကမျတာဉာဏံ၊ မုဋ္ဌိတုကမျတာ
 ဉာဏ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

သော ဇဝံ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ-ဋ္ဌိတိ-နိဝါသဂတေဟိ
 သဘောဒကေဟိ သင်္ခါရေဟိ မုဋ္ဌိတုကာမော သဗ္ဗသ္မာ သင်္ခါရ
 ဂတာ မုဋ္ဌိတုံ ပုန တေ ဇဝံ သင်္ခါရေ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာဉာ
 ဏေန တိလက္ခဏံ အာရောပေတွာ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။ သော သဗ္ဗ
 သင်္ခါရေ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗဘဝ-ယောနိ-ဂတိ
 ဋ္ဌိတိ-နိဝါသဂတေဟိ၊ အလုံးစုံသောဘဝ-အလုံးစုံသောယောနိ-အလုံးစုံ
 သောဂတိ-အလုံးစုံသော ဋ္ဌိတိ-အလုံးစုံသော နိဝါသသို့ ကျရောက်
 ကုန်သော။ သဘောဒကေဟိ၊ ပျက်စီးချင်းသဘောရှိကုန်သော။ သင်္ခါရေ
 ဟိ၊ သင်္ခါရတို့မှ။ မုဋ္ဌိတုကာမော၊ လွတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသ္မာ
 သင်္ခါရဂတာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရအပေါင်းမှ။ မုဋ္ဌိတုံ၊ လွတ်ချင်းငှါ။
 ပုန၊ တဖန်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ တေသင်္ခါရေ၊ ထိုသင်္ခါရတို့ကို။ ပဋိသင်္ခါနု

၄၅၈

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဿနာဉာဏ်နာ၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ဖြင့်။ တိလက္ခဏံ၊ သုံးပါးသော
လက္ခဏာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။ သိမ်းဆည်း၏။ ။
သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗသင်္ခါရေ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရ
တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ကထံ၊ အဘယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှုသနည်း။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော၊ မမြဲ
သောသဘောသင်္ခါရ၏ အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓ
ပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ မဖြစ်ခင် မထင်
မြင်ရာမှ ပေါ်လာ၍၊ ဖြစ်သော ခဏ-သစ်သော ကာလလည်း မမြဲ။
ဖြစ်သောခဏ-သစ်သောကာလမှ ပြောင်းရွှေ့၍၊ တည်သော ခဏ-
ဟောင်းသောကာလလည်းမမြဲ။ တည်သောခဏ-ဟောင်းသောကာလ
မှပြောင်းရွှေ့၍၊ ပျက်သောခဏ-ကုန်သောကာလလည်းမမြဲ။ အနိစ္စန္တိ
ကတော၊ ဖြစ်သောရှေ့အစွန်း၊ ပျက်သော နောက်အစွန်းကို မလွန်ဘဲ၊
မြဲသောသဘော၏ မရှိချင်းကြောင့်။ တာဝကာလိကတော၊ ဥပါဒ်ခဏ-
ဋ္ဌိခဏ-ဘင်ခဏ- အခိုက်အတန့် ကျချင်းကြောင့်။ ဥပ္ပါဒဝယ ပရိစ္ဆိန္ဒ
တော၊ ဖြစ်သောရှေ့အစွန်း၊ ပျက်သောနောက်အစွန်းဖြင့်၊ ပိုင်ခြားချင်း
ကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သော၊ မမြဲ
သောသဘောသင်္ခါရ၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက
၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ မျက်စိနာသဖြင့်လည်း၊
ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ နားနာသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-
မမြဲ။ နှာနာသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ လျှာနာသဖြင့်လည်း၊
ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ ကိုယ်နာသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသော သ
ဘော-မမြဲ။ စိတ်နာသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ ။ မျက်စိအို
သဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ နားအိုသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီး
သောသဘော-မမြဲ။ နှာအိုသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသော သဘော-မမြဲ။
လျှာအိုသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ ကိုယ်အိုသဖြင့်လည်း၊
ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ စိတ်အိုသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-
မမြဲ။ ။ မျက်စိသေသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ နား
သေသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော-မမြဲ။ နှာသေသဖြင့်လည်း၊

ပဋိပဒါဉာဏဒုဿနနိသုဒ္ဓိ

ပျက်စီးသော သဘော-မမြဲ။ လျှာသေ သဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသော သဘောမမြဲ။ ကိုယ်သေသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသော သဘော-မမြဲ။ စိတ်သေသဖြင့် လည်း။ပျက်စီးသော သဘော-မမြဲ။ ။ဗျာဓိဇရာမရဏေ ဟိ၊ နာချင်း-အိုချင်း-သေချင်းတို့ဖြင့်။ ပယောကတော၊ ပျက်စီးချင်း ကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ သတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောမမြဲ သောသဘော၊သင်္ခါရ၏အရ-အနိစ္စ။အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပစ္စက။ခန္ဓပစ္စက ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ နာသဖြင့်လည်း၊ တုန် လှုပ်သောသဘော-မမြဲ။ အိုသဖြင့်လည်း၊ တုန်လှုပ်သောသဘော-မမြဲ။ သေသဖြင့်လည်း၊ တုန်လှုပ်သောသဘော-မမြဲ။ လာဘ်မပါများသဖြင့် လည်း၊ တုန်လှုပ်သော သဘော- မမြဲ။ လာဘ်နည်းပါးသဖြင့်လည်း၊တုန် လှုပ်သောသဘော-မမြဲ။အမြို့အရုံမပါများသဖြင့်လည်း၊တုန်လှုပ်သော သဘော-မမြဲ။ အမြို့အရုံနည်းပါးသဖြင့်လည်း၊ တုန်လှုပ်သောသဘော မမြဲ။ ချီးမွမ်းသဖြင့်လည်း၊ တုန်လှုပ်သော သဘော-မမြဲ။ ကဲ့ရဲ့သဖြင့် လည်း၊ တုန်လှုပ်သော သဘော-မမြဲ။ ချမ်းသာသဖြင့်လည်း တုန်လှုပ် သောသဘော-မမြဲ။ ဆင်းရဲသဖြင့်လည်း၊ တုန်လှုပ်သောသဘော-မမြဲ။ ဗျာဓိဇရာမရဏေဟိစေတ၊ နာချင်း-အိုချင်း-သေချင်းတို့ဖြင့်၎င်း။လာဘာ ဒိဟိ၊ လာဘ်အစရှိကုန်သော။ လောကဓမ္မဟိစ၊ လောကဓမ်တရား ဂ-ပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စလတော၊တုန်လှုပ်ချင်းကြောင့်။အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပယောကိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော၊ မမြဲ သောသဘော၊သင်္ခါရ၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပစ္စက။ခန္ဓပစ္စက ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ မိမိပျက်စီးသော လုံ့လ ပယောဂ အားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးချင်းသို့ ရောက်သော အလေ့ သဘော-မမြဲ။ သူတပါးပျက်စီးသော လုံ့လပယောဂအားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးချင်းသို့ ရောက်သော အလေ့ သဘော-မမြဲ။ သဘာဝဓမ္မပျက်စီး သော မိမိ ကိစ္စ အားဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးချင်းသို့ ရောက်သော အလေ့ သဘော-မမြဲ။ ဥပက္ကမေနစေတ၊ မိမိလုံ့လ-သူတပါးလုံ့လအားဖြင့် လည်းကောင်း။ သရသေနစ၊ မိမိကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပတာဂံ

တော၊ပျက်စီးချင်းသို့ရောက်သော အလေ့သဘောကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စာတဲ- မမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသန္ဓိဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မမြဲသောသဘော၊သန္ဓိရ၏အရ-အနိစ္စ။အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ- သညာ- သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။ သွားသောခဏ- ပြန်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့် ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မမြဲ။တူရူကြည့်သောခဏ-တစောင်းကြည့်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-မမြဲ။ ကွေးသော ခဏ-ဆန့်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-မမြဲ။ သင်္ကန်း-သပိတ်-အဝတ်-အရုံ-တစုံတခုကိုင်ယူသော ခဏ၊ အခိုက်အတန့် ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-မမြဲ။ စားသောခဏ-သောက်သောခဏ -ခဲသောခဏ-လျက်သောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-မမြဲ။ ကျင်ကြီးစွန့်သော ခဏ- ကျင်ငယ်စွန့်သော ခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်-မမြဲ။ သွားသောခဏ- ရပ်သောခဏ- ထိုင်သော ခဏ-အိပ်သောခဏ-နိုးသောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သောသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်- မမြဲ။ ပြောဆိုသောခဏ-ဆိတ်ဆိတ်နေသောခဏ၊ အခိုက်အတန့်ကျသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သော သဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-မမြဲ။ သဗ္ဗာဝတ္ထနိပါတတာယ၊ ခပ်သိမ်းဥသိုအလုံးစုံ၊ အခိုက်အတန့် ကျသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ထိရတာဝဿစ၊မြဲမြဲခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သောသဘော၏လည်း။ အဘာဝတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အရူဝတော၊ မမြဲချင်းကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စာတဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသန္ဓိဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မမြဲသောသဘော၊သန္ဓိရ၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ- ရုပ်- ဝေဒနာ- သညာ- သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။ ရုပ်ဖြစ်သော ခဏ၊ သစ်သောကာလမှနောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလသို့

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရောက်၍၊ အိုသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောမမြဲ။ တည်သော
 ခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလ
 သို့ရောက်၍၊ သေသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော-မမြဲ။ ဝေဒနာ
 ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှနောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်း
 သောကာလသို့ရောက်၍၊ အိုသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သော သဘော-
 မမြဲ။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊
 ကုန်သောကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သော
 သဘော-မမြဲ။ သညာဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှနောက်၊ တည်
 သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလသို့ရောက်၍၊ အိုသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်
 ပြန်သောသဘော-မမြဲ။ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှနောက်၊
 ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့်လည်း၊
 ဘောက်ပြန်သော သဘော-မမြဲ။ သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သော
 ကာလမှနောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်းသောကာလသို့ ရောက်၍၊
 အိုသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော-မမြဲ။ တည်သောခဏ၊
 ဟောင်းသောကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊ ကုန်သောကာလသို့
 ရောက်၍၊ သေသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သော သဘော-မမြဲ။ ဝိညာဏ်
 ဖြစ်သောခဏ၊ သစ်သောကာလမှနောက်၊ တည်သောခဏ၊ ဟောင်း
 သောကာလသို့ရောက်၍၊ အိုသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သောသဘော-
 မမြဲ။ တည်သော ခဏ၊ ဟောင်းသောကာလမှနောက်၊ ပျက်သောခဏ၊
 ကုန်သော ကာလသို့ ရောက်၍၊ သေသဖြင့်လည်း၊ ဘောက်ပြန်သော
 သဘော-မမြဲ။ ဇရာယစေတ၊ အိုချင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မရဏေနစ၊
 သေချင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေဝပရိဏာမပကတိတာယ၊
 နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။
 ဝိပရိဏာမမမ္မတော၊ ဘောက်ပြန်သောသဘောကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊
 မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော၊ မမြဲ
 သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက
 ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ကျသောခဏ၊ အတိတ်-
 အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌၊ မခိုင်တဲတဲ၊ အားနဲသဖြင့်လည်း၊ အကာ
 ကဲ့သို့၊ ကျိုးလွယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနှစ်မရှိချင်းကြောင့်-မမြဲ။ ဒုဗ္ဗလ

တဿ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဖေဂ္ဂ၊ ဝိယ၊ အကာကဲ့သို့။ သုဘန္ဓနိ ယတာယ၊ ကျိုးလွယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အသာရကတော၊ အနှစ်မရှိ ချင်းကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဘဝသည်ကား၊ ကမ္မဘဝ-ဥပပတ္တိဘဝအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါး တို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာ-တဏှာ-ဥပါဒါနိ-ကံ-သင်္ခါရ၊ ဟေတုပဉ္စကသည် ကား၊ ကမ္မဘဝမည်၏။ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-သဠာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ၊ ဖလပဉ္စကသည်ကား၊ ဥပပတ္တိဘဝမည်၏။ ဟေတုပဉ္စကသည်လည်း၊ အတိတ်ဟေတုပဉ္စက-ပစ္စုပ္ပန်ဟေတုပဉ္စကအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါး တို့တွင်၊ အတိတ်ဟေတုပဉ္စကသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖလပဉ္စကနှင့်စပ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဟေတုပဉ္စကသည်ကား၊ အနာဂတ်ဖလပဉ္စကနှင့်စပ်၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောမမြဲသော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ စက္ခုဝိညာဏ်-မြင် သောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက အကြောင်းဘဝနှင့်၊ ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုး ဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့်ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသော သဘော-မမြဲ။ ။ သောတဝိညာဏ်-ကြားသော ကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက- အကြောင်းဘဝနှင့်၊ ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုး ဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့်၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသော သဘော-မမြဲ။ ။ ဗာနဝိညာဏ်-နံသောကာလ၊ ဖြစ်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်း ဘဝနှင့်၊ ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတု ပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့်၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်း သောသဘော-မမြဲ။ ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်-စားသောကာလ၊ ဖြစ် သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝ နှင့်၊ ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတု ပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့်၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်း သောသဘော-မမြဲ။ ။ ကာယဝိညာဏ်-ထိသောကာလ၊ ဖြစ်သော ခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏၊ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့်၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပြည့်စုံပြီးမှ။ ပျက်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏။ ဟေတုပဉ္စက-
 အကြောင်းဘဝနှင့်။ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသော
 သဘော-မမြဲ။ ။ မနာဒိညာဏ်-သိသောကဿ၊ ဖြစ်သောခဏ-ဖလ
 ပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏။ ဟေတု ပဉ္စက-အကြောင်းဘဝနှင့်။ ပြည့်စုံပြီးမှ။
 ပျက်သောခဏ-ဖလပဉ္စက-အကျိုးဘဝ၏။ ဟေတုပဉ္စက-အကြောင်း
 ဘဝနှင့်။ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသောသဘော-မမြဲ။ ။
 ဝိဂတဘဝတာယ၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဘဝသန္တတ
 တာယ၊ ပြည့်စုံသောဘဝမှကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဘဝတော၊ ဖြစ်ပြီးမှ
 ကင်းသောသဘောကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသော ဝိသင်္ခါဉာဏ်၏။ အာရုံဖြစ်သောမမြဲသော
 သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏အရ-ခန္ဓာပဉ္စက။ ခန္ဓာပဉ္စက၏အရ
 ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ သင်္ခါရဖြစ်ခိုက်-ရှေ့အဝိဇ္ဇာ
 က-အကြောင်း၊ ယခုအဝိဇ္ဇာက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်းပြုပြင်စီရင်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘော-မမြဲ။ (သမနန္တ
 ရောဟေတု-ပရိပရောပစ္စယော)။ ဝိညာဏ်ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့သင်္ခါရက-
 အကြောင်း၊ ယခုသင်္ခါရက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘော-မမြဲ။ ။ ရုပ်-နာမ်
 ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ဝိညာဏ်က-အကြောင်း၊ ယခုဝိညာဏ်က-ပစ္စည်း၊ တ
 ပေါင်းတည်းပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော
 သဘော-မမြဲ။ ။ သဗ္ဗာယတန ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့နာမ်ရုပ်က-အကြောင်း၊
 ယခုနာမ်ရုပ်က-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင် စီရင်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘော-မမြဲ။ ။ ဗဿဖြစ်ခိုက်၊
 ရှေ့သဗ္ဗာယတနက-အကြောင်း၊ ယခုသဗ္ဗာယတနက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်း
 တည်းပြုပြင် စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင် စီရင်အပ်သော
 သဘော-မမြဲ။ ။ ဝေဒနာဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ဗဿက-အကြောင်း၊ ယခုဗဿ
 က-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်းပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်
 စီရင်အပ်သောသဘော-မမြဲ။ ။ တဏှာဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ဝေဒနာက-အ
 ကြောင်း၊ ယခုဝေဒနာက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်းပြုပြင် စီရင်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘော-မမြဲ။ ။ ဥပါဒါန်ဖြစ်ခိုက်
 ရှေ့တဏှာက-အကြောင်း၊ ယခုတဏှာက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း

ပြုပြင် စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘော-မမြဲ။ ။ဘဝ ဖြစ်ခိုက်၊ ရှေ့ဥပါဒါနိက-အကြောင်း၊ ယခုဥပါဒါနိက-ပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သဘော-မမြဲ။ ။ဟောတု ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်း ပစ္စည်းတို့သည်။ အဘိသင်္ခတတာယ၊ တပေါင်းတည်းပြုပြင်စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ် ဖြင့်။ သင်္ခတတော၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘောကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောမမြဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-အနိစ္စ။ အနိစ္စ၏ အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ- ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ- ဝိညာဏ်။ ရုပ် ကုန်သော ခဏ- ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသော သဘော-မမြဲ။ ။ဝေဒနာ ကုန်သော ခဏ- ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘော-မမြဲ။ ။သညာ ကုန်သော ခဏ-ပျက်သောသဘောကရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘော-မမြဲ။ ။သင်္ခါရကုန်သောခဏ-ပျက်သောသဘောကရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘော-မမြဲ။ ။ဝိညာဏ်ကုန်သော ခဏ- ပျက်သော သဘောက ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသောသဘော-မမြဲ။ မရဏပကတိတာယ၊ ပျက်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မရဏ ဓမ္မတော၊ သေသောသဘောကြောင့်။ အနိစ္စာတိ၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခသည်ကား၊ ဇာတိဒုက္ခ-ဇရာဒုက္ခ-မရဏဒုက္ခ- ဒုက္ခဒုက္ခ- သင်္ခါရဒုက္ခ-ဝိပရိဏာမဒုက္ခ-သံသာရဒုက္ခအားဖြင့် ၇-ပါး။ ထို ၇-ပါး တို့တွင်၊ ဖြစ်သော သဘော- ဥပါဒ်သည်ကား၊ ဇာတိ ဒုက္ခမည်၏။ တည်သော သဘော-ဋ္ဌိသည်ကား၊ ဇရာဒုက္ခ မည်၏။ ပျက်သော သဘော-ဘင်သည်ကား၊ မရဏဒုက္ခမည်၏။ ကိုယ်ဆင်းရဲသော-ကာယိကဒုက္ခလည်းတပါး။ စိတ်ဆင်းရဲသော-စေတသိက ဒုက္ခလည်းတပါး။ ဤ ၂-ပါးသောဒုက္ခသည်ကား ဒုက္ခဒုက္ခမည်၏။ ဥပါဒ်-ဋ္ဌိ-ဘင် သင်္ခါရ လက္ခဏာ သည်ကား၊ သင်္ခါရ ဒုက္ခမည်၏။ သတ္တဝါတို့၏ သေရချင်း သည်ကား၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခမည်၏။ အနုလောမ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဘဝ စက်ရဟတ်သည်ကား၊ သံသာရဒုက္ခမည်၏။ ။ နိစ္စသညာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊

နိစ္စဆို။ သုခသညာ၊ တဏှာကို၊ သုခဆို။ သုဘသညာ၊ တဏှာကို၊
သုဘဆို။ အတ္တသညာ၊ ဒိဋ္ဌိကို၊ အတ္တဆို။ ဤသို့ဆိုရ၊ နိစ္စ-သုခ-
သုဘ- အတ္တ ၄- ပါးတို့တွင်၊

အနိစ္စဟူ၍၊ နိစ္စကိုလွန်ပုံ၏ အခြားမဲ့၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ သုခကို
လွန်ပုံကား။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ညွှန်တော်၏၊ အာရုံဖြစ်သော
ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ- ခန္ဓဂုဏ္ဏက။
ခန္ဓဂုဏ္ဏ၏အရ ရှုပ်-ဝေဒနာ-သညာ- သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဖြစ်သဖြင့်
လည်း- ဆင်းရဲ။ တည်သဖြင့် လည်း- ဆင်းရဲ။ ပျက်သဖြင့်လည်း-
ဆင်းရဲဖြစ်သောခဏ - တည်သော ခဏ - ပျက်သောခဏ၊ ဝဇ္ဇုပ္ပန်
ကာလ၌၊ အစဉ်တစိုက်၊ သဘောသာဝိဝင်၍ ချက်သော၊ အဟောင်း
ကလည်း တထပ်၊ အသစ်ကလည်း တထပ်၊ ဤ ၂-ရပ် ဘဝစက်
ရဟတ်က၊ လှည့်လည်၍ ပတ်သော်လည်း၊ ဖြစ်သော သဘော ဥပါဒ်
လည်းမထင်၊ တည်သော သဘော-ဗြဟ္မလည်းမထင်၊ ပျက်သောသဘော-
ဘင်္ဂလည်း မထင်၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အကျိုးပေးခွင့်မရသမျှ။ မသိသော
သဘော- အဝိဇ္ဇာကျသဖြင့်လည်း- ဆင်းရဲ။ အားထုတ်သောသဘော-
သင်္ခါရကျသဖြင့်လည်း- ဆင်းရဲ။ ဘဝ ၂-ရပ်၊ စပ်သော သဘော -
ဝိညာဏ် ကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ သက်သောသဘော- နာမ် ရှုပ်
ကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ ကြည်သော သဘော- သဗ္ဗာယတန ကျသ
ဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ တွေ့သောသဘော-ဖဿ ကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။
ခံစားသော သဘော-ဝေဒနာ ကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ တပ်သော
သဘော- တဏှာကျသဖြင့်လည်း- ဆင်းရဲ။ စွဲလမ်းသောသဘော-
ဥပါဒါန် ကျသဖြင့်လည်း- ဆင်းရဲ။ ပြုသောသဘော- ဘဝကျသဖြင့်
လည်း- ဆင်းရဲ။ ဖြစ်သော သဘော-ဇာတိကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။
အိုသော သဘော-ဇရာ ကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ သေသောသဘော-
မရဏကျသဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ စိုးရိမ်သောသဘော- သောက ကျသ
ဖြင့်လည်း-ဆင်းရဲ။ ငိုကြွေးသော သဘော-ပရိဒေဝ ကျသဖြင့်လည်း-
ဆင်းရဲ။ ကိုယ်ဆင်းရဲသော သဘော- ဒုက္ခကျသဖြင့်လည်း--ဆင်းရဲ။

စိတ်ဆင်းရဲသော သဘော- ဒေါမနုဿကျသဖြင့်လည်း- ဆင်းရဲ။
 စိတ်ပင်ပန်းသော သဘော- ဥပါယာသကျသဖြင့်လည်း- ဆင်းရဲ။
 ဤသို့ ဟေတု-ဖလ-နိဿန္န၊ အကြောင်း-အကျိုး-အာနိသင် အကျိုး
 ဆက်၊ ချမ်းသာနှင့်မရောမယွက်၊ သက်သက်သော ဆင်းရဲ အစု၊ ယခု
 ယခု၊ စည်းဝေး တွေ့ကြုံ၊ ပေါင်းဆုံမိသော၊ အနုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်၊
 ဘဝစက်ရဟတ်က၊ ဟုည့်လည်၍ ပတ်သဖြင့်လည်း၊ ဒုက္ခ၏တည်ရာ
 ဝတ္ထုကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အဘိဏ္ဍ ပဒိုဝိဇ္ဇနတော၊ မပြတ်နှိပ်စက်ချင်း
 ကြောင့်။ ဒုက္ခမတော၊ အခံခက်ချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဝတ္ထု တော၊ ဒုက္ခ၏
 တည်ရာ ဝတ္ထုကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဝ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဒိုသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ
 သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက
 ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ စားသောက်ချိန်သင့်က၊
 စားသောက်ကြသဖြင့်၊ မျှတ၍၊ ယခုအနာရောဂါ မဖြစ်ခင်၊ ရောဂါ
 ကင်းစင်၊ အာရောဂျပင် ဆိုရပါလျက်၊ ယခုအနာရောဂါ၊ မဖြစ်မပေါ်
 လာသေးသော်လည်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာချင်းငှါ ထိုက်သော၊ အနာရောဂါ
 ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ကို၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုမျှော်၍၊ အနာရောဂါမဖြစ်မပေါ်လာ
 အောင်၊ ဆွမ်းပစ္စည်းအရ၊ ထမင်းဟင်းတော့စဉ်၊ အချို-အချဉ်-အစပ်-
 အငန်-အဖန်-အခါး၊ စားသောက်ချိန်သင့်က၊ စားသောက်ကြ၍၊ မျှ
 သဖြင့်လည်း၊ ရောဂါကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ ဝတ်ရုံချိန်သင့်က၊ ဝတ်ရုံကြ
 သဖြင့်၊ မျှတ၍၊ ယခုအနာရောဂါမဖြစ်ခင်၊ ရောဂါကင်းစင်၊ အာရောဂျပင်
 ဆိုရပါလျက်၊ ယခုအနာရောဂါ၊ မဖြစ်မပေါ် လာသေးသော်လည်း၊
 ဖြစ်ပေါ်လာချင်းငှါ ထိုက်သော၊ အနာရောဂါ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ကို၊
 ဉာဏ်ဖြင့် ရှုမျှော်၍၊ အနာရောဂါ မဖြစ်မပေါ်လာအောင်၊ သင်္ကန်း
 ပစ္စည်းအရ၊ အမြို-အရုံ-အဝတ်ပုဆိုး၊ ဝတ်ရုံချိန်သင့်က၊ ဝတ်ရုံကြ၍၊
 မျှသဖြင့်လည်း၊ ရောဂါကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အိပ်နေချိန်သင့်က၊ အိပ်နေ
 ကြသဖြင့်၊ မျှတ၍၊ ယခုအနာရောဂါ မဖြစ်ခင်၊ ရောဂါကင်းစင်၊
 အာရောဂျပင်ဆိုရပါလျက်၊ ယခုအနာရောဂါ၊ မဖြစ်မပေါ်လာသေးသော်
 လည်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာချင်းငှါ ထိုက်သော၊ အနာရောဂါ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်
 မည်ကို၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုမျှော်၍၊ အနာရောဂါ၊ မဖြစ်မပေါ်လာအောင်၊
 ကျောင်းပစ္စည်းအရ၊ ဇရပ်-တန်ဆောင်း-ကျောင်း-အိမ်-အရိပ်-သင်္ခါး-

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနုပိယုဒ္ဓိ

ကော်ဇော-ကမ္မလာ-မွေရ-သင်ဖြိုး-အုံ-အိပ်ရ-နေရ-နှင့် အိပ်နေချိန်
 သင့် ။ အိပ်နေကြ၍၊ မျှရသဖြင့် လည်း၊ ရောဂါကြောင့်-ဆင်းရဲ။ သုံးစွဲ
 ချိန်သင့်က၊ သုံးစွဲကြသဖြင့်၊ မျှတ၍၊ ယခုအခါ အနာရောဂါ မဖြစ်စင်၊
 ရောဂါကင်းစင်၊ အာရေ-ပျပ်ဆိုရပါလျက်၊ ယခုအနာရောဂါ၊ မဖြစ်
 မပေါ်လာလေးသော် ။ ညည်း၊ ဖြစ်ပေါ်လာချင်းငှါ ထိုက်သော၊ အနာ
 ရောဂါဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ကို၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမျှော်၍၊ အနာရောဂါ၊ မဖြစ်
 မပေါ်လာအောင်၊ ဆေးပစ္စည်းအရ၊ ဆံဗြီး-ထောပတ်-ပျား-သကာ
 တင်လဲ-အပျော်ယမကော၊ သုံးစွဲချိန်သင့်က၊ သုံးစွဲကြ၍၊ မျှရသဖြင့်လည်း၊
 ရောဂါကြောင့်-ဆင် ရဲ။ ပစ္စယယာပနိယတာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၊
 မျှရသည့်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ရောဂမူ ဟောယ၊ ရောဂါ၏အကြောင်းရင်းမူလ
 ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ရောဂတော၊ ရောဂါကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော၊ ဒုဿနိ-ဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော ဆင်းရဲ
 သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက
 ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဖြစ်သောခဏ၊ ဒုက္ခ
 ဒုက္ခတာ၊ ဆူးပြောင့်တံကျင်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော၊ အလေ့သဘောရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသာအညစ်အကြေး၊ သွေးအနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်
 မန်းကြွ၍၊ အစဉ်ဖူးယောင်သဖြင့်လည်း၊ အိုင်းအမာကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။
 တည်သောခဏ၊ သင်္ခါရဒုက္ခဘာ၊ ဆူးပြောင့်တံကျင်၊ စူးဝင်ထိုးလျှို
 သော၊ အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ မစင်ကြယ်သော သွေးပြည်၊
 အပုပ် အသိုး၊ ပွားတိုးဆင့်ဆင့်၊ အလယ်၌ မှည့်ရင့်သဖြင့်လည်း၊
 အိုင်းအမာကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ပျက်သောခဏ၊ ဝိပရိကာမ ဒုက္ခတာ၊
 ဆူးပြောင့်တံကျင်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော၊ အလေ့သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တဒီးဒီး ယိုစီးသော၊ ကိလေသာ သွေးပြည်ကမစ၊ အဆုံး၌ပေါက်ကွဲ
 သဖြင့်လည်း၊ အိုင်းအမာကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ဒုက္ခတာသူသယောဂိတာယ၊
 ဒုက္ခတာဆူးပြောင့်တံကျင်၊ စူးဝင်ထိုးလျှိုသော၊ အလေ့သဘောရှိသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ကိလေသာသုစိပဉ္စရတာယ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ကိလေသာ
 သွေးပြည်၊ ယိုစီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပါဒဇရာဘဂေဟိ၊ ဥပါဒ်-ဗြိ-ဘင်
 တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓါမာတက ပရိပက္ကပတိန္ဒတာယ၊ အစဉ်ဖူးယောင်သည်၏
 အဖြစ်-အလယ်၌ မှည့်ရင့်သည်၏ အဖြစ်-အဆုံး၌ ပေါက်ကွဲသည်၏

အဖြစ်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ ဒိုင်းအမာကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။
ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏။ အာရုံ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ် ကာ၊ ချစ်ခင်၍မဝ၊ ရာဂသလ္လ။ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်ကာ၊ အပြစ်မြင်၍မဝ၊ ဒေါသ သလ္လ။ မဏ္ဍိတ္တာရုံဖြစ်ကာ၊ ယစ်မေ့၍မဝ၊ မောဟသလ္လ။ စဉ်းသွားကျ လျက်၊ နှိပ်စက်သဖြင့်လည်း၊ မြားကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ရာဂစဉ်းသွား- ဒေါသ စဉ်းသွား-မောဟစဉ်းသွား၊ အာရုံပြုသော စိတ်နှလုံးသား၏ အတွင်း၌၊ တနင့်နင့်ထိုးကျင့်သဖြင့်လည်း၊ မြားကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အာရုံ ပြုသောစိတ်နှလုံးသား၏အတွင်း၌၊ တနင့်နင့်ထိုးကျင့်သော၊ ရာဂစဉ်း သွား-ဒေါသစဉ်းသွား-မောဟစဉ်းသွား၊ ကျသောအာရုံ၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ် လျှင်လည်း၊ ချစ်ခင်တာကို။ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်လျှင်လည်း၊ အပြစ်မြင်တာကို။ မဏ္ဍိတ္တာရုံဖြစ်လျှင်လည်း၊ ယစ်မေ့တာကို။ နှုတ်ပစ်နိုင်ခဲ့သဖြင့်လည်း၊ မြားကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ဝိဇ္ဇာဇနကတာယ၊ နှိပ်စက်ချင်း၏၊ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အန္တောတုဒနတာယ၊ အတွင်း၌ ထိုးကျင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုန္နိဟရဏီယတာယ၊ နှုတ်ပစ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သလ္လတော၊ မြားကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏။ အာရုံ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓ ပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ် တို့၏-ရုပ်အစုက-အသုဘဝတ္ထု။ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-ဉာဏ်အစုက- အသုဘသညာ။ အသုဘသညာ-အသုဘဝတ္ထု၊ ရှုကမတင့်တယ်၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းသော သဘောကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-ဝေဒနာအစုက-ဒုက္ခဝတ္ထု။ ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏--ဉာဏ်အစုက-ဒုက္ခ သညာ။ ဒုက္ခသညာ-ဒုက္ခ ဝတ္ထု၊ ရှုကမကောင်း၊ အကြောင်းချိုးဖဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းသော သဘောကြောင့်--ဆင်းရဲ။ ။ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏- ဝိညာဏ်အစုက-အနိစ္စဝတ္ထု။ ယောဂိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-ဉာဏ်အစုက-- အနိစ္စသညာ။ အနိစ္စသညာ-အနိစ္စဝတ္ထု၊ ရှုကမကောင်း၊ အကြောင်း

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနပိသုဒ္ဓိ

မျိုးဖွဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းသော သဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-သညာ-သင်္ခါရ အစုက-အနတ္တဝတ္ထု။ ။ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏-ဉာဏ် အစုက အနတ္တသညာ။ အနတ္တသညာ-အနတ္တဝတ္ထု။ ရှုကမကောင်း၊ အကြောင်းမျိုးဖွဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းသော သဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အကြောင်းမျိုးဖွဲ့၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ မဆောင်သေးသော်လည်း၊ အကျိုးမဲ့ချင်း၏၊ အကြောင်းရင်းမူပ၊ မကောင်းသော သဘောကရှိသဖြင့်လည်း၊ မကောင်းသော သဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ဝိဂရဟာဗိယတာယ၊ ကွဲဝေးသွယ်ကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဝဇ္ဇအာဝဟနတာယ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဗ္ဗမူတာယ၊ အကြောင်းရင်းမူလ၊ မကောင်းသော သဘောကရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဗ္ဗတော၊ မကောင်းသောသဘောကြောင့် ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ သမတိ၊ ရှု၏။

သူနာတို့သဘော မည်သည်ကား၊ ထူ-ထိုင်-ထ-ကြွ၊ ထောက်မတတ်သော၊ သူတားတို့၏၊ ယုယပြုစု၊ အမှုကိုသာ၊ အားပြုရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ။ ဒုက္ခာတဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပစ္စက။ ခန္ဓပစ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်တို့ သဘောမည်သည်ကား။ ဖြစ်စေတတ်သော-ဇနကပစ္စည်း၊ ထောက်မတတ်သော-ဥပထမ္ဘကပစ္စည်း၊ အကြောင်းတပါးတို့၏၊ ယုယပြုစု၊ အမှုကိုသာ၊ အားပြုရသည်ဖြစ်၍၊ ထူ-ထိုင်-ထ-ကြွ၊ ကိစ္စချိတ်၊ အသရေမဲ့ကို၊ ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ အနာကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ကိစ္စချိတ်၊ အသရေမဲ့ကို၊ မဆောင်သေးသော်လည်း၊ အသရေမဲ့ချင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အနာနှင့်၊ အလွန်နီးသဖြင့်လည်း၊ အနာကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အသေရိဘာဝဇနကတာယ၊ အသရေမဲ့ကို ဆောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာဗာပေဒဋ္ဌာနတာယ၊ အနာနှင့်အလွန်နီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာဗာပတော၊ အနာကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပသမတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခာတဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော၊ ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပစ္စက။ ခန္ဓပစ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဆွေမျိုးပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ စည်းစိမ်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဥစ္စာ ပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသော သဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အနာ
 ရောဂါပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသော သဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။
 ငါးပါးသီလ-ရှစ်ပါးသီလ-ဆယ်ပါးသီလ-ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ-
 ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလ-ပစ္စယသန္နိသိတသီလ-အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊
 သီလပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အတ္တ
 ဒိဋ္ဌိအယူ-သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူ-သက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူ-ဒွါသဋ္ဌိ
 ဒိဋ္ဌိအယူ၊ တပါးသောအယူ-နှစ်ပါးသောအယူ-နှစ်ဆယ်သော အယူ-
 ၆၂-ပါးသော အယူ၊ အယူပျက်စီးသဖြင့်လည်း၊ ပျက်စီးသောသဘော
 ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အနေကဗျသနာဝဟနတာယ၊ များစွာသောပျက်စီး
 ချင်းကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဤတိတော၊ ပျက်စီးသော သဘော
 ကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခာတဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ
 သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက
 ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍၊
 အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နှိပ်စက်
 သောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ မျက်လုံးကိုဖောက်၍၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်
 သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နှိပ်စက်သောသဘောကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ နားကိုဖြတ်၍၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်
 သောဝတ္ထုကို၊ နှိပ်စက်သောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ နှာကိုဖြတ်၍၊
 အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နှိပ်စက်
 သောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အာကိုဟက်၍၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်
 သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နှိပ်စက်သောသဘောကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ ခြေလက်ကိုဖြတ်၍၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်သဖြင့်လည်း၊ နှိပ်စက်
 အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နှိပ်စက်သောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အဝိဒိတာနံ၊
 မသိအပ်ကုန်သော။ ဝိပုလာနံ၊ များမြတ်ကုန်သော။ အနတ္တာနံယေဝ၊
 အကျိုးမဲ့တို့ကိုသာလျှင်။ အာဝဟနတော-အာဝဟနတာယ၊ ဆောင်
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗပဒ္ဒဝတ္ထု တာယ၊ နှိပ်စက်အပ်သော ဝတ္ထုကို။
 ဥပဒ္ဒဝတော၊ နှိပ်စက်သောသဘောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ
 သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက
 ၏အရ-ရုပ်-ပေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ သူ့အသက်ကိုသတ်
 ချင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ သက်သာ
 ရ၏ဆန့်ကျင်ဘက်က၊ ဒုက္ခမအေး၊ ဘေးကြောင့်-ဆင်းရဲ။ သူ့ဥစ္စာကို
 ခိုးယူချင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊
 သက်သာရ၏ဆန့်ကျင်ဘက်က၊ ဒုက္ခမအေး၊ ဘေးကြောင့်-ဆင်းရဲ။
 သူ့သားအိမ်ယာကို ပြစ်မှားချင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဘေးရန်လုံးစုံ၊
 အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ သက်သာရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်က၊ ဒုက္ခမအေး၊
 ဘေးကြောင့်-ဆင်းရဲ။ မုသားကိုပြောဆိုချင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဘေးရန်
 လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ သက်သာရ၏ဆန့်ကျင်ဘက်က၊ ဒုက္ခ
 မအေး၊ ဘေးကြောင့် ဆင်းရဲ။ ယေရည်လေရက်ကို သောက်စားချင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဘေးရန်လုံးစုံ၊ အကုန်ကျသဖြင့်လည်း၊ သက်သာရ
 ၏ဆန့်ကျင်ဘက်က၊ ဒုက္ခမအေး၊ ဘေးကြောင့်-ဆင်းရဲ။ သဗ္ဗဘယာနံ၊
 ခပ်သိမ်းဥသဒုံ၊ အလုံးစုံဘေးရန်တို့၏၊ အာဏရတာယ၊ ဖြမ်း၍ကျသည့်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုက္ခဂူပသမသင်္ခါတဿ၊ ဒုက္ခကိမ် ၊ ငြိမ်းသည်ဟုဆို
 အပ်သော။ ပရမဿာသဿ၊ မြတ်သောသက်သာရ၏။ ပဋိပက္ခဘူတ
 တာယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဘယတော၊ ဘေးကြောင့်။
 ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

တိုက်ခိုက်ယုယက်သောခိုးသူ၊ မိမိတိုက်ခိုက်ယုယက်မှုကို၊ သတ်ချင်း
 ငှါထိုက်သော၊ အကျိုးမဲ့သေဘေး၊ အစဉ်တစိုက်၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်၍
 လိုက်သည်ကို၊ သီးခံ၍မနေဘဲ၊ အမြဲရှုသကဲ့သို့။ ထို့အဘူ၊ ဒုက္ခဘဲ-
 ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော ဆင်းရဲသော
 သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-
 ရုပ်-ပေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ မြင်သောခဏ-မျှားစွာသော၊
 ကံ-ကိလေသာဘဝ၊ အကျိုးမဲ့အစဉ်တစိုက်၊ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်
 မပြတ်၊ ငြိကပ်သည်ကို၊ သီးခံ၍နေချင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်
 မပြတ်၊ ငြိကပ်သော သဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ ကြားသောခဏ-
 မျှားစွာသော၊ ကံ-ကိလေသာဘဝ၊ အကျိုးမဲ့အစဉ်တစိုက်၊ လိုက်သည်
 ဖြစ်၍၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သည်ကို၊ သီးခံ၍နေချင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်

လည်း၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သောသဘောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။နံသော
 ခဏ-များစွာသော၊ ကံ-ကိလေသာဘဝ၊ အကျိုးမဲ့အစဉ်တစိုက်၊ လိုက်
 သည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သည်ကို၊ သီးခံ၍နေချင်းငြိမထိုက်
 သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သောသဘောကြောင့်ဆင်းရဲ။ ။
 စားသောခဏ-များစွာသော၊ ကံ-ကိလေသာဘဝ၊ အကျိုးမဲ့အစဉ်
 တစိုက်၊ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အပြစ် မပြတ်၊ ငြိကပ်သည်ကို၊ သီးခံ၍
 နေချင်းငြိ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သော သဘော
 ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ထိသောခဏ-များစွာသော၊ ကံ-ကိလေသာဘဝ၊
 အကျိုးမဲ့အစဉ်တစိုက်၊ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သည်ကို
 သီးခံ၍ နေချင်းငြိ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သော
 သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ။ ။သိသောခဏ-များစွာသော၊ ကံ-
 ကိလေသာ ဘဝ၊ အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက်၊ လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်
 မပြတ်၊ ငြိကပ်သည်ကို၊ သီးခံ၍နေချင်းငြိမထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အပြစ်
 မပြတ်၊ ငြိကပ်သော သဘောကြောင့်- ဆင်းရဲ။ အနေကေဟိ၊ များစွာ
 ကုန်သော။ အနုပ္ပေဟိ၊ အကျိုးမဲ့တို့သည်။ အနုဗန္ဓတာယ၊ အစဉ်
 တစိုက်၊ လိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒေါသူပသတ္တတာယ၊ အပြစ်မပြတ်၊
 ငြိကပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပသဂ္ဂေါဝိယ၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သော
 ခိုးသူကဲ့သို့။ အနုမိဝါသနာရဟတာယ၊ သီးခံ၍နေချင်းငြိမထိုက်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သောသဘောကြောင့်။
 ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဒိုသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ- ခန္ဓပဉ္စက။
 ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ- ရုပ်-ဇေဒနာ- သညာ-သင်္ခါရ- ဝိညာဏ်။ ရုပ်-
 ဘောက်ပြန်သော ကာလ၊ စောင့်ရှောက်ရာမကျ၊ ဘေးအေးကို မရ
 သဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဇေဒနာ-
 ခံစားသော ကာလ၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးအေးကို မရ
 သဖြင့်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်မရှိချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ-
 မှတ်သောကာလ၊ စောင့်ရှောက်ရာမကျ၊ ဘေးအေးကိုမရသဖြင့်လည်း၊
 အစောင့် အရှောက် မရှိချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သင်္ခါရ-ပြုပြင် စီရင်
 သော ကာလ၊ စောင့်ရှောက်ရာ မကျ၊ ဘေးအေးကို မရသဖြင့်လည်း၊

ပဒိုပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အစောင့်အရှောက်မရှိချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသော ကာလ၊ စောင့်ရှောက်ရာမကျ၊ ဘေးအေးကိုမရလေဖြင့်လည်း၊ အစောင့် အရှောက်မရှိချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အတာယဏတာယစေဝ၊ အစောင့် အရှောက် မရှိ လည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အလန္တနေယျ ခေမတာယ၊ ဘေးအေးကို မရလည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတာဏဟော၊ အစောင့် အရှောက်မရှိချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဒိုသင်္ခါ ဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော ဆင်းရဲသော သဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏ အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ချင်ဖြစ်သော အခါ၊ ပုန်းအောင်းချင်းငှါ မထိုက်ဟု-ပုန်းအောင်း လိုသော သူတို့၏၊ ပုန်းအောင်းရာ ကိစ္စကိုမပြုသဖြင့်လည်း၊ ပုန်း အောင်းရာမရှိချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ ဝေဒနာ ဖြစ်သောအခါ၊ ပုန်းအောင်းချင်းငှါ မထိုက်ဟု- ပုန်းအောင်းလိုသော သူတို့၏၊ ပုန်းအောင်းရာကိစ္စကို မပြုသဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ သညာ ဖြစ်သော အခါ၊ ပုန်းအောင်း ချင်းငှါ မထိုက်ဟု- ပုန်းအောင်း လိုသော သူတို့၏၊ ပုန်းအောင်းရာကိစ္စကိုမပြုသဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ သင်္ခါရ ဖြစ်သောအခါ၊ ပုန်းအောင်းချင်းငှါ မထိုက်ဟု- ပုန်းအောင်းလိုသောသူတို့၏၊ ပုန်းအောင်းရာ ကိစ္စကို မပြုသဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ ဝိညာဏ် ဖြစ်သောအခါ၊ ပုန်းအောင်း ချင်းငှါ မထိုက်ဟု- ပုန်းအောင်း လိုသော သူတို့၏၊ ပုန်းအောင်းရာကိစ္စကိုမပြုသဖြင့်လည်း၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ အဗ္ဗိယိတံ၊ ပုန်းအောင်း ချင်းငှါ။ အနုရဟတာယ၊ မထိုက် သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဗ္ဗိနာနမ္ဘိစ၊ ပုန်းအောင်းလိုသော သူတို့၏လည်း။ လေဏကိစ္စာကာရိတာယ၊ ပုန်းအောင်းရာကိစ္စကိုမပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဒိုသင်္ခါ ဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓ ပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ပဒိုသန္ဓေနေချင်း

ဆင်းရဲဘေးဟု၊ မှီလျီသောသူတို့၏၊ အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊
 ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အိုချင်းဆင်းရဲ-ဘေးဟု၊
 မှီလျီသော သူတို့၏၊ အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မဟုတ်သောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ နာချင်း ဆင်းရဲ-ဘေးဟု၊ မှီလျီသော
 သူတို့၏၊ အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သော
 ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ သေချင်း ဆင်းရဲ-ဘေးဟု၊ မှီလျီသော သူတို့၏၊
 အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သောကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ အပါယ်၌ ဖြစ်ချင်း-ဆင်းရဲ ဘေးဟု၊ မှီလျီသော သူတို့၏၊
 အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သောကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ အတိတ်ဘဝလျှင်အရင်းရှိသောဝဋ်ဆင်းရဲ-ဘေးဟု၊ မှီလျီသော
 သူတို့၏၊ အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်သော
 ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အနာဂတ်ဘဝလျှင် အရင်းရှိသောဝဋ်ဆင်းရဲ-ဘေးဟု၊
 မှီလျီသောသူတို့၏၊ အောက်မေ့မှုကို၊ ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မဟုတ်သောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ အာဟာရလျှင် အရင်း
 ရှိသော၊ ရှာဖွေချင်း-ဆင်းရဲဘေးဟု၊ မှီလျီသောသူတို့၏၊ အောက်မေ့မှုကို၊
 ပြုသဖြင့်လည်း၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ နိဿိတာနံ၊
 မှီလျီသောသူတို့၏။ ဘယသာရ ကတ္တာဘာဝေန၊ ဘေးဟု-အောက်မေ့
 မှုကိုပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အသရဏတော၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်သော
 ကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခာတဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော
 ဆင်းရဲသော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။
 ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ မြင်သော
 ခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အပြစ်မပြတ်ကျ
 ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ကြားသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊
 ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အပြစ်မပြတ်ကျချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ နံသောခဏ၊ အကျိုး
 ပဉ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အပြစ်မပြတ်ကျ ချင်းကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ စားသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၊
 အပြစ်မပြတ် ကျချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ထိသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက-
 ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အပြစ်မပြတ် ကျချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။
 သိသောခဏ၊ အကျိုးပဉ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အပြစ်မပြတ်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ကျချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ပဝတ္တိဒုက္ခတာယ၊ ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အကျိုးပစ္စက-
ကျသည့်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ဒုက္ခ၏လည်း။ အာဒိနဝတာယ၊
အပြစ်မပြတ်၊ ကျသည့်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အာဒိနဝဟော၊ အပြစ် မပြတ်
ကျချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ
သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပစ္စက။ ခန္ဓပစ္စက
၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ မျှင်ဖြစ်သော ခဏ၊
မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊ ဟောတုပစ္စက-ကျ သဖြင့်လည်း-
မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊ ဟောတုပစ္စက-ကျ ချင်းကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာဖြစ်သောခဏ၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊
ဟောတုပစ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊
ဟောတုပစ္စက-ကျ ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ ဖြစ်သော ခဏ၊
မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊ ဟောတုပစ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊
မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊ ဟောတုပစ္စက-ကျချင်းကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ ။သင်္ခါရဖြစ်သောခဏ၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်းမူလ၊
ဟောတု ပစ္စက-ကျ သဖြင့်လည်း၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊
ဟောတု ပစ္စက-ကျ ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝိညာဏ်ဖြစ်သော ခဏ၊
မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊ ဟောတု ပစ္စက-ကျသဖြင့်လည်း၊
မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း မူလ၊ ဟောတု ပစ္စက-ကျချင်းကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ အဗ္ဗဟောတုတာယ၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်းရင်းမူလ၊ ဟောတု
ပစ္စက-ကျသည့်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဗ္ဗမူလတော၊ မကောင်းမှု၏အကြောင်း
ရင်းမူလ၊ ဟောတု ပစ္စက-ကျချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊
ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ
သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပစ္စက။ ခန္ဓပစ္စက၏
အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ကြည့်ချင်မြင်ချင်၊ အကျွမ်း
ဝင်သဖြင့်လည်း၊ ကြည့်မြင်စရာ၊ အဆင်းဟာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွ
ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ်ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ကြားချင်-နာချင်၊
အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ ကြားနာစရာအသံဟာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွ

ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ်ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။နမ်းချင်-ရှုပ်ချင်၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ နမ်းရှုပ်စရာ၊ အနံ့ဟာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေ ရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ်ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။စားချင်-သောက် ချင်၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ စားသောက်စရာ၊ အစားဟာက၊ မျက်နှာ သိမိတ်ဆွေရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ်ချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ တွေ့ချင်-ထိချင်၊ အကျွမ်းဝင် သဖြင့်လည်း၊ တွေ့ထိစရာ၊ အဆင်တန်ဆာ က၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ်ချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ တွေးချင်-ဆချင်၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်လည်း၊ တွေးဆ စရာ၊ စိတ်ထင်တာက၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေရန်သူကဲ့သို့၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ် ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ မိတ္တမုခသပတ္တော ဝိယ၊ မျက်နှာသိမိတ်ဆွေရန် သူကဲ့သို့။ ဝိဿာသဗ္ဗာတိတာယ၊ အကျွမ်းဝင်၍သတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝဓကတော၊ သတ်ချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက ၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ရုပ်-ဘောက်ပြန် သောကာလ၊ သုဘသညာက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ကာမာသဝနှင့်နီးချင်း ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ-ခံစားသောကာလ၊ သုခသညာက-ကျ သဖြင့်လည်း၊ ဘဝါသဝနှင့်နီးချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ-မှတ် သောကာလ၊ သင်္ခါရ-ပြုပြင်စီရင်သောကာလ၊ အတ္တသညာက-ကျ သဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌာသဝနှင့်နီးချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံ ပြုသော ကာလ၊ နိစ္စ သညာက-ကျသဖြင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝ နှင့် နီးချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အာသဝ ပဒဋ္ဌာန တာယ၊ အာသဝေါနှင့် နီး သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သာသဝတော၊ အာသဝေါနှင့် နီးချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါ ဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသော သဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဖြစ်သော ခဏ၊ သတ္တ သညာက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ဒေဝ ပုတ္တမာရ်၏ အစာ ဖြစ်ချင်းကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ညစ်ကျ မကောင်း၊ အကြောင်းက- ကျသဖြင့်လည်း၊ ကိလေသ မာရ်၏ အစာ ဖြစ်ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနုပိယုဒ္ဓိ

မှီရာမကောင်း၊ အကြောင်က-ကျသဖြင့်လည်း၊ ခန္ဓကရ၏ အစာဖြစ်
 ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ၊ တည်ရာ မကောင်း၊ အကြောင်းဟ- ကျသဖြင့်
 လည်း၊ မဂ္ဂုမာရ၏အစာဖြစ်ချင်းကြောင့်-ဆင်းရဲ။ အစီအရင်မကောင်း၊
 အကြောင်းဟ-ကျသဖြင့်လည်း၊ အဘိသင်္ခါရကရ၏ အစာဖြစ်ချင်း
 ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ မဂ္ဂုမာရ-ကိလေသမာရတို့၊ မဂ္ဂုမာရ- ကိလေသ
 မာရတို့၏။ အာသိလတူတဟာယ၊ အစာလတူတ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ မာရပိ
 သတော၊ မာရမင်း၏ အစာဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲသော သဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။
 ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ပိညာဏ်။ ရုပ်ဖြစ်
 သောခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘော
 ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ-ဖြစ်သော ခဏ၊ ဖြစ်သော
 သဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ ဖြစ်သော သဘော ရှိသော ကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ ။သညာ-ဖြစ်သော ခဏ၊ ဖြစ်သော သဘောက-ရှိသဖြင့်
 လည်း၊ ဖြစ်သော သဘော ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သင်္ခါရ-
 ဖြစ်သောခဏ၊ ဖြစ်သောသဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘော
 ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ပိညာဏ်-ဖြစ်သော ခဏ၊ ဖြစ်သော
 သဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ ဖြစ်သောသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။
 ဇာတိ ပကတိဘာယ၊ဖြစ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတိဓမ္မ
 တော၊ဖြစ်သောသဘောရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊
 ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောဆင်းရဲ
 သောသဘော၊သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ခန္ဓပဉ္စက၏
 အရ- ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ပိညာဏ်။ ရုပ်-အိုသော ခဏ၊
 အိုသောသဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ အိုသောသဘောရှိသောကြောင့်-
 ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ--အိုသော ခဏ၊ အိုသော သဘောက-ရှိသဖြင့်
 လည်း၊အိုသောသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ-အိုသော
 ခဏ၊ အိုသော သဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ အိုသော သဘောရှိသော
 ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သင်္ခါရ-အိုသော ခဏ၊ အိုသော သဘောက-

ရှိသဖြင့်လည်း၊ အိုသော သဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ဝိညာဏ်-
အိုသောဓဏ၊ အိုသောသဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ အိုသောသဘော-
ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ဇရာပကတိတာယ၊ အိုသောသဘောရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ဇရာဓမ္မတော၊ အိုသောသဘော ရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊
ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသန္ဓိ ဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
ဆင်းရဲသောသဘော၊ သန္ဓိ ရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓ
ပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။ ရုပ်-နာသော
ဓဏ၊ နာသော သဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ နာသော သဘောရှိသော
ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ-နာသောဓဏ၊ နာသော သဘောက-
ရှိသဖြင့်လည်း၊ နာသောသဘော ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ
နာသောဓဏ၊ နာသောသဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ နာသောသဘော
ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သန္ဓိရ-နာသောဓဏ၊ နာသောသဘောက
ရှိသဖြင့်လည်း၊ နာသောသဘောရှိသောကြောင့်- ဆင်းရဲ။ ။ဝိညာဏ်-
နာသောဓဏ၊ နာသော သဘောက-ရှိသဖြင့်လည်း၊ နာသောသဘော
ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ဗျာဓိပကတိတာယ၊ နာသောသဘောရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နာသောသဘောရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊
ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသောပဋိသန္ဓိ ဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
ဆင်းရဲသောသဘော၊ သန္ဓိရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓ
ပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။ ရုပ်-ဖြစ်သော
ဓဏ၊ အကောင်းအဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်၏အကြောင်း
သဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ-ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်း
အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘောရှိသော
ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ-ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-
ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်၏ အကြောင်း သဘောရှိ သောကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ ။သန္ဓိရ-ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်းအဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊
စိုးရိမ်ဘွယ်၏အကြောင်းသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝိညာဏ်-
ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်းအဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ စိုးရိမ်ဘွယ်၏
အကြောင်းသဘော ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ သောက ဟေတုတာယ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

စိုးရိမ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သောကဓမ္မ
တော၊ စိုးရိမ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘော ရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊
ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓ
ပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ရုပ်-ဖြစ်သော
ဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ဝိညာဏ် ဘွယ်၏
အကြောင်းသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ-ဖြစ်သောဓဏ၊
အကောင်း အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ဝိညာဏ်ဘွယ်၏ အကြောင်း
သဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ-ဖြစ်သော ဓဏ၊ အကောင်း
အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ဝိညာဏ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘောရှိသော
ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သင်္ခါရ-ဖြစ်သော ဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-ကျ
သဖြင့်လည်း၊ ဝိညာဏ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘော ရှိသောကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ ။ဝိညာဏ်-ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-ကျသဖြင့်
လည်း၊ ဝိညာဏ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘော ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။
ပရိဒေဝဟေတုတာယ၊ ဝိညာဏ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘောရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိဒေဝ ဓမ္မတော၊ ဝိညာဏ်ဘွယ်၏ အကြောင်းသဘော
ရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
ဆင်းရဲသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။
ခန္ဓ ပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ရုပ်-
ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်၏
အကြောင်းသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ဝေဒနာ-ဖြစ်သောဓဏ၊
အကောင်း အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်း ဘွယ်၏ အကြောင်း
သဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သညာ-ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်း
အဆိုးက-ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်၏ အကြောင်းသဘောရှိသော
ကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။သင်္ခါရ-ဖြစ်သော ဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-
ကျသဖြင့်လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်၏ အကြောင်းသဘော ရှိသောကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ ။ဝိညာဏ်-ဖြစ်သောဓဏ၊ အကောင်း အဆိုးက-ကျသဖြင့်
လည်း၊ ပင်ပန်းဘွယ်၏ အကြောင်းသဘော ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။

ဥပါယာသ ဟေတုတာယ၊ ပင်ပန်းဘွယ်၏ အကြောင်း သဘော၊
ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပါယာသဓမ္မတော၊ ပင်ပန်းဘွယ်၏ အကြောင်း
သဘောရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဘဲ-ဆင်းရဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ ဖြစ်သော
ဆင်းရဲသော သဘော၊ သင်္ခါရ၏ အရ-ဒုက္ခ။ ဒုက္ခ၏ အရ-ခန္ဓပဉ္စက။
ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ခန္ဓာဘုံက
အတိတ်ကာလ၊ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိကိလေသာ အညစ် အကြေး၏၊
အာရုံသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ခန္ဓာဘုံက-အနာဂတ်ကာလ၊
ကျသဖြင့်လည်း၊ တဏှာ ကိလေသာ အညစ်အကြေး၏၊ အာရုံသဘော
ရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ခန္ဓာဘုံက- ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ ကျသဖြင့်လည်း၊
ဒုစရိုက် ကိလေသာ အညစ်အကြေး၏၊ အာရုံသဘောရှိသောကြောင့်-
ဆင်းရဲ။ ခန္ဓာဘုံက-ကာယဒွါရ၊ ကျသဖြင့်လည်း၊ ကာယဒုစရိုက်၊
ကိလေသာ အညစ်အကြေး၏၊ အာရုံသဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။
ခန္ဓာဘုံက ဝစီဒွါရ၊ ကျသဖြင့်လည်း၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ ကိလေသာ အညစ်
အကြေး၏၊ အာရုံ သဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ ။ခန္ဓာဘုံက-မနောဒွါ
ရ၊ ကျသဖြင့်လည်း၊ မနောဒုစရိုက်၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေး၏၊ အာရုံ
သဘောရှိသောကြောင့်-ဆင်းရဲ။ တဏှာ ဒိဋ္ဌိဒုစရိုက် သံကိလေသာနံ၊
တဏှာ ကိလေသာ အညစ်အကြေး၊ ဒိဋ္ဌိကိလေသာ အညစ်အကြေး၊
ဒုစရိုက် ကိလေသာ အညစ် အကြေးတို့၏။ ဝိသယဓမ္မတာယ၊ အာရုံ
သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သံကိလေသိက ဓမ္မတော၊ ကိလေသာ
အညစ်အကြေး၏၊ အာရုံသဘောရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ခာတိ၊ ဆင်းရဲဟု။
ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဒုက္ခဟူ၍ သုခ-ကိုလွန်ပုံ၏အခြားမဲ့၊ အသုဘဟူ၍၊ သုဘ-ကို
လွန်ပုံကား။

အသုဘဘဲ-မတင့်တယ်ချင်း အမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါ ဉာဏ်၏၊
အာရုံဖြစ်သော မတင့်တယ်သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ အသုဘ။
အသုဘ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါ
ရ-ဝိညာဏ်။ဘောက်ပြန်သောရုပ်အရ၊ အသုဘဝတ္ထု၊ မနှစ်သက်မှုကို

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပြုသဖြင့်လည်း မတင့်တယ်။ ။ခံစားသော ဝေဒနာအစု၊ ဒုက္ခဝတ္ထု၊ မနှစ်သက်မှုကိုပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သော သညာအစု၊ ဝိပ္ပလ္လာသဝတ္ထု၊ မနှစ်သက်မှုကိုပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရအစု၊ ဝိပ္ပလ္လာသဝတ္ထု၊ မနှစ်သက်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အစု၊ ဝိပ္ပလ္လာသဝတ္ထု၊ မနှစ်သက်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အဗညတော၊ မနှစ်သက်မှုကို ပြုချင်းကြောင့်။ အသုဘာတိ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အသုဘာတဲ- မတင့်တယ်ချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မတင့်တယ်သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အသုဘာ။ အသုဘာ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဘောက်ပြန်သော ရုပ်အစု၊ ဝတ္ထု အာရုံ၊ ကာမေရန်ဟု၊ အနံ့အထုံက မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ခံစားသော ဝေဒနာအစု၊ ဝတ္ထု အာရုံ၊ ကာမေရန်ဟု၊ အနံ့အထုံက မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သော သညာအစု၊ ဝတ္ထု အာရုံ၊ ကာမေရန်ဟု၊ အနံ့အထုံက မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရအစု၊ ဝတ္ထု အာရုံ၊ ကာမေရန်ဟု၊ အနံ့အထုံက မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အစု၊ ဝတ္ထု အာရုံ၊ ကာမေရန်ဟု၊ အနံ့အထုံက မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ဒုဂ္ဂန္ဓတော၊ အနံ့မကောင်းသောကြောင့်။ အသုဘာတိ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အသုဘာတဲ- မတင့်တယ်ချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မတင့်တယ်သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အသုဘာ။ အသုဘာ၏ အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဘောက်ပြန်သော ရုပ်အစု၊ စက်ဆုပ်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ခံစားသော ဝေဒနာအစု၊ စက်ဆုပ်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သော သညာအစု၊ စက်ဆုပ်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရအစု၊ စက်ဆုပ်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အစု၊ စက်ဆုပ်မှုကို ပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ဇေဂုစ္ဆတော၊ စက်ဆုပ်မှုကိုပြုသောကြောင့်။ အသုဘာတိ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ပိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အသုဘဘဲ-မတင့်တယ်ချင်း အမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မတင့်တယ်သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အသုဘ။ အသုဘ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏ အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဘောက်ပြန်သော ရုပ်အစု၊ ရှိရာမှကို ပြုသဖြင့် လည်း-မတင့်တယ်။ ။ခံစားသော ဝေဒနာအစု၊ ရှိရာမှကို ပြုသဖြင့် လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သောသညာအစု၊ ရှိရာမှကိုပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရအစု၊ ရှိရာမှကိုပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသောဝိညာဏ်အစု၊ ရှိရာမှကိုပြုသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ပဋိကူလတော၊ ရှိရာမှကိုပြုသောကြောင့်။ အသုဘာတိ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အသုဘဘဲ-မတင့်တယ်ချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မတင့်တယ်သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အသုဘ။ အသုဘ၏အရ-ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ဘောက်ပြန်သောရုပ်အစု၊အာရုံမှ၏ အရှုအကြည့်ကလည်း မဝဲကွက်၊ အရှက်အကြောက်က လည်းမရှိပုံ၊ အခြိုအရုံ- အဝတ်အစား၊ ချွတ်ထားလျက်-ပျက်သဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ခံစားသော ဝေဒနာအစု၊ အာရုံမှ၏ အရှုအကြည့်ကလည်း မဝဲကွက်၊ အရှက်အကြောက်ကလည်းမရှိပုံ၊ အခြိုအရုံ-အဝတ်အစား၊ ချွတ်ထားလျက်-ပျက်သဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သောသညာအစု၊ အာရုံမှ၏ အရှုအကြည့်ကလည်း မဝဲကွက်၊ အရှက် အကြောက်ကလည်း မရှိပုံ၊ အခြိုအရုံ- အဝတ်အစား၊ ချွတ်ထားလျက်-ပျက်သဖြင့်လည်းမတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရအစု၊ အာရုံမှ၏ အရှုအကြည့်ကလည်းမဝဲကွက်၊အရှက်အကြောက်ကလည်းမရှိပုံ၊ အခြိုအရုံ- အဝတ်အစား၊ ချွတ်ထားလျက်-ပျက်သဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အစု၊ အာရုံမှ၏ အရှုအကြည့်ကလည်း မဝဲကွက်၊ အရှက်အကြောက်ကလည်းမရှိပုံ၊ အခြိုအရုံ- အဝတ်အစား၊ ချွတ်ထားလျက်-ပျက်သဖြင့်လည်း- မတင့်တယ်။ အမဏ္ဍနဟတတော၊ အဆင်တန်ဆာကင်းလျက်-ပျက်သောကြောင့်။ အသုဘာတိ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အသုဘာဘဲ-မတင့်တယ်ချင်း၊ အမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သောမတင့်တယ်သောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အသုဘ။ အသုဘ၏အရ-ခန္ဓဝဉ္ဇက။ ခန္ဓဝဉ္ဇက၏အရ-ပျက်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဘောက်ပြန်သောပျက်အပေါင်း၊ မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ခံစားသော ဝေဒနာအပေါင်း၊ မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သော သညာအပေါင်း၊ မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သော သင်္ခါရအပေါင်း၊ မကောင်းသဖြင့်လည်း မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အပေါင်း၊ မကောင်းသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ဝိဂစ္ဆတော၊ မကောင်းသောကြောင့်။ အသုဘာဘဲ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အသုဘာဘဲ-မတင့်တယ်ချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသော ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်သော မတင့်တယ်သော သဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အသုဘ။ အသုဘ၏ အရ-ခန္ဓဝဉ္ဇက။ ခန္ဓဝဉ္ဇက၏အရ-ပျက်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။ ဘောက်ပြန်သောပျက်အရ၊ ရှုသူတို့၏ဒေါသ၊ အပြစ်ကျသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ခံစားသောဝေဒနာအရ၊ ရှုသူတို့၏ဒေါသ၊ အပြစ်ကျသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။မှတ်သော သညာအရ၊ ရှုသူတို့၏ဒေါသ၊ အပြစ်ကျသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။ပြုပြင်စီရင်သောသင်္ခါရအရ၊ ရှုသူတို့၏ဒေါသ၊ အပြစ်ကျသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ။အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်အရ၊ ရှုသူတို့၏ဒေါသ၊ အပြစ်ကျသဖြင့်လည်း-မတင့်တယ်။ ဝိဂစ္ဆတော၊ ရှုသူတို့၏ဒေါသ၊ အပြစ်ကျသောကြောင့်။ အသုဘာဘဲ၊ မတင့်တယ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

(အနတ္တပုဒ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိဟ်ဆိုမူ။ မေဟနဿ ခဿဘလော-မေလော ကဲ့သို့။ ပိသော ဒရာဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍၊ နိရုတ္တိနည်းဖြင့်၊ သာရကတ္တာပုဒ်ကို၊ အတ္တာပြုသည်လည်းတချက်၊ အနတ္တာအသာရကဋ္ဌေနဟု၊ ဝိဇ္ဇိဟ်ပြုသည်လည်းတချက်။ သစ္စိကဋ္ဌသည်ကား၊ သစ္စိကတဋ္ဌရှိလိုလျက်၊ တ-ကျေ၍၊ သစ္စိကဋ္ဌရှိသကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ အသာရကဋ္ဌေနသည်လည်း၊ အသာရကတ္တဋ္ဌေနရှိလိုလျက်။ တွာ-ဒွေဘော်ကျေ၍၊ အသာရကဋ္ဌေနရှိသည်လည်းတချက်။ ဤ န-ချက်ကိုကြည့်၍၊ အနတ္တပုဒ်ကို၊ ဝိဇ္ဇိဟ်ဆို။ ။ကရောတိတိကတ္တာ၊ သာရောဇ္ဇတိအတ္တာ၊ နအတ္တာ-အနတ္တာ၊ အနတ္တာအသာရကဋ္ဌေန။ ။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ကတ္တာ၊ ကတ္တာမည်၏၊ သာရောဇ္ဇတိ-မမဝသောဣတိ၊ ငါ့အလိုဟု။ ကတ္တာ၊ ပြုသည်တည်း။ အတ္တာ၊ ငါ့အလိုဟုပြုသည်။

အတ္တာ၊ ငါ့အလိုဟုပြုသည်။ န၊ မဟုတ်။ အနတ္တာ၊ ငါ့အလိုဟုပြုသည်မဟုတ်။ အသာ
ရကဋ္ဌေန၊ ငါ့အလိုဟုမပြုသောအနက်သဘောကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏-ဟု
ညွှန်နက်ပေး။

**အသုဘဟုရူ၍၊ သုဘကိုလွန်ပုံ၏အခြားမဲ့၊ အနတ္တဟုရူ၍၊ အတ္တကို
လွန်ပုံကား။**

အနတ္တဘဲ-အစိုးမရချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသန္ဓိဉာဏ်၏၊ အာရုံ
ဖြစ်သောအစိုးမရသောသဘော၊ သန္ဓိရ၏အရ-အနတ္တ။ အနတ္တ၏အရ
ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။
ရုပ်-ဘောက်ပြန်သောခဏ၊ ဘောက်ပြန်သောရုပ်က၊ ငါဘောက်ပြန်
မည်ဟု၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်။ ငါဘောက်ပြန်မည်ဟု- မိမိစီရင်ချင်းငှါမ
ထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အကြောင်းတပါးကြောင့်၊ ဘောက်ပြန်သောရုပ်က၊
ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ ခံစားသော
ဝေဒနာက၊ ငါခံစားမည်ဟု၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်။ ငါခံစားမည်ဟု-မိမိ
စီရင်ချင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အကြောင်းတပါးကြောင့်၊ ခံစားသော
ဝေဒနာက၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။သညာ-မှတ်သောခဏ၊
မှတ်သောသညာက၊ ငါမှတ်မည်ဟု-မိမိအလိုသို့မလိုက်။ ငါမှတ်မည်
ဟု-မိမိ စီရင်ချင်းငှါ မထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အကြောင်းတပါးကြောင့်၊
မှတ်သောသညာက၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။သန္ဓိရ-ပြုပြင်
စီရင်သောခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သော သန္ဓိရက၊ ငါပြုပြင်စီရင်မည်ဟု-
မိမိအလိုသို့မလိုက်။ ငါပြုပြင်စီရင်မည်ဟု- မိမိစီရင်ချင်းငှါမထိုက်
သဖြင့်လည်း၊ အကြောင်းတပါးကြောင့်၊ ပြုပြင်စီရင်သောသန္ဓိရက၊
ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ အာရုံ
ပြုသောဝိညာဏ်က၊ ငါအာရုံပြုမည်ဟု- မိမိအလိုသို့မလိုက်။ ငါအာရုံ
ပြုမည်ဟု-မိမိ စီရင်ချင်းငှါမထိုက်သဖြင့်လည်း၊ အကြောင်းတပါး
ကြောင့်၊ အာရုံပြုသော ဝိညာဏ်က၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ၊ အနတ္တ။
အဝသတာယ၊ ငါ့အလိုမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဝသတာယ၊
ငါ့အလိုဟုမပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဝသတာယ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဝိဝေယျတာယစ၊ မိမိ စီရင်ချင်းငှါ မထိုက်သည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ပရတော၊ အကြောင်းတပါးကြောင့်။ အနတ္တာတိ၊ ငါ့အလိုဟု
ပြုရာမကျ-အနတ္တဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနနိဿိဒ္ဓိ

အနတ္တဘေ-အစိုးမရချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ
 ဖြစ်သောအစိုးမရသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အနတ္တ။ အနတ္တ၏အရ-
 ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ- ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။
 ရုပ်-ဘောက်ပြန်သော ခဏ၊ တင့်တယ်အောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊
 တင့်တယ်သောသဘောက၊ ကင်းရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာ
 မကျ-အနတ္တ။ ။ပေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ ချမ်းသာအောင်ကြံဆ
 သဖြင့်လည်း၊ ချမ်းသာသော သဘောက၊ ကင်းရာ ကျသောကြောင့်၊
 ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-
 ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အစိုးရအောင်ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ အစိုးရသော
 သဘောက၊ ကင်းရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာ မကျ-အနတ္တ။ ။
 ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ မြဲမြံအောင်ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ မြဲမြံသော
 သဘောက၊ ကင်းရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။
 ယထာပရိကပ္ပိတေဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည် ကြံဆအပ်သောအတိုင်းသာ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ရဝ-သုဘ-သုခတ္တဘာဝေဟိ၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်၊
 တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်
 တို့မှ။ ရိတ္တတော၊ ကင်းရာကျချင်းကြောင့်။ အနတ္တောတိ၊ ငါ့အလိုဟုပြု
 ရာမကျ-အနတ္တဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနတ္တဘေ-အစိုးမရချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသင်္ခါဉာဏ်၏၊ အာရုံ
 ဖြစ်သောအစိုးမရသောသဘော၊ သင်္ခါရ၏အရ-အနတ္တ။ အနတ္တ၏အရ-
 ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ- ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်။
 ရုပ်-ဘောက်ပြန်သော ခဏ၊ တင့်တယ်အောင် ကြံဆသဖြင့်လည်း၊
 တင့်တယ်သော သဘောက၊ အချည်းနှီး ကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟု
 ပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ ချမ်းသာအောင်ကြံဆ
 သဖြင့်လည်း၊ ချမ်းသာသောသဘောက၊ အချည်းနှီးကျသောကြောင့်၊
 ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။သညာ-မှတ်သောခဏ၊ သင်္ခါရ-
 ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ အစိုးရအောင်ကြံဆသဖြင့်လည်း၊ အစိုးရသော
 သဘောက၊ အချည်းနှီး ကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟု ပြုရာမကျ-
 အနတ္တ။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသော ခဏ၊ မြဲမြံအောင် ကြံဆသဖြင့်
 လည်း၊ မြဲမြံသောသဘောက၊ အချည်းနှီးကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလို
 ဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ယထာပရိကပ္ပိတေဟိ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ကြံဆ

အပ်သောအတိုင်းသာဖြစ်ကုန်သော။ ရဝ-သုဘ-သုခတ္တဘာဝေဟိ၊ မြဲမြံ
သည်၏အဖြစ်၊ တင့်တယ်သည်၏အဖြစ်၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်၊ အစိုးရ
သည်၏အဖြစ်တို့မှ။ တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးကျသောကြောင့်။ အနတ္တာတိ၊
ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အနတ္တဘဲ-အစိုးမရချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသန္ဓိဉာဏ်၏၊ အာရုံ
ဖြစ်သောအစိုးမရသောသဘော၊ သန္ဓိရ၏အရ-အနတ္တ။ အနတ္တ၏အရ-
ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။
ရုပ်-ဘောက်ပြန်သောခဏ၊ ဘောက်ပြန်သောရုပ်က၊ အရှင်ဖြစ်တတ်
သောသူမှ၊ ကင်းသဖြင့်ဆိတ်ရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-
အနတ္တ။ ။ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ ခံစားသောဝေဒနာက၊ ခံစားတတ်
သောသူမှ၊ ကင်းသဖြင့်ဆိတ်ရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-
အနတ္တ။ ။သညာ-မှတ်သောခဏ၊ မှတ်သောသညာက၊ မှတ်နေတတ်
သောသူမှ၊ ကင်းသဖြင့်ဆိတ်ရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-
အနတ္တ။ ။သန္ဓိရ-ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောသန္ဓိရက၊
ပြုတတ်သောသူမှ၊ ကင်းသဖြင့် ဆိတ်ရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟု
ပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။ဝိညာဏ်-အာရုံပြုသောခဏ၊ အာရုံပြုသော
ဝိညာဏ်က၊ ဆောက်တည်တတ်သောသူမှ၊ ကင်းသဖြင့် ဆိတ်ရာကျ
သောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ သာမိ-နိဝသိ-ကာရက-
ဝေဒကာဓိဋ္ဌာယဝိရဟိတတာယ၊ အရှင်ဖြစ်တတ်သောသူမှကင်းသည်
၏အဖြစ်၊ မှတ်နေတတ်သောသူမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်၊ ပြုတတ်သောသူမှ
ကင်းသည်၏အဖြစ်၊ ခံစားတတ်သောသူမှကင်းသည်၏အဖြစ်၊ ဆောက်
တည်တတ်သောသူမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သုညတော၊ ဆိတ်ရာကျ
သောကြောင့်။ အနတ္တာတိ၊ ငါ့အလိုဟု၊ ပြုရာမကျ-အနတ္တဟု။ ပဿတိ၊
ရှု၏။

အနတ္တဘဲ-အစိုးမရချင်းအမြဲဟု၊ ရှုသောပဋိသန္ဓိဉာဏ်၏၊ အာရုံဖြစ်
သောအစိုးမရသောသဘော၊ သန္ဓိရ၏အရ-အနတ္တ။ အနတ္တ၏အရ-
ခန္ဓပဉ္စက။ ခန္ဓပဉ္စက၏အရ-ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သန္ဓိရ-ဝိညာဏ်။
ရုပ်-ဘောက်ပြန်သောခဏ၊ ဘောက်ပြန်သောရုပ်က၊ အရှင်ဖြစ်တတ်
သောသူက-မဟုတ်ရာကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုရာမကျ-အနတ္တ။ ။
ဝေဒနာ-ခံစားသောခဏ၊ ခံစားသောဝေဒနာက၊ ခံစားတတ်သော

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သုက-မဟုတ်ချကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုချကျ-အနတ္တ။ ။
 သညာ-မှတ်သောခဏ၊ မှတ်သောသညာက၊ မှတ်နေတတ်သောသုက-
 မဟုတ်ချကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုချကျ-အနတ္တ။ ။ သင်္ခါရ-
 ပြုပြင်စီရင်သောခဏ၊ ပြုပြင်စီရင်သောသင်္ခါရက၊ ပြုတတ်သောသုက-
 မဟုတ်ချကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုချကျ-အနတ္တ။ ။ ဝိညာဏ်-
 အာရုံပြုသောခဏ၊ အာရုံပြုသောဝိညာဏ်က၊ ဆောက်တည်တတ်သော
 သုက-မဟုတ်ချကျသောကြောင့်၊ ငါ့အလိုဟုပြုချကျ-အနတ္တ။ သယုဂ္ဂ၊
 မိမိ မိမိတို့၏လည်း။ အသာမိတာဝါဒိတာယ၊ အရှင် ဖြစ်တတ်သော
 သုက မဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ မှတ်နေတတ်သောသုက မဟုတ်သည်၏
 အဖြစ်၊ ပြုတတ်သောသုက မဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ စံစားတတ်သောသုက
 မဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ ဆောက်တည်တတ်သော သုက မဟုတ်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ အနတ္တဟော၊ ငါ့အလိုဟုပြုချကျသောကြောင့်။ အနတ္တာတိ၊
 အနတ္တဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဇေဉ္ဇိ ပဿတာနေန တိလက္ခဏံ အာရောပေတွာ သင်္ခါရ
 ပရိဂ္ဂဟိတာနာမ ဟောန္တိ။ ပ။ ဇေမယံ ယောဂါဝစရော တိလက္ခ
 ဏာရောပနေန သင်္ခါရေ အဝိဇ္ဈိတွာ ဒုဗ္ဗလေကတွာ ပုန နိစ္စ
 သုခ သုဘအတ္တာကာရေန ဥပဋ္ဌာသုံ အသမက္ခတံ ပါပေတွံ သု
 မုတ္တံ မုတ္တိ။ ပ။ ဇတ္တာဝတာ တဿ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ပဋိသင်္ခါ
 ဉာဏံ ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ အနိစ္စတော မနသိကရောတော ကိံ
 ပဋိသင်္ခါဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဒုက္ခတော မနသိကရောတော ကိံ
 ပဋိသင်္ခါဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ အနတ္တတော မနသိကရောတော ကိံ
 ပဋိသင်္ခါဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ အနိစ္စတော မနသိကရောတော နိမိတ္တံ
 ပဋိသင်္ခါဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဒုက္ခတော မနသိကရောတော ပဝတ္တံ
 ပဋိသင်္ခါဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ အနတ္တတော မနသိကရောတော
 နိမိတ္တံ ပဝတ္တံ ပဋိသင်္ခါဉာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ။

ပဋိသင်္ခါနုပဿနာဉာဏံ နိဋ္ဌိတံ။

ဇေဉ္ဇိ-ဇေဉ္ဇေ၊ ဤသို့လျှင်၊ အနိစ္စဟု--ဒုက္ခဟု--အသုဘဟု--အနတ္တ
 ဟု။ ပဿတာ၊ ရှုသော။ အနေနယောဂိနာ၊ ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 တိလက္ခဏံ၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တို့သည်။ ပရိဂ္ဂဟိတာနာမ၊ သိမ်းဆည်း အပ်ပြီး သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇဝံ၊ ဤသို့-အနိစ္စဟု- ဒုက္ခဟု-အသုဘဟု-အနတ္တဟု။ ပဿမာနော၊ ရှုသော။ အယံယောဂါ ဝစရော၊ ဤယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိလက္ခဏာရောပနေန၊ သုံးပါး သော လက္ခဏာသို့တင်သော အားဖြင့်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ အာဝိဇ္ဇိတွာ၊ ညွှန်ညွှန်ကျေအောင် ပတ်ပတ်မွှေ၍။ ဒုဗ္ဗလေကတွာ၊ အားနည်းအောင်ပြု၍။ ပုန၊ တဖန်။ နိစ္စသုခ သုဘအတ္တကာရေန၊ နိစ္စ အခြင်းအရာ၊ သုခအခြင်းအရာ၊ သုဘအခြင်းအရာ၊ အတ္တအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ထင်ချင်းငှါ။ အသမတ္ထတံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ သုမုတ္တံ၊ ကောင်းစွာလွတ်အောင်။ မုဗ္ဗတိ-မုဗ္ဗိတွာ အတိက္ကမတိ၊ လွတ်၍လွန်၏။ ဧတ္တာဝတာ-ဧတ္တာဝန္တေန၊ ဤသို့-လွတ်၍ လွန်ကာမျှဖြင့်။ တဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ် အား။ ပဋိသင်္ခါဉာဏံ၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နံဟောတိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အနိစ္စတော။ ပ၊ ဉာဏံဥပ္ပန္နတိတိ၊ ဉာဏံဥပ္ပန္နတိဟူသော။ ဣဒံပုစ္ဆာဝိဿန္တနံ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိ ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိံ၊ အဘယ် ကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်း သော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိမိတ္တံ၊ ဆယ်ပါးသော အနိစ္စာနုပဿနာ ဉာဏ်၏။ အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရနိမိတ္တကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဝတ္တံ၊ ၂၅-ပါးသော ဒုက္ခာနုပဿနာ ၇-ပါးသော အသုဘာနုပဿနာ ဉာဏ်၏။ အာရုံဖြစ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိမိတ္တဉ္စ ပဝတ္တဉ္စ၊ ငါးပါးသော အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်၏။ အာရုံဖြစ်သောသင်္ခါရနိမိတ္တ ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံကို။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာဉာဏံ၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်သည်။ နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးပြီ။

ငါးပါး-ငါးပါးသောခန္ဓာသည်ကား၊ တဝန်တဝန်မည်၏။ တဝန်တဝန်ကိုဆောင်သောသူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက် တယောက်မည်၏။ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား၊ သတ္တလောက မည်၏။ တည်ရာဘုံအပေါင်း သည်ကား၊ ဩကာသ လောကမည်၏။ သတ္တလောက-ဩကာသလောက ၂-ပါးအပေါင်းသည်ကား၊ သင်္ခါရလောကမည်၏။ ထို့ကြောင့်၊ သင်္ခါရသည်ကား၊ သတ္တသင်္ခါရ-သုညသင်္ခါရအားဖြင့်- ၂-ပါးပြားသတည်း။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်တယောက်သည်ကား၊ သတ္တသင်္ခါရမည်၏။ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်အပေါင်းသည်ကား၊ သုညသင်္ခါရမည်၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ သတ္တသင်္ခါရသည်ကား၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ ကြံဆအပ်သောအလိုအားဖြင့်၊ နိစ္စလည်းမည်၏။ သုခလည်းမည်၏။ သုဘလည်းမည်၏။ အတ္တလည်းမည်၏။ ထိုအတ္တသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တ-ဗဟိဒ္ဓအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အဇ္ဈတ္တသည်ကား၊ အတ္တမည်၏။ ဗဟိဒ္ဓသည်ကား၊ အတ္တနိယမည်၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အတ္တသည်ကား၊ သကအတ္တ-ပရအတ္တအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ မိမိ၏ကိုယ်သည်ကား၊ သကအတ္တမည်၏။ သူတပါးတို့၏ကိုယ်သည်ကား၊ ပရအတ္တမည်၏။ အတ္တနိယသည်လည်း၊ သကအတ္တနိယ-ပရအတ္တနိယအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ မိမိ၏ဥစ္စာသည်ကား၊ သကအတ္တနိယမည်၏။ သူတပါးတို့၏ဥစ္စာသည်ကား၊ ပရအတ္တနိယမည်၏။ သုညသင်္ခါရ၌၊ သုညသည်ကား၊ ပရမတ္ထသုည-သင်္ခါရသုညအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကား၊ ပရမတ္ထတရား၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးမှဆိတ်ချင်းကြောင့်၊ ပရမတ္ထသုညမည်၏။ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ- ဝိညာဏ်အပေါင်းသည်

၄၉၀

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကား၊ သတ္တသင်္ခါရမှဆိတ်ချင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရသုညမည်၏။ ။ပဋိ သင်္ခါဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ထို သင်္ခါရ သုညကိုသာလျှင်၊ အနိစ္စဟုရှု၍နိစ္စကိုလွန်ပုံ။ အနိစ္စဟုရှု၍၊ နိစ္စကိုလွန်ပုံ ၏အခြားမဲ့၊ ဒုက္ခဟုရှု၍သုခကိုလွန်ပုံ။ ဒုက္ခဟုရှု၍၊ သုခကိုလွန်ပုံ၏ အခြားမဲ့၊ အသုဘဟုရှု၍သုဘကိုလွန်ပုံ။ အသုဘဟုရှု၍၊ သုဘကိုလွန် ပုံ၏အခြားမဲ့၊ အနတ္တဟုရှု၍ အတ္တကိုလွန်ပုံ။ ခပ်သိမ်းဥသသို အလုံးစုံ၊ သင်္ခါရအပေါင်းသည်ကား၊ ဆိတ်၏ဟု-သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်ပြီး၍၊ တဖန်၊ အတ္တသုည-အတ္တနိယသုည၊ ဒွိကောဒိုကသုညတကို၊ သိမ်းဆည်း၏။

သော ဇေံ ပဋိသင်္ခါနူပဿနာ ဉာဏေန သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ သုညာတိ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ပုန သုညမိဒံ အတ္တေန ဝါ အတ္တနိ ယေနဝါတိ ဒွိကောဒိုကံ သုညတံ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခါ နူပဿနာ ဉာဏေန၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ဖြင့်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့ သည်ကား။ သုညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဣဒံ သင်္ခါရဂတံ၊ ဤသင်္ခါရ အပေါင်းသည်ကား။ အတ္တေနဝါ၊ မိမိမှလည်း။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ အတ္တနိ ယေနဝါ၊ မိမိ၏ဥစ္စာမှလည်း။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိကောဒိုကံ၊ နှစ်ဘက် အစွန်း ရှိသော။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

သော ဇေံ နေဝ အတ္တာနံ န ပရံ ကိဉ္စိ အတ္တနော ပရိက္ခာ ရဋ္ဌာနေ ဌိတံ ဒိသ္မာ ပုန။ နာဟံကွစနိ။ ကဿပိ ကိဉ္စိနတသ္မိံ။ နစ မမ ကွစနိ။ ကိသ္မိံပိ ကိဉ္စိနတတ္ထိတိ ယာ ဧတ္ထ စတု ကောဒိုကာ သုညတာ ကထိတာ။ တံ ပရိဂ္ဂဏှာတိ။

သော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ နေဝ ဒိသ္မာ၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရ ဌာနေ၊ အခြံအရံ၏ အရာ ဌာန၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစ် တယောက်သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဒိသ္မာ၊ မတွေ့မမြင်-မထင်သည် ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ နာဟံ ကွစနိ။ ပ။ ကိဉ္စိနတတ္ထိတိ၊ ကိဉ္စိနတတ္ထိ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဟူသော။ ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ ဘုညတာမိကာရေ၊ ဤသုညတ အစီအရင်၌။ စတုကောဒိကာ၊ အစွန်း ၄-ဘက်ရှိသော။ ယာသုညတာ၊ အကြင် သုညတကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုအစွန်း ၄-ဘက်ရှိသော သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

(အဟံ၊ ငါသည်။ ကွစနိ၊ တစုံတခု၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နပဿာမိ၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက် သော။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ကိဉ္ဇနတသ္မိံ ကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ တစုံတခု၏ အဖြစ်၌။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နပဿာမိ၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ ကွစနိ၊ တစုံတခု၌။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ နပဿာမိ၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ မမ၊ ငါ၏။ ကိသ္မိံ ဗိ ကိဉ္ဇနတာ ကိဉ္ဇနဘာဝေ၊ တစုံတခု၏အဖြစ်၌။ ဥပနေ တဗ္ဗော၊ သုံးဆောင်အပ်သော။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ နစအတ္ထိ၊ ရှိလည်းမရှိ။) (သာဓကနက်)

တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ သူတပါး၏၊ တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ မိမိ၏ကိုယ် ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ အစ်ကို၏ အရာဌာန၌၊ အစ်ကိုကို။ ညီ၏အရာဌာန၌၊ ညီကို။ အပေါင်း အဖော်၏အရာဌာန၌၊ အပေါင်းအဖော် ကို။ အခြံအရံ၏ အရာဌာန၌၊ အခြံအရံကို။ အမှတ်ပြု၍။ သူတပါး၏၊ တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ မိမိ၏ကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ သူတပါး၏ ကိုယ်ကို လည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ မိမိ၏၊ တစုံ တခုသော အရာဌာန၌၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ သူတပါး၏ကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ အစ်ကို၏အရာဌာန၌၊ အစ်ကိုကို။ ညီ၏အရာဌာန၌၊ ညီကို။ အပေါင်း အဖော်၏ အရာဌာန၌၊ အပေါင်း အဖော်ကို။ အခြံအရံ၏ အရာဌာန၌၊ အခြံအရံကို။ အမှတ်ပြု၍။ မိမိ၏၊ တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ သုံးဆောင် အပ်သော၊ သူတပါး၏ကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ ဤသို့ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ မိမိ၏ကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ သူတပါး၏တစုံတခုသော အရာဌာန၌၊ သုံးဆောင် အပ်သော၊ မိမိ၏ကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ တစုံ တခုသော အရာဌာန၌၊ သူတပါး၏ ကိုယ်ကိုလည်း၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ မိမိ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တစုံတခုသောအရာဌာန၌၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ သူတပါး၏ ကိုယ်ကို လည်း၊ မတွေ့-မမြင်- မထင်။ အကြံကြောင့်၊ မတွေ့-မမြင်-မထင်။ ထို့ကြောင့်၊ အစွန်း ၄-ဘက်ရှိသော၊ သုညတကို၊ သိမ်းဆည်းပြီးသည် မည်၏။

ဝေံ၊ ဤသို့။ စတု ကောဋီကံ၊ အစွန်း ၄-ဘက်ရှိသော။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဟောတွာ၊ သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဆဟိ၊ ၆-ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

မျက်စိသည်ကား၊ မိမိမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိ ဥစ္စာမှလည်း ဆိတ်၏။ မြဲသော သဘော နိစ္စမှလည်းဆိတ်၏။ မပြောင်း မရွှေ့သော သဘော ရဝမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှမပျက်သော သဘော-သဿတ မှလည်း ဆိတ်၏။ မဘောက်ပြန်သော သဘော အဝိပရိဏာမဓမ္မမှလည်း ဆိတ်၏။ ။နားသည်ကား။ နှာသည်ကား။ လျှာသည်ကား။ ကိုယ်သည်ကား။ စိတ်သည်ကား။ မိမိမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိ၏ ဥစ္စာမှလည်း ဆိတ်၏။ မြဲသော သဘော-နိစ္စမှလည်းဆိတ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သော သဘော-ရဝမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှ မပျက်သော သဘော-သဿတမှလည်း ဆိတ်၏။ မဘောက်ပြန်သောသဘော-အဝိပရိဏာမဓမ္မမှလည်းဆိတ်၏။ ။စက္ခု ဝိညာဏ်-မြင်ချင်းသည်ကား။ မိမိမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိ၏ဥစ္စာမှလည်း ဆိတ်၏။ မြဲသောသဘော-နိစ္စမှလည်းဆိတ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သော သဘော-ရဝမှလည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှ မပျက်သော သဘော-သဿတမှလည်း ဆိတ်၏။ မဘောက်ပြန်သောသဘော-အဝိပရိဏာမဓမ္မမှလည်းဆိတ်၏။ ။သောတဝိညာဏ်-ကြားချင်း သည်ကား။ ဃာနဝိညာဏ်-နံ့ချင်းသည်ကား။ ဇိဝှိဝိညာဏ်-စားချင်း သည်ကား။ ကာယဝိညာဏ်-ထိချင်းသည်ကား။ မနောဝိညာဏ်-သိချင်း သည်ကား။ မိမိမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိ၏ဥစ္စာမှလည်းဆိတ်၏။ မြဲသော သဘော-နိစ္စမှလည်းဆိတ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သောသဘော-ရဝမှလည်း ဆိတ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှ မပျက်သောသဘော-သဿတမှလည်းဆိတ်၏။ မဘောက်ပြန်သော သဘော-အဝိပရိဏာမဓမ္မ မှလည်းဆိတ်၏။ ။မျက်စိဖြင့်မြင်ချင်း၏၊ အဆင်းနှင့်တွေ့သော-စက္ခု

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သမ္ပဿသညကား။ မိမိမှလည်း ဆိတ်၏။ မိမိ၏ဥက္ကာမှလည်း ဆိတ်၏။
 မြဲသောသဘော-နိစ္စမှလည်းဆိတ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သောသဘော-ရဝမှ
 လည်းဆိတ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှမပျက်သောသဘော-
 သဿတမှလည်းဆိတ်၏။ မဘောက်ပြန်သော သဘော-အဝိပရိဏာမ
 ဓမ္မမှလည်းဆိတ်၏။ ။ နှာဖြင့်ကြားချင်း၏။ အသံနှင့်တွေ့သော-သော
 တသမ္ပဿသညကား။ နှာဖြင့်နံချင်း၏။ အနံ့နှင့်တွေ့သော-ဃာနသမ္ပဿ
 သညကား။ လျှာဖြင့်စားချင်း၏။ အရသာနှင့်တွေ့သော - ဇိဗ္ဗိသမ္ပဿ
 သညကား။ ကိုယ်ဖြင့်ထိချင်း၏။ အတွေ့နှင့်တွေ့သော-ကာယသမ္ပဿ
 သညကား။ စိတ်ဖြင့်သိချင်း၏။ သဘောနှင့်တွေ့သော-မနောသမ္ပဿ
 သညကား။ မိမိမှလည်းဆိတ်၏။ မိမိ၏ဥက္ကာမှလည်းဆိတ်၏။ မြဲသော
 သဘော-နိစ္စမှလည်းဆိတ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သောသဘော-ရဝမှလည်း
 ဆိတ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှ မပျက်သောသဘော-
 သဿတမှလည်းဆိတ်၏။ မဘောက်ပြန်သောသဘော အဝိပရိဏာမ
 ဓမ္မမှလည်းဆိတ်၏။

(ဇရာမရဏ-တိုင်အောင်၊ နည်းကို ဆောင်လေ)

ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဆဟိ၊ ဇ-ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ
 တို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်ပြီး၍။
 ပုန၊ တဖန်။ အဋ္ဌဟိ၊ ဂ-ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့
 ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

ရုပ်သည်ကား၊ မြဲသောသဘော-နိစ္စ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်လည်း၊
 အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သော
 သဘော-ရဝ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။
 အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ ချမ်းသာသော သဘော-သုခ၊ အနှစ်သာရအား
 ဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ ငါ့အလိုဟု
 ပြုသောသဘော-အတ္တ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်
 မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ မြဲသောသဘော-နိစ္စအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်
 မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သောသဘော-
 ရဝအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။
 ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှမပျက်သောသဘော သဿတအား

ဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ မဘောက်
 ပြန်သောသဘော-အဝိပရိဏာမဓမ္မအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်
 မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ ။ဝေဒနာသည်ကား။ သညာသည်ကား။
 သင်္ခါရ တို့သည်ကား။ ဝိညာဏ် သည်ကား။ ဖြဲသောသဘော-နိစ္စ၊
 အနှစ်သာရအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာ
 ဖြစ်၏။ မပြောင်းမရွှေ့သောသဘော-ရဝ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်လည်း၊
 အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ ချမ်းသာသောသဘော-
 သုခ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်လည်း။ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပ
 သာဖြစ်၏။ ငါ့အလိုဟု-ပြုသော သဘော-အတ္တ၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်
 လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ ဖြဲသောသဘော-
 နိစ္စအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။
 မပြောင်းမရွှေ့သောသဘော-ရဝအားဖြင့်လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်
 မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။ ဖြစ်ကတည်းက၊ ဘယ်အခါကာလမှမပျက်
 သောသဘော-သဿတအားဖြင့်လည်း။ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်
 မှအပသာဖြစ်၏။ မဘောက်ပြန်သောသဘော-အဝိပရိဏာမဓမ္မအားဖြင့်
 လည်း၊ အနှစ်မဟုတ်။ အနှစ်မရှိ။ အနှစ်မှအပသာဖြစ်၏။

‘ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌဟိ၊ ဂ-ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်း
 အရာတို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း
 ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊
 အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ရိတ္တတော၊ ကင်းသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တုစ္ဆတော၊
 အချည်းနှီးဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 အနတ္တတော၊ အလိုမကျဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနိဿရိယတော၊ အစိုး
 မရဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အကာမကာရိယတော၊ အလိုမကျဘဲပြုသဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ အလတ္တနိယတော၊ မရအပ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အဝသ
 ဝတ္တကတော၊ အလိုသို့မလိုက်တတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပရတော၊
 တပါးဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိဝိတ္တတော၊ ဆိတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ။
 ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ သညံ၊ သညာကို။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။
 ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ ရိတ္တတော၊ ကင်းသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနုတ္တတော၊ အလိုမကျဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနိဿ
ရိယတော၊ အစိုးမရဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အကာမကာရိယတော၊
အလိုမကျဘဲပြုသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အလက္ခနိယတော၊ မရအပ်ဟု။
ပဿတိ၊ ရှု၏။ အဝသဝတ္တကတော၊ အလိုသို့ မလိုက်တတ်သဟု။
ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပရတော၊ တပါးဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပိတ္တတော၊
ဆိတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒသဟိ၊ ၁၀-ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာ
တို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်
ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဣဒသဟိ၊ ၁၂-ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်း
အရာတို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏။

ရူပံ၊ ရုပ်သည်ကား။ နသတ္တော၊ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်။ န ဇီဝေါ၊
ဇီဝလည်းမဟုတ်။ နနရော၊ လူအိုလူကြီးလည်းမဟုတ်။ နမာဏဝေါ၊
လူပျိုလူငယ်လည်းမဟုတ်။ နဇ္ဇတ္ထိ၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်။ နပုရိသော၊
ယောက်ျားလည်းမဟုတ်။ နအတ္တာ၊ မိမိလည်းမဟုတ်။ နအတ္တနိယံ၊
မိမိ၏ ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ နာဟံ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ နမမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ
လည်းမဟုတ်။ နအညဿ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ နကဿမိ၊
တစ်စုံတယောက်သော သူ၏ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ ။ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
သည်ကား။ သညာ၊ သညာသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်ကား။
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်ကား။ နသတ္တော၊ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်။
နဇီဝေါ၊ ဇီဝလည်းမဟုတ်။ နနရော၊ လူအို လူကြီးလည်း မဟုတ်။
နမာဏဝေါ၊ လူပျိုလူငယ်လည်းမဟုတ်။ နဇ္ဇတ္ထိ၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်။
နပုရိသော၊ ယောက်ျားလည်း မဟုတ်။ နအတ္တာ၊ မိမိလည်း မဟုတ်။
နအတ္တနိယံ၊ မိမိ၏ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ နာဟံ၊ ငါလည်းမဟုတ်။ နမမ၊
ငါ၏ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ နအညဿ၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။
နကဿမိ၊ တစ်စုံတယောက်သောသူ၏ ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဒသဟိ၊ ၁၂-ပါးကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ အခြင်း
အရာတို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း
ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဣစ္စန္ဒာလိသာယ၊ ၄၂-ပါးသော။ အာကာ
ရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သုညတံ၊ သုညတကို။ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊
သိမ်းဆည်း၏။

ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ ရောဂတော၊ ရောဂါဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဂဏ္ဍတော၊
 အိုင်းအမာဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သဗ္ဗတော၊ မြားဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 အဗ္ဗတော၊ မကောင်းဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အာဗာဓတော၊ အနာဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပရတော၊ တပါးဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပလောကတော၊
 ပျက်စီးသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဤတိတော၊ များစွာပျက်စီးသဟု။ ပဿတိ၊
 ရှု၏။ ဥပဒ္ဒဝတော၊ နှိပ်စက်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ်၊ ငြိကပ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 စလတော၊ တုန်လှုပ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပဘင်္ဂီတော၊ ပျက်စီးချင်းသို့
 ရောက်သော အလေ့သဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အရဝတော၊ မမြဲဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ အတာဏတော၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အသရဏတော-
 အသရဏီဘူတတော၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ရိတ္တတော၊
 ကင်းသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးဟု။ ပဿတိ၊
 ရှု၏။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနတ္တတော၊ အလိုမကျ
 ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနုဿာဒတော၊ မသာယာအပ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 အဒိန္နဝတော၊ အပြစ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မတော၊
 ဘောက်ပြန်သောသဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အသာရကတော၊ အနှစ်
 မရှိဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အဗ္ဗမူလတော၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းရင်း
 မူလဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝဓကတော၊ သတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝိဘဝ
 တော၊ ဖြစ်ပြီးမှကင်းသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သာသဝတော၊ အာသဝေါ
 နှင့်နီးသဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သင်္ခိတတော၊ အကြောင်းပစ္စည်း၊ တပေါင်း
 တည်း ပြုပြင်စီရင်အပ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ မာရာမိသတော၊ မာရ်မင်း၏
 အစာဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဇာတိဓမ္မတော၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောဟု။
 ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဇရာဓမ္မတော၊ အိုတတ်သောသဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နှာတတ်သောသဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ မရဏဓမ္မတော၊
 သေတတ်သောသဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သောက-ပရိဒေဝ-ဒုက္ခ-
 ဒေါမနဿ-ဥပါယာသဓမ္မတော။ စိုးရိမ်ချင်း၏ အကြောင်းသဘော၊
 ငိုကြွေးချင်း၏ အကြောင်းသဘော၊ ကိုယ်ဆင်းရဲချင်း၏ အကြောင်းသ
 ဘော၊ စိတ်ဆင်းရဲချင်း၏ အကြောင်းသဘော၊ စိတ်ပင်ပန်းချင်း၏

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အကြောင်းသဘောဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ သမုဒယတော၊ ဖြစ်သဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ အတ္တင်္ဂမတော၊ ခြွင်သဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အနဿာ
 ဒတော၊ မသာယာအပ်ဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ နိဿရဏတော၊ ကျွတ်အပ်-လွတ်အပ်-ကျွတ် လွတ်
 အပ်သဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ သညံ၊ သညာကို။
 သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ရောဂတော၊
 ရောဂါဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။
 သဗ္ဗတော၊ မြှားဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အဗ္ဗတော၊ မကောင်းဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ အာဗာဓတော၊ အနာဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ပရတော၊
 တပါးဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးသဟု။ ပဿတိ။
 ရှု၏။ ဤတိတော၊ များစွာပျက်စီးသဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဥပဒ္ဒဝတော၊
 နှိပ်စက်သဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။
 ဥပသဂ္ဂတော၊ အပြစ်မပြတ်၊ ပြိုကပ်သဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ စလတော၊
 တုန်လှုပ်သဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ပဘင်္ဂီတော၊ ပျက်စီးချင်းသို့ ရောက်
 သော အလေ့သဘောဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အရဝတော၊ မမြဲဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ အတာဏတော၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု။ ပဿတိ။
 ရှု၏။ အလေဏတော၊ ပုန်းအောင်းရာ မရှိဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အသ
 ရဏတော—အသရဏီဘူတတော၊ ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်ဟု။ ပဿတိ။
 ရှု၏။ ရိတ္တတော၊ ကင်းသဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ တုစ္ဆတော၊ အချည်းနှီးဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အနတ္တတော၊
 အလိုမကျဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အနဿာဒတော၊ မသာယာ အပ်ဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဝိပရိဏာမ
 ဓမ္မတော၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အသာ
 ရဏတော၊ အနှစ်မရှိဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ အဗ္ဗမူလတော၊ မကောင်းမှု၏
 အကြောင်းရင်း မူလဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဝဏတော၊ သတ်သဟု။
 ပဿတိ။ ရှု၏။ ဝိဘဝတော၊ ဖြစ်ပြီးမှကင်းသဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။
 သာသဝတော၊ အာသဝေါနှင့်နီးသဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ သင်္ခါတတော၊
 အကြောင်းပစ္စည်း၊ တပေါင်းတည်း ပြုပြင်စီရင် အပ်သဟု။ ပဿတိ။
 ရှု၏။ မာရာမိသတော၊ မာရ်မင်း၏အစာဟု။ ပဿတိ။ ရှု၏။ ဇာတိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဓမ္မတော၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဇရာဓမ္မတော၊ အိုတတ်သောသဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဗျာဓိဓမ္မတော၊ နာတတ်သော သဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ မရဏဓမ္မတော၊ သေတတ်သောသဘော ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သောက-ပရိဒေဝ-ဒုက္ခ-ဒေါမနဿ-ဥပါယာသ ဓမ္မတော၊ စိုးရိမ်ချင်း၏ အကြောင်းသဘော၊ ငိုကြွေးချင်း၏အကြောင်း သဘော၊ ကိုယ်ဆင်းရဲချင်း၏ အကြောင်းသဘော၊ စိတ်ဆင်းရဲချင်း၏ အကြောင်းသဘော၊ စိတ်ပင်ပန်းချင်း၏အကြောင်းသဘောဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သမုဒယတော၊ ဖြစ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အတ္တင်္ဂမတော၊ ခြုတ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနဿာဒတော၊ မသာယာ အပ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နိဿ ရဏတော၊ ကျွတ်အပ်-လွတ်အပ်-ကျွတ်လွတ် အပ်သဟု။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

အတ္တကို-မိမိဆို၏။ မိမိဆိုတာ-ငါ့ကိုသာ ကျ၏။ အတ္တနိယကို-မိမိ၏ ဥစ္စာဆို၏။ မိမိ၏ ဥစ္စာဆိုတာ-သူ့ကိုသာ ကျ၏။ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ- သင်္ခါရ-ဝိညာဏ် အပေါင်းသည်ကား-သင်္ခါရ။ သင်္ခါရကို-သင်္ခါရဟု ရှုသည် ရှိသော်၊ သင်္ခါရ၌၊ ငါ့ကိုလည်း-မတွေ့-မမြင်-မထင်။ သူ့ကို လည်း-မတွေ့-မမြင်-မထင်။ သင်္ခါရ-သင်္ခါရ ပင်တည်း။ သင်္ခါရ၌၊ ငါထင်၍ အရိပ် နိမိတ်၊ သူထင်၍ အရိပ် နိမိတ်၊ မရှိဘိတ်ပိတ်၊ ငါမှ သူမှဆိတ်သည်ပင်တည်းဟု၊ ဤသို့လည်းရှု၍၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ အနိစ္စာ- ဒုက္ခာ-အနတ္တာဟု၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာသို့ တင်၍၊ သင်္ခါရကို၊ ဆိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရ၌၊ အပြစ်ဟုရှုသူ၊ ငါတလူမျှ မရှိသောကြောင့်၊ သင်္ခါရ၌၊ အပြစ်ကိုလည်းမဆို။ အပြစ်ကိုလိုသော၊ စိတ်နှလုံး၊ မုံးသည်ကိုလည်းပယ်စွန့်၍၊ သင်္ခါရ၌၊ ငါ့ဥစ္စာဟု၊ သူတလူမျှ မရှိသောကြောင့်။ သင်္ခါရ၌၊ ငါ့ဥစ္စာဟု၊ ယူချင်းငှါလည်း မဖြစ်၊ ချစ်သည် ကိုလည်း ပယ်စွန့်၍။ သင်္ခါရ၌၊ မုံးသည်လည်း မဖြစ်၊ ချစ်သည်လည်းမဟု၊ လျစ်လျူကိစ္စ၊ အညီအမျှပြုသောဉာဏ်မျိုး၊ အကျိုး ကိုလည်းမလို၊ အပြစ်ကိုလည်းမရှု၊ တဏှိမဏှိတ္တု ပေက္ခာ-အာဝဇ္ဇန ပေက္ခာ-ဝိပဿနုပေက္ခာ၊ တူရာဌာန၊ သင်္ခါရ၌၊ ငါ့ဟူ၍လည်းမယူ၊ သူဟူ၍လည်းမယူ၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံးဟု၊ ဤသို့လည်း ရှုသော။ သင်္ခါရ၌၊ ငါ့ဟူ၍လည်းမယူ၊ သူဟူ၍လည်းမယူ၊ တူမျှ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သောဝိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံးဟု၊ ဤသို့လည်းသိသော။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 စိတ်သည်ကား၊ ၃-ပါးသောဘဝ၊ ၄-ပါးသော ယောဂီ၊ ၅-ပါးသော
 ဂတိ၊ ၇-ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ ၉-ပါးသော သတ္တာဝါသတို့၌၊
 ရှုလည်းရှုမဝံ၊ ရှုံလည်းရှုံသည်ဖြစ်၍၊ တွန့်လည်းတွန့်၏ ကွေ့လည်း
 ကွေ့၏။ နောက်သို့လည်း ဆုတ်၏။ စန့်လည်းမစန့်။ မပြန့်မနှံ့လည်းတူ၊
 လျှစ်လျူသည်မူလည်းဖြစ်၍တည်၏။ စက်ဆုပ် ရှုံရှာသော အခြင်းအရာ
 သည်မူလည်း၊ ဖြစ်၍တည်၏။ ဤသို့တည်သော၊ စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်ဖြစ်သည်မည်၏။

ဇေဝံ သုညတော ဒိသ္မာ တိလက္ခဏံ အာရောပေတွာ သင်္ခါ
 ရေ ပရိဂ္ဂဏှန္တော ဘယဉ္စ နန္ဒိဉ္စ ဝိပ္ပဟာယ သင်္ခါရေသု
 ဥဒါသိနော ဟောတိ မဏ္ဍိတ္တော။ အဟန္တိဝါ မမန္တိဝါ န ဂဏ္ဍာ
 တိ။ ပ။ တဿ ဇေဝံ ပဿတော ဇေဝံ ဇာနတော တိသု ဘဝေသု-
 စတူသု ယောနိသု-ပဉ္စသု ဂတိသု-သတ္တသု ဝိညာဏဋ္ဌိတိသု-
 နဝသု သတ္တာဝါသေသု စိတ္တံ ပဋိလိယတိ ပဋိကုရုတိ ပဋိဝဋ္ဌတိ
 နသမ္ပသာရိယတိ ဥပေက္ခာ ဝါ ပါဋိကုလျတာ ဝါ သဏ္ဍာတိ။ ပ။
 ဣစ္စဿ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏံ နာမ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။

ဇေဝံ၊ ဤသို့။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍။ တိလက္ခဏံ၊
 သုံးပါးသော လက္ခဏာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ
 တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တော၊ သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဘယဉ္စ၊
 ကြောက်ချင်းမုံးချင်းကိုလည်း။ ဝိပ္ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ နန္ဒိဉ္စ၊ ချစ်နှစ်သက်
 ချင်းကိုလည်း။ ဝိပ္ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ ဥဒါ
 သိနော မဏ္ဍိတ္တော၊ အညီအမျှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါ။ မမန္တိဝါ၊
 ဤသို့လည်း။ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း။
 နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မှုသော။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊
 သိသော။ တဿယောဂီနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်ကား။
 တိသုဘဝေသု၊ သုံးပါးသော ဘဝတို့၌။ စတူသုယောနိသု၊ လေးပါး
 သော ယောနိတို့၌။ ပဉ္စသုဂတိသု၊ ငါးပါးသော ဂတိတို့၌။ သတ္တသု
 ဝိညာဏဋ္ဌိတိသု၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌။ နဝသုသတ္တာဝါ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သေသု၊ ကိုးပါးသောသတ္တာဝါသတို့၌။ ပဋိလိယတိ၊ တွန့်၏။ ပဋိကုဋတိ၊ ကွေ့၏။ ပဋိဝဋတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၏။ နသမ္ပသာရိယတိ၊ မစန့်။ ဥပေက္ခာဝါ၊ ဥပေက္ခာသည်မူလည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဏ္ဍာတိ၊ တည်၏။ ပါဋိကုလျတာဝါ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာသော အခြင်းအရာသည်မူလည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဏ္ဍာတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏံ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပန္နံနာမ၊ ဖြစ်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာသည်ကား။ ပယ်အပ်သော ကိလေသာ၊ မပယ်အပ်သောကိလေသာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ မပယ်အပ်သော ကိလေသာသည်ကား၊ အတိတ် ကိလေသာ-အနာဂတ် ကိလေသာ-ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာအားဖြင့် ၃-ပါး။ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ ဖြစ်ပြီးသော ကိလေသာသည်၊ အတိတ်ကိလေသာမည်၏။ ဖြစ်လတံ့သော ကိလေသာသည်၊ အနာဂတ်ကိလေသာမည်၏။ ဖြစ်ဆဲသော ကိလေသာသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာမည်၏။ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ အတိတ် ကိလေသာကို၊ ဖြစ်ပြီးသောကြောင့်၊ မပယ်အပ်။ အနာဂတ်ကိလေသာကို၊ ဖြစ်လတံ့သောကြောင့်၊ မပယ်အပ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာကို၊ ဖြစ်ဆဲသောကြောင့်၊ မပယ်အပ်။ ပယ်အပ်သော ကိလေသာသည်ကား၊ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင်္ဂါရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ တည်သည်လည်း မဟုတ်၊ ပျက်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဖြစ်ပြီးလည်းမဟုတ်၊ ဖြစ်လတံ့လည်းမဟုတ် ဖြစ်ဆဲလည်းမဟုတ်၊ ကာလဝိမုတ်၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်သော ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟကိလေသာတည်း။ ဤဥပ္ပဇ္ဇနာရဟကိလေသာကို၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာဟုဆို။ ထိုပယ်အပ်သော ကိလေသာသည်လည်း၊ တပါးတပါးသော ကိလေသာ၌၊ ယခုအသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာ။ နောင်အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ယခုအသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာကို၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့် ပယ်၏။ ကိလေသာအကြွင်းရှိ၏။ နောင်အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာကို၊ မဂ်ဉာဏ်၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်အားဖြင့် ပယ်၏။ ကိလေသာအကြွင်းမရှိ။ ဤသို့ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့်ပယ်၍၊ ကိလေသာ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အကြွင်းရှိပုံကို။ မဂ်ဉာဏ်၊ သမုဒ္ဓေဒပဟာန်အားဖြင့်ပယ်၍၊ ကိလေသာ အကြွင်းမရှိပုံကို။ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ဟူသမျှ၊ သိကြကုန်၏ဟု၊ သတိပဋ္ဌာန်၌ဆို၏။

ဆိုပုံကား။

စက္ခုဉ္စ ပဇာနာတိ၊ ရူပေစ ပဇာနာတိ။ ယဉ္စ တဒဘယံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သံယောဇနံ၊ တဉ္စ ပဇာနာတိ။ ယထာစ အနုပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ဥပ္ပါဒေါ ဟောတိ၊ တဉ္စ ပဇာနာတိ။ ယထာစ ဥပ္ပန္နဿ သံယောဇနဿ ပဟာနံ ဟောတိ၊ တဉ္စ ပဇာနာတိ။ ယထာစ ပဟိနဿ သံယောဇနဿ အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ၊ တဉ္စ ပဇာနာတိ။

စက္ခုဉ္စ၊ မျက်စိ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ရူပေစ၊ အဆင်းတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဒဘယံ၊ ထိုစက္ခု-ရူပါရုံ ၂-ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဉ္စသံယောဇနံ၊ အကြင် သံယောဇဉ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စသံယောဇနံ၊ ထိုသံယောဇဉ် ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယထာစယေနကာရဏေန၊ အကြင် စက္ခု-ရူပါရုံ ၂-ပါးစုံကို၊ မသိသော အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ် သေးသော။ သံယောဇနဿ၊ သယောဇဉ်၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စကာရဏံ၊ ထိုမသိသောအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယထာစယေနကာရဏေန၊ အကြင်စက္ခု-ရူပါရုံ ၂-ပါးစုံကို၊ သိသောအကြောင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ သံယောဇဉ်၏။ ပဟာနံ၊ ပယ်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စကာရဏံ၊ ထိုမသိသော အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယထာစယေနကာရဏေန၊ အကြင် တဒဂ်ပဟာန် အကြောင်းကြောင့်။ ပဟိနဿ၊ ယခုအသစ် အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာကို ပယ်အပ် ပြီးသော။ သံယောဇနဿ သံယောဇဉ်၏။ အာယတိံ၊ နောင် အသစ် အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာသည်။ အဂ္ဂ မဂ္ဂေန ဥပရိမဂ္ဂေန၊ အထက် မဂ်ဖြင့်။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ချင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စကာရဏံ၊ ထိုတဒဂ်ပဟာန်အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

(မြင်သောခဏ၊ စက္ခု-ရှုပါရုံ ၂-ပါးစုံကို၊ သိပုံ။ မြင်သောခဏ၊ စက္ခု-ရှုပါရုံ ၂-ပါးစုံကို၊ မသိပုံ။ မြင်သောခဏ၊ မသိသောအကြောင်းကို၊ သိပုံ။ မြင်သောခဏ၊ သိသော အကြောင်းကို၊ သိပုံ။ မြင်သောခဏ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တဒင်္ဂပဟာန် အားဖြင့် ပယ်၍၊ ကိလေသာ အကြွင်းရှိပုံ။ မြင်သော ခဏ၊ မဂ်ဉာဏ် သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်အားဖြင့် ပယ်၍၊ ကိလေသာအကြွင်းမရှိပုံ။ တဒင်္ဂပဟာန်အကြောင်းကိုသိပုံ။ အလုံးစုံကို ကုန်စင်အောင် အနက် ပေးသည်။ နိဿျချား၌၊ ကုန်စင်အောင် အနက် မပေး။)

ဤသို့ တပါးတပါးသော ကိလေသာ၌၊ ယခုအသစ်အသစ်ဖြစ်ခွင့် ရှိသောကိလေသာကို၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့်ပယ်၏။ ကိလေသာ အကြွင်း ရှိ၏။ ကိလေသာ အကြွင်းရှိသောကြောင့်၊ ယခု လက်ရှိ၊ မိမိ အတ္တဘော၌၊ မဆိုက် မရောက်သော၊ ဒုရေ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက်မပြုသောအလိုအားဖြင့်၊ မတွေ့မမြင်။ နောင်အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ရှိသော ကိလေသာကို၊ မဂ်ဉာဏ်၊ သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်အားဖြင့် ပယ်၏။ ကိလေသာအကြွင်းမရှိ။ ကိလေသာအကြွင်းမရှိသောကြောင့်၊ ယခုလက်ရှိ၊ မိမိအတ္တဘော၌၊ ဆိုက်ရောက်သော၊ သန္တိကေနိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုသော အလိုအားဖြင့်၊ တွေ့မြင်၏။

တွေ့မြင်ပုံကား။ သင်္ခါရ၌၊ ငါဟူ၍မျှလည်းမယူ။ သူဟူ၍မျှလည်း မယူ။ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံးသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ထိုသင်္ခါ ရူပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား၊ ဧကတ္တနည်း အလိုအားဖြင့်၊ ပရိကံသို့ ဆိုက်၏။ ပရိကံသည်ကား၊ ဥပစာသို့ဆိုက်၏။ ဥပစာသည်ကား၊ အနုလုံ သို့ ဆိုက်၏။ အနုလုံ သည်ကား၊ ဂေါတြာဘူသို့ ဆိုက်၏။ ဂေါတြာဘူသည် ကား၊ မဂ်သို့ဆိုက်၏။ ဤသို့ မဂ်သို့ဆိုက်သော၊ ထိုသင်္ခါရူပေက္ခာဉာဏ် သည်ကား၊ ဆိုက်သော မဂ်ဖြင့်၊ ယခု လက်ရှိ၊ မိမိ အတ္တဘော၌၊ ဆိုက်ရောက်သော-သန္တိကေ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုသော အလို အားဖြင့်၊ တွေ့မြင်သည်မည်၏။ ဤသို့ တွေ့မြင်သည်ရှိသော်၊ ဘဝအ သင်္ချေကမလပ်၊ ယခုထက်တိုင်၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ-ပဝတ္တကို၊ စွန့်လွှတ်၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သာလျှင်၊ ပြေးဝင်သည် မည်၏။

မတွေ့မမြင်ပုံကား။ သင်္ခါရ၌၊ ငါဟူ၍မျှလည်း မယူ၊ သူဟူ၍မျှ လည်းမယူ၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံးသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ထိုသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား၊ ဧကတ္တနည်း၊ အလိုအားဖြင့်၊ ပရိကံသို့ မဆိုက်။ ပရိကံသည်လည်း၊ ဥပစာသို့ မဆိုက်။ ဥပစာ သည်လည်း၊ အနုလုံသို့မဆိုက်။ အနုလုံသည်လည်း၊ ဂေါတြဘူသို့မဆိုက်။ ဂေါတြဘူ သည်လည်း၊ မဂ်သို့ မဆိုက်။ ဤသို့ မဂ်သို့ မဆိုက်သော၊ ထိုသင်္ခါ ရပေက္ခာဉာဏ် သည်ကား၊ မဆိုက်သော မဂ်ဖြင့်၊ ယခု လက်ရှိ၊ မိမိ အတ္တဘောဋ္ဌ၊ မဆိုက်မရောက်သော-ဒုရေနိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက် မပြု သော အလိုအားဖြင့်၊ မတွေ့မမြင်သည် မည်၏။ ဤသို့မတွေ့မမြင်သည် ရှိသော်၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဘဝအသင်္ချေကမလပ်၊ ယခုထက်တိုင် အစဉ် မပြတ် စပ်သော၊ သင်္ခါရ အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်နေ၏။ ဤသို့နေ သော၊ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်သည်ကား၊ နိုးစကောဋ္ဌ၊ မုန့်ညက်ကို ဆင့်သကဲ့သို့၊ တဖွားဖွား။ ဖါတ်အပ်သောဝါဂွမ်းရိုင်ကို၊ ဖါတ်သကဲ့သို့၊ တဖွားဖွား။ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သင်္ခါရကို သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်၍၊ ကြောက်ချင်း မုံးချင်းကိုလည်း၊ ပယ်စွန့်၍။ ချစ် နှစ်သက်ချင်းကိုလည်း၊ ပယ်စွန့်၍။ သင်္ခါရကိုရှေးချယ် စိစစ်ရာဋ္ဌ၊ အညီအမျှဖြစ်၍ အနိစ္စာနုပဿနာ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၊ ဤသုံးပါးသော အနုပဿနာအလိုအားဖြင့်တည်၏။ တည်ပုံကား။ ရံခါ၊ အနိစ္စဟု နှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ခါရတရား၊ ကုန်သော အားဖြင့်ထင်ရှား၏။ ရံခါ၊ ဒုက္ခဟုနှလုံးသွင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ခါရတရား၊ ဘေးအားဖြင့်ထင်ရှား၏။ ရံခါ၊ အနတ္တဟုနှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သင်္ခါရတရား၊ ဆိတ်သောအားဖြင့်ထင်ရှား၏။

တံ ပနေတံ သစေ သန္တိပဒံ နိဗ္ဗာနံ သန္တတော ပဿတိ၊
 သဗ္ဗံ သင်္ခါရ ပဝတ္တံ ဝိဿဇ္ဇေတွာ နိဗ္ဗာနမေဝ ပက္ခန္ဓတိ။
 နောစေ နိဗ္ဗာနံ သန္တတော ပဿတိ၊ ပုနပ္ပုနံ သင်္ခါရာရမ္မဏ
 မေဝ ဟုတွာ ပဝတ္တတိ။ ပ။ တယိဒံ သုပ္ပဂ္ဂေ ဝိဇ္ဇံ ဝဋ္ဋမာနံ ဝိယ
 နိပ္ပဋ္ဌိတကပ္ပိသံ ဝိဟဒုမာနံ ဝိယ နာနပ္ပကာရတော သင်္ခါရေ
 ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ဘယဉ္စ နန္ဒိဉ္စ ပဟာယ သင်္ခါရဝိစိနနေ မဏ္ဍိတ္တံ
 ဟုတွာ တိဝိဓာနုပဿနာ ဝသေန တိဋ္ဌတိ။ ပ။ အနိစ္စတော
 မနသိကရောတော ခယတော သင်္ခါရာ ဥပဒဟန္တိ။ ဒုက္ခတော
 မနသိကရောတော ဘယတော သင်္ခါရာ ဥပဒဟန္တိ။ အနတ္တ
 တော မနသိကရောတော သုညတော သင်္ခါရာ ဥပဒဟန္တိ။

၅၀၄ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တံပနေတံ- တံပနဇတံသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၊ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် သည်ကား။ သန္တိပဒံ၊ ငြိမ်းဇေးသောသဘော၊ မိမိအတ္တဘော၌၊ မဂ်ဖြင့် ဆိုက်ရောက်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ သန္တိကောနိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်းဇေးသဟု။ သစေပဿတိ၊ အကယ်၍တွေ့မြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့တွေ့မြင် သည်ရှိသော်။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ သင်္ခါရပဝတ္တံ၊ သင်္ခါရ-ပဝတ္တကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒုရေနိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တတော၊ ငြိမ်းဇေးသဟု။ နောစေ ပဿတိ၊ အကယ်၍မတွေ့မမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇေဝံသတိ၊ ဤသို့မတွေ့မမြင် သည်ရှိသော်။ ပုနပ္ပု နံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ သင်္ခါရာရမ္မဏမေဝ၊ သင်္ခါရအာရုံ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ တယိဒံတံဣဒံသင်္ခါ ရပေက္ခာဉာဏ်၊ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား။ သုပ္ပဂ္ဂေ၊ မန်းစကော ၌။ ပိဋ္ဌံ၊ မုန့်ညက်ကို။ ဝဋ္ဋယမာနံဝိယ၊ ဆင့်သကဲ့သို့။ နိပ္ပဋ္ဌိတကပ္ပိသံ၊ ဖါတ်အပ်သောဝါဂွမ်းစိုင်ကို။ ဝိဟဋ္ဌမာနံဝိယ၊ ဖါတ်သကဲ့သို့။ နာနပ္ပကာ ရတော၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်၍။ ဘယဉ္ဇ၊ ကြောက် ချင်း မျိုးချင်းကိုလည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ နန္ဒိဉ္ဇ၊ ချစ်နှစ်သက်ချင်းကို လည်း။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သင်္ခါရဝိစိနနေ၊ သင်္ခါရကိုရှေးချယ်စိစစ် ရာ၌။ မဇ္ဈတ္တံ၊ အညီအမျှသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဝိဓာနုပဿနာဝသေန၊ သုံးပါးသောအနုပဿနာအလိုအားဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ခယတော၊ ကုန်သဟု။ ဥပဒဟန္တိ၊ ထင်ကုန် ၏။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဥပဒ ဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံး သွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ သုညတော၊ ဆိတ်သဟု။ ဥပဒဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

ဇေဝံ အဓိဂတသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် ပန ဣမဿ ကုလပုတ္တဿ
ဝိပဿနာ သိခါပတ္တာ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဟောတိ။ ဝုဋ္ဌာနံ ဂစ္ဆတိတိ
ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဇေံ၊ ဤသို့။ အဓိဂတသင်္ခါရုပေက္ခာဿပန၊ ရအပ်ပြီးသော သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် ရှိသော။ ဣမဿကုလပုတ္တဿ၊ ဤအမျိုးကောင်းသား၊ ဤအမျိုးကောင်း သမီး၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ သိခါပတ္တာ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝုဠာနဂါမိနိ၊ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုဠာနံ၊ မဂ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝုဠာနဂါမိနိ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာမည်၏။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒိပ္ပိဘိည၊ သုခါပဋိပဒါဒန္တာဘိည၊ သုခါပဋိပဒါဒိပ္ပိဘိညအားဖြင့် ၄-ပါး။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ အစမှ၊ မဂ်ကိုရချင်းငှါ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါသည်ရှိသော်၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါချင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျင့်၏ဆင်းရဲချင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ။ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသ်ကို၊ မဂ်ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ နှေးစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ အသိ၏ နှေးချင်းကြောင့်-ဒန္တာဘိည။ ဤအင်္ဂါ ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား။ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိည မည်၏။ ။အစမှ၊ မဂ်ကိုရချင်းငှါ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါသည်ရှိသော်၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါချင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျင့်၏ဆင်းရဲချင်းကြောင့်-ဒုက္ခာပဋိပဒါ။ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသ်ကို၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ လျင်စွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ အသိ၏လျင်ချင်းကြောင့်-ဒိပ္ပိဘိည။ ဤအင်္ဂါ ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒိပ္ပိဘိည မည်၏။ ။အစမှ၊ မဂ်ကိုရချင်းငှါ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါသည်ရှိသော်၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါချင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ အကျင့်၏ ချမ်းသာချင်းကြောင့်-သုခါပဋိပဒါ။ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသ်ကို၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ နှေးစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ အသိ၏ နှေးချင်းကြောင့်-ဒန္တာဘိည။ ဤအင်္ဂါ ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သည်ကား၊ သုခါပဋိပဒါဒန္တာဘိည မည်၏။ ။အစမှ၊ မဂ်ကိုရချင်းငှါ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါသည် ရှိသော်၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ကိလေသာကို ပယ်ခွါချင်းငှါ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကျင့်၏ချမ်းသာချင်းကြောင့်-သုခါပဋိပဒါ။ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ၍၊ ဝိပဿနာပရိဝါသ်ကို၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ လျင်စွာပြုသည်ဖြစ်၍၊

၅၀၈ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဝေဠိ စိတ္တံ နဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။ ဣမေဟိ ဆဟိ ဌာနေဟိ ပရိသုဒ္ဓိံ
စိတ္တံ ပရိယောဒါတံ ဧကတ္တဂတံ ဟောတိ။

အတိတာနုဓာဝနံ၊ အတိတ်သို့ ပြေးသွားသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ဝိက္ခေပပါနုပတိတံ၊ ပျံလွင့်ရာကျ၏။ တံ၊ ထိုအတိတ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊
ကြည့်ချင်းကြောင့်။ ဧကဌာနေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ မချစ်မမုန်းဟုရှု-တခုသော
ဌာန၌။ သမာဒဟတိ၊ တည်၏။ ဝေဠိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အနာဂတပ္ပဋိကင်္ခီနံ၊
အနာဂတ်ကိုအလိုရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိကမ္ပိတံ၊ တုန်လှုပ်၏။ တံ၊
ထိုအနာဂတ်ကို။ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြည့်ချင်းကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်
ကာလ၊ မချစ်မမုန်းဟုရှု၊ တခုသောဌာန၌။ အဓိမောစေတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။
ဝေဠိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊
မရောက်။ လီနံ၊ တွန့်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကောသဇ္ဇာ နုပတိတံ၊
ပျင်းရာကျ၏။ တံ၊ ထိုတွန့်သည်ကို။ ပဂ္ဂဏှိတွာ၊ အားပေးချီးမြှောက်၊
ထောက်ပံ့ ချင်းကြောင့်။ ကောသဇ္ဇံ၊ ကောသဇ္ဇကို။ ပဇဟတိ၊
ပယ်စွန့်၏။ ဝေဠိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်
ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အတိပဂ္ဂဟိတံ၊ အားတက် လွန်းသော။
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဒ္ဓစ္စာနုပတိတံ၊ ပျံလွင့်ရာကျ၏။ တံ၊ ထိုအားတက်
လွန်းသည်ကို။ ဝိနိဂ္ဂဏှိတွာ၊ နှိပ်ချင်းကြောင့်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကို။ ပဇဟတိ၊
ပယ်စွန့်၏။ ဝေဠိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်
ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အဘိဏာတံ၊ ညွတ်လွန်းသော။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ ရာဂါနုပတိတံ၊ ရာဂ ဖြစ်ရာ ကျ၏။ တံ၊ ထိုညွတ်လွန်း
သည်ကို။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ချင်းကြောင့်။ ရာဂံ၊
ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝေဠိ၊ ဤသို့လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အပဏာတံ၊ မညွတ် လွန်း
သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဗျာပါဒါနုပတိတံ၊ ဒေါသဖြစ်ရာကျ၏။ တံ၊ ထို
မညွတ်လွန်းသည်ကို။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ချင်း
ကြောင့်။ ဗျာပါဒံ၊ ဒေါသကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝေဠိ၊ ဤသို့လည်း။
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိက္ခေပံ၊ ပျံလွင့်ချင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဣမေဟိ
ဆဟိဌာနေဟိ၊ ဤ ဇ-ပါးသောဌာနတို့ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်သော။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနသိသုဒ္ဓိ

စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ ပြီးပြီးပြက်၊ တလက်လက် ဖြူစင်သည်ဖြစ်၍။ ဧကတ္တဂတံ၊ ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်း ချင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကတမံ တံ ဧကတ္တံ။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေကတ္တံ။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေကတ္တန္တံ ဝိပဿကာနံ။

တံဧကတ္တံ၊ ထို ဧကတ္တံ သည်ကား။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊ အပျက် လက္ခဏာ ထင်ချင်းသည်ကား။ ဧကတ္တံ၊ ဧကတ္တတည်း။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊ အပျက်လက္ခဏာ ထင်ချင်းသည်ကား။ ကတမေသာနံ၊ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဧကတ္တံ၊ ဧကတ္တနည်း။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနံ၊ အပျက်လက္ခဏာ ထင်ချင်းသည်ကား။ ဝိပဿကာနံ၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်ကုန်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဧကတ္တံ၊ ဧကတ္တတည်း။

ဝယ လက္ခဏု ပဋ္ဌာနေကတ္တံ၊ တခုသော ဤဌာနဖြင့်၊ ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းသို့ရောက်သော၊ မချစ်မမုံးဟု-ရှုသော နောက်စိတ်သည်ကား၊ နှောက်ရှက်ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးမှ၊ မစင်ကြယ် သေးသော်လည်း။ အခြားမဲ့ပြု၊ မချစ်မမုံးဟု-ဆင်ခြင်သော ရှေ့စိတ်၏၊ ပရိကံလာသော အလိုအားဖြင့်၊ မချစ်မမုံးဟုရှုသော နောက်စိတ်၏-ဥပ္ပါဒက္ခဏာ၊ အကျင့်၏ စင်ကြယ်ချင်းသို့ ပြေးဝင်သည်လည်းဖြစ်၏။ တတြမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာ၏ ကိစ္စအလိုအားဖြင့်၊ မချစ် မမုံးဟုရှုသောနောက်စိတ်၏-ဌိတိက္ခဏာ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားသည်လည်းဖြစ်၏။ ဉာဏ်၏ ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်၊ မချစ် မမုံးဟုရှုသောနောက်စိတ်၏-ဘင်္ဂက္ခဏာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသည်လည်းဖြစ်၏။

ဣဒိနာ ဧကေန ဌာနေန ဧကတ္တဂတံ စိတ္တံ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိပက္ခန္ဓဉ္စေ ဟောတိ ဥပေက္ခာ နုဗြူဟိတဉ္စ။ ဉာဏေန စ သမ္ပဟံသိတံ။

ဣဒိနာဧကေနဌာနေန။ ဝယလက္ခဏုပဋ္ဌာနေ ကတ္တံ၊ တခုသောဤဌာနဖြင့်။ ဧကတ္တဂတံ၊ ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းသို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိပက္ခန္ဓဉ္စေ၊ အကျင့်၏

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

စင်ကြယ်ချင်းသို့ ပြေးဝင် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာ နှုဖြူဟိတဉ္စ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာဏေနစ ဉာဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဉာဏ်၏ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသိတဉ္စ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ ကော အာဒိ။ ကိံ မဇ္ဈေ။ ကိံ ပရိယောသာနံ။ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ။ ဥပေက္ခာနှုဖြူဟနာ မဇ္ဈေ။ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်၏။ ကော၊ အဘယ်သည်ကား။ အာဒိ၊ အစနည်း။ ကိံ၊ အဘယ် သည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်နည်း။ ကိံ၊ အဘယ်သည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးနည်း။ သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏဿ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ ဥပေက္ခာ နှုဖြူဟနာ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ။ အာဒိဿ ကတိလက္ခဏာနိ။ အာဒိဿ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ အကျင့်၏စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာ တို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှ တို့နည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။

စိတ်ညစ်ကြေးတာက-ကိလေသာ။ အာရုံမထင်၊ မြှေးရှက်ပိတ်ပင် တာက-နိဝရဏ။ နိဝရဏဟုဆိုအပ်သော၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်း က၊ မချစ်မမုံးဟုရှုသောနောက်စိတ်၏၊ ရှုခွင့်ပျက်ကွက်၊ အနှောင့်-အရှက် အပိတ်-အပင်။ နှောင့်ရှက်ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ထိုကိလေသာအညစ် အကြေးမှ၊ အခြားမဲ့ပြု၊ မချစ်မမုံးဟု-ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ စင်ကြယ် တာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။ ။စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အခြားမဲ့ပြု၊ မချစ်မမုံးဟု-ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ မဇ္ဈိမသမထနိမိတ် သို့ရောက်တာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။ ။ယုတ်သော အဘို့အစု၊

ပဋိပဒါဉာဏာဿနပိသုဒ္ဓိ

လွန်သောအဘို့အစု နှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်ချင်းကြောင့်-မဏ္ဍိမေ။ အနုသယ-
 ပရိယုဋ္ဌာန်-ဘဝတဖန်-ခန္ဓာနာမ်ရုပ်-မြုမ်သော နိဗ္ဗာန် အထူးနှင့်တကွ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာ အကုသိုလ် တရားတို့၏၊
 ငြိမ်းချင်းကြောင့်-သမထ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်၊ သုံးတန်
 သောသုခ၊ ရသောအထူးတို့၏၊ အကြောင်း ဖြစ်ချင်းကြောင့်-နိမိတ္တ။
 ဤမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်မည်သည်ကား။ ယုတ်သောအဘို့အစု၊ လွန်သော
 အဘို့အစု၊ နှစ်ခုတို့သို့၊ မရောက်စေရ၊ အညီအမျှဖြစ်သော၊ မချစ်မမုံးဟု
 ရှုသောနောက်စိတ်၏၊ သဏ္ဍိတိအင်္ဂါ၊ ဝိပဿနာ သမာဓိသာတည်း။
 ဤဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်၊ တည်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ရောက်ကတည်းက။
 နို့ချို-နို့ချဉ်၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တဆင့်ထက်တဆင့်၊ ရင့်ကျက်သောနို့ချဉ်ကို။
 ထိုနို့ချိုကိုပင်၊ နို့ချဉ်ဆိုရသော၊ တစဉ်တည်းရင့်ကျက်သောနည်းဖြင့်။
 ထို-မချစ်မမုံးဟု-ရှုသောနောက်စိတ်၏၊ အခြားမဲ့ပြု၊ မချစ်မမုံးဟု-
 ဆင်ခြင်သော ရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမသမထ နိမိတ်သို့ ရောက်သည် မည်၏။
 ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့၊ ပြေးဝင်သည်
 မည်၏။ ဤသို့ မချစ်မမုံးဟု-ရှုသောနောက်စိတ်၏၊ အခြားမဲ့ပြု၊ မချစ်မမုံး
 ဟု-ဆင်ခြင်သောရှေ့စိတ်၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့၊ ပြေးဝင်တာကလည်း-
 လက္ခဏာတပါး။

ယော တဿ ပရိဗန္ဓော၊ တတော စိတ္တံ ဝိသုဇ္ဈတိ။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ
 စိတ္တံ မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ တတ္ထ စိတ္တံ
 ပက္ခန္ဓတိ။ ယဉ္ဇ ပရိဗန္ဓတော စိတ္တံ ဝိသုဇ္ဈတိ။ ယဉ္ဇ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ
 စိတ္တံ မဏ္ဍိမံ သမထနိမိတ္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ယဉ္ဇ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ တတ္ထ
 စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။

ယောနိဝရဏသင်္ခါတော ကိလေသဂဏော၊ နိဝရဏဟုဆိုအပ်
 သော အကြင်ကိလေသာ အပေါင်းသည်ကား။ တဿ၊ ထိုစိတ်၏။ ပရိ
 ဗန္ဓော၊ အနှောင့်-အရှက်-အပိတ်-အပင်တည်း။ တတော၊ ထိုနှောင့်ရှက်
 ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဏ္ဍိမံသမထနိမိတ္တံ၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏။ ပဋိပုဒ္ဓတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ပရိဗန္ဓတော၊
နှောင့်ရှက်-ပိတ်ပင်သောနိဝရဏ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမှ။ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်။ ယဉ္ဇရိသုဇ္ဈတိ၊ အကြင် စင်ကြယ်တာကလည်း-လက္ခဏာ
တပါး။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
မဏ္ဍိမံသမထနိမိတ္တံ၊ မဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ယဉ္ဇပဋိပဇ္ဇတိ၊ အကြင်
ရောက်တာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။ ပဋိပ္ပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍိမသမထနိမိတ်သို့။ ယဉ္ဇပက္ခန္ဓတိ၊
အကြင်ပြေးဝင်တာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ အာဒိ။ အာဒိဿ
ဣမာနိ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊
အကျင့်၏စင်ကြယ်ချင်းသည်ကား။ အာဒိ၊ အစတည်း။ အာဒိဿ၊ အစ၏။
လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာ တို့သည်ကား။ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့
တည်း။

တေန ဝုစ္စတိ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏံ အာဒိကလျာဏဉ္ဇေဝ
ဟောတိ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏံ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်
သည်။ အာဒိကလျာဏဉ္ဇေဝ၊ အစ၏ကောင်းချင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္ဇ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏဿ ဥပေက္ခာ နုဗြူဟနာ မဇ္ဈေ။
မဇ္ဈဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ မဇ္ဈဿ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏။ ဥပေက္ခာနုဗြူ၊
ဟနာ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။ မဇ္ဈဿ၊
အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့
နည်း။ မဇ္ဈဿ၊ အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။
တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်သော နိဝရဏ၊ ကိလေသာ အညစ် အကြေးမှ၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ကို၊ သုခသင်ရှင်းလင်းဘွယ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စင်ကြယ်စေရန်၊ တဖန်သုခသင်ရှင်းလင်းချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှုမပြု၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ကို၊ အညစ်အကြေးမရှိပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူ။ ရှုတာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။ ။ ယုတ်သော အဘို့ အစု၊ လွန်သောအဘို့အစု၊ နှစ်ခုတို့သို့ မရောက်စေရ၊ အညီအမျှ သမထသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထသို့ ရောက်သောစိတ်ကို၊ တဖန် အညီ အမျှတပါး၊ တည်ထားချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှုမပြု၊ သမထသို့ ရောက်သောစိတ်ကို၊ မယုတ်မလွန်ပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူ။ ရှုတာကလည်း၊ လက္ခဏာတပါး၊ အနုသယ-ပရိယုဋ္ဌာန်-ဘဝတဖန်-ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်-ခြုတ်ငြိမ်းသော ခဏ၊ သမထသို့၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်လည်း၊ ရံခါမငြိမ်း၊ ကိမ်း ယှဉ်ယောနှော၊ ဆက်ဆံသော ကိလေသာကို၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်း ထင်သောစိတ်ကို၊ တဖန်ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်း၊ ထင်စေချင်း၌၊ ကြောင့်ကြမှုမပြု၊ ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်း ထင်သောစိတ်ကို၊ အဖော်မရှိပြီဟု၊ အညီအညွတ်ပြု၊ လျစ်လျူ။ ရှုတာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။

ဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ သမထပဋိပ္ပန္နံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ။ ယဉ္ဇ ဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ယဉ္ဇ သမထပဋိပ္ပန္နံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ ယဉ္ဇ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ။

ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူ။ ရှု၏။ သမထပဋိပ္ပန္နံ၊ သမထသို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူ။ ရှု၏။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊ ကိလေသာ အဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်း ထင်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ လျစ်လျူ။ ရှု၏။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူ။ ရှုတာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။ သမထပဋိပ္ပန္နံ၊ သမထသို့ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယဉ္ဇ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူ။ ရှုတာကလည်း-လက္ခဏာ တပါး။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနံ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကိလေသာအဖော်ကင်း၊ တကိုယ်တည်းချင်းထင်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
ယဉ္ဇ အတ္တု ပေက္ခတိ၊ အကြင်လျစ်လျူ။ ရုတာကလည်း-လက္ခဏာတပါး။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ ဥပေက္ခာနုဖြူဟနာ မဇ္ဈေ။
မဇ္ဈဿ ဣမာနိ တိဏိ လက္ခဏာနိ။

သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏဿ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်၏။ ဥပေက္ခာ
နုဖြူဟနာ၊ ဥပေက္ခာကိုပွားချင်းသည်ကား။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း။
မဇ္ဈဿ၊ အလယ်၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣမာနိတိဏိ၊
ဤသုံးပါးတို့တည်း။

တေန ဝုတ္တတိ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏဇ္ဈေဝ
ဟောတိ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏံ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်
သည်။ မဇ္ဈေကလျာဏဇ္ဈေဝ၊ အလယ်၏ ကောင်းချင်းသည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိလက္ခဏသမ္ပန္နဉ္စ၊ သုံးပါးသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာဉာဏ်၊ အမည်ခံသော၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ
ဉာဏ်တဘက်ကမ်းရောက်သော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သင်္ခါရုပေက္ခာ
ဉာဏ်၊ ထင်ပုံ-မြင်ပုံ။ သိပုံ-မှတ်ပုံ။ ရှုပုံ-အညီအညွတ် ရှု၍နေပုံ။
ကိလေသာကို ပယ်ပုံ-ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ။
ဘာဝနာကိုပွားပုံ-ဘာဝနာကို ပွားသောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ။ ဘာဝနာ
ဖြူစင်ပုံ-ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံ။ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ-ဘာဝနာ မပြီးဆုံးပုံ။
အလုံးစုံကို၊ အသေအချာမှတ် ဘို့ရာကား။

ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာဉာဏ်၊ အမည်ခံသော၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်
နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် ဟူသည်ကား။ ယုတ်လည်း မယုတ်-
လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှစီရိယထောက်ပံ့သော အတိုင်းဖြစ်သော၊
ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြံမဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ
အညီအညွတ်ရှု၍သာနေ၏။

ထင်ပုံ-မြင်ပုံ။ သိပုံ-မှတ်ပုံ။ ရှုပုံ-အညီအညွတ် ရှု၍နေပုံကား။

ဥပလက္ခဏာနည်းဖြင့် ပြသော သင်္ခါရု၌၊ ငါဟူ၍ မျှလည်းမယူ
သူဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံး။ ဤသို့ မချစ်မမုံး

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဟုရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ တပြိုင်တည်း
မလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော ဝိပဿနာစိတ်ကို တကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ
အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍သောနေ၏။ အညီအညွတ်ရှု
၍ နေသောကာလ၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊
ဘာဝနာချိန်ကျပြီဟု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အား ရှေးရှုထင်အောင်၊ ရှေ့ကာလ
က၊ ဆောင်၍ပြသော၊ ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော
ကိစ္စမရှိသောအလို၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်၊ အသိလက္ခဏာ တူသော
အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာပညာက၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊
လွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကိုပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊
ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

တထာပဂ္ဂဟိတံ စိတ္တံ သာရကံ အဇ္ဈုပေက္ခတိ ဥပေက္ခာဝ
သေန။ ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

တထာပဂ္ဂဟိတံ၊ ယုတ်လည်းမယုတ်-လွန်လည်းမလွန်၊ အညီအမျှ၊
ဝိရိယ ထောက်ပံ့သော အတိုင်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။
ဥပေက္ခာဝသေန၊ တကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်။ သာရကံ၊
ကောင်းစွာ။ အဇ္ဈုပေက္ခတိ၊ အညီအညွတ်ရှု၏။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိ
ဟာရိယ ပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြေယံ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေသံသည်။
အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကိလေသာကိုပယ်ပုံ- ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ-
ဝိပဿနာပညိန္ဒြေဘာဝနာချိန်ကျပုံကား။

ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့်ပြသောသင်္ခါရ၌၊ ငါဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ သူဟူ
၍မျှလည်းမယူ၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံး။ ဤသို့ မချစ်မမုံးဟု-
ရှုသော ဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလို ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်း
မလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ
အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍နေသောကာလ၊ ဝိပဿနာ
စိတ်-ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာကလွတ်မှ၊ မဂ်သို့
ဆိုက်သော သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏။ အာဂမနိယဌာန၊ ဝိပဿနာပရိ
ဝါသ်မှလည်းထ၊ လေးပါးသော အမည်ကိုလည်းရ၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်
လာရာဌာနသို့ လည်းကျ။ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ

ပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျ၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျမှ၊
ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျပြီဟု၊
ဝိပဿနာဉာဏ်အားရှေ့ရှုထင်အောင်၊ ရှေးကာလက၊ ဆောင်၍ပြသော၊
ပါဠိဟာရိယပညာ၊ ကိလေသာကို ပယ်သော ကိစ္စမရှိသော အလို၊
ဝိပဿနာပညာနှင့်၊ အသိလက္ခဏာတူသော အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ
ပညာက၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စလွန်လည်းလွန်၏။ ကိလေသာကို
ပယ်လည်းပယ်၏။ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျလည်းကျ၏။

ဥပေက္ခာဝသေန နာနတ္တ ကိလေသေဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ။
ဝိမောက္ခဝသေန ပညာဝသေန ပညိန္ဒြေယံ အဓိမတ္တံ ဟောတိ။

ဥပေက္ခာဝသေန၊ တဏှိမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်။ နာနတ္တ
ကိလေသေဟိ၊ အထူးထူးသော ကိလေသာတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာ
စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဝိမောက္ခဝသေန၊ လွတ်သောအလိုအား
ဖြင့်။ ပညာဝသေန၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာအလိုအားဖြင့်။ ပညိန္ဒြေယံ၊
ဝိပဿနာပညိန္ဒြေသည်။ အဓိမတ္တံ၊ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ လွန်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဇာဝနာကိုပွားပုံ-ဘာဝနာကို ပွားသောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ-ဘာဝနာ
ပြီးဆုံးပုံကား။

ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် ပြသောသင်္ခါရန္တံ၊ ငါဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ သူဟူ
၍မျှလည်းမယူ၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံး။ ဤသို့ မချစ်မမုံးဟု-
ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလိုထင်အောင်၊ ထိုထိုအခန်း၊ တပြိုင်တည်း
မလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တဏှိမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ
အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ရှု၍နေသောကာလ။ ဝိပဿနာ
စိတ်၊ ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာစိတ္တပျာဠိ
ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါး
သောတရားတို့သည်၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြကုန်၏။ ကိလေ
သာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူကြသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဉာဏ်အား၊ လေးပါးသော ဘာဝနာတို့သည်၊ ပြည့်စုံချင်းသို့
ရောက်ကြကုန်၏။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနုပိသုဒ္ဓိ

ဝိမုတ္တတ္တာ တေ ဓမ္မာ ဧကရဿာ ဟောန္တိ၊ ဧကရဿဋ္ဌေန
ဘာဝနာ။

ဝိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တေဓမ္မာ၊
ထို ၇-ပါးသောတရားတို့သည်။ ဧကရဿာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော
ကိစ္စတူကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကရဿဋ္ဌေန၊ ကိလေသာ
မှ လွတ်သော ကိစ္စ တူကြသောအနက်သဘောကြောင့်။ ယောဂိနော၊
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်အား။ ဘာဝနာ၊ လေးပါးသော
ဘာဝနာတို့သည်။ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံချင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ သမ္ပဘိသနာပရိယောသာနံ။ ပရိ
ယောသာနဿ ကတိ လက္ခဏာနိ။ ပရိယောသာနဿ စတ္တာရိ
လက္ခဏာနိ။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်၏။ သမ္ပဘိသနာ၊
ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ပရိယော
သာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ကတိ၊
အဘယ်မျှတို့နည်း။ ပရိယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာ
တို့သည်ကား။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိစတ္တာရိ၊ အဘယ်
လေးပါးတို့နည်း။

ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါသော၊ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ သမာ
ဓိက-ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာကိုငြိမ်းသောကိစ္စ-သမထ။ ပညာက-အနု
သယကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ-ဝိပဿနာ။ ဤသမထ-ဤဝိပဿနာ
တရား ၂-ပါးတို့၏၊ တပါးသည်တပါးကိုမလွန်ကြသော အနက်သဘော
ကလည်း-ဘာဝနာပြီးဆုံးသောလက္ခဏာတပါး။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်
ပွါသော၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့တွင်၊ သဒ္ဓိန္ဒြေက-အသဒ္ဓိယကိလေသာမှ
လွတ်သောကိစ္စ။ ဝီရိယိန္ဒြေက-ကောသဇ္ဇကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ။
သတိန္ဒြေက-ပမာဒကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ။ သမာဓိန္ဒြေက-ဝိက္ခေ
ပကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ။ ပညိန္ဒြေက-မောဟကိလေသာမှလွတ်
သောကိစ္စ။ ဤသို့ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊
တူကြသောအနက်သဘောကလည်း-ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသောလက္ခဏာ
တပါး။ ။ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ပွါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ တူမျှအောင်၊ ဝီရိယ ရှက်ဆောင်သော အနက် သဘောကလည်း-ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။ ။ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ် ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး။ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ ဥပါဒ်ဇာတိ-ဌိဇာတိ၊ ဌိဇာတိ ဘင်ဇာတိ၊ အလေ့အလာတွင်သော အလိုအားဖြင့်၊ မှီဝဲသော အနက် သဘောကလည်း-ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။

တတ္ထ ဇာတာနံ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနုဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။
ဣန္ဒြိယာနံ ဧကရသဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။ တဒုပဂဝီရိယဝါဟ
နုဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။ အာသေဝနုဋ္ဌေန သမ္ပဟံသနာ။

တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကြ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ သမာဓိပညာတရား ၂-ပါးတို့၏။ အနတိဝတ္တနုဋ္ဌေန၊ တပါး သည်တပါးကို၊ မလွန်သော အနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံ သနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါး တို့၏။ ဧကရသဋ္ဌေန၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ တူကြသော အနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ တဒုပဂ ဝီရိယဝါဟနုဋ္ဌေန၊ ထို ၇-ပါးသော တရား တို့၏၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စတူမျှအောင်၊ ဝီရိယ ရှက်ဆောင်သော၊ အနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံ သနာ၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော လက္ခဏာ တပါး။ အာသေဝနုဋ္ဌေန၊ မှီဝဲသော အနက် သဘောကြောင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော လက္ခဏာတပါး။

သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏဿ သမ္ပဟံသနာ ပရိယောသာနံ၊
ပရိယောသာနဿ ဣမာနိ စတ္တာရိ လက္ခဏာနိ။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏဿ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်၏။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း။ ပရိယောသာနဿ၊ အဆုံး၏။ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့သည်ကား။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။

ပဒိုပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

တေန ဝုစ္စတိ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏံ ပရိယောသာနကလျာ
ဏာဓ္မေဝ ဟောတိ စတုလက္ခဏ သမ္ပန္နဉ္စ။

တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏံ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏံ
သည်။ ပရိယောသာနကလျာဏာဓ္မေဝ၊ အဆုံး၏ ကောင်းချင်းသည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုလက္ခဏ သမ္ပန္နဉ္စ၊ လေးပါးသော
လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။

ဘာဝနာဖြူစင်ပုံ-ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံကား။

ထို ၄-ပါးသော ဘာဝနာ တို့တွင်၊ တပါး တပါးသော ဘာဝနာ
သည်ကား၊ သံကိလေသ ဘာဝနာ-ဝေါဒါန ဘာဝနာအားဖြင့် ၂-ပါး။
ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာ ဝိတ္တုပြုန်၌ ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာ
၂-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊
မပြုချင်းသည်ကား-သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ သမာဓိ-ပညာ ၂-ပါး
တို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်း
သည်ကား-ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ။ဝိပဿနာဝိတ္တုပြုန်၌ပါသော၊
ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏
အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်ကား-သံကိလေသ ဘာဝနာ မည်၏။ ဣန္ဒြေ
၅-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ပြုချင်းသည်ကား-ဝေါဒါန ဘာဝနာ မည်၏။ ။ဝိပဿနာဝိတ္တုပြုန်၌
ပါသော၊ ဝိရိယ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊ တူမျှ
သည်၏ အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်ကား-သံကိလေသဘာဝနာ မည်၏။
ဝိရိယ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား-ဝေါဒါန ဘာဝနာမည်၏။ ။ဝိပဿနာ
ဝိတ္တုပြုန်၌ပါသော၊ အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှလွတ်သော
ကိစ္စ၊ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ မပြုချင်းသည်ကား-သံကိလေသဘာဝနာ
မည်၏။ အာသေဝနာ ၇-ပါးတို့၏၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ၊
တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပြုချင်းသည်ကား-ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။

သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုတိ သမာဓိပညာနံ သမရသ
တာယ အကရဏံ ဘာဝနာယ သံကိလေသော၊ ကရဏံ
ဝေါဒါနံ။ တထာသေသေသုပိ။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သံကိလေသ ဝေါဒါနေသုတိ၊ သံကိလေသ ဝေါဒါနေသု ဟူသည် ကား။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စတူမျှသည်၏ အဖြစ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ကြေး ချင်းတည်း။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာ ၂-ပါးတို့၏။ သမရသတာယ၊ ကိလေသာမှလွတ်သောကိစ္စ တူမျှသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရဏံ၊ ပြုချင်း သည်ကား။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ချင်းတည်း။ သေသေ သုဝိ၊ အကြွင်းတို့၌လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။

ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ-ဘာဝနာမပြီးဆုံးပုံ ကား။

ထိုသံကိလေသဘာဝနာ-ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ညစ်ညူး ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော၊ သံကိလေသ ဘာဝနာ၌၊ ထိုထိုအပြစ်ကို။ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာ၌၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို။ ဝိပဿနာ မရူမီ-မရူမီ၊ ရှေးအတို့ကာလက၊ ပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်- ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် ပြသောသင်္ခါရ၌၊ ငါဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ သူဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ တူမျှသော စိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံး။ ဤသို့ မချစ်မမုံးဟု-ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလိုလို ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဏ္ဍိယ ပေက္ခာ အလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်ရှု၍နေသောကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာက လွတ်မှ၊ မဂ်သို့ မဆိုက်သော သင်္ခါရ ပေက္ခာဉာဏ်၏၊ အနာဂမနိယဋ္ဌာန၊ ဝိပဿနာပရိဝါသ်မှလည်းမထ၊ လေးပါးသော အမည်ကိုလည်းမရ၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာရာဋ္ဌာနသို့ လည်းမကျ။ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာ ချိန်မကျချင်းသည်ကား၊ သံကိလေသဘာဝနာမည်၏။ ညစ်ညူးချင်း ကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့မရောက်ဟု-ရှုကြည့်၍။ ဥပလက္ခဏနည်း ဖြင့် ပြသောသင်္ခါရ၌၊ ငါဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ သူဟူ၍မျှလည်းမယူ၊ တူမျှ သောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမုံး။ ဤသို့ မချစ်မမုံးဟု-ရှုသောဉာဏ်အစဉ်၊ အလို လို ထင်အောင်၊ ထိုထိုအာရုံ၊ တပြိုင်တည်းမလွတ်၊ သိမှတ်ဝတ်ပြုသော၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ တကြမဏ္ဍိယ ပေက္ခာအလိုအားဖြင့်၊ ကောင်းစွာ

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

အညီအညွတ်ရှု၍နေသောကာလ၊ ဝိပဿနာစိတ်၊ ကိလေသာမှလွတ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်-ကိလေသာကလွတ်မှ၊ မဂ်သို့ဆိုက်သော သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်၏ အာဂမနိယဋ္ဌာန၊ ဝိပဿနာပရိဝါသ်မှလည်းထ၊ လေးပါးသော အမည်ကိုလည်းရ၊ မဂ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာရာ ဋ္ဌာနသို့လည်းကျ။ ကိလေသာကိုပယ်သောကိစ္စ၊ ဝိပဿနာ ပညိန္ဒြေ၊ ဘာဝနာချိန်ကျချင်း သည်ကား၊ ဝေါဒါနဘာဝနာမည်၏။ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်၏ဟု - ရှုကြည့်၍။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော၊ သံကိလေသဘာဝနာကိုပယ်ထား၍၊ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ရောက်သော၊ ဝေါဒါန ဘာဝနာကိုသာပြီးစေတတ်သော၊ ဝိပဿနာစိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ တပါးသည် တပါးကိုမလွန်ချင်း အစရှိသော၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ လေးပါးသော အခြင်းအရာ၊ အကြင်ဘာဝနာတို့သည်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ညစ်ညူးချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ မရောက်သော၊ သံကိလေသ ဘာဝနာကို ပယ်ထား၍။ ဖြူစင်ချင်းကြောင့်၊ ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သော၊ ဝေါဒါနဘာဝနာကို သာပြီးစေတတ်သော၊ ဝိပဿနာ စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ပါသော၊ သမာဓိ-ပညာအားဖြင့် ၂-ပါး၊ ဣန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါး၊ ထို ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ တပါးသည် တပါးကိုမလွန်သော၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးချင်းသို့ ရောက်၏ဟုသည်လည်း၊ ထိုပါဠိဟာရိယ ဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာ မရူမိ-မရူမိ၊ ဂှေးအဘို့ကာလက၊ သုခ်သင်၍ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဤဘာဝနာပြီးဆုံးသောအရာ၌၊ သုခ်သင်၍ပြီးဆုံးသည်ကား၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်း။ ဤသို့ပင်မဆိုသော်လည်း ဆိုသလို၊ ထိုလေးပါးသော အခြင်းအရာ၊ ဘာဝနာတို့သည်၊ အကြောင့်ကြောင့်၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ၇-ပါးသော တရားတို့၏၊ တပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိသော၊ ဘာဝနာပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင်၊ စင်ကြယ်ချင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဉာဏ်၏ကိစ္စပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို၊ သိအပ်၏ဟုဆို။

ဝေမေတေသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု တံတံ အာဒိနဝံ
ဒေါသံ အာနိသံသံ ဂုဏံ ပုရေတရံ ပါဠိဟာရိယဉာဏေန

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဒိသ္မာ ယထာ အညမညာနတိဝတ္တနာဒယော ဟောန္တိ၊ တထာ ဘာဝနာယ သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ တေနော ဉာဏေန ဝိသောဓိ တတ္တာ ဝိသောဓနဉ္ဇေတ္ထ သမ္ပဟံသနံ တေအာကာရာ ယသ္မာ နိပ္ပန္နာ။ တသ္မာ ဓမ္မာနံ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန ပရိယောဒါပကဿ ဉာဏဿ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန သမ္ပဟံသနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇေတသု သံကိလေသဝေါဒါနေသု၊ ထိုသံကိလေသဘာဝ နာ-ဝေါဒါနဘာဝနာ ၂-ပါးတို့၌။ တံတံ အာဒိနဝံဒေါသံ၊ ထိုထိုအပြစ်ကို။ တံတံအာနိသံသံဂုဏံ၊ ထိုထိုအကျိုးဂုဏ်အင်၊ အာနိသင်ကို။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဠိဟာရိယဉာဏေန၊ ပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ရှုကြည့်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အညမညာနတိဝတ္တနာဒယော၊ အချင်းချင်းတပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်း အစရှိကုန်သော။ ယေအာကာရာ၊ အကြင်-လေးပါးသော အခြင်းအရာ၊ ဘာဝနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ သမ္ပဟံသိတတ္တာ၊ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေနောဉာဏေန၊ ထိုပါဠိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုခ်သင်၍ ပြီးဆုံးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေတ္ထ၊ ဤဘာဝနာပြီးဆုံးသောအရာ၌။ ဝိသောဓနံ၊ သုခ်သင်၍ ပြီးဆုံးချင်းသည်ကား။ သမ္ပဟံသနံ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂုတ္တမ္ပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ ဂုတ္တံဝိယ၊ ဆိုသလို။ တေအာကာရာ၊ ထို ၄-ပါးသောအခြင်းအရာ၊ ဘာဝနာတို့သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိပ္ပန္နာ၊ ပြီးဆုံးကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဓမ္မာနံ၊ ခုနစ်ပါးသောတရားတို့၏။ အနတိဝတ္တနာဒိဘာဝသာဓနေန၊ တပါးသည်တပါးကို မလွန်ချင်းအစရှိသော၊ ဘာဝနာ ပြီးဆုံးသော အလိုအားဖြင့်။ ပရိယောဒါပကဿ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးမတင်၊ စင်ကြယ်ချင်းကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စပြီးဆုံးသောအလိုအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ဘာဝနာ၏ပြီးဆုံးချင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဤသည်ကား။ ဂုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာဉာဏ် အမည်ကို ခံသော၊ သင်္ခါရ ပေက္ခာဉာဏ် တဘက်ကမ်း ရောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၊ ထင်ပုံ-မြင်ပုံ။ သိပုံ-မှတ်ပုံ။ ရှုပုံ-အညီအညွတ်

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ရုဉ်းနေပုံ။ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ- ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ- ဘာဝနာကိုပွားပုံ- ဘာဝနာကိုပွားသောကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ။ ဘာဝနာ ဖြူစင်ပုံ- ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံ။ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ- ဘာဝနာ မပြီးဆုံးပုံ။ အလုံးစုံကို၊ အသေအချာမှတ်တို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရှေ့အပြီးသတ်။

ရုဉ်းနေပုံ၊ ကိလေသာကိုပယ်ပုံ- ကိလေသာကို ပယ်သောကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံပုံ- ဘာဝနာကိုပွားပုံ- ဘာဝနာကိုပွားသောကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံပုံ။ ဘာဝနာ ဖြူစင်ပုံ- ဘာဝနာညစ်ကြေးပုံ။ ဘာဝနာပြီးဆုံးပုံ- ဘာဝနာ မပြီးဆုံးပုံ။ အလုံးစုံကို၊ အသေအချာမှတ်တို့ရာစကားရပ်၊ ဤတွင်ရှေ့အပြီးသတ်။

အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ယာယံ ဥပေက္ခာ ရူပေသု သဒ္ဓေသု ဂန္ဓေသု ရသေသု ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေသု။ အယံ ဘိက္ခဝေ ဥပေက္ခာ နာနတ္တာ နာနတ္တသိတာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာအယံဥပေက္ခာ၊ အကြင်ဥပေက္ခာသည်။ ရူပေသု၊ အဆင်းတို့၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဒ္ဓေသု၊ အသံတို့၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂန္ဓေသု၊ အနံ့တို့၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ရသေသု၊ အရသာတို့၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗေသု၊ အတွေ့တို့၌။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ဥပေက္ခာ၊ ဤဥပေက္ခာသည်ကား။ နာနတ္တာ နာနတ္တသိတာ၊ နာနတ္တာ နာနတ္တသိတာမည်၏။

အာကာသာနဉ္စာယတနဝေဒနူပေက္ခာ၌၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမိုး။ ဝိညာဏဉ္စာယတနဝေဒနူပေက္ခာ၌၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမိုး။ အာကိဉ္စညာယတနဝေဒနူပေက္ခာ၌၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမိုး။ နေဝသညာနာသညာယတနဝေဒနူပေက္ခာ၌၊ တူမျှသောစိတ်နှလုံး၊ မချစ်မမိုး။ ဤသို့ လေးပါးသော ဝေဒနူပေက္ခာတို့၌၊ မချစ်မမိုးဟု-

ရှုသော၊ အနုလောမဂုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာသည်ကား။ အာရုံ၏အရသာကို ခံစားသော ဝေဒနူပေက္ခာ၏လည်း၊ မချစ်မမုံးသော လက္ခဏာ။ ဝေဒနူပေက္ခာကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော၊ တမ္ဗယံတာတဏှာ၏လည်း၊ မချစ်မမုံးသောလက္ခဏာ၊ တူသောသဘော၊ တူသောအာရုံနှင့်လည်းစပ်သော သဘောကြောင့်၊ ဧကတ္တာဧကတ္တသိတာ-မည်၏။

အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ ယာယံ ဥပေက္ခာ အာကာသာနုဇ္ဈာယတန နိဿိတာ ဝိညာဏဇ္ဈာယတန နိဿိတာ အာကိဇ္ဈညာယတန နိဿိတာ နေဝသညာနာသညာယတန နိဿိတာ။ အယံ ဘိက္ခဝေ ဥပေက္ခာ ဧကတ္တာ ဧကတ္တသိတာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာအယံဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ အာကာသာနုဇ္ဈာယတန နိဿိတာ၊ အာကာသာနုဇ္ဈာယတန မှီရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိညာဏဇ္ဈာ ယတန နိဿိတာ၊ ဝိညာဏဇ္ဈာယတန မှီရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အာကိဇ္ဈညာယတန နိဿိတာ၊ အာကိဇ္ဈညာယတန မှီရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နေဝသညာနာသညာယတန နိဿိတာ၊ နေဝသညာနာသညာယတန မှီရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံဥပေက္ခာ၊ ဤဥပေက္ခာ သည်ကား။ ဧကတ္တာ ဧကတ္တသိတာ၊ ဧကတ္တာ ဧကတ္တသိတာမည်၏။

အကြင်လောကီ သင်္ခါရကိုအာရုံပြု၍၊ အနုလုံအဆုံးရှိသော၊ ဂုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာသည်ဖြစ်၏။ ထိုလောကီသင်္ခါရကိုလည်း မှီသော၊ ထိုလောကီ သင်္ခါရနှင့်လည်း စပ်သော၊ တဏှာသည်ကား၊ ထိုလောကီ သင်္ခါရတို့နှင့်ကင်း၍မဖြစ်ချင်းကြောင့်၊ တမ္ဗယံတာတဏှာမည်၏။

ယေ လောကီယေ သင်္ခါရေ အာရဟန္တ အနုလောမပရိယောသာနာ ဂုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာ ပဝတ္တတိ။ တံ နိဿိတာ တပ္ပဋိဗဒ္ဓါ တဏှာ တေဟိ ဝိနာ အဝတ္တနတော တမ္ဗယာ နာမ။ တမ္ဗယာဝ တမ္ဗယတာ။ တမ္ဗယာဝါ တဏှာသမ္ပယုတ္တခန္ဓာ၊ တေသံ ဘာဝေါ တမ္ဗယတာ၊ သာဇေ တဏှာ။

ယေလောကီယေသင်္ခါရေ၊ အကြင်လောကီသင်္ခါရတို့ကို။ အာရဟန္တ၊ အာရုံပြု၍။ အနုလောမပရိယောသာနာ၊ အနုလုံအဆုံးရှိသော။ ဂုဠာန

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဂါမိနိဝိပဿနာ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ နိဿိတာ၊ ထိုလောကီသင်္ခါရကိုလည်းမှီသော။ ဘပ္ပဋိဗဒ္ဓါ၊ ထိုလောကီ သင်္ခါရနှင့်လည်း စပ်သော။ တဏှာ၊ တဏှာသည်ကား။ တေဟိ၊ ထို လောကီသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ အဝတ္တနုတော၊ မဖြစ်ချင်းကြောင့်။ တမ္ဗယာ နာမ၊ တမ္ဗယာမည်၏။ တမ္ဗယာဝ၊ တမ္ဗယာသည်သာလျှင်။ တမ္ဗယတာ၊ တမ္ဗယတာမည်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ တဏှာသမ္ပယုတ္တခန္ဓာ၊ တဏှာသမ္ပယုတ်ခန္ဓာတို့သည်။ တမ္ဗယာ၊ တမ္ဗယာမည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတဏှာ သမ္ပယုတ္တ ခန္ဓာ၊ တမ္ဗယာတို့၏။ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း။ တမ္ဗယတာ၊ ထိုတဏှာသမ္ပယုတ္တခန္ဓာ၊ တမ္ဗယာတို့၏ အဖြစ်။ သာပေ တဏှာ၊ ထိုတမ္ဗယတာမည်သောတဏှာကိုသာလျှင်ရ၏။

တမ္ဗယတာ တဏှာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတမ္ဗယတာ မည်သော၊ ဂေါတြဘူဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာကိုမှီ၍။ တမ္ဗယတာတဏှာ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတမ္ဗယတာ မည်သော၊ ဂေါတြဘူဝုဠာန ဂါမိနိဝိပဿနာသို့ရောက်၍၊ လေးပါးသောအရူပဈာန် ဝေဒနူပေက္ခာ တို့၌၊ မချစ် မမုံးဟု-ရှုသော၊ အနုလောမ ဉာဏ်၏လည်း၊ မချစ် မမုံး သောလက္ခဏာ။ အာရုံ၏အရသာကိုခံစားသောဝေဒနူပေက္ခာ၏လည်း၊ မချစ်မမုံးသောလက္ခဏာ။ ဝေဒနူပေက္ခာကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သော၊ တမ္ဗ ယတာတဏှာ၏လည်း၊ မချစ်မမုံးသောလက္ခဏာ။ အကြင် ဥပေက္ခာ သည်ကား၊ တူသော သဘော၊ တူသော အာရုံ နှင့်လည်း စပ်သော သဘောကြောင့်၊ ဧကတ္တာဧကတ္တသိတာမည်၏။ ထိုဧကတ္တာဧကတ္တ သိတာ မည်သော၊ တမ္ဗယတာ တဏှာကိုလည်း ပယ်စွန့်သော။ ထို ဧကတ္တာ ဧကတ္တသိတာမည်သော၊ တဏှာကိုလည်း လွန်သော။ ဂေါတြ ဘူဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာသည်ကား၊ အတမ္ဗယတာမည်၏။

အတမ္ဗယတံ ဘိက္ခဝေ နိဿာယ အတမ္ဗယတံ အာဂမ္မ ယာယံ ဥပေက္ခာ ဧကတ္တာဧကတ္တသိတာ။ တံ ပဇဟထ တံ သမတိက္ကမထ။ ။တေ န ဝုတ္တံ အဋ္ဌကထာယံ- တမ္ဗယတာ နာမ တဏှာ။ တဿာ ပရိယာဒိယနုတော ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ အတမ္ဗယတာတိ။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့။ အတမ္မယတံ၊ အတမ္မယတာမည်သောဂေါတြ
 ဘူဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာကို။ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ အတမ္မယတံ၊ အတမ္မ
 ယတာမည်သောဂေါတြဘူဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာသို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။
 ယာယံဥပေက္ခာ၊ အကြင် ဥပေက္ခာသည်။ ဧကတ္တာ ဧကတ္တသိတာ၊
 ဧကတ္တာဧကတ္တသိတာမည်၏။ တံ၊ ထိုဧကတ္တာဧကတ္တသိတာမည်သော
 တမ္မယတာ တဏှာကို။ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြဲကုန်လော။ တံ၊ ထို
 ဧကတ္တာ ဧကတ္တသိတာမည်သော တမ္မယတာတဏှာကို။ သမတိက္ကမ
 ထ၊ လွန်ကြကုန်လော။ ။တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌ
 ကထာ၌။ တမ္မယတာနာမ။ ပ။ အတမ္မယတာတိ၊ အတမ္မယတာ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ။ တဏှာ၊ တဏှာသည်ကား။ တမ္မယတာနာမ၊
 တမ္မယတာမည်၏။ တဿာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပရိယာဒိယနတော၊ ကုန်စေ
 တတ်သောကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊ ဂေါတြဘူဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ
 ဝိပဿနာသည်ကား။ အတမ္မယတာနာမ၊ အတမ္မယတာမည်၏။

အဘယ်သို့ပယ်စွန့်သနည်း။ အဘယ်သို့လွန်သနည်း။

ဂေါတြဘူနာသင်္ခါရနိမိတ္တဂ္ဂါဟဿ ပဟာနံ။ (အဋ္ဌကထာ)

သင်္ခါရနိမိတ္တဂ္ဂါဟောတိယာဒိသဿ ကိလေသဿ အပ္ပဟိ
 နုတ္တာ ဝိပဿနာသင်္ခါရနိမိတ္တံ နမုဗ္ဗတိ။ သော ကိလေသော
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ သင်္ခါရနိမိတ္တဂ္ဂါဟဿ အတိက္ကမနံ ဝါ ပဟာနံ။
 (မူလဋီကာ)

စရိမာနုလောမဉာဏဝဏ္ဏ တဏှာတိကော ကိလေသောတိ
 ဝုတ္တော။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဉာဏဒဿနာနိ ဝိယ။ ဂေါတြဘူ
 ဉာဏံ ကိလေသာနံ အပ္ပဝတ္တိကရဏဘာဝေန ဝတ္တတိ။ ကိလေသ
 ဝိသယာတိ လဗ္ဗိနဘာဝေန ပန ပဝတ္တတိတိ ကတွာ ဝုတ္တံ
 “သင်္ခါရ။ ပ။ ပဟာနံ” န္တိ။ (အနုဋီကာ)

ဂေါတြဘူနာ၊ ဂေါတြဘူဖြင့်။ ယောဂိနော၊ ယောဂိ၏။ သင်္ခါရ
 နိမိတ္တဂ္ဂါဟဿ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို အာရုံပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ယူချင်းကို။
 ပဟာနံ၊ ပယ်ချင်း။ (အဋ္ဌကထာနက်)

ယာဒိသဿ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ကိလေသဿ၊ ကိလေ
 သာကို။ အပ္ပဟိနုတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိပဿနာ၊

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဝိပဿနာသည်။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို။ နမုဉ္ဇတိ၊ ဝလ္လတ်။ သောတာပိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကိလေသော၊ ကိလေသာကို။ ဂေါတြဘုနာ၊ ဂေါတြဘူသည်။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်သော။ သင်္ခါရနိမိတ္တဂ္ဂါဟောဘိ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို၊ အာရုံပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူသော၊ တမ္ဗယတာ တဏှာဂါဟ ဟူ၍။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်း။ ဂေါတြဘုနာ၊ ဂေါတြဘူဖြင့်။ ယောဂိနော၊ ယောဂီ၏။ သင်္ခါရနိမိတ္တဂ္ဂါဟဿ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို၊ အာရုံပြုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ယူချင်းကို။ အတိက္ကမနံ၊ လွန်ချင်းသည်ကား၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ချင်းတည်း။ (မူလဒီကာနက်)

စရိမာနုလောမညဏဝတ္ထု တဏှာတိကော၊ အနုလောမ ဉာဏ်၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်ပယ်အပ်သော၊ ကာမတဏှာ-ဘဝတဏှာ-ဝိဘဝတဏှာ၊ ဤသို့ တမ္ဗယတာတဏှာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို။ ကိလေသောတိ၊ ကိလေသာဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဉာဏ ဒဿနာနိဝိယ၊ ပဋိပဒါဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဉာဏ်တို့ကဲ့သို့။ ဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အပ္ပဝတ္တိကရဏဘာဝေန၊ မဖြစ်သည်ကို ပြုသည်၏အဖြစ် ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်သင့်၏ရှင်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ ကိလေသ ဝိသယာတိ လဗ်နဘာဝေန၊ တမ္ဗယတာ တဏှာကိလေသာ၏အာရုံကို၊ ခုန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ သင်္ခါရ။ ပ။ ပဟာနန္တိ၊ သင်္ခါရနိမိတ္တဂ္ဂါဟဿ အတိက္ကမနံဝါပဟာနံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ (အနုဒီကာနက်)

ဤသို့ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာသည်ကား—သုံးပါး။ သုံးပါးဟူသော်ကား။ နာနတ္တာ နာနတ္တသိတာလည်းတပါး။ ဇေက္ခာဇေက္ခာသိတာလည်းတပါး။ အတမ္ဗယတာလည်းတပါး။ ထိုသုံးပါးတို့၏ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ပုံကား။

တဿ တံ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏံ အာသေဝန္တဿ ဘာဝေန္တဿ ဗဟုလိကရောန္တဿ အဓိမောက္ခသဒ္ဓါဗလဝတရာနိဗ္ဗတ္တတိ။ ဝီရိယံ သုပဂ္ဂဟိတံ ဟောတိ၊ သတိသုပဋိတာ၊ စိတ္တံ သုသမာဟိတံ၊ တိက္ခတရာ သင်္ခါရပေက္ခာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တဿ ဒါနိ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မဂ္ဂေါဥပ္ပဇ္ဇိဿတိတိ သင်္ခါရုပေက္ခာ သင်္ခါရေ အနိစ္စာတိ ဝါ
 ဒုက္ခာတိ ဝါ အနတ္တာတိ ဝါ သမ္မသိတွာ ဘဝင်္ဂံ ဩတရတိ။
 ဘဝင်္ဂါနန္တရံ သင်္ခါရုပေက္ခာယ ကတနယေနေဝ သင်္ခါရေ
 အနိစ္စာတိ ဝါ ဒုက္ခာတိ ဝါ အနတ္တာတိ ဝါ အာရမ္မဏံ ကုရုမာနံ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ။ တတော ဘဝင်္ဂံ အာဝဇ္ဇေတွာ
 ဥပ္ပဒ္ဓဿတဿ ကိရိယစိတ္တဿာနန္တရံ အဝိစိကံ စိတ္တသန္တတိ
 အနုပ္ပဗန္ဓမာနံ တထေဝ သင်္ခါရေ အာရမ္မဏံ ကတွာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 ပဌမံ ဇဝနစိတ္တံ ယံ ပရိကမ္ပန္တိ ဝုစ္စတိ။ တဒနန္တရံ တထေဝ
 သင်္ခါရေ အာရမ္မဏံ ကတွာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဒုတိယံ ဇဝနစိတ္တံ ယံ
 ဥပစာရန္တိ ဝုစ္စတိ။ တဒနန္တရမ္ပိ တထေဝ သင်္ခါရေ အာရမ္မဏံ
 ကတွာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ တတိယံ ဇဝနစိတ္တံ ယံ အနုလောမန္တိ ဝုစ္စတိ။
 ပ။ဣတော ပရံ ဂေါတြိဘူညဏံ ဟောတိ။

တံသင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏံ၊ ထိုသင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏ်ကို။ အာသေ
 ဝန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲမြီဝဲသော။ ဘာဝေန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲပွား
 များသော။ ဗဟုလိကရောန္တဿ၊ အဖန်တလဲလဲ ကြိမ်ဖန်များစွာအလေ့
 အလာပြုသော။ တဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂိပုဂ္ဂိုလ်အား။ အမိမောက္ခ
 သဒ္ဓါ၊ ဆုံးဖြတ်သောသဒ္ဓါသည်။ ဗလဝတရာ၊ အားကြီးစွာ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်။ သုပဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာထောက်ပံ့သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရုပေက္ခာ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာသည်။ တိက္ခတရာ၊
 ထက်စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿယောဂိနော၊ ထိုယောဂိအား။ ဒါနိယသု။
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်ကော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝုတ္တမ္ပိ၊ မဆို
 သော်လည်း။ ဝုတ္တံပိယ၊ ဆိုသလို။ သင်္ခါရုပေက္ခာ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာသည်။
 သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရုတို့ကို။ အနိစ္စာ၊ အနိစ္စ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခာ၊
 ဒုက္ခ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။
 သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သို့။ ဩတရတိ၊ သက်၏။ ဘဝင်္ဂါ
 နန္တရံ၊ ဘဝင်၏အခြားမဲ့။ သင်္ခါရုပေက္ခာယ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာသည်။
 ကတနယေနေဝ၊ ပြုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရုတို့ကို။
 အနိစ္စာ၊ အနိစ္စ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခ။ ဣတိဝါ၊

ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တာ၊အနတ္တ၊အတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ အာရမ္မဏံ
 ကုရုမာနံ၊ အာရုံပြုသော။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနံ၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။တတော၊ ထိုမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းမှ။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်ကို။
 အာဝဋ္ဌေတွာ၊ လည်စေ၍။ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။တဿကိရိယစိတ္တဿ၊
 ထိုကြိယာစိတ်၏။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့။ အဝိစိကံ၊ အကြားအပြတ်မရှိ
 သော။ စိတ္တသန္တတိ၊ စိတ်အစဉ်သို့။ အနုပ္ပဗန္ဓမာနံ၊ အစဉ်လိုက်သည်
 ဖြစ်၍။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ အာရမ္မဏံ
 ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ပဌမံဇဝနစိတ္တံ၊ ပဌမဇောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ပဌမဇောစိတ်ကို။ ပရိကမ္ပန္တိ၊ ပရိကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ တဒနန္တရံ၊ ထိုပရိကံ၏အခြားမဲ့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။
 သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဒုတိယံ
 ဇဝနစိတ္တံ၊ ဒုတိယဇောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ဒုတိယ
 ဇောစိတ်ကို။ ဥပစာရန္တိ၊ ဥပစာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒနန္တရမ္ပိ၊
 ထိုဥပစာ၏အခြားမဲ့လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သင်္ခါရေ၊
 သင်္ခါရတို့ကို။ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ တတိယံ ဇဝနစိတ္တံ
 တတိယဇောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင် တတိယဇော
 စိတ်ကို။ အနုလောမန္တိ၊ အနုလုံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတောပရံ၊ ဤမှ
 နောက်၌။ ဂေါတြဘူညဏံ၊ ဂေါတြဘူညဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဧဝမေဝါယံ ယောဂါဝစရောပိ ဘဝ ယောနိဂတိဋ္ဌိတိနိဝါ
 သာနံ ပရတိရဘူတေ နိဗ္ဗာနေ ပတိဋ္ဌာတု ကာမော ဥဒယဗ္ဗယာ
 နူပဿနာဒိနာ ဝေဂေန ဓာဝိတွာ။ (အဋ္ဌကထာ)

အဋ္ဌဟိ ဉ္ဇဏေဟိ အနုက္ကမေန အာဟိတဝိသေသံ
 အနုလောမညဏံ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏဿ ဉ္ဇဏဿ ပစ္စယောဘဝိတုံ
 သမတ္ထံ ဇာတန္တိအာဟာ 'ဥဒယဗ္ဗယာနူပဿနာဒိနာ ဝေဂေန
 ဓာဝိတွာ' တိ။ (ဋီကာ)

တထေဝါတိ ယထာ အတိတာသု ဒုတ္တိံသ ဇဝနစိတိသု
 သင်္ခါရပေက္ခာသင်္ခါရေ အနိစ္စာတိဝါ ဒုက္ခာတိဝါ အနတ္တာတိဝါ
 အာရမ္မဏမကာသိ၊ တထေဝ။ (ဋီကာ)

ဤအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၏အလို၊ အဓိပ္ပါယ်ဆိုသော်ကား။ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့၏၊ အာရုံအားဖြင့်၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးပြားသော်လည်း၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်- စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်-ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်အလိုအားဖြင့်။ ကိုယ်ကို-ကိုယ်ဟုရှုသော၊ ကာယာနုပဿနာဇောဝိထိအကြိမ်။ ဝေဒနာကို-ဝေဒနာဟု ရှုသော၊ ဝေဒနာနုပဿနာဇောဝိထိအကြိမ်။ စိတ်ကို-စိတ်ဟုရှုသော၊ စိတ္တာနုပဿနာဇောဝိထိအကြိမ်၊ သဘောကို-သဘောဟုရှုသော၊ ဓမ္မာနုပဿနာဇောဝိထိအကြိမ်။ ဤဇောဝိထိ-၄ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်၊ ဉာဏ် ၈-ပါး။ တပါးတပါး၌ ဖြစ်သင့်ရကား၊ ဉာဏ် ၈-ပါးကို၊ ဇောဝိထိ၄-ကြိမ်ဖြင့်၊ မြှောက်သောသဘော၊ ၃၂-ပါးသော ဇောဝိထိအကြိမ်တို့တွင်၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၊ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍၊ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍၊ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏ အခြားမဲ့၊ ဘဝင်ဉာဏ်ဇောဝိထိ-၄ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့၊ ဘယဉာဏ်ဇောဝိထိ-၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍၊ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍၊ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့၊ မုဗ္ဗိတုကမျတာဉာဏ်၊ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍၊ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၊ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်

ကြိမ်သည်။ သင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍။ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်။ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ချင်း၎င်း။ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို။ အဖန်တလဲလဲမရှိဘဲ။ အဖန်တလဲလဲပွားများ။ အဖန်တလဲလဲကြိမ်ဖန်များစွာ။ အလေ့အလာပြုသော။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အနိစ္စသင်္ခါရဟု။ ဟောတော်မူချင်းသည်ကား-ဘုရား။ နိစ္စသညာ ကိလေသာကား-ပဟာတဗ္ဗ။ အနိစ္စသညာ-ဉာဏ်ပညာကား-ပဟာယက။ ဤသို့ မျက်မှောက်ထင်ထင်။ မြင်အပ်သော သဘောသည်ကား--တရား။ ပယ်အပ်သည်ကို။ ပယ်ချင်း၎င်း။ ရအပ်သည်ကို။ ရချင်း၎င်း။ ကောင်းစွာကျင့်ချင်းသည်ကား-သံဃာ။ ဤသို့ ဘုရား-တရား-သံဃာ။ ရတနာသုံးခု။ သုံးဝတ္ထု၌။ ယုံကြည်မှုရောက်သော။ ဆုံးဖြတ်သောသဒ္ဓါ။ အားကြီးစွာဖြစ်၏။ ဝိရိယလည်း။ ကောင်းစွာထောက်ပံ့၏။ သတိလည်း။ ကောင်းစွာထင်၏။ စိတ်လည်း။ ကောင်းစွာတည်၏။ သင်္ခါရပေက္ခာလည်း။ ထက်စွာဖြစ်၏။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယခု မဂ်ဖြစ်တော့အံ့ဟု။ မဆိုသော်လည်းဆိုသလို။ သင်္ခါရပေက္ခာသည်။ သင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ သုံးသပ်၍။ ဘဝင်သို့သက်၏။ ဘဝင်၏အခြားမဲ့။ သင်္ခါရပေက္ခာသည်။ ပြုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ အာရုံပြုသော မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြစ်၏။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းမှ။ ဘဝင်ကို လည်စေ၍ဖြစ်သော။ ထိုမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းကိရိယာစိတ်၏အခြားမဲ့။ အကြားအပြတ်မရှိသောစိတ်အစဉ်သို့။ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍။ လွန်ပြီးကုန်သော။ ၃၂-ပါးသော ဇောဝိထိအကြိမ်တို့တွင်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်။ ဇောဝိထိ ၄-ကြိမ်။ တကြိမ်ကြိမ်သည်။ သင်္ခါရတို့ကို။ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ အာရုံပြု၍။ ပဌမဇောစိတ်ဖြစ်၏။ အကြင်-ပဌမဇောစိတ်ကို။ မဂ်၏အလေ့အလာ။ မဂ်၏ အပြုအပြင်အစီအရင်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိကံဟုဆိုအပ်၏။ ထိုပရိကံ၏အခြားမဲ့။ လွန်ကုန်ပြီးသော။ ၃၂-ပါးသော။ ဇောဝိထိအကြိမ်တို့တွင်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်။ ဇောဝိထိ ၄-

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ကြိမ်၊ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ အာရုံပြုသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ သာလျှင်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ အာရုံပြု၍၊ ဒုတိယဇောစိတ်ဖြစ်၏။ အကြင်-ဒုတိယဇောစိတ်ကို၊ မဂ်၏အနီးအပါး၊ မဂ်၏ ရှေ့သွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပစာဟုဆိုအပ်၏။ ထိုဥပစာ၏အခြားမဲ့၊ လွန်ကုန်ပြီးသော၊ ၃၂-ပါးသော ဇောစိတ် အကြိမ်တို့တွင်၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၊ ဇောစိတ် ၄-ကြိမ်၊ တကြိမ်ကြိမ်သည်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ အာရုံပြုသကဲ့သို့၊ ထို့အတူသာလျှင်၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ အာရုံပြု၍၊ တတိယဇောစိတ်ဖြစ်၏။ အကြင်-တတိယ ဇောစိတ်ကို၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ၈-ပါးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့အားလည်း၊ မလွဲမချော်သောကိစ္စ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အထက်၌ဖြစ်ကုန်သော ၃၇-ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့အားလည်း၊ မလွဲမချော်သောကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ လျော်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုလုံဟုဆိုအပ်၏။ ဗဟိဒ္ဓ-အပသင်္ခါရနိမိတ်ကို၊ အာရုံပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူသည်ကိုလွန်၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေးဝင်သည်၏အဖြစ်၊ ပုထုဇန်တို့၏ အနွယ်ကို ဖြတ်၍၊ အရိယာတို့၏ အနွယ်သို့၊ သက်ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုလုံ၏နောက်က၊ စတုတ္ထဇောစိတ်တဖန်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်ဖြစ်၏။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်-ဘင်္ဂဉာဏ်-ဘယဉာဏ်-အာဒိနဝဉာဏ်-နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်- မုဇ္ဈိတုကမျတာဉာဏ်-ပဋိသန္ဓ် ဉာဏ်-သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်-အနုလောမဉာဏ်၊ ဤ ၉-ပါးသောဝိပဿနာဉာဏ်သည်ကား၊ ကျင့်သောဉာဏ်၏ အမြင်စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိမည်၏။

ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သောတာပတ္တိမဂ်- သကဒါဂါမိမဂ်- အနာဂါမိမဂ်-အရဟတ္တမဂ်၊ ဤ ၄-ပါးသော မဂ်တို့၌ရှိသော၊ ပဌမမဂ်ဉာဏ်- ဒုတိယမဂ်ဉာဏ်- တတိယ မဂ်ဉာဏ်- စတုတ္ထမဂ်ဉာဏ်၊ ဤ ၄-ပါးသော မဂ်ဉာဏ်သည်ကား၊ သိသော ဉာဏ်၏အမြင် စင်ကြယ်ချင်းကြောင့်၊ ဉာဏ

ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။ ။ဂေါတြဘူညုဏ်သည်ကား၊ အနိစ္စဟု-
 နုက္ခဟု-အနတ္တဟု-ရှုသောအလိုအားဖြင့်၊ သင်္ခါရ အာရုံကိုမယူချင်း
 ကြောင့်၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဟူသော အရေအတွက်သို့လည်း
 မရောက်။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသော်လည်း၊ ကိလေသာကိုမကုန်စေချင်း
 ကြောင့်၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟူသော အရေအတွက်သို့လည်းမရောက်။
 ထို့ကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏ရူပါရုံကို။ သောတဝိညာဏ်၏သဒ္ဓါရုံကို။
 ဃာနဝိညာဏ်၏ဂန္ဓာရုံကို။ ဇိဝှိဝိညာဏ်၏ရသာရုံကို။ ကာယဝိညာဏ်
 ၏ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ အာရုံဟုပြုသော၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏ ဒဿနကိစ္စကို။
 သောတဝိညာဏ်၏သဝနကိစ္စကို။ ဃာနဝိညာဏ်၏ ဃာယနကိစ္စကို။
 ဇိဝှိဝိညာဏ်၏သာယနကိစ္စကို။ ကာယဝိညာဏ်၏ဗျသနကိစ္စကို။ ကိစ္စ
 ဟုပြုသော၊ ကြိယာမနောဓာတ်ကို၊ ပဉ္စဝိညာဏဓာတ်၏ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်း
 ကိစ္စ၊ အရာဌာနကျ၏ဟူ၍၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ထို့အပြင်၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်၏အာရုံကို။ သကဒါဂါမိမဂ်၏အာရုံကို။ အနာဂါမိမဂ်၏အာရုံကို။
 အရဟတ္တမဂ်၏အာရုံကို။ နိဗ္ဗာန်ဟုပြုသော၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏သန္တိ
 ကာတဗ္ဗကို။ သကဒါဂါမိမဂ်၏ သန္တိကာတဗ္ဗကို။ အနာဂါမိမဂ်၏
 သန္တိကာတဗ္ဗကို။ အရဟတ္တမဂ်၏ သန္တိကာတဗ္ဗကို။ ကိစ္စဟုပြုသော၊
 ထိုဂေါတြဘူညုဏ်ကိုလည်း၊ မဂ်၏ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းကိစ္စ၊ အရာဌာန
 ကျ၏ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ပဋိပဒါဉာဏ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ
 ၂-ပါးစုံတို့၏၊ လက္ခဏာ၏မရှိချင်းကြောင့်၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊
 ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ ၂-ပါးတို့၏ အကြား၌၊ တကယ်ပင်တည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဟူ
 ၍လည်းမခေါ်ဝေါ်လောက်။ ထိုသို့ပင်မခေါ်ဝေါ်လောက်သော်လည်း၊
 အပြီးအဆုံးဖြစ်သော၊ ဂေါတြဘူရဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ၏၊ ဝိပဿနာ
 အဘို့ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာအယဉ်၌၊ ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ထိုဂေါတြဘူညုဏ်သည်လည်း၊ ဝိပဿနာဟူသော အရေအတွက်သို့
 ရောက်၏။ ဤသို့ ဝိပဿနာဟူသော အရေအတွက်သို့ရောက်သော၊
 ထိုဂေါတြဘူညုဏ်သည်လည်း၊ ဝိပဿနာအပြီးအဆုံးဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 ခေတ်ကာလကလည်းဌာနမသက်၊ မဂ်သို့လည်းမရောက်၊ နောက်အဘယ်
 သို့ပြုရမည်နည်းဟု၊ မမေးသော်လည်းမေး၍ဖြေသလို။ ထို ၄-ပါးသော
 မဂ်ဉာဏ်တို့တွင်၊ ပဌမ မဂ်ဉာဏ်ကို၊ ငှေးဦးစွာပြီးစေလိုသော၊ ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ တပါးသော ကိစ္စတစ်စုံတစ်ခု၊ ပြုအပ်သော မည်သည်

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

မရှိ။အကြင်ပြုအပ်သောကိစ္စကိုသာလျှင်၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုပြုအပ်သော ကိစ္စသည်လည်း၊ အနုလုံ အဆုံးရှိသော ဝိပဿနာကို၊ ဖြစ်စေကတည်းက၊အပြီးအဆုံးကျတော့သည်ပင်တည်း။

တံ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယတ္တာ နေဝ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိံ န ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံ ဘဇတိ။ အန္တရာ အဗ္ဗောဟာရိက မေဝ ဟောတိ။ ဝိပဿနာသောတေ ပတိတတ္တာ ပန ဝိပဿနာ တိ သင်္ခံ ဂစ္ဆတိ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ-သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ-အနာ ဂါမိမဂ္ဂေါ-အရဟတ္တ မဂ္ဂေါတိ ဣမေသု ပန စတုသု မဂ္ဂေသု ဉာဏံ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံနာမ။ တတ္ထ ပဌမ မဂ္ဂဉာဏံ တာဝ သမ္မာဒေတုကာမေန အညံ ကိဗ္ဗိ ကာတဗ္ဗံ နာမ နတ္ထိ၊ ယဉ္ဇိ အနေန ကာတဗ္ဗံ သိယာ။ တံ အနုလောမာဝသာနံ ဝိပဿနံ ဥပ္ပါဒေန္တေန ကတမေဝ။

တံ၊ ထိုဂေါတြဘူဉာဏ်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယတ္တာ၊ အာဝဇ္ဇန်းကိစ္စ၊ အရာဋ္ဌာနကျသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပဒါဉာဏ ဒဿန ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံသို့။ နေဝဘဇတိ၊ မကပ်။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိံသို့။ နဘဇတိ၊ မကပ်။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အဗ္ဗောဟာရိကမေဝ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာသောတေ၊ ဝိပဿနာအယဉ်၌။ ပတိတတ္တာ ပန၊ ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ ဝိပဿနာတိသင်္ခံ၊ ဝိပဿနာ ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သကဒါဂါမိမဂ်။ အနာ ဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်။ အရဟတ္တ မဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေသု ပန စတုသုမဂ္ဂေသု၊ ဤလေးပါးသောမဂ်တို့၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိံ နာမ၊ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိံမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့တွင်။ ပဌမ မဂ္ဂဉာဏံ၊ ပဌမ မဂ် ဉာဏ်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမ္မာဒေတုကာမေန၊ ပြီးစေလိုသော။ ယောဂီနာ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဗ္ဗိ၊ ကိစ္စတစ်ခု တခုသည်။ ကာတဗ္ဗံနာမ၊ ပြုအပ်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယဉ္ဇိယံဝေ ကိစ္စံ၊ အကြင်ပြုအပ်သောကိစ္စကိုသာလျှင်။ အနေန ယောဂီနာ၊ ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံတဇ္ဇကိစ္စံ၊

ဥပဿနာသနာသနိ

ထိုပြုအပ်သော ကိစ္စသည်လည်း။ အနုလောမာဝသာနံ၊ အနုလုံအဆုံးရှိ
သော။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဥပ္ပါဒေန္တေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်။ ကတမော၊
ပြီးတော့သည်သာလျှင်တည်း။

ဤသို့ ဖြစ်ပြီးသော အနုလောမဉာဏ်ရှိသော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊
စတုတ္ထဇောစိတ်သည်ကား၊ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ၊ ဤသုံးကြိမ်သော
အနုလောမဉာဏ်တို့သည်လည်း၊ မိမိ မိမိအစွမ်းအားလျော်စွာ၊ ထူထဲ
သောကိလေသာမောဟတမ၊ မထူမပါးသော-ကိလေသာမောဟတမ၊
ပါးသော-လွှာသောကိလေသာမောဟတမ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဖုံးအုပ်၍ကျသော၊
သုံးဌာန အရိက်မှောင်ကိုလည်းပယ်၍၊ ကွယ်စေအပ်ပြီးသည် ရှိသော်၊
အလုံးစုံသော သင်္ခါရအပေါင်းတို့၌၊ ပြေးဝင်မှုလည်းမပြေးဝင်။ တည်မှု
လည်းမတည်။ နှလုံးသွင်းမှုလည်း နှလုံးမသွင်း။ ကပ်မှုလည်းမကပ်။
ငြိမှုလည်း မငြိ။ ဖွဲ့မှုလည်းမဖွဲ့။ ကြာဘက်မှ၊ ရိပ်စားရေပေါက်၊ တွန့်ဆုတ်
လျော့ကျသကဲ့သို့၊ တွန့်ဆုတ်လျော့ကျမှုလည်း တွန့်ဆုတ်လျော့ကျ၏။
စင်ကျမှုလည်း စင်ကျ၏။ လိမ့်ကျမှုလည်းလိမ့်ကျ၏။ ခပ်သိမ်း ဥသို
အလုံးစုံ၊ ကိုယ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ နှစ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ ဗိတ်မှု
အပြုအပြင်အစီအရင်၊ ငါထင်သောနိမိတ္တ။ ခပ်သိမ်းဥသိုအလုံးစုံ၊ ဘဝ
အလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ချမ်းသာထင်သောပဝတ္တ၊ သင်္ခါရအာရုံသည်
လည်း၊ နှောင့်ရှက်ပိတ်ပင်သောအားဖြင့်ထင်၏။ ထိုအခါကာလ၊ ခပ်သိမ်း
ဥသိုအလုံးစုံ၊ နိမိတ္တ-ပဝတ္တ၊ သင်္ခါရအာရုံသည်လည်း၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နှောင့်ရှက်ပိတ်ပင်သောအားဖြင့်ထင်သည်ရှိသော်၊ အနုလောမ
ဉာဏ်၏၊ အာသေဝနအဆုံး၌၊ ကိုယ်မှု အပြုအပြင်အစီအရင်၊ နှစ်မှုအပြု
အပြင်အစီအရင်၊ ဗိတ်မှုအပြုအပြင်အစီအရင်၊ ငါထင်သောနိမိတ္တလည်း
မရှိသော။ ဘဝအလျဉ်-ဘဝင်အစဉ်၊ ချမ်းသာထင်သောပဝတ္တလည်း
မရှိသော။ နောင်အသစ်အသစ်၊ အကျိုးဖြစ်ချင်းဌာမထိုက်သောဝိညာဏ်
၏၊ အကြောင်းပစ္စည်း၊ သင်္ခါရမှလည်း ကင်းသော။ သင်္ခါရမှလည်းကင်း
ချင်းကြောင့်၊ နောင်အသစ် အသစ်၊ အကျိုးဖြစ်ချင်းဌာ မထိုက်သော။
ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်- သဗ္ဗာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာ၊ အကျိုးပစ္စက၊ ဘဝ
တဖန်-ခန္ဓာနာမ်ရုပ်၊ ခြုမ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အာရုံပြုသော။ ပုထုဇန်
တို့၏အနွယ်၊ ပုထုဇန်တို့၏ အရေအတွက်၊ ပုထုဇန်တို့၏ ဖြစ်ရာတို့ကို
လည်းလွန်သော။ အရိယာတို့၏ အနွယ်၊ အရိယာတို့၏ အရေအတွက်၊

အရိယာတို့၏ ဖြစ်ရာဘုံသို့လည်း သက်သော။ ဘဝ အသင်္ချေ-မရေ တွက်နိုင်ရာက၊ ဘယ်အခါကာလမှမတွေ့မကြုံ၊ ယခုမှတွေ့ကြုံသော နိဗ္ဗာန် အာရုံ၌လည်း၊ ရှေးဦးစွာ ထုည့်လည်း၊ ရှေးဦးစွာ သုံးဆောင်၊ ရှေးဦးစွာမှတ်သော၊ မဂ်၏ရှေ့က၊ အခြားမဲ့ဌာန၊ အနန္တရ-သမနန္တရ- အာသေဝန-ဥပနိဿယ-နတ္ထိ-ဝိဂတ၊ ခြောက်ပါးသော အခြင်း အရာ တို့ဖြင့်၊ အားပေး ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့သော။ ပစ္စည်းတို့၏အဖြစ်ကို လည်းပြီးစေသော။ ဝိပဿနာ၏အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာ၏၊ ဦးထိပ်သာတွယ် ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော။ ပုထုဇန် တဖန် တခေါက်၊ နောက်ပြန်မရောက်သော၊ ဂေါတြဘူညဏ်ဖြစ်၏။

ဧဝံ ဥပ္ပန္န အနုလောမ ဉာဏဿ ပနဿ တေဟိ တိဟိပိ အနုလောမဉာဏေဟိ အတ္တနော ဗလာနုရူပေန ထုလထုလေ သစ္စပဋိစ္ဆာဒကေ တမမ္ဘိ အန္တရဓာပိတေ သဗ္ဗသင်္ခါရဂတေ သု စိတ္တံ န ပက္ခန္ဓတိ န သန္တိဋ္ဌတိ နာဓိမုတ္တတိ န သဇ္ဇတိ န လဂ္ဂတိ န ဗန္ဓတိ ပဒုမပလာသတော ဥဒကံ ဝိယ ပဋိလိယတိ ပဋိကူ ဇုတိ ပဋိဝဇ္ဇတိ။ သဗ္ဗံ နိမိတ္တာရမ္မဏာမ္ဘိ သဗ္ဗံ ပဝတ္တာရမ္မဏာမ္ဘိ ပလိဗောဓတော ဥပဋ္ဌာတိ။ အထဿ သဗ္ဗသ္မိံ နိမိတ္တပဝတ္တာ ရမ္မဏေ ပလိဗောဓတော ဥပဋ္ဌိတေ အနုလောမ ဉာဏဿ အာသေဝနန္တေ အနိမိတ္တံ အပ္ပဝတ္တံ ဝိသင်္ခါရံ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အာရမ္မဏံ ကုရုမာနံ၊ ပုထုဇ္ဇနဂေါတ္တံ ပုထုဇ္ဇနသင်္ခံ ပုထုဇ္ဇန ဘူမိံ အတိက္ကမ မာနံ အရိယဂေါတ္တံ အရိယသင်္ခံ အရိယဘူမိံ ဩက္ကမ မာနံ၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏေ ပဌမာဝဇ္ဇန ပဌမာဘောဂ ပဌမ သမန္နာဟာရဘူတံ အနန္တရ သမနန္တရာသေဝန ဥပနိဿယ နတ္ထိ ဝိဂတဝသေန ဆဟာကာရေဟိ ပစ္စယဘာဝံ သာယမာနံ သိခါပတ္တံ ဝိပဿနာယ မုဒ္ဒဘူတံ အပုနရာဝဇ္ဇကံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဂေါတြဘူညဏံ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပန္နအနုလောမ ဉာဏဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော အနုလောမ ဉာဏ်ရှိသော။ အဿ ဣမဿ ပန ယောဂိနော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တေဟိတိဟိပိ အနုလောမဉာဏေဟိ၊ ထိုအနုလောမ ဉာဏ်သုံးကြိမ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော ဗလာနုရူပေန၊ မိမိ မိမိ၏

ဥပဇ္ဈာန်သုတ္တံ

အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ထူလထူလေ၊ ထူထဲသေး။ သစ္စပဒိုက္ခာဒကော၊
 နိရောဓ သစ္စာကိုဖုံးအုပ်သော။ တမမိ၊ အမိက်မှောင်ကို။ အန္တရဓာ
 ပတေ၊ ကွယ်စေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗသင်္ခါရဂတေသု၊ အလုံး
 စုံသောသင်္ခါရတို့၌။ နပက္ခန္ဓတိ၊ မပြေးဝင်။ နသန္တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ နာဓိ
 မုစ္စတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ နသန္တတိ၊ မကပ်။ နလဂ္ဂတိ၊ မငြိ။ နဗန္ဓတိ၊ မဖွဲ့။
 ပဒုမပလာသတော၊ ကြာဘက်မှ။ ဥဒကံပိယ၊ မိန်းမရေပေါက်ကဲ့သို့။
 ပဒိုလီယတိ၊ တွန့်ဆုတ်လျောကျ၏။ ပဒိုကူဇတိ၊ စင်ကျ၏။ ပဒိုဝဋ္ဌတိ၊
 လိမ့်ကျ၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းဥသသိုအလုံးစုံ။ နိမိတ္တာရမ္မဏမ္ပိ၊ နိမိတ္တသင်္ခါရ
 အာရုံသည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းဥသသိုအလုံးစုံ။ ပဝတ္တာ
 ရမ္မဏမ္ပိ၊ ပဝတ္တသင်္ခါရအာရုံသည်လည်းကောင်း။ ပလိဗောဓတော၊
 နှောင့်ရှက်ပိတ်ပင်သောအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊
 ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းဥသသိုအလုံးစုံ။ နိမိတ္တ ပဝတ္တာရမ္မဏေ၊
 နိမိတ္တ ပဝတ္တသင်္ခါရအာရုံသည်။ အဿန္တမဿယောဂိနော၊ ဤယောဂီ
 အား။ ပလိဗောဓတော၊ နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်သောအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတေ၊
 ထင်သည်ရှိသော်။ အနုလောမညဏဿ၊ အနုလောမညဏ်၏။ အာသေ
 ဝနန္တေ၊ အာသေဝနအဆုံး၌။ အနိမိတ္တံ၊ နိမိတ်လည်းမရှိသော။ အပ္ပ
 ဝတ္တံ၊ ပဝတ္တလည်းမရှိသော။ ဝိသင်္ခါရံ၊ သင်္ခါရမှလည်း ကင်းသော။
 နိရောဓံ၊ ခြုတ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကုရုမာနံ၊ အာရုံပြု
 သော။ ပုထုဇ္ဇနဂေါတ္တံ၊ ပုထုဇနတို့၏အနွယ်ကို။ ပုထုဇ္ဇနသင်္ခါရံ၊ ပုထု
 ဇနတို့၏အရေအတွက်ကို။ ပုထုဇ္ဇနဘူမိံ၊ ပုထုဇနတို့၏ ဖြစ်ရာဘုံကို။
 အတိက္ကမမာနံ၊ လွန်သော။ အရိယဂေါတ္တံ၊ အရိယာတို့၏ အနွယ်သို့။
 အရိယသင်္ခါရံ၊ အရိယာတို့၏ အရေအတွက်သို့။ အရိယဘူမိံ၊ အရိယာ
 တို့၏ဖြစ်ရာဘုံသို့။ ဩက္ကမမာနံ၊ သက်သော။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏေ၊ နိဗ္ဗာန်
 အာရုံ၌။ ပဋ္ဌမာဝဋ္ဌနပဋ္ဌမာဘောဂ ပဋ္ဌမသမန္နာဟာရဘူတံ၊ ရှေးဦးစွာ
 တည်လည်၊ ရှေးဦးစွာ သုံးဆောင်၊ ရှေးဦးစွာ မှတ်သော။ အနန္တရ
 သမနန္တရာသေဝန ဥပနိဿယနတ္ထိပိဂတဝသေန၊ အနန္တရ-သမနန္တရ-
 အာသေဝန-ဥပနိဿယ-နတ္ထိ-ပိဂတတို့၏ အလိုအားဖြင့်။ ဆဟာကာ
 ရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပစ္စယဘာဝံ၊ ပစ္စည်းတို့၏
 အဖြစ်ကို။ သာဓယမာနံ၊ ပြီးစေသော။ သိခါပတ္တံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့
 ရောက်သော။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ မုဒ္ဒဘူတံ၊ ဦးထိပ်သာဘွယ်

ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ အပုနရာဝဋ္ဋကံ၊ ပုထုဇနိတဖနိတခေါက်၊ နောက်
ပြန်မရောက်သော။ ဂေါတြဘူညဏံ၊ ဂေါတြဘူညဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။

ဂေါတြဘူညဏ်၏ အဆုံး၌၊ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှ၊ ဆိုက်ရောက်
သောမဂ်ညဏ်ဖြင့်တည်ကြပုံကား။ မြောင်းကိုချန်၍၊ ထိုမှဘက်ကမ်း၌
တည်လိုသော ယောကျ်ား သည်ကား၊ အဝေး ကတည်းက၊ တဟုန်
တည်းပြေးလာ၍၊ မြောင်း၏ ဤမှဘက်သစ်ကိုင်း၌ ဖွဲ့ချည်၍ ဆွဲသော၊
ကြိုးကိုသော်၎င်း၊ ဒုတ်ကိုသော်၎င်း၊ ကိုင်၍ချန်၍၊ ထိုမှဘက် ကမ်းသို့
ညွတ်သော-ကိုင်းသော - ရှိုင်းသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုမှဘက်
ကမ်း၏ အထက်အဖို့သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ထိုကိုင်သောကြိုးကို
သော်၎င်း၊ ဒုတ်ကိုသော်၎င်း၊ လွှတ်၍၊ တုန်လှုပ်လျက်၊ ထိုမှဘက်
ကမ်း၌ကျ၍၊ တဖြေးဖြေးတည်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ဘဝ-ယောနိ-
ဂတိ-ဋီတိ-နိဝါသတို့၏၊ ထိုမှဘက် ကမ်းသဘွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်၌၊ တည်လိုသော ဤယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဥဒယဗ္ဗယာ
နူပဿနာ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပေးသောနည်းပြ၊ အဝေး ကတည်းက၊
ဥဒယဗ္ဗယညဏ်-ဘင်္ဂညဏ်-ဘယညဏ်-အာဒိနဝညဏ်-နိဗ္ဗိဒါညဏ်
မုဗ္ဗိတုကမျတာညဏ်-ပဋိသင်္ခါညဏ်-သင်္ခါရုပေက္ခာ ညဏ်အားဖြင့်၊
ရှစ်ပါးသောညဏ်အစဉ်၊ ပြီးဆုံးကုန်အောင်၊ တဟုန်တည်းပြေးလာ၍၊
ယခုလက်ရှိ၊ မိမိ အတ္တဘောတည်းဟူသော၊ ဤမှဘက် သစ်ကိုင်း၌၊
ဖွဲ့ချည်၍ဆွဲသော၊ ရုပ်ကြိုးသင်္ခါရကိုသော်၎င်း။ ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-
ဝိညာဏ်၊ လေးပါးတို့တွင်၊ တပါးပါးသော၊ ဒုတ်သင်္ခါရကိုသော်၎င်း၊
အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။
ဤသို့ အနုလောမ အာဝဇ္ဇန်းဖြင့် ကိုင်၍။ အနုလောမအာဝဇ္ဇန်းဖြင့်
ကိုင်သော၊ ထိုသင်္ခါရကိုမလွှတ်မူ၍ သာလျှင်၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။
ဒုက္ခ-ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဤသို့ ပဌမ အနုလောမ
စိတ်ဖြင့်ချန်၍။ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ညွတ်သော-ကိုင်းသော-ရှိုင်းသော
ကိုယ်ရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။
ဒုက္ခ- ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တ- ဤသို့သော်၎င်း။ ဤသို့ ဒုတိယ
အနုလောမစိတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ညွတ်သော- ကိုင်းသော- ရှိုင်းသော

ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၏ အထက်အဘို့သို့ ရောက်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ အနိစ္စ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဒုက္ခ-ဤသို့သော် ၎င်း။ အနတ္တ-ဤသို့သော်၎င်း။ ဤသို့ တတိယအနုလောမစိတ်ဖြင့်၊ ယခု ရောက်လတ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့် နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုတတိယ အနုလောမ စိတ်၏ ခြုံမချင်းကြောင့်၊ ခြုံင်သော တတိယ အနုလောမစိတ်၏၊ ထို သင်္ခါရအာရုံကို လွှတ်၍၊ ဂေါတြဘူမိတ်ဖြင့်၊ နောင်အသစ် အသစ်၊ အကျိုးဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သောဝိညာဏ်၏၊ အကြောင်းပစ္စည်း၊ သင်္ခါရ မှလည်းကင်းသော၊ ဘဝ-ယောနိ-ဂတိ ဌိတိ-နိဝါသတို့၏၊ ထိုမှာဘက် ကမ်းသဘွယ် ဖြစ်၍လည်း ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ အကြင်ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည်ကျ၏။ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ တကြိမ်တည်း ပြုသော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌၊ အာသောန ပစ္စည်းမရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တုန်လှုပ် သော ထိုယောက်ျားကဲ့သို့၊ ဂေါတြဘူမိတ်ဖြင့်မတည်သေး။ ထိုဂေါတြ ဘူ၏နောက်မှ၊ မဂ်ညာဏ်ဖြင့်တည်၏။

ယထာဟိ မဟာမာတိကံ လဇ္ဇိတွာ ပရတီရေ ပတိဋ္ဌာတု ကာမော ပုရိသော ဝေဂေန ဓာဝိတွာ မာတိကာယ ဩရိမ တီရေ ရုက္ခသာခါယ ဗန္ဓိတွာ ဩလမ္ဗိတံ ရဇ္ဇုဝါ ယဋ္ဌိံ ဝါ ဂဟေတွာ ဥလ္လဇ္ဇိတွာ ပရတီရဿ ဥပရိဘာဂံ ပတ္တော တံ မုဒ္ဓိတွာ ဝေမောနော ပရတီရေ ပတိတွာ သဏိကံ ပတိဋ္ဌာတိ။ ဝေမေဝါယံ ယောဂါဝစရော ပိ ဘဝယောနိဂတိဌိတိနိဝါသာနံ ပရတီရဘူတေ နိဗ္ဗာနေ ပတိဋ္ဌာတုကာမော ဥဒယဗ္ဗယာ နူပဿ နာဒိနာ ဝေဂေန ဓာဝိတွာ အတ္တဘာဝ ရုက္ခသာခါယ ဗန္ဓိတွာ ဩလမ္ဗိတံ ရူပရဇ္ဇုဝါ ဝေဒနာဒိသု အညတရယဋ္ဌိံ ဝါ အနိစ္စန္တိ ဝါ ဒုက္ခန္တိ ဝါ အနတ္တာတိ ဝါတိ အနုလောမာဝဇ္ဇနေန ဂဟေတွာ တံ အမုဋ္ဌမာနောဝ ပဌမေန အနုလောမစိတ္တေန ဥလ္လဇ္ဇိတွာ ဒုတိယေန ပရတီရနိန္ဒပေါဏ ပဟ္တာရကာယော ဝိယ နိဗ္ဗာနနိန္ဒပေါဏ ပဟ္တာရမာနသော ဟုတွာ တတိယေန ပရတီရဿ ဥပရိဘာဂံ ပတ္တော ဝိယ ဣဒါနိ ပတ္တဗ္ဗဿ နိဗ္ဗာ နဿ အာသန္ဓော ဟုတွာ တဿ စိတ္တဿ နိရောဓေန တံ သင်္ခါရာရမ္ဗဏံမုဒ္ဓိတွာ ဂေါတြဘူမိတ္တေန ဝိသင်္ခါရေ ပရတီရ

ဘူတေ နိဗ္ဗာနေ ပတတိ၊ ဧကာရမ္မဏေ ပန အလဒ္ဓါသေဝန
တာယ ဝေဓမာနော သော ပုရိသော ဝိယ န တာဝ သုပ္ပတိဋ္ဌိ
တော ဟောတိ၊ တတော မဂ္ဂဉ္ဇဏေန ပတိဋ္ဌာတိ။

ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မဟာမာတိကံ၊ မြောင်းကို။
လဗီတိတွာ၊ ခုန်၍။ ပရတိရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊
တည်လိုသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဝေဂေန၊ တဟုန်တည်းဖြင့်။
ခာပိတွာ၊ ပြေး၍။ မာတိကာယ၊ မြောင်း၏။ ဩရိမတိရေ၊ ဤမှာဘက်
ကမ်း၌။ ရုက္ခသာခါယ၊ သစ်ကိုင်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဩလမ္ဘိတံ၊ ဆွဲသော။
ရဇ္ဇုဝါ၊ ကြိုးကိုသော်၎င်း။ ယဋ္ဌိဝါ၊ ဒုတ်ကိုသော်၎င်း။ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၍။ ဥလ္လဗီတိတွာ၊ ခုန်၍။ ပရတိရနိန္ဒပေါဏပဗ္ဗာရကာယော၊ ထိုမှာ
ဘက်ကမ်းသို့၊ ညွတ်သော— ကိုင်းသော— ရှိုင်းသော ကိုယ်ရှိသည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရတိရဿ၊ ထိုမှာဘက် ကမ်း၏။ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်
အပိုသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို ကိုင်သော ကြိုးကို
သော် လည်းကောင်း၊ ဒုတ်ကို သော်လည်းကောင်း။ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်၍။
ဝေဓမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ ပရတိရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ ပတိတွာ၊
ကျ၍။ သဏိကံ၊ တဖြေးဖြေး။ ပတိဋ္ဌာတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့။
ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဝယောနိဂတိဋ္ဌိတိနိဝါသာနံ၊ ဘဝ—
ယောနိ—ဂတိ—ဋ္ဌိတိ—နိဝါသတို့၏။ ပရတိရဘူတေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း
သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊ တည်လို
သော။ အယံယောဂါဝစရောပိ၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဥဒယဗ္ဗ
ယာနုပဿနာဒိနာ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉ္ဇဏ် အစရှိသော အဝေးကတည်းက။
ဝေဂေန၊ တဟုန်တည်းဖြင့်။ ခာပိတွာ၊ ပြေး၍။ အတ္တဘာဝရုက္ခသာခါယ၊
အတ္တဘောတည်းဟူသော ဤမှာဘက်သစ်ကိုင်း၌။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဩလမ္ဘိ
တံ၊ ဆွဲသော။ ရူပရဇ္ဇုဝါ၊ ရုပ်ကြိုးသစ်ရကိုသော်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ
ဒိသု၊ ဝေဒနာစသည်တို့တွင်။ အညတရယဋ္ဌိဝါ၊ တပါးပါးသော ဒုတ်
သစ်ရကို သော်လည်းကောင်း။ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။
ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်၎င်း။ အနတ္တာ၊ အနတ္တ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်
၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုလောမာဝဇ္ဇနေန၊ အနုလောမအာဝဇ္ဇန်းဖြင့်။
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တံ၊ ထိုအနုလောမအာဝဇ္ဇန်းဖြင့်ကိုင်သော သစ်ရ

ဥပဇ္ဈာန်သုတ်

ကို။ အမုဉ္ဇမာနောဝ၊ မလ္လတ်ဘဲသာလျှင်။ ပဌမေနအနုလောမစိတ္တေန၊ ပဌမအနုလောမစိတ်ဖြင့်။ ဥလ္လဗ္ဗီတော၊ ခုန့်၍။ ပရတီရနိန္ဒပေါဏပတ္တာရကာယောဝိယ၊ ထိုမှဘာကံကမ်းသို့၊ ညွတ်သော-ကိုင်သော-ရှင်သော ကိုယ်ရှိသော ယောကျာ်းကဲ့သို့။ ဒုတိယေနအနုလောမစိတ္တေန၊ ဒုတိယအနုလောမစိတ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနနိန္ဒပေါဏပတ္တာရမာနသော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော-ကိုင်သော-ရှင်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပရတီရဿ၊ ထိုမှဘာကံကမ်း၏။ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်အဘို့သို့။ ပတ္တောဝိယ၊ ရောက်သောယောကျာ်းကဲ့သို့။ တတိယေနအနုလောမစိတ္တေန၊ တတိယအနုလောမစိတ်ဖြင့်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ပတ္တဗ္ဗဿ၊ ရောက်လတ်သော။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အာသန္ဓော၊ အနီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဿစိတ္တဿ၊ ထိုတတိယအနုလောမစိတ်၏။ နိရောဓေန၊ ခြုတ်ချင်းကြောင့်။ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုခြုတ်သော တတိယအနုလောမစိတ်၏ သင်္ခါရ အာရုံကို။ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍။ ဂေါတြဘူစိတ္တေန၊ ဂေါတြဘူစိတ်ဖြင့်။ ဝိသင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရမှလည်းကင်းသော။ ပရတီရဘူတေ၊ ထိုမှဘာကံကမ်းသာယာ ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ ဧကာရမ္မဏေပန၊ တကြိမ်တည်းပြုသော နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌။ အလဒ္ဓါသေဝနတာယ၊ မရအပ်သောအာသေဝနပစ္စည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေမောနော၊ တုန်လှုပ်သော။ သောပုရိသောဝိယ၊ ထိုယောကျာ်းကဲ့သို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နုပုပ္ဖိဋ္ဌိတော၊ မတည်သေး။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ မဂ္ဂညဏေန၊ မဂ္ဂညဏ်ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကို ဆိုသောမည်သည်ကား၊ အမှားအမှန် ထင်ရှားသော အခြင်းအရာ၊ ကုန်စင်အောင်ပါမှ၊ လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုရသည်။ အမှားအမှန်ကို အဘယ်သို့ သိရမည်နည်းဆိုသော်။ သောတာပတ္တိမဂ် တကြိမ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်တကြိမ်၊ အနာဂါမိမဂ်တကြိမ်၊ အရဟတ္တမဂ်တကြိမ်။ ဤလေးကြိမ်သောမဂ်တို့၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂ၊ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော ဝိပဿနာညဏ်အစဉ်၊ မဂ်ဝင်ပုံထင်သည်တိုင်အောင်၊ ပရိကံ ၄-ကြိမ်၊ ဥပစာ ၄-ကြိမ်၊ အနုလုံ ၄-ကြိမ်၊ ဂေါတြဘူ ၄-ကြိမ်၊ မဂ် ၄-ကြိမ်ကို၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ-ဂေါတြဘူ-မဂ်ဟု အပေါင်းလိုက်တကြိမ်တည်းပြုသော၊ ဤစကားသည်ကား၊ အဋ္ဌကထာကိုမြန်မာ

၅၄၂ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပြန်သောအမှန်စကားပင်တည်း။ အဋ္ဌကထာလည်းမမှား၊ ဇိုကာလည်း မမှား၊ ယူသောသူမှားပုံကား။

ပဌမ မဂ္ဂက္ခဏေ ပန နိဗ္ဗာန ဒဿနံ ဒဿနသန္တိကြိယာ သေသမဂ္ဂက္ခဏေသု ဘာဝနာသန္တိကြိယာတိ သာ ဒုဝိဓပိ ဣဓ အဓိပ္ပေတာ။(အဋ္ဌကထာ)

တတော ဇေတံ ဝိညာဏဓာတုနံ ဝိသယံ ဥဒ္ဓေသန္တိ ဒဿန ကိစ္စံ ကရောန္တိ ကြိယမနောဓာတု ဝိယ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယံ ဝုစ္စတိ။(ဋီကာ)

ပဌမမဂ္ဂက္ခဏေပန၊ ပဌမမဂ်ဓဏန္တိကား။ နိဗ္ဗာနဒဿနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင် ချင်းသည်ကား။ ဒဿနသန္တိကြိယာ၊ ဒဿနသန္တိကြိယမည်၏။ သေသ မဂ္ဂက္ခဏေသု၊ ကြွင်းသော သုံးပါးသော မဂ်ဓဏတို့၌။ နိဗ္ဗာနဒဿနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ချင်းသည်ကား။ ဘာဝနာသန္တိကြိယာ၊ ဘာဝနာသန္တိကြိယာ မည်၏။ (ပဌမမဂ်ဓဏန္တိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်လည်း တကြိမ်၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် လည်းတကြိမ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်လည်းတကြိမ်၊ ဤ ၃-ကြိမ်ကိုပေါင်း၍၊ ကြွင်းသောသုံးပါးသော မဂ်ဓဏတို့၌၊ ဘာဝနာမဂ်ဖြင့်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု၏။) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓပိ၊ ၂-ပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ သာသန္တိကြိယာ၊ ထို ဒဿနမဂ်အလို၊ ဘာဝနာမဂ် အလိုအားဖြင့်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကို။ ဣဓ၊ ဤအဘိသယဂါထာ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ (အဋ္ဌကထာနက်)

ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ ဒဿန သန္တိကြိယာပုဒ်၏ ပရိယာယ်ကို၊ ဇိုကာ၌ ဒဿနကိစ္စပုဒ်ဟု မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဿရေမှားပုံကား။

တတောဇေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ဇေတံဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ထိုဂေါတြ ဘူဉာဏ်ကို။ ဝိညာဏဓာတုနံ၊ ဝိညာဏဓာတ်တို့၏။ ဝိသယံ၊ အာရုံကို။ ဥဒ္ဓေသန္တိ၊ ညွှန်ပြတတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒဿနကိစ္စံ၊ ညွှန်ပြသောကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်သော။ ကြိယမနောဓာတုဝိယ၊ ကြိယမနောဓာတ်

ကဲ့သို့။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယံ၊ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနဂါ၏။ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဋီကာနက်)

နိဿယမည်သည်ကား၊ ဝိနိစ္ဆယအရာဋ္ဌာနကျ၏။ ဝိနိစ္ဆယမည်သည်ကား၊ မှန်သောအရာဋ္ဌာနကျ၏။ မှန်သောအရာဋ္ဌာန နိဿယကို။ အမှားကိုလည်းသိမှ။ အမှန်ကိုလည်းသိမှ။ အဓိပ္ပါယ်ကျဆိုသောမည်သည်ကား၊ အမှားအမှန်ထင်ရှားသောအခြင်းအရာ၊ ကုန်စင်အောင်ပါမှ၊ လိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ်ကိုရသည်။ လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုရအောင်၊ ဥပမာ- ဥပမေး၊ နိတတ္ထ-နေယျတ္ထ၊ ကုန်စင်အောင်အနက်မပေးမီ၊ ရှေးအတို့ကလက၊ ဝိညာဏဓာတုနိ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ ဝိသယံ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ ကိစ္စံ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ ကြိယမနောဓာတု-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ ကြိယမနောဓာတု-ပုန်ကို ထောက်သော်ကား-ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနံ။ ကိစ္စံ-ပုန်ကို ထောက်သော်ကား-ငါးဋ္ဌာနကိစ္စ၊ ဒဿနကိစ္စ၊ သဝနကိစ္စ၊ ဗာယနကိစ္စ၊ သာယနကိစ္စ၊ ဗုသနကိစ္စ။ ငါးဋ္ဌာနကိစ္စ သမ္ပန္နိကိုထောက်သော်ကား၊ ငါးဋ္ဌာနသမ္ပန္နံ၊ ပဉ္စဝိညာဏ်ထည့်။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ သောတဝိညာဏဿ၊ ဗာနဝိညာဏဿ၊ ဇိဝှိဝိညာဏဿ၊ ကာယဝိညာဏဿ။ ဝိသယံ-ပုန်ကိုထောက်သော်ကား-ငါးဋ္ဌာနဝိသယ၊ ရူပါရုံ-သဒ္ဓါရုံ-ဂန္ဓာရုံ-ရသာရုံ-ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ။ ငါးဋ္ဌာန ဝိသယသမ္ပန္နိကိုထောက်သော်ကား-ငါးဋ္ဌာနသမ္ပန္နံ။ ပဉ္စဝိညာဏ်ထည့်။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ သောတဝိညာဏဿ၊ ဗာနဝိညာဏဿ၊ ဇိဝှိဝိညာဏဿ၊ ကာယဝိညာဏဿ။ ပဉ္စဝိညာဏ်ကို ထောက်သော်ကား၊ ဝိညာဏဓာတုနိ၊ ပဉ္စ ဝိညာဏဓာတ်တို့၏-ဟုအနက်ပေး။ ဇေတံ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ ဝိသယံ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ ကိစ္စံ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ မဂ္ဂဿ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယံ-ပုန်ကိုလည်းထောက်။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယံ-ပုန်ကိုထောက်သော်ကား၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနံ။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနကိုထောက်သော်ကား၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာန-ဂေါတြဘူတကြိမ်။ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာန-ဂေါတြဘူတကြိမ်။ အနာဂါမိမဂ်၏ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာန-ဂေါတြဘူတကြိမ်။ အရဟတ္တမဂ်၏။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇနဋ္ဌာန-ဂေါတြဘူတကြိမ်။ ကိစ္စံ-ပုန်ကိုထောက်သော်ကား၊ လေးဋ္ဌာနကိစ္စ။ သောတာပတ္တိမဂ်၏။

သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စ။ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စ။ အနာဂါမိမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စ။ အရဟတ္တမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စ။ ဝိသယံ-ပုဒ်ကိုထောက်သော်ကား၊ လေးဌာနဝိသယ။ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ နိဗ္ဗာန်အာရုံ။ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ နိဗ္ဗာန်အာရုံ။ အနာဂါမိမဂ်၏။ နိဗ္ဗာန်အာရုံ။ အရဟတ္တမဂ်၏။ နိဗ္ဗာန်အာရုံ။ လေးကြိမ်ကိုပေါင်း၍၊ အပေါင်းလိုက်တကြိမ်တည်းပြုသော၊ မဂ္ဂဿ-ပုဒ်ကိုထောက်သော်ကား၊ ဇေတံဂေါတြိဘူညဏံ၊ လေးကြိမ်ကိုပေါင်း၍၊ အပေါင်းလိုက်တကြိမ်တည်း ပြုသော၊ ထိုဂေါတြိဘူညဏံကို-ဟုအနက်ပေး။

တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏။ ဝိသယံ၊ ရူပါရုံကို။ သောတဝိညာဏဿ၊ သောတဝိညာဏ်၏။ ဝိသယံ၊ သဒ္ဓါရုံကို။ ဗာနဝိညာဏဿ၊ ဗာနဝိညာဏ်၏။ ဝိသယံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဇိတ္တိဝိညာဏဿ၊ ဇိတ္တိဝိညာဏ်၏။ ဝိသယံ၊ ရသာရုံကို။ ကာယဝိညာဏဿ၊ ကာယဝိညာဏ်၏။ ဝိသယံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ ဥဒ္ဓေသန္တိ၊ ပြုသော။ စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏။ ဒဿနကိစ္စံ မြင်သောကိစ္စကို။ သောတဝိညာဏဿ၊ သောတဝိညာဏ်၏။ သဓနကိစ္စံ၊ ကြားသောကိစ္စကို။ ဗာနဝိညာဏဿ၊ ဗာနဝိညာဏ်၏။ ဗာယနကိစ္စံ၊ နံသောကိစ္စကို။ ဇိတ္တိဝိညာဏဿ၊ ဇိတ္တိဝိညာဏ်၏။ သာယနကိစ္စံ၊ စားသောကိစ္စကို။ ကာယဝိညာဏဿ၊ ကာယဝိညာဏ်၏။ ဗုသနကိစ္စံ၊ ထိသောကိစ္စကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုသော။ ကြိယမနောဓာတု၊ ကြိယမနောဓာတ်ကို။ ဝိညာဏဓာတုနံ၊ ပဉ္စဝိညာဏဓာတ်တို့၏။ အာဝဇ္ဇနုဋ္ဌာနိယာ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းကိစ္စ၊ အရာဌာနကျ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိဝိယ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ ဝိသယံ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံကို။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ ဝိသယံ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံကို။ အနာဂါမိမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏။ ဝိသယံ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏။ ဝိသယံ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံကို။ ဥဒ္ဓေသန္တိ၊ ပြုသော။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စံ၊ မျက်မှောက်ပြုသော ကိစ္စကို။ သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စံ၊ မျက်မှောက်ပြုသော ကိစ္စကို။ အနာဂါမိမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စံ၊ မျက်မှောက်ပြု

ဥပဇာတိသုတ္တံ

သောကိစ္စကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စံ၊ မျက်မှောက်ပြုသောကိစ္စကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုသော။ ဇေတံဂေါတြဘူညဏံ၊ လေးကြိမ်ကိုပေါင်း၍၊ အပေါင်းလိုက် တကြိမ်တည်းပြုသော၊ ထိုဂေါတြဘူညဏံကို။ မဂ္ဂဿ၊ လေးကြိမ်ကိုပေါင်း၍၊ အပေါင်းလိုက်တကြိမ်တည်းပြုသောမဂ်၏။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနိယံ၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းကိစ္စ၊ အရာဋ္ဌာနကျ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဒီကာနက်)

ဤသို့၊ ဥပမာ-ဥပမေး၊ နိတတ္ထ-နေယျတ္ထ၊ ကုန်စင်အောင်အနက်ပေးမှ။ နိဿမည်သည်ကား၊ ဝိနိစ္ဆယအရာဋ္ဌာနကျ၏။ ဝိနိစ္ဆယမည်သည်ကား၊ မှန်သောအရာဋ္ဌာနကျ၏။ မှန်သောအရာဋ္ဌာနနိဿယကို၊ အမှားကိုလည်းသိမှ၊ အမှန်ကိုလည်းသိမှ။ အဓိပ္ပါယ်ကျဆိုသောမည်သည်ကား၊ အမှားအမှန် ထင်ရှားသော အခြင်းအရာ၊ ကုန်စင်အောင်ပါမှ၊ လိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ်ကိုရသည်။ လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုရသော်လည်း၊ တပေါင်းတည်းပင် ဖြစ်သေး၏ ဆိုသော်။ ပရိကံ ၄-ကြိမ်၊ ဥပစာ-၄-ကြိမ်၊ အနုလုံ ၄-ကြိမ်၊ ဂေါတြဘူ ၄-ကြိမ်၊ မဂ် ၄-ကြိမ်ကို၊ တပေါင်းတည်းပြု၍။ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ-ဂေါတြဘူ-မဂ်ဟု၊ အပေါင်းလိုက်တကြိမ်တည်းပြုသော၊ ဤစကားကို၊ အဋ္ဌကထာပင်ဆိုငြားသော်လည်း၊ တတ္ထ ပဋ္ဌမမဂ္ဂညဏံ ဟာဝ သမ္မာဒေတုကာမေန-ဟူသောအဋ္ဌကထာစကားဖြင့်ပင်လျှင်၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်ညဏံတို့တွင်၊ ပဋ္ဌမမဂ်ညဏံကို၊ ရှေးဦးစွာပြီးစေလိုသော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရောက်အပ်သော၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂ၊ ရှေးအဘို့ဖြစ်သောဝိပဿနာညဏံအစဉ်၊ မဂ်ဝင်ပုံထင်သည် တိုင်အောင်၊ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ-ဂေါတြဘူ-သောတာပတ္တိမဂ်ဟု၊ အသီးအခြား၊ တပါးတည်းပြုသော၊ ဤစကားသည်ကား၊ လိုအပ်သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ မချကေန်၊ အမှန်ရသောစကားပင်တည်း။ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံဟု-သုံးပါး၊ အဘယ်ကြောင့် အနုလောမညဏံ၊ ပြားသနည်းဆိုသော်။ သင်္ခါရကို၊ အနိစ္စ-အနိစ္စ-အနိစ္စဟု။ သင်္ခါရကို၊ ဒုက္ခ-ဒုက္ခ-ဒုက္ခဟု။ သင်္ခါရကို၊ အနတ္တ-အနတ္တ-အနတ္တဟု၊ တပါးပါးသောလက္ခဏာကို၊ သုံးကြိမ်ရှုသောအလိုအားဖြင့်၊ ပရိကံတကြိမ်၊ ဥပစာတကြိမ်၊ အနုလုံတကြိမ်၊ သုံးကြိမ်အာရုံပြုသော အနုလောမညဏံသည်ကား၊ ပဋ္ဌမအကြိမ်-ပရိကံအမည်ဖြင့်သာထူး၏။

၅၄၆ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဒုတိယအကြိမ်-ဥပစာအမည်ဖြင့်သာထူး၏။ တတိယအကြိမ်-အနုလုံအမည်ဖြင့်သာထူး၏။ ဉာဏ်အားဖြင့် သော်ကား၊ မထူးမပြား၊ အနုလောမဉာဏ်တပါးပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်၊ ပရိကံ-ဥပစာ-အနုလုံ-ဂေါတြိဘူ၊ ထိုလေးဆူသောဉာဏ်တို့တွင်ဟု-မဆိုမူ၍။ ထိုအနုလောမဉာဏ်၊ ဂေါတြိဘူဉာဏ် ၂-ပါးတို့တွင်၊ အနုလောမဉာဏ်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကိုဖုံးအုပ်သောကိလေသာအဓိကံမှောင်ကို။ ထူထဲသောကိလေသာအဓိကံမှောင်ကို၊ ပရိကံဖြင့်။ မထူမပါးသော ကိလေသာအဓိကံမှောင်ကို၊ ဥပစာဖြင့်။ ပါးသော-လွှာသောကိလေသာအဓိကံမှောင်ကို၊ အနုလုံဖြင့်၊ ပယ်ချင်းငှါကားစွမ်းနိုင်၏။ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုချင်းငှါကား၊ မစွမ်းနိုင်။ ဂေါတြိဘူဉာဏ်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုချင်းငှါကား၊ စွမ်းနိုင်၏။ နိဗ္ဗာန်ကိုဖုံးအုပ်သောကိလေသာအဓိကံမှောင်ကို၊ ပယ်ချင်းငှါကား၊ မစွမ်းနိုင်။ ထို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၏။ ကိလေသာကို မပယ်ချင်းကြောင့်၊ ထိုဂေါတြိဘူ ဉာဏ်ကို၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏။ အာဝဇ္ဇန်းဟူ၍၊ ဆိုအပ်၏။ ထိုဂေါတြိဘူဉာဏ်သည်သာလျှင်၊ အာဝဇ္ဇန်းမဟုတ်သည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ အာဝဇ္ဇန်းကဲ့သို့၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အာဝဇ္ဇန်း ဌာန၌တည်၍၊ ဤသို့ဖြစ်လောဟု-သောတာပတ္တိ မဂ်အား၊ အမှတ်သညာကို၊ ပေး၍ခြုမ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ်သည်လည်း၊ ထိုဂေါတြိဘူဉာဏ်သည်၊ ပေးအပ်သောအမှတ်သညာကို၊ မလွှတ်မူ၍သာလျှင်၊ မခြားမပြတ်၊ အစဉ်စပ်သောအလိုအားဖြင့်၊ ထိုဂေါတြိဘူဉာဏ်သို့အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍။ ဘဝအသင်္ချေ၊ မရေတွက်နိုင်ရာက၊ ဘယ်အခါကာလမှ၊ မဘောက်ထွင်းဘူးသော။ ဘဝအသင်္ချေ၊ မရေတွက်နိုင်ရာက၊ ဘယ်အခါကာလမှ၊ မပေါက်ခွဲဘူးသော၊ လောဘာရုံ၊ ဒေါသရုံ၊ မောဟာရုံကို၊ ဘောက်ထွင်းပေါက်ခွဲလျက်သာလျှင်ဖြစ်၏။

တတ္ထ အနုလောမံ သစ္စပဒိုစ္ဆာဒကံ ကိလေသတမံ ဝိနောဒေတံ သက္ကောတိ၊ န နိဗ္ဗာနမာရမ္မဏံ ကာတံ၊ ဂေါတြိဘူနိဗ္ဗာနမေဝ အာရမ္မဏံ ကာတံ သက္ကောတိ။ န သစ္စပဒိုစ္ဆာဒကံ တမံ ဝိနောဒေတံ။ ပ။ တေနေဝစေတံ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ တဉ္စိ အနာဝဇ္ဇနမိ သမာနံ အာဝဇ္ဇနဌာနေ ဌတွာ ဇေ နိဗ္ဗတ္တာဟိတိ မဂ္ဂဿ သညံ ဒတွာ ဝိယ နိရုဏ္ဏတိ။ မဂ္ဂေါပိ တေန ဒိန္န

ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

သည် အမုဒ္ဓိတွာဝ အဝိစိသန္တတိဝသေန တံ ဉာဏံ အနုဗန္ဓ
မာနော အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ လောဘက္ခန္ဓံ ဒေါသက္ခန္ဓံ
မောဟက္ခန္ဓံ နိဗ္ဗိဇ္ဈမာနောဝ ပဒါလယမာနောဝ နိဗ္ဗတ္တတိ။

တတ္ထ။ ထိုအနုလောမဉာဏ်-ဂေါတြဘူဉာဏ် ၂-ပါးတို့တွင်။ အနု
လောမံ၊ အနုလောမ ဉာဏ်သည်ကား။ သစ္စ ပဋိစ္ဆာဒကံ၊ နိရောဓ
သံစ္စာကိုဖုံးအုပ်သော။ ကိလေသတမံ၊ ကိလေသာ အဓိကံမှောင်ကို။
ဝိနောဒေတံ၊ ပယ်ချင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ နိဗ္ဗာနံ နိဗ္ဗာန်ကို။
အာရမ္မဏံ ကာတံ၊ အာရုံ ပြုချင်း ငှါကား။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။
ဂေါတြဘူ၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်ကား။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။
အာရမ္မဏံ ကာတံ၊ အာရုံ ပြုချင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သစ္စ
ပဋိစ္ဆာဒကံ၊ နိရောဓသစ္စာကိုဖုံးအုပ်သော။ တမံ၊ ကိလေသာ အဓိကံ
မှောင်ကို။ ဝိနောဒေတံ၊ ပယ်ချင်းငှါကား။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။
တေနောဝစ၊ ထို့ကြောင့် သာလျှင်လည်း။ ဧတံဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ထို
ဂေါတြဘူ ဉာဏ်ကို။ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏။ အာဝဇ္ဇနန္တိ၊
အာဝဇ္ဇန်း ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဉ္စိတံဝေဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ထို
ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်သာလျှင်။ အနာဝဇ္ဇနမ္ဘိသမာနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းမဟုတ်
သည် ဖြစ်လျက်လည်း။ အာဝဇ္ဇနံ ဝိယ၊ အာဝဇ္ဇန်းကဲ့သို့။ မဂ္ဂဿ၊
သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ အာဝဇ္ဇန်းဋ္ဌာန၌။ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍။
ဝေံနိဗ္ဗတ္တာဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝုတ္တမ္ဘိ၊ မဆိုသော်
လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသလို။ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်အား။ သညံ၊ အမှတ်
သညာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြုံ ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါပိ၊ သောတာပတ္တိ
မဂ်သည်လည်း။ တေန၊ ထိုဂေါတြဘူဉာဏ်သည်။ ဒိန္နသညံ၊ ပေးအပ်
သောအမှတ်သညာကို။ အမုဒ္ဓိတွာဝ၊ မလွတ်မူ၍သာလျှင်။ အဝိစိသန္တ
တိဝသေန၊ မခြားမပြတ်၊ အစဉ်စပ်သောအလိုအားဖြင့်။ တံဉာဏံ၊ ထို
ဂေါတြဘူဉာဏ်သို့။ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓ
ပုဗ္ဗံ၊ မဘောက်ထွင်းဘူးသော။ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မပေါက်ခွဲဘူးသော။
လောဘက္ခန္ဓံ ဒေါသက္ခန္ဓံ မောဟက္ခန္ဓံ၊ လောဘရုံး-ဒေါသရုံး-မောဟ
ရုံးကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈမာနောဝ ပဒါလယမာနောဝ၊ ဘောက်ထွင်းပေါက်ခွဲ
လျက်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၄၈ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နိမိတ္တ-ပဝတ္တ-အဇ္ဈတ္တပဝတ္တ-ဝုဋ္ဌာန အားဖြင့် ၄-ပါးတို့တွင်၊ ရှင်-
 ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်၊ ခန္ဓပဉ္စက-သင်္ခါရ သည်ကား-
 နိမိတ္တမည်၏။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌၊ အနုလောမ ဉာဏ်အဆုံး
 ရှိသော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့် ပယ်ချင်းကြောင့်၊ ယခု
 အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သော၊ ကိလေသာပင်မရှိ။ ယခုအသစ်
 အသစ်၊ အကျိုးဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော၊ ဘဝတဖန်-ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ပင် မရှိ
 သော်လည်း၊ မဂ်ဉာဏ်-သမုဇ္ဈေဒ ပဟာန်ဖြင့်၊ မပယ်သမျှ ကာလ
 ပတ်လုံး၊ နောင်အသစ် အသစ်၊ ဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော၊ ကိလေသာ
 သည်ကား-ပဝတ္တမည်၏။ ကိလေသာ ပဝတ္တကြောင့်၊ နောင်အသစ်
 အသစ်၊ အကျိုးဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော၊ ဘဝတဖန်-ခန္ဓာနာမ်ရုပ်သည်
 ကား-အဇ္ဈတ္တပဝတ္တမည်၏။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌၊ အနုလောမ
 ဉာဏ်အဆုံးရှိသော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့်ပယ်ချင်း
 ကြောင့်၊ ယခုအသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်သော၊ ကိလေသာပင်
 မရှိ။ ယခု အသစ်အသစ်၊ အကျိုးဖြစ်ချင်းငြိ ထိုက်သော၊ ဘဝတဖန်-
 ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ပင်မရှိသော်လည်း၊ နောင်အသစ်အသစ်၊ ဖြစ်ချင်းငြိထိုက်
 သော၊ ကိလေသာကို၊ မဂ်ဉာဏ်-သမုဇ္ဈေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်ချင်း
 ကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တပဝတ္တ၊ ဘဝတဖန်-ခန္ဓာနာမ်ရုပ်၊ မဖြစ်သော ခြုတ်ချင်း
 တို့၏၊ အာရုံမပြုသော၊ သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ချင်း။ နောင်
 အသစ် အသစ်၊ မဖြစ်သော အကျိုး သဘော-ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့
 ရောက်ချင်းသည်ကား-ဝုဋ္ဌာနမည်၏။

တဦးသသန္တတိယံ ကိလေသပဝတ္တဘာဝတော တံ နိမိတ္တံ
 အသတိ မဂ္ဂဘာဝနာယ ဥပ္ပဇ္ဇနကဥပါဒိတ္ထက္ခန္ဓပဝတ္တ ဘာဝ
 တောစတထာ ဝုတ္တံ။ ဝုဋ္ဌဟနဉ္စ နေသံ အာရမ္မဏာကရဏံ
 အာယတိံ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတာပါဒနဉ္စ။ (ဋီကာ)

တဦးတံဝေပဝတ္တံ၊ ထိုပဝတ္တကိုသာလျှင်။ သသန္တတိယံ၊ မိမိသန္တာန်၌။
 ကိလေသ ပဝတ္တဘာဝတော၊ ကိလေသာ၏၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော
 ပဝတ္တရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုကိလေသပဝတ္တကြောင့်။
 မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ဘာဝနာသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက

ဥပသနာသနိသုဒ္ဓိ

ဥပါဒိဏ္ဏက္ခန္ဓ ပဝတ္တ ဘာဝတောစ၊ နောင်အသစ် အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါ
 ထိုက်သော အကျိုး ခန္ဓာ၏၊ အစဉ်မပြတ် စပ်သော၊ ပဝတ္တဂှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တထာ အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တပဝတ္တ
 တောဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုဠာဟနုဉ္ဇနာမ၊ ထချင်းမည်သည်ကား။ နေသံ၊
 ထိုက်လေသ ပဝတ္တမှ ထချင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တပဝတ္တ ဘဝတဖန်-ခန္ဓာ
 နာမ်ရပ်၊ မဖြစ်သောမြှုပ်ချင်းတို့၏။ အာရမ္မဏာကရဏံ- အာရမ္မဏာ
 ကရဏခမ္မတာပါဒနုဉ္ဇ၊ အာရုံမပြုသော သဘော၊ ဂှိသည်၏ အဖြစ်သို့
 ရောက်ချင်း သည်လည်း။ ဝုဠာနံနာမ၊ ဝုဠာနပင်မည်၏။ အာယတိံ
 အနုပ္ပတ္တိ ခမ္မတာ ပါဒနုဉ္ဇ၊ နောင်အသစ် အသစ်၊ မဖြစ်သော အကျိုး
 သဘော-ဂှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ချင်း သည်လည်း။ ဝုဠာနံနာမ၊
 ဝုဠာနပင်မည်၏။ (ဋီကာနက်)

ဤဋီကာအလို၊ အဓိပ္ပာယ် ဆိုသော်ကား။ မဂ်ထသော ကာလ၊
 ဒုဘတောဝုဠာနံ။ ဒုဘတောဝုဠာနံအရ၊ နိဗ္ဗိတ္တဝုဠာနံ-ပဝတ္တဝုဠာနံအား
 ဖြင့် ၂-ပါးတို့တွင်၊ နိဗ္ဗိတ္တမှ ထသည်ကို-နိဗ္ဗာန်ကို-မဂ်-အာရုံပြုသည်
 ဆိုရမည်၊ မျက်မှောက်ပြုသည် မဆိုရ။ ပဝတ္တမှထသည်ကို-နိဗ္ဗာန်ကို-
 မဂ်-မျက်မှောက်ပြုသည်ဆိုရမည်။ အဘယ်သို့ဆိုရမည်နည်း၊ ကိလေ
 သာ ပဝတ္တမှ ထချင်းကြောင့်၊ ကိလေသာ အကြောင်း ကင်းရကား၊
 အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တ-မဖြစ်သော အကျိုးသဘော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊
 မဂ်ဖြင့်-အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ထင်သည်ကို၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ်-မျက်
 မှောက်ပြုသည်ဆိုရမည်၊ အာရုံပြုသည်မဆိုရ၊ အကြောင်းကင်းသော
 ကြောင့်၊ မဖြစ်သော အကျိုးသဘော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊ မဂ်ဖြင့်
 ဆိုက်ရောက်သည်ကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်း-ဟုတ်သလော၊ မဟုတ်သလော၊
 စောကြောနိုင်သော ဉာဏ်ရှိမှ ပေါရာဏနိဗ္ဗာန်၊ ဆိုက်ရောက်ဟန်ကို၊
 အမှန်သိနိုင်ကြမည်။

သဒါ အတ္ထိ နိဗ္ဗာနံ။ (ကထာဝတ္ထု)

နိဗ္ဗာနံ နေဝ အတိတံ၊ န အနာဂတံ၊ န ပစ္စုပ္ပန်၊ န ဥပ္ပန်၊
 န အနုပ္ပန်၊ န ဥပ္ပါဒနိယံ။ (မိလိန္ဒပဉ္စာ)

မဂ္ဂေန ပတ္တပ္ပော၊ န ဥပ္ပါဒေတပ္ပော။ အဋ္ဌကထာ)

သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ နေဝအတိတံ၊ အတိတ်လည်းမဟုတ်။ နအနာဂတံ၊ အနာဂတ်လည်းမဟုတ်။ နပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်းမဟုတ်။ နဥပ္ပန်၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းမဟုတ်။ နအနုပ္ပန်၊ မဖြစ်သေးသည်လည်း မဟုတ်။ နဥပ္ပါဒနိယံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းမဟုတ်။

မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်သည်။ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ နဥပ္ပါဒေတဗ္ဗော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အနုလောမဉာဏ်အဆုံးရှိသော-ဝိပဿနာ ဉာဏ်သည်ကား၊ နိမိတ္တကို အာရုံပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမိတ္တမှလည်း မထ။ ပဝတ္တ၏ အကြောင်းဖြစ်သော-ကိလေသာကို-မပယ်ချင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တမှလည်း မထ။

လောကီယဝိပဿနာဟိ နိမိတ္တာရမ္မဏတ္တာစေဝ ပဝတ္တိကာရဏဿာသမုဒယဿ အသမုစ္ဆိန္ဒနတော၊ နေဝ နိမိတ္တာန ပဝတ္တာ ဝုဋ္ဌာတိ။

လောကီယဝိပဿနာဟိ၊ အနုလောမဉာဏ်အဆုံးရှိသော-လောကီဝိပဿနာသည်ကား။ နိမိတ္တာရမ္မဏတ္တာစေဝ၊ နိမိတ်ကိုအာရုံပြုသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဝတ္တိ ကာရဏဿ၊ ပဝတ္တ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယကိလေသာကို။ အသမုစ္ဆိန္ဒနတော၊ မပယ်ချင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တာ၊ နိမိတ္တမှ။ နေဝဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ ပဝတ္တာ၊ ပဝတ္တမှ။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။

ဂေါတြဘူဉာဏ် သည်ကား၊ ပဝတ္တ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကို မပယ်ချင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တမှမထ။ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုချင်းကြောင့်၊ နိမိတ္တမှထ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်၊ ဧကေတော ဝုဋ္ဌာနမည်၏။

ဂေါတြဘူဉာဏံ သမုဒယဿ အသမုစ္ဆိန္ဒနတော ပဝတ္တာန ဝုဋ္ဌာတိ။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏတော ပန နိမိတ္တာ ဝုဋ္ဌာတိတိ ဧကေတော ဝုဋ္ဌာနံ ဟောတိ။

ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဂေါတြဘူညဏံ၊ ဂေါတြဘူညဏံသည်ကား။ ပဝတ္တိကာရဏဿ၊ ပဝတ္တိ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယကိလေသာကို။ အသမုဒ္ဓိန္ဒနတော၊ မပယ်ချင်းကြောင့်။ ပဝတ္တာ၊ ပဝတ္တမှ။ နုဇ္ဈာတိ၊ မထ။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏတော ပန၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုချင်းကြောင့်ကား။ နိမိတ္တာ၊ နိမိတ္တမှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂေါတြဘူညဏံ၊ ဂေါတြဘူညဏံသည်။ ဧကတောဝုဠာနံ၊ ဧကတောဝုဠာနမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မဂ်ဉာဏ်သည်ကား၊ နိမိတ္တကို အာရုံမပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမိတ္တမှလည်းထ၏။ ပဝတ္တိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကိုပယ်ချင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တိမှလည်းထ၏။ ထို့ကြောင့် မဂ်ဉာဏ်သည်၊ ဒုဘတော ဝုဠာနမည်၏။

ဣမာနိ စတ္တာရိပိ ဉာဏာနိ အနိမိတ္တာရမ္မဏတ္တာ နိမိတ္တတော ဝုဠဟန္တိ။ သမုဒယဿ၊ သမုဒ္ဓိန္ဒနတော ပဝတ္တာ ဝုဠဟန္တိတိ ဒုဘတော ဝုဠာနာနိ ဟောန္တိ။

ဣမာနိ စတ္တာရိပိဉာဏာနိ၊ ဤလေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်တို့သည်ကား။ အနိမိတ္တာရမ္မဏတ္တာ၊ နိမိတ္တကိုအာရုံမပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိမိတ္တတော၊ နိမိတ္တမှ။ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ ပဝတ္တိကာရဏဿ၊ ပဝတ္တိ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယကိလေသာကို။ သမုဒ္ဓိန္ဒနတော၊ ပယ်ချင်းကြောင့်။ ပဝတ္တာ၊ ပဝတ္တမှ။ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမာနိစတ္တာရိပိဉာဏာနိ၊ ဤလေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့သည်လည်း။ ဒုဘတောဝုဠာနာနိ၊ ဒုဘတောဝုဠာနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

နိမိတ္တ-ပဝတ္တ-၂ပါးစုံမှ၊မဂ်ဆပုံကား၊

ကထံ၊ ဒုဘတော ဝုဠာန ဝိဝဇ္ဇနေ ပညာ မဂ္ဂေညဏံ။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂက္ခဏေ ဒဿနဋ္ဌေန သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဝုဠာတိ။ တဒနုဝတ္တကကိလေသေဟိ စ ခန္ဓေဟိ စ ဝုဠာတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ စ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ဝုဠာတိ။ တေန ဝုစ္စတိ ဒုဘတော ဝုဠာန ဝိဝဇ္ဇနေ ပညာ မဂ္ဂေညဏန္တိ။ အဘိနိရောပနဋ္ဌေန

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သမ္မာသင်္ကပ္ပေါမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပိ။ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌေန သမ္မာဝါစာ မိစ္ဆာ
ဝါစာယ။ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန သမ္မာကမ္မန္တော မိစ္ဆာကမ္မန္တာ။
ဝေါဒါနဋ္ဌေန သမ္မာအာဇီဝေါ မိစ္ဆာအာဇီဝိ။ ပဂ္ဂဟဋ္ဌေန သမ္မာ
ဝါယာမော မိစ္ဆာဝါယာမာ။ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌေန သမ္မာသတိ မိစ္ဆာ
သတိယာ။ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန သမ္မာသမာဓိ မိစ္ဆာသမာဓိတော
ဝုဋ္ဌာတိ။ တဒနုဝတ္တကကိလေသေဟိ စ ခန္ဓေဟိ စ ဝုဋ္ဌာတိ။
ဗဟိဒ္ဓါ စ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ဝုဋ္ဌာတိ။ တေန ဝုစ္စတိ ဒုဘတော
ဝုဋ္ဌာနဝိဝဋ္ဌနေ ပညာ မဂ္ဂေ ဉာဏန္တိ။

ဒုဘတော၊ နိမိတ္တ-ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံမှ။ ဝုဋ္ဌာန၊ ထ၍။ ဝိဝဋ္ဌနေပညာ၊
ထ-နောက်တဖန်၊ အောက်ပြန်မလည်သောပညာသည်။ မဂ္ဂေဉာဏံ၊
မဂ်ဉာဏ်မည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်သည်ကား။ ကထံဟောတိ၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
ခဏ၌။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဒနုဝတ္တက
ကိလေသေဟိစ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်အတူလိုက်၍ဖြစ်သော ကိလေသာ
တို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ခန္ဓေဟိစ၊ ခန္ဓာတို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။
ဗဟိဒ္ဓါစသဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရ-အပနိမိတ်တို့မှလည်း။
ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုဘတော၊ နိမိတ္တ-ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံမှ။
ဝုဋ္ဌာန၊ ထ၍။ ဝိဝဋ္ဌနေပညာ၊ ထ-နောက်တဖန်၊ အောက်ပြန်မလည်သော
ပညာကို။ မဂ္ဂေဉာဏန္တိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဘိနိရော
ပနဋ္ဌေန၊ ရှေ့ထင်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊
သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ပရိဂ္ဂ
ဟဋ္ဌေန၊ သိမ်းဆည်းသောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာ
ဝါစာသည်။ မိစ္ဆာဝါစာယ၊ မိစ္ဆာဝါစာမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊
မကောင်းမှုပြုရာမှ ထသော အနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာကမ္မန္တော၊
သမ္မာကမ္မန္တသည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဝေါဒါ
နဋ္ဌေန၊ ပြုစင်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာ
အာဇီဝသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝိ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ပဂ္ဂ
ဟဋ္ဌေန၊ ချီးမြှောက်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမော၊

ဥပဏ္ဍိတသနာသိသုဒ္ဓိ

သမ္မာဝါယာမသည်။ ဝိစ္စာဝါယာမာ၊ ဝိစ္စာပါယာမမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဥပဋ္ဌာနုဋ္ဌေန၊ ထင်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ ဝိစ္စာသတိယာ၊ ဝိစ္စာသတိမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန၊ မပျံ့လွင့်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ ဝိစ္စာသမာဓိတော၊ ဝိစ္စာသမာဓိမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဒနုဝတ္တကကိလေသေဟိစ၊ ထိုဝိစ္စာသမာဓိနှင့် အတူလိုက်၍ ဖြစ်ကုန်သော- ကိလေသာတို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ခန္ဓေဟိစ၊ ခန္ဓာတို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဗဟိဒ္ဓါစသဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ-အပနိမိတ်တို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုဘတော၊ နိမိတ္တ-ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံမှ။ ဝုဋ္ဌာန၊ ထ၍။ ဝိဝဇ္ဇနေပညာ၊ ထ-နောက်တဖန်၊ အောက်ပြန်မလည်သောပညာကို။ မဂ္ဂေညဏန္တံ၊ မဂ်ညဏ်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ချင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားချင်းကိစ္စ၊ ကိစ္စလေးချက်၊ နှစ်ပါးစုံမှထသောမဂ်၊ တပြိုင်နက်ဖြစ်ပုံကား။

ယထာ ပဒိပေါ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ ဇောက္ခဏေန စတ္တာရိ ကိစ္စာနိ ကရောတိ၊ ဝဠိံ ဈာပေတိ၊ အန္ဓကာရံ ဝိမေတိ၊ အာလောကံ ပရိဝိဒံသေတိ၊ သိနေဟံ ပရိယာဒိယတိ၊ ဇေမေဝ မဂ္ဂညဏံ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ ဇောက္ခဏေန စတ္တာရိ သစ္စာနိ အဘိသမေတိ၊ ဒုက္ခံ ပရိညာဘိသမယေန အဘိသမေတိ၊ သမုဒယံ ပဟာနာဘိသမယေန အဘိသမေတိ၊ မဂ္ဂံ ဘာဝနာဘိသမယေန အဘိသမေတိ၊ နိရောဓံ သန္တိကြိယာဘိသမယေန အဘိသမေတိ၊ ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နိရောဓံ အာရမ္မဏံ ကရိတွာ စတ္တာရိပိ သစ္စာနိ ပါပုဏာတိ ပဿတိ ပဒိုဝိဇ္ဈတိတိ။ (အဋ္ဌကထာ)

ပါပုဏာတိတိ အဓိဂစ္ဆတိ သွာယံ အဓိဂမော ဒဿန ပဒိုဝေဓေတိ အာဟ ပဿတိ ပဒိုဝိဇ္ဈတိတိ။ (ဒီကာ)

ပဒိပေါ၊ မီးသည်။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်း။ ဇောက္ခဏေန၊ တပြိုင်နက်သောခဏဖြင့်။ စတ္တာရိကိစ္စာနိ၊ လေးပါးသော ကိစ္စတို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝဠိံ၊ မီးစာကို။ ဈာပေတိယထာ၊ လောင်ကျွမ်းစေသကဲ့သို့။ အန္ဓကာရံ၊ အရိက်မှောင်ကို။ ဝိမေတိယထာ၊ ပယ်

ပျောက်သကဲ့သို့။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ပဋိဝိဒံ သေတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ သိနေဟံ၊ ဆီကို။ ပရိယာဒိယတိယထာ၊ ကုန်စေသကဲ့သို့။ ဇေမဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မဂ္ဂဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်းတပေါင်းတည်း။ ဇေကက္ခဏေန၊ တပြိုင်နက်သောခဏဖြင့်။ စတ္တာရိပိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညာဘိသမယေန၊ ပိုင်းခြားသောသိချင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို။ ပဟာနာဘိသမယေန၊ ပယ်သောသိချင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝနာဘိသမယေန၊ ပွားသောသိချင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သန္တိကြိယာဘိသမယေန၊ မျက်မှောက်ပြုသောသိချင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ ဝတ္ထံ- ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံကရိတွာ၊ အာရုံပြု၍။ စတ္တာရိပိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့သို့လည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၏။ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝတ္ထံ-ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(အဋ္ဌကထာနက်)

ပါပုဏာတိတိ၊ ပါပုဏာတိဟူသည်ကား။ စတ္တာရိပိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ တပြိုင်နက်ရ၏။ သွာယံအဓိဂမော၊ ထိုရသောသဘောသည်လည်း။ ဒဿနပဋိဝေခော၊ တပြိုင်နက်မြင်သောသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဿတိပဋိဝိဇ္ဈတိတိ ဣဒံစနံ၊ ပဿတိပဋိဝိဇ္ဈတိ ဟူသော ဤစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

(ဒီကာနက်)

အဂ္ဂိသ္မိံ သုခမိတိဝိပရိတသညံ ပစ္စလတ္ထ။ (၁) ။ ကာမေသု သုခမိတိဝိပရိတသညံ ပစ္စလတ္ထ။ (၂) ။ ဟောန္တိစေဝ ကာမိသာတမတ္တာ အဿာဒမတ္တာ ယဒိဒံ ဝဏမုခါနံ ကဏ္ဍုဝဏဟေတု။ (၃) ။ ဟောတိစေဝ သာတမတ္တာ အဿာဒမတ္တာ ယဒိဒံ ပဉ္စကာမဂုဏေ ပဋိစ္စ။ (၄) ။ ယံ ခေါအာနန္ဒ ဣမေပဉ္စကာမဂုဏေ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ ဣဒံ ဝုစ္စတိကာမသုခံ။ (၅)

အဂ္ဂိသ္မိံ၊ ဖီးဒ္ဓံ။ သုခံ၊ ချမ်းသာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပရိတသညံ၊ ဘောက်
 ပြန်သောသညာကို။ ပစ္စလတ္ထ၊ ရပြီ။ ကာမေသု၊ ကိလေသာကာမတို့၌။
 သုခံ၊ ချမ်းသာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပရိတသညံ၊ ဘောက်ပြန်သောသညာကို။
 ပစ္စလတ္ထ၊ ရကုန်ပြီ။ ။ ဝဏမုခါနံ၊ အမာဝတို့၏။ ကဏ္ဍ၊ ဝဏဟေတု၊
 ယားချင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ သုခသောမနဿံ၊ အကြင် သုခသညာ-
 သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေ၊ ဤသုခသညာ-သော
 မနဿသညာတို့သည်ကား။ ကာစိ၊ အချို့။ သာတမတ္တာ၊ သာယာရုံမျှ
 တို့သည်။ ဟောန္တိစေဝ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ အဿာဒမတ္တာ၊
 နှစ်သက်ရုံမျှတို့သည်။ ဟောန္တိစေဝ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ ပဉ္စ
 ကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော အာရုံ-ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍။ ယဒိဒံ
 ယံ ဣဒံ သုခသောမနဿံ၊ အကြင် သုခသညာ-သောမနဿသညာ
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခသညာ-သောမနဿသညာသည်
 ကား။ သာတမတ္တာ၊ သာယာရုံမျှသည်။ ဟောတိစေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။
 အဿာဒမတ္တာ၊ နှစ်သက်ရုံမျှသည်။ ဟောတိစေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ။
 အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဣမေပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ဤငါးပါးအာရုံ၊
 ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံခေါသုခံသောမနဿံ၊ အကြင်သုခ
 သညာ-သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသုခသညာ-
 သောမနဿသညာကို။ ကာမသုခံ၊ ကိလေသာကာမ-သုခသညာတဏှာ
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

(မဂ်ကိစ္စလေးချက်၊ တဖြိုင်နက်ကို၊ ဟောတော်မူသော ဌာန၌၊ သုခံ-ပုဒ်၏
 အနက်ကို-သုခသညာတဏှာဟု၊ သောမနဿံ-ပုဒ်၏အနက်ကို- သောမနဿသညာ
 တဏှာဟု၊ အဿာဒံ-ပုဒ်၏အနက်ကို-အဿာဒသညာတဏှာဟု သိစေချင်းငှါ။ ထုတ်
 ပြသောသုတ်-ပုဒ်ငါးခု။)

ယေ တေ စက္ခုဝိညေယျာ ရူပါ အဒိဋ္ဌာ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ နစ
 ပဿသိ နစ တေ ဟောတိ ပဿေယျန္တိ အတ္ထိ တေ တတ္ထ
 ဆန္ဒောဝါရာဂေါဝါ ပေမော ဝါတိ၊ နောဟေတံ ဘန္တေ။

စက္ခုဝိညေယျာ ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ကောင်းကုန်သော။ ယေတေရူပါ၊
 အကြင်အဆင်းတို့သည်။ အဒိဋ္ဌာ၊ သင်မြင်လတံ့သည်လည်း မဟုတ်ကုန်။
 အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ သင်မြင်ဘူးသည်လည်း မဟုတ်ကုန်။ နစ ပဿသိ၊ ယခု

သင်မြင်ဆဲလည်းမဟုတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပသေယျံ၊ မြင်လို၏။
 ဣတိဇေတံစိတ္တမတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံမျှလည်း။ တေ၊ သင့်အား။
 န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုအဆင်းတို့၌။ တေ၊ သင့်အား။
 ဆန္ဒောဝါ၊ အလိုဆန္ဒသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ရာဂေါဝါ၊ တပ်
 သောရာဂသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ပေမောဝါ၊ ချစ်သောတဏှာ
 ပေမသည်မူလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးတော်
 မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇေတံသောဆန္ဒရာဂပေ
 မော၊ ထိုဆန္ဒရာဂပေမသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ နောဟိနတ္ထိ၊ မရှိပါ
 ဘုရား။

(ကိလေသာနှင့်မရောနှောသောကြောင့်၊ မပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟန္တာ
 ကို၊ သိစေချင်းငှါ၊ ထုတ်ပြသော သုတ်တင်္ဂိတ်။)

ကိလေသာသည် ကား၊ အတိတ်ကိလေသာ၊ အနာဂတ်ကိလေသာ၊
 ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟန္တာကိလေသာအားဖြင့် လေးပါး။ ထို
 လေးပါးတို့တွင်၊ ဖြစ်ပြီးသော ကိလေသာသည်၊ အတိတ်ကိလေသာ
 မည်၏။ ဖြစ်လတံ့သောကိလေသာသည်၊ အနာဂတ်ကိလေသာမည်၏။
 ဖြစ်ဆဲသောကိလေသာသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာမည်၏။ ဖြစ်ချင်းငှါ
 ထိုက်သောကိလေသာသည် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟန္တာကိလေသာမည်၏။ ထိုလေး
 ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်ကိလေသာကို၊ ဖြစ်ပြီးသောကြောင့်-မပယ်အပ်၊
 အနာဂတ်ကိလေသာကို၊ မဖြစ်သေးသောကြောင့်-မပယ်အပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ကိလေသာကို၊ ဖြစ်ဆဲသောကြောင့်-မပယ်အပ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟန္တာကိလေ
 သာကို၊ ဖြစ်ချင်းငှါ ထိုက်သောကြောင့်-ပယ်အပ်၏။ ထိုဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ
 တာကိလေသာသည်လည်း၊ ရုပ်၏ကိလေသာ၊ ဝေဒနာ၏ကိလေသာ၊ သညာ
 ၏ကိလေသာ၊ သင်္ခါရ၏ကိလေသာ၊ ဝိညာဏ်၏ကိလေသာအားဖြင့်
 ငါးပါး၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ရုပ်၏ကိလေသာကို ပယ်သည်ရှိသော်၊ ရုပ်၌
 ပယ်၏။ ဝေဒနာ၏ကိလေသာကို ပယ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာ၌ပယ်၏။
 သညာ၏ကိလေသာကိုပယ်သည်ရှိသော်၊ သညာ၌ပယ်၏။ သင်္ခါရ၏
 ကိလေသာကိုပယ်သည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရ၌ပယ်၏။ ဝိညာဏ်၏ ကိလေ
 သာကိုပယ်သည်ရှိသော်၊ ဝိညာဏ်၌ပယ်၏။

ခန္ဓာသည် ကား၊ အတိတ်ခန္ဓာ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 နာရဟန္တာအားဖြင့် လေးပါး။ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဖြစ်ပြီးသောခန္ဓာ

ဥပဇ္ဇနာရဟစန္ဒာသုတ္တံ

သည်။ အတိတ်ခန္ဓာမည်၏။ ဖြစ်လတ်သောခန္ဓာသည်။ အနာဂတ်ခန္ဓာ
 မည်၏။ ဖြစ်ဆဲသော ခန္ဓာသည်။ ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာမည်၏။ ဖြစ်ချင်းငှါ
 ထိုက်သောခန္ဓာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟစန္ဒာမည်၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊
 ဖြစ်ပြီးသောအတိတ်ခန္ဓာ၊ ဖြစ်လတ်သောအနာဂတ်ခန္ဓာ၊ ဖြစ်ဆဲသော
 ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို၊ ကိလေသာနှင့်ရောနှောသောကြောင့်၊ မရောနှောအောင်
 ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟစန္ဒာကို၊ ဖြစ်ချင်းငှါထိုက်ရုံမျှ ဖြစ်၍၊
 ကိလေသာနှင့်မရောနှောသောကြောင့်၊ မပိုင်းခြားအပ်
 သော၊ ထိုဥပ္ပဇ္ဇနာရဟစန္ဒာသည်လည်း၊ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-
 ဝိညာဏ်အားဖြင့် ငါးပါး။ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ မပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၊
 လွတ်သည်ရှိသော်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌လွတ်၏။ မပိုင်းခြားအပ်
 သောဝေဒနာ၊ လွတ်သည်ရှိသော်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောဝေဒနာ၌လွတ်၏။
 မပိုင်းခြားအပ်သော သညာ၊ လွတ်သည်ရှိသော်၊ ပိုင်းခြားအပ်သော
 သညာ၌လွတ်၏။ မပိုင်းခြား အပ်သောသင်္ခါရ၊ လွတ်သည်ရှိသော်၊
 ပိုင်းခြားအပ်သော သင်္ခါရ၌လွတ်၏။ မပိုင်းခြားအပ်သော ဝိညာဏ်၊
 လွတ်သည်ရှိသော်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၌လွတ်၏။

လွတ်ပုံကား၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ပျောက်
 သောဆန္ဒရာဂသည်လည်း၊ ကုန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကြောင်း
 ကင်းသောကြောင့်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၌၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်း
 ငှါမထိုက်သော၊ အကျိုးသဘောစဉ်းစဉ်း၊ မပိုင်းခြားအပ်သောရုပ်၏၊
 လွတ်ချင်းပင်တည်း။ ပိုင်းခြားအပ်သောဝေဒနာ၌၊ ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။
 ပျောက်သော ဆန္ဒရာဂသည်လည်း၊ ကုန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အကြောင်းကင်းသောကြောင့်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောဝေဒနာ၌၊ နောင်အသစ်
 အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော၊ အကျိုးသဘောစဉ်းစဉ်း၊ မပိုင်းခြားအပ်
 သောဝေဒနာ၏၊ လွတ်ချင်းပင်တည်း။ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ၌၊ ဆန္ဒ
 ရာဂပျောက်၏။ပျောက်သော ဆန္ဒရာဂသည်လည်း၊ ကုန်သောသဘော
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကြောင်းကင်းသောကြောင့်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောသညာ
 ၌၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သော၊ အကျိုးသဘောစဉ်းစဉ်း၊
 မပိုင်းခြား အပ်သော သညာ၏လွတ်ချင်းပင်တည်း။ ပိုင်းခြားအပ်သော
 သင်္ခါရ၌၊ ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ပျောက်သော ဆန္ဒရာဂသည်လည်း၊
 ကုန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကြောင်းကင်းသောကြောင့်၊ ပိုင်းခြား

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

အပ်သောသင်္ခါရ၌၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ မထိုက်သော၊ အကျိုး
သဘောစဉ်းစဉ်း၊ မပိုင်းခြားအပ်သောသင်္ခါရ၏၊ လွတ်ချင်းပင်တည်း။
ပိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၌၊ ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ပျောက်သောဆန္ဒရာဂ
သည်လည်း၊ ကုန်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကြောင်းကင်းသော
ကြောင့်၊ ပိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၌၊ နောင်အသစ်အသစ်ဖြစ်ချင်းငှါ
မထိုက်သော၊ အကျိုးသဘောစဉ်းစဉ်း၊ မပိုင်းခြားအပ်သောဝိညာဏ်၏
လွတ်ချင်းပင်တည်း။

ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်၌၊ ဆန္ဒ
ရာဂ၏ပျောက်ချင်းကြောင့်၊ မပိုင်းခြားအပ်သော၊ ရုပ်-ဝေဒနာ-သညာ-
သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ချင်းငှါမထိုက်သောအကျိုး
သဘော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌၊ အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်
ထင်သည်ကို၊ မဂ်ဖြင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို-မျက်မှောက်ပြုသည်
ဆိုရမည်၊ အာရုံပြုသည်မဆိုရ။ ထို့ကြောင့်။ ။ဣဒံ ရူပဿနိဿရ
ဏန္တိ။ ။ဣဒံ ဝေဒနာယနိဿရဏန္တိ။ ။ဣဒံ သညာယနိဿရဏန္တိ။ ။
ဣဒံ သင်္ခါရာနိဿရဏန္တိ။ ။ ဣဒံ ဝိညာဏဿနိဿရဏန္တိ။ သန္တိ
ကြိယာပဋိဝေခေ နိရောဓသစ္စံ-ဟု ဟောတော်မူသည်။

အကြောင်းကင်းသောကြောင့်၊ မဖြစ်သောအကျိုးသဘော၊ ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ဆိုက်ရောက်သည်ကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းဟုတ်သလော၊
မဟုတ်သလော၊ စောကြောနိုင်သော ဉာဏ်ရှိမှ၊ ပေါရာဏ နိဗ္ဗာန်၊
ဆိုက်ရောက်ဟန်ကို၊ အမှန်သိနိုင်ကြမည်။

ယံ ရူပံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ အယံ ရူပဿ
အဿာဒေတိ ပဟာနပဋိဝေခေ သမုဒယသစ္စံ။ ယံ ရူပံ
အနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ အယံ ရူပဿ အာဒိနဝေတိ
ပရိညာပဋိဝေခေ ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော ရူပသ္မိံ ဆန္ဒရာဂဝိနယော
ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ ဣဒံ ရူပဿ နိဿရဏန္တိ သန္တိကြိယာ
ပဋိဝေခေ နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု တိသု ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ-
သင်္ကပ္ပေါ - ဝါစာ-ကမ္မန္တော-အာဇီဝေါ-ဝါယာမော-သတိ-
သမာဓိ-ဘာဝနာ ပဋိဝေခေ မဂ္ဂသစ္စံ။

ဥပသနာသုတ္တံ

ရူပံ၊ ရုပ်က္ခံ၊ ပဋိစ္စ၊ ဗွဲ၍။ ယံသုခံသောမနဿံ၊ အကြင်သုခသညာ-
သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခ သညာ
သောမနဿသညာသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ အဿာဒေါ၊ အဿာဒ
သညာ တဏှာတည်း။ ဣတိအယံရူပဿအဿာဒေါ၊ ဤရုပ်၏အဿာဒ
သညာ တဏှာသည်ကား။ ပဟာနပဋိဝေခေါ၊ ပယ်အပ်သော
သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာ မည်၏။ ယံရူပံ၊
အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဘောက်
ပြန်သောသဘော။ အယံ၊ ဤရုပ်၏-မမြဲ-ဆင်းရဲ-ဘောက်ပြန်သော
သဘော သည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ အာဒိနပေါ၊ အပြစ်ဘည်း။
ဣတိ အယံရူပဿ အာဒိနပေါ၊ ဤရုပ်၏အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာပဋိ
ဝေခေါ၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခ
သစ္စာမည်၏။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂ
ကိုပျောက်၏။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ဣဒံ၊
ဤသို့ ဆန္ဒရာဂပျောက်ချင်းသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ နိဿရဏံ၊
လွတ်ချင်းတည်း။ ဣတိဣဒံရူပဿနိဿရဏံ၊ ဤရုပ်၏လွတ်ချင်းသည်
ကား။ သန္တိကြိယာပဋိဝေခေါ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သဘောရှိ
သည်ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသုတိယုဋ္ဌာနေသု၊
ဒုက္ခ-သမုဒယ- နိရောဓ၊ ဤသုံးဋ္ဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။
ယောသဏ်ပေါ၊ အကြင်ကြန်ချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယော
ကမ္မန္တော၊ အကြင်ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း။
ယော ဝါယာမော၊ အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။
ယောသမာဓိ၊ အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့ မြင်ချင်း၊ ကြန်ချင်း၊
ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်း
သည်ကား။ ဘာဝနာပဋိဝေခေါ၊ ပွားသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂ
သစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

ယံ ဝေဒနံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံ သောမနဿံ၊ အယံ ဝေဒနာ
ယ အဿာဒေါတိ ပဟာန ပဋိဝေခေါ သမုဒယသစ္စံ။ ယာ
ဝေဒနာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ အယံ ဝေဒနာယ
အာဒိနပေါတိ ပရိညာပဋိဝေခေါ ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော ဝေဒနာယ

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ ဣဒံ ဝေဒနာယ နိဿရ
ဏန္တိ သန္တိကြိယာ ပဋိဝေဓော နိရောဓသစ္စံ၊ ယာ ဣမေသု
တီသု ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ-သင်္ကပ္ပေ- ဝါစာ-ကမ္မန္တော- အာဇီဝေါ-
ဝါယာမော-သတိ- သမာဓိ-ဘာဝနာ ပဋိဝေဓောမဂ္ဂသစ္စံ။

ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ သုခံသောမနဿံ၊ အကြင်သူခ
သညာ- သောမနဿ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသူခ
သညာ- သောမနဿ သညာသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။
အဿာဒေါ၊ အဿာဒသညာ-တဏှာတည်း။ ဣတိ အယံ ဝေဒနာယ
အဿာဒေါ၊ ဤဝေဒနာ၏အဿာဒ သညာ တဏှာသည်ကား။ ပဟာန
ပဋိဝေဓော၊ ပယ်အပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊
သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။
ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘော။ အယံ၊
ဤဝေဒနာ၏ မမြဲ- ဆင်းရဲ- ဘောက်ပြန်သော သဘောသည်ကား။
ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိ အယံ ဝေဒနာယ
အာဒိနဝေါ၊ ဤဝေဒနာ၏အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြား
အပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဝေဒနာယ၊
ဝေဒနာ၌။ ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပျောက်၏။ ယံ
ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂ ပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂပျောက်
ချင်းသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်းတည်း။
ဣတိဣဒံဝေဒနာယနိဿရဏံ၊ ဤဝေဒနာ၏ လွတ်ချင်းသည်ကား။ သန္တိ
ကြိယာပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။
နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသုတီသု ဌာနေသု၊ ဒုက္ခ-သမု
ဒယ-နိရောဓ-ဤသုံးဌာနတို့၌။ ယဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။ ယောသင်္ကပ္ပေ၊
အကြင်ကြံချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယောကမ္မန္တော၊ အကြင်
ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း။ ယောဝါယာမော၊
အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။ ယောသမာဓိ၊
အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့ မြင်ချင်း၊ ကြံချင်း၊ ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊
အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်းသည်ကား။
ဘာဝနာ ပဋိဝေဓော၊ ပွားသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊
မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

ယံ သညံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံသောမနဿံ၊ အယံ သညာယ
 အဿာဒေါတိ ပဟာနုပဋိဝေဓော သမုဒယသစ္စံ၊ ယာ သညာ
 အနိစ္စာ- ဒုက္ခာ- ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ အယံ သညာယ အာဒိ
 နဝေါတိ ပရိညာပဋိဝေဓော ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော သညာယ ဆန္ဒ
 ရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ။ ဣဒံ သညာယ နိဿရဏန္တိ
 သစ္စိကြိယာ ပဋိဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု တိသု
 ဌာနေသု- ဒိဋ္ဌိ- သင်္ကပ္ပေါ- ဝါစာ- ကမ္မန္တော- အာဇီဝေါ-
 ဝါယာမော- သဟိ- သမာဓိ- ဘာဝနာပဋိဝေဓော မဂ္ဂသစ္စံ။

သညံ၊ သညာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံသောမနဿံ၊ အကြင်သူခ
 သညာ- သောမနဿ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသူခ
 သညာ- သောမနဿ သညာ သည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။
 အဿာဒေါ၊ အဿာဒ သညာ-တဏှာတည်း။ ဣတိအယံ သညာယ
 အဿာဒေါ၊ ဤသညာ၏ အဿာဒသညာ-တဏှာသည်ကား။ ပဟာနု
 ပဋိဝေဓော၊ ပယ်အပ်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယ သစ္စံ၊
 သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ယာသညာ၊ အကြင်သညာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘော။ အယံ၊
 ဤသညာ၏-မမြဲ- ဆင်းရဲ- ဘောက်ပြန်သော သဘော သည်ကား။
 သညာယ၊ သညာ၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိအယံသညာယ
 အာဒိနဝေါ၊ ဤသညာ၏အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြား
 အပ်သော သဘော ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခ သစ္စာ မည်၏။
 သညာယ၊ သညာ၌။ ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂကို
 ဖျောက်၏။ ယံ ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ၊ အကြင် ဆန္ဒရာဂ ပျောက်၏။ ဣဒံ၊
 ဤဆန္ဒရာဂ ပျောက်ချင်းသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ နိဿရဏံ၊
 လွတ်ချင်းတည်း။ ဣတိဣဒံသညာယနိဿရဏံ၊ ဤသညာ၏လွတ်ချင်း
 သည်ကား။ သစ္စိကြိယာပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောသဘော
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသု တိသု
 ဌာနေသု- ဒုက္ခ- သမုဒယ- နိရောဓ- ဤသုံးဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။
 ယောသင်္ကပ္ပေါ၊ အကြင်ကြံချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယော
 ကမ္မန္တော၊ အကြင်ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေးချင်း။

ယောဝါယာမော၊ အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။
ယော သမာဓိ၊ အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့ မြင်ချင်း၊ ကြံချင်း၊
ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်း
သည်ကား။ ဘာဝနာပဋိဝေဓော၊ ပွားသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂ
သစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

ယံ သင်္ခါရေ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံသောမနဿံ၊ အယံ
သင်္ခါရေန အဿာဒေါတိ ပဟာနပဋိဝေဓော သမုဒယသစ္စံ။
ယေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ- ဒုက္ခာ-ဝိပရိကာမဓမ္မာ၊ အယံ သင်္ခါရေန
အာဒိနဝေါတိ ပရိညာပဋိဝေဓော ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော သင်္ခါရေသု
ဆန္ဒရာဂဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ ဣဒံ သင်္ခါရေန နိဿရ
ဏန္တိ သစ္စိကြိယာ ပဋိဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု
တိသုဋ္ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ- သင်္ကပ္ပေ- ဝါစာ- ကမ္မန္တော- အာဇီဝေါ-
ဝါယာမော- သတိ- သမာဓိ- ဘာဝနာပဋိဝေဓော မဂ္ဂသစ္စံ။

သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံသောမနဿံ၊ အကြင်
သုခံသညာ- သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခ
သညာ- သောမနဿ သညာသည်ကား။ သင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရတို့၏။
အဿာဒေါ၊ အဿာဒ သညာ-တဏှာတည်း။ ဣတိ အယံ သင်္ခါရေန
အဿာဒေါ၊ ဤသင်္ခါရတို့၏အဿာဒသညာတဏှာသည်ကား။ ပဟာန
ပဋိဝေဓော၊ ပယ်အပ်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယ သစ္စံ၊
သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊
မမြဲကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဝိပရိကာမ ဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်သော
သဘောရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤသင်္ခါရတို့၏-မမြဲ-ဆင်းရဲ-ဘောက်ပြန်သော
သဘောသည်ကား။ သင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်
တည်း။ ဣတိ အယံ သင်္ခါရေန အာဒိနဝေါ၊ ဤသင်္ခါရ တို့၏ အပြစ်
သည်ကား။ ပရိညာ ပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သဘောရှိသည်
ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ ယော
ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုပျောက်၏။ ယံဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊
အကြင်ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒရာဂ ပျောက်ချင်းသည်ကား။

ဥာဏဒဿနုပိသုဒ္ဓိ

သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ချင်းတည်း။ ဣတိ ဣဒံ
 သင်္ခါရာနံ နိဿရဏံ၊ ဤသင်္ခါရတို့၏ လွတ်ချင်း သည်ကား။ သန္တိ
 ကြိယာ ပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်သော သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍။
 နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသု တီသု ဌာနေသု၊ ဒုက္ခ-
 သမုဒယ-နိရောဓ-ဤသုံးဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင်ချင်း။ ယော
 သင်္ခါပပေါ၊ အကြင်ကြန်ချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယောကမ္မန္တော၊
 အကြင်ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင် အသက်မွေးချင်း။ ယော
 ဝါယာမော၊ အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင်ချင်း။ ယော
 သမာဓိ၊ အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့ မြင်ချင်း၊ ကြန်ချင်း၊ ဆိုချင်း၊
 ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်းသည်ကား။
 ဘာဝနာပဋိဝေဓော၊ ပွားသော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂ
 သစ္စာမည်၏။

ယံ ဝိညာဏံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံသောမနဿံ၊ အယံ
 ဝိညာဏဿ အဿာဒေါတိ ပဟာန ပဋိဝေဓော သမုဒယသစ္စံ။
 ယံ ဝိညာဏံ အနိစ္စ-ဒုက္ခံ-ဝိပရိကာမ ဓမ္မံ၊ အယံ ဝိညာဏဿ
 အာဒိနဝေါတိ ပရိညာ ပဋိဝေဓော ဒုက္ခသစ္စံ။ ယော ဝိညာဏသ္မိ
 ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ ဣဒံ ဝိညာဏဿ နိဿရ
 ဏန္တိ သန္တိကြိယာ ပဋိဝေဓော နိရောဓသစ္စံ။ ယာ ဣမေသု
 တီသု ဌာနေသု ဒိဋ္ဌိ-သင်္ခါပေါ-ဝါစာ-ကမ္မန္တော-အာဇီဝေါ-

ဝါယာမော-သတိ-သမာဓိ-ဘာဝနာပဋိဝေဓော မဂ္ဂသစ္စံ။

ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံသောမနဿံ၊ အကြင်
 သုခသညာ-သောမနဿသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသုခ
 သညာ-သောမနဿ သညာသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။
 အဿာဒေါ၊ အဿာဒသညာ-တဏှာတည်း။ ဣတိ အယံ ဝိညာဏဿ
 အဿာဒေါ၊ ဤဝိညာဏ်၏အဿာဒသညာ-တဏှာသည်ကား။ ပဟာန
 ပဋိဝေဓော၊ ပယ်အပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ သမုဒယသစ္စံ၊
 သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ယံ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ။ ဝိပရိကာမ ဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘော။ အယံ၊
 ဤဝိညာဏ်၏၊ မမြဲ-ဆင်းရဲ-ဘောက်ပြန်သောသဘောသည်ကား။ ဝိညာ

ဏဿ၊ဝိညာဏ်၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဣတိအယံဝိညာဏဿ အာဒိနဝေါ၊ ဤဝိညာဏ်၏ အပြစ်သည်ကား။ ပရိညာ ပဋိဝေဓော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဝိညာဏသိပ္ပံ၊ ဝိညာဏ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်၏။ ယံ ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂပျောက်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒ ရာဂပျောက်ချင်းသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ဝိညာဏ်၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ် ချင်းတည်း။ ဣတိ ဣဒံ ဝိညာဏဿ နိဿရဏံ၊ ဤဝိညာဏ်၏လွတ်ချင်း သည်ကား။ သန္တိကြိယာပဋိဝေဓော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောသဘော ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣမေသု တီသု ဌာနေသု၊ ဒုက္ခ-သမုဒယ-နိရောဓ-ဤသုံးဌာနတို့၌။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မြင် ချင်း။ ယောသင်္ကပ္ပေါ၊ အကြင်ကြံချင်း။ ယာဝါစာ၊ အကြင်ဆိုချင်း။ ယောကမ္မန္တော၊ အကြင်ပြုချင်း။ ယောအာဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်မွေး ချင်း။ ယောဝါယာမော၊ အကြင်အားထုတ်ချင်း။ ယာသတိ၊ အကြင်ထင် ချင်း။ ယောသမာဓိ၊ အကြင်တည်ချင်း။ အယံ၊ ဤသို့ မြင်ချင်း၊ ကြံချင်း၊ ဆိုချင်း၊ ပြုချင်း၊ အသက်မွေးချင်း၊ အားထုတ်ချင်း၊ ထင်ချင်း၊ တည်ချင်း သည်ကား။ ဘာဝနာပဋိဝေဓော၊ ပွားသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

ဤသို့ ဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြားချင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ချင်း ကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုချင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားချင်း ကိစ္စ၊ မဂ်ကိစ္စလေးချက်၊ တပြိုင်နက်ဖြစ်ပုံကို၊ နေဝနိမိတ္တ နပဝတ္တရဋ္ဌာန၊ ဧကတောရဋ္ဌာန၊ ဒုဘတောရဋ္ဌာနအားဖြင့်ပြတော်မူ၏။

တတ္ထ အနုလောမံ သစ္စပဋိစ္ဆာဒကံ ကိလေသတမံ ဝိနော ဒေတုံ သက္ကောတိ၊ န နိဗ္ဗာနမာရမ္မဏံ ကာတုံ၊ ဂေါတြာဘူ နိဗ္ဗာနမေဝ အာရမ္မဏံ ကာတုံ သက္ကောတိ၊ န သစ္စပဋိစ္ဆာဒကံ တမံ ဝိနောဒေတုံ။ ပ။ တေနေဝစေတံ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနန္တိ ဝုစ္စတိ။ တဉ္စိ အနာဝဇ္ဇနမ္ပိ သမာနံ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနေ ဌတွာ ဧဝံ နိဗ္ဗတ္တာဟိတိ မဂ္ဂဿ သညံ ဒတွာ ဝိယ နိရုဇ္ဈတိ။ မဂ္ဂေါပိတေန ဒိန္နသညံ အမုဉ္စိတွာဝ အဝိပိသန္တတိဝသေန တံ ဉာဏံ အနုဗန္ဓ

ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

မာနော အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုပ္ဖံ အပဒါလိတပုပ္ဖံ လောဘက္ခန္ဓံ ဒေါသက္ခန္ဓံ
 မောဟက္ခန္ဓံ နိဗ္ဗိဏ္ဏမာနောဝ ဗဒါလယမာနောဝ နိဗ္ဗတ္တတိ။ပ။
 န ကေဝလဉ္ဇေသ မဂ္ဂေါ လောဘက္ခန္ဓာဒိနံ နိဗ္ဗိဏ္ဏနမေဝ
 ကရောတိ။ အံစခေါ အနမတဂ္ဂသံသာရဝဋ္ဌ ဒုက္ခသမုဒ္ဓိ
 သောသေတိ။ သဗ္ဗအပါယဒ္ဓါရာနိ ပိဒဟတိ။ သတ္တန္တံ အရိယ
 နောနံ သမုဒိတာဝံ ကရောတိ။ အဋ္ဌဂီကံ မိစ္ဆာမဂ္ဂံ ပဇဟတိ။
 သဗ္ဗပေရဘယာနိ ဂူပသမတိ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဩရသ
 ပုတ္တဘာဝံ ဥပနေတိ။ အညေသဉ္စ အနေကာသတာနံ အာနိသံ
 သာနံ ပဋိလာဘာယ သံဝတ္တတိတိ ဇေဝံ အနေကာနိသံသ ဒါယ
 ကေန သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန သမ္ပယုတ္တံ ဉာဏံ သောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂေ ဉာဏန္တိ။ ။ပဌမ-မဂ္ဂဉာဏံ နိဗ္ဗိတံ။

တတ္ထ၊ ထိုအနုလောမဉာဏ်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ် ၂-ပါးတို့တွင်။ အနု
 လောမံ၊ အနုလောမဉာဏ်သည်ကား။ သစ္စပဋိစ္ဆာဒကံ၊ နိရောဓသစ္စာကို
 ဖုံးအုပ်သော။ ကိလေသတမံ၊ ကိလေသာ အဓိကံမှောင်ကို၊ ဝိနောဒေတံ၊
 ပယ်ချင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံကာတံ၊
 အာရုံပြုချင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဂေါတြဘူ၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်
 သည်ကား။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်။ အာရမ္မဏံကာတံ၊ အာရုံပြု
 ချင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သစ္စ ပဋိစ္ဆာဒကံ၊ နိရောဓသစ္စာကို
 ဖုံးအုပ်သော။ တမံ၊ ကိလေသာ အဓိကံမှောင်ကို။ ဝိနောဒေတံ၊
 ပယ်ချင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တေနေဝစ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်
 လည်း။ ဇေဝံဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ထိုဂေါတြဘူဉာဏ်ကို။ မဂ္ဂဿ-သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အာဝဇ္ဇနန္တိ၊ အာဝဇ္ဇန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ တဗ္ဗိတံ ဇေဝံ ဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ထိုဂေါတြဘူဉာဏ်သည်သာ
 လျှင်။ အနာဝဇ္ဇနမိသမာနံ၊ အာဝဇ္ဇန်းမဟုတ်သည် ဖြစ်လျက်လည်း။
 အာဝဇ္ဇနံဝိယ၊ အာဝဇ္ဇန်းကဲ့သို့။ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ အာဝဇ္ဇန
 ဌာနေ၊ အာဝဇ္ဇန်းဌာန၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဇေဝံနိဗ္ဗတ္တာဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်လော့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝုတ္တမ္ပိ၊ မဆိုအပ်သော်လည်း။ ဝုတ္တံဝိယ၊ ဆိုသလို။ မဂ္ဂဿ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်အား။ သညံ၊ အမှတ်သညာကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ နိရုဏ္ဏတိ၊
 မြှုပ်၏။ မဂ္ဂေါပိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်လည်း။ တေန၊ ထိုဂေါတြဘူ

ဉာဏ်သည်။ ဒိန္နသညံ၊ ပေးအပ်သော အမှတ်သညာကို။ အမုဋ္ဌိတွာဝ၊
မလ္လိတ်မူ၍သာလျှင်။ အဝိစိသန္တတိဝသေန၊ မခြားမပြတ်၊ အစဉ်စပ်သော
အလိုအားဖြင့်။ တံညဏံ၊ ထိုဂေါတြီဘူဉာဏ်သို့။ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်
လိုက်သည်ဖြစ်၍။ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုပ္ဖံ၊ မဘောက်ထွင်းဘူးသော။ အပဒါလိတ
ပုပ္ဖံ၊ မပေါက်ခွဲဘူးသော။ လောဘက္ခန္ဓံ ဒေါသက္ခန္ဓံ မောဟက္ခန္ဓံ၊
လောဘရုံး-ဒေါသရုံး-မောဟရုံးကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈမာနောဝ ပဒါလယမာနော
ဝ၊ ဘောက်ထွင်း ပေါက်ခွဲလျက်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဝလံ၊
သက်သက်။ ဒေသဇေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤသောတာပတ္တိမဂ်သည်ကား။ လော
ဘက္ခန္ဓာဒီနံ၊ လောဘရုံးစသည်တို့ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈနမေဝ၊ ဘောက်ထွင်း
ချင်းကိုသာလျှင်။ နုကရောတိ၊ ပြုသည်မဟုတ်သေး။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်
သော်ကား။ အနုမတဂ္ဂသံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခသမုဒ္ဓံ၊ မသိအပ်သော အစရှိ
သောသံသရာဝဋ္ဋဒုက္ခသမုဒ္ဓရာကို။ သောသေတိ၊ ချောက်ခမ်းစေ၏။
သဗ္ဗအပါယဒ္ဓါရာနိ၊ အလုံးစုံသော အပါယ်တံခါးတို့ကို။ ပိဒဟတိ၊ ပိတ်၏။
သတ္တန္တံအရိယာဓနာနံ၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာ ၇-ပါးတို့ကို။ သမုခိတာဝံ၊
မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသေး။ မိစ္ဆာမဂ္ဂံ၊ မိစ္ဆာမဂ်ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ သဗ္ဗဝေရ
ဘယာနိ၊ အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့ကို။ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဩရသပုတ္တဘာဝံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်
သားတော်စစ်-သွီးတော်စစ်အဖြစ်သို့။ ဥပနေတိ၊ ရောက်စေသေး၏။
အညေသဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနေကသတာနံ၊ အရာမက
များကုန်သော။ အာနိသံသာနံ၊ အာနိသင်တို့ကို။ ပဒိုလာဘာယ ရချင်းငြိ။
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။ အနေကာနိသံသဒါယကေန၊ အရာ
မက၊ များသော အကျိုးကို ပေးချင်းငြိစွမ်းနိုင်သော။ သောတာပတ္တိ
မဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံညဏံ၊ ယှဉ်သောဉာဏ်ကို။
သောတာပတ္တိမဂ္ဂေ ဉာဏန္တိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။

ဣတိန္ဒုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမမဂ္ဂညဏံ၊ ပဌမ-မဂ်ဉာဏ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဥာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ

ဣမဿ ပန ဉာဏဿ အနန္တရံ တဿေဝ ဝိပါကဘူတာနိ
ဒွေတိဏိ ဝါ ဖလဗိတ္တာနိ ဥပဇ္ဇန္တိ။

ဣမဿပနဉာဏဿ၊ ဤသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ကား။ အနန္တရံ၊
အခြားမဲ့၌။ တဿေဝ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်၏သာလျှင်။ ဝိပါကဘူတာနိ၊
အကျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေတိဏိ ဝါ ဖလဗိတ္တာနိ၊ နှစ်ကြိမ်လည်း
သုံးကြိမ်လည်းဖြစ်ကုန်သော သောတာပတ္တိဖိုလ်စိတ်တို့သည်။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

သောတာပတ္တိမဂ်၏အကျိုး၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စိတ်ဖြစ်သောဟူ၏၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ။

မဂ္ဂေါဟိ နိမိတ္တတော ပဝတ္တတော စ ဝုဠဟန္တော ကိလေ
သေ ပဇဟတိတိ အတ္တနော ခဏေ တံ ပယောဂံ ကရောတိ
နာမ။ ဖလက္ခဏေ ပနဿ သော ပယောဂေါ ပဗ္ဗိပဿဒ္ဓေါ
ဂူပဿန္တော နာမ ဟောတိ။ (ဋီကာ)

ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်ကား။ နိမိတ္တတောစ၊ နိမိတ္တမှ
လည်းကောင်း။ ပဝတ္တတောစ၊ ပဝတ္တမှလည်းကောင်း။ ဝုဠဟန္တော၊
ထသည်ရှိသော်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။
ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနောခဏေ၊ မိမိဖြစ်သောမဂ်ခဏ၌။ တံပယောဂံ၊
နိမိတ္တ-ပဝတ္တမှထသော ထိုပယောဂကို။ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်
၏။ ဖလက္ခဏေပန၊ ဖိုလ်ခဏ၌ကား။ အဿဣမဿမဂ္ဂဿ၊ ဤမဂ်၏။
သောပယောဂေါ၊ နိမိတ္တ, ပဝတ္တမှထသော ထိုပယောဂသည်။ ပဗ္ဗိ
ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်။ ဂူပဿန္တောနာမ၊ ငြိမ်းသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ (ဋီကာနက်)

သောတာပတ္တိမဂ်သည်ကား။ နိမိတ္တ, ပဝတ္တမှထသော-ပယောဂ
ကိုပြု၏။ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်ကား၊ မဂ်၏နိမိတ္တ-ပဝတ္တမှထသော၊
ပယောဂကို ပြုရသော မည်သည် မရှိ၊ ငြိမ်း၏။ ပယောဂ ငြိမ်းသော
သဘောသည်ပင်လျှင်၊ မဂ်၏အကျိုးဖိုလ်ဖြစ်သည်မည်၏။

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ ဒဿနဋ္ဌေန သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိယာ ဝုဋ္ဌာတိ။ တဒနုဝတ္တကကိလေသေဟိ စ ခန္ဓေဟိ စ
 ဝုဋ္ဌာတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ စ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ဝုဋ္ဌာတိ။ တပ္ပယောဂပဋိ
 ပဿဒ္ဓတ္တာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာဝါစာ၊
 မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။
 ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 သမ္မာအာဇီဝေါ၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာဝါယာ
 မော၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာသတိ၊ မဂ္ဂဿေတံ
 ဖလံ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန သမ္မာသမာဓိ
 မိစ္ဆာသမာဓိတော ဝုဋ္ဌာတိ။ တဒနုဝတ္တကကိလေသေဟိ စ
 ခန္ဓေဟိ စ ဝုဋ္ဌာတိ။ ဗဟိဒ္ဓါ စ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ဝုဋ္ဌာတိ။ တပ္ပ
 ယောဂပဋိပဿဒ္ဓတ္တာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သမ္မာသမာဓိ၊ မဂ္ဂဿေတံ ဖလံ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဇာတိ။ ဒဿနဋ္ဌေန၊
 မြင်သောအနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဒနုဝတ္တကကိလေသေဟိစ၊ ထို
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် အတူလိုက်၍ ဖြစ်ကုန်သော - ကိလေသာ တို့မှလည်း။
 ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ခန္ဓေဟိစ၊ ခန္ဓာတို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဗဟိဒ္ဓါစသဗ္ဗ
 နိမိတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအပနိမိတ်တို့မှလည်း။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။
 တပ္ပယောဂပဋိပဿဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုမဂ်၏နိမိတ္တ၊ ပဝတ္တမှ-ထသောပယောဂ
 ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနန္တရံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာဒိဋ္ဌိ ပဋိပဿဒ္ဓိ ပဟာနံ၊ ထိုသမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိ ပဋိပဿဒ္ဓိပဟာနံသည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာသင်္ကပ္ပပဋိ
 ပဿဒ္ဓိပဟာနံ၊ ထိုသမ္မာသင်္ကပ္ပပဋိပဿဒ္ဓိပဟာနံသည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။
 ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဇေတံသမ္မာဝါစာပဋိပဿဒ္ဓိပဟာနံ၊ ထိုသမ္မာဝါစာပဋိပဿဒ္ဓိပဟာနံ
 သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာကမ္မန္တပဋိပဿဒ္ဓိပဟာနံ၊ ထိုသမ္မာ

ကမ္မန္တပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သမ္မာအာဇီဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာအာဇီဝပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်၊ ထိုသမ္မာအာဇီဝပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ သမ္မာဝါယာမသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာဝါယာမပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်၊ ထိုသမ္မာဝါယာမပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာသတိပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်၊ ထိုသမ္မာသတိပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌။ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန၊ မပျံလွင့်သော အနက်သဘောကြောင့်။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ မိစ္ဆာသမာဓိတော၊ မိစ္ဆာသမာဓိမှ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ တဒန္တဝတ္တကကိလေသေဟိစ၊ ထိုမိစ္ဆာသမာဓိနှင့်အတူလိုက်၍ဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့မှလည်း။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ခန္ဓေဟိစ၊ ခန္ဓာတို့မှလည်း။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ဗဟိဒ္ဓါစသဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအပနိမိတ်တို့မှလည်း။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ တပ္ပယောဂပဋိပဿဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုမဂ်၏နိမိတ္တပဝတ္တမှ-ထသော ပယောဂ-ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနန္တရံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံသမ္မာသမာဓိပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်၊ ထိုသမ္မာသမာဓိပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန်သည်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။

ထို့ကြောင့်၊ ရုတနသုတ်- ဓမ္မဂုဏ်တော်၌။ ။ သမာဓိမာနန္တရိကညမာဟု- ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော။ အညံ၊ ဖိုလ်ကို။ သမာဓိံ၊ ပယောဂငြိမ်း၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်၏။

ဖလပရိယောသာနေ ပနဿ ဝိတ္တံ ဘဝင်္ဂံ ဩတရတိ။ တတော ဘဝင်္ဂံ ဥပန္နိန္ဒိတ္တာ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာတ္တာယ ဥပ္ပဇ္ဇတိ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနံ။ တသ္မိံ နိရုဒ္ဓေ ပဋိပါဒိယာ သတ္တမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာဇဝနာနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ။ ပုန ဘဝင်္ဂံ ဩတရိတွာ တေနေ ဝနယေန ဖလာဒိနံ ပစ္စဝေက္ခဏာတ္တာယ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ယေသံ ဥပ္ပတ္တိယာ ယေ မဂ္ဂံ ပစ္စဝေက္ခတိ။ ဖလံ ပစ္စဝေက္ခတိ။

၅၇၀ ဝိပဿနာနာဏ်စဉ်ကျမ်းကြီး

ပဟိနကိလေသေ ပစ္စဝေက္ခတိ။ အဝသိဋ္ဌကိလေသေ ပစ္စ
ဝေက္ခတိ။ နိဗ္ဗာနံ ပစ္စဝေက္ခတိ။ သောဟိ ဣမိနာ ဝတာဟံ မဂ္ဂေန
အာဂတောတိ မဂ္ဂံ ပစ္စဝေက္ခတိ။ အယံ မေ အာနိသံသော
ပဒိုလဒ္ဓေါတိ ဖလံ ပစ္စဝေက္ခတိ။ ဣမေ နာမ မေ ကိလေသာ
ပဟိနာတိ ပဟိနကိလေသေ ပစ္စဝေက္ခတိ။ ဣမေ နာမ မေ
ကိလေသာ အဝသိဋ္ဌာတိ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယဝဇ္ဇော ကိလေသေ
ပစ္စဝေက္ခတိ။ အဝသာနေ စ အယံမေ ဓမ္မော အာရမ္မဏာတော
ပဒိုဝိဒ္ဓေါတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ ပစ္စဝေက္ခတိ။ ဣတိ သောတာပန္နဿ
အရိယသာဝကဿ ပဉ္စပစ္စဝေက္ခဏာနိ ဟောန္တိ။

ဖလပရိယောသာနေပန၊ ဖိုလ်၏အဆုံး၌ကား။ အဿဣမဿ သော
တာပန္နဿ၊ ဤသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်
သို့။ ဩတရတိ၊ သက်၏။ တတော၊ ထို့ နောက်။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်ကို။ ဥပ ခ္စိန္တ
တွာ၊ ဖြတ်၍။ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏတ္ထာယ၊ မဂ်ကိုဆင်ခြင်ချင်းအကျိုးငှါ။
မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇနံ၊ မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထို
မနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းသည်။ နိရုဒ္ဓေ၊ ခြုမ်သည်ရှိသော်။ ပဒိုပါဒိုယာ၊ အစဉ်
အတိုင်း။ သတ္တမဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာဇဝနာနိ၊ မဂ်ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စ
ဝေက္ခဏာ ဇော ၇-ကြိမ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ ပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၏။ ဇောဝါရော၊
တကြိမ်။ ပုန၊ တဖန်။ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သို့။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ တေနော
နယေန၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဖလာဒိနံ၊ ဖိုလ်စသည်
တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထာယ၊ ဆင်ခြင်ချင်းအကျိုးငှါ။ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊
အာဝဇ္ဇန်းစသည်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့
ကား။ ပစ္စဝေက္ခဏာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၏။ စတ္တာရောဝါရာ၊ လေးကြိမ်။
ယေသံ၊ အကြင် ပစ္စဝေက္ခဏာငါးကြိမ်တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ချင်း
ကြောင့်။ ဒေသေသော-သောတာပန္နော၊ ဤသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်
၏။ ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊
ဆင်ခြင်၏။ အဝသိဋ္ဌကိလေသေ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာတို့ကို။ ပစ္စ
ဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဟိ၊
ဆင်ခြင်ပုံကား။ သော-သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤမဂ်ဖြင့်။ အာဂတောဝတ၊ လာခဲ့ပြီ
 တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အယံ အာနိသံ
 သော၊ ဤအကျိုးကို။ မေ၊ ငါသည်။ ပဋိလဒ္ဓေါဝတ၊ ရအပ်ပြီဟကား။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣမေနာမကိလေသာ၊ ဤ
 မည်သောကိလေသာတို့ကို။ မေ၊ ငါသည်။ ပဟိနာဝတ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ
 တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာ
 တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဣမေနာမကိလေသာ၊ ဤမည်သော
 ကိလေသာတို့သည်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ အဝသိဋ္ဌာဝတ၊ ကြွင်းသေးကုန်
 သည်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယဝဇ္ဈေ၊ အထက်မဂ် သုံးခု
 သည် ပယ်အပ်ကုန်သေး။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊
 ဆင်ခြင်၏။ အဝသာနေစ၊ အဆုံး၌လည်း။ အယံ ဓမ္မော၊ မဖြစ်ဘဲ
 ခြုမ်သော—ဤသဘောကို။ အာရမ္မဏာတော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့်။
 မေ၊ ငါသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓေါဝတ၊ ထိုးထွင်းသိမြင် အပ်ပြီတကား။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အမတံနိဗ္ဗာနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန်ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သောတာပန္နဿ အရိယ သာဝကဿ၊ သောတာပန်
 အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဉ္စပစ္စဝေက္ခဏာနိ၊ ပစ္စ ဝေက္ခဏာ ငါးကြိမ်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ဉာဏ်ပြီး၏။

သုပ္ပုပ္ပုပ္ပုရုဏ်၊ သောတာ ပတ္တိမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်-သောတာ ပတ္တိဖိုလ်
 ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ၊ ပဋ္ဌမပုရိသယုဂ၊ သောတာပန်ကို ဆိုသော စကားရပ်၊
 ဤတွင်ရှေ့အပြီးသတ်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၀၄-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၄-ရက်နေ့၊
 ၃-နာရီ အချိန်တွင်၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဟောရိုးဟောစဉ်၊ မဂ်ဝင်-
 ဖိုလ်ဝင်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့တင်သည် ဖြစ်၍၊ သာသနာတော်၏၊ ယာဉ်ဖြစ်
 သော—

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကျမ်းကို
 သထုံ မင်းကွန်းဇေတဝန် ဆရာတော်၊ ရေးသားစီရင်၊
 ဤတွင်ရှေ့ ပြီးသည်။

